

First edition 1916 — 500 copies

Second edition 1924 — 1000 copies

Third edition 1934 — 3000 copies



CONTENTS

Preface to the Third Edition

The third revised and enlarged edition of the Kāvyamīmāṁsā of the celebrated author Rājaśekhara, published as No 1 of the Gaekwad's Oriental Series is now presented to the public. The Kāvyamīmāṁsā with which the Gaekwad's Oriental Series was inaugurated in 1916 has proved to be popular with scholars as also with Universities, many of them prescribing the work as a text-book. The first edition was exhausted in 1924 and the second in 1933, and the third is going forward with several new features which the present editor believes, will enhance its usefulness for scholars and students alike

The text of the present edition is once more collated with MS. No 6065 of the Oriental Institute, Baroda which is a transcript of the original paper MS preserved in the Wāḍi Pārśvanātha's temple at Pattan. This MS is marked B in the previous editions. Quotations from the Kāvyamīmāṁsā in later works have been carefully compared with the text, and this has enabled the present editor to suggest several correct readings of obscure and incorrect words which had crept into the previous editions. Emendations such as these have been added to the text in square brackets.

Another noteworthy feature of this edition to which attention of readers may be drawn consists of the elaborate and exhaustive notes on words and passages of the Kāvyamīmāṁsā which have a bearing on the past history and culture of India. It is hoped that with the help of these notes it will be possible for students to appreciate the remarkable scholarship of Rājaśekhara more fully and more comprehensively

Among the *appratus criticus* added to this edition mention may be made of a list of earlier works which Rājaśekhara utilized *as source-books in preparing the Kāvyamīmāṁsā*. This has been given in an Appendix to this edition. In another Appendix identifications have been given of 212 geographical names mentioned in the Kāvyamīmāṁsā. Many of these geographical names have been treated in Cunningham's Ancient Geography of India and the Geographical Dictionary of Ancient and Modern India

by N L. Dey These two works form the background of this Appendix and no references have been given while dealing with the identifications proposed therein unless I had reasons to differ from them.

In preparing this edition I have received help from various sources and in this respect, I am particularly indebted to Mahamahopadhyaya S. Kuppuswami Shastri Professor of Sanskrit, Presidency College, Madras who has offered numerous suggestions in emending the text to Dr B. Bhattacharyya, the Director of the Oriental Institute Baroda, who revised the press copy and proofs of the whole of the English portion and to Mr M. A. Joshi of the Oriental Institute who helped in collation and prepared the press copy of the notes and appendices

Oriental Institute Baroda,
10th July 1934

K S. Ramaswami Sastri.

Preface to the Second Edition

The text of the Kāvyamīmāṁsā has been based on two MSS. from the Pattan Jain Bhandārs, designated A and B.

A is a palm-leaf MS. belonging to the Bhandār deposited in the Vakhatji's Sheri in Foflia Wāḍā. This is the very MS mentioned by Dr Peterson in his 5th Report. The MS. is very correct and reliable, but unfortunately it is incomplete and much injured. It is 18"×1¾ with 5 lines on a side, and consists of 4-11 13-26 29-54 leaves and 8 much injured pieces containing the ends of the 16th and the 17th chapters. The fourth leaf begins with स्वयमीक्षितस्त्रियम् (second chapter page 4 line 2nd) and the 54th leaf ends with काव्यस्य the beginning of the 13th chapter (page 69 line 2). The first of the 8 much injured leaves begins with यत्नसुक्तिवृद्धिमप्रयन्त ब्रवता (page 88 line 28) and ends with इत्थं वेदभिमानो गुणमागेव (page 98 line 8) The MS seems from its writing (which is Brahmanical and not Jain) to have been copied at about the end of the 13th century A. D It is numbered only on the left side with numerical figures This MS., being old and very correct, has been mainly relied upon as far as available.

B is a part of a paper MS from the Bhandār deposited in the Wādi Pārśvanātha's Temple at Pattan. It is a very beautifully-written old Jain paper MS. with numerical signs on the left and letters on the right to show the pagination. It contains two works (1) काव्यमीमांसा—कविरहस्य (leaves 1-31a lines 3) (2) कविरहस्यवृत्ति a commentary on Halāyudha's कविरहस्य (कविगुह्य) by रविधर्म (31a-lines 4-56) The MS. was written like most of the MSS of this very important Bhandār in the time of Jinabhadra sūri, the pontiff of the Kharatara Gacchha in Saṁvat 1491 (A. D 1434). *The writer's colophon runs as follows:*—शुभमस्तु लेखकपाठकयोः । छ । मंगलं महाश्री । छ । संवत् १४९१ वर्षे चैत्रवदि ११ गुरौ श्रीखरतरगच्छे श्रीजिनभद्रसूरि विजयराज्ये आत्मार्थे काव्यमीमांसा लिखितं छ छ छ श्री । छ । श्री छ । श्रीः । छः श्रीः । कल्याणमस्तु । छ । श्रीः । छ । श्रीः ।

The portion of Ravidharma's Kavirahasyavritti begins:—

ओं नमः सर्वज्ञाय ॥ पीत्वैव मुक्ताफलानि यस्याः प्रभवन्ति देहिनः ।
मुनिवृन्दमनीषैर्यं तां नमामि सरस्वतीम् ॥
कविगुरु प्रसत्त्वादिमत्यपन्नामनेकधा ।
यस्य येनोपदर्शेन यातो कविपदं न कः ॥
यद्येव प्रसृतो यदपि समाम्नायविपश्चिता ।
तथा हृत्सुखेनेदं कृतं कविरहस्यम् ॥
काव्यमस्ति परमत्र प्रभुताम्यपदपदवत् ।
तद्विपस्न सम्प्रायेण विस्तरमपेक्षते ॥
तदर्थिना प्रतिज्ञार्थो व्याख्यायागुपयोगिनी ।
मुग्धबुद्धिप्रबोधार्थं क्रियते रचितमैव ॥
गुणान्विता सुवर्णाढ्या वहन्ति ध्रियम नमम् ।
इयमाहं न कुप्यामि सुगतीरेर्गुणामि च ॥
मोरैरेव मयम्मोवैरत्नराय कवमिवम् ।
यावयम्यसमासोया मियते न कर्करैः ॥
विचारयन्तु तां सन्त मात्सर्येण विवर्जिताः ।
हृत्सुखव्याख्याने पूर्वं मागधका यम ॥

Ends —काव्यं हृत्सुखरथं कविप्रमगम
स्फारैर यस्य रचितमैश्हृतापि टीका ।
कस्यास ता यदि यदन्ति बुधा विचारे
स्वप्रतिमैवरपर्यनियर्म कमन्ते ॥ छ ॥
कपयम्यामयास्मे काव्ये टीका पदानि चतुर्दशानि ।
रचितानि कविरहस्य नाम काव्ये समाप्तमिति ॥

संवत् १४९१ वर्षे वैशाखसुदि १ बुधे श्रीखरतरगच्छे श्रीजिनभद्रसूरिविजयराज्ये भाण्डागारे कविरहस्यं नाम काव्यमिदं लिखितमिति । छ । शुभं भवतु कल्याणमस्तु लेखकपाठकयोः ।
छ । श्री । छ । श्री । छ । श्री । छ । श्री । छ । छ । श्री ।

The paper MS. contains the complete text of Kāvyamīmāṁsā-Kavirahasya and is generally correct. As it seems to have been copied from the palm-leaf MS. in the Jesalmere Bhandār the copyist has occasionally erred in reading and transcribing the MS.

Besides these, three MSS. of Hemachandra's Kāvyānuśāsana viveka have been also utilized in the portion borrowed by Hēmachandra from the Kāvyamīmāṁsā. It may here be noted that a critical edition of Hemachandra's Kāvyānuśāsana with the Viveka is a necessity

The celebrated Jesalmere Bhandār also contains an old palm-leaf MS. of this work dated Samvat 1216 but it is reported to be

not in a good state of preservation.[1] It is a matter for regret that the valuable treasures of this Bhandār—one of the most important Bhandārs—are not accessible even to Jain Sādhus.

The work of editing from such insufficient materials was somewhat difficult, but we have tried our utmost to make the best of the materials that were available, and have ventured to bring to light this important work of a famous writer in Sanskrit literature.

We have to thank the keepers of both these Bhandārs for lending their MSS. and especially Sheth Vādilāl Hirachand the keeper of the Bhandār of the Wādi Pārśwanāth's temple, for putting at our disposal the rarest MSS of the Bhandār for publication in the *Gaekwad's Oriental Series.* Our hearty thanks are also due to Pravartaka Kāntivijayaji for helping us in procuring the MSS.

---

1 The late Mr Dalal, subsequent to the publication of this book, paid visit to Jesalmer and collated the text with this palm-leaf MS. Variant readings have been incorporated in the present edition and this MS. is termed as C. It consists of two works (1) काव्यमीमांसा and (2) वृत्तिरत्न comprising 90 and 74 leaves respectively and is 11 x 2" in size. The colophon of काव्यमीमांसा runs as.—'संवत् ११११ वर्षे [illegible]'—D. B.

Introduction to the Third Edition

A. Rajaśekhara—the Author

I His Time.

Many details are given by the author himself regarding the place and period in which he flourished and in fact in this respect, he is more prolific than any other Saṁskṛt dramatist of ancient times Rājaśekhara wrote not less than four dramas and from these we can gather that he was a teacher of the king Nirbhaya-Mahendrapāla and was patronized by his son Mahīpāla who ruled over the country of Madhyadeśa with its capital at Kanauj From the Asni inscription dated Vikrama Saṁ 974=A. D 917-918 and the Siyodoni inscription (E. I Vol. I p. 171) we can ascertain that the two kings Mahendrapāla and his son Mahīpāla of Kanauj belonged to what is known as the Gurjara Pratihāra dynasty From historical and archaeological evidences it has been possible to assign the period 890-908 A. D to Mahendrapāla, and 910-940 A. D. to his son Mahīpāla with certainty It is thus probable that Rājaśekhara belonged to the courts of these two kings, but the major part of his life was spent in the court of Mahendrapāla who is said to be his disciple in all his plays Mahīpāla (A. D 910-940) seems to have maintained Rājaśekhara only in the earlier part of his reign since the Bālabhārata the only drama to be performed in his presence remains incomplete, and appears to be the last composition of the author It is thus not unreasonable to assign a period of 880-920 A. D to Rājaśekhara, the present author

His connections with Āryakṣemīśvara the author of the drama Caṇḍakauśika, may be found interesting in this connection It was supposed that Kṣemīśvara belonged to the court of King Mahīpāla (A. D 974-1026) of the Pāla dynasty of Bengal But from the evidences recorded below it will be found that he belonged to the court of king Mahīpāla of the Gurjara Pratihāra

1 Kṣemīśvara speaks of one Mahīpāla as his patron king in the prelude to the Caṇḍakauśika. This king did not belong to the Pāla dynasty as is sometimes supposed. See R. D. Banerji Palas of Bengal, p 73 and Pala chronology J B. O. R. S. XIV pp. 512, 516, 519.

dynasty and was a junior contemporary of Rājaśekhara and very probably joined the court of king Mahīpāla after the death of Rājaśekhara.

There are good reasons to identify the Mahīpāla of Kṣemīśvara with the king Mahīpāla of the Gurjara Pratihāra dynasty Kṣemīśvara mentions that Mahīpāla defeated Karnāṭas, and thus followed Candragupta Maurya of old in his foot-steps who uprooted the Nandas with the lead of Cāṇakya.[1] This, in all probability alludes to the incidents to which a reference has been made in the Cambay Plates of Govinda IV and the Khajuraho inscription (E. I Vol. VII pp 26–47). From these we learn that the Rāṣṭrakuta king Indra III (c. 915–917) defeated king Mahīpāla of Kanauj in battle and that the latter had great difficulties in regaining his throne he could succeed only through the kind offices of one Chandella king Harṣadeva. Ārya Kṣemīśvara apparently alludes to this victory of his patron king over the Rāṣṭrakuṭas with the help of the Chandella king and rightly compares this with the victory obtained over the Nandas by Candragupta through the assistance of Cāṇakya. But it may however be noticed that this incident is not alluded to by Rājaśekhara, and this fact makes it probable that the fight with the Rāṣṭrakuṭas took place much later in Mahīpāla reign. On the other hand, Kṣemīśvara who mentions this incident in his drama, in all probability belonged to the court of Mahīpāla when Rājaśekhara was either dead or no longer there

There are further literary evidences in support of the period 880–9 0 A. D assigned to Rājaśekhara. Ānandavardhana who flourished in a period between 857–884 A. D is quoted by Rājaśekhara[2] while Rājaśekhara is quoted by Somadeva[3] Soḍḍhala[4] and Abhinavagupta[5] who flourished in the later half of the 10th century

---

1 [illegible]

Caṇḍakauśika, I

2 See J. O. R. Madras, VI, pp. 191 193.

3 See Kāvyamīmāṃsā, p. 16.

4 See Yaśastilakacampū, IV II, p. 113.

5 See Udayasundarī Kathā, VIII.

6 See Abhinavabhāratī, p. 42, G. O. S. ed.

Introduction to the Third Edition

A. Rājaśekhara—the Author

I His Time

Many details are given by the author himself regarding the place and period in which he flourished and in fact in this respect, he is more prolific than any other Sanskrit dramatist of ancient times. Rājaśekhara wrote not less than four dramas and from these we can gather that he was a teacher of the king Nirbhaya-Mahendrapāla, and was patronized by his son Mahīpāla who ruled over the country of Madhyadeśa with its capital at Kanauj. From the Asni inscription dated Vikrama Saṁ. 974=A. D. 917-918 and the Siyodoni inscription (E. I. Vol. I. p. 171) we can ascertain that the two kings Mahendrapāla and his son Mahīpāla of Kanauj belonged to what is known as the Gurjara Pratihāra dynasty. From historical and archaeological evidences it has been possible to assign the period 890-908 A. D. to Mahendrapāla, and 910-940 A. D. to his son Mahīpāla with certainty. It is thus probable that Rājaśekhara belonged to the courts of these two kings, but the major part of his life was spent in the court of Mahendrapāla who is said to be his disciple in all his plays. Mahīpāla (A. D. 910-940) seems to have maintained Rājaśekhara only in the earlier part of his reign since the Bālabhārata the only drama to be performed in his presence remains incomplete, and appears to be the last composition of the author. It is thus not unreasonable to assign a period of 880-920 A. D. to Rājaśekhara, the present author.

His connections with Āryakṣemīśvara, the author of the drama Caṇḍakauśika, may be found interesting in this connection. It was supposed that Kṣemīśvara belonged to the court of King Mahīpāla (A. D. 974-1026) of the Pāla dynasty of Bengal.[1] But from the evidences recorded below it will be found that he belonged to the court of king Mahīpāla of the Gurjara Pratihāra

1 Kṣemīśvara speaks of one Mahīpāla as his patron king in the prelude to the Caṇḍakauśika. This king did not belong to the Pala dynasty as is sometimes supposed. See R. D. Banerji, Palas of Bengal, p. 73 and Pala chronology J. B. O. R. S. XIV pp. 512, 515, 519.

rather difficult to declare that Rājaśekhara left both the works Bālabhārata and Kāvyamīmāṁsā unfinished. We would rather have to assume that at least the Kāvyamīmāṁsā was completed by him since he refers frequently to the subject matter of subsequent chapters in the earlier portion of the Kavirahasya.[1] In that case the probability that the Bālabhārata was his last work, will be great.

If that be so we are inclined to believe that the Kāvyamīmāṁsā was composed at a time when his three dramas were already in existence and this is corroborated by the fact that the Kāvyamīmāṁsā contains numerous quotations from only two of his Sanskrit dramas namely the Bālarāmāyaṇa and the Viddhaśālabhañjikā.[2]

The case of the Haravilāsa, however is somewhat different, and we can understand from stray quotations in later works that it was a Mahākāvya, and probably was composed before any of his dramas were written. In this connection it is interesting to note that if an author wants to attain the position of a Kavirāja he has first to pass through the stage of a Mahākavi, or in other words, he has first to write a Mahākāvya[3] before he is able to handle more sublime themes and thereby attain the position of a Kavirāja (see the names of 10 stages of a poet, *infra* text p 19)

From the above, it will be patent that only four works were in existence at the time when his Bālarāmāyaṇa was composed and not six, as mentioned by the author. But since Rājaśekhara mentions six we are led to assume that at the time of writing he may have taken into account two of his projected works namely the Kāvyamīmāṁsā and the Bālabhārata.

Now the question arises as to whether Rājaśekhara wrote any other work besides the six already known. The later anthologies do not mention or quote from any other work of Rājaśekhara

1. See Kāvyamīmāṁsā p. 3, l. 10. [illegible] । p. 10, l. 5. [illegible] । p. 11 l. 10. [illegible] । etc.

2. The Nandi verse of the Balabhārata ([illegible]) may have been taken from the Kāvyamīmāṁsā, p. 71.

3. [illegible] । Kāvyamīmāṁsā, p. 19

II His Works

Rājaśekhara himself informs us in his prelude to the Bālarāmāyaṇa that he composed six works. While replying to his critics who alleged that his drama was abnormally lengthy he incidentally requests his readers to peruse the six works already composed by him in case there was any virtue in them.[1] From this statement it would appear that Rājaśekhara composed six works already before his Bālarāmāyaṇa was taken up in hand.

Prof. Sten Konow[2] believes that the Karpūramañjarī was his first composition on the ground that it was staged at the request of his wife Avantisundarī, which is rather unusual since all others were performed at the request of his patron kings. This is further strengthened by the fact that it was composed at a time when he had attained the position of a Kavirāja or a prince among poets.

The Viddhaśālabhañjikā and the Bālarāmāyaṇa must have been composed afterwards when the author gained greater reputation and maturity. The Bālabhārata probably was his last work since it is found to be incomplete in two acts instead of the usual five or more and since the Bharatavākya showing the completion of the drama is absent.

To these four works we have to add two more, namely the present work Kāvyamīmāṃsā and the Haravilāsakāvya the existence of which is borne out through quotations made in later works.[4]

According to his own admission the Kāvyamīmāṃsā was projected by Rājaśekhara in 18 lengthy Adhikaraṇas each containing several Adhyāyas but unfortunately the whole of this work is not found except the first, the Kavirahasya. It will be

---

1 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Bālarāmāyaṇa I 12.

2 Karpūramañjarī, Harvard Oriental Series edn. p. 184.

3 Ibid. 1-9

4 Hemacandra's Kāvyānuśāsana pp. 334-335 Ujjvaladatta II. 28.

rather difficult to declare that Rājaśekhara left both the works Bālabhārata and Kāvyamīmāṁsā unfinished We would rather have to assume that at least the Kāvyamīmāṁsā was completed by him since he refers frequently to the subject matter of subsequent chapters in the earlier portion of the Kavirahasya.[1] In that case the probability that the Bālabhārata was his last work, will be great.

If that be so we are inclined to believe that the Kāvya mīmāṁsā was composed at a time when his three dramas were already in existence and this is corroborated by the fact that the Kāvyamīmāṁsā contains numerous quotations from only two of his Sanskrit dramas namely the Bālarāmāyaṇa and the Viddhaśālabhañjikā.[2]

The case of the Haravilāsa, however is somewhat different, and we can understand from stray quotations in later works that it was a Mahākāvya, and probably was composed before any of his dramas were written. In this connection it is interesting to note that if an author wants to attain the position of a Kavirāja he has first to pass through the stage of a Mahākavi, or in other words, he has first to write a Mahākāvya[3] before he is able to handle more sublime themes and thereby attain the position of a Kavirāja (see the names of 10 stages of a poet, *infra* text, p 19)

From the above, it will be patent that only four works were in existence at the time when his Bālarāmāyaṇa was composed and not six as mentioned by the author But since Rājaśekhara mentions six we are led to assume that at the time of writing he may have taken into account two of his projected works namely the Kāvyamīmāṁsā and the Bālabhārata.

Now the question arises as to whether Rājaśekhara wrote any other work besides the six already known. The later anthologies do not mention or quote from any other work of Rājaśekhara

---

1. See Kāvyamīmāṁsā p. 3. l. 10. [illegible] पुरस्तात् । p. 10 l. 5. [illegible] पुरस्तात् । p. 11. l. 10 [illegible] । etc.

2. The Nandi verse of the Bālabhārata ([illegible]) may have been taken from the Kāvyamīmāṁsā, p. 71

3. [illegible] Kāvyamīmāṁsā, p. 19

besides the six already referred to. In this connection attention of scholars may be drawn to a statement made by Rājaśekhara at the end of the 17th chapter of the Kāvyamīmāṁsā, to the effect that if more information is needed on the subject of world geography a reference should be made to his Bhuvanakośa.[3] This has led some to conclude that Rājaśekhara wrote a separate work called the Bhuvanakośa besides the six already known.

But this does not seem to be correct. The Bhuvanakośa here mentioned is the title of the 18th or the last chapter of the 1st Adhikaraṇa, and this chapter along with the other 17 Adhikaraṇas is entirely lost. If a reference is made to the list of subjects given in the first chapter of the Kavirahasya[4] it will be readily observed that Bhuvanakośa is the title of the last chapter of the first Adhikaraṇa which the author names as Kavirahasya.

It may however be suggested that the portion of the Kāvyamīmāṁsā beginning from the 19th chapter of the 1st Adhikaraṇa to the end was never written, and that he did not live to complete his encyclopaedic work. If this position is accepted we may hope to find one day the missing acts of the Bālabhārata from some of the still undiscovered MSS. Libraries, for it is hardly possible that our author would leave two of his works unfinished. It may be possible in modern days, but it was not so at least in ancient days.

B. The Kāvyamīmāṁsā.

I. *Significance of the subject matter*

The 7th and the 8th centuries of the Christian era in India was a period of feverish literary activity. In this period stalwarts of literature were busy in writing comprehensive works in order to reduce the different branches of study into a system. This period saw the birth of Uddyotakara, Kumārila and Śaṅkarācārya, the three famous for their philosophical and polemical works in Hinduism. While on the other hand in the field of Buddhism we

2 1 Many verses quoted in the anthologies may be traced out in his extant works; others probably belong to his lost work Haravilāsa.

3 Ib.

4 Ibid. [illegible]

notice the towering figures of Dharmakīrti S'āntarakṣita and Kamalaśīla. This period was immediately preceding the period in which Rājaśekhara was born and flourished and it is very unlikely that he would not be influenced by the endeavours of his predecessors in writing a comprehensive work and reduce the Alaṅkāra literature to a system. The time was also not unripe for such an attempt. Round the classical work of Bharata, already had grown a considerable literature which was enriched with the contributions of Bhāmaha, Daṇḍin Rudraṭa and Ānandavardhana. Such a rich material on the one hand pressing for a comprehensive review and the comprehensive works of the philosophical systems on the other must have created an enthusiasm in the mind of Rājaśekhara and actuated him to make an attempt to reduce the Alaṅkāra literature to a system by writing an encyclopaedic work like the present one-the Kāvyamīmāṁsā-which was to treat the different methods of poetics and the schools of literary criticism, with a view to put everything on a thoroughly scientific basis. In doing so he not only followed in the footsteps of Kauṭilya and Vātsyāyana in arranging the subject-matter but also the great authors of Dharmamīmāṁsā and Brahmamīmāṁsā; and this is evident from the very title of his work the Kāvyamīmāṁsā. He also ascribes to his Kāvyamīmāṁsā, a divine origin following in the wake of other great systems and gives for the first time a legendary list of succession of Gurus and disciples, and of the progenitors of the different branches of the science of poetics.

The division of his subject-matter in eighteen branches like the eighteen points of law is not only novel but also interesting and systematic. In this, however Rājaśekhara was forestalled to a certain extent by Rudraṭa but nevertheless his classification is much fuller and much more exhaustive. Rudraṭa, for instance, had no knowledge of such branches as Vainodika Aupaniṣadika, etc. which were Rājaśekhara's own. The Aupaniṣadika chapter occurs also in the Arthaśāstra and the Kāmasūtra, and this may have induced the present author to include a chapter on Aupaniṣadika in his Alaṅkāra work, giving directions to dullards as to how through Mantras and such other mystic means one may attain poetical eminence when natural gifts are entirely wanting

1. See. *Infra Notes*, pp. 173–174.

Nevertheless marked similarity also is noticeable in the method of treatment here with that of Kauṭilya and Vātsyāyana. For instance the full list of subjects treated of in the Arthaśāstra and the Kāmasūtra, appears at the end of the first chapter and here, likewise it is given at the end of the first chapter Śāstrasaṅgraha. It is a matter of regret, however that all MSS. of the text do not contain the full list of subjects treated in all the eighteen Adhikaraṇas instead we find the list complete only for the first Adhikaraṇa or Kavirahasya with the significant remark इत्यादि at the end.

Since the whole work in eighteen Adhikaraṇas is not found, it is very difficult to understand the working of the author's mind in the commencement of the Kāvyamīmāṃsā but from the imperfect materials thus at our command, it can be asserted somewhat hesitatingly that the first three Adhyāyas or chapters of the first Adhikaraṇa are intended by the author to serve as a general introduction to the whole work of the Kāvyamīmāṃsā in eighteen Adhikaraṇas. The first Adhikaraṇa or the Kavirahasya under the circumstances begins from the fourth Adhyāya.

In the first of the three Adhyāyas, the author treats of the origin of the science of poetics and gives a comprehensive list of subjects included therein. In the second Adhyāya he makes an attempt to determine the exact position of the science of poetics in relation to the Vedas and post-Vedic literature, and declares that the science dealt with by him should be regarded as the seventh Vedāṅga and the fifteenth Vidyāsthāna. It is well known that the Vedāṅgas in Sanskrit literature are six in number and the number of sciences has been fixed at fourteen and in none of these lists the science of poetics is included In support of his contention Rājaśekhara goes on to say that the science of poetics has the function of correctly interpreting the Vedic texts, and thus serves the purpose of an auxiliary to the Vedas in the same way as the other Vedāṅgas. He further asserts that the function of the fourteen Vidyāsthānas is to impart the knowledge of the Dharma and Artha, and since from the science of poetics or Kāvyavidyā the same result is obtained it should also be regarded as one of the Vidyāsthānas, and should not be distinguished from the other fourteen sciences.

Rājaśekhara goes a step further and declares that the science of poetics leads the way to emancipation or Mokṣa and as such its status is not different from the six systems of philosophy In the third or the last Adhyāya of the introduction Rājaśekhara shows how emancipation can be obtained by poets and how they can experience immense bliss and freedom from worldly troubles, through the correct understanding of the Sāhityavidyā and Kāvyapuruṣa which are primarily designed for the emancipation of man. The systems of philosophy advocate the real knowledge of Dharma or Brahman as means of obtaining salvation even *so the correct knowledge of Kāvyapuruṣa, the son of Brahman* and Sarasvatī leads to the realisation of Brahman and the consequential emancipation from the chain of existence.

To return to the subject matter the third chapter treats of the origin of the Kāvyapuruṣa, his connection with Kavi Vālmīki and Vyāsa, his marriage with Sāhityavidyā, his wanderings with her throughout India, the creation of Vṛttis Pravṛttis and Rītis at different places and the resolve of the couple to reside permanently in the minds of poets. While concluding the chapter the author declares that those poets who become immortal by virtue of their compositions enjoy eternal bliss in heaven in a divine form and those who can realise the Kāvyapuruṣa, obtain emancipation both here and hereafter [1]

As has been said already the subject-matter of the first Adhikaraṇa or the Kavirahasya commences from the fourth chapter and may be sub-divided under three broad heads (1) the equipments necessary for a poet, (2) the rules to be observed by him, (3) and the methods harmful to him. The first subject is treated of in six chapters (4-9) where such topics as Padavākyaviveka, Pāṭhapratiṣṭhā, Kāvyārthayoni, and Arthavyāpti are dealt with.

The second subject as stated above is covered by the tenth chapter which is one of the most interesting chapters of the Kavirahasya. This chapter commences with the remark[2] that

1. Cf [illegible] p. 10.

2. Cf [illegible] p. 49.

when a poet is armed with all the equipments necessary as pointed out previously he may commence to write and while doing so, observe certain rules of discipline. Thereafter in the same chapter the routine to be followed by a poet for all the twenty four hours is given along with certain secret hints which may be found very instructive. Among others this chapter lays down that (i) a poet should not read his composition to others so long as it is in an incomplete stage (ii) he should not be vain on account of his good composition; (iii) he should obtain the opinion of his superiors on his own composition before publication (iv) he should not create an enmity with impostrous poets (v) and he should prepare several transcripts of his composition as soon as final touches had been given.

At the end, the author lays down special rules to be observed by a king when he himself happens to be either a poet or a patron of the men of letters.

The third subject is dealt with in eight chapters (11–18) where the author enumerates various methods considered to be definitely injurious to the reputation of a poet and gives copious instances to illustrate his view-point. This part deals with plagiarism, conventions of ancient poets, Indian geography and the geography of the world, ancient methods of description of incidents, places and men, computation of time and seasonal changes. While concluding, the author reminds his readers that the methods adopted by ancient writers are the best and should be adhered to while modern methods which run counter to the usage established by the ancients[1] should be abandoned. How immensely helpful these hints are can be realized only too well by one who can detect the unruly tendencies in modern literature in the extreme pursuit of the phantom of realistic art!

II Historical Data.

As has been shown already the contributions of the Kāvyamīmāṁsā to the elucidation of the cultural history of India, are many and varied. No less important are its contributions to the political history of Medieval India. While illustrating the

1. *Cf* [illegible] p. 111 [illegible] p. 112.

different topics of the Kāvyamīmāṁsā, Rājaśekhara cites examples and verses from earlier works, which throw a flood of light on the problems of political history And here, it is proposed to give a few examples which definitely show that the Kāvyamīmāṁsā is able to help historical studies.

The verse दत्वा रुद्धगति etc. occurs on p. 47 of this work and this is given manifestly as an example of Muktaka or a detached verse But the verse alludes to a very important historical fact. On information obtained from this verse and other sources such as the fragments of the Devīcandragupta[1] of Viśākhadatta the Sañjan Copper plates of Amoghavarṣa[2] I (A. D 873) Bāṇa's Harṣacarita[3] Sṛṅgāraprakāśa[4] of Bhoja, the Cambay plate of Govinda IV the Nāṭyadarpaṇa of Rāmacandra and Guṇacandra[6] scholars have come to certain conclusions regarding the history of the Gupta period, and these may be summarised as follows. There was a king called Rāmagupta who succeeded his father Samudragupta and preceded his brother Candragupta II and ruled for a short time Dhruvadevī was the queen of Rāmagupta originally This king encountered a certain Khasa or S'aka king in the Himālayas and was defeated. He saved himself and his kingdom by entering into an ignominious treaty with the victor According to the terms of the treaty he was to surrender his queen Dhruvadevī to the Khasa or S'aka king in return for the liberty of himself and his kingdom. The humiliating treaty enraged his brother Candragupta who disguised himself as Queen Dhruvadevī, went to the enemies camp at Alipura and killed the Khasa or S'aka king On his return he killed his brother Rāmagupta also and married his widowed queen Dhruvadevī.

There is a general agreement amongst scholars regarding the historical facts just mentioned but on certain details there still rages a great controversy The controversy centres round the

1. Portions from this drama are found q oted in the S'ṛṅgāraprakāśa and the Nāṭyadarpaṇa (G O. S. edn.).

2. E. I. Vol. XVIII p. 248.

3. अरि(लि)पुरे च परकलत्रकामुकं कामिनीवेशगुप्तश्चन्द्रगुप्तः शकपतिमशातयत् ।

4. स्त्रीवेषनिह्नुतश्चन्द्रगुप्तः शत्रोः स्कन्धावारं अलिपुरं शकपतिवधायागमत् ।

5. E. I. Vol. VII, p. 36

6. G O S. edn.

name of Khasādhipati or S'akādhipati his identity and the identification of his capital Alipura, the author of the verse in question and the king to whom it is addressed.

The verse in question makes it clear that the engagement between the Gupta and Khasa kings took place in the Himālayan region and thus it can be said that Alipura the capital of the Khasa or S'aka king, was situated somewhere in the Himālayas.

Moreover according to Rājas'ekhara's version the victor is called the Khasādhipati, and the Gupta king is named as S'armagupta or Senagupta instead of S'akādhipati and Rāmagupta obtained from sources other than the Kāvyamīmāṁsā.

There seems to be an agreement at least on one point, namely that the S'aka or Khasa king referred to in the passage in question should represent a Kushāṇa king of the Punjab but not a S'aka Satrap of either Mālwa or Mathura. But in this connection attention of scholars is required to be invited to the form Khasādhipati as recorded in the Kāvyamīmāṁsā. This particular word means a king of the Khasas or the Khasa tribes the existence of which is made well-known by the Rājataraṅgiṇī of Kalhana. Sir Aurel Stein located the tribe in the widely distributed regions of the western Himālayas flanking the boundaries of Kashmir with their capital at Rājapuri also known as Khasālaya or Khasāli. The Khasas before the fifth century A. D became very powerful and seized the kingdom of Kashmir and ruled over it.[1] Is it not possible to identify this Alipura with Khasāli, the capital of the Khasas?

Let us now discuss the question regarding the identity of the person to whom the verse in question is addressed. Various scholars have advanced different opinions and let us examine them in detail and make an attempt to discover whether any finality can be reached. A clue to this vexed question is, however supplied by the verse itself in its fourth line गीयन्ते तव कार्त्तिकेयनगरस्त्रीणां गणैः कीर्तय ।

In interpreting this line Prof. Altekar[2] has fallen into the regrettable error of taking the word Kārttikeya in the vocative and in assuming that the verse is addressed to Kārttikeya who is obviously the Kumāragupta I of the Gupta dynasty

1 M. A. Stein Rājataraṅgiṇī translation Vol. I. 317

2 J. B. O. R. S. Vol. [illegible] p. 223.

Mr K. P Jayaswal disagrees[1] with the above and points out that the word Kārttikeya goes with the word Nagara, and adds that "no poet would have mentioned so irreverently about Kumāragupta's own mother to him."

Against this it may be pointed out that the verse does not show any irreverence on the part of the poet whose business obviously is to eulogise his patron king Kumāragupta or Skandagupta of the Gupta dynasty. For, the weakness of Rāmagupta was already made known by Candragupta also by Dhruvadevī who discarded her worthless husband and married his brother. Moreover the descendants of the Gupta dynasty out of disrespect for Rāmagupta never mentioned him in the *inscriptions as one of* their ancestors. Dr D R. Bhandarkar who discussed the question later on[2] is disposed to agree with Mr. Jayaswal in considering the word Kārttikeyanagara as the name of a town and identified it with the ancient village of Vaijanātha in Almora District U P on the authority of the Pāṇḍukeśvara copper plate and the Tāleśvara charters.[3] Dr Bhandarkar believes however that the verse is addressed to Candragupta, though he is not named expressly therein.

If this position is accepted Mr Jayaswal's objection of showing irreverence to Kumāragupta's mother or Dhruvadevī is set at rest. Prof. V V Mirashi[4] however remarks that the view held by Dr Bhandarkar is hardly convincing because the verse quoted here is a Muktaka or a detached stanza which should not only be complete in itself but also contain the name of the king addressed to. He, thus, commits the same mistake as Prof. Altekar and takes the word Kārttikeya in the vocative but advances the new theory that the word stands for the king Mahīpāla of the *Gurjara Pratihāra* dynasty the patron of *Rājaśekhara. In support* of this he further adds that Kṣemīśvara in the Bharatavākya of his drama Caṇḍakauśika similarly calls his patron Mahīpala as

1. J B. O. R. S. Vol. XVIII, p. 20
2. Malaviya Commemoration Volume, p. 194.
3. I. A. XXV 178, and E. I. Vol. XIII, pp. 115-118.
4. I. A. 1932, p. 201.

name of Khasādhipati or S'akādhipati his identity and the identification of his capital Alipura, the author of the verse in question and the king to whom it is addressed.

The verse in question makes it clear that the engagement between the Gupta and Khasa kings took place in the Himālayan region and thus it can be said that Alipura, the capital of the Khasa or S'aka king, was situated somewhere in the Himālayas.

Moreover according to Rājas'ekhara's version the victor is called the Khasādhipati and the Gupta king is named as S'armagupta or Senagupta instead of S'akādhipati and Rāmagupta obtained from sources other than the Kāvyamimāṁsā.

There seems to be an agreement at least on one point, namely that the S'aka or Khasa king referred to in the passage in question, should represent a Kushāṇa king of the Punjab but not a S'aka Satrap of either Malwa or Mathura. But in this connection attention of scholars is required to be invited to the form Khasādhipati as recorded in the Kāvyamimāṁsā. This particular word means a king of the Khasas or the Khasa tribes the existence of which is made well-known by the Rājataraṅgiṇī of Kalhana. Sir Aurel Stein located the tribe in the widely distributed regions of the western Himālayas flanking the boundaries of Kashmir with their capital at Rajapuri also known as Khasālaya or Khasāli.[1] The Khasas before the fifth century A. D became very powerful and seized the kingdom of Kashmir and ruled over it. Is it not possible to identify this Alipura with Khasāli, the capital of the Khasas?

Let us now discuss the question regarding the identity of the person to whom the verse in question is addressed. Various scholars have advanced different opinions, and let us examine them in detail and make an attempt to discover whether any finality can be reached. A clue to this vexed question is, however supplied by the verse itself in its fourth line गीयन्ते तव कार्त्तिकेयनगरस्त्रीणां गणैः कीर्तयः ।

In interpreting this line Prof Altekar[2] has fallen into the regrettable error of taking the word Kārttikeya in the vocative and in assuming that the verse is addressed to Kārttikeya who is obviously the Kumāragupta I of the Gupta dynasty

1 M. A. Stein Rajatarangini translation. Vol. I, 317

2 J. B. O. R. S Vol xiv p 222.

Mr K. P Jayaswal disagrees[1] with the above and points out that the word Kārttikeya goes with the word Nagara, and adds that "no poet would have mentioned so irreverently about Kumāragupta's own mother to him"

Against this it may be pointed out that the verse does not show any irreverence on the part of the poet whose business obviously is to eulogise his patron king Kumāragupta or Skandagupta of the Gupta dynasty For the weakness of Rāmagupta was already made known by Candragupta also by Dhruvadevī who discarded her worthless husband and married his brother Moreover the descendants of the Gupta dynasty out of disrespect for Rāmagupta never mentioned him in the inscriptions as one of their ancestors. Dr D R. Bhandarkar who discussed the question later on[2] is disposed to agree with Mr. Jayaswal in considering the word Kārttikeyanagara as the name of a town and identified it with the ancient village of Vaijanātha in Almora District U P on the authority of the Pāndukeśvara copper plate and the Tāleśvara charters.[3] Dr Bhandarkar believes however that the verse is addressed to Candragupta, though he is not named expressly therein.

If this position is accepted Mr Jayaswal's objection of showing irreverence to Kumāragupta's mother or Dhruvadevī is set at rest Prof. V V Mirashi[4] however remarks that the view held by Dr Bhandarkar is hardly convincing because the verse quoted here is a Muktaka or a detached stanza which should not only be complete in itself but also contain the name of the king addressed to He, thus, commits the same mistake as Prof. Altekar and takes the word Kārttikeya in the vocative, but advances the new theory that the word stands for the king Mahīpāla of the Gurjara Pratihāra dynasty the patron of Rājaśekhara. In support of this he further adds that Kṣemīśvara in the Bharatavākya of his drama Caṇḍakauśika similarly calls his patron Mahīpala as

1. J B. O. R. S. Vol XVIII. p. 20
2. Malaviya Commemoration Volume. p. 194.
3. I. A. XXV 178, and E. I. Vol. XIII. pp. 115-118.
4. I. A. 1932, p. 201.

Kārttikeya.[1] According to him the verse in question was either Rājaśekhara's own or a composition of one of his contemporaries in the court of the king Mahīpāla which he inserted in his Kāvyamīmāṁsā.

Against Prof Mirashi's theory it may be pointed out that if the word *Kārttikeya* is taken out, the word *Nagarastrīṇām* will have to be taken as a separate and independent word. No poet, howsoever dull would ever think of saying that the fame of a king was sung by women of the town and afterwards would leave the name of the particular town undisclosed Nor does it seem reasonable to suppose the poet to be so particular as to exclude the village-women from participating in the praising or singing campaign, by specially naming the women of the town. It is not also possible to suppose that it is the women of the towns who took part in singing eulogies, while the village-women refrained from doing so! The expression स्त्रीगणैः is sufficient to include all women, both of towns and villages and why should it be necessary to qualify स्त्री with the word नगर which reduces the value of the eulogy!

It is not also correct to assume that the Muktaka verse which should be complete in itself should *also* contain the name of the person to whom the Muktaka is addressed. On the same page 47 there are five other examples of Muktaka verse, and in none of these there is any mention of the name of the person addressed to.

Under the circumstances we can only confirm the view of Messrs Jayaswal and Bhandarkar both of whom rightly take Kārttikeyanagara as one word and identify it with the place where Rāmagupta first sustained a defeat and later the Khasa king was killed by Candragupta II in whose praise the verse in question is composed. Accordingly the last lines of the verse in question, may be translated thus:

Your fame is sung today by the women of the Kārttikeya-nagara in the same Himālayas which is resonant with the singing of the Kinnaras living in the hollows of spacious caves.

---

1. [illegible]
[illegible] ।
[illegible] कार्त्तिकेय [illegible]
[illegible] ॥

Mr K. P Jayaswal disagrees[1] with the above and points out that the word Kārttikeya goes with the word Nagara and adds that "no poet would have mentioned so irreverently about Kumāragupta's own mother to him."

Against this it may be pointed out that the verse does not show any irreverence on the part of the poet whose business obviously is to eulogise his patron king Kumāragupta or Skandagupta of the Gupta dynasty For the weakness of Rāmagupta was already made known by Candragupta also by Dhruvadevī who discarded her worthless husband and married his brother Moreover the descendants of the Gupta dynasty out of disrespect for Rāmagupta never mentioned him in the inscriptions as one of their ancestors Dr D R. Bhandarkar who discussed the question later on[2] is disposed to agree with Mr Jayaswal in considering the word Kārttikeyanagara as the name of a town and identified it with the ancient village of Vaijnātha in Almora District U P on the authority of the Pāṇḍukeśvara copper plate and the Tāleśvara charters[3] Dr Bhandarkar believes however that the verse is addressed to Candragupta though he is not named expressly therein

If this position is accepted Mr Jayaswal's objection of showing irreverence to Kumāragupta's mother or Dhruvadevī is set at rest Prof. V V Mirashi however remarks that the view held by Dr Bhandarkar is hardly convincing because the verse quoted here is a Muktaka or a detached stanza which should not only be complete in itself but also contain the name of the king addressed to He thus commits the same mistake as Prof. Altekar, and takes the word Kārttikeya in the vocative but advances the new theory that the word stands for the king Mahīpāla of the Gurjara Pratihāra dynasty the patron of Rājaśekhara. In support of this he further adds that Kṣemīśvara in the Bharatavākya of his drama Caṇḍakauśika similarly calls his patron Mahīpāla as

Kārttikeya.[1] According to him the verse in question was either Rājaśekhara's own or a composition of one of his contemporaries in the court of the king Mahīpāla which he inserted in his Kāvyamīmāṁsā.

Against Prof. Mirashi's theory it may be pointed out that if the word *Kārttikeya* is taken out, the word *Nagarastrīṇām* will have to be taken as a separate and independent word. No poet, howsoever dull would ever think of saying that the fame of a king was sung by women of the town and afterwards would leave the name of the particular town undisclosed. Nor does it seem reasonable to suppose the poet to be so particular as to exclude the village-women from participating in the praising or singing campaign by specially naming the women of the town. It is not also possible to suppose that it is the women of the towns who took part in singing eulogies, while the village-women refrained from doing so! The expression [illegible] is sufficient to include all women, both of towns and villages and why should it be necessary to qualify [illegible] with the word नगर which reduces the value of the eulogy!

It is not also correct to assume that the Muktaka verse which should be complete in itself should *also* contain the name of the person to whom the Muktaka is addressed. On the same page 47 there are five other examples of Muktaka verse, and in none of these there is any mention of the name of the person addressed to.

Under the circumstances we can only confirm the view of Messrs Jayaswal and Bhandarkar both of whom rightly take Kārttikeyanagara as one word and identify it with the place where Rāmagupta first sustained a defeat, and later the Khasa king was killed by Candragupta II in whose praise the verse in question is composed. Accordingly the last lines of the verse, in question may be translated thus

Your fame is sung today by the women of the Kārttikeya-nagara in the same Himālayas which is resonant with the singing of the Kinnaras living in t[illegible]s of spacious caves.

1. [illegible]

From the foregoing discussion it is easy to discover that the verse in question is addressed to Candragupta Vikramāditya by a contemporary poet, and is quoted by Rājaśekhara in his Kāvyamīmāṁsā.

The second marriage of Dhruvadevī with Candragupta is also to be taken as a settled historical fact, on the authority of the Sañjan[1] copper plate of Amoghavarṣa I and the Cambay plate of Govinda IV

Two more verses are quoted by Rājaśekhara on pp. 60–61 of the Kāvyamīmāṁsā, which throw a flood of light on the vexed question of the date of Kālidāsa The verses in question record a conversation between a king and his messenger Identical verses are subsequently quoted by Bhoja in his S'ṛṅgāraprakāśa with the remark that here the king represents Vikramāditya and the messenger Kālidāsa.[3] The verses in question refer to a message conveyed by Kālidāsa from the king of Kuntala to Vikramāditya who approves of the request made by the Kuntala king Tradition ascribes to Kālidāsa a work called the Kuntaleśvaradautya and as the subject-matter of the verses quoted here relates to the diplomatic communications of the king of Kuntala it is not unreasonable to suppose that the verses belonged to the now lost work Kuntaleśvaradautya of Kālidāsa. A verse from the same work quoted in the Aucityavicāracarcā by Kṣemendra refers to the fact that Kālidāsa as an envoy of Vikramāditya was not respected in the court of the Kuntala king who made him sit on the ground and did not offer a seat. It thus transpires that Kālidāsa was sent as an envoy to the court of the Kuntala king Pṛthvīṣeṇa Vākāṭaka, a subordinate of the Gupta kings, by Candragupta II Vikramāditya and that on account of Kālidāsa's mediation friendly relations were established between the two royal houses This embassy further helps us in fixing a suitable date for Kālidāsa and once for all ends the controversy regarding his time raging

1. हत्वा भ्रातरमेव राज्यमहरद्देवीं च दीनस्तथा लक्षं कोटिमलेखयन्किल कलौ दाता स गुप्तान्वयः ॥
E. I. Vol XVIII, p. 248

2. सामर्थ्ये सति निन्दिता प्रविहिता नैवाग्रजे क्रूरता बन्धुस्त्रीगमनादिभिः कुचरितैरावर्जितं नायशः ।
शौचाशौचपराङ्मुखं न च भिया पैशाच्यमङ्गीकृतं त्यागेनासमसाहसैश्च भुवने यः साहसाङ्कोऽभवत् ॥
E. I. Vol. VII, p. 30.

3. See infra. Notes, p. 15.
4 Ibid.

4

Kārttikeya. According to him the verse in question was either Rājaśekhara's own or a composition of one of his contemporaries in the court of the king Mahīpāla which he inserted in his Kāvyamīmāṁsā.

Against Prof. Mirashi's theory it may be pointed out that if the word *Kārttikeya* is taken out, the word *Nagarastrīṇām* will have to be taken as a separate and independent word. No poet, howsoever dull would ever think of saying that the fame of a king was sung by women of the town and afterwards would leave the name of the particular town undisclosed. Nor does it seem reasonable to suppose the poet to be so particular as to exclude the village-women from participating in the praising or singing campaign by specially naming the women of the town. It is not also possible to suppose that it is the women of the towns who took part in singing eulogies, while the village-women refrained from doing so! The expression स्त्रीणां गणैः is sufficient to include all women both of towns and villages and why should it be necessary to qualify स्त्रीणां with the word नगर which reduces the value of the eulogy?

It is not also correct to assume that the Muktaka verse which should be complete in itself should *also* contain the name of the person to whom the Muktaka is addressed. On the same page 47 there are five other examples of Muktaka verse, and in none of these there is any mention of the name of the person addressed to.

Under the circumstances we can only confirm the view of Messrs Jayaswal and Bhandarkar both of whom rightly take Kārttikeyanagara as one word and identify it with the place where Rāmagupta first sustained a defeat, and later the Khasa king was killed by Candragupta II in whose praise the verse in question is composed. Accordingly the last lines of the verse, in question may be translated thus

Your fame is sung today by the women of the Kārttikeya-nagara in the same Himalayas which is resonant with the singing of the Kinnaras living in the hollows of spacious caves.

1. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

From the foregoing discussion it is easy to discover that the verse in question is addressed to Candragupta Vikramāditya by a contemporary poet, and is quoted by Rājaśekhara in his Kāvyamīmāṃsā.

The second marriage of Dhruvadevī with Candragupta is also to be taken as a settled historical fact on the authority of the Sañjan copper plate of Amoghavarṣa I and the Cambay[2] plate of Govinda IV

Two more verses are quoted by Rājaśekhara on pp. 60–61 of the Kāvyamīmāṃsā, which throw a flood of light on the vexed question of the date of Kālidāsa. The verses in question record a conversation between a king and his messenger Identical verses are subsequently quoted by Bhoja in his S'ṛṅgāraprakāśa with the remark that here the king represents Vikramāditya and the messenger Kālidāsa.[3] The verses in question refer to a message conveyed by Kālidāsa from the king of Kuntala to Vikramāditya who approves of the request made by the Kuntala king Tradition ascribes to Kālidāsa a work called the Kuntaleśvaradautya and as the subject-matter of the verses quoted here relates to the diplomatic communications of the king of Kuntala it is not unreasonable to suppose that the verses belonged to the now lost work Kuntaleśvaradautya of Kālidāsa. A verse from the same work quoted in the Aucityavicāracarcā by Kṣemendra refers to the fact that Kālidāsa as an envoy of Vikramāditya was not respected in the court of the Kuntala king who made him sit on the ground and did not offer a seat.[4] It thus transpires that Kālidāsa was sent as an envoy to the court of the Kuntala king Pṛthvīsena Vākāṭaka, a subordinate of the Gupta kings, by Candragupta II Vikramāditya and that on account of Kālidāsa's mediation friendly relations were established between the two royal houses This embassy further helps us in fixing a suitable date for Kālidāsa and once for all ends the controversy regarding his time raging

1 हत्वा भ्रातरमेव राज्यमहरद्देवीं च दीनस्तथा लक्षं कोटिमलेखयत्किल कलौ दाता स गुप्तान्वयः ॥
E. I. Vol XVIII. p. 248

2 सामर्थ्ये सति निन्दिता प्रविहिता नैवाग्रजे क्रूरता बन्धुस्त्रीगमनादिभिः कुचरितैरावर्जितं नायशः ।
शौचाशौचपराङ्मुखं न च भिया पैशाच्यमङ्गीकृतं त्यागेनासमसाहसैश्च भुवने यः साहसाङ्कोऽभवत् ॥
E. I. Vol. VII. p. 36.

3. See. infra. Notes p. 215.

4 Ibid.

for the last fifty years or more in which celebrated scholars have taken part. Kālidāsa must be a contemporary of Candragupta Vikramāditya and the Vākāṭaka Pṛthvīṣeṇa, and thus he should be assigned a period corresponding to the last quarter of the fourth century A. D

While mentioning the four boundaries of the city of Kanauj the capital of his patron kings Mahendrapāla and Mahīpāla, Rājaśekhara clears up several topographical problems connected with the city and helps us in identifying certain well-known names of places, identifications of which were open to doubt for a long time. On page 94 he mentions four places: Vāmanasvāmi Gādhipura, Kālapriya and Brahmaśilā, and all of them seem to be situated in the four directions of the city of Kanauj. Thus, we can understand that these four well-known places in literature were the suburbs of the city of Kanauj. For further details the attention of readers is invited to the page 243 of the explanatory notes appended to this edition.

III The Geography of Bhāratavarṣa.

Rājaśekhara's fondness for geography is borne out by the numerous references to geographical names mentioned in his works, and the ancient notions regarding world geography find a lucid expression in these productions. He gives geographical references in abundance particularly in two works, namely the Bālarāmāyaṇa and the Kāvyamīmāṁsā. In the former work, while staging the Sītāsvayaṁvara, a short drama supposed to be a composition of the sage Bharata, and while describing the aerial flight of Rāma to Ayodhyā *from Laṅkā, he mentions a large number of places in* succession and these references enable us to fix their location with a fair degree of exactitude.

In the 17th chapter of the Kāvyamīmāṁsā, the author gives by far the most prolific geographical information regarding the divisions of the world, and the details of the Bhāratavarṣa, and this represents the expert knowledge of geography as prevalent in his time The earth, he says, is divided into seven great islands encircled by seven oceans. Among these the Jambūdvīpa is

1 For further information on the date of Kālidāsa and his connections with Vākāṭaka kings, see my Paper entitled King Pravarasena and Kālidāsa in the Proceedings of the Seventh All-India Oriental Conference, 1933.

situated in the centre and its chief mountain is Mahāmeru The Mahāmeru again, is surrounded by the country called the Ilāvṛtavarṣa. The third country to the south of the Mahāmeru is called the Bhāratavarṣa.

The Bhāratavarṣa is divided into nine parts, and the Kumā ridvīpa, one among them corresponds with the present India from Cape Comorin to the Himālayas. This country is also known as the Cakravartikṣettra. One who holds sway over the whole country is called a Cakravartin while the king who is able to conquer all the nine parts of the Bhāratavarṣa is called a Samrāṭ.

The author mentions the seven Kulaparvatas of the Kumā ridvīpa and says that the Āryāvarta is a part of this Dvīpa. Kumārīdvīpa is again subdivided into five parts with Madhyadeśa in the middle, and four other countries in the four directions of the middle country which according to him is bounded by the Prayāga, the Vindhya range, the Vinaśana and the Himālayas. He places the other four countries as follows from Benares in the east from Māhiṣmatī in the south from Devasabhā in the west and from Pṛthūdaka in the north, all extending to the extreme limits of India.

In the same chapter Rājaśekhara gives innumerable details regarding the countries, rivers, mountains and the agricultural products of all the five divisions of the Kumārīdvīpa. These geographical names have been collected together in an appendix in which an endeavour has been made to identify the places mentioned by him as far as practicable since it has now become difficult to trace the old sites It is noteworthy however that Rājaśekhara includes such countries as Arabia, Persia and Afghanistan in the northern India, and distinguishes Simhala from Laṅkā. Moreover he includes in his list many new names not known to the Purāṇas or the Rāmāyaṇa and the Mahābhārata or even to the Greek or Arabic historians and the Chinese travellers, as will be seen from the appendix already referred to.

Introduction to the First Edition

The author of this first work in the *Gaekwad's Oriental Series* now presented before the public, is Rājaśekhara the well-known author of the four dramas, *Bālarāmāyana*, *Bālabhārata Viddha*, *Śālabhañjikā* and *Karpūramañjarī*.

Rājaśekhara's Ancestry Rājaśekhara calls himself in the Kāvyamīmāmsā as Yāyāvarīya[1] (born in the Yāyāvara family). He seems to have been better known as Yāyāvara to his successors. Dhanapāla in the introductory verses to his Tilakamañjarī refers to him as Yāyāvara Kavi[2] The author of the Udayasundarī refers to him simply as Yāyāvara[3] and praises him for his dramatical skill.

1 यायावरीयः संक्षिप्य मुनीनां मतविस्तरम्। p. 2 l. 12.
"पञ्चमी साहित्यविद्या" इति यायावरीयः। p. 4. l. 14.

2 समाधिगुणशालिन्यः प्रसन्नपरिपक्त्रिमाः।
यायावरकवेर्वाचो मुनीनामिव वृत्तयः॥ Tilakamañjarī 33.

3 यायावरः प्राज्ञवरो गुणज्ञैराशंसितः सूरिसमाजवर्यैः।
नृत्यत्युदारं भणिते रसस्था नटीव यस्योदरसा पदश्रीः॥

Udayasundarī 6th U 'h'khvāsa.

This Udayasundarī is [illegible] Champūkathā composed by Soḍḍhala, [illegible] Vālabha Kāyastha of Lāṭadeśa, [illegible] emulation of Bāṇa's Harshacharita, [illegible] boat Samvat 1050 in the reign of V[illegible]tsarāja and under the patronage of king Mummuṇirāja of Konkan. The [illegible]thor has, over and [illegible]bove his own cast[illegible] and lineage, given [illegible]bout 25 verse[illegible] in praise of old poet[illegible] It will be instructing to quote these [illegible]erses [illegible]ch verses are rare in Sanskrit literature.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Some particulars about the ancestry of the author can be gathered from his dramas. He is very proud of his family and his literary

---

रेम्या छटोमनवमपि हलतो शौरामिर्न चरम्बोपितत्वेन चमार ।
सा कि रमामिपमिपमामिलोचनेपु विद्यामिषेपु .. ——र करोति ॥
गोऽस्मादि रोमीरक क्षितिषेपु कमिरैक इवी तत्वममावतुपाक्तिनोऽपि ।
निर्मेष्य पमरपनाय रस क्षितिमूम् विद्यामर्ग नमसि पैस्यापि परम्पुमनस् ॥
ये नाम केचिदिह ना नविदात्सेन व्यासाप्रचः प्रभिषो भुवनेपु विद्याः ।
वैषयुपाश्रिरपरा चवच निपन्नतपसत्पन्ति परमच सुवर्णविधिम् ॥
चामक हर्षचरिते निखिलपुषैन करिक च चैक कविसप्तमर्ग कमति ।
मान्य न भवम च कवीरद सारिमतासपाचा रसेन रचितम नवतामुपैत् ॥

1 Uchchhvāsa.

चाद्यमवोमसुमिनोरपामा वाल्मीकिरमन्यतमो मुनीनाम् ।
मिर्पाम्पमार्गीकमतापेऽपि सम्पाविन कामि च चो रचोमिः ॥
माधीमिपमामुमिन स सापरेव तपसूरिति कीर्तिनो च ।
चोऽस्मा कमततामिनकैतारा खति इवी कामपमी चकार ॥
कन्तोपिनिरैनिरिते कमेप वीरः उमन्वाम्मसपीरगोऽस्म ।
निरम्पते वर्मेमहामवीपु वमैव निर्मीरमि काम्पमार्ग ॥
वष कमीनामुनिपाम उम्माममूर्ती पन्ये भूमिपता पमेम ।
वनिकतिरेऽपि निरवमनोपी पार्णीगुन स्फूर्जति कोऽपि पत्र ॥
पमिवमूरमनमः कमीमा भ्यासो कृमिर्पत गुणैमिनेतुः ।
भवभूर्वेरेपमनोमपमयकमिना वल्मदि मारते चो ॥
कमिर्गुवाक स च पेद सूप्र हरत्कथा भीमिनी कवामाम् ।
पा समिपारेपु कुतम्भिकमी निपीकमासेन रस प्रचते ॥
स कमिराजैककर कविते प्रतिपमामा भुमि भर्तृमेण्ठः ।
एमूर्तेऽपि सुरमि प्रकाम वर्षेपु पत्तोमनम तपेव ॥
स्मात इवी सोऽपि च कामिरसा सुपा सुपसानुमवी च पत्र ।
पावीमिपाकमपीनिरोपमिन्नोः पर पारम्पाप कीर्तिः ॥
पात्ता कमीपामिह चक्रवर्ती पत्ताति पत्तोमनरपमोमम् ।
पमरपम मुमि पुन्यभूमिकामन हर्षपमेव ॥
पान्तो चपता मयमूतिरिर्मा तारस्ते कमीमि तमेनात ।
पान्त पतामपमेव पत्र इत पत्र कमीनामपुरापेति ॥
तामन्वमम्मामि कमीमतला महम्मो पावपतिराजसूरिः ।
पारमनामनमपीरमकसपुमात पमपेमपमाहरम् ॥
पम्च स पिद्यानमिमममामा मिमममपाप च पशोमिरेमा ।
समीरिय पत्र पत्र कमीरमोकमिपारेपु हरम्मुत्रा ॥
पापापर मयमरो गुणैरपमिनाः परितमाममर्थे ।
मूमपरार कमिते मुप्तमा पदैव पमोचरमा पदमी ॥
पमूमुरन्येऽपि कुमारमाममपामारपो हम पमीन्द्रनदे ।
पमीमोमि इमिना हुतमि वैनादि चन्द्रोमिमीतनि ॥
तमिनमतमपे पमिपैनिपरामामुपमिपूमो कमीरचरेपे ।
निखिलमि सोहम रामामानमिमपितनोमनमिपुरेप ॥
पो मन्मपेप पमेप रचा सामम्मिपनमामपेम ।
पमामरमोमगुणमिमोऽपि निमीहमो मामुमनेव पम ॥

forefathers.[1] Akālajalada his great-grandfather was famous for his poetical gems. His verses were plagiarised by Kādambarīrāma in his drama. Surānanda, Tarala and Kavirāja also belonged to this family. Surānanda seems to have been famous at the court of Chedi. It appears from his opinion quoted in the Kāvyamīmāṁsā that he had written some work on poetics. Tarala was also a poet of some eminence. Nothing is known about Kavirāja. Rājaśekhara's father Durduka or Duhika was a great minister (Mahāmantri), and his mother's name was S'īlavatī.

Rājas'ekhara's caste. We have seen that Rājaśekhara belonged to the Yāyāvara family but it is not clear whether he was a Brāhmana or a Kshatriya. His position as the Upādhyāya of King Mahendrapāla speaks in favour of his being a Brāhmana while the name Rājaśekhara and the fact that his wife was of the Chahuāna family may lead one to think that he was a Kshatriya.

Rājas'ekhara not a Sectarian. As the author of the Haravilāsa, Rājaśekhara might be regarded to have been a staunch S'aiva, but from the quotations in the Kāvyamīmāṁsā in praise of Vishṇu, it seems that he was not a sectarian. On the other hand from the Maṅgala verse of the Haravilāsa it is clear that he believed

---

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 8th Uchchhvāsa.

1 स मूर्तो यत्रासीद् गुणगण इवाकालजलदः सुरानन्दः सोऽपि श्रवणपुटपेयेन वचसा ।
न चान्ये गण्यन्ते तरलकविराजप्रभृतयो महाभागास्तस्मिन्नयमपि यायावरकुले ॥
Bālarāmāyaṇa I, 13

2 [illegible]
Rājaśekhara quoted in the Sūktimuktāvalī.

3 [illegible] Ibid.

4 [illegible] Ibid.

5 [illegible] Ibid.

6 [illegible]
[illegible] Karp. I 11.

7 pp. 42 43

in the unity of the three godheads. It appears from the [1]Yaśas-tilaka Champū of Somadeva that in Rājaśekhara's works honour was done even to Jinās when occasion arose.

His wife an accomplished lady Rājaśekhara quotes thrice[2] in the Kāvyamīmāṁsā the opinion of his wife Avantisundarī. It would thus appear that she had composed some work on rhetoric. The Karpūramañjarī was also first acted at her desire.

Rājaśekhara's date. It is understood from the prologues of Rājaśekhara's dramas that he was the Upādhyāya of Mahēndrapāla, king of Kanouj and was also patronised by his son and successor Mahīpāla. The Siydoni inscription tells us that king Mahēndrapāla was reigning in 903 and 907 A. D and Mahīpāla in 917 A. D (Epigraphia Indica Vol. I, p 171). Independent of his references to king Mahēndrapāla of Kanouj in his works, we can fix his date from other sources too. He quotes in the Kāvyamīmāṁsā Vākpatirāja,[3] the author of Gauḍavaho, and also Udbhaṭa[4] who was the Sabhāpati of Jayāpīḍa king of Kashmir who reigned from 779 to 813 A. D. and quotes Ānandavardhana[5] who flourished in the reign of Avantivarmā of Kashmir (857–884 A. D.). Rājaśekhara is also referred to by Somadēva in the Yaśastilaka Champū which was completed in 960 A. D and praised by Soṭṭala who flourished about 990 A. D From this we can conclude that Rājaśekhara lived about 880–920 A. D

---

1 तथा [illegible] तत्र तत्रावसरे भरतप्रणीते काव्याध्याये सर्वजनप्रसिद्धेषु तेषु तेषूपाख्यानेषु च कथं, तद्विषया महती प्रसिद्धिः।

(4th Āśvāsa, pt. II, p. 113.

2 "[illegible]" इत्यवन्तिसुन्दरी। p. 20

"विदग्धभणितिभङ्गिनिवेद्यं वस्तुनो रूपं न नियतस्वभावम्" इति अवन्तिसुन्दरी। यदाह—
वस्तुस्वभावोऽत्र कवेरतन्त्रं गुणागुणावुक्तिवशेन काव्ये।
स्तुवन्निबध्नात्यमृतांशुमिन्दुं निन्दंस्तु दोषाकरमाह धूर्तः॥ p. 46.

[illegible] इत्यवन्तिसुन्दरी। p. 57

3 "[illegible]" इति वाक्पतिराजः p. 62.

4 "[illegible]" इत्युद्भटः pp. 22 and 44

5 "प्रतिभाव्युत्पत्त्योः प्रतिभा श्रेयसी" इत्यानन्दः p. 16.

Rājas'ekhara a Kavirāja. Rājas'ekhara calls himself not a Mahākavi, but a Kavirāja. According to the Kāvyamīmāṁsā[1] there are ten[2] stages of poetical skill. The sixth is that of a Mahākavi[3] and the seventh that of a Kavirāja. Kavirāja is defined as one who is unrestrained in various languages, various sorts of poetical compositions and various sentiments. Thus a Kavirāja is one stage further than a Mahākavi and Kavirājas are rare.[5]

The sequence of Rājas'ekhara's known works and his undiscovered works. From the Karpūramañjarī 1-9 it is understood that Rājas'ekhara began his literary career as a Bālakavi, so called from his Bālarāmāyaṇa and Bālabhārata. It is thus evident that these two dramas are his early productions so also Viddhaśālabhañjikā. The Karpūramañjarī and the Kāvyamīmāṁsā are his later productions as by this time he had achieved fame as a Kavirāja. Verses from his three Saṁskṛta dramas are found quoted in the Kāvyamīmāṁsā.

Hemachandra in his [6]Kāvyānuśāsanaviveka (page 335) gives the example of Rājaśekhara's Haravilāsa as a poem bearing the name of its author. The same author quotes two verses from Haravilāsa both evidently from the first canto. The first is the benedictory verse of the poem, while the second[8] pertains to the description of the bad and the good. [9]Ujjvaladatta also quotes one half of a verse from the Haravilāsa.

This Haravilāsa a Mahāprabandha, must have been his

1 बालकई कइराओ (Karpuramañjarī I. 9).

2 [illegible] (p. 19).

3 [illegible] स महाकविः (p. 19).

4 [illegible] (p. 19)

5 ते यदि जगत्यपि कतिपये (p. 19).

6 [illegible] हरविलासे

7 आशीर्यथा हरविलासे—
[illegible] ।
[illegible] ॥

8 दुर्जनसुजनलक्षणं यथा हरविलासे—
[illegible] ।
[illegible] ॥

9 [illegible] हरविलासे u 28.

mature production as a Kavirāja. Here either in the first or the last canto but most probably in the first may be found appreciatory verses about poets (Viśeshakavipraśaṁsā) quoted in Jahlaṇa's *Sūktimuktāvali*. Generally the poet's family history and praise of old poets are given in Ākhyāyikās and Kathās such as the *Harshacharitra*, the *Tilakamañjarī* and the *Udayasundarī* but references to old poets are also made in the Mahākāvyas. Maṅkhaka in his *S'rīkaṇṭhacharita* refers to old and contemporary poets and Someśvara in the first canto of his *Kīrtikaumudī* eulogizes old poets. This practice of eulogizing the old poets in the beginning of a poem is also found in Prākṛita poems of the 12th century e g in the *S'āntināthacharitra* of Devachandra, Guru of the great Hemachandra. Some say that Rājaśekhara wrote a work named *Kavivimarśa* wherein are to be found the appreciatory verses attributed to him in the *Sūktimuktāvali* but it does not seem probable that Rājaśekhara should ever have written any such work when he had composed such a large work as the *Kāvyamīmāṁsā* with 18 Adhikaraṇas. It was conjectured that the appreciatory verses may occur in the *Kāvyamīmāṁsā* but these verses do not occur in the first Adhikaraṇa, not is there possibility of their being found in other Adhikaraṇas as the first Adhikaraṇa alone judging from the contents of the whole work, seems to contain such matter.[1] Besides the *Haravilāsa*, Rājaśekhara composed a work, named *Bhuvanakośa*, on the world's geography. At the end of the 17th chapter of the *Kāvyamīmāṁsā* he refers the reader to this work[1] for detailed information about the world's geography. Ujjvaladatta quotes a line from Rājaśekhara about synonyms of S'iva. This may be found either in the *Haravilāsa* or in some unknown lexicon of Rājaśekhara. It will thus appear that Rājaśekhara was an extensive writer and might have written more works than those hitherto known.

The present work only the first part of the Kāvya mimāṁsā. From the first chapter S'āstrasaṁgraha, we understand

1 इत्थं देशविभागो मुद्रामात्रेण सूचितः सुधियाम् ।
यस्तु जिगीषत्यधिकं पश्यतु मद्भुवनकोशमसौ । p. 92.

2 [illegible] च [illegible] । (1.76)

5

that the author planned a very large work; but unfortunately only the first Adhikarana is hitherto available. From remarks like [illegible] (p. 10 l. 6), [illegible] (p. 11 l. 10), it is clear that he had in his mind the execution of the whole work planned out in the first chapter. Whether he succeeded in this and composed the whole work we have no sufficient data to determine. *Alaṁkāraśekhara*[1] however has quoted 2 verses from Rājaśekhara. The verses, if they really belong to our author may have been taken from the [illegible] Adhikarana of the *Kāvyamīmāṁsā*. The same work also quotes another verse[2] which seems to be in the [illegible] Adhikaraṇa.

The style of the Kāvyamīmāṁsā. As the work is somewhat on the lines of a Sūtra work, like Kauṭilya's *Arthaśāstra* and Vātsyāyana's *Kāmasūtra* its style is also more or less aphorism-like and it is no wonder that it is terse and vigorous, charming and pleasing to the ears. The passages and phrases borrowed from the *Arthaśāstra* and the *Kāmasūtra* will be referred to in the notes.

The Kāvyamīmāṁsā and later writers on rhetorics. It will be easily seen that Hemachandra has borrowed about one fourth of the present work in his *Kāvyānuśāsanaviveka*. Chapter 17th and 18th are verbally copied with slight changes in the order. Vāgbhaṭa, son of Nemikumāra, has also borrowed the same portion in the 1st and 5th chapter of his *Kāvyānuśāsana* from Hemachandra with some changes substituting his own verses in some places. Later writers of *Kaviśikṣās* like Kshemendra Amara Vinayachandra and Deveśvara, seem to have been indebted to the *Kāvyamīmāṁsā* for some of the topics treated in their

1 तथाह राजशेखरः—

[illegible]

अलङ्कारशेखरे—[illegible]

2 [illegible]

अलङ्कारशेखरे—[illegible]

works. The author of the *Sarasvati-kanthābhrana* has quoted a few verses which are found only in the *Kāvyamimāmsā* and the commentator, Ratneśvara, refers one verse to the *Kāvyamimāmsā*. By the bye, it may be mentioned that the name of the Kāvya mimāmsākāra occurs in Saṅkara's commentary (*Rasachandrikā*) on the S'ākuntala.

The origin and the promulgation of poetics Like other S'āstrakāras our author attributes the origin of poetics to the Supreme Being and the celestials. S'rikaṇṭha taught this science to Parameshthi Vaikuṇṭha and others of his sixty-four pupils. The self-born God imparted it to His will-born pupils. Among these was Kāvyapurusha born of Sarasvati. Prajāpati set him to promulgate this science in the three worlds He taught this to his divine pupils in 18 Adhikaraṇas. Of these Sahasrāksha and other 17 pupils composed separate treatises on the portions learnt by them. On account of these separate treatises the science was to some extent lost. The whole therefore has been abridged by our author and set forth in one book in 18 Adhikaraṇas.

The position of poetics in literature Our author claims a high position for poetical science both in sacred and in profane literature. Rhetorics, says Rājaśekhara, is the seventh Aṅga, as without it the meanings[1] of the Vedic texts cannot be grasped. In another place he puts literature by the side of the four profane sciences, saying that it is the fifth lore, and makes it the fifteenth division of learning embodying all others

The Kāvyapurusha. The idea of the Kāvyapurusha and his bride Sāhityavidyāvadhū is quite novel in Sanskrita literature. It seems to have been suggested by the Vedapurusha in the Rig veda, and the Vedic text "चत्वारि शृङ्गा—" has been made to praise the Kāvyapurusha. The Goddess of Learning was practising penance

1 "उपकारकत्वादलङ्कारः सप्तममङ्गम्" इति यायावरीयः । ऋते च तत्स्वरूपपरिज्ञानाद्वेदार्थानवगतिः । p. 3.

2 "पञ्चमी साहित्यविद्या" इति यायावरीयः । सकलविद्यास्थानैकायतनं पञ्चदशं काव्यं विद्यास्थानम्" इति यायावरीयः । p. 4.

on the Himālayas with the desire of having a son. Pleased with her penance Brahmā gave her a son afterwards called the Kāvyapurusha. It was from him that metrical speech first originated. Word and meaning make up his body the different languages his limbs. Sentiment is his soul and figures of speech are his ornaments. Once upon a time, while Sarasvatī was going to the celestial assembly as a judge the Kāvyapurusha persisted in following her In order to prevent him, Bhavānī created Sāhityavidyāvadhū as his bride and asked her to follow him. The bride had to adopt various sorts of dress and dramatic devices to win him. The Kāvyapurusha was gradually captivated by her and at the end of the journey he was wholly won over The pair was then married in Vatsagulma by the Gāndharva marriage. The different kinds of dress and the dramatic modes adopted by Sāhityavidyāvadhū in different countries are imitated by the people of those parts.

The literary court of a king-poet.[1] The king-poet should have a special chamber for testing literary compositions. The chamber should have sixteen pillars, four doors and eight turrets. The pleasure house should be attached to this chamber In the middle of the chamber there should be an altar one hand high with four pillars and jewelled floor Here the king should take his seat. On its northern side should be seated Sanskrit poets and behind them Vaidikas logicians Paurānikas Smārtas physicians astrologers and such others on the eastern side the Prākrita poets, and behind them actors dancers, singers musicians, bards and such others on the western side the vernacular poets and behind them painters, jewel-setters, jewellers, goldsmiths, carpenters, blacksmiths and such others and on the southern side Paiśācha

---

1 राजा कविः कविसमाजं विदधीत । राजनि कवौ सर्वो लोकः कविः स्यात् । स काव्यपरीक्षायै सभां कारयेत् । सा षोडशभिः स्तम्भैश्चतुर्भिर्द्वारैरष्टाभिर्मत्तवारणीभिरुपेता स्यात् । तदनुलग्नं राज्ञः केलिगृहम् । मध्ये सभं चतुःस्तम्भान्तरा हस्तमात्रोत्सेधा समणिभूमिका वेदिका । तस्यां राजासनम् । तस्य चोत्तरतः संस्कृताः कवयो निविशेरन् । ... ततः परं वेदविद्याविदः प्रामाणिकाः पौराणिकाः स्मार्ताः भिषजो मौहूर्तिका अन्येऽपि तथाविधाः । पूर्वेण प्राकृताः कवयः, ततः परं नटनर्तकगायनवादकवाग्जीवनकुशीलवतालावचरा अन्येऽपि तथाविधाः । पश्चिमेनापभ्रंशिनः कवयः, ततः परं चित्रलेप्यकृतो माणिक्यबन्धका वैकटिकाः स्वर्णकारवर्धकिलोहकारा अन्येऽपि तथाविधाः । ... तत्र यथासुखमासीनः काव्यगोष्ठीं प्रवर्तयेत् भावयेत् परीक्षेत च । p. p. 54–55.

poets, and behind them paramours courtesans, rope-dancers jugglers wrestlers and professional soldiers.

[1]Literary Examinations. After giving a very glowing picture of what an ideal poet should be and how he should daily conduct himself Rājaśekhara says that a king should hold assemblies for the examination of the works of poets. He should patronize poets, become the Sabhāpati (President) like the ancient kings Vāsudeva, Sātavāhana, Sūdraka, and Sāhasāṅka, honour and give donations to the poets, whose works stand the test Assemblies of learned men (Brahmasabhās) should be held in big cities for examining poetical and scientific works and the successful should be conveyed in a special chariot (Brahmaratha) and should be crowned with a fillet. Such assemblies for examining in poetry were held in Ujjainī. Kālidāsa, Mentha Amara, Rūpa Sūra, Bhāravi, Harichandra and Chandragupta were examined here. Pāṭaliputra was the centre for examinations in sciences. It was after passing from here that [2]Upavarsha, Varsha, Pāṇini Piṅgala, Vyāḍi, Vararuchi and Patañjali got fame as S'āstrakāras

Literary traditions noted in the Kāvyamīmāṁsā. Rājaśekhara has noted several traditions which are important in the history of Sanskṛita literature. [3]Medhāvirudra and Kumāradāsa were born blind. [4]S'iśunāga, king of Magadha had prohibited

---

1 [illegible] समाचरेत् [illegible] । महानगरेषु च शास्त्रकाव्यपरीक्षार्थं ब्रह्मसभाः कारयेत् । तत्र परीक्षोत्तीर्णानां ब्रह्मरथयानं पट्टबन्धश्च । श्रूयते चोज्जयिन्यां काव्यकारपरीक्षा—

इह कालिदासमेण्ठावत्रामररूपसूरभारवयः ।
हरिचन्द्रचन्द्रगुप्तौ परीक्षिताविह विशालायाम् ॥

श्रूयते च पाटलिपुत्रे शास्त्रकारपरीक्षा—

"अत्रोपवर्षवर्षाविह पाणिनिपिङ्गलाविह व्याडिः ।
वररुचिपतञ्जली इह परीक्षिताः ख्यातिमुपजग्मुः ॥ p. 55.

2 It may be noted that these names are in strict chronological order This shows also that Pāṭali flourished in a period after th transference of th capital of M gadha from Rajagraha to Pataliputra.—B. B.

3 मेधाविरुद्रकुमारदासादयो जात्यन्धाः कवयः श्रूयन्ते । p. 12.

4 श्रूयते हि मगधेषु शिशुनागो नाम राजा, तेन दुरुच्चारानष्टौ वर्णानपास्य स्वान्तःपुर एव प्रवर्तितो नियमः टकारादयश्चत्वारो मूर्धन्यास्तृतीयवर्जमूष्माणस्त्रयः क्षकारश्चेति ।

श्रूयते च शूरसेनेषु कुविन्दो नाम राजा तेन परुषसंयोगाक्षरवर्जमन्तःपुर एवेति समानं पूर्वेण ।
श्रूयते च कुन्तलेषु सातवाहनो नाम राजा, तेन प्राकृतभाषात्मकमन्तःपुर एवेति समानं पूर्वेण ।
श्रूयते चोज्जयिन्यां साहसाङ्को नाम राजा, तेन च संस्कृतभाषात्मकमन्तःपुर एवेति समानं पूर्वेण ।
p. 50

the use of cerebrals except ṇ and s' sh h and Lsh, in his harem [1] and Kuvinda, king of S'ūrasena the use of harsh conjunct consonants. Sātavāhana, king of Kuntala, had ordered the exclusive use of *Prākṛta in his harem while Sāhasāṅka king of Ujjayinī* that of Sanskṛta.

Writing-materials. Rājaśekhara says that a poet must have always near him a box a board with chalk, leaves of the Tāḍi tree or barks of the Bhūrja tree with pens and inkpots, leaves of the Tāla tree with iron nails and well-rubbed plates. It will be seen from this that the palmyra leaves used by the southerners are the leaves of the Tāla tree (Tāladalāni), while those found in the Jain Bhandārs are the leaves of the Tāḍi (Tāḍipatrāni).

Quotations in the Kāvyamīmāṁsā. The illustrations given in the *Kāvyamīmāṁsā* are literary gems and seem to have been selected from many sources. He has quoted from the *Rāmāyaṇa, Mahābhārata, Gītā Raghuvaṁs'a Kumārasambhava, Vikramorvas'īya S'ākuntala Kirātārjunīya Jānakīharaṇa Kādambarī Hayagrīvavadha Mālatīmādhava, Sūryas'ataka Veṇīsaṁhāra, S'is'upālavadha, Mahānāṭaka Mahimnaḥ-stotra* and his own dramas. Yet the major part of these verses remains untraced. Quotations from the *S'is'upālavadha* and *Veṇīsaṁhāra* show that these poets flourished before the 9th century

Rhetoricians quoted in the Kāvyamīmāṁsā. Rājaśekhara has quoted the opinions of Surānanda, S'yāmadeva, Vāmana, Udbhaṭa, Āparājiti, Druhiṇa Rudraṭa, Kālidāsa, Vākpatirāja, Avantisundarī and Ānanda Vāmana, Udbhaṭa, Ānanda and Rudraṭa are well-known as poeticians. As regards the others though the names of some of them are familiar we know nothing about their works on poetics. As the opinion of Rudraṭa is refuted in the *Kāvyamīmāṁsā* he must be placed earlier than 900 A. D

Repetitions in the Kāvyamīmāṁsā. Rājaśekhara frequently repeats whole stanzas in his dramas. In the *Kāvya-*

1 This is strong argument in favour of taking this king as Vrātya who displayed his hatred towards the harsh sounds current in the orthodox Brahmanical speech —B. B.

2 [illegible] p. 51

mīmāṃsā too the same fact can be easily noted. The verses येषां वेषोऽपि (pp. 25 and 83) आचार्याः (pp 67 and 76) and दीर्घायुर्मनिषेवः सुधत्ते (pp 73 and 74) एताह्याः (pp. 45 and 82) दृष्टे विशेषेण (pp 19 and 45) are quoted twice while the verse यस्यानुरागमिषेण is quoted thrice (pp. 26 41 and 83)

Rājaśekhara's partiality for Kanauj and Pāñchālas. We have seen that Rājaśekhara was the Upādhyāya of the kings of Kanauj. His partiality for Mahodaya and Pāñchāla can be easily marked in the present work. In the 17th chapter he says that [1]directions should be measured from Mahodaya and in the 3rd he describes the dress[2] of the ladies of Mahodaya as adorable. In the *Bālarāmāyaṇa* too he describes Kanauj as a [3]very sacred place and the way of dressing, ornamentation braiding and speech of its ladies as being studied by the females of other countries. In the same way the Pāñchālas have been described as the ornament of Antarvedi. [4]Its people like elegant and new compo-

---

1 तत्रापि महोदयं मूलमवधीकृत्य" इति यायावरीयः।

Kāvyamīmāṃsā, p. 94

2 ताडङ्कवल्गनतरङ्गितगण्डलेखमानाभिलम्बिदरदोलिततारहारम्।
आश्रोणिगुल्फपरिमण्डलितोत्तरीयं वेषं नमस्यत महोदयसुन्दरीणाम्॥

Kāvyamīmāṃsā, p. 8.

3 इदं पुनस्तवोऽपि सत्यानीनीयमेव महोदयं नाम नगरं दृश्यते।
यस्याः सुवासनवयमभिव विभ्रमो नाचित नगरि मणिपुरं पुरस्तात्।
वेषेषु वेषु परगीतरसे इव तत्सिद्धिनिमिति विनयनवयुवतिम्यो ॥
इह इव सर्वमहाजनेभ्य परस्परानुरूपीवेषु।
पुरं च ते जानन्ति कन्यकुब्जम् सरिव गौरीपतिमौलिसिमायाम् ॥

अपि च।

यो मार्गः परिधानकर्मणि गिरा या सूक्तिमुद्राक्रमे
भङ्गिर्या कबरीचयेषु रचना यद्भूषणालीषु च।
दृष्टं सुन्दरि कान्यकुब्जललनालोकैरिहान्यच्च यत्
शिक्ष्यन्ते सकलासु दिक्षु तरसा तत्कौतुकिन्यः स्त्रियः॥

Bālarāmāyaṇa, Act. X, 88 89 & 90.

4 इमे चान्तर्वेदीभूषणं पाञ्चालाः
यत्रार्थे न समाहरन्त्यपि कवयो मीमांसकोद्गुम्फने
माधुर्ये च रीतिषु च नव्य मव्यास्तु कव्योक्तिषु।
पाञ्चालास्तव पश्चिमेन त इमे वामा गिरो मादृशाः
त्वत्प्रीतिरीयमतु मधुरां निर्मातुं कामतः॥

Bālarāmāyaṇa, Act. X. 86.

sitions, and the works of its poets are well constructed and the mode of their recitation is as it were, pouring honey in ears.

Rajas'ekhara and the Lātades'a. Rājas'ekhara seems[1] to have come much in contact with the Lātadeśa, probably through his royal patron He has made Karpūramañjarī the heroine of his play *Karpūramañjarī* the daughter of the king of the Lātadeśa. The *Viddhaśālabhañjikā* also belongs to the king of the same country In the *Bālarāmāyaṇa*, it is described as the crest of the earth. The elegance of speech and beauty of its ladies are much dilated upon by him in the [2]*Kāvyamīmāṁsā* and the [3]*Bālarāmāyaṇa*.

Ancient Indian Geography according to the Kāvyamīmāṁsā. Rājas'ekhara seems to have been very fond of and much acquainted with the geography of India. In the tenth act of his *Bālarāmāyaṇa* he describes the countries lying on the way from Ceylon to Ayodhyā. Comprehensive knowledge of the various countries of India is obtained from the 17th chapter of the *Kāvyamīmāṁsā*. Hemachandra and Vāgbhaṭa have borrowed this whole-sale in their works. The information given in this chapter however is in brief as he refers one who wants further information on the subject, to his *Bhuvana-Kos'a*.

Rājas'ekhara divides [illegible] into five parts 1 [illegible] 2 [illegible], 3 [illegible] 4 [illegible] and 5 [illegible]

1 [illegible] । Act X.

2, [illegible] ।
[illegible] ॥ Kāvyamīmāṁsā, p. 34.

3 [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible]—
[illegible]
[illegible] ॥ Bālarāmāyaṇa, Act 43-48,

पूर्वदेश is the part lying east of Benares. It contains:—

Countries.		Mountains.	Rivers.	Products.
1 अङ्ग	9 नेपाल	1 बृहद्गृह	1 शोण	1 लवली
2 कलिङ्ग	10 पुण्ड्र	2 लोहितगिरि	2 लौहित्य	2 ग्रन्थिपर्णक
3 कोसल	11 प्राग्ज्योतिष	3 चकोर	3 गङ्गा	3 अगुरु
4 तोसल	12 ताम्रलिप्तक	4 दर्दुर	4 करतोया	4 द्राक्षा
5 उत्कल	13 मलद	5 नेपाल	5 कपिशा	5 कस्तूरिका
6 मगध	14 मल्लवर्तक	6 कामरूप	etc.	
7 मुद्गर	15 सुह्म	etc.		
8 विदेह	16 ब्रह्मोत्तर			
	etc.			

The portion lying beyond माहिष्मती is दक्षिणापथ. It consists of:—

Countries.		Mountains.	Rivers.	Products.
1 महाराष्ट्र	14 चोड	1 विन्ध्यदक्षिणपाद	1 नर्मदा	Same as those of the Malayas.
2 माहिषक	15 दण्डक	2 महेन्द्र	2 तापी	
3 अश्मक	16 पाण्ड्य	3 मलय	3 पयोष्णी	
4 विदर्भ	17 पल्लव	4 मेकल	4 गोदावरी	
5 कुन्तल	18 गाङ्ग	5 पाल	5 कावेरी	
6 क्रथकैशिक	19 नासिक्य	6 मञ्जर	6 भैमरथी	
7 सूर्पारक	20 कौङ्कण	7 सह्य	7 वेणा	
8 काञ्ची	21 कोल्लगिरि	8 श्रीपर्वत	8 कृष्णवेणा	
9 केरल	22 वल्लर	etc.	9 वञ्जुरा	
10 कावेर	etc.		10 तुङ्गभद्रा	
11 मुरल			11 ताम्रपर्णी	
12 वानवासक			12 उत्पलावती	
13 सिंहल			13 रावणगङ्गा	
			etc.	

The portion lying beyond देवसभा is पश्चाद्देश It contains —

Countries.		Mountains.	Rivers.	Products.
1 देवसभ	6 कच्छीय	1 गोवर्धन	1 सरस्वती	1 करीर
2 सुराष्ट्र	7 आनर्त	2 गिरिनगर	2 श्वभ्रवती	2 पीलु
3 दशेरक	8 अर्बुद	3 देवसभ	3 वार्त्रघ्नी	3 गुग्गुलु
4 त्रवण	9 ब्राह्मणवाह	4 माल्यशिखर	4 मही	4 खर्जूर
5 भृगुकच्छ	10 यवन	5 अर्बुद	5 हिडिम्बा	5 करभ
	etc.	etc.	etc.	etc.

The portion lying beyond पृथूदक is उत्तरापथ It comprises.—

Countries.		Mountains.	Rivers.	Prod etc.
1 शक	12 तङ्गण	1 हिमालय	1 गङ्गा	1 सरल
2 केकय	13 तुषार	2 कलिन्द	2 सिन्धु	2 देवदारु
3 वोक्काण	14 तुरुष्क	3 इन्द्रकील	3 सरस्वती	3 द्राक्षा
4 हूण	15 बर्बर	4 चन्द्राचल	4 शतद्रु	4 कुङ्कुम
5 वाणायुज	16 हरहूर	etc.	5 चन्द्रभागा	5 चमर
6 काम्बोज	17 हूहुक		6 यमुना	6 अजिन
7 वाह्लीक	18 सहुड		इरावती	7 सौवीर
8 वह्लव	19 हंसमार्ग		8 वितस्ता	8 स्रोतोञ्जन
9 लिम्पाक	20 रमठ		9 विपाशा	9 सैन्धव
10 कुलूत	21 करकण्ठ		10 कुहू	10 वैडूर्य
11 कीर	etc.		11 देविका	11 तुरग
			etc.	etc.

Between these lies the मध्यदेश

Dialects of different parts of India. From the *Kāvya-mīmāṃsā* we gain some knowledge as to what particular dialects were spoken in different parts of India. [1]Gaudas and other people spoke Sanskrit, Lātās were fond of Prākrit, those living in Mārwār,

1 गौडाद्याः संस्कृतस्थाः परिचितरुचयः प्राकृते लाटदेश्याः
सापभ्रंशप्रयोगाः सकलमरुभुवष्टक्कभादानकाश्च ।
आवन्त्याः पारियात्राः सह दशपुरजैर्भूतभाषां भजन्ते
यो मध्येमध्यदेशं निवसति स कविः सर्वभाषानिषण्णः ॥ p. 51.

Ṭakka and Bhādānaka were fond of Apabhraṁśa, those living in Avanti, Pāriyātra and Daśapura used Bhūtabhāshā, while those living in the Madhyadeśa were well-versed in all languages.

Rājaśekhara's love for Prākrita languages. It is said in the prologue of the *Bālarāmāyaṇa* that Rājaśekhara was well-versed in all languages.[1] His definition of a Kavirāja also requires that he should be proficient in various languages. To him all the languages should be equal.[2] His *Karpūramañjarī* would seem to be an illustration of this. In another place, he says that a[3] good poet should pay attention to all the languages according to his ability, taste and curiosity. [4]One and the same idea assumes different forms of beauty according to the language in which it is expressed. A poet, whose intellect is thus ready in all the languages acquires fame all throughout the world. In the *Bālarāmāyaṇa*, he describes Prākrita as elegant and possessing natural sweetness, Apabhraṁśa as very elegant, and Bhūtabhāshā as well-formed.[5] [6]In the *Karpūramañjarī* it is said that Sanskrit compositions are harsh while those in Prākrit are smooth.

The modes of speech and recitation of ancient Indians. Much interesting information about the modes of speech and recital of peoples of different countries of ancient India can be derived from the 7th chapter of the *Kāvyamīmāṁsā*. [7]Māgadhas and some others living east of Benares speak Sanskrit well, but are

---

1 सर्वभाषाविचक्षणस्य [illegible]।

2 [illegible] p. 51

3 संस्कृतवत् सर्वास्वपि भाषासु यथासामर्थ्यं यथारुचि यथाकौतुकं चावहितः स्यात्। Ibid. p. 48.

4 एकोऽर्थः संस्कृतोक्त्या स सुकविरचनः प्राकृतेनापरोऽस्मिन्
अन्योऽपभ्रंशगीर्भिः किमपरमपरो भूतभाषाक्रमेण।
द्वित्राभिः कोऽपि वाग्भिर्भवति चतुरभिः किञ्च कश्चिद्विवेक्तुं
यस्येत्थं धीः प्रपन्ना स्नपयति सुकवेस्तस्य कीर्तिर्जगन्ति॥ Ibid. pp. 48 and 49

5 गिरः श्रव्या दिव्याः प्रकृतिमधुराः प्राकृतधुरः सुभव्योऽपभ्रंशः सरसरचनं भूतवचनम्।
विभिन्नाः पन्थानः किमपि कमनीयाश्च त इमे निबद्धा यस्त्वेषां स खलु निखिलेऽस्मिन् कविवृषा॥
Bālarāmāyaṇa, Act. I. 10.

6 परुसा सक्कअबन्धा पाउअबन्धो वि होइ सुउमारो।
पुरुसमहिलाणं जेत्तिअमिहन्तरं तेत्तिअमिमाणं॥ Karpūramañjarī, Act. I. 8.

7 पठन्ति संस्कृतं सुष्ठु कुण्ठाः प्राकृतवाचि ते।
वाराणसीतः पूर्वेण ये केचिन्मगधादयः॥ p. 33.

blunt in Prākrit. [1]A Gauḍa cannot speak Prākrit well. Either he should give up the attempt or the Prākrit language should be otherwise A Gauda Brāhman is neither a very clear nor a confused neither a harsh nor a very soft, neither a deep nor a very loud speaker [2]Whatever may be the sentiment, style or quality all the Karnātas recite proudly making a twangling sound at the end. [3]Drāviḍas, without any exception, recite either prose, poetry or mixture of both in a musical way [4]The Lāṭas who have hatred for Sanskrit speak beautiful Prākrit with their warbling tongue. [5]The people of Surāshṭra and Travana etc. speak Sanskrita, stimulating it with an admixture of Apabhraṁśa, so as to impart beauty to their speech [6]The Kashmirians are good poets through the favour of Sarasvatī yet their mode of reciting sounds to the ear like a mouthful of Gudūchī (cocculus cordifolius). [7]The poets of the Uttarāpatha, though refined, recite with a nasal sound. [8]Rich in properties with the voice corresponding to the *style and the perfection of arrangement of words, and divided into* caesuras, the sweet recitation of the Pānchāla poets is, as it were, a flow of honey in ears.

Female education in Rājas'ekhara s time. Rājaśekhara s views in this connection were very forward and liberal. He says

1 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
2 [illegible]
[illegible]
3 [illegible]
[illegible]
4 [illegible]
[illegible]
5 [illegible]
[illegible]
6 [illegible]
[illegible]
7 [illegible]
[illegible]
8 [illegible]
[illegible] pp. 33 & 34

that [1]women too may become poetesses like men. Accomplishment is intimately connected with the soul but does not depend upon the distinction of the sex. In his time daughters of princes and prime ministers, courtezans and wives of jesters were found well-versed in sciences and poetesses too.

Foreign travel and the dress question. It appears from the *Kāvyamīmāṁsā* that [2]ancient poets used to travel to foreign countries and islands and utilized their experience in those countries in their works. As regards the [3]dress to be worn, it is said that divine and other beings should be represented as putting on the dress of the country where they live for the time being. In one's own country however one may adopt any dress one likes.

The Colour question of Indians. From the [4]Kavisamaya we get some idea of the colours of Indians. The colour of the easterners has been described as brown, that of southerners as dark, that of westerners as white, that of northerners as fair, while that of persons living in the Madhyadeśa as dark, brown and white.

---

1 पुरुषवत् योषितोऽपि कवीभवेयुः। संस्कारो ह्यात्मनि समवैति। न स्त्रैणं पौरुषं वा विभागमपेक्षते। श्रूयन्ते दृश्यन्ते च राजपुत्र्यो महामात्रदुहितरो गणिकाः कौतुकिभार्याश्च शास्त्रप्रहतबुद्धयः कवयश्च॥ p. 53

2 [illegible] देशद्वीपान्तर[illegible] ... p. 12.
[illegible] p. 78

3 [illegible] ... p. 10.

4 तत्र पौरस्त्यानां श्यामो वर्णः दाक्षिणात्यानां कृष्णः पाश्चात्यानां पाण्डुः उदीच्यानां गौरः, मध्यदेश्यानां कृष्णः श्यामो गौरश्च। p. 93.

ABBREVIATIONS

A—the palm-leaf MS of काव्यमीमांसा deposited in the Fofalia Wada Bhandār at Pattan

B—the paper MS. comprising काव्यमीमांसा and कविरहस्यादि deposited in the Wādi Pārśvanātha Bhandar at Pattan

C—the palm-leaf MS in the Bhandar at Jaisalmere dated Saṁv 1216 from which B was copied

K—काव्यानुशासन of हेमचन्द्र printed in the Kāvyamālā Series.

V—काव्यानुशासनविवेक of हेमचन्द्र printed in the same Series.

VA—the first MS of काव्यानुशासनविवेक

VB—the second MS of the same work dated Saṁv 1668.

VC—the third MS of the same work dated as above.

(Of the three MSS of विवेक two are in the Central Library and the third cannot be traced).

SUMMARY

प्रथमोऽध्यायः

श्रीकण्ठस्य परमेष्ठिवैकुण्ठादिभ्यश्चतुःषष्टये शिष्येभ्यः काव्यशास्त्रोपदेशः। सारस्वतकाव्यपुरुषात्काव्यविद्याप्रवृत्तिः। सहस्राक्षादिभ्यो शिष्येभ्यः काव्यविद्यास्नातकेभ्यः काव्यविद्याया अष्टादशाधिकरणीप्रवचनम्। तेषां पृथक्पृथक् स्वस्वाधिकरणनिबन्धनम्। प्रकीर्णत्वात्तेषां किञ्चिदुच्छेदेन ग्रन्थकृता संक्षेपेणास्य ग्रन्थस्य प्रणयनम्, एतद्ग्रन्थाध्यायनिर्देशश्च। p 2

द्वितीयोऽध्यायः

शास्त्रं काव्यं चेति वाङ्मयं द्विधा। शास्त्राणां परिसंख्यानं, लक्षणं, सूत्रादिभिस्तेषां प्रणयनम्। वृत्तिपद्धतिभाष्यसमीक्षाटीकापञ्जिकाकारिकावार्त्तिकानामिति शास्त्रभेदाः, तेषां व्याख्यानम्। साहित्यविद्याया व्याख्या। p 5

तृतीयोऽध्यायः

सरस्वत्या पुत्रेच्छा। स्वयम्भूपस्थानम्। सरस्वत्याः काव्यपुरुषोत्पत्तिः। तस्य छन्दस्वद्वागुच्चारणम्। काव्यपुरुषस्य स्तुतिवर्णनं च। सारस्वतेयस्य उशनसे वाल्मीकये च छन्दस्वद्वाक्सञ्चारणम्। काव्यपुरुषस्य सरस्वत्या प्रकोपेऽनुगमनम्। तन्निबन्धनाय तद्वशीकरणार्थं साहित्यविद्यावधूत्पादनम् तस्य काव्यपुरुषस्यानुवर्तनाय, काव्यविद्यास्नातकेभ्यस्तयोः चरितश्रवणायादेशः। प्रथमं प्राचीं प्रति चलनम्। तत्र काव्यपुरुषमभियुञ्जाना सा औमेयी य यं यद्वेषमसेविष्ट स तत्रत्याभिः स्त्रीभिरनुकृतः। सा औड्रमागधीप्रवृत्तिः। गौडाङ्गनापथ्यवर्णनम्। तयोरनुसारेण भारतीवृत्तिर्गौडीरीतेः प्रादुर्भावः। ततः पाञ्चालान् प्रति चलनम्। पाञ्चालमध्यमाप्रवृत्तिसात्वतीवृत्तिपाञ्चालीरीतीनां प्रादुर्भावः। ततोऽवन्तीं प्रति चलनम्। तन्नेपथ्यानुसारेण आवन्तीप्रवृत्तिसात्वतीकैशिकीवृत्तीनां प्रादुर्भावः। ततो दक्षिणां प्रति चलनम्। तत्र दाक्षिणात्यप्रवृत्तिकैशिकीवृत्तिवैदर्भीरीतीनां प्रादुर्भावः। सम्प्रमतया च काव्यपुरुषस्य वशीकरणम्। विदर्भेषु वत्सगुल्मे तयोर्गान्धर्ववत्परिणयनम्। ततो विनिवृत्य तेषु प्रदेशेषु विहृत्य तुषारगिर्यागमनम्। गौरीसरस्वतीभ्यां वन्दनम्। तयोराशीर्वादेन कविमानसनिवासकरणं कविलोकगमनम्। p. 10

चतुर्थोऽध्यायः

शिष्यो द्विविधः बुद्धिमानाहार्यबुद्धिश्च । ताभ्यामन्यथाबुद्धिर्दुर्बुद्धिः । समाभ्यासयोर्व्याख्ये । तयोः स्वस्वानुशासनम् । शक्तिकर्तृके प्रतिभाव्युत्पत्तिकर्मणी । प्रतिभाव्याख्या । तस्याः कारयित्रीभावयित्रीभेदेन द्वैविध्यम् । सहजाहार्यौपदेशिकीति त्रिविधा कारयित्री । तासां व्याख्याः । तदनुसारेण सारस्वतः, आभ्यासिकः औपदेशिक इति त्रिविधाः कवयः । तेषां लक्षणानि । भावयित्रीव्याख्या । भावककवित्वयोः पृथक्त्वम् । अरोचकिनः सतृणाभ्यवहारिणः मत्सरिणः, तत्त्वाभिनिवेशिनश्चेति चत्वारो भावकाः । तेषां लक्षणानि । तत्त्वाभिनिवेशिनः विरलत्वम् । भावकविषये संग्रहश्लोकाः । p. 15

पञ्चमोऽध्यायः

व्युत्पत्तिप्रतिभयोर्व्याख्ये । तयोः कतरा श्रेयसीति विचारः । उभययोगः श्रेयानिति यायावरीयमतम् । शास्त्रकविः काव्यकविः, उभयकविश्चेति कवयस्त्रिधा । तेषां स्वस्वविषये गरीयस्त्वमिति यायावरीयमतम् । त्रिधा शास्त्रकविः, यः शास्त्रं विधत्ते यश्च शास्त्रे काव्यं विधत्ते, योऽपि काव्ये शास्त्रार्थं निधत्ते । काव्यकविः पुनरष्टधा रचनाकविः शब्दकविः अर्थकविः अलङ्कारकविः उक्तिकविः रसकविः मार्गकविः, शास्त्रार्थकविरिति । रचनाकवेरुदाहरणम् । त्रिधा शब्दकविर्नामाख्यातार्थभेदेन । तेषामुदाहरणानि । अर्थकवेरुदाहरणम् । द्विधाऽलङ्कारकविः शब्दार्थभेदेन । तयोरुदाहरणे । उक्तिकविरसकविमार्गकविशास्त्रार्थकवीनामुदाहरणानि । दश च कवेरवस्थाः । बुद्धिमदाहार्यबुद्ध्योः सप्त तिस्रश्चौपदेशिकस्य । तद्यथा काव्यविद्यास्नातको हृदयकविः अन्यापदेशी सेविता, घटमानो महाकविः, कविराजः आवेशिकः अविच्छेदी संक्रामयिता च । तेषां लक्षणानि । पाकविवेकः । पिचुमन्दपाकं बदरपाकं मृद्वीकापाकं, वार्ताकपाकं, तिन्तिडीकपाकं, सहकारपाकं, क्रमुकपाकं त्रपुसपाकं नालिकेरपाकमिति नवधा काव्यम् । तेषां त्रिकत्रये आद्यानां हेयता इतरेषामुपादेयता । अनवस्थितपाकस्य कपित्थपाकता । p. 21

षष्ठोऽध्यायः

पदस्य व्याख्या । तत्र सुब्वृत्तिः समासवृत्तिः, तद्धितवृत्तिः कृद्वृत्तिः, तिङ्वृत्तिश्चेति पञ्च वृत्तयः । पदजातस्यानन्त्यम् । वाक्यस्य व्याख्या । तत्र क्रियाऽभिधा-

व्यापारः वैसक्त्यं, गाढत्वं, ग्रथितविमथितमयत्वेति । तेषां व्याख्या-उदाहरणानि च । एकाख्यातम्, अनेकाख्यातम् (साम्प्रतं निरस्तम्), आवृत्ताख्यातम्, एकाभिधेयाख्यातम्, परिणताख्यातम्, अनुवृत्ताख्यातम्, समुच्चिताख्यातम्, अध्याहृताख्यातम्, कृदभिहिताख्यातम्, अनपेक्षिताख्यातमिति वाक्यं दशधा । गुणवदलङ्कृतञ्च वाक्यमेव काव्यम् । असत्यार्थाभिधायित्वान्नोपदेष्टव्यं काव्यमिति मतनिरासः । असदुपदेशकत्वान्नोपदेष्टव्यमिति मतनिरासः । असभ्यार्थाभिधायित्वान्नोपदेष्टव्यं काव्यमिति मतस्य श्रुतौ च शास्त्रे चैतद्दर्शनोपलम्भैर्निरासः । p 28

सप्तमोऽध्यायः

ब्राह्म, शैव, वैष्णवमिति प्रयोक्तृभेदेन पुराणाभिमतेन वाक्यं त्रिधा । स्वायम्भुवं, ऐश्वरं, आर्षम्, आर्षिकम्, आर्षिपुत्रकं चेति ब्राह्मं वचः पञ्चधा तेषां व्याख्याः । सारस्वतकवीनां मते तु अव्यक्तिव्यक्तिदिव्येषु चतुःषष्ट्युपदिष्टं वचः पारमेश्वरम् । क्रमेण चैतस्य देवैर्देवयोनिभिश्च यथायथमुपजीव्यमानत्वाद्दिव्यत्वेन व्यपदेशः । तच्च वैबुधं, वैद्याधरं, गान्धर्वं योगिनीगतं चेति चतुर्धा । तेषां सव्याख्योदाहरणानि । वैष्णवस्य मानुषत्वेन व्यपदेशः । तच्च वैदर्भी, गौडीया पाञ्चाली चेति रीतित्रयभेदेन त्रिधा । काकुर्वक्रोक्तिर्नाम शब्दालङ्कारोऽयमिति रुद्रटमतस्य निरासः । काकोः पाठधर्मत्वम् । साकाङ्क्षा निराकाङ्क्षा चेति तस्या द्वैविध्यम् । आक्षेपगर्भा, प्रश्नगर्भा वितर्कगर्भा, चेति त्रिधा साकाङ्क्षा । निराकाङ्क्षाऽपि विधिरूपा, उत्तररूपा, निर्णयरूपेति त्रिविधा । तासामुदाहरणानि । अभ्युपगमानुनयकाक्वुदाहरणम् । अभ्यनुज्ञोपहासकाक्वुदाहरणम् । त्रिचतुरकाकुयोगोदाहरणे । काकुप्रपञ्चनामानि सामान्यपाठप्रतिष्ठायां च सङ्ग्रहश्लोकाः । मगधगौडकर्णाटद्रविडलाटसुराष्ट्रकाश्मीरोत्तरापथपाञ्चालोद्भवानां कवीनां पाठप्रतिष्ठायां परिकरश्लोकाः । p. 34

अष्टमोऽध्यायः

श्रुतिः, स्मृतिः इतिहासः, पुराणं, प्रमाणविद्या समयविद्या, राजसिद्धान्तत्रयी, लोको विरचना, प्रकीर्णकं, उचितसंयोगः, योक्तृसंयोगः, उत्पाद्यसंयोगः, संयोगविकारः इत्येताः काव्यार्थानां षोडश योनयः । श्रौत-स्मार्त-ऐतिहासिक-पौराणिक-मैमांसिक-सांख्यीय-न्यायवैशेषिकीय-बौद्धीय-लौकायतिक-आर्हत-दैवसिद्धान्तीय-पाञ्चरात्र-योगसिद्धान्तीय-नाट्यशास्त्रीय-कामसूत्रीय-लौकिक-विरचनाविषयक-इत्यादि

जीव-परपरीक्षीव-चतुर्वेदीय-योगनाशीनामाशुत्थितसंयोगयोगसंयोगोत्पादसंयोगसं-
योगविकारणां काव्यार्थानामुदाहरणानि । p. 41

नवमोऽध्यायः

दिव्यः, दिव्यमानुषः, मानुषः, पातालीयः, मर्त्यपातालीयः, दिव्यपातालीयः, दिव्यमर्त्यपातालीयश्चेति सप्तधा अर्थः । दिव्यमानुषयोर्मानुषो दिव्यस्य मर्त्यागमनेन मर्त्यस्य स्वर्गगमनेन, दिव्यस्य मर्त्यभावेन मर्त्यस्य दिव्यभावेन, दिव्येतिवृत्तपरिकल्पनया, प्रभावाविर्भूतदिव्यरूपतया च । तेषामुदाहरणानि । मर्त्य-पातालीय-मर्त्यपातालीय-दिव्यपातालीय-स्वर्ग्यमर्त्यपातालीयानामुदाहरणानि । नीरसीमार्थसार्थे रसवत एव निबन्धो युक्तः । सरिद्वर्णनरसवत्ता, अद्रिवर्णनरसवत्ता, सागरवर्णनरसवत्ता, विप्रलम्भेऽम्बरसवत्ता । तासामुदाहरणानि । वस्तुस्वरूपविचारः । मुक्तकप्रबन्धविषयत्वेनार्थस्य द्वैविध्यम् । तावपि प्रत्येकं पञ्चधा शुद्धः, चित्रः, कथोत्थः, संविधानकभूः आख्यानकवांश्चेति । तेषामुदाहरणानि । संस्कृतवस्तुसर्वस्वस्यापि मार्गस्य अवधानावश्यकता । p. 49

दशमोऽध्यायः

नामधातुपारायणाभिधानकोशविद्यानां काव्यमातॄणां च परिगणनम् । शुचि शीलम् कवेरावासकम् । तस्य भवनस्य परिवारकस्य, मित्राणां, लेखकस्य च वर्णनं, तस्य गृहे भाषानियमश्च । शिष्टगणकुशिष्यसाधनसाध्यसाधुहानां भाषानुपाणां जनपदे वर्णभाषानियमः । कवेर्लेखनसाधनमपि काव्यप्रबन्धे भाषाविषयश्च । कवेरहोरात्रिकम् । असूर्यम्पश्यनिषण्णदत्तावसरप्रायोजनिकानां चतुर्विधानां कवीनां लक्षणानि । पुरुषवत् योषितामपि कवीभवनम् । सिद्धस्य प्रबन्धस्यानेकादर्शकरणम् । प्रबन्ध विनाशकारणानि । राज्ञः कविसमाजवर्णनम् । काव्यशास्त्रपरीक्षार्थं महानगरेषु ब्रह्मसभाकरणम् । p. 55

एकादशोऽध्यायः

पञ्चविधं शब्दहरणं पदतः, पादतः, अर्धतः वृत्ततः, प्रबन्धतश्च । श्लिष्टस्य स्थितपदेन हरणम् श्लिष्टपदैकदेशेन हरणम्, । श्लिष्टस्य यमकेन हरणम्, विनष्टस्य प्रयोगान्तरेण हरणम् यमकस्य यमकेन हरणम् । यमकशिष्टादिकारणैः शब्दार्थहरणेऽ-पिरमेव दृश्यमन्विष्टुमर्थो मतम् । स्वाविकल्पहरणं हरणं न भवेति विचारः । पादहरणं

स्वीकरणापरनामधेयं हरणम्। तद्वर्ज्यप्रयोगे व्यस्तार्थप्रयोगे च। पाद पदान्यकात्करणं पादोनहरणं वा न स्वीकरणम्। भिन्नार्थानां पादानामेकेन पादेनान्वयन कवित्वमेव, तद्वत् कतिपयपदैकदेशप्रयोगो। वाक्यस्यान्यथा व्याख्यानमपि न स्वीकरण हरणं वा। परकीयस्य स्वीयत्वेन विज्ञपन दोषोदाहरणम्। मूल्यक्रयोऽपि हरणम्। शास्त्रचौरः कविजनः, परं तु यो निगूहितुं जानाति, स चिरा नाम्ना नन्दति। कविः कश्चिदुत्पादकः, कश्चित्परिवर्तकः, कश्चिदाच्छादकः, कश्चित्संवर्गकः परं तु यः शब्दार्थोक्तिषु किञ्चन नूतनं पश्येत्, प्राच्यं किञ्चन चोल्लिखेत्, स महाकविः। p 62

द्वादशोऽध्यायः

अर्थहरणस्य विचारः। अन्ययोनिर्निह्नुतयोनिरयोनिरिति त्रयो भेदाः। अन्ययोनिर्द्विधा प्रतिबिम्बकल्प आलेख्यप्रख्यश्च। निह्नुतयोनिरपि द्विधा तुल्यदेहितुल्यः परपुरप्रवेशसदृशश्च। अयोनिः पुनरेकाकार एव। व्याख्या उदाहरणानि च प्रतिबिम्बकल्पादिचतुर्णामर्थानाम्। अमीषामर्थानामपरस्मान्नवसाध्यानामर्थाः भ्रामकचुम्बककर्षकद्रावकाः चत्वारः लौकिकाः कवयः। पञ्चमश्च चिन्तामणिरलौकिकोऽदृष्टचरार्थदर्शी। तेषां व्याख्या। चिन्तामणेः लौकिकालौकिकमिश्रत्वेन त्रयो भेदाः। तेषामुदाहरणानि। प्रतिबिम्बकल्पादिचतुर्णामर्थानां प्रत्येकमष्टस्वष्टस्वात्रिंशद्धरणोपायाः। तत्र प्रतिबिम्बकल्पस्याष्टौ भिदाः व्यस्तकः, खण्डं, तैलबिन्दुः, नटनेपथ्यं, छन्दोविनिमयः, हेतुव्यत्ययः, सङ्क्रान्तकं, सम्पुटम्। तेषामुदाहरणानि। सोऽयं कवेरकवित्वदायी सर्वथा प्रतिबिम्बकल्पः परिहरणीयः। p 68

त्रयोदशोऽध्यायः

आलेख्यप्रख्यतुल्यदेहितुल्यपरपुरप्रवेशसदृशानां प्रत्येकमष्टौ भेदाः। तत्र समक्रमः, विभूषणमोषः, व्युत्क्रमः, विशेषोक्तिः, उत्तंसः, नटनेपथ्यम्, एकपरिकार्यः, प्रत्यापत्तिः इति आलेख्यप्रख्यस्य अष्टौ भेदाः। विषयपरिवर्तः, द्वन्द्वविच्छित्तिः, रत्नमाला, सङ्ख्योल्लेखः, चूलिका (संवादिनी विसंवादिनीति द्विरूपा), विधानापहारः, माणिक्यपुञ्जः, कन्दः इति तुल्यदेहितुल्यस्याष्टौ भेदाः। अनयोर्मार्गयोरनुमानत्वम्। हुड्डयुद्धं, प्रतिकञ्चुकं, वस्तुसञ्चारः, धातुवादः, सत्कारः, जीवञ्जीवकः, भावमुद्रा, तद्विरोधी इति परपुरप्रवेशसदृशस्य अष्टौ भेदाः इति द्वात्रिंशद्धरणोपायाः। धर्मवैपरीत्येन च तेषां प्रतिघातिनः। एतेषां हानोपादानविधाने कविरयम्।

p. 78

चतुर्दशोऽध्यायः

कविसमयलक्षणम् । स्वर्ग्यभौमपातालीयभेदैः कविसमयत्रैविध्यम् । तेषां मध्ये भौमस्य जातिद्रव्यगुणक्रियारूपतया चतुष्प्रकारत्वम् । तेषां प्रत्येकमसतो निबन्धनात् सतोऽप्यनिबन्धनात्, नियमतश्चेति त्रैविध्यम् । p. 82

पञ्चदशोऽध्यायः

गुणसमयस्यापि असतो गुणस्य निबन्धनं सतोऽप्यनिबन्धनं नियमश्चेति त्रैविध्यम् । p 86

षोडशोऽध्यायः

भौमवत्स्वर्ग्योऽपि कविसमयः विशेषस्तु चन्द्रमसि ऐक्यकल्पनादि । भौमस्वर्ग्यवत् पातालीयः कविसमयः । विशेषस्तु नागसर्पयोः दैत्यदानवासुराणां च ऐक्यकल्पनम् । p. 89

सप्तदशोऽध्यायः

जगत एकत्रिसप्तचतुर्दशैकविंशतिरिति पृथक् पृथक् कल्पनाभेदेन भेदाः । भूलोकस्य द्वीपाः समुद्राश्च । जम्बूद्वीपस्य वर्षाणि वर्षगिरयश्च । भारतवर्षस्य नव भेदाः सम्राट्चक्रवर्तिनोर्व्याख्ये । आर्यावर्तस्य पूर्वदेशो दक्षिणापथः, पश्चाद्देशः, उत्तरापथः मध्यदेशश्चेति पञ्च विभागाः । विभागपञ्चके जनपदानां पर्वतानां सरित्प्रमुखद्रव्याणां च निर्देशः । दिग्विचारः । पौरस्त्यदाक्षिणात्यपाश्चात्त्योदीच्यानां देहवर्णनियमः । p. 98

अष्टादशोऽध्यायः

सौरचान्द्रमसे माने । ऋतुषु वायुदिग्विचारः । वर्षाधर्मवर्णनम् । शरद्धर्मवर्णनम् । हेमन्तधर्मवर्णनम् । शिशिरधर्मवर्णनम् । वसन्तधर्मवर्णनम् । ग्रीष्मधर्मवर्णनम् । ध्वनिः सिद्धः प्रौढिः अनुवृत्तिश्चेति ऋतूनां चतस्रोऽवस्थाः । तासामुदाहरणानि । भोगाभ्योगफलपरतैः फलार्थमात्म्या च पुष्पस्य षोढा उपयोगः । अन्तर्व्याजं बहिर्व्याजं, बाह्यान्तर्व्याजं सर्वव्याजं बहुव्याजं निर्व्याजमिति फलानां षोढा भेदाः । p. 112



राजशेखरविरचिता काव्यमीमांसा ।

कविरहस्यम् ।



प्रथमोऽध्यायः शास्त्रसङ्ग्रहः ।

अथातः काव्यं मीमांसिष्यामहे यथोपदिदेश श्रीकण्ठः परमेष्ठिवैकुण्ठादिभ्यश्चतुःषष्टये शिष्येभ्यः, सोऽपि भगवान्स्वयम्भूरिच्छाजन्मभ्यः स्वान्तेवासिभ्यः । तेषु सारस्वतेयो वृन्दीयसामपि वन्द्यः काव्यपुरुष आसीत् । तं च सर्वसमयविदं दिव्येन चक्षुषा भविष्यदर्थदर्शिनं भूर्भुवःस्वस्त्रितयवर्तिनीषु प्रजासु हितकाम्यया प्रजापतिः काव्यविद्याप्रवर्तनायै प्रायुङ्क्त । सोऽष्टादशाधिकरणीं दिव्येभ्यः काव्यविद्यास्नातकेभ्यः सप्रपञ्चं प्रोवाच । तत्र कविरहस्यं सहस्राक्षः समाम्नासीत्, औक्तिकमुक्तिगर्भः, रीतिनिर्णयं सुवर्णनाभः, आनुप्रासिकं प्रचेतायनः, यमकानि चित्रं चित्राङ्गदः[1], शब्दश्लेषं शेषः, वास्तवं पुलस्त्यः, औपम्यमौपकायनः, अतिशयं पाराशरः, अर्थश्लेषमुतथ्यः, उभयालङ्कारिकं कुबेरः, वैनोदिकं कामदेवः, रूपकनिरूपणीयं भरतः, रसाधिकारिकं नन्दिकेश्वरः, दोषाधिकरणं धिषणः, गुणौपादानिकमुपमन्युः, औपनिषदिकं कुचमारः इति । ततस्ते पृथक् पृथक् स्वशास्त्राणि विरचयाञ्चक्रुः । इत्थंकारं च प्रकीर्णत्वात् सा किञ्चिदुच्चिच्छिदे । इतीयं प्रयोजकाङ्गवती संक्षिप्य सर्वमर्थमल्पग्रन्थेनाष्टादशाधिकरणी प्रणीता । तस्या अयं प्रकरणाधिकरणसमुद्देशः । शास्त्रसङ्ग्रहः

1 चित्राङ्गद may go with यमकानि too or all MSS may have omitted the name of the teacher of Yamakas.

शास्त्रनिर्देशः, काव्यपुरुषोत्पत्तिः, पदवाक्यविवेकः, पाठप्रतिष्ठा, अर्थानुशासन, वाक्यविधयः, कविविशेषः, कविचर्या, राजचर्या, काकुप्रकाराः, शब्दार्थहरणोपायाः, कविसमयः, देशकालविभागः, भुवनकोश, इति कविरहस्य प्रथममधिकरणमित्यादि ।

इति सूत्राण्यथैतेषां व्याख्या भाष्यं भविष्यति ।
समासव्यासविन्यासः सैष शिष्यहिताय नः ॥
चित्रोदाहरणैर्गुर्वी मन्येन तु लघीयसी ।
इयं नः काव्यमीमांसा काव्यव्युत्पत्तिकारणम् ॥
इयं सा काव्यमीमांसा मीमांसा यत्र वाग्लवः ।
वाग्लवं न स जानाति न विजानाति यस्त्विमाम् ॥
यायावरीयः संक्षिप्य मुनीनां मतविस्तरम् ।
व्याकरोत्काव्यमीमांसां कविभ्यो राजशेखरः ॥

इति राजशेखरकृतौ काव्यमीमांसायां कविरहस्ये प्रथमेऽधिकरणे प्रथमोऽध्यायः शास्त्रसङ्ग्रहः ॥

द्वितीयोऽध्यायः शास्त्रनिर्देशः ।

इह हि वाङ्मयमुभयथा शास्त्रं काव्यं च । शास्त्रपूर्वकत्वात् काव्यानां पूर्वं शास्त्रेष्वभिनिविशेत । नह्यप्रवर्तितप्रदीपास्ते तमसि तत्त्वार्थसार्थमध्यक्षयन्ति । तच्च द्विधा—अपौरुषेयं पौरुषेयं च । अपौरुषेयं श्रुतिः । सा च मन्त्रब्राह्मणे । विवृतक्रियातन्त्रा मन्त्राः । मन्त्राणां स्तुतिनिन्दाव्याख्यानविनियोगग्रन्थो ब्राह्मणम् । ऋग्यजुःसामवेदास्त्रयी । अथर्वणश्च तुरीयः । तत्रार्थव्यवस्थितपादा ऋचः । ताः सगीतयः सामानि । अच्छन्दांस्यगीतानि यजूंषि । ऋचो यजूंषि (सामानि) चाथर्वणं च इमे चत्वारो वेदाः । इतिहासवेदधनुर्वेदौ गान्धर्वायुर्वेदावपि चोपवेदाः । "वेदोपवेदात्मा सार्ववर्णिकः पञ्चमो गेयवेदः" इति द्रौहिणिः । "शिक्षा, कल्पो, व्याकरणं, निरुक्तं, छन्दोविचितिः, ज्योतिषं च

---

१ A. B. प्रदीपास्ते.

षडङ्गानि" इत्याचार्याः। "उपकारकत्वादलङ्कारः सप्तममङ्गम्" इति यायावरीयः। ऋते च तत्स्वरूपपरिज्ञानाद्वेदार्थानवगतेः[1]। यथा—

"द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते।
तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्ति अनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति॥"

सेयं शाखोक्तिः। प्रत्यधिकरणं च ऋग्यजुःसामाथर्वणब्राह्मणं चोदाहृत्य भाषामुदाहरिष्यामः। तत्र वर्णानां स्थानकरणप्रयत्नविधिं निष्पत्तिनिर्णयिनी शिक्षा आपिशलीयादिका। नानाशाखाधीतानां मन्त्राणां विनियोजकं सूत्रं कल्पः। सा च यजुर्विद्या। शब्दानामन्वाख्यानं व्याकरणम्। निर्वचनं निरुक्तम्। छन्दसां प्रतिपादयित्री छन्दोविचितिः। ग्रहगणितं ज्योतिषम्। अलङ्कारव्याख्यानं तु पुरस्तात्।

पौरुषेयं तु पुराणम्, आन्वीक्षिकी, मीमांसा, स्मृतितन्त्रमिति चत्वारि शास्त्राणि। तत्र वेदाख्यानोपनिबन्धनप्रायं पुराणमष्टादशधा। यदाहुः—

"सर्गः प्रतिसंहारः कल्पो मन्वन्तराणि वंशविधिः।
जगतो यत्र निबद्धं तद्विज्ञेयं पुराणमिति॥"

"पुराणप्रविभेद एवेतिहासः" इत्येके। स च द्विधा परि(र)क्रियापुराकल्पाभ्याम्। यदाहुः—

"परि(र)क्रिया पुराकल्प इतिहासगतिर्द्विधा।
स्यादेकनायका पूर्वा द्वितीया बहुनायका॥"

तत्र रामायणं भारतं चोदाहरणे। आन्वीक्षिकीं तु विद्यावसरे वक्ष्यामः। निगमवाक्यानां न्यायैः सहस्रेण विवेक्त्री मीमांसा। सा च द्विविधा विधिविवेचनी ब्रह्मनिदर्शनी च। अष्टादशैव श्रुत्यर्थस्मरणात्स्मृतयः। "तानीमानि चतुर्दश विद्यास्थानानि, यदुत वेदाश्चत्वारः, षडङ्गानि, चत्वारि शास्त्राणि" इत्याचार्याः। तान्येतानि कृत्स्नामपि भूर्भुवःस्वस्त्रयीं व्यासज्य वर्तन्ते। तदाहु —

"विद्यास्थानानां गन्तुमन्तं न शक्तो
जीवेद्वर्षाणां योऽपि साग्रं सहस्रम्।

१ A B वेदार्थानवगतिः.

तस्मात्संक्षिप्यार्थसन्दोह उक्तो
व्यासः संत्यक्तो ग्रन्थभीरुप्रियार्थम् ॥"

"सकलविद्यास्थानैकायतनं पञ्चदशं काव्यं विद्यास्थानम्" इति यायावरीयः । गद्यपद्यमयत्वात् कविधर्मत्वात् हितोपदेशकत्वाच्च तद्धि शास्त्राण्येवमुपधावति । "वार्ता कामसूत्रं शिल्पशास्त्रं दण्डनीतिरिति पूर्वैः सहाष्टादश विद्यास्थानानि" इत्यपरे । आन्वीक्षिकी त्रयी वार्ता दण्डनीतिश्चेति विद्याः । "दण्डनीतिरेवैका विद्या" इत्यौशनसाः । दण्डभयाद्धि कृत्स्नो लोकः स्वेषु स्वेषु कर्मस्ववतिष्ठते । "वार्ता दण्डनीतिर्द्वे विद्ये" इति बार्हस्पत्याः । वृत्तिर्विनयग्रहणं च स्थितिहेतुर्लोकयात्रायाः । "त्रयीवार्तादण्डनीतयस्तिस्रो विद्याः" इति मानवाः । त्रयी हि वार्तादण्डनीत्योरुपदेष्ट्री । "आन्वीक्षिकीत्रयीवार्तादण्डनीतयश्चतस्रो विद्याः" इति कौटिल्यः । आन्वीक्षिक्या हि विवेचिता त्रयी वार्तादण्डनीत्योः प्रभवति । "पञ्चमी साहित्यविद्या" इति यायावरीयः । सा हि चतसृणामपि विद्यानां निष्यन्दः । आभिर्धर्मार्थौ यद्विद्यात्तद्विद्यानां विद्यात्वम् । तत्र त्रयी व्याख्याता । द्विधा चान्वीक्षिकी पूर्वोत्तरपक्षाभ्याम् । अर्हद्भदन्तदर्शने लोकायतं च पूर्वः पक्षः । साङ्ख्यं न्यायवैशेषिकौ चोत्तरः । त इमे षट् तर्काः । तत्र च तिस्रः कथा भवन्ति वादो, जल्पो, वितण्डा च । मध्यस्थयोस्तत्त्वावबोधाय वस्तुतत्त्वपरामर्शो वादः । विजिगीषोः स्वपक्षसिद्धये छलजातिनिग्रहादिपरिग्रहो जल्पः । स्वपक्षस्यापरिग्रहीत्री परपक्षस्य दूषयित्री वितण्डा । कृषिपाशुपाल्ये वणिज्या च वार्ता । आन्वीक्षिकीत्रयीवार्तानां योगक्षेमसाधनो दण्डस्तस्य नीतिर्दण्डनीतिः । तस्यामायत्ता लोकयात्रा । इति शास्त्राणि । सामान्यलक्षणं चैषाम्—

"सरितामिव प्रवाहास्तुच्छाः प्रथमं यथोत्तरं विपुलाः ।
ये शास्त्रसमारम्भा भवन्ति लोकस्य ते वन्द्याः ॥"

---

1 A B °मनुधावति 2 B omits षट् तर्काः । तत्र च

सूत्रादिभिश्चैषां प्रणयनम्। तत्र सूचनात् सूत्रम्। यदाहुः—

"अल्पाक्षरमसन्दिग्धं सारवद्विश्वतोमुखम्।
अस्तोभमनवद्यञ्च सूत्रं सूत्रकृतो विदुः॥"

सूत्राणां सकलसारविवरणं वृत्तिः। सूत्रवृत्तिविवेचनं पद्धतिः। आक्षिप्य भाषणाद्भाष्यम्। अन्तर्भाष्यं समीक्षा। अवान्तरार्थविच्छेदश्च सा। यथासम्भवमर्थस्य टीकनं टीका। विषमपदभञ्जिका पञ्जिका। अर्थप्रदर्शनकारिका कारिका। उक्तानुक्तदुरुक्तचिन्ता वार्त्तिकमिति शास्त्रभेदाः।

"भवति प्रथयत्यर्थं लीनं समभिप्लुतं स्फुटीकुर्वन्।
अल्पमनल्पं रचयत्यनल्पमल्पं च शास्त्रकविः॥"

शास्त्रैकदेशस्य प्रक्रिया प्रकरणम्। अध्यायादयस्त्ववान्तरविच्छेदाः कृतिभिः स्वतन्त्रतया प्रणीता इत्यपरिसङ्ख्येया अनाख्येयाश्च। शब्दार्थयोर्यथावत्सहभावेन विद्या साहित्यविद्या। उपविद्यास्तु चतुःषष्टिः। ताश्च कला इति विदग्धवादः। स आजीवः काव्यस्य। तमौपनिषदिके वक्ष्यामः।

इत्यनन्तोऽभियुक्तानामत्र संरम्भविस्तरः।
त्यक्तो निपुणधीगम्यो ग्रन्थगौरवकारणात्॥

इति राजशेखरकृतौ काव्यमीमांसायां कविरहस्ये प्रथमेऽधिकरणे
द्वितीयोऽध्यायः शास्त्रनिर्देशः॥

तृतीयोऽध्यायः काव्यपुरुषोत्पत्तिः।

अथ गुरुभ्यो गिरः पुण्याः पुराणीः शृणुमः स्म, यत्किल धिषणं शिष्याः कथाप्रसङ्गे पप्रच्छुः, कीदृशः पुनरसौ सारस्वतेयः काव्यपुरुषो वो गुरुः? इति। स तान् बृहस्पतिरूचे।

पुरा पुत्रीयन्ती सरस्वती तुषारगिरौ तपस्यामास। प्रीतेन मनसा

---

१ B धिषण

तां विरिञ्चिः प्रोवाच 'पुत्रं ते सृजामि' [इति]। अथैषा काव्यपुरुषं सुषुवे। सोऽप्युत्थाय सपादोपग्रहं छन्दस्वतीं वाचमुदचीचरत्।

"यदेतद्वाङ्मयं विश्वमर्थमूर्त्या विवर्तते।
सोऽस्मि काव्यपुमानम्ब पादौ वन्देय तावकौ ॥" [इति]

तामाम्नायदृष्टचरीमुपलभ्य भाषाविषये छन्दोमयीं देवी ससम्भ्रमङ्कपर्यङ्केनादाय तमुदलापयत्। "वत्स सच्छन्दस्कायाः गिरः प्रणेतर्वाङ्मयमातरमपि मातरं मां विजयसे। प्रशस्यतमं चेदमुदाहरन्ति यदुत 'पुत्रात्पराजयो द्वितीयं पुत्रजन्म' इति। त्वत्तः पूर्वे हि विद्वांसो गद्यं ददृशुर्न पद्यम्। त्वदुपज्ञमथातः छन्दस्वद्वचः प्रवर्त्स्यति। अहो श्लाघनीयोऽसि। शब्दार्थौ ते शरीरं, संस्कृतं मुखं, प्राकृतं बाहुः, जघनमपभ्रंशः, पैशाचं पादौ, उरो मिश्रम्। समः प्रसन्नो मधुर उदार ओजस्वी चासि। उक्तिचणं च ते वचः, रस आत्मा, रोमाणि छन्दांसि, प्रश्नोत्तरप्रवह्लिकादिकं च वाक्केलिः, अनुप्रासोपमादयश्च त्वामलङ्कुर्वन्ति। भविष्यतोऽर्थस्याभिधात्री श्रुतिरपि भवन्तमभिष्टौति ॥

"चत्वारि शृङ्गास्त्र(त्र)योऽस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तहस्तासोऽस्य।
त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्यमा (र्त्यां आ)विवेश ॥" इति

तथापि सवृणु प्रगल्भमस्य पुंसः कर्म। बालोचितं चेष्टस्व" इति निगद्य निवेश्य चैनमनोकहाश्रयिणि गण्डशैलतलतल्पे स्नातुमभ्रगङ्गां जगाम। तावच्च कुशान् समिधश्च समाहर्तुं निःसृतो महामुनिरुशना परिवृत्ते पूषण्यूष्मोपप्लुतं तमद्राक्षीत्। कस्यायमनाथो बाल इति चिन्तयन्स्वमाश्रमपदमनैषीत्। क्षणादाश्वस्तश्च स सारस्वतेयस्तस्मै छन्दस्वतीं वाचं समचारयत्। अकस्माद्विज्ञापयन्स चाभ्युवाच।

"या दुग्धाऽपि न दुग्धेव कविदोग्धृभिरन्वहम्।
हृदि नः संनिधत्तां सा सूक्तिधेनुः सरस्वती ॥" इति ॥

तत्पूर्वकमध्येतृणां च सुमेधस्त्वमादिदेश। ततः प्रभृति तमुशनसं सन्तः कविरित्याचक्षते। तदुपचाराच्च कवयः कवय इति लोके

1 B मित्र

यात्रा। कविशब्दश्च कवृ वर्णे इत्यस्य धातोः काव्यकर्मणो रूपम्। काव्यैकरूपत्वाच्च सारस्वतेयेऽपि काव्यपुरुष इति भक्त्या प्रयुज्यते। ततश्च विनिवृत्ता वाग्देवी तत्र पुत्रमपश्यन्ती मध्येहृदयं चक्रन्द। प्रसङ्गागतश्च वाल्मीकिर्मुनिवृषा सप्रश्रयं तमुदन्तमुदाहृत्य भगवत्यै भृगुसूनुराश्रमपदमदर्शयत्। सापि प्रस्नुतपयोधरा पुत्रायाङ्कपालीं ददाना शिरसि च चुम्बन्ती स्वस्तिमता चेतसा प्राचेतसायापि महर्षये निभृतं सच्छन्दांसि वचांसि प्रायच्छत्। अनुप्रेषितश्च स तया निषादनिहतसहचरीकं क्रौञ्चयुवानं करुणक्रेङ्कारया गिरा क्रन्दन्तमुद्वीक्ष्य शोकवान् श्लोकमुज्जगाद।

"मा निषाद प्रतिष्ठां त्वमगमः शाश्वतीः समाः।
यत्क्रौञ्चमिथुनादेकमवधीः काममोहितम्॥" [इति]

ततो दिव्यदृष्टिर्देवी तस्मा अपि श्लोकाय वरमदात्, यदुतान्यदनधीयानो यः प्रथममेनमध्येष्यते स सारस्वतः कविः सम्पत्स्यत इति। स तु महामुनिः प्रवृत्तवचनो रामायणमितिहासं समदृभत्। द्वैपायनस्तु श्लोकप्रथमाध्यायी तत्प्रभावेन शतसाहस्रीं संहितां भारतम्। एकदा तु ब्रह्मर्षिवृन्दारकयोः श्रुतिविवादे दाक्षिण्यवान्वेधाः स्वयम्भूस्तामिमां निर्णेत्रीमुद्दिदेश। उपश्रुतवृत्तान्तश्च मातरं व्रजन्तीं सोऽनुबबाज। 'वत्स परमेष्ठिनाऽननुमतस्य ते न ब्रह्मलोकयात्रा निःश्रेयसाय' इत्यभिदधाना हठाद्व्यवर्तयदेनमात्मना तु प्रववृते। ततः स काव्यपुरुषो रुषा निश्चक्राम। प्रियं मित्रमस्य च कुमारः साक्रन्दं स्वजनमप्यधीयत गौर्यौ 'तात तूष्णीमास्स्व साऽहमेषा निषेधामि' इति निगदन्ती समचिन्तयत्। प्रायः प्राणभृतां प्रेमाणमन्तरेण नान्यद्बन्धनमस्ति, तदेतस्य वशीकरणं कामपि स्त्रियं सृजामीति विचिन्तयन्ती साहित्यविद्यावधूमुदपादयत्। आदिक्षच्चैनामेष ते वश्या धर्मपतिः पुरः प्रतिष्ठते। तदनुवर्तस्वैनं निवर्तय च। भवन्तोऽपि हन्त सुमय काव्यविद्यास्नातकाश्चरितमेतयोः स्तुष्यमेतद्धि

१ A पश्यते २ A B अनुप्रेषितश्च ३ A प्रसाद. ४ B omits स्व. ५ B निषेधयामीति ६ B व्यावर्त्य

यः काव्यसर्वस्वं भविष्यतीत्यभिधाय भगवती भवानी जोषमासिष्ट। तेऽपि तथा कर्तुमवतस्थिरे।

अथ सर्वे प्रथमं प्राचीं दिशं शिश्रियुर्यत्राङ्गवङ्गसुह्मब्रह्मपुण्ड्राद्या जनपदाः। तत्राभियुञ्जाना तमौमेयी यं वेषं यदैच्छमसेविष्ट स तत्रत्याभिः स्त्रीभिरन्वक्रियत। सा प्रवृत्तिरौड्रमागधी। तां ते मुनयोऽभितुष्टुवुः—

"आर्द्रार्द्रचन्दनकुचार्पितसूत्रहारः
सीमन्तचुम्बिसिचयः स्फुटबाहुमूलः।
दूर्वाप्रकाण्डरुचिरास्वगुरूपभोगा
द्गौडाङ्गनासु चिरमेष चकास्तु वेषः॥"

यदृच्छयाऽपि यादृक्पथ्यः स सारस्वतेय आसीत् तद्वेषाश्च पुरुषा बभूवुः। साऽपि सैव प्रवृत्तिः। यदपरं समस्तबाह्याधिकमेषा चक्रे सा भारती वृत्तिः। तां ते मुनय इति समानं पूर्वेण। तथाविधाकल्पयापि तया यद्वशंवदीकृतः समासवदनुप्रासवद्योगवृत्तिपरम्परागर्भं जगाद सा गौडीया रीतिः। तां ते मुनय इति समानं पूर्वेण। वृत्तिरीतिस्वरूपं यथावसरं वक्ष्यामः।

ततश्च स पञ्चालान्प्रत्युच्चचाल यत्र पाञ्चालशूरसेनहस्तिनापुरकाश्मीरवाहीकबाह्लीकबाह्लवेयादयो जनपदाः। तत्राभियुञ्जाना तमौमेयीति समानं पूर्वेण। सा पाञ्चालमध्यमा प्रवृत्तिः। तां ते मुनयोऽभितुष्टुवुः—

"ताटङ्कवल्गनतरङ्गितगण्डलेख
मानाभिलम्बिदरदोलिततारहारम्।
आश्रोणिगुल्फपरिमण्डलितोत्तरीयं
वेषं नमस्यत महोदयसुन्दरीणाम्॥"

किंचिदार्द्रितममा यद्वेषपथ्यः स सारस्वतेय आसीदिति समानं पूर्वेण। साऽपि यदीयनृत्तगीतवाद्यविलासादिकं यद्भूयान्यभूव सा सात्वती वृत्तिः। आविद्धगतिमत्त्वात्सा चारभटी। तां ते मुनय इति समानं पूर्वेण। तथाविधाकल्पयाऽपि तया यदीषद्वशंवदीकृत

१ A सम्तरीय

ईषदसमासमीषदनुप्रासमुपचारगर्भं च जगाद सा पाञ्चाली रीतिः । तां ते मुनय इति समानं पूर्वेण ।

ततः सोऽवन्तीनभ्युच्चचाल यत्रावन्तीवैदिशसुराष्ट्रमालवार्बुदभृगुकच्छादयो जनपदाः । तत्राभियुञ्जाना तमौमेयीति समानं पूर्वेण । सा प्रवृत्तिरावन्ती । पाञ्चालमध्यमादाक्षिणात्ययोरन्तरचारिणी हि सा । अत एव सात्वतीकैशिक्यौ तत्र वृत्ती । तां ते मुनयोऽभितुष्टुवुः—

"पाञ्चालनेपथ्यविधिर्नराणां
स्त्रीणां पुनर्नन्दतु दाक्षिणात्यः ।
यज्जल्पितं यच्चरितादिकं त-
दन्योन्यसंभिन्नमवन्तिदेशे ॥"

ततश्च स दक्षिणां दिशमाससाद यत्र मलयमेकलकुन्तलकेरलपालमञ्जरमहाराष्ट्रगङ्गकलिङ्गादयो जनपदाः । तत्राभियुञ्जाना तमौमेयीति समानं पूर्वेण । सा दाक्षिणात्या प्रवृत्तिः । तां ते मुनयोऽभितुष्टुवुः ।

"आमूलतो वलितकुन्तलचारुचूड-
श्चूर्णालकप्रचयलाञ्छितभालभागः ।
कक्षानिवेशनिबिडीकृतनीविरेष
वेषश्चिरं जयति केरलकामिनीनाम्[1] ॥"

तामनुरक्तमनाः स यन्नेपथ्यः सारस्वतेय आसीदिति समानं पूर्वेण । साऽपि यद्विविधप्रवृत्तगीतवाद्यविलासादिकमाविर्भावयामास सा कैशिकी वृत्तिः । तां ते मुनय इति समानं पूर्वेण । यदल्पार्थं च स तया वशंवदीकृतः स्थानानुप्रासवदसमासं योगवृत्तिगर्भं च जगाद सा वैदर्भी रीतिः । तां ते मुनय इति समानं पूर्वेण । तत्र वेषविन्यासक्रमः प्रवृत्तिः, विलासविन्यासक्रमो वृत्तिः, वचनविन्यासक्रमो रीतिः । "चतुष्टयी गतिर्वृत्तीनां प्रवृत्तीनां च, देशानां पुनरानन्त्यं तत्कथमिव कार्त्स्न्येन परिग्रहः" इत्याचार्याः । "अनन्तामपि हि देशांश्चतुर्धैवाकलय्य कल्पयन्ति चक्रवर्तिक्षेत्रं सामान्येन,

[1] B भामिनीनाम्

तदवान्तरविशेषैः पुनरनन्ता एव" इति यायावरीयः । दक्षिणात्समुद्रादुदीचीं दिशं प्रति योजनसहस्रं चक्रवर्तिक्षेत्रम्, तत्रैव नेपथ्यविधिः । ततः परं दिव्याया अपि च देशमधिवसेयुस्तद्देश्यवेषमाश्रयन्तो निवसनीयाः । स्वभूमौ तु कामचारः । द्वीपान्तरभवानां तदनुसारेण वृत्तिप्रवृत्ती । रीतयस्तु तिस्रस्तास्तु पुरस्तात् । तत्रास्ति मनोजन्मनो देवस्य क्रीडावासो विदर्भेषु वत्सगुल्मं नाम नगरम् । तत्र सारस्वतेयस्तामौमेयीं गन्धर्ववत्परिणिनाय । ततस्तद्वधूवरं विनिवृत्य तेषु प्रदेशेषु विहरमाणं तुषारगिरिमेवाजगाम यत्र गौरी सरस्वती च मिथः सम्बन्धिन्यौ तस्थतुः । तौ च कृतवन्दनौ दम्पती दत्वाऽऽशिषं प्रभावमयेन वपुषा कविमानसनिवासिनौ चक्रतुः । तयोश्च कविलोकस्वर्गसर्गं तमकल्प[यि]तां, यत्र काव्यमयेन शरीरेण मर्त्यमधिवसन्तो दिव्येन देहेन कवय आकल्पं मोदन्ते ।

इत्येष काव्यपुरुषः पुरा सृष्टः स्वयम्भुवा ।
एवं विभज्य जानानः प्रेत्य चेह च नन्दति ॥

इति राजशेखरकृतौ काव्यमीमांसायां कविरहस्ये प्रथमेऽधिकरणे तृतीयोऽध्यायः काव्यपुरुषोत्पत्तिः ॥

चतुर्थोऽध्याय पदवाक्यविवेक ।

द्विविधं शिष्यमाचक्षते यदुत बुद्धिमानाहार्यबुद्धिश्च । यस्य निसर्गतः शास्त्रमनुधावति बुद्धिः स बुद्धिमान् । यस्य च शास्त्राभ्यासः संस्कुरुते बुद्धिमसावाहार्यबुद्धिः । त्रिधा च सा, स्मृतिर्मतिः प्रज्ञेति । अतिक्रान्तस्यार्थस्य स्मर्त्री स्मृतिः । वर्तमानस्य मन्त्री मतिः । अनागतस्य प्रज्ञात्री प्रज्ञेति । सा त्रिप्रकाराऽपि कवीनामुपकर्त्री । तयोर्बुद्धिमान् शुश्रूषते शृणोति गृह्णीते धारयति विजानात्यूहतेऽपोहति तत्त्वं चाभिनिविशते । आहार्यबुद्धेरप्येत एव गुणाः किन्तु प्रशास्तारमपेक्षन्ते । अहरहः सुगुरूपासना तयोः प्रकृष्टो गुणः । सा हि बुद्धिविकासकामधेनुः । तदाहुः—

"प्रथयति पुरः प्रज्ञाज्योतिर्यथार्थपरिग्रहे
तदनु जनयत्यूहापोहक्रियाविशदं मनः।
अभिनिविशते तस्मात्तत्त्वं तदेकमुखोदय
सह परिचयो विद्यावृद्धैः क्रमादमृतायते॥"

ताभ्यामन्यथाबुद्धिर्दुर्बुद्धिः। तत्र बुद्धिमतः प्रतिपत्तिः। स खलु सकृदभिधानप्रतिपन्नार्थः कविमार्गं मृगयितुं गुरुकुलमुपासीत। आहार्यबुद्धेस्तु द्वयमप्रतिपत्तिः सन्देहश्च। स खल्वप्रतिपन्नमर्थं प्रतिपत्तुं सन्देहं च निराकर्तुमाचार्यानुपतिष्ठेत। दुर्बुद्धेस्तु सर्वत्र मतिविपर्यास एव। स हि नीलीमेचकितसिचयकल्पः। अनाधेयगुणान्तरत्वात्। तं यदि सारस्वतोऽनुभावः प्रसादयति तमौ(दौ)पनिषदिके वक्ष्यामः।

"काव्यकर्मणि कवेः समाधिः परं व्याप्रियते" इति श्यामदेवः। मनस एकाग्रता समाधिः। समाहितं चित्तमर्थान्पश्यति। उक्तञ्च—

"सारस्वतं किमपि तत्सुमहारहस्यं
यद्गोचरं च विदुषां निपुणैकसेव्यम्।
तत्सिद्धये परमयं परमोऽभ्युपायो
यच्चेतसो विदितवेद्यविधेः समाधिः॥"

"अभ्यासः" इति मङ्गलः। अविच्छेदेन शीलनमभ्यासः। स हि सर्वगामी सर्वत्र निरतिशयं कौशलमाधत्ते। "समाधिरान्तरः प्रयत्नो बाह्यस्त्वभ्यासः। तावुभावपि शक्तिमुद्भासयतः। सा केवलं काव्ये हेतुः" इति यायावरीयः। विप्रसृतिश्च सा प्रतिभाव्युत्पत्तिभ्याम्। शक्तिकर्तृके हि प्रतिभाव्युत्पत्तिकर्मणी। शक्तस्य प्रतिभाति शक्तश्च व्युत्पद्यते। या शब्दग्राममर्थसार्थमलङ्कारतन्त्रमुक्तिमार्गमन्यदपि तथाविधमधिहृदयं प्रतिभासयति सा प्रतिभा। अप्रतिभस्य पदार्थसार्थः परोक्ष इव। प्रतिभावतः पुनरपश्यतोऽपि

१ B क्रियाविषद. २ BC बुद्धि ३ B सम्मोह ४ Explained in A in the margin as दूरदर्शी

प्रसन्न इव । यतो मेधाविरुद्रकुमारदासादयो जात्यन्धाः कवयः श्रूयन्ते । किञ्च न महाकवयोऽपि देशद्वीपान्तरकथापुरुषादिदर्शनेन तत्रत्यां व्यवहृतिं निबध्नन्ति स्म ? । तत्र देशान्तरव्यवहारः—

"प्राणानामनिलेन वृत्तिरुचिता सत्कल्पवृक्षे वने
तोये काञ्चनपद्मरेणुकपिशे पुण्याभिषेकक्रिया ।
ध्यानं रत्नशिलागृहेषु विबुधस्त्रीसन्निधौ संयमो
यत्काङ्क्षन्ति तपोभिरन्यमुनयस्तस्मिंस्तपस्यन्त्यमी ॥"

द्वीपान्तरव्यवहारः—"अनेन सार्धं विहराम्बुराशे
स्तीरेषु तालीवनमर्मरेषु ।
द्वीपान्तरानीतलवङ्गपुष्पै
रपाकृतस्वेदलवा मरुद्भिः ॥"

कथापुरुषव्यवहारः—"हरोऽपि तावत्परिवृत्तधैर्य
श्चन्द्रोदयारम्भ इवाम्बुराशिः ।
उमामुखे बिम्बफलाधरोष्ठे
व्यापारयामास विलोचनानि ॥"

आदिग्रहणात्— "तयागतायां परिहासपूर्वं
सख्यां सखी वेत्रभृदाबभाषे ।
बाले व्रजामोऽन्यत इत्यथैनां
वधूरसूयाकुटिलं ददर्श ॥"

सा च द्विधा कारयित्री भावयित्री च । कवेरुपकुर्वाणा कारयित्री । साऽपि त्रिविधा सहजाऽऽहार्यौपदेशिकी च । जन्मान्तरसंस्कारापेक्षिणी सहजा । जन्मसंस्कारयोनिराहार्या । मन्त्रतन्त्राद्युपदेशप्रभवा औपदेशिकी । ऐहिकेन नियताऽपि संस्कारेण प्रथमां (मा)। तां सहजेति व्यपदिशन्ति । महता पुनराहार्या । औपदेशिक्याः पुनरैहिक एव उपदेशकालः, ऐहिक एव संस्कारकालः । त इमे

१ A एथे. २ A घस्ना

त्रयोऽपि कवयः सारस्वत, आभ्यासिक, औपदेशिकश्च । जन्मान्तरसंस्कारप्रवृत्तसरस्वतीको बुद्धिमान्सारस्वतः । इह जन्माभ्यासोद्भासितभारतीक आहार्यबुद्धिराभ्यासिकः । उपदेशित(श)दर्शितवाग्विभवो दुर्बुद्धिरौपदेशिकः । "तस्मादितरौ तन्त्रशेषमनुतिष्ठताम् । नहि प्रकृतिमधुरा द्राक्षा फाणितसंस्कारमपेक्षते" इत्याचार्याः । "न" इति यायावरीयः । एकार्थं हि क्रियाद्वयं द्वैगुण्याय सम्पद्यते । "तेषां पूर्वः पूर्वः श्रेयान्" इति श्यामदेवः । यतः—

"सारस्वतः स्वतन्त्रः स्याद्भवेदाभ्यासिको मितः ।
उपदेशकविस्त्वत्र वल्गु फल्गु च जल्पति ॥"

"उत्कर्षः श्रेयान्" इति यायावरीयः । स चानेकगुणसन्निपाते भवति । किञ्च—

"बुद्धिमत्त्वं च काव्याङ्गविद्यास्वभ्यासकर्म च ।
कवेश्चोपनिषच्छक्तिस्त्रयमेकत्र दुर्लभम् ॥
काव्यकाव्याङ्गविद्यासु कृताभ्यासस्य धीमतः ।
मन्त्रानुष्ठाननिष्ठस्य नेदिष्ठा कविराजता ॥"

कवीनां तारतम्यतश्चैव भावोपायः ।

"एकस्य तिष्ठति कवेर्गृह एव काव्य
मन्यस्य गच्छति सुहृद्भवनानि यावत् ।
न्यस्यापि(प्यवि)दग्धवदनेषु पदानि शश्व
त्कस्यापि सञ्चरति विश्वकुतूहलीव ॥"

सेयं कारयित्री । भावकस्योपकुर्वाणा भावयित्री । सा हि कवेः श्रममभिप्रायं च भावयति । तया खलु फलितः कवेर्व्यापारतरुः । अन्यथा सोऽवकेशी स्यात् । "कः पुनरनयोर्भेदो यत्कविर्भावयति भावकश्च कविः" इत्याचार्याः । तदाहुः—

"प्रतिभातारतम्येन प्रतिष्ठा भुवि भूरिधा ।
भावकस्तु कविः प्रायो न भजत्यधमां दशाम् ॥"

"न" इति कालिदासः। पृथगेव हि कवित्वाद्भावकत्वं, भावकत्वाच्च कवित्वम्। स्वरूपभेदाद्विषयभेदाच्च। यदाहुः—

"कश्चिद्वाचं रचयितुमलं श्रोतुमेवापरस्तां
कल्याणी ते मतिरुभयथा विस्मयं नस्तनोति।
न ह्येकस्मिन्नतिशयवतां सन्निपातो गुणाना
मेकः सूते कनकमुपलस्तत्परीक्षाक्षमोऽन्यः॥"

"ते च द्विधा। अरोचकिनः, सतृणाभ्यवहारिणश्च" इति मङ्गलः। "कवयोऽपि भवन्ति" इति वामनीयाः। "चतुर्धा" इति यायावरीयः "मत्सरिणस्तत्त्वाभिनिवेशिनश्च"। "तत्र विवेकिनः पूर्वे तद्विपरीतास्तु ततोऽनन्तराः" इति वामनीयाः। "अरोचकिता हि तेषां नैसर्गिकी ज्ञानयोनिर्वा। नैसर्गिकी हि[1] संस्कारशतेनापि वङ्कमिव कालिकां ते न जहति। ज्ञानयोनौ तु तस्यां विशिष्टज्ञेये पतति वचसि रोचकितावृत्तिरेव" इति यायावरीयः। किञ्च सतृणाभ्यवहारिता सर्वसाधारणी। तथाहि व्युत्पित्सोः कौतुकिनः सर्वस्य सर्वत्र प्रथमं सा। प्रतिभाविवेकविकलता हि न गुणागुणयोर्विभागसूत्रं पातयति। ततो बहु त्यजति बहु च गृह्णाति। विवेकानुसारेण हि बुद्धयो मधु निष्यन्दन्ते। परिणामे तु यथार्थदर्शी स्यात्। विभ्रमप्रशमश्च निःश्रेयसं सन्निधत्ते। मत्सरिणस्तु प्रतिभातमपि न प्रतिभातं, परगुणेषु वाचंयमत्वात्। स पुनरमत्सरी ज्ञाता च विरलः। तदुक्तम्—

"कस्त्वं भोः कविरस्मि काप्यभिनवा सूक्तिः सखे पठ्यतां
त्यक्ता काव्यकथैव सम्प्रति मया कस्मादिदं श्रूयताम्।
यः सम्यग्विविनक्ति दोषगुणयोः सारं स्वयं सत्कविः
सोऽस्मिन्भावक एव नास्त्यथ भवेद्दैवान्न निर्मत्सरः॥"

तत्त्वाभिनिवेशी तु मध्ये सहस्रं यद्येकः। तदुक्तम्—

"शब्दानां विविनक्ति गुम्फनविधीनामोदते सूक्तिभिः
सान्द्रं लेढि रसामृतं विचिनुते तात्पर्यमुद्रां च यः।

---

१ A reads न after हि २ A omits च ३ A निर्व. ४ A खोदते

पुण्यैः सम्पद्यते विवेक्तृविरहादन्तर्मुखं ताम्यतां
केषामेव कदाचिदेव(च) सुधियां काव्यश्रमज्ञो जनः ॥
स्वामी मित्रं च मन्त्री च शिष्यश्चाचार्य एव च ।
कवेर्भवति ही चित्रं किं हि तद्यन्न भावकः ॥
काव्येन किं कवेस्तस्य तन्मनोमात्रवृत्तिना ।
नीयन्ते भावकैर्यस्य न निबन्धा दिशो दश ॥
सन्ति पुस्तकविन्यस्ताः काव्यबन्धा गृहे गृहे ।
द्वित्रास्तु भावकमनःशिलापट्टनिकुट्टिताः ॥
सत्काव्ये विक्रियाः काश्चिद्भावकस्योल्लसन्ति याः ।
सर्वाभिनयनिर्णीतौ दृष्टा नाट्यसृजा न ताः ॥
वाग्भावको भवेत्कश्चित्कश्चिद्धृदयभावकः ।
सात्त्विकैराङ्गिकैः कश्चिदनुभावैश्च भावकः[1] ॥
गुणादानपरः कश्चिद्दोषहानपरोऽपरः[2] ।
गुणदोषाहृतित्यागपरः[3] कश्चन भावकः ॥
अभियोगे समानेऽपि विचित्रो वचस क्रमः ।
तेन चित्रः प्रसादोऽत्र नृणां हेतुरमानुषः ॥
न निसर्गकविः शास्त्रे न क्षुण्णः कथते च यः ।
विडम्बयति सात्मानमाग्रहग्रहिल किल ॥
कवित्वे न स्थितं यस्य काव्ये च कृतकौतुकः ।
तस्य सिद्धिः सरस्वत्यास्तन्त्रमन्त्रप्रयोगतः ॥
प(प)दान्तरं वेत्ति सुधी[4] स्ववाक्यपरवाक्ययोः ।
तदा स सिद्धो मन्तव्यः सुकविः कविरेव वा ॥"
कारयित्रीभावयित्र्याविती मे प्रतिभाभिदे ।
अथातः कथयिष्यामो व्युत्पत्तिं काव्यमातरम् ॥

इति राजशेखरकृतौ काव्यमीमांसायां कविरहस्ये प्रथमेऽधिकरणे चतुर्थोऽध्यायः पदवाक्यविवेकः । काव्यविशेषेषु कारयित्रीभावयित्री नाम समीक्षा ॥

---

१ BC दोषहान २ A गुणदोषा हति. ३ A सेम्मानं ४ C विम्बविवेषु

पञ्चमोऽध्यायः काव्यपाककल्पः ।

"बहुज्ञता व्युत्पत्तिः" इत्याचार्याः । सर्वतोदिक्का हि कविवाचः । तदुक्तम्—"प्रसरति किमपि कथञ्चन नाभ्यस्ते गोचरे वचः कस्य ।
इदमेव तत्कवित्वं यद्वाचः सर्वतोदिक्काः ॥"

"उचितानुचितविवेको व्युत्पत्तिः" इति यायावरीयः । "प्रतिभाव्युत्पत्त्योः प्रतिभा श्रेयसी" इत्यानन्दः । सा हि कवेरव्युत्पत्तिकृतं दोषमशेषमाच्छादयति । तदाह—

"अव्युत्पत्तिकृतो दोषः शक्त्या संव्रियते कवेः ।
यस्त्वशक्तिकृतस्तस्य झगित्येवावभासते ॥"

शक्तिशब्दश्चायमुपचरितः प्रतिभाने वर्तते ।

"एतत्किं शिरसि स्थितं मम पितुः खण्डं सुधाजन्मनो
लालाटं किमिदं विलोचनमिदं हस्तेऽस्य किं पन्नगाः ।
इत्थं क्रौञ्चरिपोः क्रमादुपगते दिग्वाससः शूलिनः
प्रश्ने वामकरोपरोधसुभगं देव्याः स्मितं पातु वः ॥"

"व्युत्पत्तिः श्रेयसी" इति मङ्गलः । सा हि कवेरशक्तिकृतं दोषमशेषमाच्छादयति । तथा हि—

"कवेः संव्रियतेऽशक्तिर्व्युत्पत्त्या काव्यवर्त्मनि ।
वैदग्धीभणित(प्र)थितानां हेया शब्दार्थगुम्फना ॥"

व्युत्पत्तिर्यथा—"धृतः कण्ठे निष्को नहि किमुत तन्वी मणिलता
कृतं लीलापत्रं श्रवसि निहितं कुण्डलमपि ।
न कौशेयं चित्रं वसनमवदातं तु वसितं
समासन्नीभूते त्रिभुवनविलासे वनितया ॥"

"प्रतिभाव्युत्पत्ती मिथः समवेते श्रेयस्यौ" इति यायावरीयः । न खलु लावण्यलाभादृते रूपसम्पत् । ऋते रूपसम्पदो वा लावण्यलब्धिर्महते सौन्दर्याय । उभययोगो यथा—

1 B omits वा

"जङ्घाकाण्डोरुनालो नखकिरणलसत्केसरालीकरालः
प्रत्यग्रालक्तकाभाप्रसरकिसलयो मञ्जुमञ्जीरभृङ्गः ।
भर्तुर्नृत्तानुकारे जयति निजतनुस्वच्छलावण्यवापी
सम्भूताम्भोजशोभां विदधदभिनवो दण्डपादो भवान्याः ॥"

प्रतिभाव्युत्पत्तिमांश्च कविः कविरित्युच्यते । स च त्रिधा । शास्त्रकविः काव्यकविरुभयकविश्च । "तेषामुत्तरोत्तरीयो(रो) गरीयान्" इति श्यामदेवः । "न" इति यायावरीयः । यथा स्वविषये सर्वो गरीयान् । नहि राजहंसश्चन्द्रिकापानाय प्रभवति, नापि चकोरोऽद्भ्यः क्षीरोद्धरणाय । यच्छास्त्रकविः काव्ये रससम्पदं विच्छिनत्ति । यत्काव्यकविः शास्त्रे तर्ककर्कशमप्यर्थमुक्तिवैचित्र्येण श्लथयति । उभयकविस्तूभयोरपि वरीयान्यद्युभयत्र परं प्रवीणः स्यात् । तस्मात्तुल्यप्रभावावेव शास्त्रकाव्यकवी । उपकार्योपकारकभावं तु मिथः शास्त्रकाव्यकव्योरनुमन्यामहे । यच्छास्त्रसंस्कारः काव्यमनुगृह्णाति शास्त्रैकप्रवणता तु निगृह्णाति । काव्यसंस्कारोऽपि शास्त्रवाक्यपाकमनुरुणद्धि काव्यैकप्रवणता तु विरुणद्धि । तत्र त्रिधा शास्त्रकविः । यः शास्त्रं विधत्ते, यश्च शास्त्रे काव्यं संविधत्ते, योऽपि काव्ये शास्त्रार्थं निधत्ते । काव्यकविः पुनरष्टधा । तद्यथा रचनाकविः, शब्दकविः, अर्थकविः, अलङ्कारकविः, उक्तिकविः, रसकविः, मार्गकविः, शास्त्रार्थकविरिति । तत्र रचनाकविः—

"लोलल्लाङ्गूलवल्लीवलयितबकुलानोकहस्कन्धगोलै
र्गोलाङ्गूलैर्नदद्भिः प्रतिरसितजरत्कन्दरामन्दिरेषु ।
खण्डेषूद्दण्डपिण्डीतगरतरलकाः प्रापिरे येन वेला
मालम्ब्योत्तालतालस्फुटितपुटकिमीपन्धनो गन्धवाहः ॥"

त्रिधा च शब्दकविर्नामाख्यातावभेदन् । तत्र नामकविः—

"विद्येव पुंसो महिमेव राज्ञः
प्रज्ञेव वैद्यस्य दयेव साधोः ।

---

१ B विरमरमितयार २ B ताम
१

छत्रेव शूरस्य मृजेव पूतो
विभूषणं तस्य नृपस्य सैव ॥"

आख्यानकविर्यथा—"उदस्थुरां जह्नुराजपुत्रगर्गं
राजभिरे भुजतटीनिकरैः स्फुरद्भिः ।
सन्तुष्टपुर्भुमुदिरे पटु मेनिरे च
पाथ गुरोरमृतसम्भवलाभगर्भाम् ॥"

नामाख्यातकविः—"हतस्त्विषोऽधाः शिथिलांसबाहवः
स्त्रि(स्त्रि)यो विषादेन विचेतना इव ।
न चुक्रुशुर्नो रुरुदुर्न सस्वनु-
र्न वेपुरासुर्लिखिता इव क्षणम् ॥"

अर्थकविः—"देवी पुत्रमसूत नृत्यत गणाः किं तिष्ठतेत्युद्भुजे
हर्षाद्भृङ्गिरिटावुदाहृतगिरा चामुण्डयाऽऽलिङ्गिते ।
पायाद्वो जितदेवदुन्दुभिघनध्वानप्रवृत्तिस्तयो-
रन्योन्याङ्गनिपातजर्जरजरत्स्थूलास्थिजन्मा रवः ॥"

द्विधाऽलङ्कारकविः शब्दार्थभेदेन । तयोः शब्दालङ्कारः—
"स प्राप्त विषमरणं प्रोसमपायेन कर्मणा विषमरणम् ।
स मृतो भागीरथ्यां मृतोऽप्यनुपगम्य मन्दभागी रथ्याम् ॥"

अर्थालङ्कारः—"भ्रान्तजिह्वापताकस्य फणच्छत्रस्य वासुकेः ।
दंष्ट्राशलाकाधारित्रं कर्तुं योग्योऽस्ति मे भुजः ॥"

उक्तिकविः—"उदरमिदमनिन्द्यं मानिनीश्वासलाव्यं
स्तनतटपरिणाहो दोर्लतालेख्यसीमा ।
स्फुरति च वदनेन्दुर्दृक्प्रणालीनिपेयः
तदिह सुदृशि कल्याः केलयो यौवनस्य ॥"

यथा वा—"प्रतीच्छत्याशोकीं किसलयपरावृत्तिमधरः
कपोलः पाण्डुत्वादवतरति ताडीपरिणतिम् ।

---

१ C छत्रस्येव २ C भुजतटमिव रे ३ A रन्योन्याङ्ग ४ BC प्राप्तं पापेन कर्मणा विषमरणं च ५ B कर्त्तुं

परिम्लानमायाममुखयति दृष्टिः कमलिनी-
मितीव माधुर्यं स्पृशति च तनुत्वं च भजते ॥"

रसकविः—"एतां विलोकय तनूदरि[1] ताम्रपर्णी-
मम्भोनिधौ विवृतशुक्तिपुटोद्धृतानि।
यस्याः पयांसि परिणाहिषु हारमूर्त्या
वामभ्रुवां परिणमन्ति पयोधरेषु ॥"

मार्गकविः—"मूलं बालकवीरुधां सुरभयो जातीतरूणां त्वचः
सारश्चन्दनशाखिनां किसलयान्यार्द्राण्यशोकस्य च।
शैरीषी[2] कुसुमोद्गतिः परिणमन्मोचश्च सोऽयं गणः
ग्रीष्मेणोष्मभरः पुरा किल ददे वृष्णाय पद्मेषवे ॥"

शास्त्रार्थकविः—"आत्मारामा विहितरतयो निर्विकल्पे समाधौ
ज्ञानोद्रेकाद्विघटिततमोग्रन्थयः सत्त्वनिष्ठाः।
यं वीक्षन्ते कमपि तमसां ज्योतिषां वा परस्तात्
स मोहान्धः कथमयममुं वेत्ति देवं पुराणम् ॥"

एषां द्वित्रैर्गुणैः कनीयान्, पञ्चकैर्मध्यमः, सर्वगुणयोगी महाकविः। दश च कवेरवस्था भवन्ति। तत्र च बुद्धिमदाहार्यबुद्ध्योः सप्त, तिस्रश्चौपदेशिकस्य। तद्यथा काव्यविद्यास्नातकः, हृदयकविः, अन्यापदेशी, सेविता, घटमानः, महाकविः, कविराजः, आवेशिकः, अविच्छेदी, संक्रामयिता[3] च। यः कवित्वकामः काव्यविद्योपविद्याग्रहणाय गुरुकुलान्युपास्ते स विद्यास्नातकः। यो हृदय एव कवते निह्नुते च स हृदयकविः। यः स्वमपि काव्यं दोषभयादन्यस्येत्यपदिश्य पठति सोऽन्यापदेशी। यः प्रवृत्तवचनः पौरस्त्यानामन्यतमच्छायामभ्यस्यति स सेविता। योऽनवद्यं कवते न तु प्रबध्नाति स घटमानः। योऽन्यतरप्रबन्धे प्रवीणः स महाकविः। यस्तु तत्र तत्र भाषाविशेषे तेषु [तेषु] प्रबन्धेषु तस्मिंस्तस्मिंश्च रसे स्वतन्त्रः स कविराजः। ते यदि जगत्यपि कतिपये। यो मन्त्राद्युपदेशवशाल्लब्धसिद्धिरावे

१ A तमोदरि. २ AB शैरम्ये ३ B संक्रमयिता.

शसमकालं कुरुते स आवेशिकः। यो यदैवेच्छति तदैवाविच्छिन्नवचनः सोऽविच्छेदी । यः कन्याकुमारादिषु सिद्धमन्त्रः सरस्वतीं सङ्क्रामयति स सङ्क्रामयिता।

सततमभ्यासवशतः सुकवेः वाक्यं पाकमायाति। "कः पुनरयं पाकः?" इत्याचार्याः। "परिणामः" इति मङ्गलः। "कः पुनरयं परिणामः?" इत्याचार्याः। "सुपां तिङां च श्रवः सैषा व्युत्पत्तिः" इति मङ्गलः। "सौशब्द्यमेतत्। पदनिवेशनिष्कम्पता पाकः" इत्याचार्याः। तदाहुः—

"आवापोद्धरणे तावद्यावद्दोलायते मनः।
पदानां स्थापिते स्थैर्ये हन्त सिद्धा सरस्वती॥"

"आग्रहपरिग्रहादपि पदस्थैर्यपर्यवसायस्तस्मात्पदानां परिवृत्तिवैमुख्यं पाकः" इति वामनीयाः। तदाहुः—

"यत्पदानि त्यजन्त्येव परिवृत्तिसहिष्णुताम्।
तं शब्दन्याय(स)निष्णाताः शब्दपाकं प्रचक्षते॥"

"इयमशक्तिर्न पुनः पाकः" इत्यवन्तिसुन्दरी। यदेकस्मिन्वस्तुनि महाकवीनामनेकोऽपि पाठः परिपाकवान्भवति। तस्माद्रसोचितशब्दार्थसूक्तिनिबन्धनः(नं) पाकः। यदाह—

"गुणालङ्काररीत्युक्तिशब्दार्थग्रथनक्रमः।
स्वदते सुधियां येन वाक्यपाकः स मां प्रति॥"

तदुक्तम्—"सति वक्तरि सत्यर्थे शब्दे सति रसे सति।
अस्ति तन्न विना येन परिस्रवति वाङ्मधु॥"

"कार्यानुमेयतया यत्तच्छब्दनिवेद्यः परं पाकोऽभिधाविषयः। तत्सहृदयप्रसिद्धिसिद्ध एव व्यवहाराङ्गमसौ" इति यायावरीयः।

स च कविग्रामस्य काव्यमभ्यस्यतो नवधा भवति। तत्राद्यन्तयोरस्वादु पिचुमन्दपाकम्, आदावस्वादु परिणामे मध्यमं बदरपाकम्, आदावस्वादु परिणामे स्वादु मृद्वीकापाकम्, आदौ मध्यममन्ते चास्वादु वार्ताकपाकम्, आद्यन्तयोर्मध्यमं तिन्तिडीकपाकम्, आदौ

१ A विविमन्न २ B पंचमवति ३ B पञ्चमविद्या ४ BO मन चैव
५ B अनायो ६ B च

मध्यममन्ते स्वादु सहकारपाकम्, आद्यावुत्तममन्ते चास्वादु क्रमुकपाकम्, आद्यावुत्तममन्ते मध्यम त्रपुसपाकम्, आद्यन्तयोः स्वादु नालिकेरपाकमिति। तेषां त्रिष्वपि त्रिकेषु पाकाः प्रथमे त्याज्याः। वरमकविर्न पुनः कुकविः स्यात्। कुकविता हि सोच्छ्वास मरणम्। मध्यमाः संस्कार्याः। संस्कारो हि सर्वस्य गुणमुत्कर्षयति। द्वादशवर्णमपि सुवर्णं पावकपाकेन हेमीभवति। शेषा ग्राह्याः। स्वभावशुद्धं हि न संस्कारमपेक्षते। न मुक्तामणेः शाणस्तारतायै प्रभवति। अनवस्थितपाकं पुनः कपित्थपाकमामनन्ति। तत्र पलालधूननेन अन्नकणलाभवत्सुभाषितलाभः।

सम्यगभ्यस्यतः काव्यं नवधा परिपच्यते।
हानोपादानसूत्रेण विभजेत्तद्धि बुद्धिमान्॥
अयमत्रैव शिष्याणां दर्शितस्त्रिविधो विधिः।
किन्तु वि(त्रि)विधमप्येतत्त्रिजगत्यस्य(?) वर्तते॥

इति राजशेखरकृतौ काव्यमीमांसायां कविरहस्ये प्रथमेऽधिकरणे
शिष्यविशेषेषु काव्यपाककल्पः पञ्चमोऽध्यायः॥

षष्ठोऽध्यायः पदवाक्यविवेकः।

व्याकरणस्मृतिनिर्णीतः शब्दो निरुक्तनिघण्ट्वादिभिर्निर्दिष्टः। तदभिधेयोऽर्थः। तौ पदम्। तस्य पञ्च वृत्तयः—सुब्वृत्तिः, समासवृत्तिः, तद्धितवृत्तिः कृद्वृत्तिः, तिङ्वृत्तिश्च। गौरश्वः पुरुषो हस्तीति जातिवाचिनः शब्दाः। हरो हरिर्हिरण्यगर्भः काल आकाशं दिगिति द्रव्यवाचिनः। श्वेतः कृष्णो रक्तः पीत इति च गुणवाचिनः। प्राक् पश्चादुपश्चासत्त्ववचना[1]। नगरमुप प्रस्थितः पन्था[2], वृक्षमनु द्योतते विद्युदिति कर्मप्रवचनीयाः। "सैव सुब्वृत्तिः पञ्चतय्यपि वाङ्मयस्य माता" इति विद्वांसः। सुब्वृत्तिरेव समासवृत्तिः। व्याससमासा–

१ B हरो   २ B त्रिम्ब– वर्ते   ३ B निर्देशादिभि

येषामनयोर्भेदहेतुः। सा च षोढा सन्धादिभेदेन। तत्र पदसमासीस मासस्सूक्तम्—

"उग्रोऽस्मि त्रिगुरसि च गृहे न मे सततमभ्यपीमावः।
तत्पुण्य कर्म धारय येनाहं स्यां बहुव्रीहिः॥"

तद्धितवृत्तिः पुनरनन्ता। तद्धि शास्त्रमायोजयो यथुत तद्धितमूढाः पाणिनीया[इति]। माशिष्ठ रौचनिक सौर सैन्धव वैयासीयमिति तद्धितान्ताः। प्रातिपदिकविषया चेयम्। कृद्वृत्तिश्च धातुविषया। कर्ता हर्ता कुम्भकारो नगरकार इति कृदन्ताः। तिङ्वृत्तिर्दशधा दशलकारीभेदेन। द्विधा च सा धातुसुब्धातुविषयत्वेन। अपाक्षीत पचति पक्ष्यतीति धातवीयान्याख्यातानि। अपल्लवयत् पल्लवयति पल्लवयिष्यतीति सौब्धातवीयानि।

तदिदमित्थङ्कारं पञ्चप्रकारमपि पदजातं मिथः समन्वीयमानमानन्त्याय कल्पते। तज्जन्मा चैष विदुषां वादो यत्किल दिव्यं समासहस्रं बृहस्पतिर्वक्ता शतक्रतुरध्येता तथापि नान्तः शब्दराशेरासीत्[इति]। तत्र व्यस्तसुब्वृत्तयो विदर्भाः। बहुसमासवृत्तयो गौडाः। नियततद्धिता दाक्षिणात्याः। कृत्प्रयोगरुचय उदीच्याः। अभीष्टतिङ्वृत्तय सर्वेऽपि सन्तः। तेषां च विशेषलक्षणानुसन्धा नेनावर्द्धताख्यातगणः। उक्तञ्च—

"विशेषलक्षणविदां प्रयोगा' प्रतिभान्ति ये।
आख्यातराशिस्तैरेव प्रत्यहं ह्युपचीयते॥"

पदानामभिधित्सितार्थग्रन्थनाकरः सन्दर्भो वाक्यम्। "तस्य च त्रिधाऽभिधाव्यापारः" इत्यौद्भटाः। वैभक्तः शाक्तः शक्तिविभक्तिमयश्च। प्रतिपदं श्रूयमाणासु सुप्तिङ्विभक्तिषु कारकविभक्तिषु वा वैभक्तः। लुप्तास्वपि विभक्तिषु समाससामर्थ्यात्तदवगतौ शाक्तः। उभयात्मा च शक्तिविभक्तिमयः। तत्र वैभक्तः—

"नमस्तस्मै वराहाय लीलयोद्धरते महीम्।
खुरयोर्मध्यगो यस्य मेरुः खणखणायते॥"

---

१ A च   A adds च   २ B हस्तो

शाकः—"विग्रस्तशंभु स्वकृपालुलोक-
प्रपन्नसामन्त उदग्रसत्त्व ।
अधिष्ठितौदार्यगुणोऽसिपत्र-
जिताखिलाशि नृपस्त्वदन्यः ॥

यथा वा—"कण्ठकोणविनिविष्टनीलेन्दीवरदामका ।
हरिमीस्याभिताशेषकालियाहिकुला इव ॥"

वार्त्तिकविमर्शमय —"अथागादेकदा स्पष्टचतुराशाम्बुजद्युति ।
स प्रेमेष शरत्कालः प्रोत्फुल्लकमलासन ॥"

तच्च वाक्यं दशधा। एकाख्यातम्, अनेकाख्यातम्, आवृत्ताख्यातम्, एकाभिधेयाख्यातम्, परिणताख्यातम्, अनुवृत्ताख्यातम्, समुच्चिताख्यातम्, अध्याहृताख्यातम्, कृदभिहिताख्यातम्, अनपेक्षिताख्यातमिति ।

तत्रैकाख्यातम्—"अपास्यैकपदाक्रान्तसमस्तभुवनत्रयः ।
द्वितीयपदविन्यासव्याकुलोऽभिनयः शिवः ॥"

अनेकाख्यातम्। तच्च द्विधा सान्तरं निरन्तरम् [इति]। तयोः प्रथमम्—

"देवासुरास्तमथ मन्थगिरां विरामे
पद्मासन जय जयेति बभाषिरे च ।
प्रारेभिरे च परितो बहु मेनिरे च
व्यामेसर विदधिरे च ववन्दिरे च ॥"

द्वितीयम्—"त्वं पासि हंसि तनुषे मनुषे बिभर्षि
विभ्राजसे सृजसि संहरसे विराजि ।
आस्से निरस्यसि सरस्यसि रासि लासि
संक्रीडसे भुजसि मेधसि मोदसे च ॥"

"आख्यातपरतन्त्रा वाक्यवृत्तिरतो यावदाख्यातमिह वाक्यानि" इत्याचार्याः । "एकाकारतया कारकग्रामस्यैकसाधनतया च यथोवृत्तेरेकमेवेदं वाक्यम्" इति यायावरीयः ।

---

१ B एक २ C हरिनीलाभिन्न पेच ३ C मथनि

आवृत्ताख्यातम्—"जयत्यमलकौस्तुभस्तबकितांसपीठो हरि
र्जयन्ति च मृगेक्षणाश्चलदपाङ्गदृष्टिक्रमाः ।
ततो जयति मल्लिका तदनु सर्वसंवेदना
विनाशकरणक्षमो जयति पञ्चमस्य ध्वनिः ॥"

एकाभिधेयाख्यातम्—
"हृष्यति चूतेषु चिरं तुष्यति बकुलेषु मोदते मरुति ।
इह हि मधौ कलकूजिषु पिकेषु च प्रीयते रागी ॥"

परिणताख्यातम्—"सोऽस्मिञ्जयति जीवातुः पञ्चेषोः पञ्चमध्वनिः ।
ते च चैत्रे विचित्रैलाकक्कोलीकेलयोऽनिलाः ॥"

अनुवृत्ताख्यातम्—"चरन्ति चतुरम्भोधिवेलोद्यानेषु दन्तिनः ।
चक्रवालाद्रिकुञ्जेषु कुन्दभासो गुणाश्च ते ॥"

समुच्चिताख्यातम्—"परिग्रहभराक्रान्तं दौर्गत्यगतिचोदितम् ।
मनो गन्त्रीव कुपथे चीत्करोति च याति च ॥"

यथा च—"स देवः सा दंष्ट्रा कृतकिटिविलासस्मितसिता
भुवं विश्वाभुग्नां भुवमिव बभार जयति(तु) च ।
उदञ्चद्भूयस्तरस्खलितनिवेशा वसुमती
यदग्रे यच्चासीद्गिरिगुरुकदलीलामुदवहत् ॥"

अध्याहृताख्यातम्—"दोर्दण्डताण्डवभ्रष्टमुडुपणं बिभर्ति यः ।
न्यस्तपुष्पाञ्जलिपदे चन्द्रचूडः श्रिये स वः ॥"

कृदभिहिताख्यातम्—"अभिमुखे मयि संहृतमीक्षितं
हसितमन्यनिमित्तकथो(कृतो)दयम् ।
विनयबाधितवृत्तिरतस्तया
न विवृतो मदनो न च संवृतः ॥"

अनपेक्षिताख्यातम्—"कियन्मात्रं जलं विप्र ? जानुदघ्नं नराधिप ।
तथापीयमवस्था ते न सर्वत्र भवादृशाः ॥"

गुणवदलङ्कृतञ्च वाक्यमेव काव्यम् । "असत्यार्थाभिधायित्वान्नोपदेष्टव्यं काव्यम्" इत्येके । यथा—

"स्तेमः स्तोकोऽपि नाङ्गे श्वसितमविकलं चक्षुषां सैव वृत्ति-
र्मध्येक्षीराब्धि मग्नाः स्फुटमथ च वयं कोऽयमीदृक्प्रकारः ।
इत्थं दिग्भित्तिरोधक्षतविसरतया मांसलैस्त्वद्यशोभिः
स्तोकावस्थानदुःस्थैस्त्रिजगति धवले विस्मयन्ते मृगाक्ष्यः ॥"

यथा च—

"भ्रश्यद्भूमभोगीश्वरफणपवनाध्मातपातालनालु-(मूल ?)
त्रुट्यत्पानागिरीन्द्रावलिशिखरखरास्फाललोलाम्बुराशिः ।
उच्चक्षीरन्ध्रपूर्णीमिपुरसुरवधूमुच्यमानोपशल्यः
कस्योद्योगस्य यस्य त्रिभुवनवर्त्मनः सैन्यसम्मर्द आसीत् ॥"

आहुश्च—"दृष्टं किञ्चिददृष्टमन्यदपरं याथात्म्यवार्तार्पितं
भूयस्सुपद(?)पुरातनः परिणतं किञ्चिच्च शास्त्रश्रुतम् ।
सुव्यक्ता वस्तु यदत्र विभ्रमवचनं तत्काव्यमभ्याहतं
रत्नस्येव न तस्य जन्म जलधेर्नो रोहणाद्वा गिरेः ॥"

"न" इति यायावरीयः ।

"मांसलं नाम किञ्चन काव्ये वस्तु स्तुलेप्यपवादः (?) ।
स न परं कविकर्मणि श्रुतौ च शास्त्रे च लोके च ॥"

तत्र श्रौतः—"पुष्पिण्यौ चरतो जङ्घे भूष्णुरात्मा फलेग्रहिः ।
शेरेऽस्य सर्वे पाप्मानः श्रमेण प्रपथे हताः ॥"

शास्त्रीयः—"आपः पवित्रं प्रथमं पृथिव्या-
मपां पवित्रं परमं च मन्त्राः ।
तेषां च सामर्ग्यजुषां पवित्रं
महर्षयो व्याकरणं निराहुः ॥"

किञ्च—"यस्तु प्रयुङ्क्ते कुशलो विशेषे शब्दान्यथावद्व्यवहारकाले ।
सोऽनन्तमाप्नोति जयं परत्र वाग्योगविद्दुष्यति चापशब्दैः ॥

१ A explains as उत्पद्य. २ A एतत् ३ B पुरुषैरुदितः ४ B दृष्टं लक्षे लोके च ५ A पुष्पिण्यौ ६ B भर्तृसंस्कारा ७ B है
४

"कः? । वाग्योगविदेव । कुत एतत्? । यो हि शब्दाञ्जानात्यपशब्दानप्यसौ जानाति । यथैव हि शब्दज्ञाने धर्म एवमपशब्दज्ञानेऽप्यधर्मः । अथवा भूयानधर्मः प्राप्नोति । भूयांसो ह्यपशब्दा अल्पीयांसः शब्दाः । एकैकस्य हि शब्दस्य बहवोऽपभ्रंशाः । तद्यथा गौरित्यस्य शब्दस्य गावी गोणी गोता गोपोतलिकेत्येवमादयोऽपभ्रंशाः । अथ योऽवाग्योगवित् अज्ञानं तस्य शरणम् । नात्यन्तायाज्ञानं शरणं भवितुमर्हति । यो ह्यजानन्वै ब्राह्मणं हन्यात्सुरां वा पिबेत्सोऽपि, मन्ये पतितः स्यात् । एवं तर्हि सोऽनन्तमाप्नोति जयं परत्र वाग्योगविद्दुष्यति चापशब्दैः । कः? । अवाग्योगविदेव । अथ यो वाग्योगवित् विज्ञानं तस्य शरणम् । क्व पुनरिदं पठितम्? । भ्राजा नाम श्लोकाः । किञ्च भोः श्लोका अपि प्रमाणम्? । किञ्चातः? । यदि प्रमाणमयमपि श्लोकः प्रमाणं भवितुमर्हति—

'यदु(दु)म्बरवर्णानां घटीनां मण्डलं महत् ।
पीतं न गमयेत्स्वर्गं किं तत्क्रतुगतं नयेत् ॥' इति ।

प्रमत्तगीत एष तत्रभवतो यस्त्वप्रमत्तगीतस्तत्प्रमाणमेव" इति गोनर्दीयः ।

लौकिकाः—"गुणानुरागमिश्रेण यशसा तव सर्पता ।
दिग्वधूनां मुखे जातमकस्मादर्धकुङ्कुमम् ॥"

"असदुपदेशकत्वात्तर्हि नोपदेष्टव्यं काव्यम्" इत्यपरे। यथा एवं—

"वयं बाल्ये डिम्भांस्तरुणिमनि यूनः परिणता-
वपीच्छामो वृद्धान्परिणयविधेस्तु स्थितिरियम् ।
त्वयाऽऽरब्धं जन्म क्षपयितुममार्गेण किमिदं
न नो गोत्रे पुत्रि क्वचिदपि सतीलाञ्छनमभूत् ॥"

"अस्त्यसदुपदेशः । किन्तु निषेध्यत्वेन न विधेयत्वेन" इति यायावरीयः । ये एवंविधा विषयाः परस्त्रीषु पुंसां सम्भवन्ति तानवबु

१ C दुष्यति चापशब्दैः क ? । B क । अवाग्योगवित् । अथ वाग्योगवित् । ज्ञानं तस्य शरणम् । न त्यन्ताय ज्ञानं भवितुमर्हति । योऽप्यजानन् ब्राह्मणं हन्यात् सुरां वा पिबेत् सोऽपि मन्ये पतितः स्यात् । एवं तर्हि सोऽनन्तमाप्नोति । किञ्चातः । यस्य यदि प्रमाणमयमपि श्लोकः प्रमाणं भवितुमर्हति । क पुनरिदं पठितमित्याचार्याः । भ्राज्या नाम श्लोकास्तेषामपि योनर्दीय । किञ्च भोः श्लोक एव प्रमाणम् । यस्तेनापि प्रमाणेन भवितव्यमित्याचार्याः यदुदुम्बरवर्णानां घटीनां मण्डलं महत् । पीतं न गमयेत्स्वर्गं किं तत्क्रतुगतं नयेत्" प्रमत्तगीतमेतत्तत्रभवतो यस्त्वप्रमत्तगीतं तत्प्रमाणमेवेति गोनर्दीय ॥

"कः ? । वाग्योगविदेव । कुत एतत् ? । यो हि शब्दाञ्जानात्यपशब्दानप्यसौ जानाति । यथैव हि शब्दज्ञाने धर्म एवमपशब्दज्ञानेऽप्यधर्मः । अथवा भूयानधर्मः प्राप्नोति । भूयांसो ह्यपशब्दा अल्पीयांसः शब्दाः । एकैकस्य हि शब्दस्य बहवोऽपभ्रंशाः । तद्यथा गौरित्यस्य शब्दस्य गावी गोणी गोता गोपोतलिकेत्येवमादयोऽपभ्रंशाः । अथ योऽवाग्योगविद् अज्ञानं तस्य शरणम् । नात्यन्तायाज्ञानं शरणं भवितुमर्हति । यो ह्यजानन्वै ब्राह्मणं हन्यात्सुरां वा पिबेत्सोऽपि, मन्ये पतितः स्यात् । एवं तर्हि सोऽनन्तमाप्नोति जयं परत्र वाग्योगविद्दुष्यति चापशब्दैः । कः ? । अवाग्योगविदेव । अथ यो वाग्योगविद् विज्ञानं तस्य शरणम् । क्व पुनरिदं पठितम् ? । भ्राजा नाम श्लोकाः । किञ्च भोः श्लोका अपि प्रमाणम् ? । किञ्चातः ? । यदि प्रमाणमयमपि श्लोकः प्रमाणं भवितुमर्हति—

'यदु(दु)दुम्बरवर्णानां घटीनां मण्डलं महत् ।
पीतं न गमयेत्स्वर्गं किं तत्क्रतुगतं नयेत् ॥' इति ।

प्रमत्तगीत एष तत्रभवतो यस्त्वप्रमत्तगीतस्तत्प्रमाणमेव" इति गोनर्दीयः ।

लौकिकः—"गुणानुरागमिश्रेण यशसा तव सर्पता ।
दिग्वधूनां मुखे जातमकस्मादर्धकुङ्कुमम् ॥"

"असदुपदेशकत्वात्तर्हि नोपदेष्टव्यं काव्यम्" इत्यपरे। यथा एवं—

"वयं बाल्ये डिम्भांस्तरुणिमनि यूनः परिणता-
वपीच्छामो वृद्धान्परिणयविधेस्तु स्थितिरियम् ।
त्वयाऽऽरब्धं जन्म क्षपयितुममार्गेण किमिदं
न नो गोत्रे पुत्रि क्वचिदपि सतीलाञ्छनमभूत् ॥"

"अस्त्ययमुपदेशः । किन्तु निषेध्यत्वेन न विधेयत्वेन" इति यायावरीयः । ये एवंविधा विषयाः परस्त्रीषु पुंसां सम्भवन्ति तानवबु

1 C पुस्तके अस्मात् 'कः ?' । B कः । अवाग्योगवित् । अथ वाग्योगवित् । ज्ञानं तस्य शरणम् । नात्यन्ताय ज्ञानं भवितुमर्हति । योऽप्यजानन् ब्राह्मणं हन्यात् सुरां वा पिबेत् सोऽपि मन्ये पतितः स्यात् । एवं तर्हि सोऽनन्तमाप्नोति । किञ्चातः । यत यदि प्रमाणमयमपि श्लोकः प्रमाणं भवितुमर्हति । क्व पुनरिदं पठितमित्याचार्याः । भ्राजा नाम श्लोकास्तेऽपीति गोनर्दीयः । किञ्च भोः श्लोका एव प्रमाणम् । तदनेनापि प्रमाणेन भवितव्यमित्याचार्याः 'यदुदुम्बरवर्णानां घटीनां मण्डलं महत् । पीतं न गमयेत्स्वर्गं किं तत्क्रतुगतं नयेत्' प्रमत्तगीतमेतदप्रमत्ते यत्तप्रमत्तगीतं तत्प्रमाणमेवेति गोनर्दीयः ॥

"कः? । वाग्योगविदेव । कुत एतत्? । यो हि शब्दाञ्जानात्यपशब्दानप्यसौ जानाति । यथैव हि शब्दज्ञाने धर्म एवमपशब्दज्ञानेऽप्यधर्मः । अथवा भूयानधर्मः प्राप्नोति । भूयांसो ह्यपशब्दा अल्पीयांसः शब्दाः । एकैकस्य हि शब्दस्य बहवोऽपभ्रंशाः । तद्यथा गौरित्यस्य शब्दस्य गावी गोणी गोता गोपोतलिकेत्येवमादयोऽपभ्रंशाः । अथ योऽवाग्योगवित् अज्ञानं तस्य शरणम् । नात्यन्तायाज्ञानं शरणं भवितुमर्हति । यो ह्यजानन्वै ब्राह्मणं हन्यात्सुरां वा पिबेत्सोऽपि, मन्ये पतितः स्यात् । एवं तर्हि सोऽनन्तमाप्नोति जयं परत्र वाग्योगविदुष्यति चापशब्दैः । कः? । वाग्योगविदेव । अथ यो वाग्योगवित् विज्ञानं तस्य शरणम् । क पुनरिदं पठितम्? । भ्राजा नाम श्लोकाः । किञ्च भोः श्लोका अपि प्रमाणम्? । किञ्चातः? । यदि प्रमाणमयमपि श्लोकः प्रमाणं भवितुमर्हति—

'यदु(दु)दुम्बरवर्णानां घटीनां मण्डलं महत् ।
पीतं न गमयेत्स्वर्गं किं तत्क्रतुगतं नयेत् ॥' इति ।

प्रमत्तगीत एष तत्रभवतो यस्त्वप्रमत्तगीतस्तत्प्रमाणमेव" इति गोनर्दीयः ।

लौकिकः—"गुणानुरागमिश्रेण यशसा तव सर्पता ।
दिग्वधूनां मुखे जातमकस्मादर्धकुङ्कुमम् ॥"

"असदुपदेशकत्वात्तर्हि नोपदेष्टव्यं काव्यम्" इत्यपरे। यथा एवं—

"वयं बाल्ये डिम्भांस्तरुणिमनि यूनः परिणता
वपीच्छामो वृद्धान्परिणयविधेस्तु स्थितिरियम् ।
त्वयाऽऽरब्धं जन्म क्षपयितुममार्गेण किमिव
न नो गोत्रे पुत्रि क्वचिदपि सतीलाञ्छनमभूत् ॥"

"अस्त्ययमुपदेशः । किन्तु निषेध्यत्वेन न विधेयत्वेन" इति यायावरीयः । ये एवंविधा विषयाः परस्त्रीषु पुंसां सम्भवन्ति तानवबु

1 O इत्यादि नास्ति च । B च । अवाग्योगवित् । अथ वाग्योगवित् । ज्ञानं तस्य शरणम् । नात्यन्ताय ज्ञानं भवितुमर्हति । योऽजानन्नपि ब्राह्मणं हन्यात् सुरां वा पिबेत् सोऽपि मन्ये पतितः स्यात् । एवं तर्हि सोऽनन्तमाप्नोति । किञ्चातः । यदि प्रमाणमयमपि श्लोकः प्रमाणं भवितुमर्हति । क पुनरिदं पठितमित्यादिर्नास्ति । भ्राजा नाम श्लोका इत्यपि गोनर्दीय । किञ्च भोः श्लोका एव प्रमाणम् । एतदेवापि प्रमाणं भवितव्यमित्याचार्याः 'यदुदुम्बरवर्णानां घटीनां मण्डलं महत् । पीतं न गमयेत्स्वर्गं किं तत्क्रतुगतं नयेत्" प्रमत्तगीतमेतत्तत्रभवतो यस्त्वप्रमत्तगीतं तत्प्रमाणमेवेति गोनर्दीय D.

आर्षम्—"यस्मिन्नव्यक्तयुक्तं युक्तं नामविभक्तिभिः ।
प्रत्यक्षाभिहितार्थं च तदृषीणां वचः स्मृतम् ॥"

आर्षीकम्—"नैगमैर्विविधैः शब्दैर्निपातबहुलं च यत् ।
न चापि सुमहद्वाक्यमृषीकाणां वचस्तु तत् ॥"

आर्षिपुत्रकम्—"अविस्पष्टपदप्रायं यच्च स्यादबहुसंशयम् ।
ऋषिपुत्रवचस्तत्स्यात्सर्वपरिदेवनम् ॥"

तदुदाहरणानि पुराणेभ्य उपलभेत ।

सारस्वताः कवयो नः पूर्वे इत्थङ्कारं कथयन्ति । ब्रह्मविष्णुरुद्रगुरुबृहस्पतिभार्गवादिशिष्येषु चतुःषष्ट्यामुपदिष्टं वचः पारमेश्वरक्रमेण च सञ्चरद्भिर्देवयोनिभिश्च यथामत्युपजीव्यमानं दिव्यमिति व्यपदिश्यते । देवयोनयस्तु—

"विद्याधराप्सरोयक्षरक्षोगन्धर्वकिन्नराः ।
सिद्धगुह्यकभूताश्च पिशाचा देवयोनयः ॥"

तत्र पिशाचादयः शिवानुचराः सम्भूमौ संस्कृतवादिनो मर्त्ये तु भूतभाषया व्यवहरन्तो निबन्धनीयाः । अप्सरसस्तु प्राकृतभाषया । तदिदं वचश्चतुर्धा वैबुधं वैद्याधरं गान्धर्वं योगिनीगतं च [इति] । शेषाणामेतेष्वेवोपलक्षणं प्रकृतिसादृश्येन । तत्र वैबुधम्—

"समासव्याससंरब्धं शृङ्गाराद्भुतसम्भृतम् ।
सानुप्रासमुदारं च वचः स्यादमृताशिनाम् ॥"

यथा—"यच्चन्द्रकोटिकरकोरकभारभाजि
बभ्राम बभ्रुणि जटाकुहरे हरस्य ।
तद्वः पुनातु हिमशैलशिलानिकुञ्ज
झात्कारडम्बरविरावि सुरापगाम्भः ॥"

वैद्याधरम्—"श्लोकानुप्राससच्छायं चतुरोक्ति प्रसादि च ।
द्राघीयसा समासेन विद्धि वैद्याधरं वचः ॥"

---

१ A द्वयत्र २ A ऋषीणां हि ३ B चतस्रोऽत. ४ B युक्तिं

"योनिरुलूखलं शिश्नं मुसलं मिथुनमेवैतत् प्रजननं क्रियते ॥"

आर्षः—"उपोप मे परामृश मा मे दभ्राणि मन्यथाः ।
सर्वाऽहमस्मि रोमशा गन्धारीणामिवाविका ॥"

शास्त्रीयः—"यस्याः प्रसन्नधवलं चक्षुः पर्यन्तपक्ष्मलम् ।
नवनीतोपमं तस्या भवति स्मरमन्दिरम् ॥"

पदवाक्यविवेकोऽयमिति किञ्चित्प्रपञ्चितः ।
अथ वाक्यप्रकारांश्च कांश्चिदन्यान्निबोधत ॥

इति राजशेखरकृतौ काव्यमीमांसायां कविरहस्ये प्रथमेऽधिकरणे
षष्ठोऽध्यायः पदवाक्यविवेकः ॥

सप्तमोऽध्यायः पाठप्रतिष्ठा ।

वाक्यं वचनमिति व्यवहरन्ति । तच्च त्रिधा प्रणेतृभेदेन ब्राह्मं, शैवं, वैष्णवमिति । तदिदं वायुप्रोक्तपुराणादिभ्य उपलभ्य यथुतं ब्राह्मं वचः पञ्चधा स्वायम्भुवमैश्वरमार्षमार्षीकमार्षिपुत्रकं च [इति]। स्वयम्भूर्ब्रह्मा तस्य स्वायम्भुवम् । तन्मनोजन्मानो भृगुप्रभृतयः पुत्रास्ते ईश्वरास्तेषामैश्वरम् । ईश्वराणां सुता ऋषयस्तेषामार्षम् । ऋषीणामपत्यानि ऋषीकास्तेषामार्षीकम् । ऋषीकाणां सूनव ऋषिपुत्रकास्तेषामार्षिपुत्रकम् । स्वयम्भुवः प्रथमं वचः श्रुतिः । श्रुतेरन्यच्च स्वायम्भुवम् । तदाहुः—

"सर्वभूतात्मकं भूत परिवादं न यद्वदेत् ।
ऋषिभिरुक्तमोक्षार्थं वाक्यं स्वायम्भुवं हि तत् ॥"

तदेव श्लोकरूपान्तरपरिणतमैश्वरं वचः । उक्तञ्च—

"व्यक्तक्रममसङ्क्षिप्तं दीप्तगम्भीरमर्थवत् ।
प्रत्यक्षं च परोक्षं च लक्ष्यतामैश्वरं वचः ॥"

---

१ B तदे वर्णं २ B पञ्चातीच ३ A omits च ४ A क्षिप्तक

आर्षम्—"यत्किञ्चिन्मन्त्रसंयुक्तं युक्तं नामविभक्तिभिः ।
प्रत्यक्षाभिहितार्थं च तदृषीणां वचः स्मृतम् ॥"

आर्षीकम्—"नैगमैर्विविधैः शब्दैर्निपातबहुलं च यत् ।
न चापि सुमहद्वाक्यमृषीकाणां वचस्तु तत् ॥"

आर्षिपुत्रकम्—"अविस्पष्टपदप्रायं यच्च स्यादबहुसंशयम् ।
ऋषिपुत्रवचस्तत्स्यात्ससर्वपरिदेवनम् ॥"

तदुदाहरणानि पुराणेभ्य उपलभेत ।

सारस्वताः कवयो नः पूर्वे इत्थङ्कार कथयन्ति । ब्रह्मविष्णुरुद्रगुहबृहस्पतिभार्गवादिशिष्येषु चतुःषष्टावुपविष्टं वचः पारमेश्वर क्रमेण च सप्तर्षिभिर्देवयोनिभिश्च यथास्वमुपजीव्यमानं दिव्यमिति व्यपदिश्यते । देवयोनयस्तु—

"विद्याधराप्सरोयक्षरक्षोगन्धर्वकिन्नराः ।
सिद्धगुह्यकभूताश्च पिशाचा देवयोनयः ॥"

तत्र पिशाचादयः शिवानुचरा[1] सम्भूय संस्कृतवादिनो मर्त्ये तु भूतभाषया व्यवहरन्तो निबन्धनीयाः । अप्सरसस्तु प्राकृतभाषया । तद्दिव्यं वचश्चतुर्धा वैबुधं वैद्याधरं गान्धर्वं योगिनीगतं च [इति] । शेषाणामेतेष्वेवोपलक्षणं प्रकृतिसादृश्येन । तत्र वैबुधम्—

"समासव्याससंदृब्धं शृङ्गाराद्भुतसम्भृतम् ।
सानुप्रासमुदारं च वचः स्यादमृताशिनाम् ॥"

यथा—"यच्चन्द्रकोटिकरकोरकभारभाजि
बभ्राम बभ्रुणि जटाकुहरे हरस्य ।
तद्वः पुनातु हिमशैलशिलानिकुञ्ज
झात्कारडम्बरविरावि सुरापगाम्भः ॥"

वैद्याधरम्—"श्लोकानुप्राससच्छाय चतुरोक्ति प्रसादि च ।
द्राघीयसा समासेन विद्धि वैद्याधरं वचः ॥"

---

१ A ग्रमा २ A कर्णाय हि ३ B रवषमैद, ४ B श्रुति.

यथा—"प्रणतसुरकिरीटप्रांशुरत्नांशुवंश-
च्छुरितनखशिलाग्रोद्भासमानारुणाङ्घ्रे ।
उदिततरणिबिम्बोद्दामधामोर्ध्वनेत्र
ज्वलनमिकरवृषधानङ्गमूर्ते नमस्ते ॥"

यथा वा—"भ्रमति भ्रमरकरम्बितनन्दनवनचम्पकस्तबकगौरः ।
वात्याहत इव वियति स्फुटलक्ष्मा रोहिणीरमणः ॥"

गान्धर्वम्—"इष्टैः समासैर्भूयोभिर्विभूषितपदोच्चया ।
तत्त्वार्थप्रथमप्राया गन्धर्वाणां सरस्वती ॥"

यथा—"नमः शिवाय सोमाय सगणाय ससूनवे ।
सवृषस्यन्दनशूलाय सकपालाय सेन्दवे ॥"

योगिनीगतम्—"समासरूपकप्राय गम्भीरार्थपदक्रमम् ।
सिद्धान्तसमयस्थायि योगिनीनामिदं वचः ॥"

यथा—"दुःखे धर्मैकदहनामृतवर्षमेघ
संसारकूपपतनैककरावलम्ब ।
योगीन्द्रदर्पण जगन्नुतकृत्स्नतेजः
प्रत्यक्षवीरवर वीरपते नमस्ते ॥"

महाप्रभावत्वाद्बीजमन्त्रमपि दिव्यमित्युपचर्यते ।

"प्रसन्नमधुरोदात्तसमासव्यासभागवत् ।
अनोजस्विपदप्रायं वचो भवति भोगिनाम् ॥"

यथा—"सुसार्जि(खि)तां भोगवतीं सुरूपा-
मनेकरत्नोज्ज्वलचित्रिताङ्गीम् ।
विद्याधरेन्द्रः प्रतिगृह्य वीणां
पिनाकिने गायति मङ्गलानि ॥"

"किमर्थं पुनरनुपदेश्ययोर्ग्राम्यपारमेश्वरयोर्वाक्यमार्गयोरुपन्यासः ?" इत्याचार्याः। "सोऽपि कवीनामुपदेशपरः" इति यायावरीयः।

---

1 Explained in A as क्रम

यतो नाटकादावार्याश्वरादीनां देवानां च प्रवेशो तच्छायावन्ति वा वचनानि विधेयानि । इति दिव्यम् ।

इह हि प्रायोवादो यदुत मर्त्यावताररूपव्यवहाररूपेण भगवतो वासुदेवस्य वचो वैष्णवम् [इति] । तन्मानुषमिति व्यपदिशन्ति । तच्च त्रिधा रीतित्रयभेदेन । तदाहुः—

"वैदर्भी गौडीया पाञ्चाली चेति रीतयस्तिस्र' ।
आशु(सु) च साक्षान्निवसति सरस्वती तेन लक्ष्यन्ते ॥"

रीतिरूपं वाक्यत्रितयम् । काकुः पुनरनेकयति । "काकुर्व(व)क्रोक्तिर्नाम शब्दालङ्कारोऽयम्" इति रुद्रटः । "अभिप्रायवान् पाठधर्मः काकुः । स कथमलङ्कारी स्यात् ?" इति यायावरीयः । सा च द्विधा साकाङ्क्षा निराकाङ्क्षा च । वाक्यान्तराकाङ्क्षिणी साकाङ्क्षा । वाक्योत्तरभाविनी निराकाङ्क्षा । तदेव वाक्यं काकुविशेषेण साकाङ्क्षम् । तदेव काक्वन्तरेण निराकाङ्क्षम् । आक्षेपगर्भा, प्रश्नगर्भा, वितर्कगर्भा चेति साकाङ्क्षा । विधिरूपा, उत्तररूपा, निर्णयरूपेति निराकाङ्क्षा । तत्राक्षेपगर्भा—

"यदि मे वल्लभा दूती तदाऽहमपि वल्लभा ।
यदि तस्याः प्रिया वाच' तन्ममापि प्रियप्रियाः ॥"

एवमेव निर्देष्टुर्विधिरूपा । प्रश्नगर्भा—

"गतः स कालो यत्रासीन्मुक्तानां जन्म वल्लिषु ।
वर्तन्ते साम्प्रतं तासां हेतवः शुक्तिसम्पुटाः ॥"

इयमेवोपदेष्टुरुत्तररूपा । वितर्कगर्भा—

"नवजलधरः सन्नद्धोऽय न दृप्तनिशाचरः
सुरधनुरिदं दूराकृष्टं न नाम शरासनम् ।
अयमपि पटुर्धारासारो न बाणपरम्परा
कनकनिकषस्निग्धा विद्युत्प्रिया न ममोर्वशी ॥"

इयमेवोपवक्तुर्निर्णयरूपा । ता इमास्तिस्रोऽपि नियतनिबन्धा । तद्विपरीताः पुनरनन्ताः । तत्राभ्युपगमानुनयकाकु—

"युष्मच्छासनलङ्घनाम्भसि मया मग्नेन नाम स्थितं
प्राप्ता नाम विगर्हणा स्थितिमतां मध्येऽनुजानामपि।
क्रोधोल्लासितशोणितारुणगदस्योच्छिन्दतः कौरवा
नद्यैकं दिवसं ममासि न गुरुर्नाहं विधेयस्तव ॥"

अभ्यनुज्ञोपहासकाकु—"मथ्नामि कौरवशतं समरे न कोपा-
दुःशासनस्य रुधिरं न पिबाम्युरस्तः।
सञ्चूर्णयामि गदया न सुयोधनोरू
सन्धिं करोतु भवतां नृपतिः पणेन ॥"

एष त्रिचतुरकाकुयोगोऽपि। तत्र त्रियोगः—
'सेयं पश्यति नो कुरङ्गकवधूत्रस्तैकमुग्धेक्षिते
तस्याः पाणिरयं न मारुतचलत्पत्राङ्गुलिः पल्लवः।
तारं रोदिति सैव नैव मधुना वेणुः समापूर्यते
सेयं मामभिभाषते प्रियतमा नो कोकिलः कूजति ॥"

चतुर्योगः—"अभ्यर्थिता स वचनीयमदोषं
मेश्वरे पश्यता सखि साध्वी।
आनयैनमनुनीय कथं वा
विप्रियाणि जनयन्ननुनेयः ॥"

"सख्या वा नायिकाया वा सखीनायिकयोरथ।
सखीनां भूयसीनां वा वाक्ये काकुरिह स्थिता ॥
पदवाक्यविधौ मार्गो योऽन्यथैव व्यवस्थितः।
सत्वाङ्गाभिनयो(य)योग्या न काकुः कृत्स्नेऽन्यथा ॥
अथ काकुकृतो लोके व्यवहारो न केवलम्।
शास्त्रेष्वप्यस्य साम्राज्यं काव्यस्याप्येष जीवितम् ॥
कामं विवृणुते काकुरर्थान्तरमतन्द्रिता।
स्फुटीकरोति तु सतां भावाभिनयचातुरीम् ॥
इत्थं कविर्निबध्नीयादित्थं च मतिमान्पठेत्।
यथा निबन्धनिगदच्छायां काञ्चिदियर्ति ॥

करोति काव्यं प्रायेण संस्कृतात्मा यथा तथा ।
पठितुं वेत्ति स परं यस्य सिद्धा सरस्वती ॥
यथा जन्मान्तराभ्यासात्कण्ठे कस्यापि रक्तता ।
तथैव पाठसौन्दर्यं नैकजन्मविनिर्मितम् ॥
ससंस्कृतमपभ्रंशं लालित्यालिङ्गितं पठेत् ।
प्राकृतं भूतभाषां च सौष्ठवोत्तरमुद्गिरेत् ॥
प्रसन्ने मन्द्रयेद्वाचं तारयेत्तद्विरोधिनि ।
मन्द्रतारौ च रचयेन्निर्वाहिणि यथोत्तरम् ॥
ललितं काकुसमन्वितमुज्ज्वलमर्थवशकृतपरिच्छेदम् ।
श्रुतिसुखविविक्तवर्णं कवयः पाठं प्रशंसन्ति ॥
अतितूर्णमतिविलम्बितमुल्बणनादं च नादहीनं च ।
अपदच्छिन्नमनावृतमतिमृदु परुषं च निन्दन्ति ॥
गम्भीरत्वमनैस्व(ष्ठु)र्यं निर्व्यूढिस्तारमन्द्रयोः ।
संयुक्तवर्णलावण्यमिति पाठगुणाः[1] स्मृताः ॥
यथा व्याघ्री हरेत्पुत्रान्दंष्ट्राभिश्च न पीडयेत् ।
भीता पतनभेदाभ्यां तद्वद्वर्णान्प्रयोजयेत् ॥
विभक्तयः स्फुटा यत्र समासश्चाकदर्थितः ।
अम्लानः पदसन्धिश्च तत्र पाठः प्रतिष्ठितः ॥
न व्यस्तपदयोरैक्यं न भिदां तु समस्तयोः ।
न चाख्यातपदम्लानिं विदधीत सुधीः पठन् ॥
आगोपालकमायोषिदास्तामेतस्य लेह्यता ।
इत्थं कविः पठन्काव्यं वाग्देव्या अतिवल्लभः ॥
येऽपि शब्दविदो नैव नैव चार्थविचक्षणाः ।
तेषामपि सतां पाठः सुष्ठु कर्णरसायनम् ॥
पठन्ति संस्कृतं सुष्ठु कुण्ठाः प्राकृतवाचि ते ।
वाणार(राण)सीतः पूर्वेण ये केचिन्मगधादयः ॥"

आह स्म—"ब्रह्मन्विज्ञापयामि त्वां स्वाधिकारजिहासया ।
गौडस्त्यजतु वा गाथामन्या वाऽस्तु सरस्वती ॥

1 O गम्भीरत्वमनैस्व(ष्ठु)र्यं

१७ (१) विजयचंद्रकेवलिचरिय by चन्द्रप्रभ १०५; १४×१½

(२) कालिकाचार्यकथानक. १०६–१११

Beginning:—

अत्थि जंबुदीवे भारहवासंमि etc.

(३) प्रायश्चित्तविधि प ९

१८. (१) यतिप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति प ७७ ११×२½

Leave 79th missing

Beginning:—

वीतरागाय नमः । अथ प्रतिक्रमणमिति का शब्दार्थ इत्युच्यते ।

(२) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति by पार्श्व ७८–१४४

Beginning:—

नमोऽर्हते । देवेंद्रवंद्यचरणान् प्रणम्य मत्या जिनेंद्रमुनीन् ।
किंचिन्मात्रं वक्ष्ये प्रतिचरणाया गृहस्थानां ॥
गुरुभक्त्या मदर्थं वाक्मात्रमपि पुष्टिदं भवति ।

End.—

चत्वेगुणाः । नमस्कारस्यक्रमेणयादयो द्रष्टव्याः । तेषां च समुदायार्थं जैनशासनमित्युक्तं च ।

Prasasti—

जयति जगति देशावेशप्रपंचविमोहमान् ।
विविधविषयैकोवस्थोवप्रमायनयोद्गमान् ॥
मतिपथिरसौ पश्चात्पूर्णात्मजांबुनिधि(धे)श्वरान् ।
श्रमणमतयशीर्ष्या नाना परे समुपासते ॥
अभ्याशं शाकनृपतेः शतानि चाष्टौ गतानि विंशत्या ।
अधिकान्येकया मासे चत्रे तु पंचम्यां ॥
गीतं समाप्तिमेतत् सिद्धांतिकपार्श्वदेवशिष्येण ।
प्रतिचरणाया किंचित् व्याख्यानं पार्श्वनाम्ना तु ॥
श्रावको र्जुनामाख्यः सांबाल् सुबहुश्रुतः ।
सत्याख्यान(?) रचितं तस्य सामूदावी शिवाकये ॥

* ... = 24 miles or 12 gaos from Pattan.

श्रुतदेव्या पद[व]र्णं यत्रांतरमत्र स्वल्पमिह लिखितं ।
हीनाक्षरमधिकं वा क्षंतव्यं श्रुतधरैरखिलं ॥

प्रतिक्रमणवृत्ति समाप्तेति ।

Post-Colophon:—

संवत् १२२८ अश्विनि सुदि १५ बुधे श्रीमद्गुणशीलपाटकाधिष्ठितेन क्षेमकुसुमतिना लिखितेयं पुस्तिका । ग्र ५९२

१९. (१) कर्मस्तवटीका by गोविन्दगणि १–६८

Beginning:—

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

कर्मबंधोदयोदीर्णासत्ताबंधविध्वंसिन ।
कर्मस्तवस्य टीकेयं नत्वा वीरं विरच्यते ॥

नमिऊण इत्यादि ।

End:—

स्मृत्यनुसारेण मया यद् गदितमिहोनमधिकमागमतः ।
तत् क्षंतव्य श्रुतबुधबुद्धिभिः शोधनीयं च ॥
इति श्वेतपटाचार्यगोविंदगणिना कृता ।
कर्मस्तवस्य टीकेयं देवनागगुरोर्गिरा ॥

Colophon:—

समाप्ता चेयं कर्मस्तवटीका ।

Post-Colophon —

प्रत्युपप्रत्यसो प्रायः सेऽक्षरग्यानुवर्णित ।
सहस्रमेकं श्लोकानां नवत्युत्तरमेव तु ॥ ग्र १०९०

संवत् १२८८ वर्षे पोषसुदि गुरौ पुनर्वसुनक्षत्रे ।

लिखिता शीलभद्रेण टीका कर्मस्तवस्य [वै] ।
गणिन्या जिनसुन्दर्या दत्ते विशदाक्षरैः ॥

(२) कर्मविपाकटीका by परमानन्द ६९–११७

Beginning:—

ॐ नम सर्वविदे ।

निःशेषकर्मोदयभेदभावप्रमुक्तो विमलाधीश इवोज्झितेशाः ।
प्रदर्शिताशेषपदार्थसार्थो सुरेसु नः श्रीजिनवर्धमानः ॥

इह हि सत्त्वः संसारसागरतरणतरणिकल्पं जिनशासनमवाप्य सफलजन्म-जीवितसारं परोपकारं मन्यते । स च संसारिणां सकलमसुखनिबन्धनकर्मस्वरूप-निरूपणात् तदुन्मूलनप्रवृत्तानां सिद्धो भवतीत्यतस्तत्स्वरूपनिरूपणपरं प्रकरणं चिकीर्षुर्गर्गमहर्षिर्मङ्गलमभिधानयुतं गाथामाह—

ववगयकम्मकलंकं वीरं नमिऊण कम्मगइकुसलं ।
वोच्छं कम्मविवागं गुरूवइ(इ)ट्ठं समासेण ॥

तत्र वीरमिति विशेष्यं तं नत्वा कर्मविपाकं वक्ष्य इति संबन्धः ॥

End:—

संबन्धवचननिगमनपूर्वकं प्रकरणस्य प्रकरणपरिसमाप्तिं जनाय चाह—

एवं पयडिसरूवं बद्धमय संतउदयं होइ ।
भणिओ कम्मविवागो समासओ गग्गरिसिणा उ ॥

एवं यथोक्तया पंचविधस्य पञ्चप्रकार[सत्तमक]संतउदयं भवति । तत्कर्मसंतउदय वस्तुत्वे भणितः कर्मविपाकः समासतः संक्षेपतो गर्गर्षिणा परिमतिविकासार्थम्-[पाद]पद्मेन गर्गमिधानमुनिनायकेनेति गाथार्थः ॥ १७ ॥

अधुना ग्रन्थमध्यप्रतिपादनपुरस्सरं तत्परिज्ञानोपायप्रतिपादनद्वारेण पर्यन्तमंगल-माह—

एवं गाहाण सयं भविय छप्पनिय उ पडिरूम ।
जो पढइ पुच्छइ नाही कम्मविवागं च सो भइरा ॥

श्रीमच्चन्द्रसूरिशिष्यतिलकश्रीशान्तिसूरिप्रभोः
श्रीमद्योमयदेवसूरिगुरवः सिंहासनोत्तंसकाः ।
तत्पादाम्बुजषट्पदेन परमानन्देन सद्धीतये
चक्रे कर्मविपाकवृत्तिमिषतः मोदैककर्मैव मनु ॥
यन्नागमानुगामि स्यात् वा संगतिमगति ।
इह तत् साधुभिः शोध्यमनन्यर्पितवत्सलैः ॥
प्रसादं विरूप्यात्मा यथार्थं परिनिश्चितं ।
अनुगुमौ भगवती शान्तिसमपितमभवात् ॥

Colophon:—

कर्मविपाकवृत्तिः समाप्तेति । संवत् १३८८ वर्षे रवौ पुष्ये च योगे ॥

(१) आगमिकवस्तुविचारसारवृत्ति by हरिभद्रसूरि प १६१

Beginning:—

ॐ नमो जिनाय ।

नत्वा जिनं विभास्ये विवृतिं जिनवल्लभप्रणीतस्य ।
आगमिकवस्तुविस्तरविचारसारप्रकरणस्य ॥

इह जिनवल्लभगणिनामा सूत्रकारो गणधरदेवादिभिरप्यतिगम्भीरशास्त्रार्थविगाहनासमर्थानां विशिष्टसंहननायुर्मेधादिविकलानां कलिकालोत्पद्यमानप्राणिनामनुग्रहाय सूक्ष्मार्थसार्थप्रकाशनार्थं प्रस्तुत[प्र]करण चिकीर्षुर्मंगलाभिधेयसम्बन्धप्रयोजनाभिधायकमिदमादौ गाथाद्वितयमाह—

निच्छ(च्छि)न्नमोहपासं पसरियविमलोरुकेवलपयासं ।
पणयजणपूरियासं पयउ(ओ) पणमित्तु जिणपासं ॥

End:—

जिणवल्लहोवणीयं जिणवयणामयसमुद्दबिंदुमिमं ।
हियकंखिणो बहु(बुह)जणा निसुणंतु गुणंतु जाणंतु ॥
व्याख्या—जिनो वल्लभो यस्य etc.

Colophon—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरणवृत्तिः समाप्ता ॥ ॐ ॥

Praśasti.—

प्रायोन्यशास्त्रदृष्टः सर्वोप्यर्थो मयात्र संरचितः ।
न पुनः स्वमनीषिकया तथापि यत् किंचिदिह वितथं ॥ १ ॥
सूत्रमतिक्रम्य लिखितं तच्छोध्य म[ध्य]स्थमहं कृत्वा ।
परकीयदोष-गुणयोस्त्यागोपादानविधिकुशलैः ॥ २ ॥
छद्मस्थस्य हि बुद्धिः स्खलति न कस्येह कर्मवशगस्य ।
सद्बुद्धिविरहितानां विशेषतो मद्विधासुमतां ॥ ३ ॥
कृत्वा यद् वृत्तिमिमां पुण्यं समुपार्जितं मयानेन ।
मुक्तिमविरेण लभतां क्षपितर(र)जाः सर्वभव्यजनः ॥ ४ ॥
सम्यक्सभावाद्यपसप्रतिष्ठः सुवर्णरूपः सुमनोनिवासः ।
अस्मिन् महामेरुरिवास्ति लोके श्रीमान् बृहद्गच्छ इति प्रसिद्धः ॥ ५ ॥
तस्मिन्नभूदायतवादुदारः कल्पद्रुमाभः प्रभुमानदेवः ।
यदीयवाचो विबुधे सुबोधाः कर्णे कृता नूतनमञ्जरीयत् ॥ ६ ॥

इह हि जन्तवः संसारसागरान्तरवर्तिनः क्लिश्यमानाः समवाप्य सकलकर्म-जीवितसारं परोपकारं मन्यन्ते । स च संसारिणां सकलसमस्तनिजकर्मकलाप-निरूपणात् तदुन्मूलनमनुपानां सिद्धो भवतीत्यतस्तत्स्वरूपनिरूपणमवश्यं प्रकर्ष विशेषेण गर्गमहर्षिर्मङ्गलाभिधानप्रयुक्तां गाथामाह—

ववगयकम्मकलंकं वीरं नमिऊण कम्मगइकुसलं ।
वोच्छं कम्मविवागं गुरुपइ(इ)ट्ठं समासेणं ॥

तत्र वीरमिति विशेष्यं तं नत्वा कर्मविपाकं वक्ष्ये इति संबन्धः ॥

End—

संक्षेपतयनिगमनपूर्वकं प्रकरणकारः प्रकरणपरिसमाप्तिं स्वनाम चाह—

एवं पयविसयं अट्ठमयं अंतराइय होइ ।
भणिओ कम्मविवागो समासओ गग्गरिसिणा य ॥

एवं उक्तयुक्त्या पंचविधस्य पञ्चप्रकार[मष्टमक]मंतरायकं भवति । उक्तमंतरायक चतुष्के भणितः कर्मविपाकः समासतः संक्षेपतो गर्गेनऋषिणा पतिमतविकासांशंय-[पाद]पद्मेन गर्गाभिधानमुनिनाचक्रेणेति गाथार्थः ॥ १७ ॥

अधुना मंगलमाहप्रतिपादनपुरस्सरं तत्परिज्ञानोपायप्रतिपादनद्वारेण पर्यंतमंगल-माह—

एवं गाहाण सयं चरियं छसट्ठिय उ परिकम्म ।
जो गुरु पुच्छइ भावी कम्मविवागं च सो लहइ ॥

श्रीमद्देवरसूरिशिष्यतिलकश्रीधर्मसूरिप्रभोः
श्रीमत्सोमदेवसूरिगुरवः सिद्धान्तबोधक्षमाः ।
तत्पादाम्बुजषट्पदेन परमानन्देन सत्प्रीतये
चक्रे कर्मविपाकवृत्तिरमिपवः मोत्रैश्लेषैर्मधु ॥
धर्मागमानुगामि स्यात् वा संगतिसंगति ।
इह तत् साधुभिः शोध्यमनभ्यर्थितवत्सलैः ॥
प्रत्यक्षरं निरूप्यास्या ग्रन्थाग्रं परिनिश्चितं ।
अनुष्टुभां मरासती द्वात्रिंशत्पतिक्रममत् ॥

Colophon—

कर्मविपाकवृत्तिः समाप्तेति । संवत् १२८८ वर्षे रवौ सुधर्मा च योगे ॥

(३) त्रयोविंशतिस्थानक (मूलशुद्धि प्रा०) प ५०—६५
(जिणचेइयाण तेवीसम ठाण । ५२वमपत्रहीना गा २६५)
(४) क्षेत्रसमास प ६५—७०
(५) वर्णमशुद्धि प ७०—९०
(६) पिंडविशुद्धि by जिनवल्लभ प ९०—९८ गा १०४
(७) धार्मिकग्रंथ (प्रा०) प ९९—११५
(८) एगवीसठाण by सिद्धसेनसूरि प ११५—१२१ गा ८१
(९) प्रवचनसंदोह (प्रा०) प १२१—१३९
(१०) गौतमपृच्छा (प्रा०) प १३९—१४४ गा ५४
(११) चउसरण प १४४—१४६ गा २८
(१२) आउरपच्चक्खाण प १४६—१४९ गा ४०
(१३) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्र (प्रा०) प १४९—१५३ गा ५०
(१४) भावनाप्रकरण (प्रा०) प १५३—१६७
(१५) आत्मानुशासन (सं०) प १६७—१७?
(१६) नवपदप्रकरण (प्रा०) by जिनचन्द्रगणि १८८—१९१
१ नमस्कारफल (प्रा०) प १९२—१९३ गा ७५
Colophon— कुलक (प्रा०) प १९३—१९५ गा ३०
इस

Prasasti— पुस्तिका । सर्वसंख्या म० ३२४०, ममर १९ । संवत्
मार्गोम्ब्दि ३ रवौ अद्येह श्रीचन्द्रावत्यां विजयराज्ये पुस्ति-
म पुनः त्वा मलयचन्द्रेण । पत्रसंख्या लिखितमत्र १९५ ।

सुत्रमति न्यसङ्ग्रह (सचित्र) प २२८+९ १४×२ के सं १३२६
परकीयवो शास्त्र प १—१५
छायसम भि गस्तोत्र प १५—२०
सद्बुद्धिविर्ग रति प २१—३०
इत्या यद् ह मा माला (प्रा०) प ३१—४६
शुद्धिमविरेप शामाला (प्रा०) प ४६—५१
मध्यमयमावा द्वि (प्रा) प ५१—५७
अन्तिम मा शुद्धि (प्रा०) प ५७—६८ (त्रु)
तम्बिग्मपूर्ण णी (प्रा) by श्रीचन्द्रसूरि प ६८—७९ (त्रु)
पर्यायरा विशुद्धि (प्रा०) प ७९—८२ (त्रु)

तस्मादुपाध्याय ग्रामसिंह श्रीमान् ममसी जिनदेवनामा ।
गुरुक्रमायतविद्यास्पुविश्वसाक्षि शिष्यो हरिभद्रसूरिः ॥ ७ ॥
श्रणहिल्लपाटकपुरे श्रीमज्जयसिंहदेवनृपराज्ये ।
आशापुरवसतौ वृत्तिस्तेनेयमारचिता ॥ ८ ॥
एकेमघरगणमारसा वृत्तेरनुष्टुभां मानं ।
षट्ठी सतानि यात पंचाशत् समभिकानीह ॥ ९ ॥
वर्षे शतैकादशके ग्रासप्तत्यधिके नमोमासे ।
सितपंचम्यां सूर्ये समर्थिता वृत्तिरेयमिति ॥ १० ॥

Last Colophon—

संवत् १२८८ वर्षे हुर्म ।

संवत् १२४१ वर्षे वैसापसुदि [१] बुधे वरुपग्रामामे प्रार्थितनामगोष्ठिकाने॰ माहवीसुतश्रीमाकेन शिवमार्गांजासश्रेयसे कर्मस्तवटृत्तिपुस्तिका श्रीउलितमम सूरिणां मनुत्ता ।

२० (१) कर्मविपाकटीका प ७०*

Beginning—

ॐ नमो जिनमानवे ।

रागादिगणदहनं प्रणेतारं सदागम ।
प्रणामि शिरसा देवं श्रीवीरं जिनसत्तम ॥

Colophon —

कर्मविपाकटीका समाप्ता ।

Post-Colophon —

संवत् १२७५ वर्षे मागमसुदि १५ सोमे । मगल महाश्री ॥

(२) षडशीति (सटीक) मू. जिनवल्लभ, ट. मलयगिरि
प १–१२० ग्र ३१११

(३) धर्मव्याप्तिस्वर्गिका by हरिभद्रसूरि प १२१–१४१

२१ प्रकरणपुस्तिका प २५–१९५ ११"×१½"

(१) उपदेशमाला (प्रा॰) धर्मदासगणि प २५–४१

(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा॰) प ४२–१०१

मलु ॥ ॥

---

* ११ ११ ११ ११ धर्ममहिय । † बुदित ३५१ मवत्‌ ...

(10) गिरा...ीपूसपाणरसीयाण ।

(11) गयसम...वण होउ मणुयाण ॥ ३२ ॥

(12) ...ाकुलक समाप्तं ।

(13) अंचलीय... प ११७–११८

(14) ...

(15) ...मियइ मवि वेयइ गुरु–मत्ति ।

(16) ...ाइइ वसति म इच्छइ रत्ति ॥ १ ॥

(17) आत्मानुशासन ...क्खणु संजमु नवि धारिउ ।

(18) जीवानुशासन ...रइ करिसि सिक्खइ सेण परत्थु ॥ २ ॥

(19) भावभावस्वरूप ...म (प्रा०)

(20) प्रश्नोत्तररत्नमाला (प्रा०) } प ११८–११९

(21) समवसरण

...ाइ (अपभ्रंश) * प ११९–१२४

(22) उपदेशकुलक (प्रा०)

(23) ...कुलक (प्रा०) ...म विगयमलु नहु जिम निस्सा(रा)धारु ।

(24) ... (प्रा०) ...वर बारु जिम निप्फलियवियाय(रु) ॥ ५२ ॥

... संजमगहणि पुत्त ! पमाइ रमिज्ज ।

सहइ नहु वयरु असिइ पमाय करिज्ज ॥ ५३ ॥

...विपायकरु पत्तु पमायह भेउ ।

... मच्छरु मयणु कूड कुडवउ मुहु ॥ ५४ ॥

...र सीयल वयण मणयणह जस बाय ।

... संजमरज्जधर धर सायरमजाय ॥ ५५ ॥

सालिभद्रमाई समाप्ता ।

...तिद्धाग्निशिका (सं०) प १२४–१२६

...तिद्धाग्निशिका (अपभ्रंश) प १२७–१२८

...मु मरणु परममिणु पहु वसइछंडणु

...रे सिरिद्दि तित्थमंडणु ।

...आणंदु

...रसहसिमंदु ॥ १ ॥

(१०) विवेकमंजरी (प्रा०) प ८१–८७ (पु)
(११) तपसमास (? प्रा०) प ८७–९० (पु)
(१२) छत्तीसठाण (प्रा०) प ९०–९१ (पु)
(१३) जंबूद्वीपप्रकरण (प्रा०) प ९१–९५
(१४) गौतमपृच्छा (प्रा०) प ९५–९७ (पु)
(१५) दशवैकालिक (प्रा० छजीवम०पयन्त)प ९७–१०८
(१६) पाक्षिकसूत्र (प्रा०) प १०८–११०
(१७) आत्मानुशासन प ११०–११२
(१८) जीवानुशासन (प्रा०) प ११२–११३
(१९) भावप्राभावकलक्षण (प्रा०)
(२०) प्रश्नोत्तररत्नमाला by विमल
(२१) धमलक्षण
(२२) उपदेशकुलक (प्रा०)
(२३) विषयाकुलक (प्रा० गा० ९) } प ११३–११५
(२४) जंबूस्वामिकुलक (प्रा०) प ११५–११६
(२५) भावनाकुलक by जिनेश्वरसूरि प ११६–११७

Beginning—

जगु सुक्खु जीविउ सवइ चंचलु जिम करिकन्नु ।
खणि खणि करयलि नीर जिम गलइ रूव लाइन्नु ॥ १ ॥
वक्कइ संग(गु)र देस(ह) पर तव गिरि भवण सिवाण ।
संझाराय–सरिच्छ सुह संगम सुमिण–समाण ॥ २ ॥
कयु कंचणु परियणु सयणु क(ब)धु सवणाधणु ताणु ।
कोइ समाइ करवइ जिम सुक्खइ भणिवु सुकाणु ॥ ३ ॥
इति भविकभावना ।

End—

हियडा जिणवर–विरहिउं तिहुयणि रज्जु न रम्मु ।
धरि हालिहु वि सगिजइ जहि सुमिवइ जिणधम्मु ॥ २९ ॥
सुकड्डु मलिन रि जीवडा ! जरी चौडि म हारि ।
इम विणु सिज्झसि दुक्ख सइं ममडंतउ संसारि ॥ ३० ॥
जयप रि ... भावणकुलं पढति ।
नि ॥ ३१ ॥

परिसवारसमावण—रहस्सपीयूसपाणरसीयाण ।
मवहाई(?)णव भजरामरत्तण होज मणुयाण ॥ ३२ ॥

आरसमावनाकुलक समाप्तं ।

(२६) दुगइ (अपभ्रंश) प ११७–११८

Beginning:—

जहिं जिणधम्मु न जाणियइ नवि देवह गुरु-भत्ति ।
तहिं हउं जीवा! दुगइइ वससि म इक्कइ रत्ति ॥ १ ॥
जहिं सम्मत्तु न आलवणु संजमु नवि धारिउ ।
तहिं तउ जीव¹ म रइ करिसि सिज्झइ जेण परत्तु ॥ २ ॥

(२७) प्रव्रज्याविधान (प्रा०) } प ११८–११९
(२८) धर्मकुलक (प्रा०) }

(२९) सालिभद्रमाइ (अपभ्रंश) * प ११९–१२४

End:—

सहसपत्तु जिम विगयमलु नहु जिम निस्सा(ग)धारु ।
अम्मो¹ मुणिवर वाउ जिम निप्पडिबद्धविहार(रु) ॥ ५२ ॥
धणमवि मा संजमगहणि पुत्त! पमाइ रमिज्ज ।
त विमु विमहर नहु वयरु समिइ पमाउ करिज्ज ॥ ५३ ॥
संजमरज्ज-विधायकरु पत्तु पमायइ भेउ ।
माइ मोहु मच्छरु मयणु कूडु कुडवउ णहु ॥ ५४ ॥
हरिचंदण सीयल वयण मउयथवर जस वाय ।
विहरसु संजमरज्जपर घर सायरमज्जाय ॥ ५५ ॥

सालिभद्रमाई समाप्ता ।

(३०) स्तुतिद्वात्रिंशिका (सं०) प १२४–१२६
(३१) स्तुतिद्वात्रिंशिका (अपभ्रंश) प १२७–१२८

Beginning:—

विणयनयरी नाभि मरुदेवि तसु नंदणु पढमजिणु पहु वसहलंछणु
सयपत्तधणुमाणतणु विमलगिरिहिं सिरिहिं सिरमंडणु ।
कुलसीयपुण्णाउ हुइ अक्ख तिजयधाण्डु
सम्मद्दइ इक्खागकुलि पणमउ रिसहजिणदु ॥ १ ॥

---

* First 25 verses are obliterated.

(१०) विवेकमंजरी (प्रा०) प ८२–८७ (पु)
(११) तपसमास (प्रा०) प ८७–९० (पु)
(१२) छत्तीसठाण (प्रा०) प ९०–९१ (पु)
(१३) जंबूद्वीपप्रकरण (प्रा०) प ९१–९५
(१४) गौतमपृच्छा (प्रा०) प ९५–९७ (पु)
(१५) दशवैकालिक (प्रा० छजीवणि०पर्यन्त) प ९७–१०८
(१६) पाक्षिकसूत्र (प्रा०) प १०८–११०
(१७) आत्मानुशासन प ११०–११२
(१८) जीवानुशासन (प्रा०) प ११२–११३
(१९) भावभावकलक्षण (प्रा)
(२०) प्रश्नोत्तररत्नमाला by विमल
(२१) पमप्पसर्म
(२२) उपदेशकुलक (प्रा०)
(२३) विषयाकुलक (प्रा प्रा० ९)
(२४) जंबूस्वामिकुलक (प्रा)
} प ११३–११५
(२५) भावनाकुलक by जिनेश्वरसूरि प ११५–११६ प ११६–११७

Beginning—

पत्तु भुवणु जीविउ सयणु यंचतु जिम करिवणु ।
नमि नमि करपल्लि नीर जिम गळइ रूव जोव्वणु ॥ १ ॥
तडकइ मग(गु)र चैव(ट) पर तरु गिरि मवण सि[..]यण ।
संसारिय–मरिष्ठ सुर संगम सुमिण–समाण ॥ २ ॥
कणु कणणु परिवणु मवणु ए(प)णु सयपासणु जाणु [...]।
मोर नमाइ करउ जिम सुमर मणिवु सुजाणु ॥ [..]३ ॥
इति अनित्यभावना ।

End—

द्वियका जिनवर–विरइति मिहुयमि रमु न रमु ।
करि यालिउ वि मणिवर अदि सुमिवर जिनवमु ॥
दुमदु मनिउ रि जीवडा ! छडी बोद्धि म हारि ।
इम जिणु रिनिमासि दुवग्ग सइं ममर्दता संसारि ॥
जयइ जिणेसरसूरि–क्रिड भावणकुलगं पढमी ।
भिरसमाइवेरमारुमि वे मर र्तिन्ति ॥ ११ ॥

इया
३१२
१२१–
×१½ २१ ॥
प १५
गा १० ॥

पमिसबारसमावण—रहस्सपीयूसपाणरसीयाण ।
भवइ(?)णाव अजरामरत्तण होइ मणुयाण ॥ ३२ ॥
ब्रारसमावणाकुलक समाप्तं ।

(२६) दुंगड (अपभ्रंश) प ११७—११८

Beginning—

जहिं जिणधम्मु न जाणियइ नवि देवइ गुरु—भत्ति ।
तहिं तउ जीवा! वगवइ वससि म इक्कइ रत्ति ॥ १ ॥
जहिं सम्मत्तु न आवस्सु संजमु नवि चारित्तु ।
तहिं तउं जीव¹ म रइ करिसि जिम्मइ जेण परत्तु ॥ २ ॥

(२७) प्रव्रज्याविधान (प्रा०) } प ११८—११९
(२८) धर्मकुलक (प्रा०) }
(२९) सालिभद्रमाइ (अपभ्रंश) * प ११९—१२४

End—

सहसपत्तु जिम जिगयमलु नहु जिम निस्सा(पा)वाउ ।
धम्मो¹ मुणिवर भाउ जिम निप्पडिवद्धविहार(उ) ॥ ५२ ॥
जाणमवि मा संजमगाहणि पुत्त! पमाइ रमिज्ज ।
तं विसु विसहर नहु बयरु जामिह पमाउ करिज्ज ॥ ५३ ॥
संजमरज्ज—विधायकरु पत्तु पमायइ भेउ ।
माइ मोहु मच्छरु मयणु कूड कुडंगं एहु ॥ ५४ ॥
हरिचंदण सीयल वयण मज्झपवरु जस वाय ।
विहरसु संजमरज्जधर भर सायरमज्झाय ॥ ५५ ॥
सालिभद्रमाई समाप्ता ।

(३०) स्तुतिद्वात्रिंशिका (सं०) प १२४—१२६
(३१) स्तुतिद्वात्रिंशिका (अपभ्रंश) प १२७—१२८

Beginning—

जिणयनयरी नाभि मरुदेवि तसु नंदणु पढमजिणु पहु वसइकंदणु
सयपंचधणुमाणतणु विमलगिरिहिं सिरिहिं तिलमइणु ।
सुरसीयपुप्फाइ ग्रहु जम्म तिजगपमाणु
सम्बहइ इक्खागइकुलि पणमउ रिसहजिणंदु ॥ १ ॥

---

* First 25 verses are obliterated.

End:—

पासु अंबुसु पराइ वि(वि)इ इत्तु
जसु इत्थिहिं जाराइ जीयपुरम्मि पमथम्मवासणु
जामेण दाहिण करिय लेइ संपचिम्मई पमाससु ।
सामिड जिनकुशलेसरइ जिनजगिरि-पहिराग
कबडिजनसु रस्सराइ सुरिय जसु जगि निम्मलु हार ॥ ११ ॥
सुनिश्चार्तिदिका समाप्ता ।

(१२) भक्तामर
(१३) पार्श्वाष्टक by बिल्हण (जैन)
(१४) पार्श्वस्तोत्र
(१५) पार्श्वाष्टक.
(१६) सिद्धचक्रस्तुति (प्रा०)
(१७) भपहरस्तोत्र (प्रा०).
(१८) पार्श्वनाथाष्टक.
(१९) धरणोरगेन्द्रस्तोत्र
(४) सर्वसामान्यस्तोत्र
(४१) परमेष्ठिस्तोत्र
(४२) शांतिस्तव

प १२९–१३९–

(४३) बिरुदावली (जिनपतिस्तुति) by जिनलसूरि. १३९–१४०

Beginning—

जय श्रीजैमिनिजिनवर ! नवरसोद्गारसुभग !
बहुविधाभिनयभावनासरस–
सुरविलासिनीलासलीलाभ्रष्टकामाद्दष्टितमानस ! ॥

End—

मुक्ताबद्धेन हरिणा बहुधावकार्ये
स्तोत्राणि यानि बहुभिर्विहितानि यानि ।
अम्यर्थितो जिनपतिस्तुतिचक्रवार्ड
सूरिप्रवार विमलं विमलाभिधानः ॥ ४५ ॥
जिमलाचार्यविर[illegible] बिरुदावली समाप्ता ।

(४४) [illegible] प. १४१–१४२

Beginning:—

जयतु जयतु श्रवणनेमिनाथो विवय(त्य)
विघ्नवसमयितकांतिसुरमोहोपशांतिः ।
ज्वरितविविधविभ्रमकृत(ष)दुर्वेदिरिताः
त्रिभुवनजनबंधुः पुण्यलावण्यसिंधुः ॥
त सु(स)मुख(ह)विजयमिवमंगलह त पुणिमसोमसमाणमुहं ।
त जमवराणी हियइ(ी)धरं भरिव सुदुहरु सीलमरं ॥ १ ॥

End—

गुहिर सूर वापंति कवि केवि जय जय रवु भासहिं
धस्सवनु आपरति केवि केवि दहि दोहु पभासइ ।
गयोवग वरसहिं केवि [किवि] फल-कुसिहिं वरसंति
सुणु सलिलु पत्तरहिं केवि केवि आरत्तिउ करसहिं(०संति) ।
इय असम आणंदमरि केवि केवि नवहि जलि
नेमिकुमरि सो मयणमहु कीलइ जिगर जेलि धामि ॥ २४ ॥

श्रीनेमिनाथबोली समाप्ता ।

A. Beginning—

जटिहिटि नटहिटि *etc* वीरनाह आरत्तियह ॥ १ ॥
जिम न रयणि ससिहर(रि)ण जिम न सूरिण गय[ण]गणु
जिम न विंझु करिवरिण जिम न वीरिण समरंगणु ।
जिम न पइविण भवणु जिम न मरमयर नि(न)रिंदिण
हंसिण जिम न तळाउ जिम न सुरसंपु सुरिंदिण ।
मणु जिम किंपि न कठीरविण सायवयणु जणु जणु कहइ
जिम सामिय नेमिजिणद! पइ उज्जयंतु गिरिवरु सहइ ॥

End—

जविषउ कंकरण आणु नाणु सबउ परियाणइ
छरसमु वह सुणइ निनु आगमु वखाणइ ।
बहुपयार कविसिकत तव अपइ बहुसगगइ
सुमलिम गिम भावइह ताळ सुणइ वह रंगइ ।
वियानिहाणु भुवणत्तयह भ(च)हप्पइ न हु कोइ समउ
कसमीरि मुड! तुम्हि मत गमटु जंगमघाईसरि नमडु ॥ ११ ॥

B Beginning—

मंगल मदि विद्विपक्खो चंदप्पहसूरिथवकक्को
सिरिधम्मसूरिसपक्खो महाणसाबाइ पयसक्को ॥ १ ॥
ते धम्मघोष(स)सूरि पहुसूरिपदाणु
ते आगम सावर सुंदर पावर(ड)रयणनिहाणु ।
ते सिणि पहु अमिय गणहर सीस
ते निवपदि पसरत कोडि वरिस ॥ २ ॥

End —

ते कप्पबमामिसि धम्मठामि त्रि पुर अवबसि
ते सावसि सुद दा अखिहदि दय दा (?) ॥

Incomplete. This also seems to be about Chandraprabha.

(४५) चैत्यवन्दनमविवरण (सं०)
(४६) विवेकविलासादि (सु०)
(४७) नीतिवाक्यामृत (सु०) प १

२३ (१) वृत्तरत्नाकरवृत्ति* by पं श्रीकंठ प ४८
(२) धातुपाठ by हेमचंद्र } अपूर्ण १७–७४
(३) लिंगानुशासन }
(४) वृत्तरत्नाकर ७५–८६
(५) सुकोशलकथा (मा मुद्रित)
(६) प्रत्येकबुद्धकथा („) प ४६
(७) प्रवेशिकथा („) प ९९–५५
(८) धन्यसुंदरीकथा („) प ८०–११५
(९) सिद्धसेनकथा प १–२१

२४ प्रबोधचंद्रोदयनाटक. प १५६; ९×२

२५. (१) क्षेत्रसमासवृत्ति by सिद्धसूरि. १–६४; ११×१२

Ends—

जम्बूद्वीपो नाम क्षेत्रसमासस्य प्रथमेऽधिकार वरेण्यकः ।
पञ्चमे येषां समासबोधां समाप्तानि सूत्राणि ॥
इति प्रथमाधिकारः समाप्त इति ।

---

* Paper Ms. Incomplete

प्रसिद्ध ऊकेशपुरीयगच्छे श्रीककसूरिर्विवुधा वरिष्ठः ।
साहित्य-तर्कागमपारदृश्वा बभूव सल्लक्षणलक्षितांगः ॥ १ ॥
तदीयशिष्योऽजनि सिद्धसूरिः सद्देशनाबोधितभव्यलोकः ।
निर्लोभतावासकृतचित्तवृत्तिः सज्ज्ञान-चारित्र-दयान्वितश्च ॥ २ ॥
श्रीदेवगुप्तसूरिस्तच्छिष्योऽभूद् विशुद्धचारित्रः ।
चारित्र(ग)मकुम्भभेदनपटुतरनरराजपुंगसमानः ॥ ३ ॥
तच्छिष्यसिद्धसूरि क्षेत्रसमासस्य वृत्तिमिय(मा)मकरोत् ।
गुरुमाराधयतोदेवोपाध्यायप्रसादात्सार्थः ॥ ४ ॥
उत्सूत्रमत्र किंचिन्मतिमांद्यादज्ञानतो मयालेखि ।
मिथ्यार्म विशुद्धिरुच्छोध्यं मयि विधाय दयां ॥ ५ ॥
अष्टशतेष्वेकावदृशसु जिनयस्याधिकेषु विक्रमतः ।
वैशाखशुक्लपक्षे समर्थिता शुक्रपंचम्यां ॥ ६ ॥
यावज्जैनेश्वरो धर्मः समेरुर्वर्तते भुवि ।
भव्यैः पापठ्यमानोयं तावन्नन्दतु पुस्तकं ॥ ७ ॥

श्रीबृहत्क्षेत्रसमासवृत्तिः प्रथमाधिकारांतर्गतविवरणे लघुक्षेत्रसमाससूत्रव्याख्यान सविशेषं समुद्धृतमिति ॥

(२) जंबूद्वीपसंग्रहणी(सवृत्ति) by हरिभद्राचार्य प ६४–८६

End—

जंबूद्वीपसंग्रहणीवृत्तिः समाप्ता । विरचितेयं सूत्रतो वृत्तितश्च श्रीमद्बृहद्गच्छीय श्रीहरिभद्राचार्याणामिति । ग्रंथाग्र १५० ॥ ७ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

(३) भावनासार(अपभ्रंश) प ८७–१११

Beginning—

चउ सारभु असाह जिउ सयणो वि निरत्थणु
लच्छि पइत्तु अरोगु अंगु मोणिट्ठि(ट्ठि) विपत्थणु ।
सव्वु असासउ मनि मुणइ जिणसासणि लग्गइ
माया मोहु विमुक्कचित्तु सुहसगु स मग्गइ ॥ १ ॥
अत्थु जोयइ हसइ जणु अमु परिकम्मइ ।
केम नइ म्हामि रयणि महनि पयट्ट(ट्टि)इ
सोहग्गिय गब्भियइ गिय-भट्टि करणि बहुइ ॥ २ ॥

---

१ है बधार हतिमिरां क ४ ।

जेण विमोहिय बहइ जणु गरुयइ भूसण–भाड
तं वोवणु सुरया(या)ड सिह रामि धंचल्लु सुविपाद।
विपसिड कमलु सुसोहिड ओवणु चंदसमाणु जणमणमोहणु
मविपहु भावहु निउ तारुणं संक्स जेव गयमिन्दरवमं ॥ ३ ॥
जे सया जिण–साहुकिचकरणे [मन्ने] पहाणे तवे
मन्ने सुक्खमसेसियंमि चरिए सज्झाय–झाणज्झणे।
तेसिं निवपरोवयारकिरिय सारं सुक्खं परं
मज्झ सुज्झवझुमपुज्झचरिप तारमयं घमयं ॥ ४ ॥

End—

संसाद जलिवड दुहनिम्मिम्म(प्प)इ परियाणेविणु भविवजणु।
जिणवग्गु चडविहु सुहसिरिकुलगिहु सेवहु अणुदिणु सुहमणु ॥८५॥
जिणसासणि कीजा चडगइपीजा भावणसारु जि संभरहिं।
सुहसंतिपहाणा मुणिवरराणा ताह गुणहर कुड करहिं।

इति भावनासारप्रकरणं समाप्त।

(४) थेरावली(प्रा०) प १११–१२०

(५) ऋषभपंचाशिका(प्रा गा ५०) by धनपाल १२०–१२८

२६ सिद्धहेमलघुवृत्ति(अवचूरि त्रुटित जीर्ण)
प १२० (?) ११×१½

२७ सिद्धहेमलघुवृत्ति by हेमचन्द्राचार्य
(अ १½–५) २–२०१ १४×१½

End —

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ पंचमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः।

Colophon—

संवत् १२२१ वर्षे माघवदि शुभे अद्येह आशा श्रीविद्यामठे लघुवृत्तिपुस्तिका पंडितवयरसीकेनालेखि(खि)। शुभ भवतु लेखक–पाठकयोः।

२८ योगशास्त्रविवरण(स्वोपज्ञ) by हेमचन्द्राचार्य १८१ १५×२
(४–१२ प्रकाश) सं ११००

२९ ज्ञानपञ्चमीकथा(प्रा) by महेश्वरसूरि. २७ ११½×२
Incomplete at the end

१० नवपदलघुवृत्ति (मावकानदी) प १२५ १४×२

११ योगशास्त्रान्तरश्लोकसंग्रह प ८५, ११×२

१२. उत्तराध्ययन प ११९, १४½×२

Colophon—संवत् १२३२ फाल्गुनिशुदि ५ सोमे ।

१३ सिद्धहेमलघुवृत्ति (अ०१½–५) by हेमाचार्य प १४०, १९×२

१४ (१) नीतिवाक्यामृत by सोमदेव ९५, १४×१½

End—

इति सकलतार्किकचूडामणिचुम्बितचरणस्य पञ्चपञ्चाशन्महावादिविजयोपार्जितो र्जितकीर्तिमन्दाकिनीपवित्रितत्रिभुवनस्य परमतपश्चरणरत्नोदन्वतः श्रीमन्नेमिदेवभगवतः प्रियशिष्येण वादीन्द्रकालानलश्रीमन्महेन्द्रदेवभट्टारकानुजेन स्याद्वादाचलसिंह–तार्किकचक्रवर्ति-वादीभपंचानननेन वाक्कल्लोलपयोनिधि–कविकुलराजकुञ्जरप्रभृतिप्रशस्ति प्रशस्तालंकारेण षण्णवतिप्रकरणयुक्ति(क्ति)चिन्तामणिसूत्र–महेन्द्र–मातलिसंजल्प–यशोधरमहाराजचरितप्रमुखमहाशास्त्रवेधसा श्रीमत्सोमदेवसूरिणा विरचितं नीतिवाक्यामृतं नाम शास्त्रं समाप्तमिति ।

Colophon—

संवत् १२९० वर्षे प्रथमभाद्रपदवदि १० शनावधेह श्रीमद्देवपत्तने गंडश्रीत्रिने त्रमवृत्तिपञ्चकुलप्रतिपत्तौ मह सीहाकेन नीतिवाक्यामृतसत्कपुस्तिका लिखापिता । मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु लेखक–पाठकयोः । भग्नपृष्ठि–कटि etc. यादृशं etc.

(२) श्राद्धप्रतिक्रमणवृत्ति प ८० (अपूर्ण–त्रुटित)

Beginning—

श्रीवर्धमानमानम्य सद्या वृत्तिर्विधीयते ।

सच्छ्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रस्य etc.

१५. (१) उपदेशमालाप्रकरण(प्रा०) प ५४ १४×२ गा ५४१

(२) बृहत्संग्रहणी (प्रा०) ५४–१०७ गा ५३४

(३) दर्शनशुद्धिप्रकरण (सम्यक्त्वविशोधि) १०७–१३४ गा २८०

Colophon—

संवत् १२३७ माघवदि ९ सोमे प० महादेवेन प्रकरणपुस्तिका लिखितेति । मं० १०१२ ।

(४) गणधर(युगप्रधान)सप्तती १३५–१३८ गा ७१

End.—

सिरिअ(म)जयसिंहसूरी गणहरसयरी इमेहिं विय लिहिया ।
संवायबायकस्स सिरिसंवसुहम्मसामिस्स ॥
गणहरसयरी सुगपहाणसयरी संवायसयरी च सम्मत्ता ।

(५) कर्मविपाक (प्रा०) ११८–१५६ गा १६७

(६) शतकप्रकरण(कम्मपयडी) १५६–१७१ गा १०९

(७) सत्तरी १७१–१८०

End.—

गाहग्गं सयरीए चंदमहत्तरमयाणुसारीए ।
टीकाए निममियाणं पगूणा होइ नवईओ(उ) ॥ ८९ ॥
सत्तरी समाप्ता ।

(८) उवएसमाला १८०–१९१

Beginning.—सिद्धाउ etc.

(९) नवपदप्रकरण (प्रा) १९१–२०७

(१०) पिंडविशुद्धि by जिनवल्लभ २०७–२२० गा १०४

(११) मूलविशुद्धि(प्रा अपूर्ण) २२०–२५६

(१२) सामाचारी (प्रा०) जिनचंद्रगणिसुत २५५–२८१

(१३) भक्तामर प ७

(१४) पापपरिहाय–गुणबीजाहाणसुत्त(पंचसूत्रप्रथमसूत्र) प ४

(१५) अजितशांति (मुद्रित). प ९

१६ धर्मशर्माभ्युदय by हरिचन्द्र प १६५, १२½×१½

Colophon.—

संवत् १३८७ वर्षे हरिचंद्रकविविरचितधर्मशर्माभ्युदयकाव्यपुस्तिका श्रीरत्नाकरसूरि(रे) आदेशेन कीर्त्तिचन्द्रगणिना लिखितमिति भद्रं ।

१७ पदविभागदपकविवरण प १३५, १×२½

End.—

इति परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालशुश्रूषिते आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातपट्टबंधे श्रीयोगशास्त्रे स्वोपज्ञवृत्तिविवरणे तृतीयप्रकाशप्रस्तावात् चैत्यवन्दना–सामायिकादिपदविभागदपकविवरणं समाप्तं ॥

संवत् १२९५ वर्षे भाद्रपदशुदि ११ रवौ स्तम्भतीर्थे महामण्डलेश्वरराणकश्रीविसलदेवविजयराज्ये तन्नियुक्तदण्डाधिपतिश्रीविजयसीहप्रतिपत्तौ श्रीसण्डेरगच्छीयगणिआसचंद्रशिष्यपण्डितगुणाकर सौवर्णिकपल्लीवालज्ञातौ ठ० विजयसीह ठ० सलषणदेव्योरात्मजप्रसो० ठ० तेजःपालेन लेखयित्वा आत्मश्रेयसे पुस्तिका प्रदत्ता । ॥ । लिखिता रत्नसीहेन । मंगलमस्तु । ग्रन्थाग्र १३०० ।

३८. प्रकरणसंग्रह प १५६, १२½×२″

(१) उपदेशमालाप्रकरण (प्रा०)	गा ५४४	प ५६
(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०)	गा १०४	५६–६८
(३) ठाणप्रकरण (प्रा०)		६८–९०
(४) जम्बूद्वीपप्रकरण	ग्रं १८४	९०–९९
(५) पाक्षिकसूत्र (प्रा०)		९९–१०३
(६) पडिक्कमणसूत्र (प्रा०)	ग्र ९०	१०३–१०९
(७) पच्चखाणविहाण (प्रा०)	ग्रं २५	१०९–१११
(८) गौतमपृच्छा (प्रा०)	ग्र ५४	१११–११७
(९) शीलरक्षा (प्रा०)	गा १०	११७–११९
(१०) योगशास्त्र	ग्र ४५६	११९–१५५

३९. (१) उपदेशमाला (प्रा०) ७१ १२½×१½

(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०)	७१–८३
(३) मूलशुद्धि (प्रा०)	८३–१०७
(४) क्षेत्रसमास (जम्बूद्वीपसमास प्रा०)	१०७–११८
(५) विवेकमजरी (प्रा०)	११८–१३६
(६) पडिक्कमणसूत्र (प्रा०)	१३६–१५६
(७) संग्रहणी (प्रा०) by श्रीचन्द्रसूरि.	१–३८ (त्रुटित)

४०. ज्ञानपञ्चमीकथा [by महेश्वरसूरि], प २१४ १३×१½

Colophon—

संवत् १३१३ वर्षे चैत्रशुदि ८ रवौ महाराजाधिराजश्रीश्रीवीसलदेवकल्याणविजयिराज्ये तन्नियुक्तश्रीनागडमहामात्ये समस्तव्यापारान् परिपन्थयतीत्येवं काले प्रवर्तमाने..........ज्ञानपञ्चमीपुस्तिका लिखापिता ।

४१ सिद्धहेमशब्दानुशासन (अष्टमाध्यायवृत्तिः प्रकाशिका)

by हेमचन्द्र प १९० १३×१½

End.—

सिरिअ(में)सयसिंहसूरी गणहरसयरी इमेहिं लिखि लिहिया ।
संवाणसायमत्थं सिरिमंतसुहम्मसामिस्स ॥
गणहरसयरी जुगपहाणसयरी संवायसयरी च सम्मत्ता ।

(५) कर्मविपाक (प्रा०) ११८–१५६ गा १६७

(६) शतकप्रकरण(कम्मपयडी) १५६–१७१ गा १०९

(७) सत्तरी १७१–१८०

End —

गाहग्गं सयरीए चंदमहत्तरमयाणुसारीए ।
टीकाए नियमियाणं एगूणा होइ नउईओ(उ) ॥ ८९ ॥
सत्तरी समाप्ता ।

(८) उवएससमाला १८०–१९१

Beginning —सिम्हर etc

(९) नवपदप्रकरण (प्रा) १९१–२०७

(१०) पिंडविशुद्धि by जिनवल्लभ २०७–२२० गा १०४

(११) मूलविशुद्धि(प्रा अपूर्ण) २२०–२५६

(१२) सामाचारी (प्रा०) जिनवल्लभगणिकृत २५५–२८१

(१३) भक्तामर प ७

(१४) पायपडियाय-गुणपीजाहाणसुत्त(पंचसूत्रप्रथमसूत्र) प ४

(१५) अजितशांति (त्रुटित). प ९

१६ धर्माभ्युदय by हरिचन्द्र प १५५; १२½×१½

Colophon —

संवत् १२८७ वर्षे हरिचंद्रकविविरचितधर्मशर्माभ्युदयकाव्यपुस्तिका श्रीरत्नाकरसूरि(रे) आदेशेन कीर्तिचंद्रगणिना लिखितमिति भद्र ।

१७ षड्विधावश्यकविवरण प १३५ १×२½

End —

इति परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालशुश्रूषिते आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातपट्टबंधे श्रीयोगशास्त्रे स्वोपज्ञविवरणे तृतीयप्रकाशसम्पूर्णः चैत्यवंदना-सामायिकादिषड्विधावश्यकविवरणं समाप्तं ॥

(३) इकवीसठाण (प्रा०) गा ६६ प ८
(४) आवश्यकविधि by जिनवल्लभगणि गा १४० प ८–२४
(५) नानाचित्तप्रकरण गा ८० प २४–३१
(६) क्षपकशिक्षाप्रकरण गा १२३ प ३१–४६

End:—

इय सुगुरुजिणेस[र]सूरिसीसजिणचंदसूरिणा रइय ।
कवय समुच्चइयं न भावरिऊणो खलेंति सुणी ॥ १२३ ॥

(७) आत्मानुशासन by पार्श्वनाग ४६–५५
(८) दशवैकालिकनिर्युक्ति (प्रा०) १–५४

४८. (१) द्वादशकथा प १४१

(१) धनदेव–धनदत्तकथा (दानविषये)	प्रा० प	१–१३	गाथा	१४१
(२) धनश्रेष्ठिकथा (सम्यक्त्वप्रभावे)	,,	१४–२३	गा	८०
(३) चंडगोपालकथा (दाने)	,,	२३–३४	गा	१०२
(४) कृपणश्रेष्ठिकथा (,,)	,,	३४–४३	गा	८९
(५) जयलक्ष्मीदेवीकथा (शीले)	,,	४३–५७	गा	१९६
(६) सुदरीदेवीकथा (,,)	,,	५७–६९	गा	१०२
(७) मृगांकलेखाकथा (तपसि)	,,	६९–८२	गा	११७
(८) अघटकथा (,,)	,,	८३–९६	गा	१२२
(९) धनदत्तकथा (भावनायाम्)	,	९६–१०६	गा	११२
(१०) बाहुबलिकथा (,,)	,,	१०६–११८	गा	११८
(११) सौभाग्यसुंदरीकथा (नवकारफले)	,,	११८–१३०	गा	१२०
(१२) समुद्रदत्तकथा (अभिग्रहायाम्)	,,	१३१–१४१	गा	११८

इति कथा द्वादश ।

(२) विभक्ति(विचारसुत्त)प्रकरण by अमरचन्द्र
१४१–१५४ गा १४१

Beginning:—

निम्मलनाणपयासियवत्थुविमत्ते(त्तिं) नमिय वीरजिण ।
किंचि विभत्तिवियारं वुच्छं बालावबोहत्थ ॥ १ ॥

End:—

तेसिं चिय अवगाहो आगासतले बलाय फलसे त्व ।
कालेण नत्थवाई अभावउ अभभावे वि ॥ ४० ॥

४२. योगशास्त्र (स्वोपज्ञविवरण प्रथमप्रकाश विदीर्ण) १४½ ×१¼'

४३ पंचाशकवृत्ति by देवेन्द्रसूरि ग्र २७२० प २४१ १७×२

४४ क्षेत्रसमास (सटीक) मू. जिनभद्रगणि टी सिद्धसूरि.
प २४६ ११×१½

Beginning:—

नत्वा वीरं वक्ष्ये जिनभद्रगणिक्षमाश्रमणपूज्यैः ।
रचिते क्षेत्रसमासे वृत्तिमहं स्वपरबोधार्थं ॥

End.—

श्रीक्षेत्रसमासप्रकरणवृत्तिः श्रीमदुपकेशीयश्रीसिद्धाचार्यकृता समाप्तेति ।

दीः पञ्चशताधिकमनुष्टुभा द्वात्रिंशदक्षरैः श्लोकः ।
श्लोकमानेन चैव त्रिसहस्री ग्रंथसंख्यात्र ॥ ६ ॥

ग्रंथाग्रं ३००० । छ । मंगलं महाश्रीः ।

Colophon:—

संवत् १२७४ ज्येष्ठवदि ७ गुरौ पुस्तिका लिखिता ।

४५. कल्पसूत्र(मूल) पं २०४ १५½×१½

४६. तिलकमंजरी(प्रथमखंड) पं २१७ १४½×१½

४७ (१) विजयचंद्रकेवलिचरित by चन्द्रप्रभमहत्तर
प ८७ ११½×१½

(२) चैत्यवन्दनटीका (ललितविस्तर) प १२

End.—

पुनः प्रतिपादयिष्यामः इति । छ । चैत्यवन्दनटीका समाप्ता ॥ कृतिः चतुर्दश-शतप्रकरणविरहांकस्य चित्रकूटाचलनिवासिनः कलिकालप्रत्यक्षगुणगणसमस्त-प्रकाशप्रदीपस्य सुगृहीतनामधेयस्य जिनेन्द्रगणिकसिद्धांतवाचनाचार्यशिष्यस्य श्रीहरिभद्रसूरेः।

Colophon —

ग्रंथाग्रं अक्षरसंख्यया अनुष्टुभां तु ४८२ । विक्रमसंवत् ११८५ प्रथमाश्विनवदि ७ सोमे वारे सुमदेवेन स्वपरोपकाराय लिखितेति ।

---

१ ह. १९ (१) दर्शिताः एत श्लोकाः अत्रापि ।

२ प्रथमपत्रं नास्ति ग्रन्थे च त्रुटितम् ।

३ सर्वपत्राणि मंडि । ११६ पंक्तयश्च पत्रे नास्ति ।

(३) इक्षीसठाण (प्रा०) गा ६६ प ८

(४) आवश्यकविधि by जिनवल्लभगणि गा १४० प ८–२४

(५) नानाचित्तप्रकरण गा ८० प २४–३३

(६) क्षपकशिक्षाप्रकरण गा १२३ प ३३–४६

End:—

इय सुगुरुजिणेस[र]सूरिसीसजिणचंदसूरिणा रइय ।
कहयं समुच्चइंव भ भावरिउणो पढेंति सुणी ॥ १२३ ॥

(७) आत्मानुशासन by पार्श्वनाग ४६–५५

(८) दशवैकालिकनिर्युक्ति (प्रा०) १–५४

४८. (१) द्वादशकथा प १४१

(१) धनदेव–धनदत्तकथा (दानविषये) प्रा०	प	१–१३	गाथा	१४१
(२) धनश्रेष्ठिकथा (सम्यक्त्वप्रभावे)	,,	१४–२३	गा	८०
(३) चंडगोपालकथा (दाने)	,,	२३–३४	गा	१०२
(४) कृपणश्रेष्ठिकथा (,,)	,,	३४–४३	गा	८९
(५) जयलक्ष्मीदेवीकथा (शीले)	,,	४३–५७	गा	१२६
(६) सुंदरीदेवीकथा (,,)	,,	५७–६९	गा	१०२
(७) सूर्याभदेवकथा (तपसि)	,,	६९–८२	गा	१३७
(८) कपटकथा (,,)	,,	८३–९६	गा	१२२
(९) धनदत्तकथा (भावनायाम्)	,,	९६–१०६	गा	११२
(१०) धातुबुद्धिकथा (,)	,,	१०६–११८	गा	११८
(११) सौभाग्यसुंदरीकथा (नवकारफले)	,,	११८–१३०	गा	१२०
(१२) समुद्रदत्तकथा (अनित्यतायाम्)	,,	१३१–१४१	गा	११८

इति कथा द्वादश ।

(२) विभक्ति(विचारसुत्त)प्रकरण by अमरचन्द्र
१४१–१५४ गा १४१

Beginning:—

निम्मलनाणपयासियवत्थुवियारु(रिं) नमिय वीरजिणं ।
किंचि विभत्तिवियारं वुच्छं बालावबोहत्थं ॥ १ ॥

End:—

तेसिं चिय अवगाहो आगासठक्के अणाण वक्खे स्म ।
कालेण नवरचाई अभावउ अजमाणे वि ॥ ४० ॥

४२. योगशास्त्र (स्वोपज्ञविवरण प्रथमप्रकाश विशीर्ण) १४३/४×११/२

४३ पंचाशकवृत्ति by देवेन्द्रसूरि सं १२२० प २४१ १०×२

४४ क्षेत्रसमास (सटीक) मू. जिनभद्रगणि टी. सिद्धसूरि.
प २४६ ११×११/२

Beginning:—

नत्वा वीरं वक्ष्ये जिनभद्रगणिक्षमाश्रमणपूज्यैः ।
रचिते क्षेत्रसमासे वृत्तिमहं स्वपरबोधार्थं ॥

End.—

श्रीक्षेत्रसमासप्रकरणवृत्तिः श्रीमदूकेशीयश्रीसिद्धाचार्यकृता समाप्तेति ।

रैः पञ्चचत्वारिंशदुत्पन्ना द्वात्रिंशदक्षरैः श्लोकः ।
श्लोकमानेन चैवं त्रिसहस्री ग्रंथसंख्यानं ॥ ६ ॥

ग्रंथाग्रं ३००० । छ । मंगलं महाश्रीः ।

Colophon:—

संवत् १२७४ ज्येष्ठवदि ७ गुरौ पुस्तिका लिखिता ।

४५. कल्पसूत्र(मूल) प २०४ १५३/४×११/२

४६ तिलकमंजरी(प्रथमपाद) पै २१७ १४३/४×११/२

४७ (१) विजयचंद्रकेवलिचरित by चन्द्रप्रभमहत्तर
प ८७; ११३/४×११/२

(२) चैत्यवन्दनटीका (ललितविस्तरा) प ११

End.—

पुनः प्रणिपातदंडकस्यान्त इति । छ । चैत्यवन्दनटीका समाप्ता ॥ कृतिः चतुर्दशशतप्रकरणविरहांकस्य सिताम्बराचार्यजिनभटनिगदानुसारिणः विद्याधरकुलतिलकाचार्यजिनदत्तशिष्यस्य धर्मतो जाइणीमहत्तरासूनोरल्पमतेराचार्यहरिभद्रस्य ।

Colophon.—

ग्रंथाग्रं अक्षरसंख्यया अनुष्टुभां तु ४८२ । विक्रमसंवत् ११८५ प्रथमाश्विनवदि ७ सोमे पारि० ब्रह्मदेवेन स्वपरोपकाराय लिखितेति ।

१ क. १५ (१) वर्तिता यत्र ग्रंथा अत्रापि ।
२ ग्रन्थपत्रं नास्ति ग्रन्थे न त्रुटितम् ।
३ प्रतिपत्रा प्रतिः । २१६ पत्रात् पत्र नास्ति ।

इय पर्युषणाकल्पपुस्तिका स्वसिकारिणी ।
लिखिता ह्रिपालेन स्वमातृश्रेयसे तदा ॥ १९ ॥
प्रतिवर्षं गुरुहर्षं संघेन श्रूयमाणसम्यग्वाचा ।
मुनिवृन्दवाच्यमाना नन्दतु वरपुस्तिकांवर्गेषा ॥ २० ॥

(२) पर्युषणाकल्पटिप्पन प १–१८१, ११¾×२¼

End:—

चन्द्रकुलांबरशशिनश्चारित्रश्रीसहस्रपत्रस्य ।
श्रीशीलभद्रसूरेर्गुणरत्नमहोदधि(धेः) शिष्यः ॥
अभवद् वादिमदहरः षट्तर्कांमोजबोधनदिनेशः ।
श्रीधर्मघोषसूरिर्बोधितशाकंभरीभूपः ॥
चारित्रांभोधिशशी त्रिवर्गपरिहारजनितबुधहर्षः ।
दर्शितविधिः शमनिधिः सिद्धांतमहोदधिप्रवरः ॥ ३ ॥
बभूव श्रीयशोभद्रसूरिस्तच्छिष्यशेखरः ।
तत्पादपद्ममधुपोभूत् श्रीदेवसेनगणिः ॥ ४ ॥
टिप्पनकं पर्युषणाकल्पस्याखिलतदवेद्य स्थानानि ।
तच्छिष्य(ल्प)कस्मममधुपः श्रीपृथ्वीचंद्रसूरिरिदं ॥ ५ ॥
इह यद्यपि न स्वधिया विहितं किंचित् तथापि बुधवर्गैः ।
संशोध्यमधिकमूनं यद् भणितं स्वपरबोधाय ॥ ६ ॥

श्रीपर्युषणाकल्पटिप्पनकं ।

Colophon:—

संवत् १३८४ वर्षे मार्गवा शुदि १ शनौ अद्येह स्तम्भतीर्थे वेलाकूले श्रीमत्तप-गच्छे श्रीकल्पपुस्तिका तिलकप्रभागणिनीयोग्या मह अजयसिंहेन लिखिता । मंगलं महाश्रीः । देहि वियां परमेश्वरि ! । शिवमस्तु सर्वजगतः ।

५० सरस्वतीकंठाभरणवृत्ति(पदप्रकाश) by आजड २–३०५*

Beginning:—

इति(ह श्रि)शिवशिरोमणि–निरिक्तनिरवद्यविद्यानिर्मले(मा)ण पूर्वप्रतापतिरस्कृतभुज-दंडपराक्रमार्जितचतुरधीशिविरचमत्काशितसकलहृतर्मपसमाजः श्रीभोजराजः शास्त्रारंभे ।

* मध्ये कियन्ति पत्राणि न सन्ति ।

इय एकमेयविमत्ति पयवियं अमरचंदसूरीहिं ।
मिहुणंतायं जाव सम्मेसो जाणदेसस्स ॥ ४१ ॥

इति विचारसुत्रप्रकरण समाप्त ।

४९. (१) कल्पसूत्र प १२०–१६६ (१६८ तमं पत्रं न) १

End.— इति श्रीकालिकाचार्यकथानकं समाप्तं ।

शतानि त्रीणि चैतानि षड्पश्चिशानि वै ।
कथानकस्य कथिता संख्या संख्यावतां मते ॥ १ ॥

Colophon:—

सं १३२५ वर्षे आषाढसुदि गुरौ प्रह्लादनपुरे लिखित ।

Beginning of the donor's Praśasti

ऊकेशान्वयमालिनि स्फुरद्गुरुच्छायानपायश्रिया
दोपसीवि पद्माभिधापिमिरक............माश्रिता विश्रुया ।
पदमामभवद् मधश्रिशिखरी श्रीजैनधर्मांबुमे
शृंग......Illegible......
सुतो मदणसिंहोस्ति तयोः सुगुरुभक्तिमान् ।
स्थिरदेवाभिधानेन षष्ठो गुणधरांगभूः ।
इत्यादयः पुत्रास्तस्य देवीसमुद्भवाः ॥ १२ ॥
सप्तमो हर्षदेवास्ति हर्षदेवी[ह] इयता ।
तस्य पत्नी ततः पुत्रा भरपसिंहादयो यथा ॥ १३ ॥
धांधूनामाभवद् भ्राता कनीयान् गुणधरस्य च ।
पद्माभिधानस्तत्पुत्रः पवित्रो धर्मकर्मणा ॥ १४ ॥
इमा दुहितरस्तिस्रो भ्राता गुणधरस्य च ।
कर्मिभिः प्रथमा तत्र लक्ष्मिणि हरिसिणिलाधा ॥ १५ ॥

अथ गुरुक्रमः ॥

भारिपद्रगुणचंद्रविशेषा विमदविश्रियनोयविधाता ।
धर्मसूरिरिति नाम पुराऽसीद् निश्चविषयविनिश्चो मुनिराजः ॥ १६ ॥
आनंदसूरिरिति श्रीअमरप्रभसूरिरेतयोः मुख्याः ।
हरिषाणाभिधपुत्रः कुलचन्द्रस्येति विनितवान् ॥ १७ ॥
धपदाधपस्य लक्ष्मीः स्थिरध्यानविधोगतः ।
मतिमतः प्रभुपति गुरुभिक्षुसागताः ॥ १८ ॥

तणई सुइत्री भंगि नवि तें यवन्यहि वसंति ।
अह अणु कगिवि उचरइ थइ मइ सइ मजति ॥
इदुद्भ्यां परस्मामो मः इ-इमिति द्वय ।
क्सोर्म्मसत्त्वा उेः सुईं-तु-इय इति क्रमात् ।
इकारोकाराभ्यां परस्मामो ईं-इवा(था)वेमौ भवतः पवा ।
वइसु मडावइ बणि वरह सउमिह पक्कआइ ।
सो बरि सुक्कु पयहम वि कण्णइ रसबयणाइ ॥

Fol. 201–इति श्रीपार्श्वचन्द्रसूनोमा० श्रीमामहस्य कृतौ पदमकाशनाम्नि सतीकण्ठामरणालंकारविषमपदोपनिबन्धे तृतीयः परिच्छेदः । म २८०

पुनातु श्रीपार्श्वो जिनपरिवृढः सततु मधा
फणारत्नेष्वन्तःप्रतिफलितमूर्तिः फणिपतिः ।
सम यत्कर्माणि क्षपयितुमिवेष्टावसुमतां
पराधीनः सप्तापररचितरूपो विजयते ॥

अपि च—

पृथाधारतया सदुत्तमतया सपूर्णताधारणात्
प्यातप्यसविधानतः शुचसयोल्लासप्रदानेरपि ।
अत्रार्पीतुरुचेयदीयपयसो मध्यस्थमेघायते
दयामस्येम नमः शुभं स दिशतु श्रीसर्मदेवः प्रभुः ॥ ७ ॥

Fol. 237a विद्यात्रयीनिर्माणनदीष्णगुरवः श्रीहेमसूरयः किंचिन्मया समर्पितवंतः ।

Fol. 245b इति काव्यप्रकाशसारे मम्मटाङ्कमे ।

५१ (१) सत्तरिया (incomplete) प ९२–१२८, १० × ४¾
(२) आगमिकवस्तुविचारसारप्रकरण (प्रा०) १२८–१५९
End— इतिरिय जिनवल्लभगणेरिति ।
(३) सूक्ष्मार्थविचारसारप्रकरण (प्रा०) १५९–१९२
End—

इय जिणवल्लहगणिमा लिहियं सुहमत्थवियारलवमिण सुयणा ।
निसुणंतु सुणंतु सयं परे वि बोहितु सोहतु ॥ १५४ ॥

(४) नयपद्मप्रकरण १९२–२११

Fol. 37a—इति श्रीमदलिपाध्यायसूनोः श्रीआजडस्य कृतौ पदप्रकाशनाम्नि सरस्वतीकंठाभरणालंकारटीकाविषमपदोपनिबंधे प्रथमः परिच्छेदः । ग्रं ५२० ॥

प्रपञ्चस्य प्रोच्चैर्निरवधिरसया यस्य विबुधै-
र्वमुर्म्यंतास्मुपमनजनरूपयाम्यनुदिनं ।
पुनर्मुक्तोम्मुक्ता निधय इव रागाद्गुणगणाः
स दांर्वि श्रीदाशिः प्रदिशतु जिनेभस्तनुमतां ॥ १ ॥

श्रमांसि प्रतनोतु नः सुविपुलोमुक्ताफलस्फकहृदः
श्रीमान् दुर्मदवादिकुञ्जरहरिर्मंद्रप्रधाणो गुरुः ।
दिङ्नागप्रतिमोपि यस्य चरणेनाल्लफल्नं सर्वतः
ग्रस्याप्नमति जैनशासनगतं मायापि कोपि क्षितौ ॥ २ ॥

Fol. 38 Prakrit languages and their peculiarities are explained with examples and references to grammatical rules. Fol. 59 is lost herein the commentator must have given some account of the origin of Apabhrams'a just as he has done with other languages. I shall cull here only some Apabhrams'a verses. Apabhrams'a has the longest treatment in the work on fol.—62–73

भंगिहिं भंगु म मिलिय हक्कि बाहरिं बाहर म पत्तु ।
पिय बोयतिहिं सुहकम्मड पच्चइ सुरउ समत्तु ॥
जे महु दिण्णा दिअहडा दइए पवसंतेण ।
ताण गणंतिए अंगुलिउ जज्जरिआउ नहेण ॥
सायरु उप्परि तणु धरइ तलि घल्लइ रयणाइं ।
सामि सुभिच्चु परिहरइ सम्माणेइ खलाइं ॥
गुणेहिं न संपइ कित्ति पर फल लिहिआ भुंजन्ति ।
केसरि न लहइ बोड्डिअ वि गय(य) लक्खेहिं घेप्पंति ॥
विच्छरे गृहइ फलइ जणु कडु पल्लव वज्जेइ ।
तो वि महद्दुमु सुयणु जिम ते उच्छंगि धरेइ ॥
ङस्यः सु-हो-स्सु इति त्रय आदेशा यथा ।
जो गुण गा(गो)वइ अप्पणा(णा) पयडा करइ परस्सु ।
तसु(तसु) हउं कलिजुगि दुल्लहहो व(ब)लि किज्जउ(उं) सुयणस्सु ॥

आमो हं यथा ।

Fol. 37a—इति श्रीमालिपायचन्द्रसूनोः श्रीआम्रदत्तस्य कृतौ परमप्रकाशनाम्नि सरस्वतीकण्ठाभरणालंकारटीकाविषमपदोपनिबन्धे प्रथमः परिच्छेदः । ग्र ५२ प

प्रथमस्य प्रोद्वेर्विरचिरमया यस्य विभुधै-
र्वैभुर्म्यैस्ताम्युपमजननरूपप्राम्यनुदिनं ।
पुनर्मुक्तेम्बुधा निषय इव रागाद्नुगताः
स शांतिं श्रीशांतिः प्रविसतु जिनस्तन्नुमतां ॥ १ ॥
श्रेयांसि भवनोतु मः सुविपश्रोमुपाफ्स्वरूवः
श्रीमान् दुर्मदवादिकुञ्जरहरिर्भद्रेश्वरस्यो गुरुः ।
दिङ्नामप्रविमोपि यस्य चरणेनालंकृत सर्वतः
प्रेत्याप्यामपि चनदशजचन नाद्यापि कोपि क्षितौ ॥ २ ॥

Fol. 38 Prakrit languages and their peculiarities are explained with examples and references to grammatical rules. Fol. 52 is lost herein the commentator must have given some account of the origin of Apabhrams'a just as he has done with other languages. I shall cull here only some Apabhrams'a verses. Apabhrams'a has the longest treatment in the work on fol.—52-73

अंगिहिं अंगु न मिलिउ हलि अहरें अहरु न पत्तु ।
पिअ जोअंतिहि मुहकमलु एम्वइ सुरउ समत्तु ॥
जे महु दिण्णा दिअहडा दइएं पवसंतेण ।
ताण गणन्तिए अंगुलिउ जज्जरिआउ नहेण ॥
सायरु उप्परि तणु धरइ तलि घल्लइ रयणाइं ।
सामि सुभिच्चु वि परिहरइ सम्माणेइ खलाइं ॥
गुणेहिं न संपइ कित्ति पर फल लिहिआ भुंजंति ।
केसरि न लहइ बोड्डिअ वि गअ(य) लक्खेहिं घेप्पंति ॥
विच्छहे गृण्हइ फलइं जणु कडु पल्लव वज्जेइ ।
तो वि महद्दुमु सुअणु जिम ते उच्छंगि धरेइ ॥
ङसः सु-हो-स्सु इति त्रय आदेशा यथा ।
जो गुण गा(गो)वइ अप्पणा(णा) पयडा करइ परस्सु ।
ते ह(तसु) हउं कलिजुगि दुल्लहहो व(ब)लि किज्जउ(उं) सुअणस्सु ॥
आमो हं यथा ।

Beginning—

नमिऊण वद्धमाणं सिच्छ सम्मं बयाई संखिहो ।
नव भेयाइ वोच्छं सङ्गमणुगाहट्टाए ॥ १ ॥

End—

इइ नवपयं तु पयं लिहिय सीसेण कक्कसूरिस्स ।
गणिणा(णा) जिणचंदेणं सरणट्ठमणुग्गहट्टं च ॥

नवपद समाप्त ॥

८२. (१) ओघनिर्युक्ति(अपूर्ण) प १–१०६ ११×१½

(२) [उत्तराध्ययन] *१५५–१९६

Colophon— प १७६ अष्टमं कापालियाध्ययनं समाप्तं ।

११०९ आपाढवदि सोमे श्रीमन्नेश्वरे श्रीरत्नछकेन भुवनसुंदरियोग्या पुस्तिका लिखिता ।

प १८५ उरभ्मीयअयण सत्तमं ॥

प १९६ केसि(गो)गोयमीयं इइ अज्झयण ।

End—

भइ(ह)य प सम्मत्तं पमायसंहियस्स निप्फलं होइ ।
हयमिय पि भमयं गछइ पमायण जीवस्स ॥ २८८ ॥

(३) दसवीसीभावना (प्रा) १९६–२२१

(४) श्रावकवर्षाभिग्रह (प्रा) २२१–२२४

(५) शीलांगरथविधि (९ गाथा अपूर्ण) २२४–२२७

Beginning—

गोयमसामिं नमिउं वईज सीलंगरहविहिं वोच्छं ।
करणेहिं जोग–सन्ना–इंदिय–जीवेहिं धम्मेहिं ॥ १ ॥

(६) दूसमगण्डिका (प्रा) २२७–२४१

Beginning—

नमिऊण जिणवराणं तिहुयणमय–नाम–निम्मयचरणं ।
वोच्छं दूसमगंठि(गंडि) सुमोवएसाणुसारेणं ॥ १ ॥

---

१ ७–१५४ पत्राणि न सन्ति ।

End—

भणिया संखेवेणं गणगा अणुभोगसारेणं ॥ १०४ ॥

इसमइविशा ।

५३ (१) प्रमाणवार्तिक प १–४, ११½×१½

Beginning—

नमो वीतरागाय ।

हिताहितार्थयोः प्राप्ति–त्यागयोपनिषधनं ।

तत् प्रमाणं प्रवक्ष्यामि सिद्धसेनार्कसूत्रित ॥ १ ॥

प्रमाणं स्वपराभासि ज्ञानं बाधविवर्जितं ।

प्रत्यक्षं च परोक्षं च द्विधा मेयविनिश्चयात् ॥ २ ॥

इति शास्त्रार्थसंग्रहः ॥

End of प्रत्यक्ष(अनुमान)परिच्छेद

असिद्धः सिद्धसेनस्य विरुद्धो मल्लवादिनः ।

द्विधा समन्तभद्रस्य हेतुरेकांतसाव(साध)ने ॥ ९ ॥

End —आगमपरिच्छेद [:]

सूत्रं सूत्रकृता कृतं सुललित मद्गुरिवीजेपनं

तद्वोध स्थित वार्तिकं मृदु मया मोक्ष शिशूनां कृते ।

मानोयत् स्थितसिद्धिकाति कमम नैको करैरमत् तथा

यन्दृष्टमतो विवारि जगत मानात नमिम गतिः ॥ १ ॥

(२) वार्तिकवृत्ति । y शान्त्याचार्य प ५–१८४

Beginning—

नमः स्याःप्रमाणाय वचःप्रामाण्यहेतवे ।

जिनाय पंचरु(रू)पेण प्रत्यक्षानुमहेन्ति ॥ १ ॥

अन्यायवतां म वाच्यमेतत् मामा यमन्येन तथोन्यथा तु ।

यथार्थं तत्र वक्तुं सतो निर्गता एव मवंतु यत्रा ॥ २ ॥

End of प्रत्यक्षपरिच्छेद—

इत्यपक्षमयसमः परतं मिरम प्रत्यक्षमधिगमपुत्रकारनाय ।

श्रीसिद्धसेनदिवाकरकृतस्तस्यार्थं तुलाकारस्य विवर्त्तं विहितं मयैतत् ॥

श्रीशान्त्याचार्यविरचितायां वार्तिकवृत्तौ प्रत्यक्षपरिच्छेदः ।

End—

[एवं जिन]वरकथित श्रीप्यारि मोक्ष [न साधु मन्यन्ते]
मिथ्यात्विवासितोपि हि समापि मिथ्यादृशो व(ऽ)त्रीक्षा ।
एवं सप्तनय मवन्
मितसुत्वाद्विनाशवस्तुविपद्यात् ताम् सत्सवाया विपन् ।
बोद्धोद्धायविद्धवतीर्थिकमयप्रादुर्भवाद्विक्रमो
मतो मतमिवाम्यथाश्रमयमश्रीमल्ल[वादी विभुः ॥]
[प्रामाण्यक]चयमवाप्यमनन्यनवं
सुप्रामिभाविगवितं विमलं महर्मं ।
मोक्षार्थसाधनसधार्मविधौ पटीयः
प्रोक्तं मयापमिद शास्त्रमिदं गरीयः ॥
[इति श्रीद्वान्त्याचार्यविरचिता]यां वार्त्तिकवृत्तावागमपरिच्छेदः ॥ ७ ॥ ७ ।
अयमानं ईमे समभिरुगुणे ध्रुवमधिकं
समाने संस्पर्धो गुणवति गुणी यत्र कुर[ते ।
तदस्मिन् संसारे विरलसुजने]पालविपथा
मतिग्रासा क्षाम यदपि न भवेत् ध्यानकर्मं ॥ ७ ॥

५४ (१) कथानककोश by विनयचन्द्र प १११

Beginning— ॐ नमो जिनाय ।
वंदित्तु भुवननाहे असुरामरमणुयवंदिए विहिणा ।
उसमाई तित्थयरे सासयसिवसोक्खसंपत्ते ॥
सुयदेवयं च सुयरयणमूसियं भवसयदुहक्खयाये ।
संसारघोरगिमोक्खाम य चेव ॥
वोच्छामि भोगसमयाविरोहओ चरिय—कम्मियसमेयं ।
धम्मक्खाणयकोसं सुसयणविबोहणट्ठाए ॥
आसां व्याख्या—वंदित्वा भुवननाथान् भुवनमात्मम तत्रिवकर्मक्षयेन असुरामरमनुज-

End—

एतदेव समर्थयति ।
आसने एर[ह] मोक्खे मयठिइसमयंमि जिणमाणंमि ।
सवे वि वढिगारा मंता मवे न(यु) चीयाणं । १४० ॥

Colophon—

संवत् ११६६ मगसुद् पञ्चम्यां जिनचंद्रस्य कथानककोशः ।

(२) धर्मानुशासन by मलयगिरि (अपूर्ण, मध्येपत्रमि)

५५. पडशीतिवृत्ति by मलयगिरि.

Beginning—

प्रणम्य सिद्धिप्रासादं कर्म्मवैचित्र्यवेदिन ।
जिनेश विवृवे वृत्ति षडशीतेर्यथागमं ॥ १ ॥

End—

बह्वर्थमल्पशब्दं प्रकरणमेतत् विवृण्वता कुशल ।
यदवापि मलयगिरिणा [सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥]

Colophon—

संवत् १२९८वर्षे पौषवदि ५ रवावद्येह श्रीअणहिलपाट[कामिधानपत्तनाम्यां] राजश्रीभीमदेवराज्ये षडशीत(ति)वृत्तिर्मलयचन्द्रविरचिता म २००० ॥ ७ ॥

५६	(१) उपदेशमाला (प्रा०)	१–४१	गा	५४२
	(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०)	४१–४८	गा	१००
	(३) मूलशुद्धि (प्रा०) by प्रद्युम्नसूरि	४८–६५		
	(४) दशा वीशी भावना (प्रा०)	६५–८३	गा	२०५
	(५) जीवदयाप्रकरण	८३–९३	गा	११६
	(६) एकवीशठाणप्रकरण by सिद्धसेन	९४–१००	गा	६६
	(७) चच्चरि (अपभ्रंश) by सोलण	१००–१०३	गा	३८

Beginning—

जिण चउवीस नमेविणु सरसइ–पय पणमेवि ।
आराहउ गुरु अप्पणउ अविचलु मातु मरेउ(वि) ॥ १ ॥
कर जोडिउ सोलणु भणइ जीविउ सफलु करेसु ।
दुम्मिह भवपारह थंमियउ चच्चरि हउ गाएसु ॥ २ ॥

End—

कुगइ लयो करि समाउ सीयसु वाउ ।
हुय पुण मव देहडी अंगुलि किमउ पसाउ ॥ ३८ ॥

(८) प्रतिक्रमणादि (प्रा०)		१०३–११०		
(९) चतुर्विंशतिजिनकल्याणक (अपभ्रंश)	प	१–९	गा	१३
(१०) वइरसामिचरित्र (अपभ्रंश)	प	९–१०		
(११) वीरजिनपारणक (अपभ्रंश)	प	१०–१५	गा	४७

End:—

[एवं श्रिन]ारकचित श्रीप्वपि मोर्क्ष [न साधु मन्यन्ते]
विप्वादिवादिनोसि हि तथापि मिथ्यादृशो च(ऽ)शीकाः ।
पच सम्नप   भवन्
सिद्धुत्पादविनाशवस्तुविरहात् तान् सत्यवाया श्रिपन् ।
मोक्षोद्यापवित्रुद्धीर्यिक्वमकमाद्युर्मवादिक्वमो
मत्तो मक्मिवाग्यवादमवत्पक्षीमत्त[वादी विभुः ॥]
[प्रामाण्यक]प्रमभवाप्यममन्यनम
सुज्ञाभिवानिगवितं विहर्तं पदव ।
मोक्षार्थसाधनपदार्थविधौ पटीयः
मोक्ष प्रमाणमिह शास्त्रमिदं गरीयः ॥
[इति श्रीशान्त्याचार्यविरचिता]यां वार्तिकवृत्तावागमपरिच्छेदः ॥ ५ ॥ १ ।
जयमार्ग हीने समभिकगुणे श्रुतमिकं
समाने संस्वर्धो गुणवति गुणी यत्र कुर्व[ते ।
तदस्मिन् संसारे विरलसुजने]पारतिपदा
मतिप्रायः प्राये यदपि न भवेत् स्वान्तकरणं ॥ ५ ॥

५४ (१) कथानककोश by विनयचन्द्र प १९२

Beginning—   ॐ नमो जिनाय ।
वंदित्तु भुवणनाहे अमुरामरमणुयवंदिय विहियमा ।
उसमाई जिणवरे सासयसिवलोयरत्तसंपत्ते ॥
सुयदेवयं च सुयरयणसूसिय भवसयसुहजणणि ।
संसारचारगविमोक्खाण   च चेव ॥
मोच्छामि जोगसमयाविरोहओ चरिय—कष्पियसमेयं ।
धम्मक्खाणयकोसं सुहबवविबोहणट्ठाए ॥
आसां व्याख्या—वन्दित्वा भुवननाथान् भुवनत्रयस्य तत्वितकर्तृत्वेन असुरामरमनुज...

End—
एतदेव समर्थयति ।
चासले च[हु] मोक्खे भवड्डिसमत्तंमि जिणमागमि ।
सव्वे वि तविगाया मेता भवे य(मु) जीवाण । १४० ॥

Colophon—
। संवत् ११६६ आषाढ कृष्णपक्षे विनयचन्द्रस्य कथानककोशः ।
(२) धाम्याग्रुपासन by मलयगिरि (अपूर्ण, मध्यपत्राणि)

५५. षडशीतिवृत्ति by मलयगिरि.

Beginning—

प्रणम्य सिद्धिप्रासादं कर्म्मवैचित्र्यवेदिनं ।
जिनेन्द्र विदधे वृत्तिं षडशीतेर्यथागमं ॥ १ ॥

End—

बह्वर्थमस्पष्टं प्रकरणमेतत् विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा [सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥]

Colophon—

संवत् १२५८वर्षे पौषवदि ५ रवावद्येह श्रीअणहिलपाट[कामिधानराजधान्यां]
राजश्रीभीमदेवराज्ये षडशीत(ति)वृत्तिर्मलयचन्द्रविरचिता ग्रं २००० ॥ छ ॥

५६ (१) उपदेशमाला (प्रा०) १–४१ गा ५४२
(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०) ४१–४८ गा १००
(३) मूलशुद्धि (प्रा०) by प्रद्युम्नसूरि. ४८–६५
(४) दश श्रीवरी भावना (प्रा०) ६५–८३ गा २०५
(५) जीवदयाप्रकरण ८३–९३ गा ११६
(६) एकवीशठाणप्रकरण by सिद्धसेन ९४–१०० गा ६६
(७) चचरि (अपभ्रंश) by सोलण १००–१०३ गा ३८

Beginning—

जिण चउवीस नमेविणु सरसइ–पय पणमेवि ।
आराहउ गुरु अप्पणउ अविचलु भाउ धरेइ(वि) ॥ १ ॥
कर जोडिउ सोलणु भणइ जीविउ सफलु करेसु ।
तुम्हि अवधारइ धंमियउ चचरि हउ गाएसु ॥ २ ॥

End.—

डुंगरा चयो करि सम्मार सीमलु चाउ ।
हूय पुण मम दैइकी संमुलि किमउ पसाउ ॥ ३८ ॥

(८) प्रतिक्रमणादि (प्रा०) १०३–११०
(९) चतुर्विंशतिजिनकल्याणक (अपभ्रंश) प १–९ गा ११
(१०) बहरसामिचरित्र (अपभ्रंश) प ९–१०
(११) वीरजिनपारणक (अपभ्रंश) प १०–१५ गा ४७

End—

[एवं स्थित]परकथितं स्रीप्यपि सोर्षं [न साधु मन्यन्ते]
विप्यासिवारिकोपि हि तथापि मिथ्यादृशो म(ऽ)स्रीकाः ।
एवं सम्यग् मदम्
स्मितसुत्पादविनाशावस्तुविषयात् यान् ससवापा स्थिपन् ।
बोद्धोद्धावविषुद्धीर्विकमतमातुर्मवद्विक्रमो
मन्नो महमिवाप्यबाधमजयपद्मीमह[यादी विभुः ॥]
[मामाप्यक]घपमवाप्यमनम्पनेव
सुत्रासिमानिगदितं विमर्शं यदव ।
मोक्षार्थसाधमपदार्थविधौ पटीयः
मोक्ष प्रमाणमिह शास्त्रमिदं गरीयः ॥
[इति श्रीशाम्त्याचार्यविरचिता]यां वार्तिकवृत्तावागमपरिच्छेदः ॥ ७ ॥ ७ ।
अवज्ञातं हीने समधिकगुणे द्वेषमधिकं
समाने संसर्गी गुणवति गुणी यत्र कुरु[ते ।
तदस्मिन् संसारे विरलसुजने]पालविपया
मतिर्ग्रासा सापे तदपि न भवेत् कृतकरणं ॥ ७ ॥

५४ (१) कथानककोश by विनयचन्द्र प १९१

Beginning— ॐ नमो जिनाय ।

वंदित्तु भुवणनाहे असुरामरमणुयवंदिय सिद्धिणा ।
उसभाई जिणवरे सासयसिवसोक्खसंपत्ते ॥
सुयदेवय च सुयरयणमूसिय महासयासुद्धत्तणार्थि ।
संसारघोरगतिमोक्खाय य चेव ॥
वोच्छामि ओगसयपाविरोहओ चरिय—कप्पियसमेयं ।
धम्मकहाणयकोसं सुयजणविबोहणट्ठाए ॥

व्यासो व्याख्या—वंदित्वा भुवननाथान् भुवननाथस्य वन्दितत्वे वन्दितकर्तृत्वेन असुरामरमनुज॰

End—

एतदेव समर्थयति ।
आसने अ[ह] मोक्खे भवट्ठिहसमपमि सिज्झमाणमि ।
एवं मि तविमाय संबा भवे प(मु) जीवाणं । १४० ॥

Colophon—

संवत् ११६६ भाद्रपद कृष्णपक्षे विनयचंद्रस्य कथानककोशः ।

(२) शब्दानुशासन by मलयगिरि (अपूर्ण, प्रकीर्णपत्राणि)

५५. पञ्चशीतिवृत्ति by मलयगिरि.

Beginning—

प्रणम्य सिद्धिप्राकारं कर्मवैविष्मवेशिन ।
जिनेश विदधे वृत्तिं पञ्चाशीतेर्यथागमं ॥ १ ॥

End—

बहर्थमस्पष्टाप्य प्रकरणमेतत् विवृण्वता कुशल ।
यदवापि मलयगिरिणा [सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥]

Colophon—

संवत् १२९८वर्षे पौषवदि ५ रवावयेह श्रीअणहिलपाट[कामिधानराजधान्यां]
राजश्रीभीमदेवराज्ये पञ्चशीत(ति)कवृत्तिर्मलयचन्द्रविरचिता म २००० ॥ छ ॥

५६ (१) उपदेशमाला (प्रा०) १–४१ गा ५४२
(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०) ४१–४८ गा १००
(३) मूलशुद्धि (प्रा०) by प्रद्युम्नसूरि. ४८–६५
(४) दश वीशी भावना (प्रा०) ६५–८३ गा २०५
(५) जीवदयाप्रकरण ८३–९३ गा ११६
(६) एकवीशठाणप्रकरण by सिद्धसेन ९४–१०० गा ६६
(७) चचरि (अपभ्रंश) by सोलण १००–१०३ गा ३८

Beginning—

जिण चउवीस नमेविणु सरसइ–पय पणमेवि ।
आराहउ गुरु अप्पणउ अविचलु मागु मरेउ(वि) ॥ १ ॥
कर जोडिउ सोलणु भणइ जीविउ सफलु करेसु ।
दुमिद् अवधारइ धमियउ चच्चरि हउं गाएसु ॥ २ ॥

End,—

डुंगरा अमो करि सम्मउ सीमसु वार ।
हूय पुण नव देहडी अंमुळि कियउ पसाउ ॥ ३८ ॥

(८) प्रतिक्रमणादि (प्रा०) १०३–११०
(९) चतुर्विंशतिजिनकल्याणक (अपभ्रंश) प १–९ गा ११
(१०) बाहरसामिचरित्र (अपभ्रंश) प ९–१०
(११) वीरजिनपारणक (अपभ्रंश) प १०–१५ गा ४०

End—

[एवं जिन]वरकथितं श्रीव्यपि मोक्ष [म धापु मन्यम
मिथ्याशिवादिनोपि हि वचपि मिथ्यादृशो ज(ऽ)टीकाः
एवं सद्नय भवन्
नित्युत्पादविनाशवस्तुविरहात् तान् सत्सदाया रि
मोक्षोपायविशुद्धबोधिकमलप्रादुर्भवद्विक्रमो
महो महमिवान्यवादमजयच्छ्रीमल्ल[वादी चिर
[प्रामाण्यक]धनमबाल्यममन्यमेयं
सूत्राभिधानिगदितं विमतं यदेव ।
मोक्षार्थसाधनपदार्थविधौ परीक्ष
प्रोक्तं प्रमाणमिह शास्त्रमिदं गरीयः ॥
[इति श्रीमल्लवाद्याचार्यविरचिता]यां वार्त्तिकवृत्तावागमपरि
बवधान होने समविकृगुणे क्षेमधिकं
समाने संसर्गो गुणवति गुणी यत्र कुर[
तदस्मिन् संसारे विरसमुखने]पासविपया ,
प्रतिज्ञाता सार्धे वदपि म भवेत् कृत्य ॥

९४ (१) कथानककोश by विनयचन्द्र

Beginning— ॐ नमो जिनाय ।

वंदिउ भुवणनाहं असुरामरमणुयनमिय
उसमाई तित्थयरे सासयसिवसोक्खसं
भुवनेवन च सुपरपयमूसियं महसत्त'।
संसारघोरगणिमोक्खाय ।।
बोच्छामि कोगसमयाविरोहमो चरियं
धम्मक्खाणयकोसं सुसाजनविबोहणट्ठा
आसी व्याख्या—वरिला भुवननाथाय् भुवननाथम १

End—

पसदेव समर्पयति ।
भासने य[ह] मोक्खे मवडिइसमयंमि
सवे वि तविरया सदा मवे ज(यु) जीव

Colophon—

संवत् ११६६ आषाढ कृष्णपक्षे विनयचन्द्रस्य

(२) शब्दानुशासन by मलयगिरि. (

(१६) ऋषभजिनस्तुति (अपभ्रंश) प ४४–४७ गा २६

Beginning —

निहुणहु जोयवा(ण)वस्वरु रिसहेसर परवारि ।
रूपम जेमु थ दालीयड सोवनु जैमुवगारु ॥ १ ॥

End —

त लिपाइय धमविहि मेवाविड संसारु ।
इहु जोयवा आइयउ रिसहेसर परवारि ॥ २६ ॥

(१७) सीतासत (अपभ्रंश) प ४७–४९ गा २०

Beginning —

पूरवि हुसरयु आणिय प केगइ वरु मागेइ ।
रसु भरह नियाविय प राव(म) लक्खण संजुत ॥

End —

पार्गि लागी मनाविय प धम्मि महु एकु अवराहु ।
पं[ा]मु राहमु पउ मणय प कइछे संजम माउ ।
विवि दुटुहिं वालियए प चउइ स सीतासत ॥ २० ॥

(१८) प्रवचनसंदोह (प्रा०) प २७*

(१९) कर्मस्तव (प्रा०) प २७–३१ गा ५२

(२०) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ३१–४४ गा १६६

(२१) अनुशासनफलादि (९ मा कुलक) प ८ गा ७९

२१७ प्रव्रज्याविधानवृत्ति by प्रद्युम्नकवि प २१९, १९×२

इत्यसौं विवृतो श्रीमत्प्रद्युम्नस्य कवेः कृतो ।
अपूरि वसमं द्वारं धर्मसर्वस्वदेशना ॥ २० ॥
श्रीदेवानन्दशिष्यश्रीकनकप्रभशिष्यकः ।
समयादिस्मसंक्षेपकर्ता वृत्तिमिमां व्यधात् ॥ २१ ॥
श्रीदेवेन्द्रसूरीन्द्रैः श्रीमत्सत्यपुरस्थितैः ।
प्रथमादर्शसंस्थयैवो मुनिदेवमुनिरेवः ॥ २२ ॥

श्रीप्रव्रज्याभिधानस्य प्रकरणतिलकस्यास्य वृत्तिं विधाय
मात किंचिन्मया यत् सुकृतमतुल किं योगमुद्रा विशुद्ध ।
तेनाय सम्यक्लोको भवतु भवसमुपर्ज्ञाविशेषोपशांतो
धर्मे जैनेंद्रधर्मे विशदविशदलोकवृत्तिमवृत्तिः ॥ २३ ॥

[1] एतत्पाति विशीर्णानि ।

Beginning—

कम्मु बरेविणु एक्कमवि सममावे तिहुणाह रंगेण ।
वीरजिणिंदह पारणउं कासं बिहिविन्तउं सइवण ॥

End—

सुह भाव न कवि ठिमि या सुपियबीयपुरेण ।
पुरवड सणु ससामिय मुणिय मुणि ॥ ४७ ॥

(१२) आयमजिनस्तुति (अपभ्रंश-गाथ-सिद्धसरूपगर्भिता) १९-१७

Beginning—

पणमवि परमेसरु रिसहजिणेसरु केवलिण्णाणपयासउ ।
चउगे भिदरेविणु भव कोवेविणु मस्स सासयसिद्धिवउ ॥ १ ॥

End—

रिसहजिणेसरसमगाहणि मह हिंसती कामि ।
जेणु न जंमणु नवि मरणु वहिं देसवह पराणि ॥
बहिं हुउ अप्पउ रिसहजिण अप्पणु सुवरिएहिं ।
कम्माइग न मिहुहिं आव न मिणु गएहि ॥

(१३) नवकारकुलक (प्रा) प १७–१९ गा १०

Beginning—

पमपावकम्मसुक्का अरहता तह य सम्मसिद्धा य ।

End—

इय एसो नवकारो मणिओ सब्बरिंदनमियचलणेहिं ।
जो पढइ भत्तिजुत्तो सो पावइ परमनिव्वाण ॥ १० ॥

(१४) नवकारफलकुलक (अपभ्रंश) प १९–४२ गा १०

Beginning—

पणमेमि पाय परमेसराण हुसमाइसयकलितेसराण ।
पयसह पवकालियपावमल वज निसुणह जिणनवकारफल ॥

End.—

जो पढ निंद नवकारह रयर पंचहि समिहु[हिं] तिगुत्तिहिं गुत्तउ ।
पढइ गुणइ मवकारई प्रयउ सो निव्वाणई जाइ निरुत्तउ ॥ १० ॥
नवकारफल समाप्तमिति ।

१) श्रावकविधि (प्रा०) [by धनपाल] प ४२–४४ गा २०
— जाव पुरे जिनमवणं etc.

(१६) ऋषभजिनस्तुति (अपभ्रंश) प ४४–४७ गा २६

Beginning—

मिसुणह खेयचा(य)चझद रिसहेसर भरवारि ।
रूपम जेमु म दडीयच सोवनु जेमुचगाद ॥ १ ॥

End—

त विपाइत भमविष्ठि मेक्षविद संसाद ।
इंदु नोएवा आइयत रिसहेसर भरवारि ॥ २६ ॥

(१७) सीतासत (अपभ्रंश) प ४७–४९ गा २०

Beginning—

पूरवि तुसरपु वामिय प केगइ वर मागेइ ।
रजु भरह पियावियप राव(म) लक्खण संजुत्त ॥

End—

पार्गि कागी मनावियप रामि मड़ु पडु अवराहु ।
ए[ा]मु राहपु पड मजप म भइले संजम माड ।
सिवि तुरुद्दि वासियप य बवइ ए सीतासत ॥ २० ॥

(१८) प्रवचनसंदोह (प्रा०) प २७*

(१९) कर्मस्तव (प्रा०) प २७–३१ गा ५१

(२०) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ३१–४४ गा १६६

(२१) अनुशासनफलादि (९ प्रा कुलक) प ८ गा ७९

५७ प्रव्रज्याविधानवृत्ति by प्रद्युम्नकवि प २१९ १९×२

End—

इत्यसौ विवृतौ श्रीमत्प्रद्युम्नस्य कवेः कृतौ ।
अपूरि दशमं द्वारं धर्मसर्वस्वदेशना ॥ २० ॥
श्रीदेवानन्दशिष्यश्रीकनकप्रभशिष्यकः ।
समरादित्यसंक्षेपकर्ता वृत्तिमिमां व्यधात् ॥ २१ ॥
वादीन्द्रदेवसूरेर्वंशे श्रीमदनचन्द्रगुरुशिष्यः ।
प्रथमादर्शेऽलिखदेतां मुनिदेवमुनिर्देवः ॥ २२ ॥
श्रीप्रव्रज्याभिधानस्य प्रकरणतिलकस्यास्य वृत्तिं विधाय
प्राप्तं किंचिन्मया यत् सुकृतमतुलं किं योगमुद्रा विशुद्धं ।
तेनायं भव्यलोको भवतु भवभयध्वांतविध्वंसीदीपवसोऽतौ
धर्मे जैनेन्द्रधर्मे विशदविशदसौवृत्तिमवृत्तिः ॥ २३ ॥

* प्रारम्भपत्राणि विशीर्णानि ।

किंच। आकिंचन्यवतानि यापकजनो येन अणुत्यः कृतः
कारुण्यं विविधोपसर्गजनकेष्वुर्वैर्येये सुर्जने ।
एकेनाप्यखिला परीषहचमूः सोपद्रवा प्राविता
श्रीसिद्धार्थनरेन्द्रवंशतिलकोऽव्यात् वः स वीरजिनः ॥ १४ ॥

५८. (१) सूक्ष्मार्थविचारसारविवरण (प्रा०) मू. जिनवल्लभगणि.
*प ११९ ११×१३

Beginning—

जिणवल्लभगणिणा(जा) संग्रम्मिअस्स सुहुमवियारसारसंठियस्स विवरणं भणामि
यमात्मेण य गु(रु)वतिवृत्तवत्सगस्स पगरणस्स विवरणं भणामि ।

(२) कथासंग्रह (अष्टादशपापस्थानके प्रा०) प ८३ अपूर्ण
१२३×१२

Beginning—

पाणिवहालियवयणधणमेहुणपरिग्गहो etc.

५९. काव्यशिक्षा by विनयचन्द्र †प १७७ ११३×१२

Beginning—

नत्वा श्रीभारती देवीं बप्पभट्टिगुरोर्गिरा ।
काव्यशिक्षां प्रवक्ष्यामि नानाशास्त्रनिरीक्षणात् ॥
विहाय्याखिलजा नैव नैव कीर्ति ।
किंतु बालावबोधाय शास्त्रोक्तं लिखाम्यहम् ॥ २ ॥

मङ्गलव्याख्या ।

आद्या शक्तिरसौ परा भगवती कुण्डाकृतिं बिभ्रती
रेखा(सा)न्वासु इवतीमपदा व्योमान्तविद्योतिनी ।
प्रेक्षा पुस्तकमालुकमलिलिखिता कार्येषु च स्मृते
देवी ब्रह्ममयी पुनातु [ ] सिद्धिः मतेः विघुरा ॥
सिद्धचक्रस्य प्रथम, अक्षरादि इवर्णन्तम् ।
ओं भम इत्यादि । ओंकारश्चादिमन्त्रस्य प्रारंभो प्रणवः पुरा ॥

अरिहंता असरीरा आयरिया येव उवज्झाया मुणिणो ।

---

* अन्तिमपत्रहीना । † अन्त्यपत्रद्वयहीना ।

पद्ममक्षरमित्यमा

त ध्यायन्ति योगिनः ।

कामद मोक्षद चैव ओंकाराय नमो नमः ॥

दैवता हि त्रिधा समुचिता गीतिशास्त्रे नृपस्य समुचितेष्ठा सरस्वती।

धर्मार्थी सगुणी काम्य सन्मुखे यशसेऽथवा ।

तव [गु]णोपदेशेभ्यः शिक्षार्था वसतो भवेत् ॥

प्रेमाः—सहवासः कविवरैर्महाकाव्यस्य चर्वणम् ।

आर्यत्वं सुजने मैत्री सौमनस्यं सुवेषता ॥ १ ॥

मातृकाभिनयप्रेक्षासङ्गमार्सिगता मतिः ।

कवीनां संगमे दान गीतिनासमाविचासनम् ॥ २ ॥

लोकाचारपरिज्ञानं विचित्राख्यायिकारसः ।

इतिहासानुसरण चारुचित्रनिरीक्षण ॥ ३ ॥

शिल्पिनां कौशलप्रेक्षा वीरयुद्धावलोकन ।

शोक-प्रलापश्रवण श्मशानारण्यदर्शन ॥ ४ ॥

व्रतिनां पर्युपासा च मीद्यायतनिसेवनं ।

मधुरस्निग्धमशन माधुसाम्यमशोकता ॥ ५ ॥

निशाशेषप्रबोधश्च प्रतिमा स्मृतिरादरः ।

सुखासन दिवाशय्या शिशिरोष्णप्रतिक्रिया ॥ ६ ॥

आलोकः पत्रलेख्यादौ गोष्ठी—प्रहसनज्ञता ।

प्रेक्षा प्राणिस्वरूपाणां समुद्राद्रिनिरीक्षणम् ॥ ७ ॥

रवीन्दुमारकक्रर्न सर्वर्तुपरिभावनम् ।

जनसंघाभिगमनं देशभाषोपजीवनम् ॥ ८ ॥

आपानोद्धरणमहाकृत्तसेवा

अद्(?)पूजा निजोत्कर्षे परोत्कर्षविमर्शनम् ॥

आत्मश्लाघा—स्तुती छन्ना परश्लाघा ।

परोत्सेपविगीषा च म्युत्पत्त्ये सर्वशिष्यता ॥ ११ ॥

पाठस्यावसरज्ञता मोद चिन्ता

परैश्चविक्षेपोक्तिरघीर्भरसंगतिः ।

लसूक्ष्मेपर्म निष्ठु परसूक्ष्मरिमाः ॥

परित्यागः संतोषः सत्त्वशीलता ॥ १४ ॥
अनाचकत्वमभार्म्य यथाशयः क्षमातपि ।
त्यागने यत्नः साम्यं सर्वसुरस्तुती ।
परापेक्षविमुक्तत्व गांभीर्यं निर्विकारता ॥ १६ ॥
अविकत्थनता दैन्यं परेषां नष्टयोजन ।
पराभिप्रायकथन परस्मादृश्यमाप्यं ॥ १७ ॥
समसाद्यपदन्यासः सर्वभाषार्थसंगतिः ।
निर्विरोधरसव्यक्तिर्मुक्तिर्व्यासासमासयोः ॥ १८ ॥
प्रारब्धकाव्यनिर्वाहप्रगल्भत्वगुरो गिरां ।
शिष्याणां वचमित्युक्तं रचितप्रमगमेश्वरैः ॥ १९ ॥

वर्ण्यानि जाति–द्रव्य–गुण–क्रियाभिर्विषयमात्मसापेक्ष गुंफः । तत्र जातिर्यथा माधवी वसन्ते, पुष्प–फलस्य चन्दनद्रुमे ।

प ५ वर्ण्य गुण क्रियाजातीयादेवरपि यथा श्रीपार्श्वचरित्रे 'इत्यम गुणगणः' इति ।

प ६० चतुरशीतिर्देशाः । गौड–कन्यकुब्ज–कौशल–कलिंग–अंग–वंग–कुरंग–जालन्धर(?)–कामाक्ष–ओड्र–पुंड्र–वदीप–मालव–लोहित–पश्चिम–काछ–वालव–सौराष्ट्र–कुंकण–लाट–श्रीमाल–अर्बुद–मेदपाट–मरुवरेन्द्र–यमुना–गंगातीर–अंतर्वेदि–मागध–मध्यदेश–ब्रह्म–कामरूप–कांची–अवंती–पापांतक–किरात–सौवीर–बौसीर–वाभव–उत्तरापथ–गुर्जर–सिंधु–केकय–नेपाल–टक्क–तुरुष्क–ताइयर–बर्बर–जर्जर–कीर–काश्मीर–हिमालय–लोहपुरुष–श्रीराष्ट्र–दक्षिणापथ–सिंहल–चोल–कोसल–पांड्य–अंध्र–विन्ध्य–कर्णाट–द्रविड–श्रीपर्वत–विदर्भ–धाराउर–कावेरी–तापी–महाराष्ट्र–आभीर–नर्मदातट–द्वी(द्वी)पदेशाश्चेति ।

प ६१ हीरपाणी ग्रामाणि षट्कं । पट्टनानि द्वापष्टकं । आवरानि चतुर्विंशतिः । चंद्र ग्रामाणि षट्त्रिंशत् । मालिन्यानि चत्वारिंशत् । दुर्गपुराणि त्रिपञ्चाशत् । श्रीमालप्रभृति षट्पंचाशत् । जंबूसरप्रभृति षष्टिः । प(चा)टणप्रभृति षट्सप्ततिः । दर्भावतीप्रभृति चतुरशीतिः । पेटलापद्रप्रभृति चतुरुत्तरं शत । प(क्ष)भिरकृष्णप्रभृति दशोत्तरं शतं । मोगपुरप्रभृति षोडशोत्तरं शतं । धवलकप्रभृति पंचशतानि । माटकवाघार्य नर्मोष्टमय । कौंकण[प्रभृति] चतुर्दशाधिकानि चतुर्दशशतानि । उदयीप्रभृति षडाधिक भवानि । द्वाविंशतिसहस्राणि महीकटं । तत्र सहस्राणि

सुराष्ट्राः । एकविंशतिः सहस्राणि लाटदेशः । सप्ततिः सहस्राणि गूर्जरो देशः । परित्यज्य । अष्टादश लक्षाणि ब्राह्मणपाटकः । नव लक्षाणि डाहलाः । अष्टादश लक्षाणि द्विनवत्यधिकानि मालवो देशः । षट्त्रिंशल्लक्षाणि कान्यकुब्जः । अनंतं उत्तरापथं दक्षिणापथं चेति ।

प ७१ ब्रह्मस्त्रविक्षुभैकपरशुर्लाटाटवीपावको
पञ्चद्रवणसुभंगराजगरुडो गौडाब्धिकुम्भोद्भवः ।
श्रीमद्‌गूर्जरराजकुञ्जरहरिः कीरांधकारार्यमा
कांबोजांबुजचंद्रमा विजयते भोजो दिशां जित्वरः ॥
चौ(चो)डः क्रोडं पयोधेर्विशति निविशते रंध्रमन्ध्रो गिरीणां
कर्णाटः पट्टबन्धं न भजति भजते गूर्जरो निर्झराणि ।
चेदिर्दिक्षीयते स्म क्षितिपतितिलकः कान्यकुब्जोऽथ कुब्जः
भोजत्वत्(च ! त्व)यंत्रमात्रप्रसरमरमयव्याकुलो राजलोकः ॥
कोणे कोंकणकः कपाटनिकटे लाटः कलिंगोंगणे
द्वारे गूर्जरभूधनो मम पितात्यत्रोषितः स्थंडिले ।

इत्थं नाथ[1] विचर्यते निशि मिथः प्रत्यर्थिनां प्रल(स)रः ॥

प १०५ कविप्रौढोक्तिमात्रनिःपन्नोपमा यथा । यथा घंटामाघः, छत्रभारविः, दीपिकाकालिदासः, यमुनात्रिविक्रमः, धनपालारघट्ट इत्यादि ।

प १०६ इति लोकव्यवहारं गुरुपदविनयादवाप्य कवि[ः] सारं ।
नवनवभणितिभिरम्य करोति सुतरां क्षणात् काव्यम् ॥

इत्याचार्यश्रीविनयचन्द्रविरचितायां काव्यशिक्षायां विमर्शकायां लोककौशल्यो नाम तृतीयः परिच्छेदः ।

प १२९ मंत्रे सारस्वतं सारमुपमा सार्वलंकृतौ ।
भोज्ये दध्योदनं सारं सर्वत्तुषु च माधव[1] ॥
सद्ग्रंथनिर्मितौ व्यास–वाल्मीकि–श्रीत्रिविक्रमाः ।
धर्मत्रयः कालिदासो माघो भारविरित्यपि ॥
पात्रो गुणाभ्योमिनदि:(दः) श्रीहर्षो भोजभूपतिः ।
सुवर्णसुवर्णपालश्च धीसखो राजशेख(श)रः ॥
अथ जैनाः । भगवान् गौतमस्वामी श्रीशय्यंभवसूरिपाद ।

भद्रबाहुर्हरिभद्रः श्रीशीलांकः शास्त्रव्याख्याता ॥
उमास्वातिः प्र

Fol. 180 missing

१० उपमितिभवप्रपञ्चाकथासारोद्धार (श्लोकबद्ध) by देवेन्द्र

In good state of preservation. प १९१ १५३ × २३

Donor's praśasti— शुभं भवतु लेखक–पाठकयोः ।

श्रीमंतस्ते सतां संतु तीर्थेशाः शांतिकारिणः ।
अपारभवकांतारतारित सदा ॥ १ ॥
पल्लीवाल इति ख्यातो वंशः पर्वोत्सितोन्नितः ।
सोस्ति शांतिकृते यास्मिं यत्र कीर्तिर्निर्मलायते ॥ २ ॥
पु मित्रोभूद् वंशे गुणोप(कार)प्रोज्ज्वलः ।
श्रीकल्याण इति श्रेष्ठी सतां हृदि गुणैः स्थितः ॥ ३ ॥
तत्पत्नी रत्नदेवीति पवित्रा पुण्यशालिनी ।
गुणमाणिक्यसद्भूमा सुधरत्नविभूषिता ॥ ४ ॥
पुत्री तयोः सुरूपमिनामधेया शुभान्वित शीलवती बभूव ।
या देवपूजानिरता गुरूणां पादांबुजासेवनराजहंसी ॥ ५ ॥
पुत्र पवित्रस्तत्रासीद् वंशे गुणकलोज्ज्वलः ।
योगदेव इति श्रेष्ठी सतां हृदि गुणैः स्थितः ॥ ६ ॥
नामदेवस्य वीरस्य तनयौ सनयौ ततः ।
कर्पया(र्पा)माक–सांगणका वीरपुत्रावभूवताम् ॥ ७ ॥
सा[रंग]स्य ततो जज्ञे पुत्रश्चांपकुमारकः ।
परोपकार–दाक्षिण्य–गांभीर्यादिविशेषवित् ॥ ८ ॥
जयंतश्रीस्तथा तस्य गेहिनी तस्य संमताः ।
तत्सुतः पासदो नाम धीर रूपी सुते तथा ॥ ९ ॥
ततः सत्पुण्यपात्रस्य पवित्रस्य महात्मनः ।
सुविनीतः पासडस्याभूत् पत्नी पत्तसिरि ॥ १० ॥
तस्याः पुत्रास्त्रयो जाताः पुरुषा इव संगमाः ।
जगसिंहो धर्मसिंहः तथा मदनसिंहकः ॥ ११ ॥
माल्हणिर्जगसिंहस्य हर्षदायिनी ।
सुहणिर्धर्मसिंहस्य बभूव प्रेयसी ततः ॥ १२ ॥

श्रीपूर्णोदयचंद्रास्यपट्टश्रोभोद्योतकारिणा ।
श्रीदेवसूरिणा   सुशेन भक्तिमाक् ॥ १३ ॥
सुहृन्मिभाविका सेयं कुर्वाणा धर्मसंभ्रमं ।
श्रीजयदेवसूरीणां विशेषाद् भक्तिशालिनी ॥ १४ ॥
नृपमितिभयप्रपञ्चम्योद्धारस्मात्र पुस्तिकामेतां ।
सा पावृत्तमम्रेयोर्म छेदयामास ॥ १५ ॥
यावद्गुणत्रिवेणी निभसकरो मातुपाकसमम् ।
परिनयति विद्रुमादीनैरद्दु सस्पुस्तकस्तावत् ॥ १६ ॥

शुभमस्तु श्रीश्रमणसंघस्य मंगलं महाश्रीरिति ।

९१ विवेकविलास by जिनदत्तसूरि. प १६१[1] ९×१½

९२. (१) आवश्यकनिर्युक्ति by भद्रबाहु प १–१७५

Post-Colophon:—

संवत् नृपविक्रम १२९७ वर्षे श्रावणशुदि ७ सोमे अ

(२) पञ्चाशक (प्रा०) by हरिभद्रसूरि[1] प २६–७९

(अ) जिनभवन	गा ५०	२६–२८
(आ) पडद्दाविही	,,	२९–३२
(इ) जत्ताविहीपगरण	,,	३२–३८
(ई) समणोवासगपडिमा	,,	३८–४२[2]
(उ) साधुधर्म	,,	४२–४६
(ऊ) सामाचारी	,,	४६–५०
(ऋ) पिंडविधान	,,	५०–५४
(ॠ) शीलाङ्गविधि	,,	५४–५९
[3](ऌ) आलोचनाविधि	,,	५९–६३
(ॡ) प्रायश्चित्त	,,	६३–६७[4]
(ए) स्थितास्थितविधिकल्प	,,	६७–७१
(ऐ) साधुप्रतिमाप्रकरण	,,	७१–७५
(ओ) तपोविधान	,,	७८–७९

---

१ अभिमतदर्शिना । २ माह पञ्चविंशतिः पञ्चाशा व । ३ ४१ तमं पत्रं नास्ति ।
४ ६४–६६ पत्रत्रयमूल्य ।

भद्रबाहुर्हरिभद्रः हरिभद्रः शाकटायनः ॥
उमास्वातिः प्र

Fol. 130 missing

१० उपमितिभवप्रपंचाकथासारोद्धार (स्तोकस्य) by देवेंद्र
In good state of preservation. प २९१ १५३ ×२३

Donor's praśasti— शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

श्रीमत्स्तो सतां संतु तीर्थेशाः स्वस्तिकारिणः ।
अपारभवकांतारतारिण तवः ॥ १ ॥
पल्लीवाल इति ख्यातो वंशः पर्वोन्नितोन्नितः ।
सोस्ति कलिकरो धाम्नां यत्र कीर्तिर्मलायते ॥ २ ॥
पु मिश्रोमूत् वंसे मुक्तोप(त्ताफ)लोज्ज्वलः ।
श्रीकलश इति श्रेष्ठी सतां हृदि गुणैः स्थितः ॥ ३ ॥
तस्याः रत्नदेवीति पवित्रा पुण्यशालिनी ।
गुणमाणिक्यसद्रूपा हुताराशुत्तिचीतलम ॥ ४ ॥
पुत्री तयोः सूक्ष्मविन्यासवेषा मुक्तासिका श्रीकमली बभूव ।
या देवभूमाविरता गुरूणां पादांबुजांसेवनराजहंसी ॥ ५ ॥
पुत्र पवित्रवासीद् वंशे मुक्ताफलोज्ज्वलः ।
योगदेव इति श्रेष्ठी सतां हृदि गुणैः स्थितः ॥ ६ ॥
आमदेवस्य वीरस्य तनयौ तनयौ तथा ।
कर्पेणा(पर्पो)भाक्-साधाका वीरपुत्रावयोभवत् ॥ ७ ॥
सा[धा]क तयो बाहे पुत्रर्मात्रप्रमारकः ।
परोपकार-दाक्षिण्य-गांभीर्यविविधैरपिः ॥ ८ ॥
जयंतीसाक्यया बाहे गेहिनी तस्य सत्ववान् ।
तत्सुतः पासदो बाहे यांति स्त्री सुते तथा ॥ ९ ॥
ततः सत्पुण्यभाजस्य पवित्रस्य महात्मनः ।
सुधिया पासडस्याभूत् पत्नी पत्नीरित्ति ॥ १० ॥
तस्याः पुत्रास्यो जाताः पुमर्थाः इव जंगमाः ।
जगसिंहो बाजसिंहः तथा मदनसिंहकः ॥ ११ ॥
माढसिर्जगसिंह हर्षधारिणी ।
सुप्रसिद्धे बाजसिंहस्य बभूव मेघसी ततः ॥ १२ ॥

श्रीपूज्योदयचंद्राभ्यपहृत्योपोतकारिणां ।
श्रीदेवसूरिणा सुखेन मकिमाक् ॥ १३ ॥
सुहणिमाविका सेयं सुर्वाणा धर्मसंग्रहं ।
श्रीजयदेवसूरीणां विशेषाद् भक्तिशालिनी ॥ १४ ॥
उपमितिभवप्रपंचस्योद्धारस्यात्र पुस्तिकामेतां ।
सा पावूसधम्मेयोर्मे छेदयामास ॥ १५ ॥
यावदुदयाद्रिचेषां दिवसकरो भानुपावकसमस्त ।
परिणमति विद्रुमारीनेद्धं सस्तुलकत्वावत् ॥ १६ ॥

सुभमस्तु श्रीश्रमणसंघस्य मगल महाश्रीरिति ।

९१ विवेकविलास by जिनदत्तसूरि. प १६१[1] ९×१½

९२. (१) आवश्यकनिर्युक्ति by भद्रबाहु प १–१७५

Post-Colophon:—

संवत् नृपविक्रम १२९७ वर्षे श्रावणशुदि ७ भौमे अ

(२) पञ्चाशक (मा०) by हरिभद्रसूरि[2] प २६–७९

(अ) जिनभवन	गा ५०	२६–२८
(आ) पइट्ठाविही	,,	२९–३२
(इ) जत्ताविहीपगरण	,,	३०–३८
(ई) समणोवासगपडिमा	,,	३८–४१[3]
(उ) साधुधर्म	,,	४२–४६
(ऊ) सामाचारी	,,	४६–५०
(ऋ) पिंडविधान	,,	५०–५४
(ॠ) दीक्षाविधि	,,	५४–५९
*(लृ) आलोचनाविधि	,,	५९–६३
(ॡ) प्रायश्चित्त	,,	६३–६७[4]
(ए) स्थितास्थितविधिकल्प	,	६७–७१
(ऐ) साधुप्रतिमाप्रकरण	,,	७१–७५
(ओ) तपोविधान	,,	७५–७९

१ अन्तिमपत्रहीना। २ प्राक् पञ्चविंशतिः पत्राणां न। ३ ४१ तमं पत्रं नास्ति।
४ ६४–६६ तमपत्रशून्या।

(३) उपदेशपदं [by हरिभद्रसूरि]. प ७९–१६४

१३ प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (तृतीयखण्ड)[1] प २९१, १४×१६

Post-Colophon—[1]

संवत् १३०६ वर्षे माघशु १ गुरौ श्रीमत्प्रभुमस्यां श्रीदेवेन्द्रसूरिप्रमुखश्रीविजयचंद्रसूरीणां सदेशनामाकर्ण्य संजातशुद्धसंवेगः श्रीमत्प्रभुसंघस्य वाचनार्थं श्रीयागदेवतासार्थं भाण्डागार करणाय धवलक्कवास्तव्य ठ० साहर द्वीपवास्तव्य ठ० मदन ठ० आसदसीह ठ० जयतसीह ठ० जयता ठ० राणा ठ० पदमसीह श्रीमत्प्रभुमतीवास्तव्य मह० जिणदेव मां० सुमा व्यव० नारायण व्य० नागपाल सौ० जयरसीह सौ० रतन ठ० रतन मां० जसहड वसा वीजा ठ० खेत्र० नरसीह मां० आजड टिंबाणकवास्तव्य श्रे० दो० खिरिकुमार ठ० आंबड ठ० पास्हण तथा श्रीदेवपत्तनवास्तव्य सौ० आल्हण ठ० प्रमुखसंघ समवायैर्मिलित्वा मोक्षफलप्राप्तये आत्मपरोपकाराय श्रीसर्वज्ञागमसूत्र तथा चूर्णि तथा निर्युक्ति तथा भाष्य टिप्पनक तथा चरित्र प्रकरण च सूत्रवृत्ति वसुदेवहिंडि वृत्तिसमकथा-प्रमाण-साहित्य-तर्कादिसमस्तग्रंथलेखनाय प्रारब्धपुस्तकानां मध्ये प्रवचनसारोद्धारवृत्तितृतीयखंडपुस्तकं लिखितं ठ० अरिसिंहेन ।

ज्ञानदानेन जानाति जंतुः स्वस्य हिताहितं ।
वेत्ति जीवादितत्त्वानि विरतिं च समश्नुते ॥ १ ॥
ज्ञानदानात् त्वयाप्नोति केवलज्ञानमुत्तमम् ।
अनुगृह्याखिलं लोकं लोकाग्रमधिगच्छति ॥ २ ॥
न ज्ञानदानाधिकमत्र किंचित् दानं भवेत् विश्वहितोपकारं ।
ततो विदध्यात् निपुणः सदास्या विज्ञानदाने सततप्रवृत्तिं ॥ ३ ॥

१४ उपदेशमालाविवरण by सिद्धर्षि ११ ; १४×२

Beginning—

हेयोपादेयार्थोपदेशमतिभिः प्रबोधितजनाब्जं ।
जिनवरदिनकरमनघरश्मिनुन्नतमस्तिमिरं प्रणमत ॥ १ ॥
गीर्देवतामधानितपादपाम्भोरुहरजःपुञ्जोपाय ।
मन्दबुद्धिरपि विधास्ये विवरणमुपदेशमालायाः ॥ २ ॥

End —

उपदेशमालाविवरणं समाप्तमिति । कृतिरियं परमार्थतो भगवद्गीर्देवतायाः [अभिहित]मात्रतया तु दुर्गस्वामिगुरुशिष्यस्य(?)विवरणरेण्वोः सिद्धसाधोरिति । श्लोकप्रमाणमनया व्यवस्थापितं सर्वमपास्य ४११० । संवत् ११११

---

१ प. १ १ वर्षेऽस्मिन् । वाक्यमिदं यत्र स्थितं । २ वाक्यपदमिदं प्रति ।

निष्प्रभा यत्तु जीर्णशीर्णवसनैर्नीरप्रविच्छित्तिभिः
मालेपप्रथितो न संभवति कर्थ कथा स्वयां सर्वथा ॥ २ ॥
श्रीश्रीचन्द्रसूरीणां पट्टे माणिक्यसंनिभाः ।
परमम्योतिषो जाता भरतेश्वरसूरयः ॥ ३ ॥
भरतेन परित्यक्तोऽस्मीति कोपं वहन्निव ।
शांतो रसस्तपसि कृ मेजे श्रीभरतेश्वरं ॥ ४ ॥
पट्टे तदन्वसच्चक्रे वैरस्वामी मुनीश्वरः ।
वसुमयोवनोपोव मिवसिंधुमधीयिवत् ॥ ५ ॥
यांडव् सिद्धिवत् दसम सिवर्ग्षि श्रीसों यदि येवन्
पचेपोर्मवनाद् ददन् मवयनं कामन् कपावचिव ।
त्रसन् नागमस्थमनाद् पनसक्रत(द)मचारत्नमन् पोषितो
विमानः प्रममद्भुर्त नवरसी यस्तुस्व[मा]स्त्रोरमत् ॥ ६ ॥
स्टवर्णाक्षनाविलासवसतिः स्फूर्जत्तपोदर्पवि—
वत्पाद्रोयपचंद्रमाः समजनि श्रीनेमिचंद्रः प्रभुः ।
निःशामान्यगुणैर्भुवि प्रसृमरैः मालेपचैकोज्वले—
र्येषत्र कृपमोगिनो मुनिपतेर्म्यर्व मर्व सर्वदः ॥ ७ ॥
यत्र प्रातिभशालिनामपि मुणां संचारमाचन्वतां
संदोहैः प्रतिमाक्षितीम्पटली सद्यः समुत्पाटिते ।
नीरंध्रं विषमप्रमेयविलसिवावानवर्णे सदा
तर्किवतर्कपथे यथेष्टगमना जाते यदीया मतिः ॥ ८ ॥
यस्मात् प्राप्य प्रभुप्रसादविभवो विद्योपदेशादिकं
पत्रं(त्री) मुक्तिकरीमतीव चटवावस्थम्भिता सन्मतिः ।
निःक्षिप्य भ्रमसौविकान् व्यपवो कम्मा(म्मा)नर्य मानसे
सभ्येयाद्समयपवन प्रविशति द्वारि स्थिता दच्चमात् ॥ ९ ॥
मदमदनतुषारक्षेपपूषा विभूषा जिनवदनसरोजावासिवागीश्वरायाः ।
गुणगणमणिरत्नर्क्षु(?)अपकेसरायां तदनु समजनि श्रीसागरेंदुर्मुनीन्द्रः ॥ १० ॥
र्येण तर्कमिक्षमशालिना ।
समाप्तः काव्योपकृतये कृतः ॥ ११ ॥
दुर्गपदप्रबोधाचरसरे मासि माधवे ।
समर्थितः ॥ १२ ॥
सर्वांग १२४४ ... ॥ ॥

६८. आवश्यकनिर्युक्ति by भद्रबाहु प १–५१

End:—

गाथा २५०० आवश्यकं समाप्त ।

Colophon:—

संवत् ११९१ फाल्गुनसुदि १ शनावद्येह श्रीमदणहिलपाटके समस्तराजावली राज महाराजाधिराजपरमेश्वरसिद्धचक्रवर्ति-श्रीमज्जयसिंहदेवकल्याणविजय राज्ये तस्मिन् काले प्रवर्त्तमाने पुस्तिका लिखितमिति । मगल महाश्रीः

श्रीप्राग्वाटज्ञातीयठ० पूनड तद्भार्या लेमू तत्पुत्र मवलि श्रे नयार्जितधनेन श्रीआवश्यकपुस्तिका गृहीत्वा ज्ञानभांडागारे स्थापितेति ॥

६९. पिंडविशुद्धिवृत्ति by यशोदेव प २१९ १२¾×१¾

७० (१) तर्कभाषा by मोक्षाकरगुप्त ५–५१ ११¾×२

(The fifth leaf is damaged).

Colophon:—

इति श्रीमज्जगद्दलविहारीयमहायतिभिक्षुमोक्षाकरगुप्तविरचितायां [तर्कभाषायां परार्थानु]मानपरिच्छेदः समाप्तः ।

तर्कभाषामिमां कृत्वा पुण्यमासादि यन्मया ।
तेन पुण्येन लोकोऽयं बुद्धत्वमधिगच्छतु ॥

प्रत्यक्षपरिच्छेद ends at fol. 15 अनुमानपरिच्छेद continues to the end ग्रन्थाग्र ८४० धर्मकीर्ति and न्यायवार्त्तिक are among the authorities quoted in this work

(२) न्यायकलिका by जयन्त प ५७–८८

Beginning:—

नमः समापामाहात्म्यदर्शितानेकमूर्तये ।
भक्तापवर्गसार्थकस्वरूपाय पिनाकिने ॥

प्रमाण–प्रमेय–संशय–प्रयोजन–दृष्टान्त–सिद्धान्तावयव–तर्क–निर्णय–वाद–जल्प वितण्डा–हेत्वाभास–छल–जाति–निग्रहस्थानानां तत्त्वज्ञानान्निःश्रेयसाधिगमः । तत्र प्रमीयतेऽनेनेति प्रमाणं । प्रमीयत इति प्रमा प्रमितिरुपलब्धिर्विज्ञानं चान्यत इत्यर्थः ।

End:—

इत्येतप्रतानितनिबन्ध(सं)नमक्षपरमताक्षेपं ।
षोडशपदार्थतत्त्वं बालव्युत्पत्तये कथित ॥

अद्या(वा)परसागम(समिप्यं)यममिम्बकसौचव(रमं) ।
न्यायकस्त कलिकामात्र अर्यतः पद्म[वं]वीधि(द)शत ॥

न्यायकलिका समाप्ता ।

(४) योगसंग्रहसार प ८९-१०१

Beginning:—

श्रीनमिन गुरु नत्वा मिलानंदैककारणं ।
योगसंग्रहसारस्य प्रक्रिया रच्यते मया ॥ १ ॥
भद्रं भूरिभवाभोधिशोषिणे दोषमोषिणे ।
जिनेशशासनाधार्य शुभासनविलासिने ॥ २ ॥
संयमोद्दाममारामश्रीगुरोः पादपङ्कजं ।
वंदे देवेंद्रकोपन्मौलिमालाकरार्चितं ॥ ३ ॥
योगीन्द्रो रत्नयोगाभिर्ग्यकर्मेवनोऽभिगिनो ।
विघ्नघ्नो विघ्नभूपात्सु मंगलं मंगलार्थिनां ॥ ४ ॥
शब्दब्रह्मपदन्यासपर्योकेमवधारिणी ।
सन्मार्गांगी सर्वेषाद्यु प्रसन्ना नः सरस्वती ॥ ५ ॥
यस्मात् ध्यान सुधैर्धि साधाम्मोक्षस्य साधनं ।
ततो मोक्षार्थी यतेत् यस्तदेवाध्मासिकपदे ॥ ६ ॥

Ends:—

विपुलध्यानपयारिधिवस्तसम्मतिमपूनकयोधाकमळवे ।
स्तवमात्रमिद गदितं मया किमिद दरमहो ! य महारमसि ॥५७॥
मालोपयेभकः सोमं सरस्वत्या मर्पितः ।
मध्यैरसीयमायोपि सर्वशास्त्रक्षपविद्भिः ॥ ५८ ॥
श्रीमन्दिवत्सः श्रीमद्विगुरुपादाम्बवट्चरणः ।
श्रीगुरुदासो मंपाम्बुग्यमतिः श्रीसरस्वतीसूनुः ॥ ५९ ॥
सिद्ध ... न(स)नी ।
व] ... श्रीम्पा मधुपाप्यणुः ॥ ६० ॥

अध्यात्मपद्धतिरियं विविध निबद्धा
श्रीनयनंदिगुरुणा विसदा विशाला ।
आसप्तमस्तपनमेदविवा स्थिराख्ये
यावद्–दारसमिनवतु वर्धमाना ॥

इति श्रीनयनंदिगुरुविरचित योगसंग्रहसूत्रं समाप्तमिति ।

(४) नवतत्त्वभाष्य by अभयदेवसूरि प १०१–११४

End:—

इय पुव्वसूरिविरइयसम्मत्तपरूवणत्थगाहाणं ।
विवरणमेयं विहियं मवमईण विबोहत्थं ॥ १५२ ॥

नवतत्त्वप्ररूपणाप्रकरणं समाप्तमिति ।

(५) प्रमाणनयतत्त्वालोकालङ्कार by देवाचार्य
प ११५–१३१

(६) न्यायावतारसूत्र by सिद्धसेन प १३१–१३४

(७) ज्ञानार्णव by शुभचन्द्र प १३५–१४८

(८) न्यायकन्दलीटीका प १४९–१६९ (मुद्रित)

End:—

भट्टश्रीश्रीधरकृतौ पदार्थप्रवेश–न्यायकन्दलीटीकायां गुणपदार्थः समाप्त इति । मगलं महाश्रीः । म वीरमगस्य ।

(९) न्यायावतारवृत्तिटिप्पन [by देवभद्र].

Beginning:—

नत्वा श्रीवीरमेकांतध्वांतविध्वंसभास्करं ।
वृत्तौ न्यायावतारस्य स्मृत्यै किमपि टिप्यते ॥

७१ (१) सुरसुंदरीकथा (मा०) प २००
(२) सामाचारी (१) प्रतिष्ठाप्रभृति प १११ } मुद्रित १४½ ×२

७२ धातुपारायण (प्रथमपाद) by हेमचन्द्र प १७९ १५ ×१¾

७३ सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (अध्याय ६–७) प १४८ १५½ ×२¾

७४ कातंत्रवृत्तिपञ्जिका (पा १–८) by त्रिलोचनदास १८८

End:—

इति त्रिलोचनदासकृतायां कातंत्रवृत्तिपञ्जिकायां आख्याते अष्टमः पादः ।

७८. शिशुपालवध(माघ)टीका (संदेहविषौषधि) by वल्लभदेव
प १५–७१+४९–१७९ १०½×१¾

७९ (१) भवभावना by हेमचन्द्र [मलधारी] प ६९

Colophon—

संवत् ११९१ वैशाखसुदि ४ शुक्र । मंगलं महाश्रीः ।

(२) पञ्चाशक (१९) प ६९–१५८

Colophon—

संवत् ११९१ वैशाख

(३) पाक्षिकसूत्र (त्रुटित)

(४) धर्मोत्तरसूत्र by धर्मकीर्ति प १६

(५) लघुधर्मोत्तरटीका प ११४

End.—

कतिपयपदवस्तुव्याख्यया यन्मयाप्त
कुशलममलमस्मिन्नेतेनाल्पायासविदोः ।
परमकरसवाप्य ज्ञानधर्मोत्तरं यत्
जगदुपकृतिमात्रव्याहृ(प्र)तः स्यामतोहं ॥
सहस्रमेकं श्लोकानां तथा सप्तशतद्वयं ।
सप्तसप्ततिसंयुक्तं विपुलं परिपिंडितं ॥
लघुधर्मोत्तरटीका समाप्ता । शुभं भवतु ।
भुवनकीर्तिना धर्मोत्तरटीका लिखिता । सं १२७४ लिखितं ॥

८० (१) साधुप्रतिक्रमणसूत्र
(२) कर्मस्तव
(३) कर्मविपाक by गर्ग
(४) शतक
(५) सित्तरी
} जीर्ण, त्रुटित प ३३–९० १४½×१¾

(६) सूक्ष्मविचारसारप्रकरण प ९०–१०१ गा १५१

(७) आगमिकवस्तुप्रकरण प १ १–१ ७ गा ८६

(८) जीवदयाप्रकरण प १०७–११४ गा १११

(९) विवेकमंजरी प ११४–१२५ गा १४४

(१) पचयणसंदोह प १२५–१४६

(११) योग[illegible]त्र (प[illegible]४) प १४६–१७५

(१२) सम्यक्त्वप्रकरण (प्रा०) प १७६–१८१

७८ प्रकरणसंग्रह (त्रुटित) प १५२ १०×४½

(१) चैत्यवन्दनाभाष्य प १–६

(२) प्रत्याख्यानभाष्य प ६–११

(३) श्रावकदिनकृत्य प ११–४३

(४) आराधना (बृहती प्रा० मू०) प ४३–६६

Colophon:—

संवत् १३६९ वर्षे श्रीपत्तने लिखितमस्ति ।

(५) प्रकीर्णस्तोत्र

(६) संग्रहणी by श्रीचन्द्रसूरि

(७) वदनाभाष्य (प्रा०)

(८) मालाआदिनाम (?) गा २४

(९) शत्रुंजयकल्प गा ३९

(१०) सुगिरिद्ध (?) गा १६

(११) गिरनारकल्प गा ३२

(१२) शाश्वतचैत्य गा ३२

(१३) नमस्कारस्तोत्र गा ३४

(१४) कालसप्तती गा ७४

(१५) पञ्चाशिका गा ५०

(१६) अजितशांति गा ४२

(१७) सुयधम्म गा १०

(१८) समवसरण गा २४

(१९) कल्याणक (अपभ्रंश) गा २०

७९. काव्यप्रकाशसंकेत (१–६ उल्लास) by माणिक्यचन्द्रसूरि. प १६० १५½×१½ ग्रं० ३५३३

८० सिद्धहेमलघुवृत्ति (आख्यात and कृदन्त) प २०४ १२×१½

८१ संग्रहणीवृत्ति by मलयगिरि प ३०५ १५½×१½

End:—

संग्रहणेर्विवृतिमिमां कृत्वा यदवापि मलयगिरिणेह ।
कुशलं तेन लभतां सत्त्वाः सर्वेपि जिनधर्म ॥
इति मलयगिरिविरचिता संग्रहणीटीका ।

८२. (१) कुशलानुबंधि अध्ययन गा ६२
(२) आउरपच्चक्खाण (प्रा) गा ९४
(३) भक्तपरिज्ञा (प्रा०) गा १७१
(४) संस्तारकप्रकीर्ण (प्रा) गा १२२
(५) तंदुलवेयालिय (प्रा) गा ३४५
(६) चंद्राविज्झय (प्रा) गा १७४
(७) देवेंद्रस्तव (प्रा) गा ३०० — अतिजीर्ण त्रुटित प १३ , ११×३
(८) गणिविद्याप्रकीर्ण (प्रा) गा ८५
(९) महापच्चक्खाण (प्रा) गा १४३
(१) वीरस्तव (प्रा) गा ४३
(११) अजीवकल्प (प्रा) गा ४४
(१२) गच्छाचार (प्रा) गा १३८
(१३) मरणसमाधि (प्रा०) गा ६६२

Colophon.—

सर्व गाथा २३६२ । श्लोक २९५२ लिखापणी सहस्र प्रति ६४ पत्र ॥ ११॥ १ १० १ पामा गृहीः ।

८३ उत्तराध्ययन (प्रा) प १०१*

Colophon—

संवत् १[१]५९ अश्विनशुदि ५ शुक्रे लिखितं ।

८४ देसीनाममाला by हेमाचार्य प ११९ १०×१३

Colophon—

संवत् १२९८ वर्षे अश्विनशुदि १ रवौ अद्येह भृगुकच्छे महाराजश्रीवीसलदेव मई श्रीतेजपालसुतमहंश्रीलूणसीहमनुतिर्यगकुर्मतिपत्रौ आचार्यश्रीजिनदेवसूरिदत्ते देसीनाममाला लिखापिता। कायकप्राप्तीवमहं जापवसीह प्र

८५. प्रकरणसंग्रह प ७१ ; १ ×३
(१) उपदेशमाला (प्रा) प १–४४
(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा) ४४–६८ † गा १०
(३) पंचकल्याणक ६८–८१‡
(४) धर्म[कुलक] (अपभ्रंश) ८१–८५ गा ५५
(५) गौतमपृच्छा ८५–८९

मध्ये कतिचित् पत्राणि न सन्ति । † ४५ तम पत्रं नास्ति । ‡ ७५ ८ पत्रे न स्तः ।

(६) मूलशुद्धि (ठाणगपयरण) प ९०–१५६
(७) शालिभद्रचरित्र (प्रा०) *प १५७–१७३

End.—

इय परमपवित्तं सालिभद्दस्स एव(य)
चरियमयविसिट्ठं जे पढती मण(णु)स्सा ।
तह य अणुगुणती जे य बक्खाणयंति
नरसुरवरसोक्खं भुंजिउं जंति मोक्खं ॥

(८) सुबाहुचरिय (प्रा०) प १७४–१९८

Beginning:—

अत्थेत्थ भरहवासंमि नयरं नयराण उत्तम ।
हरिथसीसं तु नामेणं धण-ब(य)नसमाउलं ॥ १ ॥

End:—

एवं सुबाहुचरियं गुणबुद्धिएण धीरेण सिद्ध सुणेवि सुच्चा ।
पत्तेसु दाण विहिणा विवेह छद्देह नि(त्तं) मोक्खसमनंतसोक्खं ॥ २१५ ॥

(९) दूसमगंडिया प १९८–२०७
(१०) जम्बूद्वीपसंग्रहणी (प्रा०) by हरिभद्रसूरि प २०७–२१०

८९ (१) कथासंग्रह प २–१५८ (त्रुटित अपूर्ण)

(अ) दृढप्रहारिकथा (प्रा०)
(आ) रत्नचूडकथा (,,)
(इ) आपमगुरुकथा ( )
(ई) सागरचंद्रकथा (,)
(उ) तृणकथानक (सं०)
(ऊ) वसुदेवकथा (,,)
(ऋ) अमृताष्टमीकथा (,,)
(ॠ) नागकेतुकथा (,,)

(२) मूलशुद्ध्यादि (त्रुटित प्रकीर्ण)
(३) अलङ्कारग्रंथ प १८–१२९ Incomplete.

विषयापह्नवेऽप्रकृतिः वस्त्वन्तरप्रतीतिरित्येव प्रकरणस्थानपह्नवे वैधर्म्येणैवमुच्यते । आरोपप्रमाणाद्यारोपविषयापह्नवो आरोप्यप्रतीतावपह्नुत्यादयोपमलङ्कारः । तस्य च त्रयी संघटाया etc.

---

* प्रारम्भः प्राकृतः पश्चविंशतिश्लोकता ।

८७ (१) ज्योतिष्करण्डकटीका by मलयगिरि प १०९–२११*
(२) श्रावकसामाचारीव्याख्यान प १–९७ अपूर्ण

Beginning—

येन ध्यानसमन्वितेन तपसा निर्धूय कर्माशुभं
मूर्तामूर्तपदार्थराशिविषयं संप्राप्य सत्केवलं ।
भव्यानां करुणापरेण गदितो निर्वाणमार्गः परः
तं वीरं मुनिसत्तमं गतमलं मूर्ध्ना नमस्याम्यहं ॥ १ ॥

(३) कथानककोश (मा सम्पाप्य) प २४३ मु अपूर्ण

८८. सामाचारी प ९–९० (त्रिपाठ)

८९. (१) ऋषभचरित्र (धर्मोपदेशगत) by धर्मघोष प २८।
Incomplete. १५×१½

End—

इय रिसहनाहचरियं समसियं किंचियं सवहुमाणं ।
सिरिभुवणतुंगठाणं मझाण देउ सिद्धाणं ॥ १२२ ॥
चत्तारिसयप्पमाणा सिक्षेगसाणेण सि(इ)मंमि चरियंमि ।
सतरस सवित्तासिसई गाहामाणेण सिरिहं ॥ १२३ ॥
श्रीऋषभचरित्रं समाप्त ।

चर्त ऋषभचरित्रं । शेषजिनचरितानि तु सत्तमानतः समवसेयानि । वीरच
रितं तु स्वयमेव पूज्यश्रीधर्मघोषसूरिः सवितु(रा)ति ।

(२) वीरचरित्र गा १७७

End.—

चउवीसं ककायणे जप्पुद्दुपसिणे य पच(म)वेमाणो ।
सिरिवद्धमाणसामी विहुयमलो सिवसुहं पत्तो ॥ ११८ ॥

(३) गणधरस्तुति (४) सनत्कुमारचरित्र &c.

९० योगप्रकाशविवरण (प्रकाश १) प २ ६ १४½×२ सं १८००

९१ (१) उत्तराध्ययन † प १५९ ८×३

Colophon—

सं० ११८९ वर्षे अद्येह श्रीअणहिलपुरपट्टने श्रीदेवसूरिगच्छे श्रीरामभद्रसूरि
शिष्येण पं मतिचंद्रेण आत्मार्थं उत्तराध्ययनसूत्रपुस्तिका लिखिता ।

* त्रुटिता अपूर्णा । † P per MS

(२) सामुद्रिक (३) गणधरवाद
(४) उत्तराध्ययन (५) सुभाषितानि } १५९–१९०

(६) शान्तिनाथचरित्र (प्रा० त्रुटित)

९२. गौडवध by वाक्पतिराज प १४५ १२×१½

End —

कइराअकछणस्स सप्पवराअस्स ।
गवड ण कहावीढ रअय चिय तह समत्तं च ॥ ६८ ॥
कहावीढ सम्मत्त । गाथात: ११६८ । श्लोकत: १४९० ।

Colophon:—

मंगळं महाश्रु सर्वजगतः तथा च लेखक-पाठकयोः ।
संवत् १२८६ वर्षे रवौ गौडवधं नाम महाकाव्यं समाप्त ॥

९३ (१) उपदेशमाला गा ५४३ प १–४८

(२) उपदेशमाला (पुष्पमाला) by मलधारि हेमचन्द्रसूरि.
गा ५०५ प ४९–१०२

(३) धर्मोपदेशमाला गा १०० १०२–११२

(४) योगशास्त्र (प्रकाश १–४) ११२–१५५

(५) कल्याणकप्रकरण (प्रा०) गा ११४ १५६–१७०

(६) मूलशुद्धि १७१–१९०

(७) वीतरागस्तव १९१–२०९

(८) पवित्तासूत्र गा ५० २०९–२१४

(९) पापप्रतिघात–गुणबीजाधान २१५–२१८

(१०) अजितशान्ति २१८–२२४

(११) भरतामर प २२५–२३१

(१२) गौतमपृच्छा (प्रा०) गा ५४ प ५

(१३) धर्मलक्षण (सं०) प ६

Beginning—

धर्माधं क्रियते लोको न च धर्मं परीक्षते ।
कृष्णं नील सित रक्तं पीतकं धमसप्रणं ॥

(१४) प्रश्नोत्तररत्नमाला प ४

९४ नैषधीय (स० ११–२२) by श्रीहर्ष प १६६; १२३×१

Beginning—

प्रिया प्रियायाश्चविलंबमाविष्ट etc

Colophon —द्वाविंशसंसर्गोऽयं नाम । संवत् १३०४ आ० सु० ३ शुक्रे ऽत्र सूवैव नैषधमलेखि ॥

९५ (१) दशवैकालिक		प १–५१	११×१
(२) साधुप्रतिक्रमणसूत्र		प ५१–५९	
(३) अतिचार	गा १२	प ५९–६०	
(४) पाक्षिकसूत्र		प ६०–८२	
(५) पाक्षिकखामणा		प ८२–८३	
(६) अजितशांति		प ८३–८९	
(७) द्वात्रिंशिका (सं०) by देवभद्र		प ८९–९४	श्लो० १२

End—

संसारार्णवपानपात्र ! भवतः स्तोत्रोत्सवप्रक्रमे
स्वैरं विस्फुरता गिरश्छुरित यत्पुण्यमासि मया ।
तेनाशेषसमीहितोदयकृता श्रीदेवभद्रक्रमू
रेकवास्तु भवांतरेऽपि सुखमा त्वय्येव भक्तिः पुनः ॥ ११ ॥
इत्थं नाथ ! पुरस्तव स्तुतिमिमामावश्य मूर्द्धांजलिं
सश्रद्धा यः पठति प्रमोदसलिलैरापूर्यमाणेक्षणः ।
कामास्तस्य फलंति पुष्यति धृतिर्वेक्ष्मीर्यु(?)र्न सीदति
बुद्धिर्वर्द्धति मवते सुमगता नश्यंति च व्याधयः ॥ १२ ॥

(८) उपदेशमाला	गा ५४१	*प ९५–१४१	
(९) धर्मोपदेशमाला	गा १००	प १४१–१५२	
(१०) चउसरण (कुशलानुबंधि अध्ययन)		प ७३–७६	
(११) आउरपच्चक्खाण	गा ३०	प ७६–८	

---

*पत्र द्वात्रिंशिकाथी न स्तम्भे ।

(१२) भक्तपरिज्ञा गा १७१ प ८०–९२

(१३) संथारापयन्न गा १२१ प ९२–९९

(१४) सागारप्रत्याख्यानविधि गा ९ प ९९–१००

(१५) आराधनाप्रकरण by यशोघोष प. १०१–१२४

End—

इय आराहणपगरणमेय जसघोससूरिमिम्मविय ।
जो पढइ सुणइ भावइ सो सुगइ जाइ नियमेण ॥

(१६) आराधनाप्रकरण by सोमसूरि गा ६१ प १२४–१२८

(१७) बृहच्चतुःशरणप्रकरण गा १९ प १२८–१३३

(१८) क्षामणाकुलक. गा ४६ प १३३–१३७

(१९) आराहणाकुलक गा १६ प १३७–१३९

(२०) शोकपरिहारकुलक (प्रा०) गा २४ प १३९–१४१

(२१) द्वादशभावना (प्रा०) गा १३२म १५७ प १४१–१५०

(२२) महाप्रभपिस्तव by धर्मघोष गा २६१ प १५१–१६१

(२३) घोषकुलक (प्रा०) गा २९ प १६१–१६३

(२४) भाववर्धनकुलक (प्रा०) गा २६ प १६३–१६५

(२५) आत्मघोषकुलक प १६५–१६७

Beginning:—

जम्म–जरा–मरणजल–नाणाविहवाहिजलयराइन्ने ।
भवसायरे अपारे दुलहं खलु माणुसं जम्म ॥ १ ॥

End—

ता मा कुणसु कसाए इंदियवसगो य मा तुमं होसु ।
देविंदसाहुमहियं सिवसोक्खं जेण पाविहिसि ॥ २२ ॥

(२६) आत्मसंबोधकुलक (प्रा०) गा २१ प १६७–१६८

(२७) वैराग्यकुलक? (,,) गा २१ प १६८–१७१

(२८) योगशास्त्र (४ प्रकाश) प १७१–२००

(२९) आत्मानुशासन(सं०) by पार्श्वनाग श्लो १५ २००–२०६

(३०) धरणोरगेंद्रस्तव (सं०) श्लो० ३५ प २०६–२०९

(३१) भक्तामर प २०९–२१३

(३२) गभीरस्तव (सं०) श्लो० ४० प २१३–२१६

(१४) प्रश्नोत्तररत्नमाला प ४

९४ नैषधीय (स० ११–१२) by श्रीहर्ष प १६६; १४½×१

Beginning:—

मिया द्विपाक्ष्यविक्रमाविक्ष etc.

Colophon—समाप्तसंधिर्दशमं नाम । संवत् ११०४ भा० शु० ३ गुरौ ऽद्य सूत्रेण नैषधमलेखि ॥

९५ (१) दशवैकालिक प १–५१ ११×१

(२) साधुप्रतिक्रमणसूत्र प ५१–५९

(३) अतिचार गा १९ प ५९–६०

(४) पाक्षिकसूत्र प ६०–८१

(५) पाक्षिकक्षामणा प ८१–८३

(६) अजितशांति प ८३–८९

(७) धर्मशिक्षा (सं०) by देवभद्र प ८९–९४ श्लो० १२

End.—

संसारार्णवयानपात्र ! भवतः श्लोकोस्तवप्रक्रमे
तीरे निस्तुरता निरस्तदुरितं पर्युष्यमाते मया ।
तेनाशेषसमीहितोदयकृता श्रीदेवभद्रैकम्
रेकंवास्तु भवांतरेपि सुकृता त्वय्येव भक्तिः पुनः ॥ ११ ॥
इत्थं नाथ ! पुरस्तव स्तुतिमिमामावर्ज्य मूर्ध्नांजलिं
भक्त्या यः पठति प्रमोदसलिलैरापूर्यमाणेक्षणः ।
कामाचारफलंति पुष्यति धृतिर्लक्ष्मीर्मुखं वीक्षते
बुद्धिर्वर्धति लभते सुभगता सर्वंति च व्याधयः ॥ १२ ॥

(८) उपदेशमाला गा ५४१ *प ९५–१४१

(९) धर्मोपदेशमाला गा १० प १४१–१५९

(१०) चउसरण (कुशलानुबंधि अध्ययन) प ७१–७६

(११) आउरपच्चक्खाण गा ६० प ७६–८०

* अत्र द्वात्रिंशत्पत्राणि न लभ्यन्ते ।

End.—

समाप्त श्रीपर्युपणाकल्पस्य कतिचित्पददुगनिरुक्तमिति ।
सैद्धांतिकश्रीमुनिचंद्रसूरिशिष्या अनूचानगुणा जयंति ॥
श्रीरत्नसिंहाख्यसूरिमुख्या यच्छिष्यलेशो विनयेंदुसूरिः ।
श्रीविक्रमात् याण पंदुवर्षे
पूर्णांति वीक्ष्य स्वगुरोर्मुखाच ।
ज्ञात्वानघ पर्युपणाभिधान-
कल्पस्य किंचित् विवृते निरुक्त ॥

यत्रोत्सूत्रमासूत्रि तत्र मिथ्या[स्तु] दुष्कृतं ।
ग्रंथाग्रमष्टदशाम श्लोकशतचतुष्टयं ॥ ग्रंथाग्र श्लोक ४१८ ॥

१०१ त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र (दशमपर्व) प ५–११३; १७×२

१०२ प्रवचनसारोद्धारवृत्ति प ११७

१०३ (१) उपदेशमाला(प्रा०) गा ५४४ प १–३८

(२) ,, (पुष्पमाला) by मल० हेमचन्द्र गा ५०५ प ३८–८३

(३) धर्मोपदेशमाला(प्रा०) गा ८९ प ८४–९५

(४) क्षेत्रसमास गा ८९ प ९५–१०४

(५) विवेकमजरी गा १४४ प १०४–११८

(६) मूलशुद्धिप्रकरण by प्रद्युम्नसूरि. प ११९–१४१

End.—

सिद्धावसारहमिणं सुद्धाण मम्बाणमणुमाहत्थं ।
महाम्ईर्णं वसदंतसरय पज्जुण्णसूरीवयण पसत्थं ॥

(७) पंचकल्याणक (प्रा०) प १४१–१५५

Beginning:—

तित्थं पवयणसुयदेवय च नमिऊण सम्मभावेण ।
कल्लाणपणयं आदिजिणद ममंसामि ॥ १ ॥

End.—

पवयणदेवीए नमो वीए पसायण पचकल्लाण ।
मदमइणा वि रइयं कल्लाणपरंपरा होउ ॥
प[र]मिदनमियदेवाहिदेवनामेण पंचकल्लाण ।
रइयं भवमहणत्थं भवियाणं हरउ दुरियाई ॥ ११४ ॥

Beginning—

अथ गंभीरजिनोपसृष्टकटकभूषणः ।
आमदोदकपूर्णोद्दः सितद्युतिर्जिनानने ॥ १ ॥

End—

इति संस्तुतो जिनेश्वर! संसारारण्यमीतिभीतेन ।
कृत्वा मयि कारुण्यं मोक्षसुखं देहि मे स्वामिन्! ॥ ४० ॥

गंभीरस्तवः समाप्तः ॥

(१३) धर्मलक्षण प २१६–२१७

(१४) सिंदूरप्रकर प २१७–२११

९६ सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (२–३ पाद त्रुटित जीर्ण) ताडपत्र ११५
कागद ७८ १९×१३

९७ सिद्धहेमलघुवृत्ति (आख्यातवृत्ति अपूर्ण) प २३० १२३×१३

९८ सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (,,) प २७५; ११३×२३

९९ अभिधानचिंतामणि प १३१

End—

इति आचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां अभिधानचिंतामणिनाममालायां सामान्यकांडः षष्ठः ॥

Colophon—

संवत् १३१४ संयमसिरियोग्या पुस्तिका लिखिता । पूज्यश्रीसुमेरुसूरीणां शिष्यिणि(णी ?)धामुपदेशतः श्रीचित्रकूटमहादुर्गे मालिक्य महं० श्रीलीलापुत्रिका सह श्रीगंगादेवीसुश्राविकया श्रीनाममालापुस्तिका पार्श्वस्थव्रतिनी सकाशात् पुस्तिकानकप्रभागणिन्याः पठनार्थे समर्पिता । शुभमस्तु ।

१०० (१) कल्पसूत्र (मूल) प १–८९ ११×२३

(२) कल्पसूत्रटिप्पन by विनयचन्द्र प १–१९

Beginning—

सौवर्णैः सुरपदामिर्म्मरचि सुभिक्षेः श्रीगुरोरावपा वः
संपूर्णार्णोपूतोथैः सुविशदसुमनाभिपूज्यः सुवृत्तः ।
पात्रावारोपुनोर्द्धिसितकक्षकलितः सलिलधारीशिरस्कः
श्रीकल्पः पूर्णकुम्भः स भवतु भविनां मावकल्याणसिद्धौ ॥ १ ॥
प्रणम्य श्रीमहावीरं द्वादशांगी गुरूनपि ।
कल्पाध्ययनग्रन्थानां पर्यायान् कांश्चन ब्रुवे ॥ २ ॥

चवच गम्भाइरण मिक्समय केवलं च नेम्वार्म ।
बहापपवयर्ण जिणिंद हेहि लिम्मविर्य ॥ १३५ ॥

(८) समहणी by श्रीचन्द्र प १५५-१८४

(९) नवपद by जिनचन्द्र pupil of कक्कसूरि. प १८४-१९९

(१०) भावनाकुलक. प १९९-२०२

End —

संसारे इयमिहिणा महिलारूवेण मंडिय पासं ।
बज्झ(ज्झं)ति जाणमाणा अयाणमाणा य बज्झंति ॥ १० ॥

इयुपदीश भावना सम्मता ।

(११) जीवोपालम्भ (प्रा) by नेमिकुमार प २०२-२०५

Beginning:—

धम्मोवएसकुलं वयसम जीव ! तुमस दाहामि ।
बेखं पि तप म हु दसिपत्त भावउ(ओ) सुणसु ॥ १ ॥

End—

इय सोउं जीव ! तुम नेमिकुमारस्स भासियं सुणसु ।
बेय(जु)अकंमं न करसि गच्छसि अयरामरं ठाणं ॥ २५ ॥

जीवोपलंभः समाप्तः ।

(१२) गुरुवेयणाकुलक (प्रा॰) by धर्मेश्वर प २०५-२०६

End—

इय भावणाइ इ(ज)इ बहिय तं होसु धम्मबायरउ(ओ) ।
तेण इयसपक्कम्मो सिवसुक्खघणेसरो होइ(सि) ॥ १५ ॥

इति गुरुवेयणाकुलकं समाप्त ।

(१३) धर्मव्याविधान (प्रा॰) प २०६-२०७

End—

जइ सि कयम्मपसाउ धम्मस्सम ठसियरस ।
ता बरर गिण्ह मधु रयहरणं कम्ममलजनं जीव ! ॥ २५ ॥

पवज्जाविहाण पगरणं समत्तं ॥

(१४) सजमर्मंजरी (अपभ्रंश) by महेश्वरसूरि. प २०७-२११

Beginning—

नमिऊण नमिरसुरसिरमणिकिरणरंजियपयवीढं ।
पासजिणेसं संजमसरूवसंखित्तवं भणइ ॥ १ ॥

(२०) पार्श्वनाथाष्टक (मन्त्रगर्भित) श्लो० ९ प २११–२१२

Beginning—

श्रीमन्मार्गेन्द्रस्फुरितफणमणिद्योतिताशामुखश्री
रौद्रीकाद्याषडम्मीपयनगगनसन्मग्रगुलापरांगः ।
क्ष्मायायुमिप्रतीतत्रिपुरविजितदष्टा मनसःस्मस
सा श्रीवार्षदत्तानिसंदर्शितवियदुदयः पातु मां पार्श्वनाथः ॥

(२१) आदि-वीरस्तुति (प्रा०) by पालित्तसूरि प २१२–२११

Beginning—

मयलमुरामुरनमिउ(य) सेत्तुञ्जगिरिम्मि मज्म धीरं उसह ।
पवगयकम्मफलंकं आइजिणिंद नमंसामि ॥ १ ॥

End.—

एव वीरजिणिंदो अच्छरगणसंघ[सं]थुउ(ओ) भयव ।
पालित्तयमय[महिओ दिसउ मय म]मवुरिया ॥ ४ ॥

(२२) जिनपचकल्याणकस्तोत्र(अपभ्रंश) श्लो० १६ प २१४–२१६

Beginning—

ममिवि सिरिवीरजिणपाया सवत्तय भवियजणदुरियदारुणपयत्तयं ।
पञ्जीसजिणपचकल्लाणए चवण-जम्मण-चरण-नाण-निव्वाणए ॥ १ ॥

End.—

तित्थकरपकल्लाणइ सुकरनिहाणइ भत्तिमतु जो मण घरइ ।
मुणिवंदु पञ्जगुमसिरिठाणु गामु(सु ल)हु लहइ ॥ १६ ॥

चतुर्विंशतिजिनानां पचकल्याणि(ण)कस्तवन समाप्तं ॥ भद्रं भवतु ॥

(२३) ज्यद्यीसठाण प २१६–२२१

(२४) जीवविचार गा ५१ प २२१–२२४

(२५) अजितशान्ति गा ३९ प २२४–२२९

(२६) साधुप्रतिक्रमण प २२९–२३२

(२७) श्रावकप्रतिक्रमण प २३२–२३६

१०६ क्रियारत्नसमुच्चय by गुणरत्न *प ५–४२७ ११¾ × ४½

Colophon—

समाप्त सर्वाग्रकं ५७७८ लि० वैपुनेन लिखित । ग्रंथाय क्षेमं भूयात् ।

---

* १८६–२३६ पत्राणि न सन्ति ।

(५) स्थविरावली (नन्दीसूत्रान्तर्गता) प ११२–११५
(६) श्रावकप्रतिक्रमण etc. प ११५–११८
(७) धर्मलक्षण श्लो० १९ प ११८–११९
(८) प्रश्नोत्तररत्नमाला प ११९–१४०
(९) पंच नवकार (प्रा०) प १४०–१४१
(१०) पच्चक्खाणविहाण गा ११ प १४१–१४२
(११) जीवाणुसट्ठिकुलय by यशोघोष गा २५ प १४२–१४५

End—

इय तवमाणयाए मिवजीव सोणुसासइ सया वि ।
जसघोसमरिसमुणमस्स तस्स नस्सइ लहुं मोहो ॥ २५ ॥

(१२) आतुरप्रत्याख्यान प १४५–१४९
(१३) विवेकमंजरी प १४९–१५६
(१४) योगशास्त्र (४ प्रकाश) प १५६–१८५
(१५) वीतरागस्तोत्र प १८५–१९७
(१६) आत्मानुशासन प १९७–२०२
(१७) भक्तामर प २ २–२ ६
(१८) गंभीरस्तव प २ ६–२०८

Beginning—

अथ गंभीरनिर्घोषः स्फुरद्रोमांचभूषणः ।
आनंदोदकपूर्णाक्षः क्षितिन्यस्तशिरा जिनाग्रतः ॥ १ ॥
सोपारंभ सविभ्रंम सशेर्द प्रयत्नाश्चित ।
ततः स सोदुमारेभो विषमोमक्ष्मामसः ॥ ५ ॥

End—

इत्येवं विमलो यावत् स्तुत्यार्पितमानसः ।
भुवनाथमभिष्टुत्य पश्चागमणदि गतः ॥ ३९ ॥

(१९) पार्श्वजिनस्तव प २०८–२११

Beginning—

नरमोरगेन्द्रसुरपतिविद्याधरपूजितं जिनं नत्वा ।
श्रुतोपग्रहजनमनं तस्यैव महास्तवं वक्ष्ये ॥

End—

भक्तिर्जिनेश्वरे यस्य गंधमाल्यानुलेपने ।
संपूजयति यत्नेन तस्यैतत् सफलं भवेत् ॥ ३३ ॥

अंगोद्वर्तनवर्त्तिकाशिकसा स्नानोदक पामृतं
कृत्वा यम्मुगपाणि स्तोत्ररसनायोडविलासे रतः ।
वार्य स्तो सांडविलसितं पतनया पुसां हर्तेव मनः
स श्रीमान् गुणरत्नसूरिरभवत् तत्पट्टलक्ष्मीगुरुः ॥ ९ ॥
मर्त्य(र्भ)ति सगृह्य यासो निन्याकनाकिनो विभुं ।
यासां यस्य गिरामाश्विन्नच्छतु नाकिनां ॥ १० ॥
श्वेतांशुना त्रिजगद्गणमागतक-
भासो यदीययशसः प्रतिवेशिनेव ।
पिग्(द्) श्रीयते फलयता फलुपत्वमत
दोपाकरः क सद्वेभ्युदयं परेपां ? ॥ ११ ॥
सिंहासनी(नैं?) यदीयदोप्रसु नभरं कुसुनिर्मीकुसुरक्षणाय ।
पार्श्वेषु यस्य विसर्सति समस्तशुभसाम्राज्यमगलसितासवमानि मानि ॥१२॥
येपामुदारहृदयानां पावविवासितां मिताः ।
सम्भते छपकोप्युर्वर्गीरवं गौरवमित्यः ॥
तेपां प्रसादसंरम्भा[त्]जीयज्जादृयेम मौंग्रमा ।
एतद् व्यपापि शिष्येण श्रीसर्वाणन्दसूरिणा ॥
राज्ञा पावरसायुदारचरितः संकम रूपकद्
पायया(कृप्या?)मकपायचित्रकमहोपम्याः प्रमावातिव ।
अभ्यर्च्येर्वैरलुभिः कीर्तिवसुधामासागरामावयम्
यावद् मेरुतु मरसुमदमरः श्रीमचरित्रं पिमोः ॥
रिवपोपमानां वीरस्य धीरस्य च टकुरस्य ।
साहाय्यकादिंदुनिर्धानपर्ये परित्रं पवच्चकरः ॥ १६ ॥

Colophon:—

संवत् प्रयोदशब्द चरवर्षे मा० शुरि द्वितीया गुरुवारे सम्भीमामे मुव० नागार्जुनमुनट्टनायन श्रीपार्श्वनाथचरित्रं परिपूर्णपुस्तकं सारपालेन लिखितं ॥ मम etc. मार्गं etc.

१०° सिद्धहेमस्पुवृत्ति (पंचम अध्याय) प १४९; १५३ ×२

११° प्रवचनसारोद्धारवृत्ति प ११८; १५ ×२

This cod x contains a l rge In a ti f 21 verses but as the last f llow are wormeaten it is not poss ble to reproduce the verses completely

१०७ उत्तराध्ययन प १४८, १४×२

१०८ पार्श्वनाथचरित्र (प्रा०) by सर्वानंद प १५६–१४५। १८३×२'

End—

इत्याचार्यश्रीसर्वानन्दविरचिते श्रीपार्श्वनाथचरिते महाकाव्ये श्रीपार्श्वनाथनिर्वाणगमनो नाम पंचमः सर्गः ।

बभूव भूवलयमवपपाद्य प्रथामघमा गणधरसुधर्मा ।
स साम्प्रतं वीरजिनेश्वरोऽपि शिष्यैर्मदीयैः मतिपथवे स्म ॥ १ ॥

तिथायाः(पाः) सततं तपस्यमपसोराशौ पुराशीदय
तीर्थं श्रीजयसिंहसूरिरतुलस्मापनस्तस्तुतः ।
किं चित्रं समतुबतीयहृदयोत्संगे तुरंगाननाः
स्वर्भूमोपि गुणश्रिमालिनि ममौ मालिमर्नगेपि यत् ॥ २ ॥

कदाचिदिंदौ मलिने कदाचिद्दोदसमावे सति सूर्य ।
यद् सार्थिनुमम्बुवास स्थिरत्तमातैव यदाव्य गा (नि गोः) ॥ ३ ॥

श्रीचंद्रप्रभसूरिरद्भुतमवाङ्गपारपारंगमो
रेतस्मोदसहामरिस्वयहरिकल्पद्रुमपामवत् ।
धारय यस्य विभावरीविभुविभापीयूपयैर्गवी
सूरिर्दूरयति स्म मन्मिव(चः ?)स्रोते न कस्य भ्रमं ? ॥ ४ ॥

स्फीतानां नवकम्पसंकलितयद्म्याख्यानवस्त्रामल-
श्रियामाकवचैमव मवमित(तैः) पीयूषपूर्वैदवे ।
रेगन्मगजवीपविभ्रममरं यत्र भयन्ते बरा
यशापमगमौक्तिकचवचवसाचमार्थचवाः ॥ ५ ॥

शिष्यस्तस्माच पाथोनिधिपरिधिविराजत्सद्धर्मघोषः
सूरिः श्रीधर्मघोषः समजनि जनितरद्दिपीयूषवृष्टिः ।
संकीर्णं सर्कशाभिः मवचनवचनैः सार्वर्गतो यदीय-
व्याहारैर्हारदूराम पुरमधुकेन (मधुरमधुमधुकोम ?) वाचम्पर्ते ॥

उन्मद्माध्यपूर्वीपदविपदारि सौकाशोकलीला-
मौक्तिकामायामितिभ्रिः समयरमवद्वीक्ष्यो मुनीद्रः ।
तद्विद्याववातव्यतिकरमकरोत् तत्त्वमद्विमोह
प्रमाकारेण कार्म विकसदसिसदृग्गृहीतोरेव प्रवेस ॥ ७ ॥

आविर्देवत सुधावा जगति चकासीचकार धाइचर्न ।
वाचावाचमिचायुतमार्ग मात(र्ग)ति मदतोपि ॥ ८ ॥

श्रीगोवर्द्धनवर्धिकश्रशिकला सानोदर्क चामृतं
कृत्वा यन्मुनयापि लोकरसनाशोकाविकाशे रवः ।
वाच एतां दोडवितसितां यत्नया पुंसां हरते मनः
स श्रीमान् शुभरत्नसूरिरभवत् तत्पट्टलक्ष्मीगुरुः ॥ ९ ॥
अस(मं)ति सरसूई यासां पिन्याकनाकिनो विभु ।
वासां यस्य गिराम्बादविवदेच्छतु नाकिनां ॥ १० ॥
श्वेतांशुना त्रिजगदगणजागरूक-
भासो यदीययशसः प्रतिषेधिनेव ।
धिग्(क्) श्रीयते कलयता कलुपत्वमत
दोषाकरः क सदृशेऽमुष्य परेषां ? ॥ ११ ॥
सिंहासनी(नेः?) यदीयदेशभु पायर्द कुमुदिनीकुसुदेशणाय ।
पार्श्वेषु यस्य विलसंति समस्तशुभ्रसाम्राज्यमगउसितामलमानि मानि ॥१२॥
मेघाभुराजहृतानां पार्श्वविभासितां भिदाः ।
कमते कमबोध्युर्वौरव गौरकीर्तयः ॥
तेषां प्रसादसंरमा[ज्]त्रीयजाड्येन सौगसा ।
एतद् व्यधायि शिष्येण श्रीसर्वाणंदसूरिणा ॥
राजा यावद्माधुरारचरितः संलग्न पदम्
पावया(दूष्या?)मलकान्तचित्रकमहौपध्याः ममाचारिव ।
आसर्य्यैर्वर्यसूमिः श्रीर्तिवसुधामासागरामाद्रयात्
तावद् नंदतु नंदसुमदमदः श्रीमच्चरित्रं पिमोः ॥
रिवपोषनानां वीरस्य धीरस्य च ठकुरस्य ।
साहाय्यकादिंदुनिर्वानवर्षे चरित्रं धवलकक्करः ॥ १६ ॥

Colophon:—

संवत् त्रयोदशपद् शरवर्षे भा० शुदि द्वितीया शुक्रवारे स्तम्भीग्रामे सुप० नागार्जुनसुतलूणाकेन श्रीपार्श्वनाथचरित्रं परिपूर्णपुस्तकं साधपानेन लिखितं ॥ मम etc. यादर्श etc.

१०९. सिद्धहेमलघुवृत्ति (पञ्चम अध्याय) प १४९; १५३ ×२

११० प्रवचनसारोद्धारवृत्ति प ११८; १५ ×२

This cod x contains a large Pras asti of 21 verses but as the last folios are wormeaten it is not possible to reproduce the verses completely

सद्गुणपर्वपरिपूरितहुंगगात्रः पात्रं श्रियो विमलमूलकमाविलासः ।
यो धर्मसद्गुणविधिः स चिरं तनोतु श्रीमालवंशः

The wife of Sāwantasimha of Srimālavamsa donated the MS

१११ अभिधानचिंतामणिनाममालाटीका by हेमचन्द्र

End —

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां स्वो चिंतामणिनाममालाटीकायां सामान्यकांडः षष्ठः समाप्तमभिधानचिंतामणेर्नाममालायाटीका । ७ । ११२० । एवं सर्वसंख्या १०००० प्रादर्श etc

Colophon:—

संवत् १३३७ वर्षे वैशाखशुदि ५ गुरौ अद्येह श्रीमदणहिलपाटके महाराजाधिराजश्रीमत्अर्जुनदेवकल्याणविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि महामात्यश्री एवं प्रभृतिमाने महाराजकुमरश्रीसारंगदेवेन मुख्यमात्यमुद्राव्यापारे महंश्रीमल्लिपाश्वधर्मिपक्षपरिपन्थी पूज्यपरोपकारपरमपूज्यार्थश्रीमत्मुनीन्द्रचन्द्रसूरिप्रतिष्ठितमुश्रीमद्[र]त्नसूरितत्पट्टप्रतिष्ठितप्रभुश्रीमत्प्र चरणचञ्चरीकेन पं सहजकीर्तिना आत्मस्मार्थं अभिधानचिंतामणिनाम लिखापिता ।

११२. (१) कल्पसूत्र (मूळ) प ११४

End —

एकादशगणधरा प्रणाममामसिद्धं—
एकः सहस्रो द्विशतीसमेतः श्लोकस्तथा षोडशभिर्विद्धं ।
कल्पस्य संख्या कविता विशिष्टा विचारदैः पर्युषणादिकस्य ॥
ग्रं १२१६ । ७ । मंगलं महाश्रीः ।

(२) कालकाचार्यकथानक (प्रा) प ११५–११६

Beginning—

पविकित्तियं पि कुणतो आणाए वेस—किच—काळस्स ।
मुक्काइ विसुद्धमावो कालयसूरि व जं समियं ॥
तथाहि— नामेण धरावासं अत्थि पुरं जत्थ सासमगुणेहि ।
वेसमणेण मासीकय व दीसंति धणनिवहा ॥

End—

इति श्रीकालि(ल)काचार्यकथानक समाप्त । ग्रंथाग्र गाथा १५० ७

(३) वैजनाथकलानिधि (मराठी) Paper Manuscript
प ११५; ११×२

[प ४९–५१—वार्ता नगरवर्णन। आगलिया। रूपईमा। माळीया। राजद्वारें। राजद्वारें। राजश्रीद्वारें। वाड्यावाडे। चौकिया। मनोरम विलासमुरें। प्रसिद्ध सिद्धांचे मिवेस। बौद्धांचे विहार। मिनोंची जिनालयां। कनकशाळा। टंकशाळा। होमशाळा। मध्ययनशाळा। गीतनृत्य–वाद्यशाळा। जेणशाळा। चित्रशाळा। धर्मशाळा। मपशाळा। हस्तिशाळा। अश्वशाळा। अनेक मठ मढिया। कडबाडे मढें चौकीया धमसद्वारें वसुधारें माळघें कोथनिवर्डे कोठारें। कोन्हिया। कडी। धोडो डी। [क]ळईस। तुळाळे आवासणियां। सिंपणहारी। धमूतपवाजस इम(घ)प्रकटिते। स्वगगिरिशिखरसंकाशें देवळायतनें। चतुष्पथें २ विचित्रचित्रित समार्मडप। सर्णकळशालंकृतप्रासादसहस्र(स्र)। जेसें गगनसरोवर कनककमळमुकुळीं अलंकृत। मयूर पारावत चकोर राजहंस। तेयां चित्रां प्रासादांवरि इतमेतम्र संच रळेति आकाशसरोवरी कळविहंगमां ब्राह्मणभवनीं भरयां यश सामाचे चदूघोष सामे प्रावरमिहोत्र हवनें मगळप्रकाशक होमधूम। सुरभिपरिमळालंकृत श्रीमवमवनीं वह वहे अगरधूम। क्रय–विक्रयम्यवहारीं ससम्रम ह्रट्टशाळाप्रवेश। ठाई ठाई सतीसां चुवापुर्यां वै सरांबाचे या गरदी। तांबवळसभेरें। मावको मठांसि पात्र परिपाठ वार्षी अभ्यासस्मानें। गोमवते आंगसराथी विद्यशाळा। घटप्रसादसाधको वेसी मार्गेसावनें। तव वितव मन सुखिर वाप वारदां सरावांची पकांतस्मानें परमप्रबोधानंदनिर्मेरां मुमीं वेयास्यान मठ राजळि वांसिह वारीं शाविये रूशिवीये मुजे ती तीं भूमींची मूविळासिर्णिवी मवसद्वारें।

प ५८ वार्ता सभावर्णन। तेय गादिया। मूडे मसौरे। वा(चा)वडे। लोहासनें। वज्रासन। वैतासन। दरमासन। स्वस्तिकासन। सेजवटा वाचने। या पाटपा वढे। तेय प्राच्योदीच्य दाक्षिणात्य अंग वं(बं)ग लिंग कलिंग सौराष्ट्र महाराष्ट्र कर्णोट लाट भट मत्स्य पांचाळ किरात हूण नेपाळ मालवी वेस वर्बरा सिंहे सु–छती मोरी यादव राठोड कदंब कलिपुरा चौहाण मार्मतीप नाइक पुलिंद मीळ मौतवासिए कोंकण चोळ नरपति सेस्हार गौड गाजमे कानौमिए उकळ मागध वह्मिए पातबमिवे वावर रानीए कटक सेंघव वालुक्म साघार तजर हमीर हुरक ही रामे वैठले। तेय लेप्मांचे यां सरसा वे प्रणतकारप्रमित। मवबटांचे सरंग परिहारित। तेय धर्मपात्रें अर्थपात्रें विश्रामपात्रें कार्यपात्रें विनोदपात्रें प्रसादपात्रें कीर्तिपात्रें स्मार्त राजगुरु धर्माधिकारी बाकरणी संधिविग्रही साहसी धांवीरवाडी कुमाराध्यक्ष वैद जोइसी मसवर मकामुद्रावद। आंगां आंबाचे परिवार वीबटे डोवीकार सावेरिगते पारखी। महवद मोहुदी साहिप। पवबळ वारिकाहव।

प १०२–१०३–आरण्यक हुड रूढ् चळंदसी उत्तर मारणी चळंदसी व[च]रवा-

सद्गुरुपर्युपरिस्मृतिसद्गुणगात्रः पात्रं श्रियां विमलमूलकलाविलासः ।
यो धर्मसद्गुणविधिः स चिरं जयेतु श्रीमाल्वंशः

The wife of Sawantasmha of Srimilavamsa donated the MS.

१११ अभिधानचिंतामणिनाममालाटीका by हेमचन्द्र

End.—

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां स्वो चिंतामणिनाममालाटीकायां समा-
प्यकांडः षष्ठः समभिधानचिंतामणेर्नाममालायाटीका । छ । ११९० । सर्व
सर्वसंख्यायां १०००० श्लोकं etc.

Colophon—

संवत् १३१७ वर्षे वैशाखशुदि ५ गुरौ अद्येह श्रीअणहिलपाटके महाराजाधिराज-
श्रीमत्अर्जुनदेवकल्याणविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि महामात्यश्री इवे प्र-
र्तमाने महाराजकुमरश्रीसारंगदेवेन मुस्लमानमुद्रयां महंश्रीमहिपालप्रभृतिपंच-
कुलप्रतिपत्तौ पूज्यपरोक्षपरमपूज्यार्चनीयप्रमुनीनरचंद्रसूरिप्रतिष्ठितप्रमुश्रीमव[व]र-
सूरिवत्पट्टप्रतिष्ठितप्रमुश्रीमलय चरणपर्यपरीकेन पं सहजकीर्तिना आसन-
स्नार्थं अभिधानचिंतामणिनाम लिखापिता ।

११२ (१) कल्पसूत्र (मूळ) प ११४

End.—

पत्ताक्षरगणनया प्रमाणमानमिदं—
पत्रः सहस्रो द्विसतीसमेतः विद्वतया पोडशमिर्विनानु ।
कल्पस्य संख्या कथिता विशिष्टा विचारकैः पर्युषणाभिधस्य ॥
सं १२९६ । छ । मंगलं महाश्रीः ।

(२) कालकाचार्यकथानक (प्रा०) प ११५–११६

Beginning—

नमिविसिद्धं वि कुणंतो आणाए देस–सिस्स–क्खालस ।
सुणसह निसुणमाणो कालयसूरि व तं मग्गिसं ॥
तथाहि— नामेण धरावासं अत्थि पुरं जत्थ सयलमणुजे ।
वेसमणजं मासीकय व दीसंति धणनिवहा ॥

End.—

इति श्रीकालि(क)काचार्यकथानक समाप्त । ग्रंथाग्रं गाथा १५० छ

(३) पंचमाध्यकल्पनिधि (मराठी) Paper Manuscript
प ११५। ११×२

११४ हैमबृहद्वृत्ति(त्रुटित) प १६०—५८१

११५ (१) आराधनापताका प १—५१

(२) आउरपच्चक्खाण प ५१—६०

(३) संथारापगरण प ६०—७३

(४) द्वादश भावना (प्रा०) गा १११ प ७४—८४

End—

कोइ(हि)दुत्थमयाए भिगु समपुत्ता य अइगकुमारो ।
मूछगमाया य तहा आराहणा होंति एमाइ ॥ १११ ॥

(५) आराहणाकुलक. गा १५ प ८४—८५

(६) आराधनासार गा ४८ प ८५—९०

(७) विषयनिंदापचाशत् प ९०—९३

End—

एवं जे गुणभूरिसूरिविरयण पासमिओम्हावण
धम्मसाणवणरम्म पुण्डिकरण मेइगुगम धम्मं ।
पिपित इंत पर्यति कम्मनियम वेरग्गरंगेण ते
भमिऊण निरंतरं बरतरं मुंजंति मुक्खे सुह ॥
विषयनिंदापचाशत् ।

(८) शीलगुण गा ४४ प ९३—९५

End—

संसारे तजपमरायगगुरू पुत्तेहि पाविज्जए
संपत्त वि गुणंति तस्स वयण मद्याए पुण्णाहिआ ।
सोऊण वि कुणति निच्चसमणा जे तमि सज्जाए
त(भ)द्दा मग्गुत्तमसिद्धिसिपदं पावति ते निच्चुई ॥ ४४ ॥

(९) आराधनाकुलक गा ३६ प ९५—९७

(१०) जीवानुशासनकुलक गा २९ प ९७—९८

Beginning—

संसारंमि असारे नत्थि सुहं वाहि—वयणापउरे ।

End—

इय जाणिऊण एय धम्मायत्ताइ सव्वकज्जाइं ॥

(११) आत्मसंतोषकुलक. गा २ प ९९—१००

(१२) कुलक. गा ११ प १००—१०१

एणी च्यंदसीपद उत्तरापद आरणीयापद खोडु इत्यादि ५२ मंध । प्रथम १ मंत्र । पानेसमि पथि सूत्रमंतर । महावैराग्य । महाविवादसिर्द्ध । ब्रोहसामें सीमि । देवपूर्व तीनि ३ । पुरुषपूर्वे ५ । आयपूर्वे ९१ इत्यादि सामें आठ सहस्र चौपन्न । सोमी आगळे ॥ ७ ॥ सैरंध्री कुब्जागत प्रयोग आवै । मयूरबंदका संगिमें कुमीमें वर्के चिकसिकारें भ्रमरसंगिमें । एसे आंकुरणांवारणसिरा आवें । त्रिवक्रि बं(धे)नु पाणी मांगु । अभिलो आवें । चेरवणीया निरिसिहा फेरी सोवा दर्व-वी मयाई करी । वपी वन देवा वासिमेरे मृगाराचे दैठे विपारी प्रयोग वर्णै फणी दोरी दामण । मुहाकोवी । अस्वा छेदणी । गाडुवा । इयें उपरि करी करवें । या प्रथम माहु । गर्भाधान । पुंसवन । सीमंतोन्नयन । जातकर्म । नामकरण । निष्क्रमण । अन्नप्राशन । कर्णवेधु । चूडाकरण । ब्रह्मचर्या । गोदानिका । वनवास । समावर्तन । केशांत । दारापरिग्रहण ॥ ७ ॥ ईसरीचा छमासी त्रिपुरदहनकरी वाटीचकेसर वेपाठो उपनले । तेयां तेया च्यारि जाडिया म्हणि पथि जारिवका । ब्राह्मणु दीक्षा घेतो अष्टन्याचार्य । सत्री बाणी नम वर्फे विभागु वया मित्र स मिळिगु । साग घेटडु । अघोरमुखी पंचसपमुखी । वामवामसुखी । विश्वरूपल-रुपी । चिगंगवदनासाय वनवाय(चंडिम)व । नरामुखुम्दोमिग । आठ छापनी आगम । ४ गोत्रे । अठेसातीस सेको राशि वसु । नवपूजा । त्रिदीक्षा । ३१ वस्त्र ८ कक्ष]

१११ भावनासंग्रह प १-१९५; १२×१½

Digambaras also deal in Bhāvanā

Beginning —

Fol. 17 ओं नमो वीतरागाय ।

अरिहनन-रजोहनन-रहस्यहरं पूजनार्हमर्हंतं ।
सिद्धान् सिद्धाष्टगुणान् रत्नत्रयसाधकान् स्तुवे साधून् ॥
श्रीमज्जिनेंद्रकथिताय सुमंगलाय लोकोत्तमाय शरणाय विनेयजन्तोः ।
धर्माय कय-वचनाशयशुद्धितोऽहं स्वर्गापवर्गफलदाय नमस्करोमि ॥
धर्मः सर्वसुखाकरो हितकरो धर्मं बुधाश्चिन्वते
धर्मेणैव समाप्यते शिवसुखं धर्माय तस्मै नमः ।
धर्मान्नास्त्यपरः सुहृद् भवभृतां धर्मस्य मूलं दया
धर्मे चित्तमहं दधे प्रतिदिनं हे धर्म ! मां पालय ॥
सम्यग्दृष्टीनां वत्सलो धन्यनाः प्रधानभूताः । अर्हत्सिद्धाः साधवो धर्मश्चेति ।

End—

Fol. 58 इति भावनासंग्रहे चारित्रसारे सागारधर्मः समाप्तः ।

११४ हैमबृहद्वृत्ति(त्रुटित) प ११०—५८१

११५. (१) आराधनापताका प १—५१

(२) आउरपच्चक्खाण प ५१—६०

(३) संथारापगरण प ६०—७३

(४) द्वादश भावना (प्रा०) गा १३३ प ७४—८४

End.—

बोह(हि)दुलभभाव भिग्रु जमपुत्ता य अरगदुमारो ।
मूकमाया य वहा भावहणा होंति पमाई ॥ १३३ ॥

(५) आराहणाकुलक गा १५ प ८४—८५

(६) आराधनासार गा ४८ प ८५—९०

(७) विषयनिंद्रापचाशत् प ९०—९३

End.—

एवं जे गुणभूरिसूरिवयण पामग्गिउत्तावण
धम्मसाणवमस्स बुद्धिकरण मेद्दतुतुर्म धर्मं ।
चिंति दंव परंति कम्मनियले वेरग्गदंडेण ते
भंजेऊण निरंतरं वरतरं मुजंति मुक्खे सुहं ॥
विषयनिंद्रापंचाशत् ।

(८) शीलगुण गा ४४ प ९३—९५

End.—

संसारे उवयमवायगगुरू दुमेहि पाविअए
संयम वि सुणंति वरम वयण सदाए पुणादिमा ।
सोऊणं वि दुणंति निचलमणा जे तंमि सत्तायरं
त(म)वा सग्गुणमूरिदंसिपए पावंति ते निव्वुइं ॥ ४४ ॥

(९) आराधनाकुलक गा ११ प ९५—९७

(१०) जीवानुशासनकुलक गा ११ प ९७—९८

Beginning.—

संसारंमि असारे नत्थि सुहं वाहि-वेयणापउरे ।

End.—

इय जाणिऊण एय धम्मायत्तं मयरज्झाई ॥

(११) आत्मसंयोगकुलक.. गा २३ प ९९—१००

(१२) कुलक.. गा ५१ प १००—१०१

Beginning:—

मिसाविरामे परिमावयामि गेहे पडिचे किमहं सुसामि ? ।

(१३) दान-शील-तप-भावनाकुलक गा ४४ प १०१-१०१
(१४) गौतमपृच्छा गा ६४ प १०२-१०१
(१५) णमिपवज्जा (उत्तराध्ययन अ० ९) गा ६० प १०१-१०८
(१६) दुमपत्तय (उत्तरा० अ० १०) प १०९-११०
(१७) हरिकेशीय अध्ययन (उत्तरा० अ० १२) प ११०-१११
(१८) चित्तसंभूइज्ज (उत्तरा० अ० १३) प ११३-११५
(१९) महानियंठिज्ज (उत्तरा० अ० २०) प ११५-११७
(२) संजइय (उत्तरा अ० १८) प ११७-११८
(२१) सामाचारी (उत्तरा अ० २६) प ११८-११७
(२२) संग्रहणी प ११७-१५०
(२३) जंबूद्वीपप्रकरणादि गा ११९ प १५-१००
(२४) विचारसत्तरि प १००-१०१
(२५) उपदेशमाला गा ५४१ प १०१-१५५
(२६) धर्मोपदेशमाला प १५५-२००
(२७) तपविधि (सं प्रा०) प २ १-२०१
(२८) अजितशांति प २०४-२०८
(२९) जीवविचार प २०८-२११
(३०) पिंडविशुद्धि प २११-२१५
(३१) विवेकमंजरी प २१५-२१०

११६. (१) योगशास्त्र (त्रिभुवनसार) प १८

Beginning:— ओं नमः सर्वज्ञाय ।

पुनर्जन्म न जायेत यत्स्वरूपनिरूपणात् ।
तज्ज्योतिः प्रभवोत्पत्तिविनिर्मुक्तमुपास्महे ॥ १ ॥
परं ज्योतिरुपाश्रित्य क्रमात् तन्मयतां गताः ।
ये साधुः परमार्थ तान् सिद्धान् सिद्धये स्तुमः ॥ २ ॥
विश्वस्यापारपारीणान् निरीहान् ब्रह्मचारिणः ।
सम्यक्त्व(सम्यग्?) ज्ञान-क्रियापारान् सद्गुरून् नौमि तात्त्विकान् ॥

End of the first Prakāśa—

निर्देशमार्हस्त्यो मा[illegible] प्रकाशः श्लोक ५०

End of the second Prakāśa—

इति श्रीत्रिभुवनसारनाम्नि योगशास्त्रे गाहस्थधर्मनो नाम द्वितीयः प्रकाशः।

End of the third—

परमात्मध्यानवसुरेश्योपस्य म स्पृहा ।
शरीरेपि स्पृहाभयमुष्टेस्यष्ट(?)स निस्पृहः ॥ ४९ ॥

(२) शुर्याविचार? (मडलीसदस) प ३५-४२ (

(३) नाडीविचार (मा०) प ४२

Beginning—

ववसायववुक्कम्मे विग्गहववहारमजणारंभे ।
मोयण-सुरयपसंगे वाहिणनाडी सुहा भणिया ॥ १ ॥

End.—

जा पवहइ नियनाडी त चिय पायं पुरंमि काऊण ।
भीसव(?)इ नियघरओ जइ इच्छइ सम्मसंपत्ती ॥ ४ ॥

(४) ध्यानकम प ४२-४५

(क) गमनागमनप्रकरण)

Beginning—

माग-मयागरनमिय नमिऊण जिणेसरं महावीरं ।
वोच्छामि सुवणसारं साणस्य सयलझायहियं ॥
थोर्वतरंमि गहु वामदिसाए पुणो नियपवणो ।
सामो सुदसमरणणो असुहयो दाहिणनियपवणो ॥ ५ ॥

End.—

पगलाद-प्रम्मठपगे संगामे तद य दुग्गमपवेसे ।
वाहिणयरस कज्ज ववनो दाहिणो गदछो ॥ २० ॥

गमनागमनप्रकरणं ।

(ग) जीवित-मरणप्रकरण

Beginning—

जइ वाहियस्स कज्ज निमित्तमातोइयं पटनान ।
गुणदो दाहिणपवणे ससरेण दुगरं कुणइ ॥ १ ॥
जइ नियमं पहइ गुणइ वनिकाय दाहिनदिगाए ।
नो मरइ वाहियाधा एव(ग)रिसम्भणरे कुणइ ॥

End—

कि जंपिएण बहुणा साहिणावस्थाहि मरइ साहिओ ।
तह भासियाहि जीवइ जह भणियं मायम्मेय ॥ १० ॥

जीविय–मरणप्रकरणं ॥

(५) शाकुनविचार प ४५–४७

Beginning—

वाम सियाली हाइ सुह दाहिण दुक्ख करेइ ।
पिट्ठद्धिय मीहामणी भमाडिम मारेइ ॥ १ ॥
बंधू–पसाइ–सपोइ जइ निम्गमि वामाइं ।
पइसंतइ जइ दाहिणाइं पुन्न साहइं कज्जाइ ॥ २ ॥
वामी होपिणु दाहिणी जइ सूणरि गच्छेइ ।
तो आमरणविमूसिया कणिविय पावेइ ॥ ३ ॥

Leaves 48–57 are lost

(६) स्वामी(मि)स्सर चक्र (Apabhramśa) प ५८

Contains 4 verses on fol. 58.

(७) ध्वजाध्याय प ५८–५९

Beginning—

शृणु शक्र ! यथातथ्यं ध्वजाध्यायं शुभाशुभं ।
येन विज्ञातमात्रेण ज्ञायतत्र शुभाशुभम् ॥ १ ॥

End—

यस्य मध्ये भवते(वेत्) भमिदाहो भविष्यति ।
विक(प)क्षे महीपालाः संग्रामं दारुणं भवेत् ॥

इति गर्गोक्तसंहितायां ध्वजाध्यायो नाम सप्तचत्वारिंशत(त्त)मः ॥

(८) गर्भलक्षण
(९) वर्षालक्षण,
(१०) उत्पातदर्शन } प ६०–६७

(११) सिद्धादेश प ६७–७१

Beginning—

सिद्धादेशं प्रवक्ष्यामि भाषितं च महर्षिभिः ।
गर्भे दृष्टि यथा चार्थ गर्ग–विपुलमर्पितं ॥ १ ॥

End —

पवं(वत्) तु परमं गुह्य प्रश्नगा कथित पुरा ।
यस्य ज्ञानमिद तस्य वाणी भवति अस्तखा ॥

(१२) गणहरहोरा गा २९ प ७२–७५

Beginning—

जीवाजीवपयरयवत्थुविस्थारमुणियपरमत्थं ।
नमिऊण इंदभूइं होरं वदामि बोच्छं ॥

(१३) सामुद्रिक (नारदीय) प ७५–८२
(पुरुषलक्षण श्लो० ३८, स्त्रीलक्षण श्लो० ३८)

Beginning—

आदिदेव प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शिनं ।
सामुद्रिक प्रवक्ष्यामि शुभग पुरुष–स्त्रियौ(योः) ॥ १ ॥

End—

या कन्या वर्जनीया सुलमु(सु)चरीहिता भद्रशीला विप्रदा ॥ ३८ ॥
इति नारदीये सामुद्रिके स्त्रीलक्षण समाप्तं ।

(१४) (क) folio 83 missing

(ख) सउणदार(शाकुनद्वार) Incomplete. प ८४–८५

Begins with—

साक्य–भमरी–गिद्धम–कीवियाछीप ।
सेवफोडविवज कारणरहियं मवे महियं ॥
बोय–कलह–लाभा–प्र(घ)णनासो वाहि–मरण–बसणाइ ।
क्याकप(ण)–विपमो सुभपरं होइ अचिरेण ॥

End—

जस्स सयणीयगेहे महाणसे वा ठवंति किरि कागा ।
बम्म रक्खु वाव हई वा सो वि लहु मरिही ॥
सउणदारं ।

(ग) उवस्स(स्सु)इदार(उपश्रुतिद्वार) प ८५–८७

Beginning—

जइ पत्तो किरिआइ अम्भमिचरियं उवस्सइदारं ।
तस्स पसत्थंमि दिणे जाए बइण सुपणसमयमि ॥

End—

कमुग्घायणसमणहरं नु जं सुणइ मणो चि ।
आसन्नासन्नं कहिंति कालं कक्काकुसला ॥ ७ ॥

उवसग्गदारं ।

(५) छायादा(द्दा)र प ८७–८८

Beginning:—

भणियमुवसग्गदारं दारं छायाए संपयं वच्छं ।
छाय बहुभेयं पि हु वोच्छं सामन्नओ चेव ॥

End:—

एवं छायादिट्ठो विस्सम्ममुवगम्म सारयारंभो ।
पावेण मणुविसय करेइ काऊ कयाऊसला ॥ १२१ ॥

छायादारं ।

(६) नाडिदा(द्दा)र प ८८–९१

Beginning:—

एत्तो य नाडिदारं नाडि य सिरा भणंति तन्निउणा ।
पढमा इडा पया पिंगला तह य सुसुमणा य ॥

End:—

भणोदये पवहंय विसमयाणुमवरोण होइ सुय ।
करेग–रोग–सोहग्गदामि–मय–माणमकिणाई ॥

नाडीदारं ।

(७) निमित्तदा(द्दा)र प ९१–९४

Beginning:—

भणियं नाडीदारं एत्तो मोमाइ बहुभेयं तु ।
सामन्नेणेव परं निमित्तदारं पवंपेमि ॥
चंकमण–ठाण–निसियण–सोवणभूमी निमित्तमिरहे वि ।
दुग्गंधत्त आगार करस पावेइ वि पगईया ॥

End:—

सेसुद्देसेण इम निमित्तदारं मये(ए) समक्खायं ।
एत्तो भणामि किंचि वि सत्तमं जोइसदारं ॥

॥ निमित्तदारं ॥

(८) जोइसदार (ज्योतिषद्वार) प ९४–९५

Beginning:—

जंमि ससी नक्खत्ते तं नक्खत्तं मुहंमि पावाई ।
चत्तारि दाहिणकरे पायसु य तिन्नि तिन्नि भवे ॥

End:—

पणमिहुणे वा मित्ते असुहगहा जइ हवंति तो पाढिं ।
साहिंति मरणमहवा वियाणसव्वण्णुणा भणिय ॥

जोइसदारं ।

(ख) सुविणगदार (स्वप्नद्वार) प ९५–१००

Beginning:—

इय छेसुद्देसेण जोइसदारं पि वन्नियं किंतु ।
सुविणगविसय दारं हरिसेमो संपयं किंपि ॥
वानरि–विगराक्खिति मार्जिगइ सुविणयम्मि जइ कइ पि ।
तइ मंसु–केस–भइक्कप्पण च ता मरणमचिरेण ॥ २ ॥

End:—

एव इट्ठे च (ण) वट्टम्मं
जिणबिंबपूयणा पंचनमोक्कारमवसरणाभो ।
तव–नियम–दाणओ तइ सुविणे पावे वि संथक्कमे ॥

सुविणयदारं ॥

(ग) रिट्ठदार (रिष्टद्वार) प १००–१०६

Beginning:—

एव सुविणगदारं दंसिय वंसेमि रिट्ठमिह सम्म ।
न विणा रिट्ठ मरण न जीवियं सिद्धरिट्ठमि ॥
ता सम्मपयवे(चे)णं रिट्ठ आराहणत्थिणा सम्मं ।
सयय निरूवणीय सुगुरुवयसाणुसारेण ॥

At the end of fol. 106 b.

जस्स म(प)ण्णई भवाओयं च सर्मुं मरइ सो वि ।
नासा वि जस्स सहसा कुविआ पिडगाउव्वा एइ कुडिया ॥
संयुडम्भिवा य भवे मवंतरं सो वि अमिलसइ ।
जमि

Some leaves at the end are missing

(१५) पिपीलिकाज्ञान (मा०) प ११०–१११

Beginning:—

पय–नेह–सिल–कुडूमविवज्जिय जइ पिवीलिया हुंति ।
गेहस्स पुम्भमाए तो वस्स विणासण मुणइ ॥

इति महाराजाधिराजश्रीपरमेश्वरसत्याश्रयकुलतिलकश्रीमद्भूलोकमल्लसोमेश्वर देवविरचिते महाकाव्ये विक्रमांकाभ्युदयाख्ये जनपदवर्णनं नाम प्रथम वसमः ।
The end is in the margins.

१२१ दशवैकालिकलघुटीका by हरिभद्रसूरि प २०४ १५×१½

१२२. (१)न्यायप्रवेशकव्याख्या by हरिभद्रसूरि. प १–११;११×२½

Beginning—

सम्यग् न्यायस्य वक्तारं प्रणिपत्य जिनेश्वरं ।
न्यायप्रवेशकव्याख्यां स्फुटार्थां रचयाम्यहं ॥
रचितामपि सत्संक्षेपविस्तरेण समासतः ।
असत्प्रज्ञोपि संक्षिप्तरुचिसत्त्वानुकंपया ॥ २ ॥

End—

न्यायप्रवेशकव्याख्यायामार्ग मया च यत् पुण्य ।
न्यायाधिगमसुरसं समस्तो भव्यो जनस्तेन ॥

समाप्ता न्यायप्रवेशटीका । कृतिराचार्यहरिभद्रस्य । ग्रंथप्रमाणमनु(ष्टुप्)च्छ-न्दसां श्लोकाग्रानि पर्याकतोपि ५०० मंगलं महाश्रीः ।

(२) न्यायावतारवृत्ति(अपूर्ण) प. १–२१

Beginning—

जनितभुवसामान्य–विशेषदर्शिनं धर्ममानमानम्य ।
न्यायावतारविवृतिः स्मृतिबीजविवृद्धये क्रियते ॥ १ ॥

(३) वार्तिक. प १–४

Beginning.—

द्विविधार्थसंप्राप्ति–त्यागयोर्वैनिबंधन ।

(४) वार्तिकवृत्ति (विचारकलिका) by शांत्याचार्य प ४–१०१

Beginning—

नमः स्वतः प्रमाण्याय वचःप्रामाण्यहेतवे ।
जिनाय परमरूपेण प्रत्यक्षाप्तप्रवेदिने ॥

End.—

एवं जिनवरकथितं कीर्त्यापि मोक्ष न साधु मन्यते ।
मिथ्यादिवादिनोपि हि तथापि मिथ्यादृशान्टीकाः ॥
एवं समनयों[कुबोर्मि]नमशन् वादागमा येमवन्
स्तिम्युत्तरादविनयप्रवस्तुविरहात् तान् सत्पयाश्च क्षिपन् ।
यो पौत्रव(क्षेत्र)मिथुबि(क)तीर्थी(र्थि)कमतप्राकुर्भवद्विक्रमो
मक्षो महामिकाम्यतारमभवन् श्रीमद्वादी विभुः ॥

प्रामाण्यलक्षणमथाप(प्य)मनन्य[मेय]ने(सु)त्रामिमानिगलि(रि)र्व विमंद पदर्थे ।
मोक्षार्थसाधनपदार्थविधौ पटीयः प्रोक्त प्रमाणमिह शास्त्रमिद गरीयः ॥

इति श्रीशांत्याचार्यविरचितायां वार्तिकवृत्तौ आगमपरिच्छेदः ।

सूरिश्रीचन्द्रकुलामलैकतिलकश्चारित्ररत्नांबुधिः
सारं कायकमायपाति च गिरेर्यो धर्ममामामिचः ।
तच्छिष्याग्रयतः स सूरिरभवत् श्रीशांतिनामाऽत्रव
येनेयं विवृतिर्विचारकलिकानाम्ना स्वशास्त्र[स्तनः] ॥
लवज्ञानं हीने समधिकगुणे द्वेषमधिक
समाने संस्पर्धी गुणवति गुणी यत्र कुरुते ।
तदस्मिन् संसारे विरलसुजनेपाश्रवियधा
प्रतिष्ठा(ष्ठा)शा शास्त्रे तदपि म(च) भवेत् कृत्यकरणं ॥
ग्रंथाग्र ९८७१ ।

१२३ त्रिषष्ठिशलाकापुरुषचरित्र (नवम पर्व) प ११६ ११¾ × १¾

१२४ (१) उपासकदशांग प १–४५
(२) अंतगडदशांग प ४६–८४
(३) अणुत्तरोववाइ प ८४–९१
(४) प्रश्नव्याकरण प ९२–१५२
(५) विपाकश्रुत(अपूर्ण)

१२५ तिलकमजरीटिप्पन by शांत्याचार्य प ८३। १४ × २

Beginning—

सम्यक् मत्वा महावीरं रागादिक्षयकारणं ।
ज्ञानार्नतविज्ञानं देवपूज्यं गिरीश्वरं ॥ १ ॥
तिलकमंजरीनाम्नाः कथायाः पदपद्धति ।
भेयमंगाविवैचम्य विवृणोमि यथामति ॥ २ ॥

End.—

श्रीशांतिसूरिरिह श्रीमति पूर्णतले(छे) गच्छे वरो मतिमतां बहुशास्त्रवेत्ता ।
तेनामल विरचितं बहुधा विमृश्य संक्षेपतो वरमिद बुध ! टिप्पितं भोः ! ॥
इद विधाय यत् पुण्यं निर्मलं समुपार्जितं ।
तेन भव्या दिवं लब्ध्वा पश्चात् निर्वांतु मानवाः ॥
ग्रंथा० पचाशदधिक सहस्र ॥

१२६ (१) द्व्याश्रयकाव्य (प्रा०) by हेमाचार्य प १-७६; १५×१½

End—

इति आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते प्राकृते महाकाव्ये अष्टमः सर्गः ।

समाप्तं च श्रीपूर्णचंद्रसूरिशिष्येण हरिचंद्रेण प्रल्हादनपुरे श्रीकुमारपालचरितं नाम प्राकृतद्व्याश्रयमहाकाव्यं । कार्तिकशुदि पंचदश्यां रवौ समर्थितं । सं० ॥ ग्रंथाग्रं श्लोकमानं १५० ॥ चारसे ०।०

(२) प्राकृतप्रबोध by नरचन्द्र प १-१२७

End—

इति श्रीमलधारिशिष्य नरचंद्रविरचिते प्राकृतप्रबोधे चतुर्थः पादः समाप्तः ।

नानाविधैर्विधुरितां विबुधैः स(स्व)बुद्ध्या
तां रूपसिद्धिमखिलामवलोक्य शिष्यैः ।
अभ्यर्थितो मुनिरनुज्झितसंप्रदाय
मार्गमसेममकरोन्नरचंद्रनामा ॥

१२७ (१) चैत्यवंदनचूर्णि
(२) वंदनकचूर्णि
(३) प्रत्याख्यानचूर्णि } by यशोदेव १७८; १४½×१½

End—

आवस्सय-पंचासग-पणगसुत्तविवरणाणु(णु)सारेण ।
पच्चक्खाणसरूवं भणियं जसएवसूरीहिं ॥

Donor's Prasasti—

प्राग्वाटवंशे नगरे पृथिव्यां देदा वरः श्रेष्ठिवरो बभूव ।
यशोधिपानाम वरांगजन्मा यस्यापि योपेसमित्रवसूवः ॥ १ ॥
तस्य च तेजश्रीर्नाम जाया पुत्रश्च मण्डसिंहाख्यः ।
यो देव-गुरुषु भक्तो धौरेयकनगरमुख्यतमः ॥ २ ॥
तस्य च भार्या सात् धर्मासक्ता सुशीलसंयुक्ता ।
यस्याश्च मलयसिंहो मोहणदेवी च पश्च पितरौ ॥ ३ ॥
यस्याश्च पंच तनया चूडिग-सारंग-अजयसिंहाख्याः ।
सहिताश्च पद्मसिंहाभिधमेघाख्यौ वसुगुणाढ्यौ ॥ ४ ॥
पुण्यकृता देव सारुदेवपूषम पांचूम ।
स्त्री मात् मानी समेते सुशीलगुणयुक्ताः ॥ ५ ॥
श्रीमत्तपागणाधिपसूरिश्रीदेवसुन्दरगुरूणां ।
उपदेशतोऽथ सम्यग् धर्माधर्मौ परिज्ञाय ॥ ६ ॥

साऊ सुश्राविका सौवपुत्रपुत्रीपरीवृता ।
पत्युर्मेकमर्सिहस्य श्रेयसे शुद्धवासना ॥ ७ ॥
क्योतिःकर्मविवृर्ति तीर्थकर्मस्त्रि भूरिमः ।
चैत्यवनपूर्णोर्षि श्रीतारपुस्तकत्रये ॥ ८ ॥
पत्तनेऽणहिलवाने यार्द्धियार्ष्व्यब्धिमूमिते ।
वत्सरे लेखयामास मागमर्म्मद्विजन्मना ॥ ९ ॥
यर्षा संवधिना मोपामियमाढेन धीमता ।
पावा-देवीवनूजेन लेखितेय सुपुस्तिका ॥ १० ॥

१२८ (१) कर्मस्तव (सवृत्ति) by देवेंद्रसूरि म ८३२ प १–९३, ९३ ×२
(२) समहणी by श्रीचंद्रसूरि गा २७३ प १–२७
(३) क्षेत्रसमास गा ८५ प १–८
(४) धर्मलक्षण and वेतालीस बोल प १–४
(५) ससमतनिर्युक्ति गा ५० प १–४
(६) कल्याणि(ण)कस्तव by आसराज श्लो० ३२ प १–३

End:—

नमेर्शमसमावस्थामा[मा]थिने पौर्णिमा ममिच्युतये ।
आसाराजनुता वः कल्याणैः पूरयतु जिनाः ॥ ३२ ॥

(७) भावनाकुलक (प्रा०) गा ३० १–११
(८) जीवाणुसट्टिकुलक (प्रा०) गा २५
(९) भावनाकुलक by सोमदेव गा २४

End:—

एव भावणकुलयं बज्जजममरणसोगदुहियेय(प)ण ।
नियजीवबोहणत्व रइय ता सोमदेवेण ॥

(१०) भव्यजीवमनोरथ (प्रा०) गा १२
(११) चारित्रमनोरथमाला by धनेश्वर गा ३० (असम्बद्धपत्राणि)

End:—

इय भावणासमेया भवा संपाविऊमचिरेण ।
चरण धणेसरमुणिवइ भवा पावति परमपय ॥ ३० ॥

१९९. त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र by हेमचन्द्र
(पर्व सप्तम च पर्व) प ४०+१–२०७; १७ ×१३

१६० हैमबृहद्वृत्ति (अ १) Damaged, प ११–१७५; १४३ ×२

१११ उपदेशमालाकथासमास (भा) by जिनभद्र
प १७१; १४×१३

The right side of the first few leaves is damaged

Beginning—

वद्धंतमरिहमरहं पणमिय सिरिवद्धमाणजिण ।
संखेवेणं वोच्छं कहाउ उवएसमालाए ॥

End —

२४ कथाख्रिकथा ।

बीसेसगुणपवरिपसिरोमणी जयइ धम्मदासगणी ।
उवएसमालकारी सिस्सो सिरिवीरनाहस्स ॥ १ ॥
उवमियसवण्णवणकहा कया जेण लिहसमा कोप ।
विवरणकारस्स सया तस्स नमो सिद्धसूरिस्स ॥ २ ॥
सुगुरु[गु]णरयणसायरसिरिमं भस्सोगसूरिसिस्साण ।
सुचरणपवरसिरिसामिभद्दसूरिसिस्सेहिं ॥ ३ ॥
सिरिजिणभद्दमुणिंदेहिं सुहयरो विवरणाणुसारेणं ।
उवएसमालपगरणकहासमासो कओ एस ॥ ४ ॥
एवं मसंति अमिओगजुया गुणंति
वायंति जे ववहरंति परेसि(सिं) सम्मं ।
जे वा सुणंति हियएसि विभावयंति
तेसिं हविज अमिमंछियकज्जसिद्धी ॥ ५ ॥

मगल महाश्री ।

११२ (१) भवभावना by हेमचंद्रसूरि, गा ५३१ १–१० १४×१३
(२) एगवीसठाणपगरण by सिद्धसेनसूरि प १०–१७

End:—

पय सुबाहुचरियं गुणसुद्धियण वीरेण सिद्ध सु सुणेवि सुम्हे ।
पयसु दाण विहिणा विरेह जवेह जिं मोक्खमणवसोक्खं ॥२१८॥

सुबाहुचरित्र संमत्त ।

(६) सालिभद्दचरित्त (प्रा०) गा १७५ प ९९–१०४

Beginning:—

सुरवरकयमाण महुमिसेसजाण
मवजलहिसुजाण सत्तहरवयमाण ।
विवरियवरदाण छिमकम्मारि ठार्ण
पयडिवरनाण वंदिउं वद्धमार्ण ॥ १ ॥

End —

इय परमपवित्त सालिभद्दस्स पर्व
चरियमय(इ)विसिट्ठं जे पढंती मणुस्सा ।
तह य अणुगुर्णती जे य वक्खाणयंति
नर–सुरवरसोक्खं भुंजिय जंति मोक्खं ॥ १७५ ॥

(७) गोयमभासिय प १०४–१०९

Beginning —

नरिंद–देविंदनमसियस्स जिणस्स वीरस्स महामुणिस्स ।
सीसो महप्पा पढम गोयमो त्ति सुणेह न(मे) तस्स सुभासियाई ॥
छोए य वेए समहे तहेव तहलक्खणाई सुभासियाइ ।
धम्मत्थकामेसु पवेइयाइ सुणेहि मे(मे) गोयमभासियाई ॥ २ ॥

End.—

सम्मं पढंताई सुहासियाइं धम्मत्थकामेसु पवेइयाई ।
सोऊण मे गोयमभासियाइं पसत्यचित्ता निउ[ण]ा य होइ ॥
वीरस्स पाय विणओणयगा विद्धीणमोहे जर–जम्ममुक्के ।
तिविहेण निच्च चरिया विसुद्धे भावेण तुम्मे सरणं उवेह ॥ ४० ॥

वमयमणुप(द्धुप)च्छया ५५ ॥

गोयमभासिया समत्ता ॥

(८) जीवदयाप्रकरण (प्रा) गा. ११६ प १०९–११८

(९) दर्शमसप्ततिका by हरिभद्र गा १२० प ११८–१२८

Beginning:—

समिऊण वद्धमाण सावगधम्म समासओ वोच्छ ।
सम्मत्ताइभावत्थसगय सुत्तनीइए ॥

End:—

गोसममिओ य सि(यि)ही इय अणवरय तु चिट्ठनाणस्स ।
भवविरहबीयभूओ वायइ चारित्तपरिणामो ॥ १२० ॥
स्रावकप्रज्ञप्तिप्रकरण समाप्त ।

(१०) वीरविंशतिका (अपभ्रंश) प १२८ (१)

Beginning:—

सिरिवीरजिणेसर! तिजयनाह! दुहसयदावानलनीरवाह! ।
भवसमुद्दियमुनिवरवंदवा(धा)ह वम देहि नाय ॥ १ ॥

End:—

जा चंद दिवायर नंदउ जिणहरु पाम्वउ सिवसुहु सयलजणु ।
अगजिजतउ मवि मोहमहानिवि रक्खिउ र जिण! तुह सरणु ॥११॥
वीरविंशतिका ।

(११) पचाशक by हरिभद्र प ३१

(क) सावयविहिपम्मपगरण १–४

Beginning and end as in स्रावकप्रज्ञप्तिका ।

(ख) दीक्षाविधान	गा ४४	प ४–६
(ग) वदनविधान	गा ५०	प ६–९
(घ) पूजाविधिपगरण	,,	९–१२
(ङ) पच्चक्खाणविधि	,	१२–१५
(च) स्तवविधि	,	१५–१८
(छ) जिनभवनकारणविधान	,,	१८–२१
(ज) प्रतिष्ठाविधि	,,	२१–२५
(झ) यात्राविधान.	,,	२५–२८
(ञ) समणोवासगपडिमा		२८–३१
(ट) साधुधर्म (त्रुटित)		३१–

(१२) कर्मस्तवभाष्य गा २५ प १–४

Beginning:—

अद्दिणवगहणं बधो वद्दओ सविवागवेयण ससम ।
अविवागे यणुभवणा अणुदयपत्तसुदीरणया ॥ १ ॥

End:—

एय सुबाहुचरिय गुणसुट्ठियपयं धीरेण सिड्ड तु सुणेवि तुम्हे ।
पवेसु ताण विहिणा विहेह कहइ किं मोक्खमणवसोक्ख ॥ २१८ ॥

सुबाहुचरितं संमत्त ।

(६) सालिभद्दचरित्त (प्रा) गा १७५ प ९१–१०४

Beginning:—

सुरवरकयमार्ग नहुनिसेसजाण
मयकलहिसुवार्ण सत्तहत्थयमाण ।
वियरियवरदाण छिन्नकम्मारि ताणं
पयडियवरनाणं वंदिउ वद्धमाण ॥ १ ॥

End —

इय परमपवित्तं सालिभद्दस्स पवं
चरियमय(इ)विसिट्ठ जे पढती मणुस्सा ।
तह य अणुगुणंती जे य वक्खाणयंति
नर–सुरवरसोक्खं भुंजिय जति मोक्खं ॥ १७५ ॥

(७) गोयमम्मासिय प १ ४–१०९

Beginning —

नरिंद–देविंदनमंसियस्स जिणस्स वीरस्स महामुणिस्स ।
सीसो महप्पा खलु गोयमो त्ति सुणेह म(भे) तस्स सुमासियाइं ॥
लोए य वेए समए तहेव तहत्थजत्ताइ सुभासियाइं ।
धम्मत्थकामेसु पवेइयाइ सुणेहि मे(भ) गोयममासियाइ ॥ २ ॥

End —

सम्मं पवत्ताइं सुहासियाइ धम्मत्थकामेसु पवेइयाइं ।
सोऊण मे गोयममासियाइं पसन्नचित्ता निहु[ण]ा य होइ ॥
धीरस्स पाए विजमोजयंगा विकीणमोहे जर–जम्ममुक्के ।
तिविहेण निच्च चरिया विसुद्धे भावेण तुम्हे सरण उवेह ॥ ४० ॥

उभयमसुप्त(तुप्)च्छंदसा ७५ ॥

गोयममासिया समत्ता ॥

(८) जीवदयाप्रकरण (प्रा०) गा ११६ प १ ९–११८

(९) सप्तसप्ततिका by हरिभद्र गा १२० प ११८–१२८

Beginning—

नमिऊण वद्धमाणं सावगधम्मं समासओ वोच्छं ।
सम्मत्ताइभावत्थसंगयं सुत्तनीईए ॥

End—

गोसमणिओ य सि(वि)ही इय अणवरयं तु चिट्ठमाणस्स ।
भवविरहबीयभूओ जायइ चारित्तपरिणामो ॥ १२० ॥
सूक्ष्मसप्ततिकाप्रकरण समाप्त ।

(१०) वीरविंशतिका (अपभ्रंश) प १२८ (१)

Beginning—

सिरिवीरजिणेसर ! तिजयनाह ! दुहसयदावानलनीरवाह ! ।
भवजलहिनिमज्जिरजणजाणवत्त जय जय दुहि नाम ॥ १ ॥

End—

जा भव विवायर मइय जिणइंद पाम्यउ सिवसुह मयरहरु ।
जगविसंतउ मवि मोहमहानिधि रक्खिउ ९ fr' गुरु माणु ८२१-
वीरविंशतिका ।

(११) पंचाशक by हरिभद्र प ३३

(क) सावयविहिधम्मपगरण १-२

Beginning and end as in ...

(ख) दीक्षाविधान ग ११ प २-१

(ग) वंदनविधान ग १० प ३-४

(घ) पूयाविहिपगरण " ५-५२

(ङ) पच्चक्खाणविधि " ३-५,

(च) स्तवविधि - ५४-५८

(छ) जिनभवनकारणविधान " ३६-२९

(ज) प्रतिष्ठाविधि " २९-२४

(झ) यात्राविधान - २३-२५

(ञ) समणोवासगपडिमा २५-२८

(ट) साधुधर्म (त्रुटित) २८-३१

(१२) कर्मस्तवभाष्य प ३३ ३१-

Beginning— प १-

अट्ठिणवगइम नमो तइया ...
अविवागे पणुभवणा

End.—

सुहुमे सुहतरसवघणघाऊमिगुणरं च पचासी ।
पंचासी य अजोगी पयडीणं संतवोच्छेओ ॥ २४ ॥

कर्मस्तवभाष्यं समाप्तं ।

१३४ हैमलघुवृत्ति (आख्यात) प २-१४५ १४३⁄४×१३⁄४

१३५. (१) कल्पसूत्र (मध्ये त्रुटित) प १११ १२३⁄४×२३⁄४
(२) कालकाचार्यकथा (त्रुटित)

१३६ (१) उपदेशमाला प १-७१, १०३⁄४×२३⁄४
(२) धर्मोपदेशमाला प ८ -९४
(३) मूलशुद्धिप्रकरण प ९४-१२७
(४) कल्याणकप्रकरण प १२८-(अपूर्ण त्रुटित)
same as १३२ (५)

१३७ संग्रहणीवृत्ति by मलयगिरि प २९८

End.—

इति श्रीमलयगिरिविरचिता संग्रहणीटीका समाप्ता ।
संवत् १२९० वर्षे मायवदि १ रवौ पुस्तकमिदं लिखितं ।

१३८ संघाचारटीका by देवेन्द्रसूरि प २५१, १८३⁄४×२३⁄४

End.—

इति श्रीसंघस्य मतिविमलमवर्य कृतविधौ
सुधर्मासुग्रामे मलयसविकारः प्रथमकः ।
सदाचैत्यानां विहितविधिवद् वंदनवरः
सुवाचामाचार महतविवृतिः पारमगमत् ॥
श्रीदेवेंद्रसूरिविरचितायां श्रीसंघाचारटीकायां चैत्यवंदनाधिकारः प्रथमः समाप्तः

१३९ अनेकार्थसंग्रह by हेमचंद्र प १२४, १८३⁄४×२

१४० (१) पुष्पमाला by हेमचन्द्र (मलधारी) प १-३२
(२) संग्रहणी प १-३७

Beginning—

सिद्धमियप्रद्धकम्म वीरं नमिऊण तिगरणविसुद्ध ।
नाणमहणमहत्थं वा संगहणि त्ति नामेणं ॥ १ ॥

End:—

ज उद्दिय सुपासो पुवायरियकमसह य समईए ।
गमियव सुयभरहिं वहेव सुयदेवयाय उ ॥ ३६६ ॥

सपयणी सम्मता ॥

१४१	प्रकरणसंग्रह	प २५२	११½×४½
	(१) आवश्यकनिर्युक्ति		प १–११७
	(२) दशवैकालिक		११८–१३९
	(३) ओघनिर्युक्ति		१४०–१८०
	(४) पिंडविशुद्धि by जिनवल्लभ		१८१–१८५
	(५) उपदेशमाला		१८५–२०६
	(६) धर्मोपदेशमाला		२०७–२१०
	(७) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि		२१०–२१८
	(८) विवेकमंजरी		२१८–२२३
	(९) योगशास्त्र (४ प्रकाश)		२२३–२४०
	(१०) वीतरागस्तव		२४१–२४९
	(११) आत्मानुशासन		२४९–२५१
	(१२) लघु अजितशांति (अपभ्रंश) by वीरगणि		२५१–२५२

Beginning:—

गरुय भवयारि सोदम्मसुरसामिओ जणणि जगि पुगइ भत्तिभरनामिओ ।
ति गिय इक्खाग-कुल्यमभूसणपरा अजिय-संतीउ नंदंतु मगलकरा ॥

End —

यहु संवच्छरे पविय-चउमासए
अजिय-संतिथयमा मनइ जो निसुणए ।
वदइ गनिवीरगणि भवियजण सागए
अग(सु)इ सयु जाइ सुइ मयउ संपज्जए ॥ ८ ॥

लघु अजित-शांतिस्तवः समाप्त ।

Praśasti of the donor —

नि[।]षयसर्वामयतः भार्यारः भयगम्नु षः ।
त्रिरोधि विनिहार्तसं रमत यद्गय गुर्वा ॥ १ ॥

नीवार्वासितुमपमामरणे रत्नाकरोपमः ।
श्रीमान् श्रीमालवंशोयं विद्यते भूमिभूषणं ॥ २ ॥
तत्रासीद् गुणसंपूर्ण: पूर्णसिंहाभिधः सुधीः ।
तस्य पत्नी यशोदेवी सतीवर्गशिरोमणिः ॥ ३ ॥
अरुण मीतो निमज्जन् सलील तेनेह दीपितो दीपः ।
नयन च कृत जगतां निमवचन लेखितं येन ॥ ४ ॥
इत्थमाकर्ण्य कर्णाभ्यां सुधारससरस्वतीं ।
श्रीमत्कीर्तिसमुद्र कर्णा सरस्वतीं ॥ ५ ॥
धनपालाभिधानेन तयोर्ज्येष्ठेन सूनुना ।
व्यलुखसाव पुण्याय भवीपाकस्य धर्मिणः ॥ ६ ॥
आचाममाभिधा ।
आवश्यक बचोर्लेखित धर्मशासन ॥ ७ ॥
मंगल भवतु सर्वसत्वने मंगलं भवतु धर्मकर्म्मणि ।
मगलं भवतु पाठकजने [मगल] भवतु लेखके सदा ॥
॥ । ॥ । प्रशस्तिः कृतिरियमाचाममस्य । मंगलं महाश्रीः ।

१४२. (१) एगवीसठाणप्रकरण प १–८
(२) पञ्चाशक प १–१८
(३) कर्मस्तव १९–७४
(४) कर्मविपाक by गर्ग ७४–८६
(५) शतकप्रकरण ८६–९९ १२½×५½
(६) सत्तरिप्रकरण ९९–१ १
(७) आराधनाप्रकरण १०२–१२३
(८) संग्रहणी १२४–१५१
(९) क्षेत्रसमास (अपूर्ण) १५२–१८६

१४३ पंचाशक प १५४

End—

संवत् १२८८ वर्षे शाके ११५४ वैशाषशुदि ९ शुक्रदिने चंद्रावत्यां लिखितं । शुभं भवतु लेखक–पाठकयोः । चादर्श etc

१४४ प्रशमरतिवृत्ति by हरिभद्रसूरि प १९१

Beginning—

ओं नमो वीतरागाय ।

उदयस्थितमरुणकरं दिनकरमिव विमलकेवलालोकं ।
विनिहततमःप्रतापं प्रणम्य वीरमानम्य ॥ १ ॥
वक्ष्यामि प्रशमरतेर्विवरणमिह गुरुप्रथितः किंचित् ।
पदमविरल्पकठोरं स्वस्मृत्यर्थं यथाबोधं ॥ २ ॥
यद्यपि मदीयपूर्वैः साफल्यं नास्ति तादृशं किमपि ।
सुगमत्व—लघुत्वाभ्यां तथापि तत् संभवत्येव ॥

इहाचार्यः श्रीमानुमास्वातिपुत्रप्रकाशितचतुर्वर्गजनितविवेकप्रपञ्चः पंचशतप्रकरण प्रबंधप्रणेता वाचकमुख्यः समस्तश्वेतांबरकुलतिलकः etc

End—

पल्लासये महागुरूपशोभे सन्मंगरे सद्गुणपराजदसे ।
तारापये वा पु(वाद्य)कविप्रचारे श्रीमानदेवाभिधसूरिगच्छे ॥ १ ॥
भव्या बभूवुः शुभशस्यशिष्या अध्यापकाः श्रीजिनदेवसंज्ञाः ।
तेषां विनेयैर्गुरुभक्तियुक्तैः महाविहीनैरपि शास्त्ररागात् ॥ २ ॥
श्रीहरिभद्राचार्यैः रचितं प्रशमरतिविवरणं किंचित् ।
परिभाव्य वृद्धटीकाः सुखबोधार्थं समासेन ॥ ३ ॥
अणहिलपाटकनगरे श्रीमज्जयसिंहदेवनृपराज्ये ।
बाण—वसु—रुद्रसंख्ये विक्रमतो वत्सरे प्रक्रान्ते ॥ ४ ॥
श्रीधवलभांडशालिकपुत्रयशोनागनायकवितीर्णे ।
सदुपाश्रयस्थितैस्तैः समर्थितं शोधितं चेति ॥ ५ ॥
यदिहागमविरुद्धं किंचिन् छद्मस्थत्वेन लिखितमस्माभिः ।
तच्छोध्यं धीमद्भिः सम्यक् संचिन्त्य समयज्ञैः ॥ ६ ॥
शास्त्रस्य पीठबंधः १ कषाय २ रागादि ३ कर्म ४ करणा ५ र्थाः ६ ।
अष्टौ च मदस्थानाः ७ आचारो ८ भावना ९ धर्मः १० ॥ ७ ॥
तदनु कथा ११ जीवाद्या १२ उपयोगा १३ भाव १४ षड्विधद्रव्य १५ ।
चरण १६ शीलांगानि १७ च ध्यान १८ श्रेणी १९ समुद्घाताः २० ॥ ८ ॥
योगनिरोधः क्रमशः २१ शिवगमनविधानमन्तफलमस्य ।
२२ इत्यधिकारविधाय मुख्या २२ धर्मकथिकायां ॥ ९ ॥
व्याख्यानेनास्य शास्त्रस्य कृत्वा पुण्यं यदर्जितं ।
तेन भव्यो जनः सर्वो लभतां शर्ममुत्तमं ॥ १० ॥

धात्री धात्रीधरा यावद् यावच्च-दिवाकरौ ।
तावदज्ञानविध्वंसा संघादेषा सुपुस्तिका ॥ ११ ॥
संघायमत्र यात प्रशमरगणनतः ससूत्रायाः ।
सद्वृत्तेरावृत्त शतानि श्लोकमानेन ॥ १२ ॥

श्लोको मंथ० १८ ० । इति श्रीबृहद्गच्छीयश्रीहरिभद्रसूरिविरचिता प्रशमर तिवृत्तिः समाप्ता ।

Colophon —

सं० ११९८ कार्त्तिकसुदि १० बुधवारे प्रशमरतिपुस्तिका लिखितेति । मंगलं महाश्रीः । शिवमस्तु लेखक–पाठकयोः ।

१४५. सप्ततिकाटीका by मलयगिरि. प १२१

End—

शिवपममनंतमचय शिवपदमविरुद्धमपगतपाय(पांशु)र्श्च ।
दर्शितशिवपुरमार्गं वीरजिनमतं परमशिवं ॥
यत्कोपाल्लेपि संप्राप्ते प्राप्यंते संपदोनघाः ।
नमस्तस्मै जिनेशश्रीवीरसिद्धांतसिंधवे ॥ २ ॥
यैरेषा विषमार्था सप्ततिका सुस्फुटा कृता सम्यक् ।
अनुपकृतपरोपकृतमूर्णिकृतस्तान् नमस्कुर्वे ॥ ३ ॥
मकरममेतद् विषमं सप्तति(का)र्थं विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥ ४ ॥
अर्हंतो मंगलं सिद्धाः मंगलं संयतास्तथा ।
मंगलं जिनाख्यातं धर्मं परममंगलं ॥ ५ ॥
इति श्रीमलयगिरिविरचिता सप्ततिकाटीका समाप्ता ।

Colophon—

संवत् १२२१ वर्षे चैत्रसुदि ४ बुधे । मंथाग्रं ३७८० ॥

१४६	(१) ओघनिर्युक्ति.	मं ११९०	प १–११२
	(२) पिंडनिर्युक्ति.	मं ७०२	प ११३–१९१
१४७.	शिशुपालवध Damaged.		प १२१
१४८	(१) आराधनाकुलक by सोमसूरि		प ७२–८४
	(२) जीवाणुसट्ठिसंधि (अपभ्रंश)		प ८५–९२
	(३) अनाथिसंधि (,,)		प ९२–१ १
	(४) अवंतिसुकुमालसंधि (,)		प १ १–१११

१४९. (१) सम्रहणीरत्न by मलधारि श्रीचन्द्रसूरि. प १–२०
(२) क्षेत्रसमास (ससिकृष्ण सङ्ग्रहणकर०) प २०–२८
(३) लघुसङ्ग्रहणी by हरिभद्र प २८–३०
(४) कर्मस्तव गा ५४ प ३०–३३
(५) कर्मविपाक गा १६८ प ३३–४४
(६) गौतमपृच्छा गा ६४ प ४४–४९
(७) जीवविचार by शांतिसूरि. गा ५१ प ४९–५२
(८) पिंडविशुद्धि गा १०४ प ५२–६१
(९) अजितशांति गा ४० प ६१–६५
(१०) लघु अजितशांति (अपभ्रंश) गा ८ प ६५–६६
(११) मिथ्यात्वपरिहारकुलक (प्रा०) गा ३० प ६६–६८
(१२) सप्तषष्टि सम्यक्त्वभेद (प्रा०) गा १६ प ६८–६९
(१३) उपदेशगाथा (सम्यक्त्वविषये) गा २६ प ६९–७१
(१४) भयहरस्तव गा १६ प ७१–७२

१५० (१) वसंतराज (शाकुनमन्थ अपूर्ण निरुपयोगि)
(२) योगसार ? (सविवरण ?)

१५१ (१) कल्पसूत्र
(२) कालिकाचार्यकथा (प्रा०) गा १५४ } प ९७

१५२. हैमलघुवृत्त्यवचूरिका (आख्यात and कृत्) by धनचन्द्र
८०+६२; ९×२

End:—

पंडितधनचंद्रेण व्याकरणलघुवृत्त्यवचूरिका कृतोद्धृता च सुगुरोः श्रीमहेन्द्रसूरितः श्रीसिद्धहेमव्या० कृतम

१५३ हैमलघुवृत्ति (आख्यात) प १६२, १३×१¾

१५४ धामलीमत by दामोदरगुप्त *प १८३+२–१५ १५×२
गाथा १०३९, ग्रंथाग्र १२९०

Beginning.—

ओं नमः शिवाय ।

स जयति संकल्पभवो रतिमुखशतपत्रचुंबनभ्रमरः ।
यस्यानुरक्तललनानयनांतविलोकितं वसतिः ॥ १ ॥

* अन्तिमपत्रद्वयं खण्डरूपम्, २–१२ पत्राणि जीर्णानि ।

धात्री धात्रीधरा यावद् यावच्चंद्र–दिवाकरौ ।
तावज्ज्ञानविध्वंसा नंदतादेषा सुपुस्तिका ॥ ११ ॥
मंगलमस्तु यावत् प्रसमरराणपलताः ससूत्राधाः ।
सद्वेरप्यारंभ शतानि श्लोकमानेन ॥ १२ ॥

अंकतो ग्रं० १८०० । इति श्रीबृहद्गच्छीयश्रीहरिभद्रसूरिविरचिता प्रसमर सिवृत्तिः समाप्ता ।

Colophon:—

सं० १२९८ कार्तिकसुदि १० बुधवारे प्रसमरसिपुस्तिका लिखितेति । मंगलं महाश्रीः । शिवमस्तु लेखक–पाठकयोः ।

१४५. सप्ततिकाटीका by मलयगिरि प १११

End.—

निरुपममनंतसबधं शिवपदमविरुद्धमपगतपाप(पांसु)कं ।
दर्शितशिवपुरमार्गं वीरजिनमवं परमशिव ॥
यत्सोपान्तेऽपि संप्राप्ते प्राप्यते संपदोमया ।
नमस्तस्मै जिनेशाय श्रीयशेरविजयवर्जितये ॥ २ ॥
येरेषा विषमार्था सप्ततिका सुस्फुटा कृता सम्यग् ।
अनुपकृतपरोपकृतश्चूर्णिकृतस्तान् नमस्कुर्वे ॥ ३ ॥
प्रकरणमेतद् विषम सप्तति(ता)कर्म विरचयता इतल ।
यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकम ॥ ४ ॥
अर्हन्तो मंगलं सिद्धाः मंगलं संघवाजई ।
जातिजियं जिनाख्यातं धर्मं परममंगलं ॥ ५ ॥
इति श्रीमलयगिरिविरचिता सप्ततिकाटीका समाप्ता ।

Colophon:—

संवत् १२२१ वर्षे चैत्रसुदि ४ बुधे । मंथाग्रं ३७८० ॥

१४६	(१) ओघनिर्युक्ति	ग्रं ११६०	प १–११२
	(२) पिंडनिर्युक्ति	ग्रं ७०३	प ११३–१९१
१४७	शिशुपालवध Damaged.		प २२१
१४८	(१) आराधनाकुलक by सोमसूरि.		प ७१–८४
	(२) जीवाणुसट्ठिसंधि (अपभ्रंश)		प ८५–९१
	(३) अनाथिसंधि (,)		प ९१–१०१
	(४) अवंतिसुकुमालसंधि (,)		प १ १–१२१

अस्यामेव नगर्यां द्रविणमदान् कालसंचितमशेषं ।
प्रमाछप्रा गणिका महात्मजनीकण्ठाय ॥ ५३८ ॥

589 Aryās up to निःसारण Dismissal of the lover

Fol 120— इदानीं निःसारणोपाय व्याख्यास्याम। ।

Fol. 129—मिलनग्याम inducing the man who was dismissed before as he had no wealth but who has now become rich 47 verses in all.

Fol. 144— शृणु सुमोगि! यथास्मिन् कुलदोषरपात्रमूलमंजया ।
प्रचयपायदुहिता राजसुतमर्जितम सुक्ष्म ॥

इदानीं मजव्याख्यानमाह 119 verses in all.

New numbering of verses for this आख्यायिका has been given here.

मंजरीकथा does not end at the end of the second century of Aryas

End (i. e. verse 818)—

अपि सुखेनम् क्रियते
... भावतान रतिकर्म ॥ ३१८ ॥

मन्थार्थ १२९० द्वादशशतानि नवत्यधिकानि ॥

Some portion of the work seven folia in all are damaged. The folia containing the stanzas 200–300 are lost and amongst the stanzas 300–319 only portions remain.

१५५. (१) उपदेशमाला by धर्मदासगणि गा ५४१ प १०, १२३ x२'

Beginning —

नमिऊण जिणवरिंदे इंद-नरिंदच्चिय तिलोयगुरू ।

End.—

जयगरुयगोईन जं च गुणियं जयानमानि ।
तं खमउ मज्झ सव्वं जिणवयणविणिग्गया वाणी ॥ ५४३ ॥

(२) उपदेशमाला by हेमचन्द्रसूरि गा ५०५ प १०-१२०
(३) भावप्रकरणम्   गा ३१० प १२१-१५५

Beginning—

जह कोरेंटि मणि सुर्णेति वहा संवगुणं ।
आवागमणकय ताहेि व्व भणण ॥ १ ॥

मयवीर्य दोषनिचयं गुणच्छेदे सन्निवेश्य मतिमार्गा ! ।
संमस्या सत्यमेव दामोदरविरचित पणुत ॥ २ ॥
अस्ति खलु निखिलभूतलभूषणभूता विभूविगुणपुण्य ।
पुण्यनिपुणजनमता नगरी वाराणसी नाम ॥ ३ ॥
अनुभवतामपि यस्यामुपभोगान् [क्रमतः] शरीरवतां ।
प्रपरदर्शनविभूषणदेहम्यः किम न मुक्ताप: ॥ ४ ॥
चंद्रविभूषितदेहा भूतिरता: सद्भुजंग[परि]वाराः ।
नारकियोपि यस्यां पशुपतितनुस्पर्शं याताः ॥ ५ ॥

विकराला advises मालती—

Fol. 25:— वात्स्यायन–मयमोदय–दत्तक–विटपुत्र–राज[पुत्रा]द्यैः ।
रच्यूसितं यत् किंचित् तत् तथा हृदयदेशमभ्यासे ॥ १२२ ॥
भरत–विशाखिल–दन्तिल–वृक्षायुर्वेद–चित्र–सूत्रेषु ।
पत्रच्छेदविधाने भ्रमकर्मणि पुस्तकर्मेषु ॥ १२३ ॥

The हारलतोपाख्यान begins on fol. 35 with verse 173 and ends in fol. 96 verse 495

The names कुसुमपुर, पाटलिपुत्र वाटु, सुन्दरसेन etc. occur in this उपाख्यान

Fol. 108:— रणशिरसि हते भर्त्रे पत्योपसर्पणनिर्गतमात्मा ।
प्राणान् मुमोच गणिका न मञ्जरिका हता नाम ॥ ५३१ ॥
भवनशेषमासीत् यत्नं दासिनामसमितैठा ।
प्रेमोपगता वैश्या येनैव समं जगाम भस्मत्वं ॥ ५३२ ॥
भास्करवर्मणि पाते सुरतसखि मृगुणा निवार्यमाणापि ।
बहुजनसमसहसामा प्रविवेश विलासिनी दहनं ॥ ५३३ ॥
न्यायकरपराक्रमुणि समास्तर्णी पपात नरसिंहः ।
तस्मिन्नेव शरीरं निजमकुशोपकोपपीडिता [दा]सी ॥ ५३४ ॥
प्रीतिमयशर्मसंसिद्धिचक्षुष्यजीवितं कर्मोपनता ।
कंगीचनमर हुत्वा कर्मणा महाविष्णुमासन्नोः ॥ ५३५ ॥
वैरोदयानुपेते प्रसादमात्रेण वीक्षिते विनये ।
यादृशं भवति न वामदेवस्य संमिति दत्तम ॥ ५३६ ॥
महाकर्मपराक्रमने पाते वसति परेतनायक ।
चक्रे देहत्यागं दयदेवी वात्सोपिता मुक्त्वा ॥ ५३७ ॥

अस्यामेव नगर्यां द्रविणमदान् कामसंचितमशेष ।
प्रमादृशा गणिका महात्मजनीवकठाय ॥ ५३८ ॥

580 Aryas up to निरासन Dismissal of the lover

Fol 120a— इदानीं नि मारलोपायं व्याख्यास्यामः ।

Fol. 120b—मित्रसन्धान inducing the man who was dismissed before as he had no wealth but who has now become rich 47 verses in all.

Fol. 144a— शृणु सुमोनि ! यथास्मिन् कुशलोपरपात्मसुखमनया ।
प्रवरपायदुहिता यत्नमुत्तमर्वितम सुखम ॥

इदानीं मञ्जर्याख्यानमाह 119 verses in all.

New numbering of verses for this आख्यायिका has been given here.

मंजरीकथा does not end at the end of the second century of Aryas

End (i. e. verse 318) —

अपि सुखेन ह्रियते
.... आगतान रतिकर्म ॥ ११८ ॥

मग्यार्थ १२९० द्वादशशतानि नवतत्यधिकानि ॥

Some portion of the work, seven folia in all are damaged The folia containing the stanzas 200–300 are lost, and amongst the stanzas 300–310 only portions remain.

१८५. (१) उपदेशमाला by धर्मदासगणि गा ५४१ प १०, १२½ × २

Beginning —

नमिऊन जिनवरिंदे इंद-नरिंदचिय तिलोयगुरू ।

End —

अवगरमतारिन जं च गुणियं अपानमाणेण ।
तं खमउ मज्झ सव्वं जिणवयनविणिग्गया वाणी ॥ ५४१ ॥

(२) उपदेशमाला by हेमचन्द्रसूरि गा ५०५ प १०–१२०

(३) आवश्यककल्प गा ११० प १२१–१४४

Beginning —

जह णाहरेंदि मणिय सुर्णमि जहा पोसहानुजयं ।
आवरसगकर्त्यं साहमि जहा समासेण ॥ १ ॥

End —

पवक्खाणमिणं सेविऊण भावेण सिवबद्दिं ।
क्या अनंतसत्ता खासे(सप)मुक्खं बहु मुक्खं ॥ ११७ ॥

(४) संग्रहणीरत्न by श्रीचन्द्रसूरि प १५५–१८०
(५) जम्बूद्वीपसमास गा ११२ प १८०–१८८
(६) विवेकमंजरी गा १४५ प १८९–२०१
(७) उपदेशकुलकी प २०१–२१५
(८) पिंडविशुद्धि प २१६–२२४
(९) धर्मोपदेशमाला प २२५–२३४
(१०) ज्ञानप्रकाशकुलक (अपभ्रंश) गा ११४ प २३४–२४५

Beginning—

देवई देइ सु जगी जवर तिहुवणगुरु जिणराउ ।
जम वि नाणपसाउ बहु पसरइ पवरपहाउ ॥ १ ॥

End—

बहुविहगुणकमला जे हवंतीह रम्मा विसयसुहविरत्ता अप्पनाणप्पसत्ता ।
सिरिजिणपहुभग्गा भवभमा समग्गा परमपयमुहाणं भावई ते निहाणं ॥११४॥

ज्ञानप्रकाशकुलकं रचितमिदं श्रीजिनप्रभाचार्यैः ।
श्रीशत्रुंजयसत्तीर्थसेविभिर्मोहनाशाय ॥ ११५ ॥

(११) आत्मानुशासन प २४७–२५६
(१२) मूलशुद्धि प २५६–२७४
(१३) योगशास्त्र (४ प्रकाश) प १–३४
(१४) वीतरागस्तव प ३४–४८
(१५) भक्तामर प ४८–५१
(१६) नवतत्त्व प ५४–५८
(१७) एगवीसठाणपगरण प ५८–६२
(१८) लघुसंग्रय प ६३–६५
(१९) परमसुखद्वात्रिंशिका by जिनप्रभ (आगमिक) प ६५–६७
(२०) धर्मलक्षण प ६७–६८
(२१) प्रश्नोत्तररत्नमाला प ६८–७०
(२२) दशवैकालिक (४ अध्ययन). प १–९

(२३) चउसरण प ९–१२

(२४) साधारणस्तव (प्रा०) प १२–१३

१५६ पद्माशार्क (२०) प १२९

Beginning—

नमिऊण वीरनाहं वोच्छं नवकारमाइयवहाणं ।
किंपि पइट्ठाणमहं विमूढसंमोहमहणत्थं ॥

End.—

इय सूरिदेवगुत्तीअर्यंमि बहुकुसलछिप मग्गे ।
कुग्गाहविरोहेण चत्तमइ मइह बह सुक्खसुहमणहं ॥

इति विंशतितमं प्रकरणं समाप्तं ।

१५७ न्यायकुसुमांजलिटीका by वामध्वज प १५९ १२¾×१¼

Beginning—

यद् योगिभिरप्यैरपि नैव गम्यं यत् कारणं सर्ग-लय-स्थितीनां ।
यदर्धदेहस्थितसुंदरीकमीशस्य तद्रूपमहं नमामि ॥ १ ॥
भुवनत्रितये यस्य कीर्त्या पवित्रितं विभोः ।
तं नमामि विरूपाक्षं गुरुं वाङ्-काय-मानसैः ॥ २ ॥
विषमर्मबहुर्मैर्पिविपाटनपुरःसरं ।
वामध्वजेन सत्केदः क्रियते कुसुमांजलौ ॥ ३ ॥
भ्रातस्तर्के ! तथातिकर्कशतया मातर्मुकुल्यात् तव
भ्रातः ! क्वापि न दृश्यतेत्र पुनयोपयोगी जने यद्यपि ।
कारुण्येन तथापि मामकमुरासामाप्ये मुहुः श्रीमतो
येनाहं कुसुमांजलेर्विवरणं कुर्यामहार्यप्रुति ॥ ४ ॥
यद्यप्यस्य विवेचितानि बहुधा तस्यापि तर्कोर्जनैः
मद्ग्रंथे ननु पिष्टपेषणमतिः कार्या तथाप्यत्र न ।
रत्नानि त्रिदशैर्यदप्यवहितैर्निर्मथ्य पाथोनिधे
राहृतानि तथापि बाढु किमसौ रत्नैर्मसुश्रितः ? ॥ ५ ॥

First Colophon—

श्रीवामेश्वरध्वजविरचिते कुसुमांजलिनिबंधे प्रथमः परिच्छेदः समाप्तः ।

---

१ पुनोप्पीवर्णनावधोपरि विधनिसमपुनमानपंचानननमत्र विद्यते ।

मिथ्याज्ञानतमिस्रमुद्रितदृशः संसारदुःखाकुलान्
लोकान् तारयितुं सुमार्गममितां न्यायागमैर्व्यञ्जिता ।
श्रीवामध्वजनामधेयमुनिना विद्यावतामर्चिता
टीका(के)यं कुसुमांजलेर्विरचिता चेतश्चमत्कारिणी ॥ १ ॥
वामध्वजेन रचिता जगतां हिताय न्यायप्रबंधकुसुमांजलिसंप्रकाश ।
श्रीशेषशारिगुरुसम्मुदिताय चारु टीकां लिलेख परमात्ममना सुमेधा ॥

End —

इति परमपाशुपताचार्यपंडितश्रीवामेश्वरध्वजविरचिते न्यायकुसुमांजलिविवरणे पंचमः परिच्छेदः ।

दोषेष्वेव गुणान् स्वयं विरचिते ग्रंथे गुणेष्वेव च
दोषानन्यकृते यतात्मवदिताः ग्रंथाः समारोपिणः ।
तन्मुक्तयैव तथापि पूर्वरचितं माहात्म्यमालंब्य च
संतोषं शुभ... मैव सतत सद्भिः गमावण्यतो ॥ १ ॥
वाक्यपथात् गुरोर्गुरुगुणग्रामैः सदध्यारिभिः
वाराण् नीर्णविभ्रात्तम सुधियां राघव न वहि(संवाद)नः ।
निर्णीते कुसुमांजलेः किमपि मम तत्त्वं मया मांसलं
वाचस्पत्र विरचितो न चतुरे वहि(वाचो) विचारोदये ॥ २ ॥
यस्मिन् जल्पति वापववैभवतात् वचनसमत्कृतं
विभ्राजान्तुपाधि वहति वे तथा पुरो वारिमां ।
तस्मात् वरदमदेव्य नाविकगुरोः श्रीमद्विरूपाक्षम
ग्रंथ इतिमिमां गमाद्विनमत्रिपारम्पराओ चैरती ॥ ३ ॥
शुभमस्तु सर्वजगतः ... सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥

Colophon —

स्वस्ति समस्तमहाराजाधिराज ... [illegible] ... विराजमानमहाराजाधि
राजः ... [illegible]
... [illegible] ...
... [illegible] ...

१५९ (१) योगशास्त्र (१२ प्रकाश) प १–१००, १२३⁄४×२*
(२) वीतरागस्तव ग्रं १०४५ प १०१–११९**

Colophon:—

संवत् १२२८ वर्षे माघसुदि १ सोमे अद्येह श्रीमदणहिलपाटके समस्तराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजपरमार्हतश्रीकुमारपालदेवकल्याणविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि सामंतमंत्रिनि श्रीआपराजपथक परिपंथ[प]ंथीस्येवं काले प्रवर्तमाने श्रीप्राग्वाटवंशोद्भवठ० कटुकराजसुतठ० सोलाक तत्पत्नी राजुका नाम्नी पुत्रेण जगत्सिंहनाम्ना संवाधु प्रमापातेन पं० धूमप्रभोग्या पुस्तिका ॥

१६० अनेकार्थसङ्ग्रह by हेमचन्द्र ग्र १८२७ प ४९

१६१ (१) योगशास्त्र (४ प्रकाश) प १–३१ १४¾×२
(२) वीतरागस्तोत्र प ३२–४५
(३) योगप्रदीप(त्रुटित) प ४५–५२

Beginning:—

चूडोत्तंसितचारुचंद्रकलिकाचपच्छिरवामास्वरो
लीलालग्नविलोलकामदहनः श्रेयोद्यामे स्फुरत् ।
तिमिरप्राग्भारमुच्छेदयेत्
चेतःसद्मनि योगिनां विजयते योगप्रदीपो ह्ययं ॥ १ ॥

End:—

किं करिष्यसहो तेषां माया
येषां योगप्रदीपेन मुक्तिमार्गः प्रदर्शितः ॥ ५० ॥
योगप्रदीपः समाप्तः ।

(४) आत्मानुशासन प ५२–५७
(५) मोक्षोपदेशपञ्चाशिका by मुनिचन्द्रसूरि. प ५७–६१
(६) प्रशमरति प ६१–८३
(७) ज्ञानाङ्कुश प ८४–८६†

Beginning:—

महात्मनां सरवकदाग्रहस्थितिरिदं परिहानसमाहितात्मनां ।
परोपकारेषु तु माहगात्मनः समानयेत् कल्पनया मनोङ्कुशं ॥ १ ॥
यथा ममात्मा प्रियसंपदुपदस्तथा परेषामपदा विशेषतः ।
अथानुभुवेन्मद्भिद्रवात् प्रियं न ते चरेयुः कथमात्मनः प्रियं ॥ २ ॥

* अतिसमर्थं पत्रे नास्ति । † पञ्चपञ्चितमं पत्रं न दृश्यते ।

End —

सर्वतः परीभावर्त मनोमयमतंगजं ।
ज्ञानांकुशवशे कृत्वा पुनः पंचाममानयेत् ॥ २८ ॥

ज्ञानांकुशप्रकरणं समाप्तमिति ।

(८) कर्मग्रन्थ } प ८६-१५५
(९) प्रवचनसन्दोह }
(१०) पञ्चाशक प १५५-२११
(११) उपदेशमाला } त्रुटित प १-२५१
(१२) दशवैकालिक }

१६२. पिण्डविशुद्धिवृत्ति by यशोदेव प १५८ १३×१½

१६३ (१) आवश्यकनिर्युक्ति (अपूर्ण) प १-२०९
(२) परिग्रहप्रमाण (प्राकृत) गा ३३ }
(३) ,, गा ४३ } प १-१० त्रुटित
(४) ,, गा ४२ }

१६४ हैमशब्दानुशासनवृत्ति
(द्वितीयाध्यायस्य प्रथमपादपर्यन्तम्) प १४४ १५×१½

१६५. (१) चैत्यवन्दन } प १-२
(२) प्रामातिकाष्टक. }

Beginning.—

सर्वज्ञ सर्वहित सर्वद सर्वदर्शिन् सवार्थवारिमयबोधितसर्वसत्त्व ! ।
नित्यं चतुःसुरनिकायकृतातिसेव ! दृष्टोसि देव ! मम संप्रति सुप्रभात ॥

End.—

प्रातर्दिने प्रतिदिनं मनसि स्मरंतो ये सुप्रभातमिदमस्खलितं स्मरं(पठं)ति ।
ते सर्वदैव दिवसान् परममोदवस्यावकरिपवाग्गुणान् सुखितो गमयंति ॥ ९ ॥

इति प्रभाताष्टकमिदं समाप्तं ॥

(३) शाश्वतजिनचैत्यस्तवन by धर्मसूरि.

Beginning—

नित्यं श्रीमदमाभिवासभवनप्रावे म[illegible]
कोट्या सप्त [illegible] गमा [illegible] मतानि ।
प्रत्येकं
यत्र

End:—

शाश्वताशाश्वतान्येवं (०म्ये च)चैत्यानि पुण्योत्तमाः ।
भव्येभ्यो मंगलं दद्युः स्तुताः श्रीधर्मसूरिभिः ॥ १४ ॥
इति शाश्वतजिनचैत्यस्तवन ।

(४) जम्बूद्वीपसमास प ६–८
(५) यतिप्रतिक्रमणसूत्र प ८–९
(६) दशवैकालिक. प ९–१८
(७) पाक्षिकसूत्र प १८–२५
(८) अजितशान्ति प २५–२७
(९) पिण्डविशुद्धि प २७–३०
(१०) आवश्यकनिर्युक्ति प ३०–९९
(११) ओघनिर्युक्ति ग्र ११४० प ९९–१२९
(१२) पिण्डनिर्युक्ति ग्र ७१६ प १२९–१४७
(१३) उत्तराध्ययन ग्र ३५०० प १४७–१९४

१९६ (१) पुष्पमाला by हेमचन्द्र प १–४७
(२) धर्मोपदेशमाला प ४७–५६
(३) पापप्रतिघात–गुणबीजाधान प ५६–६१
(४) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि. गा २१२ प ६१–७९
(५) पञ्चकल्याणक प ७९–९२

Beginning—

तित्थं पवयणसुयदेवयं च नमिऊण भावेण ।
कल्लाणपंचयमं आइजिणिंदं नमंसामि ॥ १ ॥

(६) जीवविचार प ९२–९७
(७) शीलोपदेशमाला प ९८–१०९
(८) धर्मरत्न by शान्तिसूरि. गा १४५ प १०९–१३४
(९) संग्रहणी by श्रीचन्द्र प १३४–१४७
(१०) अतिचार प १४७–१५५
(११) नवतत्त्वप्रकरण प १५५–१६९

१९७ (१) शान्तिनाथचरित्र (त्रिषष्टिस ५ पर्व) प १–१४६

Praśasti of the Donor—

श्रावकसंघविशेषनिमग्नसुमनाः सद्गुरुवासंगतः
मोक्षमार्गपरंपरयपरिगतः प्राप्तप्रतिष्ठो भुवि ।

End:—

सर्वतः परिवावर्त मनोमयमसर्वगम ।
ज्ञानांकुशवशां कृत्वा पुनः पद्मासमानयेत् ॥ २८ ॥
ज्ञानांकुशप्रकरणं समाप्तमिति ।

(८) कर्मग्रन्थ
(९) प्रवचनसन्दोह } प ८३–१९
(१०) पञ्चाशक प १५५–२८
(११) उपदेशमाला
(१२) दशवैकालिक } त्रुटित प १–२५१

१३२. पिण्डविशुद्धिवृत्ति by यशोदेव प १५८

१३३ (१) आवश्यकनिर्युक्ति (अपूर्ण) प १–२
(२) परिग्रहप्रमाण (प्राकृत) गा ११
(३) ,, गा ४१
(४) ,, गा ४२ } प १–

१३४ हैमशब्दानुशासनवृत्ति
(द्वितीयाध्यायस्य प्रथमपादपर्यन्तम्) प

१३५. (१) चैत्यवन्दन
(२) प्रभातिकाष्टक } प १–५

Beginning—

सर्वज्ञ सर्वहित सर्वद सर्वदर्शिन् सर्वार्थवाग्विभव
नित्यं चतुःसुरनिकायकृताभिसेव ! स्तोमि देव !

End —

प्राभातिकं प्रतिदिनं मनसि स्मरतो वै सुप्रभात-
ते सर्वदैव विपदान् परमप्रमोदकल्याणकारि-
इति प्रभाताष्टकमिदं सम-

(२) शाश्वतजिनचैत्यस्तवन by र

Beginning—

मिलै श्रीमदचाविवासमनत्यावे मणिपोति
कोटयः सत सिर्नौकसां समधिका
मत्येक भवनामिषु प्रतिसमं स्तूपत्रयं स्याय
यत्र श्रीऋषभादयो जिनवराः दुर्गेषु च ॥

चतुर्गुणः सरलः सुवर्णरुचिरः सत्पात्रविशालच्छविः
सच्छायो गुरुशैलकल्पमिलयः पर्वभिराकृतः ।
सद्वृत्तयुतः सुपत्रगरिमा मुक्तामिरामः शुचिः
पल्लीपास इति प्रसिद्धिमगमद् वंशः सुवंशोपमः ॥ १ ॥
निस्तोमः परिपूर्णवृत्तमहिमा मुख्यमणिः प्रोज्ज्वल–
स्तत्राभूद् विमलोल्लसद्गुरसौ श्रीचन्द्रनामा गृही ।
श्रीमत्पार्श्वजिनेश्वरस्य सदनस्याग्रेण येनाहितो
मेनिम्नी स्वयशःप्रकाशधवलः स्फूर्ज(र्ज)त्किरीटः स्फुटं ॥ २ ॥
तस्यासीद् गृहमेधिनी जिनवचःपीयूषपूर्णश्रुति–
र्नाम्ना श्रीमिया बुधैर्गुरिपोर्लक्ष्मीरिव प्रोच्यते ।
सा प्रावीव विवेकिनामलसुशीलानामवतंसो सुतौ
सूर्याचन्द्रमसाविव स्फुटकरौ पत्ते स्म पुत्रावयौ ॥ ३ ॥
आसीत् तद्भगिनी स्वर्वसनमसः सर्वत्रिका निर्मला
नाम्ना श्रीमतिरप्रिवागममतिः सद्दर्शनाकृतिः ।
श्रुत्वा जैनवचो विवेच्य विविध संसारनिःसारतां
सद्यः श्रीजयसिंहसूरिसविधे दीक्षामसावग्रहीत् ॥ ४ ॥
तस्या एव मतिम्न्या दर्शनाम्ना विशालममिलेख्य ।
आचारसूत्रपुस्तकमिह दत्तं श्रीमतिगणिन्यै ॥ ५ ॥
इंदुर्यावदमंदमंदरगिरिर्यावत् सुराणां सरिद्
यावद् यावदिलातलं जलनिधिर्यावन्नमोमंडलं ।
यावत् सांद्रमनिंद्यनंदनवनं यावद् यशोस्त्यर्हतां
तावत् तावदिह प्रबोधतरणिर्मेघावसौ पुस्तकः ॥ ६ ॥
एतत् पुस्तकममलं सकल श्रीधर्मघोषसूरीणां ।
व्याख्याहेतोरर्पितमिह सद्यः श्रीमतिगणिन्या ॥ ७ ॥

(२) आचारनिर्युक्ति प. १–१२

प्रशस्ति Same as above.

१९९. उपदेशमालावृत्ति by मुनिदेवसूरि प ६२८, ११½×१½

Beginning—

अर्हवमाप्यमुदितामलकेवलं त नौमि प्रभुं विगतराग–रुपस्य यस्य ।
धर्मोपदेशवचनामृतमाप्य भव्यभव्याश्रावामृतफलं विपुलं प्रसूते ॥ १ ॥

रवानो दशिरलवो गुणिमवः श्रीमासुः मायसो
बसो वंशसमः समस्तविवितः श्रीमाख्संज्ञः परः ॥ १ ॥
तसिंश्चारमसवेश्चिकुलाम्बिसोमसंमिमः ।
शीलकुक्षिसरोहंसः श्रेष्ठी सोमाभिधोऽभवत् ॥ २ ॥
सच्छ्रेयसि सत्तुम महासि महोपयागागसि
मंदो मर्मणि पापकर्मणि जडः सत्कः शुभे कर्मणि ।
साधुः साधुजने विभुः परिजने बंधुः परस्त्रीजने
यो छिद्युमरणे पटुर्वितरणे दक्षः क्षमाधारणे ॥ ३ ॥
तस्य कृणामिका पत्नी लक्ष्मीर्विष्णोरिवाभवत् ।
तस्य सप्तमर्त्यपूर्णा मधुराशापसारणैः ॥ ४ ॥
स्फुरितनयविवेको मागपाले विनीतो जिनमतगतसंको विद्यते तस्य पुत्रः ।
जिनपतिपरमक्तः शुद्धधर्मानुरक्तः कुमतगमविरक्तो दान-दाक्षिण्ययुक्तः ॥५॥
पितामयिः प्रणयिनो वसतिर्गुणानां क्रीडागृहं मधुरवोरजनांगनावाः ।
पुत्री ततः समजनिष्ट सुशीलरम्या मोपलदेव्यभिधया महितेहमेके ॥ ६ ॥
ज्ञानकर्म त्रियान्नौपीठुपर्यमाश्रमशुतात् ।
मत्वा मोपलदेवीह लघुरोर्मुक्तोव्यहा ॥ ७ ॥
तत्रापि पुण्यदानस्य प्राप्ताय फलमुत्तमं ।
वलिद्याता हि वस्तूनां हेयादेयस्यवस्थितिः ॥ ८ ॥
तथा । यस्य ध्यानविधीमसा ज्ञान-भावप्रकाशने ।
न चेतमात्मवति पम चेम्यो रूपमिमोहुयः ॥ ९ ॥
तस्य श्री -- ......सोमस्य सेवते पितुः ।
चरित्रं लेखयित्वाथात् श्रीमालेश्वरसूरये ॥ १० ॥
यस्याः क्षीरपयोनिधिर्निवसत्र हारवतारका-
चार्केः शशि-भास्करौ गुरुपुरी श्रीवर्धुगुरिर्विधिः ।
सा कीर्तिर्गैरिमर्ति यावदमला वीरस्य विश्वत्रयी-
रंगे तावदसंशकुमितुले नन्दामसौ पुस्तकः ॥ ११ ॥

(२) योगशास्त्र (द्वादशमः प्रकाश) by हेमाचार्य प १-१

१९८. (१) आचाराङ्ग प १-११०

End—

समाप्तं श्रीआचारा[ं] प्रथमसंमतसूत्रमिति । अंकतोपि मंथानं २२४४ । छ । छ

Prasasti of the Donor—

वसुगाः सरखः सुवर्णरुचिरः शाखाविशाखच्छविः
सच्छायो गुरुशैलसम्पतिलयः पर्वसिपाककवः ।
सद्वृत्तयुतः सुपत्रगरिमा मुक्ताभिरामः शुचिः
पल्लीपाल इति प्रसिद्धिमगमद् वंशः सुवंशोपमः ॥ १ ॥
निर्लोमः परिपूर्णवृत्तमहिमा मुख्यमणिः प्रोज्वल-
स्तत्राभूद् विमलोऽसदसुरसो श्रीचन्द्रनामा गृही ।
श्रीमत्पार्श्वजिनेश्वरस्य सदनस्यास्मैव येनाद्रिवो
मेरुरिवर्णं यशःप्रकाशधवलः स्वर्ण(र्ण)किरीटः स्फुटं ॥ २ ॥
तस्यासीद् गृहमेधिनी जिनवचःपीयूषपूर्णश्रुति-
र्माई इत्यभिधा सुधैर्मुररिपोर्लक्ष्मीरिव प्रोच्यते ।
सा प्राचीव विवेकिसामसुधीसामंतसंज्ञौ सुतौ
सूर्याचंद्रमसाविव स्फुटकरौ धत्ते स्म पुण्याशयौ ॥ ३ ॥
आसीत् तद्भगिनी सर्वसमरसः सर्वत्रिका निर्मला
नाम्ना श्रीमतिरामितागममतिः सदानार्ककृतिः ।
श्रुत्वा जैनवचो विवेच्य विविधं संसारनिःसारतां
सद्यः श्रीजयसिंहसूरिसविधे दीक्षामसावग्रहीत् ॥ ४ ॥
तस्या एव भगिन्या शांतूनाम्ना विभ्रममभिलेख्य ।
आचारसूत्रपुस्तकमिह दत्तं श्रीमतिगणिन्यै ॥ ५ ॥
इंदुर्यावदयमंदमंदरगिरिर्यावत् सुराणां सरिद्
यावद् यावदिमवर्कं जलनिधिर्यावत्समोमकं ।
यावत् सीमर्मिधमंदनवनं यावद् यशोत्सवां
यावत् यावदिह प्रयोवदभिर्मधावसौ पुस्तकः ॥ ६ ॥
एतत् पुस्तकममलं सकलं श्रीधर्मघोषसूरीणां ।
व्याख्याहेतोरर्पितमिह सद्यः श्रीमतिगणिन्या ॥ ७ ॥

(२) आचारनिर्युक्ति प १-१०

प्रशस्ति Same as above.

१६९. उपदेशमालावृत्ति by मुनिदेवसूरि प ६२८; १६$\frac{3}{4}$ × १$\frac{3}{4}$

Beginning—

अर्हत्समापमुनिवामकेवल त नौमि प्रभुं विगतराग-रूपस्य यस्य ।
धर्मोपदेशवचनामृतमात्म भव्यव्रजात्रतरुकर्ल विपुलं प्रसूते ॥ १ ॥

* \- * *

विद्यापरमणीगणे सममहो दिग्वाससश्चासता
  कीर्त्या भासितमम्बरं सह सितेनैवाम्बरेण प्रभुः ।
युक्तिः केवलिनां समासनरुचा सार्द्धं च योस्थापयत्
  तं वादीश्वरमासमपूर्वमगुरुं श्रीदेवसूरिं स्तुमः ॥ ६ ॥
जयति सुगृहीतनामा कृष्णमतपिर्भमिकछोकछोकदरः ।
यस्य तपःकल्पतरुर्भूम्मिफलैरपिरले फलितः ॥ ७ ॥
तस्योदयरिविजयी जयसिंहसूरिः शिष्यो बभूव भववारिधियानपात्रं ।
तस्मैरमालयगुणनिमगविमहर्षि वृत्तिं तनोम्यहमिमामनुकूलकल्पे ॥ ८
शासहसस्मारम स सूरिवर्यो पाम्पर्यपुष्पाणि पुरा चिकाय ।
तान्येव संगृह्य तनोमि वृत्तिं मालामिवैतां मतिमद्गुणेन ॥ ९ ॥
श्रीधर्मविदग्धैसत्रमपयिर्धर्मोपदेशमालायाः ।
एतां रचयति विवृतिं श्रीमान् मुनिदेवमुनिदेवः ॥ १० ॥
श्रीदेवानंदशिष्यश्रीकनकप्रभशिष्यपद् ।
श्रीमत्प्रद्युम्नसूरिं संघाद् मंत्रसास्य विशुद्धिकृत् ॥ ११ ॥
धर्मोत्पत्तिचतुर्विध-मिथ्यात्वस्वरूप ९१ मध्यस्थिजिनवस्तुपदेशस्तोमहः ।

End.—

इति श्रीधर्मोपदेशमालावृत्तौ भव्यगाथाया व्याख्या ।
श्रीचन्द्रगच्छविशदस्य शाखा बृहद्गच्छ इति प्रतीतः ।
गणो गुणौघमणैर्मुनीन्द्रौः समवायमि राजमानः ॥ १ ॥
  मध्यर्षिवामनिवत्र देवसूरिः प्रभुर्बभौ ।
  यस्य शान्तः परिच्छेत्तुं महिमा न(न)हि मादृशैः ॥ २ ॥
वाचा विपामवपाः कवि न गणसूवः किं तु दैवेर्गुणौघैः
  मौढानामप यावत् प्रगुणयति हर्षं देवसूरिप्रयोगौः ।
दृष्टाः के नाम नाम प्रतिपनमवनौ संति मार्कयुक्त्या
  यन्ते रंगं जनानां पुनरसमतमं नागवानेव पत्रे ॥ ३ ॥
आयोस्य मनेश्वरसूरिनामा शिष्योऽभ्यशिष्योदपदेशुपासीत् ।
किं तु etc.

The Fol. Containing the remaining portion of the Prasasti is lost.

१७०		प १९८	१५½×१¾
	(१) योगशास्त्र (४ प्रकाश)		प ५०
	(२) पदार्थविद्यारण	गा २०	प ५१–५२

१७२. स्याद्वादमञ्जरी प २०९ १५×२

Colophon:—

संवत् १३५७ वर्षे आषाढसुदि १ गुरावद्येह स्तंभतीर्थे इयं पुस्तिका लिखिता। शुभं भवतु श्रीश्रमणसंघस्य । मगलं महाश्रीः ।

१७३ सिद्धहैमलघुवृत्ति (१—७ अध्याय) ११½×१½

१७४ (१) आवश्यकनिर्युक्ति प १–११७
(२) ओघनिर्युक्ति गा ११६२ प ११७–२७९
(३) पिण्डनिर्युक्ति गा ७०० प २८०–३३४
(४) दशवैकालिक प ३३५–३८५
१७½×२½

१७५. अनुयोगद्वारचूर्णि प १२८ १५½×२

End —

इति श्रीश्वेताम्बराचार्यश्रीजिनदासगणिमहत्तरपूज्यपादानामनुयोगद्वाराणां चूर्णिः । समाप्ता अनुयोगद्वारचूर्णिः । छ । छ ।

अक्षर-मात्रा-पद-स्वरहीनं व्यञ्जन-संधि-विवर्जितरेफं ।
साधुभिरेव मम क्षमितव्यं कोऽत्र न मुह्यति शास्त्रसमुद्रे ? ॥
मंगलं महाश्रीः । शिवमस्तु श्रीचतुर्विधश्र(म)णसंघस्य ।
श्रीतीर्थंकर-गणधराणां प्रसादेन । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

१७६. धर्मशर्माभ्युदय प १४८ २०×२½

End:—

इति महाकविश्रीहरिचंद्रविरचिते श्रीधर्मशर्माभ्युदयमहाकाव्ये श्रीधर्मनाथनिर्वाणगमनो नाम एकविंशतितमः सर्गः । छ । छ । मगलं महाश्री । शुभं भवतु । छ

अस्ति गूर्जरो देशो विख्यातो भुवनत्रये ।
धर्मचक्रभृतां तीर्थैर्नानाधर्मागमैरपि ॥ १ ॥
विद्यापुरं पुरं तत्र विद्याविभवसंभवं ।
यथाः शर्करया ख्यातः सुखे सुंघरसंज्ञके ॥ २ ॥
तस्मिन् वंशे धारनामा प्रसिद्धो भाग्य जातो निर्मलव्यक्तकीर्तिः ।
सर्वेभ्यो यो दत्तो सुप्रसिद्धां तं दातारं को भवेत् स्तोतुमीशः ? ॥ ३ ॥
धारस्य पत्नी भुवि शोभकाख्या शीलांशुधाशोः सुवियंद्ररेखा ।
धर्मैकमार्गाद्विनिवृत्तिमर्हा देवासमामा महिमैकधाम ॥ ४ ॥
तास्यां प्रसूतो मदनाभिरामो रुडाकनामा तनयो विनीतः ।
श्रीजैनधर्मेण पवित्रदेहो दानेन लक्ष्मीं सफलां करोति ॥ ५ ॥

शार्दू०—आसन्नसंसारकेन सुभगे मार्ये सबैषां द्रुवे
मिथ्यात्वद्रुमदाहपावकशिखे सद्धर्ममार्गे रते ।
सागारव्रतरंजनैकनिपुणे रत्नत्रयोद्भासके
तत्रस्येव नमोनदी–गिरिसुते लावण्यलीलाभूते ॥ ६ ॥

श्रीकुलवस्त्रस्य बभूव वशे श्रीरामचन्द्रः(द्रः) प्रथितप्रभावः ।
शिष्यस्तदीयः शुभकीर्तिनामा सर्वोगनावक्षसि हारभूतः ॥ ७ ॥

प्रद्योतते संप्रति तस्य पट्टे विद्याप्रभावेन विशालकीर्तिः ।
शिष्यैरनेकैरुपसेव्यमान एकांतवादाद्रिविनाशवज्रः ॥ ८ ॥

जयति विजयसिंहः श्रीविशालस्य शिष्यो
जिनगुणमणिमाला यस्य कंठे सदैव ।
अमितमहिमरासेर्धर्मनाथस्य काव्य
निजसुकृतनिमित्त तेन तस्मै वितीर्णं ॥ ९ ॥

वैशाद्० and सप्तपुष्टि० and मवि सुद० १२ ॥ ७ ७ ७ ॥

१७७ सङ्ग्रहणीवृत्ति प २५१ १८×२½

१७८ नैषध (१–१४ सर्ग) प १९८ १३×२½

Colophon:—

संवत् १३९५ वर्षे कार्तिकसुदि १० गुरौ श्रीभारतीप्रसादेन अपराजकाख्य ठक्री-
व्यक्षातीय रा वृत्तासुत रा० केसव महाकाव्यनैषधपुस्तिका प्राप्ता । मंगल भवतु ॥

१७९. प्रशमरतिवृत्ति more than 300 leaves. १४×१½

Beginning:—

प्रशमस्थितेन येनेय कृता वैराग्यपद्धतिः ।
तस्मै वाचकमुख्याय नमो भूतार्थदर्शिने ॥ १ ॥

Colophon:—

संवत् १४९७ वर्षे कार्तिकसुदि १० गुरौ श्रीदेवकपाटकनगरे श्रीचंद्रगच्छे
श्रीपूर्णचंद्रसूरिपट्टकमलहंसैः श्रीहेमहंससूरिभिः स्वस्य पुण्यमेरुगणिना च सुगुरुगणांगे
च हेमसारगणिमिलित पर्वसूर पुस्तकमस्य हेमगेरुगणिदर्शितावर्णनेन शुचित-
पूर्तिः कृता । चिरं नंदतु । साधुसाध्वीभिर्वाच्यमाना कल्याणमाली करोतु ॥ ससूत्र-
स्यास्य ग्रंथस्य प्रमाणं श्लोक २५ ० । अत्र तु पुस्तकेऽसूत्रा वृत्तिरस्ति । एवत्प्रमाणं
सूत्रप्रमाणरहितं विचार्य कार्यं बुद्धिमद्भिः । यादृशं etc. शुभं भवतु । श्रेयो भवतु ।

Paper folios are inserted to fill in the gaps as stated in the Prasasti.

१८० (१) सामाचारी प १–५६
(२) चउसरण प ५६–५७
(३) महासतीकुलक. प ५७–५९ } ११¾ × १¾

Beginning—

तिहुयणजणसंसियाण निम्मलकित्तीण धम्मगुत्तीणं ।
असरिसमहासईणं कित्तेमि गुणगणरईणं ॥

End—

जे सुमरंति तिसंझं महासईण पवित्तचरियाइं ।
ते सव्वदुहविमुक्का सासयसुहभायणं हुंति ॥ ३० ॥
महासतीकुलकं ।

(४) क्षमाकुलक प ५९–६०

Beginning—

नमिऊण पुव्वपुरिसाण पसमरससुट्ठियाण पयकमलं ।
नियजीवस्सणुसट्ठिं कसायवसगस्स वुच्छामि ॥ १ ॥

End—

एवं खंतीकुलयं दुट्ठमजीवाणुसासणं भद्दा ।
जो परियाणइ सम्मं सो पावइ पसमवररयणं ॥ २५ ॥
क्षमाकुलकं ।

(५) जीवोपालम्भ गा २५ प ६०–६२
Same as aforesaid.

(६) धर्मोपदेश(आत्मबोध)कुलक. गा २२ प ६२–६३

Beginning—

जंम-जरा-मरणजल–नाणाविहवाहिजलयरावत्ते ।

End—

देविंदसाहुमहियं सिवसुक्खं जेण पाविहिसि ॥ २२ ॥

(७) कुलक गा २१ प. ६३–६४

Beginning—

निसाविरामे परिभावयामि गेहे पलित्ते किमहं सुयामि ।
Same as aforesaid.

(८) कर्मविपाककुलक. गा २१ प ६४–६५

Beginning:—

तियलुदिक्कमहसस महावीरस्स दारुणा ।
उवसग्गा कह हुंता न हुत जइ कम्मय ॥ १ ॥

End:—

अणुत्तरसुरा सारा सुक्ख-सोहग्गकालिणा ।
कह हवंति ते जम्मण न हुत जइ कम्मय ॥ २२ ॥

इति कर्मविपाककुलक समाप्तं ॥

(९) महरिसिकुलक गा १२ प ६५–६७

Beginning:—

मिच्छिपकमहमहरिसिसहस्ससेवियपयारविंदस्स ।
वंदामि परमरिसिणो चरणे सिरिवीरनाहस्स ॥ १ ॥

End:—

धण-सयण-भमत्तपरिवज्जियाण जियराग-दोस-मोहाणं ।
भववासविरत्ताण सम्बेसिं नमो महारिसीणं ॥ १२ ॥

महरिसिकुलक समत्त ।

(१०) जीवाणुसट्ठिकुलक गा १२ प ६७–६९

End:—

विंदिय जिणसूरिसंसियपय पावेइ सो मगाई ॥ १२ ॥

(११) कुशलानुबन्धि (चउसरण) अध्ययन प ७०–७४

(१२) ठाणाङ्ग (अल्पभाग) प ७४–९३

(१३) साधुजीतकल्प गा १०३ प ९३–१०१

Beginning:—

कयपवयणप्पणामो वुच्छ पच्छित्तदाणसंखेवं ।
जीयम्ववहारगय जीवस्स विसोहणं परमं ॥ १ ॥

(१४) श्रावकजीतकल्प गा ९९ प १०१–१०६

Beginning:—

कयपवयणप्पणामो जीअगयं महुरायपच्छित्त ।
वुच्छं सुयाणुसारा सपरहियट्ठा समासेण ॥ १ ॥

(१५) पुण्यपाल-स्वप्नफल प १०६–११०

End:—

इति श्रुत्वा स्वप्नफल पुण्यपालो महामनाः ।
प्रबुद्धः प्रावजत् तत्र श्रमान्मोक्षमियाय च ॥ ५० ॥

(१६) (१) सिद्धपूजाप्रक्रम
(२) नैवेद्यप्रक्रम
(३) प्रदीपारात्रिकप्रक्रम
(४) पूजाप्रक्रम
(५) मावर (?) पूजाप्रक्रम
(६) स्थापनाचार्यप्रक्रम
(७) पट्टविधापरपक्षप्रक्रम
(८) आर्थिकाप्रक्रम
} प ११०–१४२

(१७) काव्यानुशासन प १४३–१४७

(१८) छन्दोऽनुशासनोद्धार प १४७–१५०

Beginning—मंत्रिगुरुविभुम नमाते etc.

(१९) प्रमाणमीमांसोद्धार प १५०–१५४

(२०) न्यायग्रन्थ (? अपूर्ण) प १५५–१५९

(२१) चतुर्थोपाङ्गतृतीयपदसङ्ग्रहणी by अभयदेव
प १६०–१६१

(२२) न्यायप्रवेशक (सूत्र) प १६५–१६६

(२३) सङ्ग्रहणी by हरिभद्र प १८ –१८३

(२४) काव्यप्रकाश (सूत्र कारिका) प १८४–१८९

(२५) ससत्तनिर्युक्ति गा ५५ प १८९–१९५

(२६) विशेषणवती गा २४७ प २०१–२१६

This contains on the back of the first folio the horoscope of Chandrasekhara Suri, also diagrams of the horoscope.

पक्षेषु–भि–शशांकसंख्य ११५५ प्रमिते वर्षाभाषमाषे चतु-
र्दश्यां श्रावणमे बरीमति निशायामे शनौ सम्भवः ।
संवत्रे मकरेण हस्तगुरुसितकर्मायवोर्क्षे घटे
मूसनुर्मिथुनेन कर्के शुन तु क्षये शुभमूल तदा ॥

जन्मपत्रिका । स्वस्ति ११७१ वर्षे शाके १२०९ मार्गशीर्ष दशम्यां मूले घटिका
५४ श्रीतिपोगे मनुरामे चंद्र सिंह रवौ बुधवासायां म राशा घटिका ७ समये
मेषलग्ने शुभमहरम्पवेलायां श्रीमसीद्धन्मेति मद्र ।

श्रीचन्द्रशेखरसूरिजन्मपत्रिका ।

श्रीचंद्रसेखरगुरोः सुमगा समाजः श्रीतोऽरिगाः शशिसुतः सितिमापकाति ।
सूतश्च सुपपूजसमाधु शुक पीतोम्बिर्— र्वं ॥ ४ ॥

१८१ (१) मलयगिरिव्याकरण (त्रुटित) Incomplete. १४½ ×२½
(२) योगशास्त्रविवरण (त्रुटित) प ४९

१८२ पञ्चसूत्रकटीका by हरिभद्र प १११ १२×२

End:—

पञ्चसूत्रकटीका समाप्ता । कृतिः सिताम्बराचार्यहरिभद्रस्य ममतः जा(धा)किनी-महत्तरासूनोः । प्रथममनुष्टुप्छन्दोदेशतः सर्वान्यग्रन्थनीलमिकानि ॥ ८८० ॥

अस्पर्मम महाप स्फुटललितपदं सूक्ष्मन्वैरयुक्त
प्रथ कूर्मः कवीन्द्रा वयमपि हि महान्वेषणश्रितवपः ।
किंतु मंथार्थसत्वमहविशदधियां कोमलस्पष्टवाचा—
मभ्यासतो गुरूणां वचनकुशलतां कामेव नयामः ॥
रंगद्रागादिभो(रो)गे विषयविषमरे मज्जतां यो जनाना
रोगोममाहरोत्रे मवसलिलनिधावक्षम यानपात्र
मार्षवे यस्य चास्या भ्रमदलिकरता वंतिनः स्वश्रियम
मोस्तुर्मेदीवराख्यः शमधरवदमाः सोस्तु वो धमलाभः ॥

The leaves 1-32 contain the text of पञ्चसूत्र and the remaining portion contains the commentary It belongs to the end of the 15th century

१८३ (१) वामनीयालङ्कार प ३६

End:—

काव्यालंकारसूत्रे प्रायोगिकपञ्चमेधिकरणे द्वितीयोध्यायः । समाप्तं च प्रायोगिकं पंचममधिकरणमिति ॥

Colophon:—

संवत् ११७८ चैत्रवदि ९ गुरौ ।
वदरानख—चारेभ्यो भूपतेभ्यस्तथैव च । रक्षणीया प्रयत्नेन etc.

(२) छन्दोऽनुशासन by वाग्भट प ४२

Beginning:—

औं नमो वीतरागाय ।
प्रणिपत्य प्रभुं नाभिसमव भक्तिनिभरः ।
विवृणोमि स्वयमहं निजं छन्दोनुशासनं ॥ १ ॥

मंथारंभे शिष्टसमयप्रतिपालनाय अभिधेय—संबंध—प्रयोजनप्रतिपादनाय च मंथकार इष्टाधिदेवतानमस्कारपूर्वकमुपक्रमते । तद्यथा ।

विभुं नाभेयमानम्य छंदसामनुशासनं ।
श्रीमन्नेमिकुमारस्यात्मजोऽहं वच्मि वाग्भटः ॥ १ ॥

(१) संज्ञाध्याय

(२) समवृत्ताख्य

पुरुषोत्तम राहुसमो! कस्य नहि प्रमदं ददाति सदा ।
विततो तव नैजपदप्रविबोधकमव्ययमात्मधारिणी ॥ ११ ॥

(३) अर्धसमवृत्ताख्य

(४) मात्रासमक

प ४०—

परिभ्रमिरभ्रमरभ्रपरिसरदहमपरंसुपुष्पपुष्करिका ।
वापी सहइ अगाहा नेमिकुमारस्स भरहच्छे ॥
कलिकालकलितविनयधर्मसु(सु)रोद्धारधुरंधरपरिघः ।
श्रीराहडः स जयतात् कराकपदुकलमकरिननाथः ॥

(५) मात्राच्छंदः

End —

इति महाकविश्रीवाग्भटविरचितायां वाग्भटाभिधानछंदोवृत्तौ मात्राच्छंदो-
ध्यायः पंचमः ।

मव्यानेकमहामबन्धरचनाचातुर्यविस्फूर्जित-
स्फारोदारयशःप्रचारसततव्याकीर्णविश्वत्रयः ।
श्रीमन्नेमिकुमारसूनुरखिलप्रज्ञालचूडामणि-
श्छंदःशास्त्रमिदं चकार सुधियामानंदकृत् वाग्भटः ॥

संपूर्णं चेदं श्रीवाग्भटरचं छंदोनुशासनमिति । ग्रंथप्रमाणश्लोक ५४० ॥ ठ०
नेमिकुमारसुतठ०वाग्भटकृतौ पंडितमाणपद्म(सुत)सीहकेन छंदःपुस्तिका लिखि-
तमे(ते)ति ॥

१८४ उपदेशपद (प्रा) by हरिभद्र मं १ ४ प १३९ ११ x ११

१८५ आर्षिमण्डलस्तवबृहद्वृत्ति प २९३ ११ x ११

First 6 o fo' es are jammed together Incomplete at the end. Text and commentary both in Prakrit. See बृहट्टिप्पनिका Codex contains another anonymous work.

१८६ द्व्याश्रय (स) by हेमचन्द्र प ३३०; १०३ x ११

End —

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रकृतौ श्रीसिद्धहेमशब्दानुशासनद्व्याश्रयमहाकाव्ये विंशः सर्गः । क्षेमं
भूयात् श्रमणसंघस्य ।

Colophon.—

संवत् १३३५ वर्षे श्रावणशुदि १५ सोमेऽद्येह श्रीपत्तने श्रीसारंगदेवराज्ये(ज्ये) सूयागयमहाकाव्य ठ० लापणेन लिखित ।

१८७ (१) ओघनिर्युक्ति. प १–७५ } १४३ × २३
(२) पिण्डनिर्युक्ति प ७५–१३० }

Colophon:—

संवत् १२११ वर्षे श्रावणवदि ५ बुधे ठ० सुंधीगसुतपासदेवेन पुस्तिकेयं लिखितेति ॥

१८८ (१) सङ्ग्रहणी गा ३५६ प १–३६ ११ × १३

Beginning:—

सिद्धमियकङ्कम्मं वीरं नमिऊण तिगरणविसुद्ध ।

(२) श्रावकप्रज्ञप्ति गा ४०१ प ३–४६

End.—

अ वद्धि(द्धि)मं सुयाओ पुव्वायरियकयमहव समईए ।
तमिपव्वं सुयव(ध)रेहिं वहेव सुयदेवयाए व ॥ ४०१ ॥

सावयपण्णत्ती सम्मत्ता ॥

(३) सूक्ष्मार्थविचारसार by जिनवल्लभ प ४६–६४

End.—

इति सूक्ष्मार्थविचारप्रकरणं कृतिर्जिनवल्लभगणेः ।

(४) उपदेशसार by देवभद्र प ६४–७४

Beginning:—

नमिऊण विनिग्गयकयमोहमहारायमरइमरिहंतं ।
वीरं सुमेरुधीरं वोच्छं उवएससारमहं ॥ १ ॥

End:—

संवेगपवणसंभमनिहयमग्गमसत्तरायमिहाणेहिं ।
सूरीहिं विरइयमिमं पगरणमपुव्वमवमिमित्त ॥
इति उपदेससारप्रकरण समाप्तमिति । शिवमस्तु ॥

(५) श्रावकधर्मकल्पता (सव्याख्या) गा १०१ प ७४–८५

Beginning:—

कयवयकम्मयमावो सीलत्त चेव कइय गुणवत्त ।
रिउमइववहारणं चिय गुरुसुस्सूसा य बोधव्वा ॥

विर्नु नामेममानम्य छंदसामनुशासनं ।
श्रीमन्नेमिकुमारस्यात्मजोहं वच्मि वाग्भटः ॥ १ ॥

(१) संज्ञाध्याय
(२) समवृत्ताख्य

पुरुषोत्तम राहडप्रभो[1] कस्य यहि प्रमदं ददाति सधः ।
विरता तव नेमपद्धविर्जोतवकध्वजमालमारिणी ॥ ११ ॥

(३) अर्धसमवृत्ताख्य
(४) मात्रासमक

प ४०—

परिसमिरमरकपिरसरवरमयरंदपुवपुंजरिवा ।
वाणी सदय अगाहा नेमिकुमारस्स महकच्छे ॥
कलिकालकलितमिवबरधर्मसु(बु)रोद्धारधुरमुजपरिघा ।
श्रीराहडः स जयतात् कालपकुम्भकमलशिमनाथः ॥

(५) मात्राच्छंदः

End—

इति महाकविश्रीवाग्भटविरचितायां वाग्भटाभिधानछंदोवृत्तौ मात्राध्यायः पंचमः ।

नव्यानेकमहाप्रबन्धरचनाचातुर्यविस्फूर्जित-
स्फारोदारयशःप्रचारसततव्याकीर्णविश्वत्रयः ।
श्रीमन्नेमिकुमारसूनुरखिलप्रज्ञालचूडामणि-
श्छंदःशास्त्रमिदं चकार सुधियामानंदकृद् वाग्भटः ॥

संपूर्णं चेदं श्रीवाग्भटकृतं छंदोनुशासनमिति । ग्रंथप्रमाणश्लोक ५४ नेमिकुमारसुतठ वाग्भटकृतौ पविवसारमणद्धम(सुत)सीहकेन छंदपुस्तिका(दे)मि ॥

१८४ उपदेशापद (प्रा) by हरिभद्र म १ ४० प ११९

१८५ ऋषिमण्डलस्तववृहद्वृत्ति प २९१ ११६४

First fi e les es are jummed together Incomplete Text and commentary both in Prakrit See वृहट्टिप्पनि contains another anonymous work

१८६ द्व्याश्रय (सं) by हेमचन्द्र प ११०; १०२

End—

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रकृतौ चौलुक्यवंशद्व्याश्रयमहाकाव्ये विंशः सर्गः समाप्तः ।

Beginning:—

जयपयडपहार्थ मेघगंभीररावं भवजलनिहितनाव नायनीसेसभावं ।
कुसुमचाव लोसकंतारदावं पढमजिणमपावं वंदिमो विमदावं (?) ॥

End:—

जिणपयपणयंगी भिम्मला बारसंगीवणरमणकुरंगी संघरक्खे तिहंगी ।
ससहरसरिसंगी नगसुंदेरमंगी मयमयवयरंगी देइ व सुक्खं सुभंगी ॥

इति स्तुतिः समाप्ता ।

(८) सस्तारक प २०८–२२०
(९) ऋषिमण्डल (ऋषिमरलमिर etc.) प २२०–२४४

(१०) चैत्यवन्दनाभाष्य प २४४–२५३
(११) प्रत्याख्यानभाष्य प २५३–२५८
(१२) वन्दनाभाष्य प २५८–२६४
(१३) नमस्कार प २६४–२७३
(१४) जीवविचार प २७३–२८१
(१५) विवेकमञ्जरी प २८१–३०१
(१६) बृहदाराधना प ३०१–३०८
(१७) भक्तपरिज्ञा प ३०८–३२५
(१८) चउसरण प ३२५–३३३
(१९) आउरपच्चक्खाण प ३३३–३४१
(२०) पिण्डविशुद्धि प ३४१–३५२

१९२. तीर्थोद्गालिकप्रकीर्णक. प १११

Beginning:—

जयइ ससिपायनिम्मलदिशुयजविसिमपुण्णदसकुसुमो ।
उसभो केवलदसणदिवायरो तिहुयणद्दुम्मो ॥

End.—

जं चहियं सुयाओ भइय भतीए य मोचदोसेण ।
तं च पिरद्धं माई सोहेयव्वं सुयधरेहिं ॥ १२५४ ॥
तेतीसं गाहाओ दोन्नि(नि) सया व सहस्समेगं च ।
तित्थोगालिय संखा एसा भणिया व अंकेणं ॥
गाथा १२३३ ॥ श्लोकाः १५६५ ॥ तित्थोगालि संमत्ता ॥

End—

अप्प(ज)स्स वि परिकुविय रायाण विलवेइ नो तत्त ।
संघुठ्ठसुम्यसत्तं मयइ सर्व मायइ परेण ॥

श्रावकधर्म्मयता समाप्ता ।

(६) वड्विधप्रवचनकौशल गा ९ प ८६-८१

Beginning—कयवयकम्मसयमावो etc

१८९. प्रवचनसारोद्धार (मूळ) अपूर्ण प १५७ ११३×१½

१९० (१) यतिप्रतिक्रमणवृत्ति by पार्श्व प १-१०८

Beginning—

श्रीवीरजिनवरेंद्रं वंदित्वा चैत्यवंदनादीनि ।
अल्पधियस्वहेतोर्विवरिष्ये गमनिकामात्र ॥ १ ॥

(२) श्रावकप्रतिक्रमणवृत्ति प १०९-१६१

End—

अष्टावष्टाब्द[यु]क्तैः शतानि चाष्टौ गतानि विंशत्या ।
अभिकान्तैकाधिकया आये चैत्रस्य(जे सु) पंचम्यां ॥ १ ॥
मीर्ल सयाचिमिलत् सैद्धोविकपासदेवशिष्येण ।
प्रतिचरणाव्य: किंचित्(द) व्याख्यातं पार्श्वनाम्ना तु ॥ २ ॥
श्रावको आतु(सु)मामाख्यः श्रीश्रमाल् सुबहुमतः ।
साहाय्याद् रचित तस्य संमूत्कार्यां मिताक्षे ॥ ३ ॥

श्रावकप्रतिक्रमणटीका समाप्तेति ।

Colophon—

संवत् १२९८ वर्षे चैत्रवदि ३ गुरौ पुस्तिका लिपि(खि)ता ।

१९१ प १५२; ११३×१३

(१) कुसुममाला गा. ५०५ प १-५०
(२) भवभावना , ५११ प ५१-१०७
(३) संग्रहणी २७३ प १०८-११८
(४) श्राद्धदिनकृत्य , ३४९ प ११८-१७५
(५) धर्मरत्न प १७५-१९३
(६) मृगापुत्रकुलक (अपभ्रंश). गा ४२ प १९३-२०
(७) स्तुति प २०१-२०

Colophon—

संवत् १४४४ वर्षे फागुणसुदि ५ गुरौ अद्येह श्रीपत्तने मगल महाश्रीः शिव मस्तु । त्रिपाठिनागशर्मेण लिखितं ॥ छ ॥

(२) सिद्धपाहुड (मूल) प ६९–८१

End—

सिद्धपाहुड संमत्तं । छ । अग्गेणियपुव्वणिस्संद । छ ।

Colophon—

मंगलं महाश्रीः । संवत् १४४४ वर्षे फागुणसुदि ५ गुरौ त्रिपाठिनागशर्मेण लिखितं ॥

(३) जीवाभिगमटीका by हरिभद्र प ८२–१७६

End—

समाप्ता जीवाभिगमाध्ययनशास्त्रप्रदेशटीका कृतिर्हरिभद्राचार्यस्येति ॥ छ ॥ ग्रंथाग्र १२०० ॥ छ ॥

Colophon—

संवत् १४४४ वर्षे फागुणसुदि १५ शनौ मयह श्रीपत्तने ।

Praśasti of the Donor—

ऊकेशो भद्रेश्वरगोत्रे मालवणीयशाखायां ।
पुत्रो वणिगिति विदितो नरसिंहः साधुवर आसीत् ॥ १ ॥
तस्य च भाया मोती तनूद्भवाः सप्त सांगणः प्रथमः ।
छीवा–रावा–देहा–तिहुणा–रामाभ–धानाख्याः ॥ २ ॥
सांगणधर्मघनश्रीः पुत्रौ द्वावेव तयोश्च नरदेवः ।
जगसिंहश्चगुणभूजयतसिरीरंगजा प्रथमभामी ॥ ३ ॥
भार्यो हिगोना–पद्मश्रियाभिधानौ तृतीयर्बधुः किल दूबसिंहः ।
यो देवगुर्वादिकधर्मकार्ये कृताभियोगः सुममागयोगः ॥ ४ ॥
पद्माकस्य तु भाया जयश्रीरंगजाश्चतु संख्याः ।
साधुवरनागसिंह–स्याजन–नरवर्म–शृगाख्याः ॥ ५ ॥
मायोश्च दूबसिंहभाया कर्मेसिरीतिरीति ।
प्रथानो पुण्यपानो पात्रभाण्ड शुभं द्वयः ॥ ६ ॥
श्रीमत्तपागगनभोगनभास्करानां श्रीदेवसुंदरगुरूत्तमसूरिराजां ।
धर्मोपदेशवशतोऽगमशास्त्रवाक्य–स्त्रोपार्जितार्थनिवहस्य फलं तिपृक्षुः ॥ ७ ॥
सुधीः सदमानिह देवसिंहो मंत्रामनः पक्षरामभान्वात् ।
श्रीपत्तनेषु जिनागमस्याग्रयत् संप्रति पुस्तकत्र ॥ ८ ॥

Colophon—

योगिनीपुरवासिभिर्महर्द्धिकैः राज्यमान्यैः सकलनागरिकमुख्यैः ठ० पूणा सुत ठ० पद्मसीहैः सपितृः सा० राजदे श्रेयसे अनुयोगद्वारचूर्णि १ योगशास्त्रवृत्ति २ तिल्योगास्ति ३ श्रीताडपत्रे । तथा श्रीपद्मप्रभचरित्र चारसहं स्वयं पत्र पुस्तिका ४ तपागच्छनायकश्रीदेवसुंदरसूरि(रीं)णामुपदेशेन सं० १४९९ पत्तने लेखितेति भद्रं ॥

१०३ सिद्धहेमलघुवृत्ति (सावचूरि १ वृत्ति) प १५२ ११×२

श्लोकसंख्या ३३००

१०४ (१) निरयावली प १–१०२ } १०३×१३
(२) ,, वृत्ति प १–७० }

End —

श्रीचंद्रसूरिविरचितं निर्यावलिकाश्रुतस्कंधविवरणं समाप्तं ।
वसु–लोचन–रविवर्षे श्रीमच्छ्रीचंद्रसूरिभिर्रब्धा ।
आगमवसाप्यसतो निर्यावलिकाश्रुतविवरं ॥

Colophon—

संवत् १३१० वर्षे गंमूकायामुपांगपचकस्य वृत्तिर्लिखिता ॥

(३) ससरकनिर्युक्ति गा ५० प ७१–७७
(४) द्वीपसागरप्रज्ञप्ति गा २८० प ७८–१०९

१०५. सिद्धप्राभृतटीका प १–१८ १५३×१३

Beginning—

सकलभुवनैकभूषणं निखिलशिवावाप्तान् जिनान् गुरुन् नत्वा ।
सिद्धप्राभृतटीका यथर्द्धिविलकाम्यया क्रियते ॥ १ ॥

End—

नवरं पूर्वस्य गामेणीयस्यारयस । मिथ्यमिदं सिद्धप्राभृतमिति ॥
अर्थप्रासंयोजनार्थो यथासः केवलो मम ।
वैस्तुतः स्फुटो ग्रेप टीकाकृद्भिर्रिसबैः ॥
सप्तसर्व सिद्धप्राभृतं समाप्त ।
मरुदगह्र गृहवती वामकरगृहीतपोत्थया देवी ।
मंबार्भ रे रिद्ध्यसहिता देव अविर्मं लिहंतस्स ॥
ग्रंथमानवः ८१५ ससूत्रस्य ९५० ॥ छ ।

येषां दूरीकृतया क्रीलाचलयापि कुमुदचन्द्रस्य ।
विदुषे विस्मयसत्त्वमहिमा को नाम तेषां च ? ॥ ५ ॥

तद्भद्रासनविभ्यभूषणयशःश्रीपूर्णगगनासुति
श्रीमच्छ्रेश्वरसूरयः समभवन् भद्रेश्वरोमासुवः ।
यैः प्रज्ञाप्रसरेण शास्त्रगहनं संशोध्य दुस्संचरं
शिष्याणां मतयः करेणव इव मोदप्रचाराः कृताः ॥ ६ ॥

तत्पदेऽभयदेवस्य प्रभोः कल्पद्रुकल्पतां ।
कथैव कथयत्येषा प्ररूढा रत्नमंजरी ॥ ७ ॥

सूरिर्मदनचंद्राख्यो मुख्यो माधवशालिनां ।
तत्पट्टमुकुटो रेजे शिष्यरत्नैः समुज्ज्वलः ॥ ८ ॥

मत्वा च्छिद्यते येन नाम्नी सन्निधे कल्पासज्ञो पुष्पचाप–द्विजेशौ ।
मेशो मन्ये मुख्यकर्तु विरुद्धान्येकोऽनंगः कृदयंगः पयोऽभूत् ॥ ९ ॥

तत्पट्टैकविशेषको गणभृतः प्रद्युम्नतः शिक्षित–
स्नङ्गभोजयमिंदसूरिगुरुयोर्योगात्विनिष्णातधीः ।
शास्त्रेषु प्रथितो मनीषिभुवना (?) पद्माकरैर्भेषितः
काम्यं श्रीमुनिदेवसूरिरभव श्रीशान्तिवृत्त मय ॥ १० ॥

द्वि द्वि–ग्येकसमासु मासि सहसि श्वेतद्वितीयायुषे
देपाख्यत्र पदामयं मितवता काम्यं मयेदं कृतं ।
श्रीप्रद्युम्नमुनीश्वरः स विशदं मयः प्रसाद्य क्षमात्
सैरन्यैरपि शोधनीयमसमं भूत्वा ममत्व मयि ॥ ११ ॥

प्राग्वाटान्वयमंडनं समभवि श्रीशालितः शालि
रित्याख्यातिभुवः पुमानुपमादमतियुक्तोऽस्य तु ।
वंशे शान्तिकुमारतः समभवत् सोढीरिति ख्यातिमान्
तत्सुताः शिवदेविभुभिसर्माद्दमा इमे जज्ञिरे ॥ १२ ॥

पोसिरि–सारङ–सगमनामानः पुण्यसिंहनामा च ।
व्यसितुः पुण्यापापाशपदमैर्यं ये विरपर्यांचकुः ॥ १३ ॥

श्रीदेवसूरिमभवः प्रतिष्ठां चक्रेऽत्र च श्रीमुनिदेवसूरिः ।
तदीयसाहाय्यवशेन सम्यं श्रीशान्तिनाथस्य तथा चरित्रं ॥ १४ ॥

प्रत्यक्षरं च संख्य[ा]नात् पंचपञ्चाशताऽधिका ।
अमिमगुणमामप्टचत्वारिंसप्तती ध्रुव ॥ १५ ॥

ग्रंथाग्र ४८५५ ॥ छ ॥ शुभं भवतु ॥

सिद्धप्राभृत–जीवाजीवाभिगमवृत्त्यकेऽलेखयत् ।
अणहिल्लपाटकनगरे त्रि–वार्द्धि–वार्द्धीन्दुमितवर्षे ॥ १ ॥
शिवमस्तु etc.

१९९ शान्तिनाथचरित्र (सं) by मुनिदेवसूरि. Paper Ms.

Beginning—

ओं नमः शान्तिनाथाय ।

वेदमरस–मिश्रारस–नमोऽक्षरं परं ।
परं तज्जयति ज्योतिर्महामोहतमोपहं ॥ १ ॥
एकामपि त्रिरूपां यो जगत्रितयगोचरे ।
चारयामास जैनीं गां गौतमः स तमश्छिदे ॥ ८ ॥
श्री[सु]धर्मा सुधर्मा श्रीवीरवंशसमुद्भवः ।
तस्येर्महोत्तरतरविपाकमे तनुतां मम ॥ ९ ॥
चतुर्दशाभिधापूर्वपूर्वरत्नकुम्भमयः ।
विश्वरूपं दधन्मध्ये श्रुतवार्धिः प्रवर्धताम् ॥ १० ॥
चतुर्दशप्रवर्तमानघनाघाससमासे ।
हारिभद्रं वचो हारि मत्र भद्रं करोतु मा ॥ ११ ॥
वादविद्यावतोऽपि क्लेशशाखासमुत्थया ।
देवसूरिप्रभोः साम्यं कथं स्यात् देवसूरिणा ॥ १२ ॥
वंदे श्रीदेवचंद्रं च चरित्रं प्राकृतं हृदम् ।
श्रीशान्तिचरितं संक्षिप्य संस्कृतं क्रियते मया ॥ १३ ॥
अमान महिमानं कलस कोतु गणेशितुः ।
शिष्यो यस्योदितो हेमचन्द्रसूरिर्जगद्गुरुः ॥ १४ ॥
नृपतिमतिबोधिप्या मंत्रिए सुधयाप्यः ।
जज्ञिरे पादचोपि श्रीहेमप्रभुरि महेम तत् ॥ १५ ॥
श्रीदेवानंदसूरिभ्यो नमस्तेभ्यः प्रकाशितं ।
सिद्धसारस्वताख्यं यैर्निजं शब्दानुशासनम् ॥ १६ ॥
श्रीदेवानंदशिष्यश्रीकनकप्रभसूरिपाद ।
श्रीप्रद्युम्नसूरिं मंदात् प्रवर्धनविद्युत्कृत ॥ १७ ॥

End—

श्रीजैनशासनसरोजविकासभानुः श्रीदेवसूरिरिति तस्य बभूव शिष्यः ।
दुवारिवादिगिरि(च)वप्रतिमारगाम्भं यो वाग्मदैर्विनिवर्त रचयांचकार ॥ ४ ॥

येषां सूरिदृशया श्रीतपागच्छयाति पुष्पदपद्मस्य ।
विश्वे विजयसत्रयमहिमा को नाम तेषां च ? ॥ ५ ॥
तद्गच्छाममविम्बसूर्यसमतः श्रीपूर्णगगामूनि
श्रीमन्मेश्वरसूरयः समभवन् मदमन्नोमामृताः ।
यैः प्रज्ञाप्रकरेण शास्त्रगहनं संतोष्य दुस्संचरं
शिष्याणां सततः करेणव इव सौध्यपापाः कृताः ॥ ६ ॥
तत्पट्टेऽभयदेवस्य प्रभोः कल्पद्रुकल्पतां ।
यथैव पश्यपत्येषा महत्ता रममज्जरी ॥ ७ ॥
सूरिर्मिन्नचंद्राख्यो मुख्यो माद्यशालिनां ।
तत्पट्टमुकुटो रेजे शिष्यगणैः समुन्नतः ॥ ८ ॥
मता पितृभ्यां येन नाम्नी स्वकीये श्रावकश्रेष्ठौ पुष्पचाप–ह्रिजैनौ ।
नगौ मध्ये मुख्यवस्तु सिद्धान्तैकोनगः कृत्यर्वगः परोऽभूत् ॥ ९ ॥
तत्पट्टैकविभेषको गनकृतः प्रद्युम्नः शिक्षित–
माद्रूपोऽर्थपर्गिरसूरिगुरुगेर्योगाम्भिर्निष्णातधीः ।
शास्त्रेषु प्रथिता मनीषिमुख्या (?) पद्माकरेणोधिनः
शाम्य श्रीमुनिदेवसूरिरलत श्रीशान्तिवृत्तं नव ॥ १० ॥
द्वि द्वि-ऐषसमासु मासि सहसि श्वेतदितीयापुषे
देवाण्यत्र पराभवं भिनवशा पार्श्वं मयेदं कृतं ।
श्रीप्रद्युम्नमुनीश्वरः स विशदं सद्यः समच व्यधात्
शरम्येरपि शापर्णायसमर्मं भूरता समस्त मयि ॥ ११ ॥
मागधागच्छसमंदतं गममगनि श्रीनाचितः ज्ञाति
रिस्वात्स्याधिपुतः पुमाननुत्तमादर्मस्थितुल्लोऽस्य सु ।
यदा शम्भिमारनः गममभवन् सोढीरिति ख्यातिमान्
तत्पुत्राः शिवदेवविभुशिमरद्भिर्दमा इमे उत्तरे ॥ १२ ॥
योगिनि–स्वाजन–रागननामानः पुण्यसिंहनामा च ।
सर्वेऽपि पुण्यागामारदपैस्ते ये विश्वपांपवुः ॥ १३ ॥
श्रीदेवगुप्तिमवरः प्रमिलां च ... च श्रीमुनिदेवसूरिः ।
तदीयगात्रामयवरम मस्यं श्रीशान्तिनाथस्य तथा चरित्र ॥ १४ ॥
तत्पठे च संन्यसे(?)नान् पंचसताजाप्रशिखा ।
यत्रिपशुपसमस्तचरितान्ननी तुर्यं ॥ १५ ॥
संवत् ४८५५ ॥ छ ॥ शुभं भवतु ॥

१९७ (१) ललितविस्तरा (वृत्ति) प १–८८; १२½ ×२

(२) ,, पञ्जिका by मुनिचन्द्रसूरि प ८९–२११

Colophon—

अद्येह स्तम्भतीर्थे पं० ज्ञानकीर्तिगणिना ललितविस्तरासूत्रवृत्तिपुस्तिका लिखापिता ॥ ७ ॥ मई० मेघाकेन मिश्रोत्तमेन लिखिता । यावच्चन्द्रार्कं पुस्तिका चिर जिनी भवतु ।

१९८. (१) चैत्यवन्दना-वन्दनक-प्रत्याख्यानवृत्ति प १–५०

Beginning—

नमः पञ्चपरमेष्ठिभ्यः ।

श्रीवीरजिनवरेन्द्रं नमित्वा चैत्यवन्दनादीनि ।

अल्पतरविस्तरवृत्तेर्विवरि(वरि)ष्ये गमनिकामात्र ॥ १ ॥

End—

श्रीचक्रेश्वरसूरिपट्टकमलालंकारचूडामणिः

श्रीमानत्र शिवप्रभाभिधगुरुः सिद्धान्तवीतादरः ।

सूरिः श्रीतिलकाभिधः समभवत् तस्यैव शिष्याणुक—

श्चैत्यवन्दनप्रमुखसूत्रविवृतिं तत्त्वार्थसारामिमां ॥

मेवाममिह पंचाशदधिक शतपञ्चकं ।

मत्प्रत्यरेण संख्याया निश्चिताय कविः स्वयं ॥

इति चैत्यवंदना-वंदनक-प्रत्याख्यानकवृत्तिः समर्थिताः ॥

(२) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति by तिलकाचार्य प ५१–७०

Beginning—

प्रणिधाय श्रीवीरं स्वल्पधीनां कृते समासेन ।

विवरणमिदं करिष्ये गृहिप्रतिक्रमणसूत्रस्य ॥

End —

श्रीचन्द्रसूरिगुरुपट्टमहोदयाद्रिप्रद्योतभोपमशिवप्रभसूरिशिष्यः ।

श्रीमान्पदस्तिलकसूरिरवीवजोसि श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रमिदं विवव्रे ॥

इति श्रीतिलकाचार्यविरचिता स्तोकमवइधममाला श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रलघुवृत्तिः समर्थिताः । मंगलमस्तु ॥

(३) कल्याणकस्तोत्र (सं) अं १२ प १–३

Beginning—

शिविकमालिनेंद्राणो कुर्वे कल्याणकस्तवं ।

(४) श्यामशाकुनाध्याय प ११–१५

१८—इति क्रियोक्तिः ।

१९—इति कारकोक्तिः ।

२९—इति पंक्तिभेदव्यक्तिः ।

४०—इत्युक्तिविधा छेदाछेदनविधिः ।

मौक्तिकस्रिरितो मिश्रो बहुभिर्विरचितोऽन्यकारिकाजनकः ।

दमोदरितव सुधा गौडानां द्रुतमिदं परिष्कृत्य ॥ ४० ॥

End—

छेदपङ्क्तिर्जनक्रमानुगाः पंक्तिक्षेपगतपदूचीरिकाः ।

शासनं च विरुद्ध मु(मृ)षित्वाम्यया सत्यु(ा) तत्र बहुधाहरिष्यते ॥ ५० ॥

इति दामोदरोद्धरितोक्तिव्यक्तिकारिकाः समाप्ताः ।

(२) उक्तिव्यक्तिविवृति प ४–६१ (अपूर्ण)

Beginning:—

नमः सर्वविदे ।

गणानां नायकं नत्वा हेरम्बममितद्युतिं ।

उक्तिव्यक्तौ विधास्यामो विवृतिं बालमालिकां ॥ १ ॥

उक्तेर्भाषितस्य व्यक्तिं प्रकटीकरणं विधास्यामः । अपभ्रंशभाषापाठकानां संस्कृतभाषां प्रकाशयिष्याम इत्यर्थः ।

अपभ्रंस(श)भाषया लोको वदति यथा । धर्म्मु आथि । धर्म्मु कीज[इ] । दुह गाथि दुधु दुआव । धम्मान कापडिआ । गंगाए धम्मु होइ पापु जा । पुन्नी वरति । मेढ़ वरिस । आंति देख । नेहाव । आंखि देखत आछ । वीसें थाव । काने सुण । बोर्लें बोल । बाधा वदति । प १० ॥ बोर्लें बोल्ती । पार्थ जा पारेस पाति । मूवत आउ मूत्रकाले ११ । मोकल कर । देवदत्त कर करिह देवदत्त कर्तुं करिष्यति १३ । इतं पर्वतल टाकवं आई पर्वतमपि प्राकपामि सबहि उपकारिआ होव सर्वेषामुपकारी भूयात् १४ । धर्म्मु करत आछ धर्मं कुर्वमाणो १५ । देवता-दर्शन कर देव देख १६ । वेद पढ़व वेदः पठितव्यः १७ । दुहाव गाइ दुधु दुआव गोसांवि दोहयति गां दुग्धं गोपालेन गोस्वामी १८ । सिंहासण आछ राजा सिंहासने तिष्ठति राजा १९ । मेहलि सोम मेहका स्वपिति २० । कातें गाउँ आइआ कात्रेण मामे गम्यते २१ । कादम डुग् वस्तु के पठे है बसुली २५ । को राहा तैवत आछ कस्तव भुंजान आसीत् २७ । काह इहां पठिय का किह केनात्र पठ्यते कस्मै ३१ । काह इहां काह पढ काहें का शिवक्ष पास आहो कवरें वर कामोत्र किं पठति केन कस्मै इत: कुत्र कस्य गृहे ३९ । सौंधी व्यागि टेक कटुविरायो व्यगित्वा टेकते ४० ॥ हलुअ मधु पानि सरल

अमुक वस्तु पानीये बूडवे ४१ । मांखी छुव अखिणी छुंचयति ४५ । बिहरा पोढ वजाय विहुवो पोढ(ट)क वडाडयति ४५ । हिंडोळ आंदोळयति अहेरैं बांध बरोळ आळोटके गष्करं स्मालोटयति ४६ । मुम जीव मृतो जीवति ५१ । गां दोयि पयो गो गोपालकः राजानं गां याचते द्विज इत्यादि ५५ । सेवको अवळ-गति ओळग लाग अवलगते लगति ५६ । अपाप वकट वकटाव आरमानमुद्वर्तते वडर्तयति ५६ । मुलें मुला मुमुक्षया मुष्यति । तेह देव पितर तर्पे तथा देवान् पितृंस्तर्पयति ५८ । हाथि गुड हस्तिनं गुडति ६१ । गाउं चल ग्राम चलति ६१ ॥

२०० (१) योगशास्त्र प १–७६ ८×१
(२) प्रश्नोत्तररत्नमाला प ७७–८१
(३) धर्मलक्षण (सित विर्त etc.) प ८१–८४
(४) पुराणश्लोक (वर्णोत्पत्ति, वर्णाश्रम) प ८४–९७
(५) स्थविरावली प ९७–१०५
(६) वीतरागस्तव प १०५–११७
(७) ऋषभपञ्चाशिका प ११७–१४६
(८) सिन्दूरप्रकर (अपूर्ण) प १५–३१

२०१ (१) जीवसमास (अपूर्ण मुद्रित) प १–३५ ११×११

Beginning—

दस चोदस च जिणवरे चोदसगुणजाणए नमंसित्ता ।
चोदस जीवसमासे समासओ अणुकमिस्सामि ॥ १ ॥
निक्खेव-निरुत्तीहि य छहिं अहहिं अणुओगदारेहिं ।
गइयाइमग्गणाहिं य जीवसमासा उ णुगंतव्वा ॥ २ ॥

End—

केवलिकमाणदंसणखाइय सम्मं च चरणदाणाइं ।
नवखइया लद्धीउ उवसमियं सम्मचरणं च ॥ १९८ ॥
नाणचउक्कं अन्नाणं ति

The codex breaks off at this point with the following folia missing

(२) आवश्यकनिर्युक्ति प १–१११

End—

पवक्खाणनिज्जुत्ती समत्ता । समत्त छविहावस्सयमिति । मंगल महाश्रीः ।

Colophon—

संवत् ११९८ आषाढशुदि २ गुरुदिने अद्येह श्रीसमस्तराजावलीसमलंकृत परम-

महारकमहाराजाधिराजश्रीमदर्णोराजदेवविजयकल्याणराज्ये श्रीमदूवकेद-वास्तिव्यश्रीदृम्मीपुरे प्रतिवसति श्र श्राविं(वि)का बाघुमतिश्राविं नेमप्रसादपाल। वं ॥ माहकेन श्रावस्यकपुस्तको(त्तिके)यं लिखितेति । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः । पादर्श etc. and पदज्ञानड etc

२०२. (१) मोक्षोपदेशपञ्चाशत् by मुनिचन्द्र प १–८, १४११
(२) जीवोपदेशपञ्चाशिका प ८–१३

Beginning—

जिणसिद्धंधुयाण कमारविंदे वंदित्तु सेवगवगणिजे ।
भणामि संखेवमइं गुणाणं धम्माणिहाणं किल जे जिणाणं ॥ १ ॥

End—

तुम्हाणं समियं मए जिणमयद्देसेण संखेवओ
एयं निम्मलधम्मकम्मविसए जोमाणसुखावहं ।
ता तुम्ह मणियाणुसारविहिणा चेट्टेवहा सव्वहा
संसारा चवसंसदुक्खनिवहो मोक्खो जओ भवइ ॥ ५० ॥

(३) उपदेशकुलक. प १४–१५

Beginning—

निसुणेसु धम्मं परिरंभियस्स भवा ! मज्ज सबाहिरंमि ।
उवागसंभेमणवकारममेयं भणिअंत ॥ १ ॥

End—

भवा भवदुक्खार्त विरमाण असेसलक्ख[संता]णं ।
एवं विवेकजोसहमुवाएसं केइ पावंति ॥ २५ ॥

(४) हितोपदेश प १६–१९

Beginning—

सुणेह भो भव्वजणा ! भविता सम्मं समाहाणपहाणचित्ता ।
असारसंसारविरागहेउं धम्मोवएसं सहजं विहेउं ॥

End—

एसो मए तुम्हमणुग्गहत्थो हि[ओव]एसो भणिओ महत्थो ।
एयाणुसारेण जऊ(ओ) भ सिवं चावइमेओ सवओ वि रिद्धं ॥ २५ ॥

(५) उपदेशामृत प १९–२५

Beginning—

भो भव्वा ! सव्वण्णूमीहि दुहदववारणसमत्थं ।
उवएसामयमेयं पिवह सया मोक्खमोक्खकयए ॥ १ ॥

End:—

पन्ना हिओयगस(साग) मायण पानिणो परं होंति ।
ता एवं भग्गं ति य अ जुत्तं व विदयग ॥ २५ ॥

(६) अनुशासनाङ्कुश प २६-२९

Beginning:—

विमसो रिमयविमदुमो पेरगदरेण जेग मूलाभा ।
उम्मूलिमो मुद्दपी गो अपद सिमो महावीरो ॥ १ ॥

End:—

विमउम्मगविद्यमो वि पयमणुमासणङ्कुसं सिरसा ।
परमातो मिममेण धरेव ममं तिजो जाइ ॥ २५ ॥

(७) उपदेशरसायन प २९-३२

Beginning:—

निदातिपविममसरं धीरं परितु रिवरइपमरं ।
रिमतिर्षान्वगगिवरा भमानि सामग्रगुणतिक्गर ॥ १ ॥

End:—

इय उवएसरसायणमुवर्णियं भायरेण मवमना ! ।
तिव न्विमम्रपरियं अइ काउमना मगग ति ॥ २५ ॥

(८) धर्मोपदेश In मुनिचन्द्राचार्य प ३३-३६

Beginning:—

मुवनन्नन्दनिर्ज वीरिय रियमान्यम्पत्तं धीरं ।
धम्मोपएसनसं ममागभा ति ति जगमि ॥ १ ॥

End.—

मुणिर्गद्रायरियान ग्ववमान इमान वमगुणा ।
भविया इवंति मायम्मदरवगुन्न परं बद ॥ २५ ॥

(९) सम्यक्त्वोत्पादविधि In मुनिचन्द्राचार्य प ३६-४०

Beginning:—

मुवनन्नदन्ति वीरिय न्वियमान्यम्पतं धीरं ।
सम्मत्तुप्पायविहिं भणामि समयाणुमोतं ॥ १ ॥

End:—

सम्मत्तुप्पायविहिं मवा भवियाग इय सत्थ(म्म) ।
मिथ्यादिवस्त्ररूपा इवंति सगुत्रमंगन्ना ॥ २९ ॥

(१०) उपदेशामृत (उपदेशपञ्चविंशतिका?) In मुनिचन्द्राचार्य प ४०-४५

Beginning —

सुद्दमावमावसाओ सोमपिसामो सुदेव वस्स तथा ।
वसमुवगओ स वीरो सुरगिरिधीरो चिरं जयउ ॥ १ ॥

End—

मुणिर्वदायरियाणं लवपसायं सुहासरिच्छायं ।
पचारिसाण विरआ केइ परं मायणं होति ॥ ३३ ॥

(११) उपदेशासुत by मुनिचन्द्र प ४६–५०

Beginning—

वरोमसमसरीरो धीरो संपत्तमोहमल्लतीरो ।
साहियसिवमवरपहो सुरविहियमहामहो जयइ ॥ १ ॥

End—

तुम्मे उवएसामयमेयं पाऊण सयलमुणिचंदा ।
होउमजरामरपयं जह सइह तहा जयजाइ ॥ ३२ ॥

(१२) धर्मोपदेश by मुनिचन्द्रसूरि. प ५०–५१

Beginning —

जम्बूमुत्तसमाणुसत्तसर्विं कत्तो वि पुन्नोदया
धम्मं सिरयपराण तत्थ वि तहा पावेहिं (विग्रु) गुणाद्दि मो ! ।
मीहार्दुसमुज्झलेण मणसा देवो जयकल्पद्
पूयापुब्वगमादरेण महया सम्माजमिओ जिणो ॥ १ ॥

End —

एसो धम्मोवएसो निविडतमतमुत्तारतारप्पईवो
एसो धम्मोवएसो भवममणमहावाहिनासोसहीं च ।
एसो धम्मोवएसो सिवसुहभवणारोहसोपाणरामी
एसो धम्मोवएसो भवियजण ! सप जावणिओ मणामो ॥ १० ॥

(१३) रत्नत्रयकुलक by मुनिचन्द्रसूरि प ५१–५०

Beginning —

पाद्रसमनिहार्णं हंसियविरसेसकुणइयासार्ले ।
संवत्तमकमराजे वंदे वीरं गुणविसालं ॥ १ ॥

End—

रयणत्तयकुलयमिणं रइयं मुणिचंदसूरिणा सम्मं ।
सम्मं भावेता पुण वच्चसतरयइ रम्म(संप)या ॥ ३१ ॥
रत्नत्रयकुलकं समाप्तं ॥

(१४) पञ्चपर्वकुलक प ५७–६०

Beginning:—

सुयनाणपंचमी अट्ठमी य तह चउद्दसी य चउमासे ।
संवच्छरियं पव्वा साहूण सया इमे पंच ॥ १ ॥

End.—

तइय–चउ–पंचमेसुं पुव्वक्कमेण च पूरई लोगं ।
एवं किल मासाए लोगस्सापूरणं [पू]रेयि(ति?) ॥ ११ ॥

(१५) कुलक by मुनिचन्द्रसूरि प ६०–६२

Beginning:—

एस परंपरोवणिहियाए ठाणाणमप्प-बहुभावे ।
वभिज्जइ तत्थम्मी अणवमागाहिया ठाणा ॥ १ ॥

End:—

तेण असंखगुणेहिं असंखगुणिया अणंतगुणठाणा ।
एसो परंपरोवणिहिया एइ भावणालेसो ॥ १२ ॥
इत्याचार्यश्रीमुनिचंद्रसूरिविरचिता गाथाः समाप्ताः ॥

(१६) चउसरण प ६२–६५

(१७) उपदेशकुलक(जीवोपालम्भ) by नेमिकुमार प ६५–७०

Beginning:—

वंदे सम्मगुणाइस्स सम्मकम्मणकारणं ।
कम्माण भवसत्ताणं देविंदाइनमंसियं ॥ १ ॥

End:—

इय सोउं जीव ! तुमं नेमिकुमारस्स भासियं कुणसु ।
जेणुवलम न बहसि गच्छसि पुण सासयं ठाणं ॥ २५ ॥

(१८) प्रश्नोत्तररत्नमाला by विमल प ७०–७४

(१९) जीवाणुसट्ठिकुलक गा २५ प ७४–७७

(नमिऊण पुव्वपुरिसाण etc)

(२०) पश्चात्तापकुलक (?) प ७७–८१

Beginning—

हा हा ! दुट्ठु कय दुट्ठु जेण पावकम्मुणा ।
जं मे अकारणे मिओ विउ(आ)ओ सहपतुणा(?) ॥
नंतवं कायव्व पुण दुग्गइ मो ! ।

End—

वत्तु कवियं देव्वा न पारय हु सो जिणो ॥ २ ॥

Beginning —

सुरभावणावसाओ सोवसिसाओ सुरेण वस्स तया ।
वसमुवगओ स वीरो सुरगिरिवीरो चिरं जयउ ॥ १ ॥

End —

मुणिचंदायरियाणं वयणसाण सुहासरिच्छाण ।
पयारिसाण विरला केइ परं भायणं होंति ॥ ३३ ॥

(११) उपदेशामृत by मुनिचन्द्र प ४३–५०

Beginning —

वरोमसमसरीरो धीरो संपत्तमोहमहरीरो ।
साहियसिवनयरपहो सुरविहियमहामहो जयइ ॥ १ ॥

End —

तुम्भे उवएसामयमेयं पाऊण सयसमुणिचंदा ।
होउमजरामरपयं वह महइ तहा पयत्ताह ॥ ३३ ॥

(१२) धर्मोपदेश by मुनिचन्द्रसूरि. प ५०–५२

Beginning —

कम्मुपुत्तममाणुसत्तणमिणं कत्तो वि पुन्नोदया
धम्म सिवपयाण तत्व वि तहा पावेहिं(विग्घु) तुम्भेहिं सो ।।
मीहाईदुसमुज्जलेण मणसा देवो जएबप्पहू
पूयापुव्वगमायरेण महया सम्माणणिज्जो जिणो ॥ १ ॥

End —

पसो धम्मोवएसो निविडतमतमुत्तारवारप्पईवो
पसो धम्मोवएसो भवभयजणमहावाहिणासोसही य ।
पसो धम्मोवएसो सिवसुहमवणारोहसोपाणसेणी
पसो धम्मोवएसो महियमवम । तए पावणिज्जो मयाओ ॥ १० ॥

(१३) रत्नत्रयकुलक by मुनिचन्द्रसूरि. प ५३–५०

Beginning —

चंदरसमणिवाडं हंसियमिस्ससहगायपायाडं ।
मगवक्कमकमराडं वंदे वीरं गुणनिवाडं ॥ १ ॥

End —

रयणत्तयकुलयमियं रइय मुणिचंदसूरिणा सम्मं ।
भव्वा भावेंता पुण कम्मवखवइउ सम्म(सय)त्ता ॥ ११ ॥
रत्नत्रयकुलकं समाप्तं ॥

(२६) प्राभातिकस्तुति by मुनिचन्द्रसूरि प १०२–१०४

Beginning—

येऽर्हन्! प्रभातसमये तव पादपद्मप्राप्य महार्णवसमुत्तरणैकसेतुं।
पश्यन्ति नरपति तत्सततमाशु सर्वमेनोऽप्रतीतिप्रमदप्रद्यमाप्नुवाह! ॥ १ ॥

End—

एवा प्रभातसमयस्तुतिराचरेण पापत्प्रवे भगवति प्रहितैर्मनोभिः।
येस्तेत्र कुदकलिकोल्वसप्रामप्रमाजो जायत एव मुनिचन्द्रपदप्रपन्नाः ॥ ९ ॥

(२७) आतुरप्रत्याख्यान प १०४–११०

(२८) शान्तिजिनस्तुति (अपभ्रंश) प ११०–११४

Beginning—

देव! वसविहयम्मधुरधवल! असमबलियमुवणयल!।

End—

सतिजिणेसर! एत्तिउर्इ पइ पत्थमि भगाहु।
तिहुयणगुरु महु तुहि जि पर मपि मपि होज्जसु नाहु ॥ १० ॥

(२९) श्रावकप्रश्न by देवसूरिशिष्य प ११४–१२१

Beginning—

नमः श्रीमद्देवसूरिगुरुपादुकाभ्यः।
तिहुयणकयपहुमाणे मप्पाले विमलगुणगणनिहाणे।
नमिउं जिणे गिहियाण सम्मत्तगुण पवक्खामि ॥

End—

ऐसेणुद्धरियाई सम्मं पयाई सावयययाइ।
सिरिमुणिचंदमुणीसरेण परऊजसज्जं ॥ ५६ ॥
जुगपवरसुयहराणं सिरिमुणिचंदसूरिसुगुरूणं।
[सीसाण] देवसूरीणमेविप धीरजिणभवणे ॥ ५७ ॥

२०३ सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (सप्तमाध्याय) प २९१–१८२ १५×१½

२०४ दशवैकालिकटीका by हरिभद्र प ३२९ १९१×१³

Colophon—

संवत् ११२६ वर्षे माग सु ४ गुरौ प्रभातेवेह श्रीमदणहिल्लपाटके समस्त राजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजश्रीमद्जुनदेवराय महामात्यश्रीमाकदेवमतिपतौ काव० ... पमार्थ सत्पुरुषेणमे० श्रीवीरवणत्र[मा]रान् भा धणपाल–सुता सुमाराभ्यां मन गुदत्ता निरितमिदं।

(२१) स्थानकस्तवन प ८१–८१

Beginning—

पणियसमत्तवत्थूण वित्थरं सुयपराण मावेणं ।
संपायइ जसिए सीहसि संखुणे हाणयं समई ॥ १ ॥

End—

एव ठाणयस्स स्यवणं चिरचियो जा सिसंप्पमवि जाइ ।
सो सुरियदाळसंतोसियहणयहणो पुण होइ ॥ १३ ॥

(२२) संक्षेपाराधना गा २१ प ८४–८७

Beginning.—

परमपर्थ पत्ताणं जिणाण नमणुप(प्प)से पणमिऊण ।
वत्थ जीवमोहमहणी सललबाराहणा वोच्छं ॥ १ ॥

(२३) जीवानुशासन(मामाविक) by देवसूरि. प ८७–९१

Beginning—

तिहुवणपणमियचलण पणमित्तु जिणेसरं महावीरं ।
वोच्छं पमायसमए जीवस्स अणुसासणं इणमो ॥ १ ॥

End—

मुणिचंदसूरिगणहरविणेयसिरिदेवसूरिवयणाई ।
मोहवपाव अतुण होंति विमलाइ नयणाइं ॥ ९३ ॥

(२४) मुनिचन्द्रस्तुति (अपभ्रंश) प ९१–९४

Beginning—

नाणु चरणु संमत्तु जसु रयणत्तउ सुपहाणु ।
जत्र सु मुणिसूरि हरणु जगि मोहियजमहवाणु ॥ १ ॥

End —

सुरसमरयणिहिं सुर जिम्व हुइ अहिय मुणिनाहु ।
सिरिमुणिचंदमुणिंद ! पर महु फेडइ कुगाह ॥ २५ ॥

(२५) मुनिचन्द्रसूरिविरह by देवसूरि. प ९४–१०२

Beginning—

मिच्छाणगमयमज्झमाणवासरे जस्स सुचरोवारं ।
सुरसामिणो वि वंदंति वंदिमो तं जिणं वीरं ॥ १ ॥

End—

जाणसुमुणिचंदं इय नयरपुरस्स[र] विहेऊण ।
गुरुमणिवकज्जमज्जो संजाओ देवसूरि त्ति ॥ ५५ ॥
इति इवविर्हयसूरीणां ।

(२६) प्राभातिकस्तुति by मुनिचन्द्रसूरि प १०२–१०४

Beginning—

येऽर्हन्! प्रभातसमये तव पादपद्ममाप महार्णवमगुत्तरणैकसेतुं ।
पश्यन्ति मत्र्यपति वत्सलतमाशु सर्वमेनोऽसिवीप्रभवदाहसमाम्बुवाह! ॥ १ ॥

End—

एषा प्रभातसमयस्तुतिरादरेण पापठ्यते भगवति भक्तिर्वैर्मनोभिः ।
येस्तेत्र दुष्कृतिकोऽज्वलकल्मममास्रो जायते एव मुनिचन्द्रपदप्रपन्नाः ॥ ९ ॥

(२७) आतुरप्रत्याख्यान प १०४–११०

(२८) शान्तिजिनस्तुति (अपभ्रंश) प ११०–११४

Beginning—

देव! दसविहधम्मपुरधवल! असमबलिमसुवणयल!।

End—

सतिजिणेसर! पसिअउ पइ पयेमि अणाइ ।
तिहुयणगुरु मइ तुहि जि पर भवि भवि होज्जसु माइ ॥ १० ॥

(२९) श्रावकप्रश्न by देवसूरिशिष्य प ११४–१२१

Beginning—

नमः श्रीमद्देवसूरिगुरुपादुकाभ्यः ।
तिहुयणकयपडमाण मनाण विमलगुणगणनिहाणे ।
नमिउं जिणे गिहिया सम्मत्तगुण पवक्खामि ॥

End—

ईसेणुद्धरियाइ सम्मं पयाइं सावयपयाइं ।
सिरिमुणिचन्दमुणीसरेण परकज्जसज्जणं ॥ ५६ ॥
जुगपवरसुमहराणं सिरिमुणिचंदसूरिसुगुरूणं ।
[सीसाण] देवसूरीणमंतिए धीरजिणभवणे ॥ ५७ ॥

२०३ सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (सप्तमाध्याय) प २९१–३८२ १९×१ 1/3

२०४ दशवैकालिकटीका by हरिभद्र प ३३९; ११ × १ 1/3

Colophon —

संवत् ११९६ वर्षे माघ सु ४ गुरौ समस्तेयेद् श्रीमदणहिलपाटके समस्तरा-
जावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजश्रीमज्जयसिंहदेवराज्ये महामात्यश्रीमाऊदेवप्रतिपत्तौ
माघ० पसार्थे सत्पुरेत्यमे० श्रीवीतरागाम[ा]दाग भा धणपाल–सुमा
सुजाताभ्यां मनःगुद्धया लिखितमिदं ।

२०९ (१) कथासङ्ग्रह(प्रा गद्य सचित्र) प १–५१ ११×९

(२) सीताचरित्र by भुवनतुङ्ग प ५४–८४

Beginning—

वस्स पवपरमनइचरसुहसअसासियसासियमसोह ।
सिवर्ग पि सुई दाय तं मुणिसुव्वयसिर्ण नमिऊं ॥

End—

सीअगुणसयणसंभूयवरपरमाणंदकारणा रइयं ।
चरियं सिरिभुवणतुंगपयसाहणं होउ ॥ ४४१ ॥

(३) राम-लक्ष्मणचरित्र गा २ ८ प ८४–९९

Beginning —

नमियं सीयाचरियं पुण्णमवविवागसूयग किंचि ।
अह राम-लक्खणाण तं छमिव पकित्तेमि ॥

End —

रामो वि कवडी विहरिऊण महिमंडलंमि समयंमि ।
पडिबोहियमव्वजणो पत्तो सिवसंपयं विउलं ॥ २०८ ॥

रामचरित्रं समाप्तं ।

(४) मल्लिनाथचरित्र about १०५ गाथा प ९९–१०७

Beginning —

इक्खागरायवसमो पडिबुद्धी नाम कोसलासामी ।
तह मेया अंगाए चंदच्छाए निरवमाए ॥ १ ॥
सबलरियमोचमाई गयपाई सिवपुरस्स सत्थाह ।
नमिय सिरिमल्लिनाई चरियं वच्छमि तस्साह ॥ १ ॥

(५) प्रद्युम्नचरित्र (प्रा गद्य) प १ ७–११४

(६) कल्पसूत्र (मूल) प ११५–२००

(७) कल्पचूर्णि प २० –२४०

(८) आम्रकुमारकथानक (प्रा गद्य) सं. ११० प २४०–२५

(९) सुकुमारकुमारकथानक. प २५१–२६७

Beginning —

महगुणीहिं विसुद्धं परेत्र धंमं निसुरपरिणामो ।
नमवपाय वि पवरं स(सु)हुरं निमवछुमार्ण ॥ १ ॥

२०५. (१) कथासङ्ग्रह (प्रा गद्य सचित्र) प १–५१; ११×२
(२) सीताचरित्र by भुवनतुङ्ग प ५४–८४

Beginning—

जस्स पयपडमनहयरकुहकमलालिपरालियसोहं ।
तिजग पि मुई जाय तं मुणिसुव्वयजिणं नमिउं ॥

End—

सीलगुणसयपसंभूपरपरमापरकारणा रयं ।
चरियं सिरिभुवणतुंगपयसाइगं होइ ॥ ४४१ ॥

(३) राम–लक्ष्मणचरित्र गा २०८ प ८४–९९

Beginning —

भणियं सीयाचरियं पुव्वभवविभागसूयगं किंचि ।
अह राम–लक्खणाण तं लवसितं पभिणेमि ॥

End —

रामो वि केवली विहरिऊण महिमंडलंमि सयलंमि ।
पडिबोहियभव्वजणो पत्तो सिवसंपयं विउलं ॥ २०८ ॥

रामचरितं समत्तं ।

(४) मल्लिनाथचरित्र about १०५ गाथा प ९९–१०७

Beginning —

इक्खागवंसवसभो पडिबुद्धी नाम कोसलासामी ।
तह मेया अंगाय चंदच्छाय लिवसमाए ॥ १ ॥
सयलजियलोयनाह गयपाई सिवपुरस्स सत्थाहं ।
नमिय सिरिमल्लिनाहं चरियं वच्छेमि तस्साहं ॥ १ ॥

(५) मदनरेखाचरित्र (प्रा गद्य) प १०७–११४
(६) कल्पसूत्र (मूल) प ११५–२०
(७) कल्पचूर्णि प २० –२४
(८) आर्द्रकुमारकथानक (प्रा गद्य) ग्रं. ११ प २४०–२५१
(९) क्षुल्लककुमारकथानक प २५१–२६७

Beginning —

सयगुणीहिं विसुद्धं करेज धर्मं विसुद्धपरिणामो ।
सज्जणयाण वि पवरं स(ख)ड्डुकुमरं विमलड्डयाणं ॥ १ ॥

रेगामोचरणानिस्मपमकरोद् या वम्यतामागता
पद्मीपाल इति प्रसिद्धमहिमा तस्योपि सोय सुधि ॥ १ ॥
वंशेभवत् तत्र सोढी मुख्यस्या मावकाग्रणीः ।
सिद्धन् महामहदेवा वत्राक्योपि सुधीवरः ॥ २ ॥
तस्योवा सुगुणैः प्रोता ग्रमवीः सुहवामिषा ।
पासणागत्तयोः पुत्र एक एव गुणैरपि ॥ ३ ॥
पदसिरिनाम्नी भार्या तस्याभूद् धर्मकार्यकृत् ।
तयोः पुत्रत्रय पुत्रीद्वयं चाद्धमानसं ॥ ४ ॥
तत्राद्यिमः सारणनामधेयः समुद्भवम् निर्मलभागधेयः ।
यस्य च शौर्य कठिरावनीर्त इदुर्गमाशिश्रियताद्य यस्म ॥ ५ ॥
चौर्यणाद्गुणतरणप्रतिकृतिर्वद्धे ततो राणको
निकृचकं परिपूरयन् द्युति यशो निश्वासवातोद्यात् ।
योसाम्यत् परलोकमाशु हृदये श्रीवीरनाम स्मरम्
सद्धर्मेण गुणान्वितेन विधिना(सा)रोपेण सत्त्वोत्कटः ॥ ६ ॥
मोहाभित्रपसंहर्ता तृतीय आहलोभवत् ।
जिनधर्मरतश्चेवा नेता दुःकर्मवारणः ॥ ७ ॥
आद्या तयोरद्गुणधर्मधाम पद्मी द्वितीया जसलंवनाम्नी ।
दानादिधर्माशुनिपेकयोगैरारामा वकाभ्यां विमलोम्म(म्य)वापि ॥ ८ ॥
सहजमतिः सज्जनस्याभूत् पत्नी पतिव्रता ।
तत्पुत्री रयणीनामा सुतौ मोहण-सारणौ ॥ ९ ॥
आहडस्याय भार्याभूत् चांपूमंत्रकलोज्ज्वला ।
पंचापत्यानि तयोः कमाभिमामीह जातानि ॥ १० ॥
तेपामाद्यानिमो ज्येष्ठ आक्षादेवीति तत्प्रिया ।
तयोर्वभूव सगुणा जैत्रसिंहाभिसंतति ॥ ११ ॥
अद्वितीयो द्वितीयोपि श्रीपाल इति विश्रुतः ।
तत्पत्नी वीसुका नाम्ना पुत्रो वीरुहामिधः सुधीः ॥ १२ ॥
तृतीयो धांधको नाम कलत्र तस्य रुक्मिणी ।
सत्त्वीप्रियः पद्मसिंहस्तुर्यो रत्नापपत्नकः ॥ १३ ॥
पुत्रश्च पद्मे लखट् लाक्ष्यो धर्मकर्मणि ।
तासूभार्यांगना जाता प्रवान्मदनसुंदरी ॥ १४ ॥

विद्यासिंहवनुरूपसः सुचरितो येवाग्रेत्यगात्
श्रीमन्मन्मथसिंह एष विदधे श्रीसूक्तरत्नाकरं ।
नानाशास्त्रपुराणसूक्तरचनालीलावन यत्र सद्-
धर्मार्थं प्रथम समाप्तमखिलं द्वारं मितानं श्रियः ॥छ॥छ॥छ॥

Prasasti of the Donor —

सुपर्वसरस्तुणः धाराधवसमाश्रुतः ।
श्रीमान् श्रीमालवंशोस्ति सर्वत्रापि प्रमाणवत् ॥ २ ॥
श्रेष्ठी जयंत इत्यासीत् यत्र मुख्यमणेः समः ।
पाच(ल्)नाम्नी च तत्पत्नी गेहलक्ष्मीरिवाङ्गिनी ॥ ३ ॥
श्रीसंघकर्मधौरेयाः सम्यक्सम्यक्त्वशालिनः ।
तत्पुत्राः क्रमशोऽभूवन् गुरुभक्तिभृतो वमी ॥ ४ ॥
विद्वान् महणनामाद्यो मदनाख्यो महत्तमः ।
सार्वतो द्वांशमाचकम लाखणोमस्तवासवः ॥ ५ ॥
चपल लेख च सुवे सुवुत्सपयपोनिधे ।
लाखणस्य तु सत्पाठेषोति दयितामवत् ॥ ६ ॥
तत्सुता अरिसिंहाख्या एवं यशो विवर्धते ।
श्रीरत्नसिंहसुगुरोस्तोकन्यो धर्ममशृणोत् ॥ ७ ॥
ततः कस्मै[च] पुण्यार्थी सूक्तरत्नाकरस्य तु ।
चतसः पुस्तिकाः पुण्या लेखयामास लाखणः ॥ ८ ॥
ज्योतिर्मुख्यपर्वसा रविरजनिकरस्मरदाककपत्
ज्योत्स्नाकृष्णागपगा वसनिधिवसमा यत्नीहारयष्टिः ।
यावन्नेर्वि श्रीर्धिमरमनिवपवेर्विपरगेत्र यावत्
मंत्रव्याख्यानमाने: कलस्तु सुकृते हुंसुमेः पुस्तकोयं ॥छ॥

Colophon—

सं १३४० वर्षे आषाढवदि ९ गुरौ आशापल्यां मई वीरसेन श्रीरत्न
पुस्तिका लिखिता ॥छ॥

२०९. त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र(पर्व १–३) प २९५; १८½ x

Prasasti of the Donor—

धर्मार्थं लक्षणाक्षमपमधिक धर्मोर्जनार्जनं
लक्ष्मीर्यसनवीन वं निवसती प्रेम(स)द्गुणव्यासितं ।

रंगात्मोचरणामिश्रमयमकरोद् या वर्ण्यतामागता
पल्लीपाल इति प्रसिद्धमहिमा वंशोस्ति सोय भुवि ॥ १ ॥
तस्मेभवत् तत्र सोही मुख्यरमा माधकामणीः ।
जिनम् महामहत्येता यथाव्योपि सुशीलकः ॥ २ ॥
तस्योता सुगुणैः प्रोता शुभश्रीः सूहवाभिधा ।
पासणागाख्ययोः पुत्र एक एव गुणैरपि ॥ ३ ॥
पद्मसिरिनाम्नी भार्या तस्याभूद् धर्मकार्यकृत् ।
तयोः पुत्रत्रयं पुत्रीद्वय चाद्भुतमानसं ॥ ४ ॥
तत्रादिमः स्तालणनामधेयः समुल्लसन् निर्मलभागधेयः ।
सत्यं च शौच कलिरामसीव दुर्गेमाशिश्रियतात्सु यस्य ॥ ५ ॥
चौर्यमाद्भुतवणकप्रतिकृतिबिंबैः ततो राणको
विध्वक परिपूरयन् भुवि यशो निर्यासदानोद्भवात् ।
योसाम्यत् परलोकमात्मं हृदये श्रीवीरनाम स्मरन्
सद्धर्मेण गुणान्वितेन विक्षिपा(रा)गोपेण सत्त्वोत्कटः ॥ ६ ॥
मोहाविश्वपर्सहर्ता तृतीय आल्हणोभवत् ।
जिनधर्मरतस्येता येता दुःकर्मशालस्य ॥ ७ ॥
आद्या तयोरद्भुतधर्मधाम पत्नी द्वितीया जसलनाम्नी ।
दानादिधर्मोद्गुनिपेकयोगैरपरमा यकाम्यां विमलोम्य(म्य)पाचि ॥ ८ ॥
साहजमतिः सज्जनस्याभूत् पत्नी पवित्रता ।
तत्पुत्री रत्नीनामा सुतौ मोहण—सालणौ ॥ ९ ॥
आल्हणस्य भार्याभूत् धांधूमंत्रकलोज्ज्वला ।
पंचापत्यानि तयोः क्रमादिमानीह जातानि ॥ १० ॥
तेषामाद्यामिधो ज्येष्ठ आह्लादेवीति तत्प्रिया ।
तयोर्बभूव सद्गुणा जैत्रसिंहाभिसंततिः ॥ ११ ॥
अद्वितीयो द्वितीयोपि श्रीपाल इति विश्रुतः ।
तत्पत्नी श्रीसुका नाम्ना पुत्रो श्रीस्तम्भिधः सुधीः ॥ १२ ॥
तृतीयो धांधको नाम कलत्र तस्य रुक्मिणी ।
लक्ष्मीप्रियः पद्मसिंहस्तुर्यो रत्नापयस्यकः ॥ १३ ॥
पुत्रम पाये लक्ष्म् यम्भो धर्मकर्मणि ।
जासूयास्योगमा जाता प्रयान्मदनसुंदरी ॥ १४ ॥

कर्पूरी च तथा पद्मसिंहका भावसुंदरी ।
कीर्तिश्रीगणिनीपाद्यौ शस्यामारचितौ मुदा ॥ १५ ॥
न्यायोपात्तस्य वित्तस्य फलं वर्षे निवोधनं ।
धनधर्मस्येव रत्नस्य किरीट-कटकादिषु ॥ १६ ॥
परोपकारात् त्वपरो न कश्चिद्धर्मो भुवनत्रयेपि ।
श्रुत्वा सर्वं व्याख्यायमानं गुरितावसानं ॥ १७ ॥
श्रीमत्कुलप्रभगुरोराकर्ण्यैव शिक्षुसदुपदेशं ।
मोहारिकसनसकः श्रीपालो धर्मसुविसाकः ॥ १८ ॥
दुःप्रतिकारौ पितराविति च ज्ञात्वा पितुः सुकृतहेतोः ।
अभिरामितदीपकमंद सुपुस्तक लेखयामास ॥ १९ ॥
चतुर्भिः कलापकं ।
व्यापप्रमोदशतके शरत्सु राज्ञः श्रीविक्रमात् विपिपुत सुधिया च तेन ।
व्याख्यापितं च सुकुलप्रभसूरिपादृष्ठीविश्वेपजनरेश्वरसूरिपार्श्वात् ॥ २० ॥
यावत् तारकचक्रचर्यरीपरो तिकुंसिद्धेलूपकान्
मेरुप्रास्वनटः प्रतापयति तत् व्योमाम्भरार्दतुभिः ।
यावा व्योमपतंगकं रवि-शशिमोघपसुटाहकं
तावत्संस्तु पुस्तकोयमसकृत् व्याख्यायमानो बुधैः ॥ २१ ॥

Colophon—

संवत् १३ ३ वर्षे कार्तिकशुदि १ रवावद्येह श्रीमृगुकच्छे ठ० सरस्वरेण पुस्तकं लिखितमिति ॥

२१० वासुपूज्यचरित्र by चन्द्रप्रभोपाध्याय

प ११२ अपूर्ण १३३×२

Beginning— नमः श्रीवासुपूज्याय ।

सुहसिद्धिबहूवसीकरणपवणा जस्स नामवमा वि ।
मसिपाव सिरसंतवस्तर व वो जयह पवमजिणो ॥ १ ॥
कलिकालविवमिरमोहि(ह)तमप्पप्पसरण जप जस्स ।
रविनिम्मं सिव विप्फुरइ तित्थमिह ममइ तं वीरं ॥ २ ॥
पणयजणकप्पवक्खंकुर वि(व) सिवपहपवासहीव व्व ।
कमवहकिरणा रेहंति जस्स त नमह जिणनिवहं ॥ ३ ॥
सिसिवहुसुहसीमंते सुपणुपहा जस्स अहयामं ।
कुंकुम-सिंदूर-पसाहण्णं सो जयइ वासुपुज्जो ॥ ४ ॥

व पणमइ सुमरेमि सुदसिसिगुणपसंगओ जीसे ।
पायविप्पमु(मु)त्तिरयणो पसरइ वयणामयसमुद्दो ॥ ५ ॥
मयस्स वि मइ गुरु–कवि–गुरु त्ति पयवीपरंपरा जाया ।
जाण पसाया तार्ण गुरूण पयकमलमहिवंदे ॥ ६ ॥
पणमइ गोयमसामि अणिदमूई वि इंदभूमि त्ति ।
जो पवरकयपयओ वि अप्पबहु त्ति विक्खाओ ॥
गयण व पवयणं तमतिरोहिय पयडिय बहुपयत्थेहिं ।
जेण रविण व्व वसइ वंदे हरिभद्दसूरिम(मु)दं ॥
गंग व्व तरंगवई जेहिं कया निम्मिया पवित्तपया ।
ते सिद्धसेविययपय पालित्तयसूरिणो वंदे ॥
सिरिजीवदेवसूरिं वंदे जस्स प्पयपउमकुसुमरसं ।
आसाईऊण सुचिरं जड वि मुअंति कविमसत्ता ॥
किं दुक्खनिंदाए किं वा इह पत्थणाए सुयणाण ? ।
पढमा पढम चिय पावकारिणी निप्फला इयरा ॥
कइपत्थणाइ किचिरमग्गइ कव्व सयूसण लोए ।
पिउ–माइपत्थणाए ससुरकुले सुंदरबहू व्व ॥
अह किं इमाए चिंताए पत्थुमत्थस्स विग्घभूयाए ।
सगुणेहिं चिय कव्वं अग्घेइ सुसीलसुन्न व्व ॥
ता मोत्तारिहगुणओ वड्ढि(ड्ढि)य[क]ज्जयमिहयपवरो ।
सिरिवासुपुज्जचरियं रयमि इयमो जहासत्ति ॥
आइसुहर्र सु पय माहादि रुहा(द)समुद्दतरणं व ।
ता इसमिओ होहामि नूण(णं) विदुहाण अहमहया ॥
कढिणो वि वयकतो ससिसासिरिजेण जइ जड सुयइ ।
जइमिय देवयाउभिप्पाणओ वहमिमं काइ ॥

प १७ अपभ्रंश—

कैव जोसरु अज्जु छरि नियपसुयावच्छगइ ।
मिक्किपय मक्कि विरुयाइ अहह ' निप्फल सपु ॥

महइ कामिणि कि ममि म सरीण
जहि जम्मु अम्ह हुयउ माइय नियहिं वहिं रवि किं कुमिरु
म्मि मगव दिवि वहिं [न]म्मंडहि निसिहि महिलहि वि जग्गि हु ।

गम्मि वि विइ न विझीय अइ जीवेण वि किम कत ?
इइ सर्वरमंकवि वि ज जयविइ विगुत्त ॥

प २९१— इति श्रीवासुपूज्यचरित्रे चद्रप्रभोपाध्यायविरचिते द्वितीया सुरसवः समाप्तः ॥

२११ (१) पञ्चाशक. प. १–९१ ९×१¾

(२) सङ्ग्रहणी गा ३३६ प १–४१

(३) षत्तीसजीवपरिमाण गा २८ प ४१–४९

Beginning—

सिरिवीरमिर्य नमिउं वोच्छं बत्तीसजीवपरिमाण ।
सम्मजणाणजइं रक्खइ अपसरयक्खं ॥

(४) वृसमगडिया गा ११९ प १–१९

(५) वोच्छेयगडिया गा १७३ प १९–४६

Beginning—

जइ पुण सुरत्थुवतो दिसे दिसे समोसरंतो ।
सो राया(मम्मा)पविमाणू रायगिहं पुरवरं पत्तो ॥ १ ॥

End—

एवं संसारपडे कम्मारद्धो जिवो परिब्भमइ ।
पाठे(वे)ण जाइ सिरयं सिरि–मणुवत्त सकम्मेहिं ॥ १७३ ॥
वोच्छेयगडिया समत्ता ।

Colophon—

संवत् १२८४ वर्षे माघ वदि ५ सुके समर्थिता लिखिता पद्मचंद्रेण ।

(६) जम्बूद्वीपसमास प ४७–६१ (अपूर्ण)

२१२ (१) उपदेशमाला प १–६६

(२) कर्मस्तव गा ५७ प ६६–७२

(३) कर्मविपाक by गर्गर्षि गा १६८ प ७२–९१

(४) सङ्ग्रहणी (श्रीचंद्रीया) गा २७३ प ९२–१२६

(५) एकविंशतिस्थानक by सिद्धसेन गा ६४ प १२६–१३३

(६) भवपदप्रकरण गा १३७ प १३३–१४७

End—

पयमामि जइ मिर्व अपसणविद्दिणा य मिरवि(इ)आरेहिं ।
तेइ कर्म विम मरणं सिद्धंतो सवपयेत्व ॥ १३७ ॥

(७) पोषधविधिप्रकरण by देवभद्र गा ११८ प १५०–१६५

End.—

पोसहविहिपगरणं रइयं सिरिदेवभद्दसूरीहिं ।
धम्म रसरसवणपकरं सुणतु धम्मरया ॥

पोसहविहिप्पगरणं समत्त ।

(८) सुबाहुचरिय गा २१९ प १६६–१९९

Beginning:—

नमिऊण वद्धमाण असुर–सुर–मणुयवंदिय सिरसा ।
वोच्छं सुबाहुचरियं गुरुवाइ समासेण ॥

२१३ (१) उणादिगणविवरण by हेमचन्द्र प १–१६६ १४¾×२

(२) उणादिसूत्र (४ पाद)

Beginning:—

नमस्कृत्य गिरं भूरिशब्दसंतानकारण ।
उणादयो विभाष्यन्ते शब्दानुशासनवृत्तिदेवये ॥ १ ॥

End:—

शिजेर्दीर्घश्च । इत्युणादौ सूत्रतः चतुर्थः पादः समवसितः ।

(३) उणादिवृत्ति a commentary on (२) प १–७६

End:— इत्युणादिवृत्तौ चतुर्थः पादः समवसित ।

Colophon—

संवत् १२११ वर्षे मार्ग सुदि ८ रवौ हे मुनाकेन उणादिवृत्तिपुस्तिका लिखितेति ।

(४) वीतरागस्तव (२० प्रकाश) प १–२२

२१४ प्रवचनसारोद्धार (त्रुटित) प १७२ १४ २¼

२१५. (१) दशवैकालिक प १–७२

(२) पाक्षिकसूत्र प १–३१

२१६. (१) निशीथ प १–६८ ११ २¾

(२) व्यवहारसूत्र (अपूर्ण) प ६९–११०

२१७ त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र (नेमिचरित्र) प ११८+१ १४¾×२

Prasasti of the Donor—

श्रीमालवंशे माणासीद् देदविरदिनां वरः ।
पुण्यपाल–देवपालौ सुतौ तस्य बभूवतुः ॥ १ ॥

गमिम वि किइ न विकीय वाइ वीवेण वि किंम चय ?

इइ सर्वयरमंडवि वि अ क्वचिइ विगुण ॥

प २९६— इति श्रीवासुपूज्यचरित्रे चन्द्रप्रभोपाध्यायविरचिते द्वितीयः सुरमवः समाप्तः ॥

२११ (१) पञ्चाशक. प १–९६; ९×१¾

(२) सङ्ग्रहणी गा ३६६ प १–४१

(३) चत्तीसजीवपरिमाण गा २८ प ४१–४१

Beginning—

सिरिवीरजिणं नमिउं वोच्छं चत्तीसजीवपरिमाणं ।

भव्वजणजाणणट्ठं रक्खट्ठं भत्तसरण्णं ॥

(४) वृसमगंडिया गा ११२ प १–१९

(५) वोच्छेयगंडिया गा १७३ प १९–४१

Beginning—

वाह पुण सुरत्धुवतो देसे देसे समोसरंतो ।

सो सवा(भव्वा)रविंदभाणू रायगिहे पुरवरं पत्तो ॥ १ ॥

End—

एत्थ संसारपहे कम्मारन्नो भिमो परिभ्ममइ ।

पाठे(वे)ण जाइ मिरवं सिरि-भणुवत्त सकम्मेहिं ॥ १७३ ॥

वोच्छेयगंडिया समत्ता ।

Colophon:—

संवत १२८४ वर्षे माघ वदि ५ शुक्रे समर्थिता सिरिता पद्मचंद्रेण ।

(६) जम्बूद्वीपसमास प ४७–६१ (अपूर्ण)

२१२. (१) उपदेशमाला प १–६५

(२) कर्मस्तव गा ५७ प ६६–७२

(३) कर्मविपाक by गर्गर्षि गा १६८ प ७२–९१

(४) सङ्ग्रहणी (श्रीचन्द्रीया) गा २७३ प ९१–१२६

(५) एकविंशतिस्थानक by सिद्धसेन गा ६४ प १२६–१३३

(६) भवपदप्रकरण गा १३७ प १३३–१५०

End.—

पणमामि नाई निवं भजसमविहिया व मिरसि(इ)मारोहिं ।

जैह कयं विय मरणं विहंतो संथपणेत्य ॥ १३७ ॥

ता वेवदेव ! भवभिद्धुय कमठदप्प भूरंत
पडमापइभणमियपडप्प मणवछिय पूरंत ॥ १ ॥

End.—

चेइय-सयडाभरे नवफणपासजिणिंदु ।
ममि सरवण अहिछत्रपुरे नरवर सविसमुद्द ॥ ५ ॥

(४) उपदेशमाला	गा ५४२	प १–४६
(५) गौतमपृच्छा	गा ५३	प ४६–५१
(६) चउसरण	गा २७	प ५१–५३
(७) आराधना कुलक	गा ६९	प ५६–६२
(८) अणसणपच्चक्खाण		प ६२ (double)
(९) विवेकमञ्जरी		प ६३–७५

Leaves 76–142 containing विवेकमजरी १४४ गाथा, भद्रवत्रिअग स्तोत्र श्लो० ८, योगशास्त्र श्लो० ११४, वीतरागस्तव श्लो० २००, ऋषु देवि महा० स्तोत्र श्लो० ११, भक्तामरस्तव श्लो० ४४, आत्मानुशासन ७८ are missing

(१०) पुष्पमाला (प्रा०)	गा ५०५	प १४२–१८७
(११) जम्बूद्वीपप्रकरण	गा ११२	प १८८–१९६
(१२) गुरु(देवभद्र)स्तुति		प १९६–१९७

Beginning—

श्रीमत्तीर्थपतिप्रणीतसमयश्रीरोदचन्द्रद्युतिः
सच्चारित्रपवित्रितासुरनरश्रीमोहारमूमिपरः ।
ज्ञानश्रीकुसुमस्य संयमरमाद्यागारश्रीमागुरुः
सूरीणां प्रमुगन्धिरं विजयतां श्रीदेवभद्रो गुरुः ॥

End.—

सरय गिहवास-पास छोडं सुहगुरु ! गुरुह समीवे ।
चरणभरधुरं परिस्समइ करया पुण सो दिवसो ॥ १७ ॥

इति गुरुस्तुतिः ।

(१३) चैत्यवन्दन-प्रतिक्रमणासूत्र प १९७–२२५

Contain two stotras

(अ) जिनस्तोत्र (अपभ्रंश) गा ९

यशोनामा पुण्यपालस्तनयस्तस्य सूनव ।
सांगाकः सिंधुकश्चैव रूपकः सांग एव च ॥ २ ॥
प्रथः सांगाकतनया आंवडः शूर एव च ।
स अम्बो ज्ञानकोभूत् सर्वभूतदयापरः ॥ ३ ॥
सिंधुकधर्मपत्न्यासीत् सुहवदेविनामतः ।
पुत्रः सामंतनामाभूत् पतत्कहृशिरोमणिः ॥ ४ ॥
मंगली कलत्रस्यासि आमड स्नासकस्तथा ।
प्रथः सांगाकसुता धीसको नमन-देवको ॥ ५ ॥
चाहडो देपाकसुतः सीहकश्चाहडांगजः ।
प्रथः सीहकतनयाः सांगिकाः सुकृतांगणः ॥ ६ ॥
साहजपाकः सजनः सांगपोगरहाः क्रमात् ।
शूराकः साकाश्चैव इयामकः सालिगस्तथा ॥ ७ ॥
श्रीमान् विवेकसिंहाख्यः पूर्णिमापक्षमंडने ।
तत्पट्टे श्रीरामचंद्रप्रभुः समविमोऽभवत् ॥ ८ ॥
तत्पट्टमंडनं श्रीमान् धीरसिंहाभिधः प्रभुः ।
तच्छिष्योऽमयसिंहाख्यस्तुतमैवित्तसेमतः ॥ ९ ॥
तस्मै सद्गुरवेदत्त पित्रोः श्रेयाकृते सुधीः ।
सामतो भेमिचरितं पुस्तकं स्वरिकारणम् ॥ १० ॥
काले विक्रमतो बाण-मुनि-पक्षमिते सति ।
रोहेलायां वित्त इदं सामंतः सुकृतं व्यधात् ॥ ११ ॥

२१८. (१) उपदेशमणिमाला गा २५ प १—२

Beg.—धीवयाह रमिका etc.

(२) मिथ्यात्वकुलक गा ९ प २

Beg.—वि(चि)त्तद्रमि मद न वसी etc.

(३) नवफणपार्श्वनाथनमस्कार (अपभ्रंश) गा ५

Beginning—

जय चिंतामणि जयनाह जय नवफणमंडिय
जय वाणारसिनाथ कामगिमणीकसिरंडिय
जय वामाइ(ए)वि-आससेणकुलमंडणमूषण
जय देवासुर-असमसंथसंथुय पुयभूषण ।

त्व इत्येन [illegible]पुस्तिका लीम[illegible] पटन–गुननाप पुस्तिका लिखापिता । मंगलमस्तु पुस्तिकायं ॥

८७९ धातुपारायण प १–२१७; १५३ × २

End —

इति आचार्यश्री[illegible]विरचिते [illegible]धातुपारायणे [illegible] [illegible] संपूर्णः । [illegible] धातुपारायणमिति ॥

८८० ज्ञानचूर्णि प १२५ १५१ × १

Beginning —

श्री नमः सिद्धेभ्यः ।

सिद्धा [illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] पयइ पीठे ॥ १ ॥

End —

ज्ञानचूर्णि समाप्ता । संवत् २११४ [illegible] [illegible] ।
श्रीमाधव[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ १ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] इति [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] गुणा ॥ २ ॥
[illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] इति [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] गुणा [illegible] ॥ ३ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] ॥ ४ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ६ ॥

८८१ (१) [illegible] प १–११८

[illegible] —

(१) [illegible] [illegible] प ११८–१२१
[illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ १ ॥

Beginning—

देव सुसमु हुम मह देव ! द्विव दूसमु दूरद्विद सवम रिद्धि ।

End—

जइ वि निम्पिणु हुउ मिरासंकु मिहित्रउ लक्खजयहिउ
जइ वि माइ ! गुह आय—मुकउ ।
निविडु मिहुउ जइ हु जइ वि सयलगुणविमुक्का
तह वि हु जिणवर ! कर किअउ पडउ पसाउ
अप्पण पावइं हिट्ठि पहु विअउ मनस वि ठाउ ॥ ९ ॥

(आ) भयगमस्तव by जिनप्रभसूरि

Beginning—

नयगमसमगपहाणा विरांद्विआ गद्विआ व सुयमाणा ।
मव–सिवहाणसमाणा जिणवरआणा चिरं जयइ ॥

End.—

इय विमलो जिण प(ए)हु जिणपहसूरीहिं जगगुरु पडमो ।
भिअलीइ पसायं निविति कुणउ अम्हाणं ॥

(१४) लघुअजितशांति (जयण–जम्मण) गा ८ प. २२६(?)
(१५) गीतमपृच्छा गा ५२ प २२६–२९
(१६) शीलकुलक गा १५ प २३०–२३२

Beginning—

समणासोहग्गमहाभिहाणं नमिउ नेमि जिणचंदचाणं ।

End—

इयाइ सीलस्स महागुणाओ जाणिउ etc.

(१७) लघुरत्नत्रय(नवकारेण विवोहो etc) गा १३
(१८) प्रश्नोत्तररत्नमाला प २३३–२३७
(१९) धर्मलक्षण प २३७–२३९

Colophon —

संवत् १३८८ वर्षे हारीजनगरवास्ते विमुच्य व्यापारपक्षमां वासः कृता । ततो व्यव० जसभद्र तत्पुत्रव्यव० अरिसिंह तदग्रजो व्यव सोहडलसांगजा व्यव लखमसीह व्यव कूरपाल व्यव० देपाल व्यव पोषल । सर्वेषां भ्रातृणां कुर्वेन पुण्यकर्माणा ओसवालजातिविशेषेण विभूषित । ततो व्यव पोषलेन सुधरणी—संसामप्रमुखकुटुम्बेन पितृभ्रातॄणां० श्रेयोनिमित्ते तथा

End—

सूरि वि म कालेर्ण जानित्वा मिवपक्षाउपरिमाणं ।
संलिहय विहेर्ड मणसमविहिणा मिव पत्तो ॥ १११ ॥

कालकसूरिकथा स्लोक १६१ ॥

२२२. ग्रावग्रामतकथा (मा सं) प १०५ १४½×१½

२२३ (१) न्यायकन्दली by श्रीधर प १९५; १४½×१½

End—

महश्रीश्रीधरकृतायां पदार्थप्रवेशके न्यायकंदली समाप्ता ।

Colophon —

सं १२४१ फाल्गुनसुदि १ शुक्रे । म १ ००

(२) पदार्थधर्मसङ्ग्रह (न्यायकन्दलीसूत्र) प १९६–२००

Beginning —

प्रणम्य हेतुमीश्वरं मुनि कणादमन्वतः ।
पदार्थधर्मसंग्रहः प्रवक्ष्यते महोदयः ॥ १ ॥

End.—

योगाचारविभूत्या यस्तोषयित्वा महेश्वरं ।
चक्रे वैशेषिकी विद्यां तस्मै कणभुजे नमः ॥

समाप्तं(प्ता) पदार्थप्रवेशकाख्या कृतिरयमाचार्यपादानां ग्रंथाग्रं ७७७ ।

Colophon —

संवत् १२४१ फाल्गुनवदि १ गुरौ प० परमभट्टारकमिनारेसमासाद सं० महादेवेन न्यायकन्दलीवृत्तिसूत्रं समाप्तमिति ॥

२२४ योगशास्त्रविवरण (प्रथमप्रकाश) प १२८; १४½×१½

Colophon —

संवत् १२५१ वर्षे मार्गसुदि १ रवौ अद्येह श्रीपत्तने श्रीदेवाचार्यगच्छे श्रीमदनचन्द्रसूरीणां देवोद्देशसहसपयोगशास्त्रवृत्तिः परमभावकठक्कुरवर्धमानेन सुत प्रमचालम्पपारि पौषधशालायां लिखापिता । प्रथमप्रकाशवृत्तिर्भव १८०० प्रमाणस्य सतानि ग्रंथसंख्या शिवमस्तु ॥

२२५. हैमीनाममालावृत्ति प २४ ; १५×१

२२६ शिशुपालवध by माघ प १८५; १५½×१½

End —

दत्तकसूनोर्माघस्य कृतौ शिशुपालवधे महाकाव्ये श्रंके विंशतितमः सर्गः ।

२२७ (१) योगशास्त्र (१२ प्रकाश) प १२९, ११×२

(२) वीतरागस्तव प १३०–१५५

(३) साम्यशतक by अमयसिंहसूरिशिष्य (?) प १५७–१७१

(४) सुभाषितसमुच्चय (योगशास्त्रस्यन्तर्गत) प ७१–१६२

Beginning:—

आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते द्वादशप्रकाशप्रमाणश्रीयोगशास्त्रसूत्रस्य आद्यचतुःप्रकाशानां वृत्तिमध्यात् साधु–श्रावकादिजनस्योपयोगीमि मणित्वा पठनाय वाचनाय च । यथाश्रुतयरैरुद्धृ आंतरसुभाषितानि यथा ।

End:—

इति योगशास्त्रवृत्तिमध्यात् सुभाषितसमुच्चयः ॥ पर्व समस्तग्रंथ ८०० अक्षरोंतर श्लोका ४१० । शिवमस्तु ।

(५) अभिधानचिन्तामणि (१ काण्ड) प १६१–१६८

Beginning:—

अभिधानचिंतामणिनाममालायां देवाधिदेव–प्रथमकांडात् प्रथमतस्त्रयोविंशति श्लोकान् विमुच्य अग्रेतनश्लोका विलिख्यंते यथा ।

End:—

इति आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायामभिधानचिंतामणिनाममालायां देवाधिदेवः प्रथमः कांडः ॥

(६) हस्ति(पुण्य)पालस्वप्न by हेमचन्द्र प १६९–१७१

Beginning:—

श्रीहेम० त्रि० चरितानां मध्यात् श्रीमहावीरचरिते (पर्व १०, स ११) अष्टस्वप्नानां श्रीमहावीरस्यैव मुखेन कथितविचारो यथा ।

End:— इति स्वप्नफल ।

(७) प्रश्नोत्तररत्नमाला प १७४–१७७

(८) धर्मलक्षण प १७७–१७९

(९) प्रशमरति प १८०–२२१

Colophon:—

संवत् ११०१ वर्षे भाद्रवावदि १०

(१०) तत्त्वार्थाधिगम प २२२–२४९

(११) अ पयोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशिका प २५०–२५८

२२८. (१) उपदेशमाला प १–१७; १४ x२

(२) मूलशुद्धिप्रकरण by प्रद्युम्नसूरि गा ३१२ प १८–३१

२२९. अनुयोगद्वारचूर्णि by जिनदासगणि प १५८; १२३ x२

End.—

इति: श्रीश्वेताम्बराचार्यश्रीजिनदासगणिमहत्तरपूज्यपादानां अनुयोगद्वारस्य चूर्णिः।

२३० (१) पाक्षिकसूत्र प ३२

(२) दशवैकालिक. प १–६७

(३) पिण्डविशुद्धि by जिनवल्लभ प ६८–८०

२३१ आवश्यकनिर्युक्ति (भा०) गा २५०० प २ २ १४ x२

Colophon —

संवत् १२१२ मागसिरसुदी १० रवौ लिखितेयं उसता व्यास (?) (ईशानस्येव)।

Donor's Prasasti —

आसीत् प्राग्वाटवंशे विमलतरमतिर्विश्वविख्यातकीर्तिः

साधुश्रीवीरदासो जिनपतिवरआराधने ग्लवचित्तः।

तस्याभूत् साधुशीला जिनमतिगुणिणी धर्ममार्गे[प्रवृत्ता]

या हृत्य आगमीव प्रवरगुणगणै रामदेवस्य भार्या ॥ १ ॥

जातौ तस्माच्च पुत्रौ विनयनयपरौ ग्रामणीः श्रावकाणां

एकः सद्यशदेवः प्रवरगुणगणः द्वितीयः।

ज्येष्ठस्यासूत् सुपत्नी जिनवृषकलिता भोवणीवे (?)

दीनानाथादिदाने वितरणचतुरा शान्ति-शान्तिप्रसन्ना ॥ २ ॥

सुता आसासमासप भरगुण

यशोदेवस्यापः मधिवगुणपरैवान्व इतरः।

[दती]वो जिका(ह्रा)ख्यो जिनपतिमतभावितमति।

सुता आसीन्नाम्ना विनयकलिता कर्ममिरता ॥ ३ ॥

क प्रतापेमतुल माता मिश्रश्रेयसे

संभूतं भणितेन पुस्तक सदा लिखापितेन ... ।

श्रेष्ठ ... नागमस्य ... पार्श्व ...

नानावर्णसुपत्रप

यावत् तारकनायको ...

योवननमवं वरं ...

यावच्छेपफणावलिपु जगती
यावमस्तु पुस्तक प्रतिदिन पापठ्यमान बुधैः ॥ ५ ॥

२१२. प्राभयकाव्यवृत्ति (८ सर्ग) by अभयतिलक.
प २८४–१, १८½×२½

Contains paintings one of Hemachandra and another of Kumarapala.

२१३ पञ्चवस्तुक by हरिभद्र गा १९०० प १८२ १४×१½"

End:—

इय पचवत्थुगमिणं वण्णरिय हरसुयसमुद्दाओ ।
आयाणुस्सरि[ण]त्थ भवविरहं इच्छमाणेण ॥
गाहग्ग पुण पत्थं गणिऊण ठावियं एयं ।
सीसाण हियट्ठाए सतरस सयाणि पाएण ॥ १७०० ॥
पचवस्तुकं समाप्त ।

२१४ (१) कल्पसूत्र गा १२१६ प १४५
(२) कालिकाचार्यकथा (सं) प १४६–१५५

Beginning:—

पर्वेदं भाद्रपदस्याशुर्थ्यामसबत् यतः ।
श्रीमत्कालिकसूरीणां तेषां वक्ष्ये कथामह ॥ १ ॥

End:—

मत्वा श्रुत्वा च सौधर्मे गते शक्रे गणेश्वरः ।
तत्क्षमाश्रवणेनैवानशनी त्रिदिव ययौ ॥ ७३ ॥
पुष्पवन्त ५ पक्ष २ पक्षाभि ११ मेधी प्रद्युम्नः शत्रो व्यधात् ।
मार्गितो मोक्षगुरुणा श्रीहरिप्रभसूरिणा ॥ ७४ ॥
॥ श्रीकालिकसूरिकथा समाप्ता ॥

त्रियो गुरे घोषपुरीयगच्छे सूरिः प्रमाणंद इति प्रकृष्टः ।
बभूव पूर्वं गुणरत्नखानिः सुचारुचारित्रपवित्रगात्रः ॥ १ ॥
विजयचंद्रगुरुः प्रवरो गुणी श्रुतमहोदधिरस परेभवत् ।
अखिलधर्मसुकर्मविधायको गुरुरिव प्रतिभाति विचक्षणः ॥ २ ॥
तत्पट्टपूर्वाचलमौलिभानुर्दुर्वारमाररिपुसाधनपंडितो यः ।
श्रीमावदेवः प्रबभूव सूरिः पदे तदीय श्रुत-शीलयुक्तः ॥ ३ ॥

२२८. (१) उपदेशमाला प १–१७, १४×२

(२) मूलशुद्धिप्रकरण by प्रद्युम्नसूरि गा २१२ प १८–३१

२२९. अनुयोगद्वारचूर्णि by जिनदासगणि प १९८, १२½×२

End:—

कृतिः श्रीश्वेताम्बराचार्यश्रीजिनदासगणिमहत्तरपूज्यपादानां अनुयोगद्वारस्य चूर्णिः ।

२३० (१) पाक्षिकसूत्र प ३२

(२) दशवैकालिक प १–१७

(३) पिण्डविशुद्धि by जिनवल्लभ प ६८–८०

२३१ आवश्यकनिर्युक्ति (प्रा०) गा २५०० प २०३ १४×२

Colophon —

संवत् १३१२ मागसिरसुदी १० रवौ लिखितेयं उमता व्यास (? वासम्बेन)।

Donor's Prasasti—

आसीत् प्राग्वाटवंशे विमलतरमतिर्निर्मलाचिरपालकीर्तिः

सद्बुद्धियाहडाख्यो जिनपतिचरणाराधने न्यस्तचित्तः ।

तस्मादभूत् साधुशीला जिनमतिगृहिणी धर्ममार्गे [प्रवृत्ता]

या सख्य त्तामकीव प्रवरगुणगणे रामदेवस्य मान्या ॥ १ ॥

जातौ तस्माच्च पुत्रौ विनय-नयपरौ मामणी श्रावकाणां

एकः सद्धर्मवेदः प्रकटगुणगणः द्वितीयः ।

श्येष्ठस्यामूत् सुपत्नी जिनपूपकलिता मोक्षणीये (?)

दीनानाथादिदाने वितरणचतुरा शान्ति-शान्तिप्रसन्ना ॥ २ ॥

सुता आवालब्रह्मव नरगुण

यशोदेवस्याथः प्रथितगुणदेवारव इतरः ।

[द्वती]यो शिष्य(द्रा)क्यो जिनपतिमतभावितमतिः

सुता आसीनाम्ना जिनवकलिता कर्मनिरता ॥ ३ ॥

इ प्रधापेमतुम माता निजमेवसे

संपूर्ण सम्मिलेन पुस्तक सदा जिह्वामिवेन स्फुटं ।

श्रेष्ठं लेखितमागमस्य विबुधैर्वाच्यं सुमार्यं सदा

नानावर्णसुपत्रप रत्नाकरे ॥ ४ ॥

यावत् तारकमापको दिनकरौ देवाचलश्चोपधि-

र्योवन्नैनमतं वरं सुरनदी व्योम्नि स्थितं मण्डलं ।

२१७ विजयचन्द्रकेवलिचरित्र (प्रा अपूर्ण) प ६–७९

२१८. (१) दशवैकालिकलघुवृत्ति (अपूर्ण) प १८०

(२) पज्जपण्णा (प्रथमखण्ड त्रुटित) प १९९–२३२

२१९. (१) आर्द्रकुमारकथानक (प्रा० पद्य) प १–८, १९×२३"

Beginning—

अण्णं पि भवसउ अणुचिरियं राग–चनियवजरहिं ।

भाव मउणविवागं किं पुन बहुयाहिं पावाइं ॥ १ ॥

End—

इय भवन तव एगाहिकन सेवउ मार्गं ।

सा अरयमुनिसीहो पत्तो मोक्ख परमसोक्ख ॥ १९९ ॥

(२) मङ्गुपूतकथा (प्रा गद्य सचित्र). प. ९–११

Beginning—

बोधा वि कओ नियमो कायाव्वंपयाए गुरहेव ।

संपत्तइ अममवे रिद्धी सयलसारं ॥

देम कारेन ८७

End—

साहुना दिन्नो पडिच्छेमो वारिहं मयिव ॥

पत्तपूयकथा समत्ता ।

(३) मन स्थिरीकरण प ११–२५

(४) सारसङ्ग्रह (प्रा०) प २५–३२

Beginning—

नमो(मिऊ) वमामारे मो सयमा नाण सी(सि) हरं करण ।

सं रि च वंद(वि)पयाम वर्नविचारा वहिं चारा ॥

End—

इय भग्गसुरिगुरुपयसउ सिरिमहिंदसूरीहिं ।

कारणपूरणत्थ संकलियं सारगुरुसार ॥

सार(ो)संगहो समत्तो ॥

(५) दानपत्तपरप (प्रा० अपूर्ण) प. ३३–३३

Beginning—

उत्तमाईविसरहिं दर पि न्याय–पूवरेहिं ।

चित्तवंद पत्तं मदिं विरोनसंमि ॥

२०)

तदो जरामीकलभी समस्ति जयप्रमः सूरिवरोऽस्य पट्टे ।
अर्कः प्रतापेन च चंद्रमासौ कलाकलापेन सुभस्तु तुल्या ॥ ४ ।
सुवापाद्रपुरेऽप्यस्ति श्रीमान् पार्श्वजिनेश्वरः ।
तस्य गोष्ठिपदे रयातो वंश पपः प्रवर्धते ॥ १ ॥
प्राग्वाटवंशे मुवनायवसे रिरयातनामाऽजनि चासपः सः ।
तद्गेहिनी आसम्बदेवीनाम्नी वत्सुश्रियातानमायोऽप्यी ॥ २ ॥
सर्वलक्षणसंपूर्णाः सर्वधर्मसमन्विताः ।
सहदेवस पे(से)दाख्यो लरमाका सहोदराः ॥ ३ ॥
सहदेवस्य च पत्नमा नागलदेव्याः सुतौ शुभौ जातौ ।
नामाह्वौ विन्याठौ धर्मधुरामारवाहने वमौ ॥ ४ ॥
आभारपत्नी जिनधर्मतत्परा रमा सुशीला सुगुणा सुवत्सला ।
वत्सुश्रियावालनयाख्यो वरा धर्मार्थकामा इव जगमा भुवि ॥ ५ ॥
सुपुत्रा पूनाकेन च हरदेवसमन्वितेन पुण्यवती ।
मातुः पितुः श्रियोऽर्थे प्रदत्तौ कल्पस्य पुस्तिका गुरवे ॥ ६ ॥

२३८. (१) उपदेशमाला गा ५४२ प ४९
(२) धर्मोपदेशमाला गा १०० प ४९–५५
(३) पञ्चकल्याण (मा) प ५५–७०

End —

चवण जम्मण निक्खमण तह य नाण निव्वाण ।
कल्लाणपञ्चयं जिणिदेहिं जिणविंबं ॥ ५१ ॥
पंचकल्याणं समाप्त ।

(४) मूलशुद्धिप्रकरण by प्रद्युम्न गा ११२ प ७ –८१
(५) जम्बूद्वीपप्रकरण (मा नमिऊण सजल०) प ८१–९४
(६) जीवदयाप्रकरण (मा) प ९४–१ ५
(७) भवपद्मप्रकरण (मा) by जिनचन्द्र प १ ५–११९
(८) पन्विशु (मा) गा ५ प ११९–१२४
(९) विवेकमञ्जरी (मा) by आसड प १२४–१३७
(१) योगशास्त्र (४ प्रकाश) by हेमचन्द्र प १–३८
(११) वीतरागस्तव (२० प्रकाश) प ३९–५४
(१२) प्रशमरति प ५५–८१

२३९ प्रवचनसारोद्धार (जीर्ण छिन्न त्रुटित) प २ ७

२१७ विजयचन्द्रकेवलिचरित्र (प्रा अपूर्ण) प ६–७९

२१८. (१) दशवैकालिकसूत्रवृत्ति (अपूर्ण) प १८०
(२) पद्मवणा (मलयगिरि वृत्ति) प १९९–२१२

२१९. (१) आर्द्रकुमारकथानक (प्रा० पद्य) प १–८; १५×२३

Beginning—

अर्णं पि भावसउं बहुविहं राय–अनिमवगर्यादि ।
आय पडुवविवारं किं पुव बहुयादि पावाइ ? ॥ १ ॥

End—

कम्प कारम सर्व उग्घाडिऊय ऐवडं मार्य ।
सो अरपमुनिसीहो पत्तो मोक्सं परमसोक्स ॥ १९९ ॥

(२) धन्नपूलकथा (प्रा गद्य सचित्र) प. ९–१९

Beginning—

थोवो वि कओ नियमो महानर्थपयाए गुहदेह ।
संपज्जइ धममये सिंहो यपदसाई ॥

तेम काहेन etc

End—

साहुणा दिण्णो परिच्छेओ सहिं भविए ॥
धन्नपूलकथा समत्ता ।

(३) मन स्थिरीकरण प १६–२५
(४) सारसङ्ग्रह (प्रा०) प २५–३१

Beginning—

सव्वो(सिद्धी) कम्मामारे सो कयमा नाय वो(मि) सव्वं सव्वं ।
तं पि य संपि(चि)पपन्नं तत्तविचारा सहि पायो ॥

End—

इय धम्मपरिग्गहपयमजा सिरिमदिदगणिदि ।
कयवप्पूरपयाह संकलियं सारसुत्तसार ॥
आरा(ा)संगरो समत्ता ॥

(५) दानशतवान (प्रा० अपूर्ण) प ३१–३६

Beginning—

पणमामि जिणवरिंद एक पि म्ह्ह–पुव्वदिदि ।
निदेवं एवं भवे विनेयमेरे ॥

ततो बरामीडमभी समस्ति अपमभः सूरिवरोऽस्य पट्टे ।
अर्कः प्रतापेन च चंद्रमासौ कलाकलापेन गुणस्तु तुल्या ॥ ४ ॥
हुबापाटपुरेऽस्ति श्रीमान् पार्श्वजिनेश्वरः ।
तस्य गोष्ठिपदे स्फातो वस एषः प्रकीर्तयते ॥ १ ॥
प्राग्वाटवंशे भुवनावतंसे विस्मापनानामाऽजनि चासपा सः ।
तद्गेहिनी जासबदेवीनाम्नी तत्कुक्षिजाताखनवाचयोऽस्मी ॥ २ ॥
सर्वस्वमर्मसंपूर्णाः सर्वधर्मसमन्विताः ।
सदादेवस्य पे(श्वे)ताको सुरबमाका सहोदराः ॥ ३ ॥
सदादेवस्य च पत्न्या नागरदेव्याः सुतौ शुभौ जातौ ।
आमाको विस्यातौ धर्मधुराधारवाहने दक्षौ ॥ ४ ॥
आमाकपत्नी जिनधर्मतत्परा रमा सुशीला सुगुणा सुवत्सला ।
तत्कुक्षिजाताखनयावबो वरा धर्मार्थकाम्या इव जगसा भुवि ॥ ५ ॥
सुरूणा पूनाकेन च हरदेवसमन्वितेन पुण्यवती ।
मातुः पितुः श्रेयोऽर्थं प्रददौ कल्पस्य पुस्तिका गुरवे ॥ ६ ॥

२३५. (१) उपदेशमाला गा ५४२ प ४९
(२) धर्मोपदेशमाला गा १० प ४९–५५
(३) पञ्चकल्याण (प्रा०) प ५५–७०

End —

चवणं जम्मण निक्खमण तह य नाण निव्वाणं ।
कल्लाणपञ्चगमेवं जिणिंददेवेहिं निम्मविअ ॥ ५१ ॥
पञ्चकल्याणं समाप्तं ।

(४) मूलशुद्धिप्रकरण by प्रद्युम्न गा २१२ प ७०–८१
(५) जम्बूद्वीपप्रकरण (प्रा भनिक्रम सवाल०) प ८१–९४
(६) जीवदयाप्रकरण (प्रा) प ९४–१०५
(७) नवपदप्रकरण (प्रा) by जिनचन्द्र प १ ५–११९
(८) पन्चिसु (प्रा) गा ५ प ११९–१२४
(९) विवेकमञ्जरी (प्रा) by आसड प १२४–१३७
(१) योगशास्त्र (४ प्रकाश) by हेमचन्द्र प १–३८
(११) वीतरागस्तव (२ प्रकाश) प ३९–५४
(१२) प्रशमरति प ५५–८१

२३६. प्रवचनसारोद्धार (जीर्ण छिन्न त्रुटित) प २००

२१७. विजयचन्द्रकेवलिचरित्र (प्रा अपूर्ण) प ६-७१

२१८ (१) दशवैकालिकलघुवृत्ति (अपूर्ण) प १८०

(२) पन्नवणा (प्रथमखण्ड त्रुटित) प १९९-२३१

२१९. (१) आर्द्रकुमारकथानक (प्रा० पद्य) प १-८; १९×२३

Beginning—

अर्ज वि भावसउ अणुदिय राय-कमियवमयाहिँ ।

यार्व कहुवविराम किं पुण बहुयाहिं पावाइ ? ॥ १ ॥

End—

वय पाऊण तवं वगाहिऊण येवठं नार्य ।

सा अद्दयमुनिसीहो पत्तो मोक्खं परमसोक्खं ॥ १९९ ॥

(२) यद्रूपूलकथा (प्रा गद्य सचित्र) प ९-१६

Beginning—

बोहो वि कओ नियमो महावरपयए गुरुदेव ।

संपन्नइ समखे रिद्धो ययसारं ॥

तेन कारेन etc.

End—

साहुणा दिण्णो परित्थेजो ताहिँ भणिए ॥

यद्रूपूलकथा समत्ता ।

(३) मन स्थिरीकरण प १६-२९

(४) सारसङ्ग्रह (प्रा०) प २९-३१

Beginning—

सन्नी(गिरी) धम्मागारे को वयमा माय की(कि) करै हाम ।

तं पि य संति(वि)वमग्गं वद्धविवाह ताहिँ याव ॥

End—

इय मग्मणाहियुगुत्तपयलओ गिरिमहिंदसूरीहिं ।

वयवणपूलयवाद संकलियं पारगुष्टमीर ॥

आग(ी)मंसरो समत्तो ॥

(५) द्वादशभावना (प्रा० अपूर्ण) प. ३१-३३

Beginning—

सुगमाइं हियसहिवं एव वि भवंत-पुरुसेहिं ।

रिठेवर्वं दवं भतिं विरेभदंसेहिं ॥

-०

ततो जगमीरजयी समस्ति जगमप्रमः सूरिवरोऽस्य पट्टे ।
कर्कः प्रतापेन च चंद्रमासौ कलाकलापेन गुणस्तु गुरुणा ॥ ४ ॥
हुशापाड्पुरेऽस्ति श्रीमान् पार्श्वजिनेश्वरः ।
तस्य गोष्ठिपदे ख्यातो वंश एषः प्रकीर्त्यते ॥ १ ॥
प्राग्वाटवंशे भुवनावतंस विख्यातनामाऽजनि व्यासपा सः ।
तद्गेहिनी जासलदेवीनाम्नी तत्कुक्षिजाततनयाप्रमोऽभी ॥ २ ॥
षचक्षमखर्वपूर्णाः सर्वधर्मसमन्विताः ।
साहदेवस्य पे(मे)घाजो रूपमाकः सहोदराः ॥ ३ ॥
साहदेवस्य च पत्न्या नागलदेव्याः सुतौ शुभौ जातौ ।
आमाख्य विख्यातौ धर्मधुराधारणाद्ने दक्षौ ॥ ४ ॥
आमाकपत्नी जिनधर्मवत्सरा रमा सुशीला सुगुणा सुवत्सला ।
तत्कुक्षिजाततनयावयो वरा धर्मार्थकामा इव जगमा भुवि ॥ ५ ॥
सुगुणा पूनाकेन च हरदेवसमन्वितेन पुण्यवती ।
मातुः पितुः श्रियोऽर्थं मददौ कल्पस्य पुस्तिका गुरवे ॥ ६ ॥

२१८. (१) उपदेशमाला गा ५४२ प ४९
(२) धर्मोपदेशमाला गा १० प ४९–५५
(३) पञ्चकल्याण (प्रा) प ५५–७०

End —

चवणं जम्मण निक्खमण तह य नाण निव्वाण ।
कल्लाणपचपणं जिणिंददेहिं निम्मविय ॥ ५१ ॥
पचकल्याणं समाप्तं ।

(४) मूलशुद्धिप्रकरण by प्रद्युम्न गा २१२ प ७०–८१
(५) जम्बूद्वीपप्रकरण (प्रा नमिऊण सजल०) प ८१–९४
(६) जीवदयाप्रकरण (प्रा) प ९४–१०५
(७) नवपदप्रकरण (प्रा०) by जिनचन्द्र प १०५–११९
(८) चन्दिसु (प्रा) गा ५ प ११९–१२४
(९) विवेकमञ्जरी (प्रा) by आसड प १२४–१२७
(१०) योगशास्त्र (४ प्रकाश) by हेमचन्द्र प १–३८
(११) वीतरागस्तव (२ प्रकाश) प ३९–५४
(१२) प्रशमरति प ५५–८१

२१९ प्रवचनसारोद्धार (जीर्ण त्रिपुटित) प २०७

(६) आहारविशुद्धि (प्रा० मध्ये त्रुटित) प० १२८–१५

Beginning:—

जीवा सुहेसिणो तं सिवम्मि तं संजमेण सो देहे ।
सो पिंडेण सदोसो सो पडिकुट्ठो इमो ते य ॥
आहाकम्मुद्देसिय–पूइयकम्मे य मीसजाए य ।
ठवणा–पाहुडियाए पाओयर–कीय–पामिच्चे ॥ २ ॥

Contains Gujarati translations rendered from Prakrit.

प. १३५–छीका हेठइ घोरउ बांधिवउ । हिंडिउ घोरउ अपकउ तेह हाथि धरेवा । जउ पाणिउ मसासतु खरउ खरउं छीकइ गिणउ होइ तउ हेठिलउ घोरउ साधेवउ । मिश्र पाणिइं पाणिउ मिलइ किम्बइ तहिं अथि पावणं न छाभइं व वीउव हेठइ नेव पातु मेल्हइ अथवा पातु ढुर्ढुतु व आपरउ नवरं पाणीइ अनेवहि मींडबि निय छणितु पाणिउ तहिं थावइइ महिं ई ति नवढणुपाविकहेठउ तहिं पाणि उपरि ठवइ । अथवा जइ आपरउ न संपजइं व वीजउमाखि आपउ तमिउ वडारिपत मातु करि उपरि ठवइ अपरि पवाणि अपा करइ पाणती क्षोपरेवा निकस ।

प १३७–धम्मि आपार्त वहइ तउ पाइउ वहइ पासि पूछइ अथवा भवइ धम्म अमुकइं औषधि एउ रोगु उपशांतउ । × ×

यतिजन विहरेवा गियउ मपइ जइ इउं तई देखउं तउ मुझ आपणी माता आपणउ पिता माइउ बेहउ बहिन बेटी सांभरइ इत्यादि । पश्चात् संबंधे ईसणो यथा–जउ इउं तुम्हि देख तउ मुझ आपणा सासु सुसरादिक सांभरइ । माय पीय पुव्वसंथव सासू सुसराइयाण पच्छाउ । × × ×

(७) आराधना (प्रा० त्रुटित) प १५८–१६०

२४० पद्मातीर्थि आलेखपट.

Colophon—

(१) संवत् १४९० वर्षे का० व० ३ श्रीपत्तनेरवास्तिप्राग्वाटज्ञा० लोला० भार्या सा० गुणेयकेन लेखकारिता ।

Colophon —

(२) संवत् १४९० वर्षे का० व ३ श्रीपत्तनेरवास्ति मं लेखाला० भार्येउ० धन्नो० धामाकेन प्राग्वाटज्ञातीयेन श्रीशांतिनाथमासाराजेरा कारितः ।

२४१ (१) न्यायावतारसूत्र प १–२; ११×१
(२) न्यायप्रवेशकसूत्र प १–६

(६) आहारविशुद्धि (प्रा० मध्ये त्रुटित) प० १३८-१५१

Beginning—

जीवा सुहेसियो तं सिवम्मि तं संजमेण सो देहे ।
सो पिंडेण सदोसो सो पडिकुट्ठो इमो नेय ॥
आहाकम्मुद्देसिय-पूइयकम्मे य मीसजाए य ।
ठवणा-पाहुडियाए पाओयर-कीय-पामिच्चे ॥ २ ॥

Contains Gujarati translations rendered from Prakrit.

प १३५-सीका हेठइ घोरउ बांधियइ । हिड्डिका घोरउ ऊपरइ वेउ हमी भरेवा । जउ पाणिउ मसासमु करउ तउ सीके गियड होइ तउ हेड्डिका घोरउ ठामेयउ । जिम्म पाणिउं पामिउ मिलइ जिम्मइ तहिं ठामि पातण न समाई ते बीउग्र-हेठइ मेउ पाडु मेसइ अथवा पाडु टुर्कमु ए रायरउ तवउं पाणीइ बांधेतमि मीजतिर जिव सम्निट्ठ पाणिउ तहिं आवइ नहिं इं ति नवघटइद्यारिकहेठइ तहिं पाति वरी ठवइ । अथवा जइ रापरउ म संपजई ते बीजअमाक्ति आवउ एमिउ यत्नहित्र माटु करि ऊपरि ठवइ ऊपरि पत्रामि छाया करइ पाघती म्होटारेवा विकरइ ।

प १३७-अम्हि आपाउं वइर तउ परऊउ वइर पासि पूछइ अथवा अथइ धम्म अमुकउं ओषधि एउ रोगु ऊपसोवउ । × ×

वळिवा विहरेवा गियउ मयइ जइ हउं तई हैरउं तउ मुम्ह आपणी माया आपजउ पिता माइउ वेऊउ बहिन बेटी सामवइ इत्यादि । पश्चात् संबंधे संघटे यथा-जउ हउं तुम्हि हैरउं तउ मुम्ह आपणा सासू सुसरा तिक सामवइ । माय पीय पुव्वसंथव सासू सुसराइपाए पच्छसंथव । × × ×

(७) आराधना (प्रा० त्रुटित) प १५८-१६७

२४० पञ्चतीर्थि आलेखपट.

Colophon —

(१) संवत् १४९० वर्षे का० व० ३ चंपकनेरवासिप्रान्वाटसा० लाखामा० छाडी श्रा० शुभियकेन कारिता ।

Colophon —

(२) संवत् १४९० वर्षे का० व० ३ चंपकनेरवासि मं लेखामा० भावरी सं० पाताकेन प्राग्वाटज्ञातीयेन श्रीशांतिबिम्बप्रासादालेख्यः कारितः ।

२४१ (१) न्यायावतारसूत्र प १-२; ११×२
(२) न्यायप्रवेशकसूत्र प १-६

सम्मेयसेल–सेत्तुज–उज्जिंते अब्बुयंमि चित्तउडे ।
आसवरे दसउरंमे गोवालगिरिंमि वंदामि ॥ १९ ॥
सिरिपासनाहसहियं रम्म सिरिनिम्मियं महाथूभं ।
कलिकाले वि सुतित्थं महुरानयरीय(ए) वंदामि ॥ २० ॥
रायगिह–चंप–पावा–अवज्झ–कंपिल्लभद्दपुरेसु ।
भद्दिलपुरि–सोरियपुरि–अंगइया–कासम्बेसु ॥ २१ ॥
सावत्थि–कुम्मगामाइसु वाणारसीपमुहनयरेसंमि ।
कम्मग–सिरोहमाइसु मगधदेसंमि वंदामि ॥ २२ ॥
रायहर–कुंडणीसु य वंदे गज्जणए पंच य सयाई ।
तम्माइ देसपाउ कच्छदेसंमि वंदामि ॥ २३ ॥
संडिय–सिंदूमाणय नयण–हरसउर सरहमेसे ।
मागधमुनिसंधिसु सग्गदेसंमि वंदेमि ॥ २४ ॥
पल्ली–संडेरय–नाणयसु कोरिंट–भिनमाल(ले)सु ।
वंदे गुज्जरदेसे आहाडाईसु मेवाडे ॥ २५ ॥
तथपस–चित्तउडए वि जयपुराईसु मरुमि वंदामि ।
सच्चउर–गुड्डयपड्ड पच्छिमदेसंमि वंदामि ॥ २६ ॥
वाराडय–वायड–जालीहर–नगर–खेड–मोढेरे ।
अणहिल्लवाडनयरे व(च)ड्डावलीय बंभाणे ॥ २७ ॥
चिइयकलियाकम्मड्डियं सायसयं संपन्नमाइथंभणय ।
थंभणपुरे कयवासं पासं वंदामि भत्तीए ॥ २८ ॥
कच्छे भरयच्छंमि य सोपड–मरट्ठ[ह]–कुंकण–पईसु ।
कलिंइंउ–माणखेडे दक्षि(क्खि)णदेसंमि वंदामि ॥ २९ ॥
धार–उज्जेणीसु य मालवदेसंमि वंदामि ।
वंदामि मणुयविहिय जिणभवणे सव्वदेसेसु ॥ ३० ॥
भरहमि(म्मि) मणुयविहिया महिया मोहारिमड्डियमाहप्पा ।
सिरिसिद्धसेणसूरीहि संथुया सिवसुहं देंतु ॥ ३२ ॥
सकलतीर्थस्तोत्र समाप्तं ।

(४) श्रावकविधि (मा) by धनपाल गा २३ प. १०५–१
Beginning—नत्व पुरे जिणभवणं etc.

(५) धर्मोपदेश (कप्पर्मच) गा ७

सम्मेयसेल-सेत्तुञ्ज-उज्जिते अप्पुयंमि चित्तउडे ।
जालउरे रणथंभे गोपालगिरिम्मि वंदामि ॥ १९ ॥
सिरिपासनाहसहिय रम्म सिरिनिम्मिय महाथूभं ।
कलिकाले वि सुतित्थं महुरानयरीअ(ए) वंदामि ॥ २० ॥
रायगिह-चंप-पावा-अवज्झ-कम्पिल्लभदिलपुरेसु ।
भरियच्छ-सोपारयपुरि-कोरंटा-कन्नउज्जेसु ॥ २१ ॥
सावत्थि-कुमाराइसु धारावरसीयमुहपुरवरेसुमि ।
कन्नाण-सिरोहमाइसु मयाणदेसंमि वंदामि ॥ २२ ॥
रायउर-कुडणीसु य वंदे गउडउर पंच य सयाई ।
तम्माउ देवराउ हउपदेसंमि वंदामि ॥ २३ ॥
थंभिय-भिल्लमाणय नराण-हूरसउर खडुम्मेसे ।
नागउरमुक्खिसु समयेदेसंमि वंदेमि ॥ २४ ॥
पल्ली-संडेरय-नाणयसु कोरिंट-भिल्लमाले(ले)सु ।
वंदे गुज्जरदेसे आहाडाईसु मेवाडे ॥ २५ ॥
उवएस-किराडउर वि जयपुराईसु मरुम्मि वंदामि ।
सच्चउर-गुड्डरयसु पच्छिमदेसंमि वंदामि ॥ २६ ॥
पायउरय-चायड-आसीहर-नगर-खेड-मोढेरे ।
अणहिलवाडनयरे व(व)हुवद्धीव समाणे ॥ २७ ॥
निहयकलिकालमहियं सायसयं सयलवाइयंमणय ।
थभणपुरे कयवासं पासं वंदामि भत्तीए ॥ २८ ॥
कच्छे मरुयच्छमि य सोरट्ठ-मरट्ठ[ट्ठ]-कुकण-थलीसु ।
कलिहुंड-मालवेसे दमि(मिल)देसंमि वंदामि ॥ २९ ॥
पाय-उज्जेणीसु य मालवदेसंमि वंदामि ।
वंदामि मणुयविहिय जिणभवणे सव्वदेसेसु ॥ ३० ॥
भरहमि(म्मि) मणुयविहिया महीया मोहारिमहियमाहप्पा ।
सिरिसिद्धसेणसूरिहिं संथुया सिवसुहं देंतु ॥ ३१ ॥
सकलतीर्थस्तोत्रं समाप्तं ।

(४) श्रावकविधि (प्रा.) by धनपाल गा २३ प. १०५–१०८
Beginning:—जत्थ पुरे जिणभवणं etc.

(५) धर्मोपदेश (कर्पटक) गा ७

Beginning:—

पणमेविणु जिणु सुवि जगसंतिदिकारु ।
मवियहं सिवसुहकारु म ॥ १ ॥

सिरिसुभद्राचरिउ कहेवी गउआयसिरिहिं सुणि संदेवी ।
अत्थि पुरी पोराणा नामिहि चपावरी धण-कण-रयणसमिद्धा नोवइ अमरावर ।
जीयसत्त तहिं नरागहइ अरिगण-मयकुम्मकणमइदू ॥
तहिं पुरि निवसइ सेट्ठी जिणसासणि भयू जीवाईय विहयू नामिहि जिणदयू ॥ ३ ॥
घूया तस्स सुभद्दा नाम सम्मगुणाण कं किर धार्म ।
किं बहुणा भणिपर्मं को सीलु धरेइ तेण वि तीसनरिंदा पय-भत्ती करेइ ॥ ४ ॥

End.—

अंनु वि सीलु विसिद्वि(ह)उ पाळउ जो फिर इच्छइ सिवपुरि आळउ ।
जोउं सुभद्द चरिउ पढउ मण-मासिहिं सो सील पाळवउ समरई ॥ ५ ॥
सीळं पाळिवि सिद्धिहिं गच्छइ अभयगणी वि ठउं व इच्छइ ।
संवच्छर इगसट्ठे भाघोत्थे मासे कि ॥

(१) भयभयभाशिका
(७) अजितशान्ति

२४९. उपदेशकन्दलीवृत्ति by बालचन्द्र प २८९ ११ ×२३

२५० भयभयभाशिकावृत्ति (मध्ये त्रुटिता) by प्रभानन्द
प ११६; १२ ×११"

Beginning—

ममः परमात्मने ।

जयति विजितोवरारिप्रोन्मीलद्विमलकेवलालोकः ।
प्रकटितवस्तु स्तुतिमुरसुरपतिर्जिनपतिः प्रथमः ॥ १ ॥
क गमीरेय भणितिर्धनपालकवेर्युगादिजिनविनुतौ ।
विवरणकरणहतमतिरसौ क जडमतिमादृक् ॥
सगुरूपदेशादेशाद् बस्येदं तदपि किमपि लेशेन ।
भावयातुमिह विशेषं विदुषामस्वमुग्धमतीनाम् ॥

End —

समाप्तेयं भयभयपावहार् नाम श्रीघनपालकविविरचिता युगादिजिनस्तुतिर्ल
ब्धिवोडिनाम्नी श्रीप्रभानन्दाचार्यविरचिता वृत्तिर्मेति ।

क सोमसूरिस्तुतयो गभीराः क मादृशः स्वल्पधियस्तथापि ।
तदर्थजिज्ञासनकौतुकेन समुत्सुका मे क्रियते मनीषा ॥ २ ॥

इह हि जन्म–जरा–मरणजलकल्लोलमालासङ्कुलापारसंसारपारावारसम्पाति-
संतुषा etc.

The orginal seems to be by Somaprabha. The commentator is not known as the MS is incomplete.

End —

वैरवयोमसोमममासमा न जम्मम अनम्मा ममम्मा जिणमा वासौं विय
वीतिम अनम्मविमा अनम्मविमा मम्मानो केवलानो The last folio is torn

२४५. (१) कल्पसूत्र(प्रा) सं १२१६ प १–११८ ११३×२¼

(२) कालकाचार्यकथा (प्रा पद्य) प ११९–१०९

Beginning—

नमो सुपर्वेषमाय । अत्थि इहेव जंबुदीवे भारहे वासे धरावासं नाम नयरं ।

End—

कालिकाचार्यकथानकं समाप्तं । ग्रंथाग्रं कथानिकाया ३६० एवं ग्रंथ १५७१

२४६. (१) योगशास्त्र (४ प्रकाश) by हेमचन्द्र प १–१७

(२) वीतरागस्तव (२ प्रकाश) प १७–१९

(३) प्रशमरति by उमास्वाति प १–३७

(४) नन्दिसूत्र प ३७–४१

(५) प्रकीर्ण (अतिचार, लघुशान्ति)

(६) धरणोरगेन्द्रस्तोत्र by पार्श्वदेवसूरि. गा ३९ प ४३–४८

(७) भयहरस्तोत्र by मानतुङ्ग प ४८–५१

(८) संसारदावानलस्तुति प ५१–५२

२४७ (१) हैमलघुवृत्ति (चतुष्कावचूरि सं) प १५८

(२) ,, (आख्यातावचूरि सं) प ८१

२४८. (१) दशवैकालिक. प १–५९

(२) पाक्षिकसूत्र प ६०–८५

(३) यतिप्रतिक्रमणसूत्र प ८५–९३

(४) अजितशान्ति प ९४–१००

(५) सुभद्राचरित्र (अपभ्रंश) by अभयगणी प १०१–१०९

(७) सुबाहुचरिय प १२९–१४२

[Begi]nning—

नमिऊण महावीरं ससुरासुर-मणुयवंदिय सिरसा।
वोच्छं सुबाहुचरियं etc.

(८) जीवदयाप्रकरण(प्रा० अपूर्ण)

५२. उत्तराध्ययन प १४१, १४½×४½

५३ प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (अपूर्ण) by सिद्धसेन
प २२१–२७२, १४½×२

५४ सिद्धहैमलघुवृत्त्यवचूरि(अ १–३½) प २०६, १४×२

५५. (१) उपदेशमाला गा ५४४ प ४८ ११½×१½
(२) पिण्डविशुद्धि by जिनवल्लभ गा १०४ प ४९–५७
(३) विवेकमञ्जरी by आसड प ५७–६९
(४) क्षेत्रसमास (जम्बूद्वीपप्रकरण सदसवसहर०) प ७०–७६
(५) स्थविरावली गा ५१ प ७६–८१
(६) प्रव्रज्याविधान गा ३३ प ८१–८४
(७) आराधनाकुलक गा ६९ प ८४–८९
(८) शीलोपदेशमाला गा ११५ प ८९–९९
(९) श्राद्धदिनकृत्य गा ३४४ प ९९–१२५
(१०) गौतमपृच्छा(नमिऊण०) गा ५४ प १२५–१२९
(११) बृहच्चतुःशरण (प्रा०) गा ६३ प १२९–१३४
(१२) धर्मोपदेशमाला गा १०३ प १३४–१४२
(१३) महावीरस्तोत्र (प्रा०) गा २० प १४२–१४४

Beginning—

जइआ समणे भयवं महावीरे जिणुत्तमे।
लोगनाहे सयबुद्धे लोगंतिअविबोहिए ॥

(१४) कुसुममाला (प्रा०) by मलधारिहेमचन्द्र प १४३–१८७
(१५) भवभावना (प्रा० अपूर्ण) by मलधारिहेमचन्द्र गा ४३–८५

२५६ (१) ओघनिर्युक्ति } प ८० ११ ×२½
(२) पिण्डनिर्युक्ति }
(३) तस्यावचूरि प २–२१

वाति क्लेशिजनमभरितैः प्रमुर्वभूवाभवदेवसूरी ।
नवांगवृत्तिकृत्सवो यदीयमयापि शासर्ति वचसामीर ॥ ११
तस्मात्सुनीन्दुर्जिनवल्लभोऽथ तथा प्रथामाप जितेन्द्रियैकै ।
विपश्चितां संयमिनां गणे च सुदीपता तस्य बभासुर्की ॥

तेषामथावसंसर्गं समयवन् संवीतसं सूरमा
सूर्ध्वोक्तस्य सुभिक्षकस्य भवनं मित्रीमनुन्यमिता ।
श्रीमत्सोमपदेवसूरिगुरवस्ते चारित्रैर्गुणै-
र्हृद्यं शारदमामधोवरमहो ! विश्वकल्पाकल्पके ॥
यदिपवितिरि देवमहृमामा जयति यदीयपदार्थस एषा ।
विषमविषयरोगसंनिपाते दयति रसायनतां वचांसि कस्य ॥
शिष्यस्तदीयः प्रतिभाभिरामः श्रीमान् प्रभानन्दमुनीन्द्रतेऽि ।
स निर्ममे वृत्तिमिमां युगाभिमर्हः सुवाचक सुखावबोधां ॥

इति श्वेताम्बरश्रीमद्देवभद्राचार्यशिष्यश्रीप्रभानन्दाचार्यविरचिता ऋ-
षभपंचाशद्वृत्तिः परिसमाप्तेति ॥

सुयक्षितमतिविनीतः मारमात् मधुरि विवरलेखुम्यिव ।
लिजपाद्यो धाराम्न विवचे सोमप्रभमनीषी ॥

९५१ (१) उपदेशमाला गा ५४ प १–५० ११x४
(२) धर्मोपदेशमाला (सिन्दूर०) गा १०१ प ५१–
(३) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि. गा २१२ प.
(४) क्षेत्रसमास (नमिऊण सजलजलहर) गा ९० प ८
(५) नवपदप्रकरण by जिनचन्द्र. गा १४० प ८८–१०१
(६) भावना गा २०८ प १०१–१११

Beginning—

परममभिवमसरणच संसारे पगवा च अन्यत्वं ।
अनुद्दत्तं मार्गपरो प तह भिमाप वरमी ॥

End—

संमत्तमि च सके विमायवर्जं न देवए कार्य ।
जह वि न संमत्तजडो महत्ता महाउम्मे पुर्णि ॥ २०८ ॥

भावना समत्ता ॥

(७) सुबाहुचरिय प १२२–१४२

Beginning:—

नमिऊण महावीरं सुरासुर–मणुयवंदिय सिरसा।
वोच्छं सुबाहुचरिय etc.

(८) जीवदयाप्रकरण(प्रा० अपूर्ण)

२५२. उत्तराध्ययन प १११, १४३×६३

२५३ प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (अपूर्ण) by सिद्धसेन
प २२१–२७२ ११३×२

२५४ सिद्धहैमलघुवृत्त्यवचूरि(अ १–१३) प २०६ १४×२

२५५. (१) उपदेशमाला गा ५४४ प ४८ ११३×१३
(२) पिण्डविशुद्धि by जिनवल्लभ गा १०४ प ४९–५७
(३) विवेकमञ्जरी by आसड प ५७–६९
(४) क्षेत्रसमास (जम्बूद्वीपप्रकरण सत्तरूवसहर०) प ७०–७६
(५) स्थविरावली गा ५१ प ७६–८१
(६) प्रव्रज्याविधान गा ३१ प ८१–८४
(७) आराधनाकुलक गा ३९ प ८४–८९
(८) शीलोपदेशमाला गा ११५ प ८९–९९
(९) श्राद्धदिनकृत्य गा ३४४ प ९९–१२५
(१०) गौतमपृच्छा(नमिऊण०) गा ५४ प १२५–१२९
(११) बृहच्चतुःशरण (प्रा०) गा ६३ प १२९–१३४
(१२) धर्मोपदेशमाला गा १०३ प १३४–१४२
(१३) महावीरस्तोत्र (प्रा०) गा २० प १४२–१४४

Beginning:—

जइज्जा समणे भयवं महावीरे जिणुत्तमे।
लोगनाहे सयंबुद्धे लोगंतिअविबोहिए॥

(१४) कुसुममाला (प्रा०) by मलधारिहेमचन्द्र प १४३–१८७
(१५) भवभावना (प्रा० अपूर्ण) by मलधारिहेमचन्द्र गा ४३–८५

२५६. (१) ओघनिर्युक्ति
(२) पिण्डनिर्युक्ति } प ८० ११ ×२३
(३) तत्त्वार्थसूत्र प २–२१

यत्रि श्रुतेमिमममभरितैः प्रमुखमूवामपदेवसूरिः ।
न्यांगवृत्तिकृतो यदीयमपाठि सागर्दि यत्समर्थ ॥ १ ॥
तस्मान्मुनीन्द्रर्जिनचन्द्रमोघ तथा प्रभामाप निर्मैर्गुणौघैः ।
विपश्चितां संयमिनां गणे च प्रतीतता तस्य बभातुयाति ॥
वैयाग्व्यपर्भवनं सममवत् संजीवनं भूषमा
मूर्च्छालस्य मुनिव्रतस्य भवनं निःसीमपुण्यश्रियः ।
श्रीमत्सोमपदेवसूरिगुरवस्ते पत्रिपुत्रैर्गुणै-
र्युक्ता याचसमामर्पादरमहो । विश्वकमाक्रम्यते ॥
यतिपतिरिह तेयमन्नमामा जयति तदीयपदावर्तंस एषः ।
विषमविषयरोगसंनिपाते शमति रसायनतां वर्चासि यस्य ॥
शिष्यस्तदीयः प्रतिभाभिरामः श्रीमान् प्रमार्नदमुनीश्वरोऽस्ति ।
स निर्ममे वृत्तिमिमां युगाविमुः सुलाचन सुधाकरो वो ॥

इति श्वेतांबरश्रीमद्देवभद्राचार्यशिष्यश्रीप्रमानंदाचार्यविरचिता सल्लितोचितार्थ ऋषभपंचाशद्वृत्तिः परिसमाप्तेति ॥

पुस्तकिदमलिखितः प्रारंभात् प्रभृति विचक्षेपुस्थित ।
क्षिपनाहो साहाय्य विदधे सोमप्रममनीषी ॥

५५१ (१) उपदेशमाला गा ५४० प १–५०; ११ x १½
(२) धर्मोपदेशमाला (सिद्धा०) गा १०१ प ५१–६०
(३) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि. गा ११२ प ६१–७१
(४) क्षेत्रसमास (समिकम सवलवम्र) गा ९० प ८०–८७
(५) नवपदप्रकरण by जिनचन्द्र गा १४० प ८८–१००
(६) भावना. गा २०८ प १०१–१११

Beginning—

पढमममिलमसरवेय संसारे एगया य कम्मत्तं ।
अमुदतं भासंवरो य वह निज्जरा नवमी ॥

End.—

संमत्तंमि च लद्धे विमाणवज्जं न बंधए आउं ।
जइ वि न संमत्तजढो अहवा न बद्धाउओ पुव्विं ॥ २०८ ॥

भावना समत्ता ॥

२९३ योगशास्त्रान्तरश्लोकाः (त्रुटित) प ६१

२९४ (१) परिशिष्टपर्व by हेमचन्द्र प १९२, १४½″×२

(२) सार्धशतकवृत्ति (त्रुटित) प १९०–२७३

Pras'asti of the Donor:—

मग्ननाकिसुरासुनरेन्द्रः श्रीपनिर्जितसुमेरुनगेन्द्रः ।
विश्वविश्वनयमो गतवंद्रो विश्वपे जयति वीरजिनेन्द्रः ॥
भूमामिनीहारकमठपद्मभामकल्पं नगरं समस्ति ।
स्थातं जने वीरपुराभिधानं धनाढ्यलोकाभिनिवासरम्यं ॥
पुण्यागण्यगुणान्वितोविविततसुराः सदा मञ्जुल–
च्छाया–लेपयुतः सुवर्णकलितः शाखा–मशाखाकुलः ।
पल्लीपाल इति प्रभूतमहिमा स्थातः क्षितौ विश्रुते
वंशो यत्र इवोच्चकैः क्षितिभृतो मूर्धोपरिष्ठात् स्थितः ॥
तस्मिन्नभूत् ठक्कुरधंधनामा माद्यः सुधीः सर्वजनाभिमान्यः ।
तस्मामवद् रासलदेविकाह्वा जनी च दाक्षिण्य–दयाभिवासा ॥
कामकाम्यवपुषो जिनेश्वर

२९५. (१) प्रवचनसारोद्धार म २८०० प १९१, १९×२″

Colophon:—

संवत् १२९९ वर्षे भाद्रपदशुद्ध ५ पञ्चम्यां सोमे समर्थिता ।
आदर्शदोषात् मतिविभ्रमाद् वा यत् किंचिदून लिखित मयात्र ।
तत् सर्वमार्यैः परिशोधनीय प्रायेण मुह्यंति हि ये लिखंति ॥

(२) दशवैकालिक. प १–६६

२९६ लक्षणसमुच्चय (वैरोचनीय) प ११५–२४४; १४×२

प ११७—पवजम्बजनो (?)		ग्रावक्र विधि
प १३५—त्रिधा लिंगमान		
प १४४—अधिवासन		१५
प १६५—इति वैरोचनीये ल० त्रिकलिंगारोपण		१७
प १६९—ल० तोरण–स्तंभ–शुकपूजाविभूतानि स्थापने		१८
प १७५—याग (?) लिंगाविपातद्वारहस्तसंस्थापन		१९
प १८०—ईशानादिन्यासमिवेसनारमो		२०
प १९४—मंडप–प्रसादगृहस्थापने		२२
प २०१—देवस्थापन–बेमत्सागनिर्णयः		२३

(४) प्रशमरति प २१–५०
(५) काव्यादर्श by दण्डी प १–४९

End.—

इत्याचार्यदण्डिनः कृतौ काव्यादर्शे तृतीयः परिच्छेदः समाप्त इति। मंगलं महाश्रीः।

Colophon—

संवत् १[ ]९० द्वितीये ज्येष्ठे ९ लिखितेति माणिक्यसुतेन।

२८७ (१) दमयन्तीचम्पू (त्रुटित) प १७१ ११½×२
(२) ,, विवरण by चण्डपाल प १६२

२८८. हैमबृहद्वृत्ति (पाद ९–१०) प २८२–४१० ११×२

२८९. धातुपारायणवृत्ति by हेमचन्द्र प २६१ ११½×२

Colophon—

संवत् १३०७ वर्षे चैत्रवदि ११ भौमे श्रीश्रीसखदेवकल्याणविजयराज्ये वाम-
वा प्रभृतिपंचकुलप्रतिपत्तौ श्रीचन्द्रगच्छीयश्रीचन्द्रप्रभसूरिशिष्यैः आ-
चार्यश्रीनेमिप्रभसूरि श्रीहेमचन्द्रधातुपारायणवृत्तिपुस्तिका लेखिता। लिखिता
च ठ० देवस[र्मणा]

२९० वसन्तराजशाकुन (३–१८ वर्ग). प ११०, ११½×२

२९१ (१) उपदेशमाला प १–५७, ११½×२
(२) पुष्पमाला प ५७–११४
(३) श्राद्धदिनकृत्य प ११४–१५३
(४) विवेकमञ्जरी प १५३–१६९
(५) गौतमपृच्छा गा ५४ प १७०–१८२
(६) चैत्यवन्दनादिभाष्यत्रय प १८२–१९९
(७) क्षेत्रसमास (क्षमिकण सकल०) प १९९–२१२
(८) भयहरस्तोत्र प २१२–२१५
(९) संयममञ्जरी (अपभ्रंश) by महेश्वरसूरि. प २१५–२१८
(१) प्रकीर्ण (अजितशान्ति पापप्रतिघातादि त्रुटित) प २१९–२४९

२९२. (१) श्राद्धदिनकृत्यवृत्ति by देवेन्द्रसूरि प १५७ १४½×२½
ग्रंथाग्र १२८२० । सं १४०९

(२) कातन्त्रवृत्तिपञ्जिका by त्रिलोचनदास प १६५,१३ ×२
प २२—इति त्रिलोचनदासकृतायां दुर्गसिंहोक्तविवरणपञ्जिकायां प्रकृति-
समाप्तः ॥

२९३ योगशास्त्रान्तरश्लोका (त्रुटित) प ६३

२९४ (१) परिशिष्टपर्व by हेमचन्द्र प १६२, १४½×२

(२) सार्धशतकवृत्ति (त्रुटित) प ११०–२७३

Pras'asti of the Donor:—

नम्रनाकिसुरासुरनरेन्द्रः स्थैर्यनिर्जितसुमेरुनगेन्द्रः ।
विश्वविश्वनयनो गततन्द्रो विघ्नपे जयति वीरजिनेन्द्रः ॥
भूभामिनीहारकलाटपट्टकसमकल्प नगरं समस्ति ।
ख्यातं जने वीरपुराभिधानं मनाक्पलोकाभिनिवासरम्यं ॥
पुण्यागण्यगुणाभ्विताखिलवितत्तुंगः सदा संश्रुत–
च्छाया–सेपपुवः सुवर्णकलितः शाखा–प्रशाखाकुलः ।
पल्लीपाल इति प्रभूतमहिमा ख्यातः क्षितौ विद्यते
वंशो वंश इवोच्चकैः क्षितिभृतो मूर्धोपरिस्थात् स्थितः ॥
तस्मिन्नभूत् ठक्कुरर्पनामा श्राद्धः सुधीः सर्वजनाभिमान्यः ।
तस्यामवद् हासलदेविकाख्या जनी च दाक्षिण्य–कृपानिवासा ॥
कामकाम्यवपुषो जिनेश्वर

२९५. (१) प्रवचनसारोद्धार प्र २८०० प १९१, १५×२

Colophon:—

संवत् ११९५ वर्षे माद्रपदसुद ५ पञ्चम्यां सोमे समर्थिता ।
आदर्शदोषात् मतिविभ्रमाद् वा यत् किंचिदून लिखितं मयात्र ।
तत् सर्वमार्यैः परिशोधनीयं मार्येण कुर्वंति हि ये लिखंति ॥

(२) दशवैकालिक प १–६६

२९६ लक्षणसमुच्चय (वैरोच्यनीय) प ११५–२४४; १४×२

प ११७—पवसम्बर्जनो (?) द्वादश विधि

प १३५—त्रिधा लिंगमान

प १४४—अधिवासन १५

प १६९—इति वैरोचनीये छ० त्रिकलिंगारोपण १७

प १६९—छ० तोरण–स्तंभ–गुरुपूजादिमूतानि स्थापने १८

प १७५—नाम (?) लिंगादिपादद्वारहस्तस्थापन १९

प १८०—ईशानादिध्वजनिवेशनास्त्रो २०

प १९४—मंडप–पत्रादिगृहस्थापने २२

प २०१—देवस्थापन–भेयस्यागनिर्णयः २३

प २०६—सस्तोद्धार १४
प २१५—वासुपूजासापन २५
प २१४—ब० ऋषंदवासुगुपणाक्यक्सामान्यर्पवरकमासावर्जसीसि-
(बड़)विंसतिसमो विधिः ।
प २३३—साधारमवमासावर्जसी २७
प २३३—क्षिमानमासावश्यणः
२६७ (१) शृङ्गार(? बमरु) शतक, श्लो० १०१ प १८ १२×१½
(२) न्यायावतारसूत्र प १८–२१
(३) काव्यप्रकाशसूत्र प २३
(४–५) मुद्रितग्रन्थद्वय (अन्त्यसहित)
२६८ (१) पञ्चाशक प १–८३ १३½×२
(२) कर्मस्तव प ८४–९१
(३) कर्मविपाक प ९१–१०७
(४) शतकप्रकरण प १०७–११९
(५) सत्तरिया गा ९१ प ११९–१२९
(६) मूलशुद्धि (मुद्रित), गा १०४
मिवसासपवेयणार्थ वइय अर्थ । संजईर्ण वि पंचमं अर्थ ।
(७) जीवदयाप्रकरण (मुद्रित)
२६९ सार्धशतकवृत्ति प १८६; १३½×२
२७० परिशिष्टपर्व प २४४ १७×२
Contains a long Pras'as'ti (incomplete hence not reproduced).
२७१ (१) दशवैकालिक (अनुपयोगि) प २५४; १०½×१½
(२) उत्तराध्ययन (?)

Beginning—

अरहंते वंदित्ता चवदसपुवी तहेव दसपुवी ।
एक्कारसंगसुत्तध(त्थ)धारए सव्वसाहू य ॥
वंदे बोच्छं चरणकरणाणुओगो य ।
अप्पक्खरं महत्थं अणुगाहत्थं सुविहियाणं ॥
ओहे पिंड समासे मेव होंति पगडा ।
निजुत्ति य अत्था जं बद्धा तेण निज्जुत्ती ॥

(३) भक्तपरिज्ञा (मा०)

(४) संस्तारकप्रकीर्णक (प्रा०)

(५) पिण्डविशुद्धि

२७२. तत्त्वोपप्लव by जयराशि प १७६, १४×१½

Beginning—

तत्त्वोपप्लवासदपवभिवयो भूनं मया मुप (? हवः) नाव्वि तस्फलं वा स्वर्गावि । सर्वं नावद्ात्स्य कर्मेयः मागा (?) वर्क च परमार्थविद्भिराप(ः पार)लौकिको मार्गोनुसर्तव्यः । का लोकव्यवहारं प्रति सदृशौ बाल-पण्डिताविमावि । ननु यदुपप्लवतत्त्वानां किं माया । अथातस्तत्त्वं व्याख्यास्यामः । पृथिव्यापस्तेजो वायुरिति तत्त्वानि । तत्समुदाये शरीरेन्द्रिय-विषयसंज्ञेमावि । व्यानार्थत्वात् । किमर्थं प्रतिविंबनार्थं । किं पुनरत्र प्रतिबिम्ब(बिंम्ब)ते ? । पृथिव्यादीनि तत्त्वानि लोके प्रसिद्धानि । तान्यपि विचार्यमाणानि न व्यवतिष्ठंते, किं पुनरन्यानि ? । अथ कथ तानि न संति तदुच्यते । सल्लक्षणनिबंधनं मानव्यवस्थान । मानविर्ययमा च मेय-स्थितिस्तदभावे तयोः सद्व्यवहारविषयत्वं कथं । तथा नाम नय व्यवहारः क्रियते । तदात्मनि रूपादिसव्यवहारो पदार्थे च सुखादिसव्यवहारः वर्तवितव्यः । न[च] [इं]न्द्रियार्थसंनिकर्षोत्पन्नज्ञानमव्यपदेश्यमव्यभिचारिव्यवसायात्मक प्रत्यक्षमिति ।

End—

अन्यत्र पंडितानामपि व्यवहारो यत्(म)–ज्ञानदर्शनात् । तदेवमुपप्लुतेष्वेव तत्त्वेष्वविचारितरमणीयाः सर्वे व्यवहारा घटंत इति ।

ये याता न हि गोचरं सुरगुरोर्बुद्धेर्विकल्पा दृढाः
प्राप्यंते ननु तेपि यत्र विमले पाखण्डदर्पच्छिदि ।
भट्टश्रीजयराशिदेवगुरुभिः सृष्टो महार्थोदय-
स्तत्त्वोपप्लवसिंह एष इति यः ख्यातिं परां यास्यति ॥
पार्थयशःकंदनामिश्रा ग्रामोदधिविवर्षिताः ।
जयराशेर्मयतीह विकल्पा वादिजिष्णवः ॥

Colophon—

सं १३४९ वर्षे मार्गे वदि ११ शनौ धवलक्के मह० नरपालेन तत्त्वोपप्लव-ग्रंथपुस्तिकालेखीति ॥ मत्र

२७३ अष्टकटीका by जिनेश्वराचार्य प २००; १५×२

२७४ उपमितिभवप्रपञ्चा (कथाखण्ड) by सिद्धर्षि प २४८; १६×२

Beginning:—

जयति जगदाधार साकारं मामयः पुरं ।
निःशेषसुखसामर्थ्यकारणं सुखदारणं ॥ १ ॥

२७५. द्वयाश्रयवृत्ति (पाद ९–२८) by अभयतिलक.
In Continuation of No. 232 प ३६०, १०″×१½″

२७६. आवश्यकटिप्पन by मलधारिहेमचन्द्र प १८९, १५×१

Colophon—

संवत् १२५८ वर्षे मार्ग वदि ५ शुक्रे

२७७ पञ्चवस्तुक. प १२७; १२×१″

Colophon—

संवत्सरशतैर्द्वादशभिरेकषष्ठ्यधिकैर्वर्षे फाल्गुनशुद्धद्वितीयायां शनिश्चरदिने कर्मक्षय-निमित्तं लिखितमिदं पंचवस्तुकः सूत्रं । श्रीवीरचंद्रसूरिभिर्लिखापितं ।
श्रीवीरचंद्रसूरिभ्यो दत्तेयं ज्ञानवृद्धये ।
पञ्चवस्तुकसूत्रस्य पुस्तिका शुभमस्त्विमा (?) ॥ १ ॥
संवत् १२६१ माघवदि १

२७८. आवश्यकचूर्णि (अपूर्ण) प १–२७७, १७×२½″

२७९ पिण्डविशुद्धिवृत्ति by यशोदेव मं २८०० प १७१*

२८० (१) पार्श्वनाथचरित्र by भावदेवसूरि. प २७४ ११½×१

Prasasti of the Donor—

जयति विविधाश्चर्यैर्गाः सुरासुरपीठसेवितः श्रीमान् ।
विमलश्वासविरचितविलोकनिवामनिवीरः ॥ १ ॥
सत्कर्मीद्धः सरसकमलः सुपर्वरम्यः कल्पसम्पन्नाली ।
सुधाकरारम इह मतिदः प्रियाश्रितो गूर्जरत्र एषः ॥ २ ॥
सौम्योदमि प्रवरकीर्तिपुलेन्द्र वंशे च सोमकांत इव सज्जनदर्शनीयः ।
श्रीमज्जिनप्रभविभोर्जनमितप्रधानमासाद्य सद्गुणनिधिर्विदधे सुधर्म ॥ ३ ॥
तस्य सुधाकरस्यापि द्वौ सुतौ सुकृतोज्ज्वलौ ।
आद्यो वर्धनानाम्ना तु द्वितीयोऽमृतचन्द्राभिधः ॥ ४ ॥
वर्धनस्य प्रिया जज्ञे श्रीसरस्वतीति नाम्नी ।
तदङ्घ्रिसरसिहंसा जाताः षट् सहोदराः ॥ ५ ॥
आद्यः कामाभिधानस्तु द्वितीयः सोमनचीरचीः ।
पेथडस्तृतीयोऽभूत् चतुर्थः कृष्णनामकः ॥ ६ ॥

* १५७–१७१ पत्राणि न सन्ति ।

अर्जुनः पंचमो जातः षष्ठोऽभयसिंहाभिधः ।
पुत्री हासीति विख्याता सतीत्वगुणशालिनी ॥ ७ ॥
शोभनदेवस्य प्रेयस्यासीत् सुशीलसंयुता ।
नामतः सुहडादेवी भूरिगुणविभूषणा ॥ ८ ॥
तस्यां च शुभशालिन्यां जाताः सप्त सहोदराः ।
निर्मलेन चरित्रेण राजंते ऋषिवत् सदा ॥ ९ ॥

तेषु मुख्यपदवीसमाश्रितो विश्रुतोऽस्ति विनयादिसद्गुणैः ।
धर्मकर्मणि सदाभिमानतो यः सहस इह सज्जनाग्रणीः ॥ १० ॥

यस्यास्ति दयिता साध्वी देवी भावलनामतः ।
तस्याः कुक्षिभवं चक्रे पुत्ररत्नचतुष्टयी ॥ ११ ॥
सोमः सौम्यगुणोपेतस्ततो जातो नरोत्तमः ।
दानादिकचतुर्भेदधर्माराधनतत्परः ॥ १२ ॥
श्रीदेवी तस्य दयिता भाति सत्त्वगुणोत्तमा ।
देवतापूजने रता शीलालंकारधारिणी ॥ १३ ॥
दानशौंडो रतो धर्मविवेकेऽपि विशारदः ।
सोऽस्याप्यपरवर्णीयस्तु देवी सदाचारसत्तमा ॥ १४ ॥
तस्याः कुक्षिसरस्यां च राजहंस इवाभवत् ।
जयवीर्यो धर्मसिंहः कलाढ्यो कमलसन्निभः ॥ १५ ॥

तस्यानुजो विजयते जगति प्रतीतः सौभाग्य-भाग्य-सुविवेकविराजमानः ।
यस्याख्यया नरपतिर्भुवि माननीयः सत्योपकारकरणैकरसात्मकस्य ॥ १६ ॥

नरपतेः प्रिया चास्ति नवदेवीति सुरूपीः ।
प्रसूता सा सुतं मन्य मदनसिंहाभिधोऽस्ति यः ॥ १७ ॥
नरपतेरनुजोऽस्ति धरणः साधुधुरीणः ।
अभिधानात्तरिदेवी प्रिया प्रियगुणान्विता ॥ १८ ॥

महाकटेन विमलेन गुर्जरमंडलेन संपूरित सुरतानमीरमयाजमाने ।
सन्मानसे हसति यस्य विवेकहंसः सोऽयं जयी मदनसिंह इति प्रतीतः ॥१९॥

श्रीनायकाख्या प्रिया तस्य प्रभूतगुणशालिनी ।
मान्या स्वजनवर्गेषु सतीचिह्नतयापना ॥ २० ॥

अन्यच्च– नित्यं प्रयो ज्ञानगुणादरेणाच्यो नरस्योपरदेशनमस्तकोऽर्हे ।
माद्दोपकारेषु धर्मावसरे मन्मुक्तके लोकप्रतीह धन्यः ॥ २१ ॥'

इत्यादि देशनां श्रुत्वा सुपुत्रः कुलदीपकः ।
साधुमदनसिंहाख्यो गुणग्रामपवित्रितः ॥ २२ ॥
श्रीवामेयजिनेशस्य चरितुः मेयसे मुदा ।
पवित्रस्य चरित्रस्य पुस्तकोयमलीलिखत् ॥ २३ ॥
नन्दनील शिशिर-चन्द्रवत्सरे रत्नपूर्णतिलकाख्यसद्गुरोः ।
ज्ञानकीर्तिमिपशिष्यसन्मुनेः पुस्तकं च विधिना प्रदत्तवान् ॥ २४ ॥
संवत् १२७९ वर्षे आश्विनशुदि १४ बुधे गूर्जरज्ञातीयसाधुसोमदेवसुत
मदनसिंहेन श्रीपार्श्वनाथचरित्रं पुस्तकं लेखयित्वा पं० ज्ञानकीर्तेः प्रदत्तं ॥
(२) नल—दमयन्तीकथा श्लो० ९११ प १०५-११९
Beginning—
इहैव भरते भूमिभामिनीभालसन्निभे ।
देशः कोशलनामास्ति धर्माधिककर्मिभिः ॥ १ ॥
End.—
यतो भवतोपि भवंतु सत्वाः सदैव तीर्थेश्वरपूजनेषु ।
यस्युद्धिमध्ये भववासपीड आर्तैरिकामुष्मिकसौख्ययोगाः ॥ ९११ ॥
चतुर्थभवे नल-दमयंतीकथा समाप्ता ॥
(३) प्रथमचक्रवर्तिचरित्र (त्रि श पु च पर्व १, सर्ग १).
by हेमचन्द्र श्लो ३०० प १२७-१९९
(४) अपिचताकथा श्लो० ४५१ प ११८-२११
Beginning—
अस्तीह भरत[क्षेत्रे] देशो नामिनिवेशभूः ।
मन्मदेश इति ख्यातो मन्मदेश इवाक्षमेः ॥ १ ॥
End.—
गतवति विततायुःकर्मणि क्षोयमेतत्करणप्ररणवैरिर्मासनाराचकीर्ति ।
अथ सुमतिरणपत् केवलिश्रीसमेवत् परमपदमुदारायसंदर्शपोदभूदे ॥ ४५१ ॥
अपिचताकथा समाप्ता । ~
(५) चारुदत्तादिकथा (त्रुटितपत्र)
२८१ (१) सङ्ग्रहणी गा ५२७ प ४६-८१
(२) भक्तपरिज्ञा (अपूर्ण) प ११०—
(३) आगमिकवस्तुविचारसार by जिनवल्लभ प १२०-१२४

(४) महादण्डकप्रकरणादि (त्रुटित) प १२५–१४८
(५) उपदेशमाला (त्रुटित अपूर्ण) प १५०–१८१
(६) ऋषिमण्डल–चतुःशरण (त्रुटित) प १८८–२०३
(७) आतुरप्रत्याख्यान (त्रुटित) प २०३–२१९
(८) पिण्डविशुद्धि (त्रुटित) by जिनवल्लभ प १९१–१९६
(९) आगमिकवस्तुविचारसार by जिनवल्लभ
प १८२–१८८
(१०) कर्मस्तव गा ५७ प १८८–१९१
(११) कर्मस्तवभाष्य by महेन्द्रसूरि. गा ७० प १९१–१९६
(१२) ,, गा ३३ प १९६–१९७
(१३) कर्मविपाकादि–भक्तपरिज्ञापर्यन्त (त्रुटित अपूर्ण)
प १९७–२२७
(१४) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १–१२
(१५) स्थविरावली (अपूर्ण) प २

२८२. वराहमिहिरसंहिता (अ ७५ अपूर्ण) प २–३००, १३½×९½

End:—

इति वराहमिहिरकृतायां संहितायां कार्पासिकनामाध्यायश्चतुःसप्तति[त]मः ॥

Colophon:—

संवत् १३१३ वर्षे भाद्रपद व १५ रवौ ।

२८३ (१) पञ्चावश्यकवृत्ति (वन्दारु०) by देवेन्द्रसूरि.
ग्रं २७७० प १८४, १४×२
(२) प्रवचनसारोद्धार by नेमिचन्द्रसूरि. ग्रं १३०६
प १८४–२६६

२८४ कल्पसूत्रादि (त्रुटितग्रन्थ)

२८५. ऋषभदेवचरित्र (प्रा) by वर्धमानसूरि. प २९९ १५×२½

केवलज्ञानानन्तरम्—

भरहो वि भगवंतं पूइऊण कयचक्कपूयापम्मिहाणो ।
विणीयनयरी पइट्ठो भगवं पि अन्नत्थ विहरिओ ॥

End:—

श्रीवर्धमानाचार्यविरचिते श्रीऋषभदेवचरित्रे पंचमोवसरः समाप्तः ॥

ववकर्कवविमुक्ता अइसमयोससंग-समरसीया ।
वरगुणपमा पुरिसा चमपुर्व सरदुसमत्थि ॥
अनियमविहाररहिओ गुरुसरसंवेगमावियमईओ ।
सीसगमरवद्दणे गुरुमिरपुरमोरिओ ववको ॥
होंतो तस्स मुणिंदो जिणिंदसिद्धंतकहणपरमत्थो ।
तवतेयनिद्दयपावो सूरी भद्देसरो नाम ॥
निच्चं परिपुज्जमाणो निच्चं गच्छोवट्टिस्स बुद्धिकरो ।
तस्स विणेओ सूरी अपुव्वपरो य मुणिचंदो ॥
कुंदेंदुमणहरेयं नियमसपसरेण भरियभुवणयलो ।
सूरी तस्स महत्थो महत्थसत्थत्थनिम्माओ ॥
तस्स य सी ।
पुव ॥
हो त्ति सूरी वि सीयलेयहो ।
अप्पहिरत्थी आमो अवमे मसूरि विक्सामो ॥
सीसमए मेण रहिओ दप्पो समरस्स गप्पपरं ।
विपुहान चन(?)मिओ हरिरवमहोयदी दसेम चंदो ॥
संसारनीरनाहरम बोय रयणोवमो पाओ करी ।
अमओ विमलछदाओ सिद्धिवहूमुमठि मरयवयामिथि (?) ॥
पुर्वेनं तेनरदे धार्म

२८६. रामचरित (सर्ग १९-३६) by अभिनन्द प १३८; १४×२
२८७ हैमलघुवृत्ति (अपूर्ण) प ११० १४×२½

Colophon—

हैमगुणकुशनिपुणिना वारणसुंदरगणिना श्रीज्ञानदानधर्मोद्योतादिना संप्राप्य श्रीज्ञानकोशे आगमवाचनार्थं लिखापि महारत्नश्रीदेवसुंदरसूरिशिष्येण ।

२८८. नैषध (सर्ग १-११; १२-२२ त्रुटित) by श्रीहर्ष प १-९९+१-९०
२८९. हैमलघुन्यासमूरि (अ १-२३) प २००; १२×२½

Prasasti of the Donor—

श्रीशीलगणी इतीरम मनसा हैमाचार्ये। ज्ञमगुणिकाया ।
... ॥ १ ॥
प्राग्वाटवंशोदयशोलितावाः गुणाकरः पूनवनामधेयः ।
लिखाप्य यावन्ति भुवि लिखानि ... य वरीयवर्ष ॥ २ ॥

क्षेत्रेषु सप्तसम दुःखितेषु न्यायात्तवित वितरन्नवर्स ।
अर्चितसरा पद्मासि लोके ॥ ३ ॥
वसूगेद्धिनी श्रीरिव वेश्मिनीह लेपीरिव मामाश्रि जिनेंद्रमच्य ।
विनीत गुणावदाता ॥ ४ ॥
वस्तुनुरन्यूनगुणः प्रधानो जिनेश्वरध्यानकृतावधानः ।
पोर्मंडले मांडलिक लिपाभिधानः ॥ ५ ॥
पद्मीमधुर्यदसिद्दर्दशः श्रीसार्व-गुर्वर्पनकृत्सचिन्हः ।
हेमाद्यसूरिर्वसपर अत्र तेन ॥ ६ ॥

२९० (१) आगमाध्यालापक (आसकल्पादि) प १२५; १०½×२

(२) प्रणष्टलाभादि (प्रा मिमित्तशान) प १२५–१२९

Beginning:—

सिद्धे सप्ताष्य हिय सुपइट्ठियसासणे जिणे नमिउ ।
विभायसवभावे देवासुरपणमिए सिद्धे ॥ १ ॥
बोच्छं पणट्ठलाभ जयण-मोक्ख च रोगविनिविचि ।
विजमाणेण सुहं जिय पमासियं किचियाईसु ॥ २ ॥
विच्छामि किचियाए नट्ठं लब्भइ विमुबये बढो ।
विवसेसु नवसु रोगी पवम्पइ (?) सत्तरत्तेण ॥ ३ ॥

End:—

मरणीए ज पनट्ठं म लब्भए नेय बंधणविमोक्खो ।
पडियस्स होइ मरण भररस रोगेण गहियस्स ॥ २९ ॥

(३) सामुद्रिक (? अपूर्ण) श्लो० १–१८ प १२९–१३०

Beginning:—

अस्थिष्वर्थाः सुखं मांसे त्वचि भोगाः स्त्रियोऽक्षिषु ।
गतौ यानं स्वरे चाज्ञा सत्र सत्वे प्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥

२९१ अध्यात्मतरङ्गिणीटीका प ११७; १४×२

Beginning:—

ॐ नमो वीतरागाय ।

गुरुं प्रणम्य लोकेश शिशूनामछ ।
॥ १ ॥
कारिण्योर्यिजना सर्प
पुरुषार्थसिद्धिनिमित्त प्रमाणमनुसरेत

पंचककंकविमुक्का अवरयपरोवसंग—जयरहिया ।
अतुल्लपरा पुरिसा वमपुव पंचकम्ममरिप ॥
अनियमविहाररहिओ गुरुवरसंवेगमाविपमईओ ।
सीलंगमवहणे गुरुविरपुरपोरिसो चवको ॥
होंतो तस्स मुणिंदो निरिंगसिरंवकमपरमत्थो ।
सवतेममिहवपावो सूरी भरेसरो नाम ॥
मिव परिपुण्णकम्मो निवं गच्छोपहिस्स सुहिक्ते ।
तस्स विणेओ सूरी अपुवचरो व मुणिवरो ॥
कुंदेंदुसच्छोयं मियजसपसरेण भरियभुवणयलो ।
सूरी तस्स महत्थो महत्थसत्थत्थनिम्माओ ॥
तस्स य सी ।
पुव ॥
हो पि सूरी वि सीयरेवहो ।
अप्पविरली आमो अवसे नसूरि पिक्खाओ ॥
सीलाए जेण वहिओ दप्पो समरस्स गप्पमई ।
विबुहाण वंम(ह)मिओ दन्दियजममहोवही रसेण चयो ॥
संसारभीरुगाहस्स बोव रपणोवमो आओ कवी ।
जमओ विमलयहत्थो सिद्धिपहुवसि भववचयानिरि (?) ॥
पुस्तकं लेखके ग्रासं

२८६. रामचरित (सर्ग १९–३६) by अभिनन्द प ११८; १४×१

२८७ हैमलघुवृत्ति (चतुष्क). प ११७; १४×१½

Colophon:—

हैमचतुष्कवृत्तिपुस्तिका चरणसुंदरगणिना श्रीज्ञानसागरसूरिपदेशात्मिना संघाय श्रीज्ञानकोशे ज्ञानयापनार्थं विमुक्ता भट्टारकश्रीदेवसुंदरसूरिशिष्येण ।

२८८. नैषध(सर्ग १–११;१२–२२ त्रुटित) by श्रीहर्ष प १–९५+१–९०

२८९. हैमलघुवृत्त्यवचूरि (अ १–२½) प २००; १२×१½

Prasasti of the Donor—

श्रीवीतरागं प्रणिपत्य मनसा हैमावचूरेः शुभपुस्तिकायाः ।
प्रशस्ति ॥ १ ॥
प्राग्वाटवंशोद्भवश्रेष्ठिकामः सुश्रावकः पूनडनामधेयः ।
निशम्य व्याख्यानि मुनि हिमारि प परीक्षकस्य ॥ २ ॥

क्षेत्रेषु सप्तस्य दुःखितेषु न्यायार्जितेन वित्तरमजस्रं ।
अर्चितवान् पर्याप्ति लोके ॥ ३ ॥
तद्गेहिनी मीरिव देहिनीह सेजीति नामास्ति जिनेंद्रमक्ष्य ।
विनीत गुणावदाता ॥ ४ ॥
तत्सूनुरम्यूनगुणः प्रधानो जिनेश्वरध्यानकृतावधानः ।
दोर्मंडले मांडलिक लिपामिधानः ॥ ५ ॥
यद्दीयवपुर्धर्मसंदर्शनः श्रीसार्थ-गुर्वर्चनकृत्यवितः ।
हेमाचसूरिर्दैवपद अत्र तेन ॥ ६ ॥

२९० (१) आगमाधालापक (मासकस्थादि) प १२५ १०½×२
(२) प्रणष्टलाभादि (प्रा निमित्तज्ञान) प १२५-१२९

Beginning:—

सिद्धे सवाण हिय सुयइद्धिपमासमे जिणे नमिऊ ।
विमायसवमावे देवासुरपणमिप सिद्ध ॥ १ ॥
वोच्छं पणट्ठसम्मं बंधय-मोक्खं च रोगविनिर्विति ।
रिणमागेण सुद्द चिय पमासिय जित्तियाईसु ॥ २ ॥
रिक्खरमि कित्तियाए मह्ह सम्माइ विमुक्के यक्षो ।
दिवसेसु नवसु रोगी पवम्पइ (?) सत्तरत्तेय ॥ ३ ॥

End:—

भरणीए च पणट्ठ न लम्भए नेय मंधणविमोक्खो ।
पढियाराम दोइ मरण नरस्स रोगेण गहियस्स ॥ २९ ॥

(३) सामुद्रिक (? अपूर्ण) श्लो० १-१८ प १२९-१३०

Beginning:—

अस्थिष्वथाः सुखं मांसे त्वचि भोगाः स्त्रियोऽक्षिषु ।
गतौ यानं स्वरे चाज्ञा सब सत्त्वे प्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥

२९१ अध्यात्मकल्पद्रुमटीका प ११७ १४×२

Beginning:—

ॐ नमो वीतरागाय ।
गुरुं प्रनम्य स्वकेश दिशून्यमस ।
॥ १ ॥
कारिणोर्मिजना सर्व
पुरुषार्थसिद्धिनिमित्त क्रमात्ममनुसरेत

संकमकंकनिमुणा बहुपयदोससंग—पवहरिपा ।
समुप्पना पुरिसा चमपुष्ठं संसजम्मगति ॥
बमियपविहाररविमो गुरुयरसंवेगमाविपमईमो ।
सीसमामहणे गुरुमिरपुरपोरिमो ममको ॥
होंतो तस्स मुणिंदो मिणिंदसिद्धंतजलहिपरमत्थो ।
नमवेमनिहयपावो सूरी भरेसरो नाम ॥
मिच परिपुत्रकमो मिवं गच्छोवभिस्स पुष्टिकरो ।
तस्स विनेमो सूरी मपुष्पयरो व मुमिचंदो ॥
कुरोंदुसच्छहेणं निययसयसरेण भरियभुवणपणो ।
सूरी तस्स महत्यो महत्यसत्यत्यनिम्मामो ॥
तस्स य सी ।
पुष ॥
दो चि सूरी वि सीसवेसहूरे ।
अप्पविस्सी नामो वयसे मसूरि विक्सामो ॥
सीसप मेम दक्खिमो वण्णो समरस्स गच्छपई ।
विपुहाण चंद(द)मिमो दक्खिमजसोमही पसेम चंदो ॥
संसारमीरुयस्स मोह रपयोवमो नामो कमी ।
समणो निमकसहामो सिद्धिपहपुष्कमि भयवन्तानिति (ी) ॥
पुर्णेवं केवले सावं

२८६. रामचरित (सर्ग ११–१६) by अभिनन्द प २३८; १४×१
२८७ हैमलघुवृत्ति (चतुष्क) प ११७ १४×१३
Colophon—
हैमचतुष्कवृत्तिपुस्तिका चरमतुंदरगणिना श्रीज्ञानसागरमोपदेशमीना संघम श्रीज्ञानकोषे ज्ञानायवनार्थं लिखित्वा महारकश्रीदेवसुंदरसूरिशिष्येण ।
२८८. नैषध(सर्ग १–११ १२–२२ त्रुटित) by श्रीहर्ष प १–९५+१–९०
२८९. हैमलघुवृत्त्यवचूरि (अ १–२३) प २०० १२×१३
Prasasti of the Donor—
श्रीवीरपादौ प्रणिपत्य मक्त्या हैमावचूरेः शुभपुस्तिकायाः ।
प्रशस्ति ॥ १ ॥
प्राग्वाटवंशोज्ज्वलमौक्तिकाभः श्रुतभक्तः पूतवचनमभेदः ।
निपुण्य शास्त्राणि मुनि द्विपानि प परीक्षकानां ॥ २ ॥

(८) पात्रपरीक्षा प ११

ginning—

जीवादिपदार्थो यः सममावेन सर्वसत्त्वानां ।
रक्षार्थमुपलमतिः स पतिः पात्र भवति दातुः ॥ १ ॥

(९) ज्ञानाङ्कुश प २८

ginning—

महात्मनां सत्त्ववतां समस्थितिर्द्दहा मतिरा etc.

nd:—

सर्वतः परित्यार्वर्थ मनोमत्तमतगज ।
ज्ञानांकुशवश कृत्वा पुनः पंथानमानयेत् ॥ २८ ॥
ज्ञानांकुशः समाप्तः ।

२९६ (१) सामाचारी (उपधान, मालारोपण, योगादिविधि)
त्रुटित, जिरुपत्र १४ × २ 3/4

(२) वीतरागस्तोत्र (त्रुटित, अपूर्ण)

२९७ (१) ओघनिर्युक्ति (?) प ४५–१७८; १५ × २ 1/4

(२) पिण्डनिर्युक्ति प १७९–१८८

(३) भगवती (आलापक)

२९८ धर्मकथा (? सटीक कथासहित प्रा सं) प २१४

Beginning—

सिद्धुपयमगळलक्ष्य कयदुअवमावबेरिमबविखयं ।
केवलसिरिकुळभिलयं रिसह पणमामि मुणिवसमं ॥

व्याख्या—कपि गतावितनेन गच्छति परमपदमिति ऋषभः । कथानक

(१) विक्रमसेनकथा (सम्यक्त्वे) श्लो० २१३

(२) चन्द्रकर्णकथा (सम्यक्त्वे) ९९

(३) दामन्नककथा (जीवदया–करणायाम्) , १०४

(४) धनश्रीकथा (सत्यव्रते) ९९

(५) मतिदत्ताकथा (अलीके) ,, ४८५

(६) नागदत्तकथा (परद्रव्यापहारे) , १२०

(७) गजसुकुमालकथा (ब्रह्मचर्ये) , २१

(८) धारदत्तकथा (परिग्रहमाने) ,, ७८

अह विक्कमसेणनराहिवस्स पमणेमि चरियमिय ।
सम्मत्तणाइपुर्व्वं सबहुविमायगमत्थं ॥ २० ॥
इह पुण सम्मत्ते चरियं घणसिद्धिणो समक्खाय ।
अह सामि घणदेवो घणदत्तो माहणो होति ॥ २१ ॥
मगमेण मणमसेणो वेसामणो वि कुंभयारो य ।
चडो गोपाले चिय किविणो वाणंमि चत्तारि ॥ २२ ॥
सीलंमि य जयलच्छी देवी तह सुदरी हवे इत्थ ।
कमरी मणंकरेहा अवदमिणो होति तवम्मि ॥ २३ ॥
सिही य धम्मदत्तो पडुबुद्धी णाम मंतिणो पुत्तो ।
एए हुति वि कहिया विहंता मावणाविसए ॥ २४ ॥
नयणारफले भणिओ विप्पई सोहम्मसुंदरो नाम ।
कहिओ वणियणाए समुद्ददत्तो वणियपुत्तो ॥ २५ ॥
नियमस्स फले भणिओ कुसको नामेण सिद्धिणो पुत्तो ।
चउदस कहाणयाइ नेयाइ समासओ कमसो ॥ २६ ॥

Here the Stories are upto आपदकथा

प ५—धर्म च नियगाथाकोशो ।

(२) अष्टक
(३) षोडशक.
(४) प्रशमरति
(५) धर्मलक्षण
(६) प्रश्नोत्तररत्नमालिका
(७) पञ्चाणुव्रतकथा श्लो० १४+२७+२०+२६+१८

Beginning—

सिद्धिमार्गोपदेष्टारं तीर्णं संसार-सागरं ।
प्रणम्य शिरसा वीरं सुर-दैत्यसुपार्चितं ॥ १ ॥
वक्ष्ये धर्मकथां पुण्यां प्रद्युम्नमितभाषितां ।
सर्वलोकार्थं समासेन पञ्चाणुव्रतसंश्रितां ॥ २ ॥

End—

इंद्रुमिच्छनिते रम्ये विमाने भास्करे शुभे ।
स्वर्गे सुखं चिरं प्राप्य क्रमात् सिद्धिं गमिष्यथ ॥ १८ ॥ इति ॥

(८) पात्रपरीक्षा ग्रं ११

Beginning—

जीवादिपदार्थो यः समभावेन सर्वसत्त्वानां ।
रक्षार्थमुद्यतमतिः स यतिः पात्रं भवति दातुः ॥ १ ॥

(९) ज्ञानाङ्कुश ग्रं २८

Beginning—

महात्मनां सत्त्ववतां प्रबलमितिर्देश परिक्षा etc.

End—

सर्वतः परिधावंतं मनोमत्तमतंगजं ।
ज्ञानाङ्कुशवशं कृत्वा पुनः पश्चात्समानयेत् ॥ २८ ॥
ज्ञानाङ्कुशः समाप्तः ।

२९६ (१) सामाचारी (उपधान, मालारोपण, योगविधि)
त्रुटित, भिन्नपत्र १४ x ९३⁄४

(२) वीतरागस्तोत्र (त्रुटित, अपूर्ण)

२९७ (१) ओघनिर्युक्ति (?) प ४५–१७८ १५ x ९३⁄४

(२) पिण्डनिर्युक्ति. प १७९–१८८

(३) भगवती (आलापक)

२९८. धर्मकथा (? सटीक, कथासहित प्रा सं) प २१४

Beginning—

तिहुयणमगलनिलय कयदुक्खयमावबैरिमयविलय ।
केवलसिरिकुलनिलयं रिसह पणमामि मुणिवसमं ॥

व्याख्या–ऋपि गताविसनेम ऋपति गच्छति परमपदमिति ऋषभः । कथानकं

(१) विक्रमसेनकथा	(सम्यक्त्वे)	श्लो०	११३
(२) धनकर्मकथा	(सम्यक्त्वे)	,	९९
(३) दामन्नककथा	(जीवदया–करुणायाम्)	,,	१०४
(४) धनश्रीकथा	(सत्यव्रते)	,,	९९
(५) ऋषिदत्ताकथा	(अलीके)	,,	४८५
(६) नागदत्तकथा	(परद्रव्यापहारे)	,	१२०
(७) गजसुकुमालकथा	(ब्रह्मचर्ये)	,,	२१
(८) चारुदत्तकथा	(परिग्रहप्रमाणे)	,,	७८

जह जिणसेणमयाहिवस्स पणमेमि चरियमिण ।
सम्मत्ताइगुण सङ्कविमाणगमणंतं ॥ २० ॥
इह पुव्वं सम्मत्ते चरियं धणसिद्धिणो समक्खाय ।
जइ हाणे धणदेवो धणदत्तो माइणो होंति ॥ २१ ॥
नामेण धणसेणो वेसाणवणो त्ति कुंभयारो य ।
चउरो गोयाओ चिय किसिणो हाणंमि चत्तारि ॥ २२ ॥
सीलंमि य जयलच्छी देवी तह सुयणी हुवे इत्थ ।
कणयी मयंकरेहा अणवरमियो होंति तवम्मि ॥ २३ ॥
सिद्धी य धम्मदत्तो पढबुद्धी नाम मंतिणो पुत्तो ।
एए हुंति चि कहिया सिद्धंता भावणाविसए ॥ २४ ॥
नवकारफले भणिओ सिवई सोहग्गसुंदरो नाम ।
कहिओ अणिचयाए समुद्दत्तो वणियपुत्तो ॥ २५ ॥
नियमस्स फले भणिओ कमलो नामेण सिद्धिणो पुत्तो ।
धवरस कहायणाइ मेयाई समासओ कमसो ॥ २६ ॥

Here the Stories are upto अपटकथा

प ५—तर्के च मिश्रगाथाकोशो ।

(२) अष्टक.
(३) षोडशक.
(४) प्रशमरति
(५) धर्मलक्षण
(६) प्रश्नोत्तररत्नमालिका
(७) पद्माणुव्रतकथा श्लो० २४+२७+१०+३६+१८

Beginning—

सिद्धिमार्गोपदेष्टारं तीर्णं संसार-सागरं ।
प्रणम्य शिरसा वीरं सुर-दैत्यसुपार्चितं ॥ १ ॥
वक्ष्ये धर्मकथां पुण्यां पुण्यप्रमनिवासिनां ।
सर्वज्ञोक्तां समासेन पद्माणुव्रतसंश्रितां ॥ २ ॥

End—

दुंदुभिध्वनिते रम्ये विमाने भास्वरे शुभे ।
स्वर्गे सुखं चिरं भाक्त्वा क्रमात् सिद्धिं गमिष्यथ ॥ १८ ॥ इति ॥

(८) पात्रपरीक्षा ग्रं ३१

Beginning—

जीवादिपदार्थो यः समभावेन सर्वसत्त्वानां ।
रक्षार्थमुद्यतमतिः स मतिः पात्र भवति साधुः ॥ १ ॥

(९) ज्ञानांकुश ग्रं २८

Beginning—

महात्मनां सत्त्ववतां प्रवस्थितिरीक्षा परिज्ञा etc.

End—

सर्वतः परिवार्यते मनोमत्तमतंगजं ।
ज्ञानांकुशवशं कृत्वा पुनः पंथाममानयेत् ॥ २८ ॥

ज्ञानांकुशः समाप्तः ।

२९६ (१) सामाचारी (उपधान, मालारोपण, योगादिविधि)

त्रुटित, भिन्नपत्र १४ × ९½

(२) वीतरागस्तोत्र (त्रुटित, अपूर्ण)

२९७ (१) ओघनिर्युक्ति (?) प ४५–१७८; १५ × ९½

(२) पिण्डनिर्युक्ति. प १७९–१८८

(३) भगवती (आलापक)

२९८. धर्मकथा (? सटीक, कथासहित प्रा सं) प २१४

Beginning—

तिहुयणमंगलनिलय कयदुक्खमालवेरिमवविरयं ।
केवलसिरिकुलनिलय रिसह पणमामि मुणिवसमं ॥

व्याख्या—अपि गवाधिस्नेन अपति गच्छति परमपदमिति ऋषभः । कथामर्क

(१) विक्रमसेनकथा (सम्यक्त्वे) श्लो० २१३

(२) ब्रह्मकर्मकथा (सम्यक्त्वे) ९९

(३) दामन्नकथा (जीवदया–करुणायाम्) „ १०४

(४) धनश्रीकथा (सत्यव्रते) „ ९९

(५) भुपिदत्ताकथा (अदत्ते) „ ४८५

(६) नागदत्तकथा (परद्रव्यापहारे) „ १२०

(७) गजसुकुमालकथा (ब्रह्मचर्ये) „ २१

(८) चारुदत्तकथा (परिग्रहप्रमाणे) „ ७८

अह जिणसासणपरिवस्स पभणेमि चरियमिम ।
सम्मत्तआहुवं साहुविभागगमणस्स ॥ २० ॥
एए पुव्वं सम्मत्ते चरियं धम्मसिद्धिणो समक्खायं ।
अह दाणे धणदेवो धणदत्तो माउणो होंति ॥ २१ ॥
नामेण मयणसेणो वेसासमणो त्ति कुंभघाए य ।
चंडो गोमाउो चिय किसिणो दाणंमि चत्तारि ॥ २२ ॥
सीलंमि य जयलच्छी देवी तह सुंदरी हुवे इत्थ ।
धणसिरी मयणरेहा जयसम्मिणो होंति तवम्मि ॥ २३ ॥
सिट्ठी य धम्मदत्तो बाहुबली नाम मंतिणो पुत्तो ।
एए हुंति वि कहिया सिट्ठवा भावणाविसए ॥ २४ ॥
नवकारफले भणिओ निवई सोहम्मसुंदरो नाम ।
कहिओ जणियमाए ससुरदत्तो वणियपुत्तो ॥ २५ ॥
नियमस्स फले भणिओ कमले नामेण सिट्ठिणो पुत्तो ।
चउरस कहाणयाई नेयाइ समासओ कमसो ॥ २६ ॥

Here the Stories are upto जयदकथा

प ५—वर्ध च निजगाथाकोसो ।

(२) अष्टक
(३) पोडशक.
(४) प्रशमरति
(५) धर्मलक्षण
(६) प्रश्नोत्तररत्नमालिका
(७) पद्माणुव्रतकथा श्लो० २४+२७+२०+११+१८

Beginning—

सिद्धिमार्गोपदेष्टारं तीर्णं संसार-सागरं ।
प्रणम्य शिरसा वीरं सुर-नैकनृपार्चितं ॥ १ ॥
वक्ष्ये धर्मकथां पुण्यां गृहाश्रमनिवासिनां ।
सर्वद्योत्यं समासेन पद्माणुव्रतसंश्रितां ॥ २ ॥

End—

इंदुमिण्यमिते रम्ये विमाने भास्करे शुभे
ततो सुख चिरं प्राप्य क्रमात् सिद्धिं गमिष्यथ ॥ १८ ॥ इति

(८) पात्रपरीक्षा ग्रं ३१

Beginning —

जीवादिपदार्थो यः सममावेन सर्वसत्त्वानां ।
रत्नार्थमुपवमतिः स मतिः पात्र भवति साधुः ॥ १ ॥

(९) ज्ञानाङ्कुश ग्रं २८

Beginning—

महात्मनां सत्त्ववतां ध्रुवस्थितिरेवा मतिज्ञा etc.

End—

सर्वतः परिभावंतं मनोमत्तमतंगजं ।
ज्ञानांकुशवश कृत्वा पुनः पंथानमानयेत् ॥ २८ ॥

ज्ञानांकुशः समाप्तः ।

२९६ (१) सामाचारी (उपधान, मालारोपण, योगाविधिविधि)
त्रुटित, भिन्नपत्र १४×२½

(२) वीतरागस्तोत्र (त्रुटित, अपूर्ण)

२९७ (१) ओघनिर्युक्ति (?) प ४५–१७८ १५×२½

(२) पिण्डनिर्युक्ति प १७९–१८८

(३) भगवती (आलापक)

२९८ धर्मकथा (?सटीक, कथासहित प्रा सं) प २३४

Beginning—

तिहुयणमंगलतिलय कयदुक्खयमायवेरिमयविलय ।
केवलसिरिकुलनिलय रिसह पणमामि मुणिवसह ॥

व्याख्या–क्वापि गतावित्यनेन क्वपति गच्छति परमपदमिति ऋषभः । कथानक

(१) विक्रमसेनकथा (सम्यक्त्वे) श्लो० ३३३
(२) धम्रकर्मकथा (सम्यक्त्वे) „ ९९
(३) दामन्नककथा (जीवदया–करुणायाम्) „ १०४
(४) धनश्रीकथा (सत्यप्रश्ने) „ ९९
(५) मतिदत्ताकथा (अलीके) „ ४८५
(६) नागदत्तकथा (परद्रव्यापहारे) „ १२०
(७) गजसुकुमालकथा (ब्रह्मचर्ये) „ २१
(८) चारुदत्तकथा (परिग्रहप्रमाणे) „ ७८

(९) वसुमित्रकथा (पत्रिमोचने) ,, ७९
(१०) कृतपुण्यकथा (पाने) ,, १४५
(११) मर्मवसुन्धरीकथा (पीके) ,, २०५
(१२) विक्रमसपतीकथा (पीछे) , ५२२
(१३) सीताचरित्रमहाकाव्य (सर्ग ४) मं ९५+९९+१५१+२०९
(१४) इकभ्यारिकथा (तपसि) ,, ५१
(१५) इकावीपुत्रकथा (मानमायाम्) ,, ६८

Colophon—

संवत् १३३९ वर्षे द्वितीयकार्तिक व मौ०

२९९. प्रकरणपुस्तिका प २३१ १३×१३

(१) बृहत्सङ्ग्रहणी
(२) पातक.
(३) क्षेत्रसमास
(४) मवचनसन्दोह
(५) आगमिकवस्तुविचार
(६) कर्मस्तवभाष्य

Colophon—

संवत् १२७२ वर्षे चैत्रवदि ८ शनौ पुस्तिकेयं लिखितेति । श्रीनायकमिश्चन्द्रे हरीराज(हरदेव)भार्या गोसा मती पण्डमि श्रीजयदेवोपाध्यायपठनार्थं प्रकरणपुस्तिका दत्ता ।

३०० (१) दानादिप्रकरण by सुराचार्य प ३८–६७
(सप्तमोऽवसरः त्रुटित अपूर्ववलित)

Beginning of 7th—

जिनागमे चेम विगम्य सम्यक् etc.

(२) सुकोशलकथा
(३) विपाकसूत्र

Colophon—

संवत् १२०३ पोस सुदि ३ दिने मोरिणीलिखिता पुस्तिका सूर्यप्रभिकामिर्कार्यै । मंगलं महाश्री । सुकोशलं समाप्तं ।

३०१ प्रकरणपुस्तिका प २१९ (अपूर्ववलित) १२×१३

Beginning:—

ओं नमः सर्वज्ञाय ।

यः संसारमहाकूपो व्यसनिमं प्राशु समग्रं जन
पुण्यज्ञानमयं प्रचिस्य विपुलं हेतुं विपुलसमः ।
कृतकर्मप्रेमविसर्पि पार्हि शिवो
लोके हार्दतमोपहो जिमरविर्मूर्धा नमस्यामि त ॥ १ ॥
वर हि धर्मकार्येषु धर्मिणामपि धर्मणं ।
मिथ्यीकृतापि मृत्तिका ति नि ॥
न्यायमार्गानुसारेण लगदेवत्र धर्ममतिः ।
वये[यं] तस्य गंभीरा गिरोहं वचनीः क च ॥
तथापि मंदमतयः संति सन्तोपि
मयाप्येष हेतुर्बिन्दुर्विरच्यते ॥

परोद्देशमाविना प्रकरणारंभे प्रयोजनमाह । तत्र नोदकनप्रवृत्यर्थमिति केचित् ।
वदुक्तं सर्वस्य कर्मणो वापि कस्यचित् ।
यावत् प्रयोजनं नोक्तं तावत् केन गृह्यतामिति ।
तदयुक्तम् । कस्मात् प्रकरणस्येव प्रयोजनमिति प्रयोजनविशेषं प्रस्तुपाद(दि)वत्वं ।
प्रकरणस्य निश्चितानुपाये प्रवृत्त्यसंभवात् प्रेक्षावतां तदर्थितया
[हेतु]बिंदुटीका समाप्ता ।

Colophon:—

[११ ?] ७९ वर्षे मार्गसिर
...ब्रह्मागच्छे पवित्रब्रह्मचनकुमारस्य हेतुर्बिंदुतर्कः ।

१०३ छन्दोवृत्ति (अमृतसञ्जीवनी) by हलायुध प १९१ ९×१½

१०४ पर्युषणाकल्पचूर्णिटिप्पन (त्रुटित अप्रयन्त्रित)

१०५ सप्तशतीच्छाया by जल्हणदेव प १०४ १२×२

First folio is missing

Beginning —

पी हरिदमयंके ।
जमेवमूमीवकवं पुहेन मुखे मिले पः कल्याणमूय ॥ ४ ॥
कस्माद्गुणसवेव फलानि वानि कारागारदेवस्य समासितानि ।
वायाति मृणालकुसुमानि वानि
तस्यात्मजो यैवटनामधेयः
धर्म्यं चिरं लोहपुरे चकार पुरे नु तस्मिन् किल देवतावे ॥ ६ ॥

न कामधेनोर्न सुरद्रुमस्य चिन्तामणेर्नो च न रोहणस्य ।
सस्मार तस्मिन् सति भूमिपाले श्रीरुद्रपाले सकलोऽर्थिसार्थः ॥
तस्मात्क यशःकलितप्रतापः प्रत्यर्थिभूपालक[पा]लिकार्थी ।
समस्तु येषाद् विद्यानलस्य न निर्वृतो तनयनांकुनापि ॥
नृपेण येनाजनि मल्हारदेवः सदाटवाग्रहि(दिग्र ?)सुते ससेनः ।
अनेकसंग्रामविजारिभूपः   प्रवर्धितप्रौढप्रतापः ॥

न स कोऽपि न[गो वा]स्ते न स देशो न तत् पुरं ।
मल्हारदेवयशो यत्र गायते न मनीषिभिः ॥
दत्तोऽपि मार्गणत्यागे स न सजति मार्गणं ।
रतोऽपि भवपूजायां स निंदति भव विभुः ॥
आज्ञा मनागपि यस्यास्ते क्षमभीखामनीपते ।
न जा(या) रिपुसिंहस्य विहितां विदुषामपि ॥
कुर्वता वि[द्रु]तां गेहे संपदो विपदोत्थिताः ।
अम्भोर्व श्री-सरस्वत्योर्येन वैरं निराकृतं ॥
दक्षि(ष)णं न यस्यास्ति जातु प्रत्यर्थिनार्थिना ।
न श्रुतं अपि वचन सवयः परुष तुपात् ॥
कवि-चारण-बंदिभ्यो येन मान्यपुरस्कृताः ।
अयशोवीजपुञ्जाभाः कर्पूरशकलोऽर्पिताः ॥
कल्पोतं तुङ्गकानि मौक्तिकार्थकलीकृती ।
स भूपो याचते कस्मै न दत्ते हेलया ददात् ॥

स जल्हणः क्षोणिपते चकास्ति क्षोणीन्द्रमालैकत्वमालपत्र ।
पुत्रेण येनामवदत्र पुत्री श्रीमल्हारदेवः प्रियभूमिदेवः ॥
यस्य प्रतापज्वलनप्रियमित्रकुलो हिमाद्रि त्रि(द्वि)दशापगाणां
व्यपदूगनतोपाधिमिरेव देवलोकेऽपि मले तुहिनाचलत्वं ।
नाशमपोषावमिद्रार्विसार्वभस्मतुमोर्धहविमारपानो
छायामिमां विम्बगिरा स ससमाप्याः क्षमक्ष्माः सदक्षी करोति ॥

पञ्चदशो पद्यस्ये० उत्प्रेक्षमिति रूपकं गुरीतापपरुषमिवेसुत्प्रेक्षा । रूपकोत्प्रेक्षयोः संकरो नामालंकारः ॥

अमियं पाइअकव्वं पढिउं सोउं च जे न याणंति ।
कामस्स तत्ततत्तिं कुणंति ते कह न लज्जंति ? ॥ २ ॥

अमृत प्राकृतकाव्य पठितुं श्रोतुं च ये न जानंति ।
कामस्य तत्त्वचिंतां कुर्वंति ते कथं न लज्जंते ? ॥

अनेन मवस्य प्रयोजनमुक्त । आक्षेपोल्ङकारः ॥

सत्तसयाइ कइवच्छलेण कोडीय मज्झयाराओ ।
हालेण विरइआइ सालंकाराण गाहाण ॥ ३ ॥

सप्त शतानि कविवत्स(स)लेन कोट्या मध्यात् । मज्झार इति देशीयं । हालेन शालिवाहनेन । संस्कृतेप्येव यथा—हा हा हाल ! नितांतकांतकविताक्कारेति विर चितानि सालंकाराणां गाथानां । प्रतिज्ञागाथेय ॥

End:—

इति श्रीजल्हणदेवविरचितायां सालंकारायां सप्तशतीच्छायायां सप्तमशतं समाप्तं ॥

१०६ (१) द्व्याश्रयमहाकाव्य (१–२० सर्ग) by आचार्यहेमचन्द्र
प २७८ १४½ × २½

End:—

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रकृतौ चौलुक्यवंशे द्व्याश्रयमहाकाव्ये विंशः सर्गः । मंगल मस्तु मे ते च । ग्रंथसंख्यायां श्लोकशत २८२८ । मंगल महाश्रीः ।

Colophon:—

श्रीश्रीमालवंशीयव्यव० कपर्दिश्रावकेण श्रीजयसिंहसूरिभ्यः पुस्तिकेयं प्रदत्ता ।

(२) प्रश्नपद्धति by हरिचन्द्रगणि प ४१ १८ × १½

This contains मंथार्थ about 125

End —

इति हरिचन्द्रगणिप्रथितप्रश्नपद्धतिर्ग्रंथे गीतार्थचूडामण्यभयदेवसूरिगुरुप्रसादतया रितानि प्रश्नानि लिखितानि ।

Second Palmleaf Ins. of भंडुवसीपाडा has –

इति हरिचन्द्रगणिप्रथितप्रश्नपद्धत्यामुपरार्थः । समाप्ता प्रश्नपद्धतिः श्रीमदभयदेव गुरुप्रसादात् लिखितमात्मार्थं स्वहस्तेन आचारकस्याध्ययन उपासकप्रतिमावत्सरे ऽणहिलपत्तने अभयपाटके चातुर्मास्यां । यदात्र वचनविपर्यस्त लिखितं विमोहात् तत् संशोध्य बुधैर्मय्यनुग्रहं करुणेति ॥

Written with a very bold hand in a recent Script contains 2 lines per side and 36 letters per line.

१०७ (१) पुष्पवतीकथा (प्रा) प १–४३

न कामधेनोन सुरद्रुमस्य चिंतामणेर्नो च न रोहणस्य ।
यस्मार तस्मिन् सति भूमिपाले श्रीरुद्रपाले सकलोर्थिसार्थः ॥
जज्ञाल यस्याकलितप्रतापः प्रत्यर्थिभूभृत्कुल[ना]लिकानां ।
मनस्तु येपाद् विरहानलस्य न निर्वृतो वमपनांबुनापि ॥
पुत्रेण तेनाजनि म्हारदेव सदाहवाग्रद्वि(र्वि ?)षुते सचेवः ।
अनेकसंग्रामनिवारिभूपः प्रवर्धितमौलप्रतापः ॥
न स श्लोको म[गो ना]ले न स देशो न तत् पुरं ।
म्हारदेवयशो यत्र गायते न कदोलिपिः ॥
यशोपि मार्गणत्यागे स न त्यजति मार्गणं ।
रतोपि नयपूजायां स निंदति नयं विभुः ॥
आज्ञा प्रज्ञापि यस्यास्ते क्षमणीयाक्षमीपते ।
न ना(या) रिपुसिंहस्य विहिपां विभुतामपि ॥
कुर्वता चि[द्रु]र्ना गहे संपदो विपदोम्मिताः ।
अन्योन्य श्री-सरस्वत्योर्येन वैरं निराकृत ॥
दृष्टपि(ए)र्थं न यस्यास्ति जातु प्रत्यर्थिनार्थिना ।
न पुर्ण क्वापि वचन सकपः परुष मुखात् ॥
कवि चारण-वंदिभ्यो येन मानपुरस्कृताः ।
स्वयशोनीजपुंजाभाः कर्पूरांजकमोर्पिताः ॥
कल्पयोर्वं दुकूलानि मौक्तिकार्ककृतीसकृती ।
स भूपो याचते कस्मै न दत्ते हेमया दयाम् ॥
स जयन्तुगाः शोभितके यन्नास्ति शोणीप्रमात्कैन्यमाकपत्र ।
पुत्रेण येनासमयत्र पुरी श्रीम्हारदेवः मियभूमिदेवः ॥
यस्य प्रतापज्वलनप्रचण्डप्रतापदुग्धो हिमाद्रिं त्रि(त्रिवि)दशाचलत्वं
ययद्यशोराशिभिरेव दैवसेनोपि धत्ते गुहिमाचलत्वं ।
वालप्रभोपार्जितार्थिसार्थस्वप्नमोर्थकृतिमात्पानां
छायामिमां विभ्यगिर स सततशास्याः क्षमश्याः सदृशी करोति ॥
यमुपरमो॰ यात्ुस्ते॰ मुरलपद्मिति रूपक गृहीतापर्यक्रमभिर्वेसुलेशा । रूपके
श्लेषयो। संकरो नामालंकारः ॥
अमियं पाउअकव्वं पढिउं सोउं च जे न जाणंति ।
कामस्स तत्ततत्तिं कुणंति ते कह न लज्जंति ? ॥ २ ॥

असुत प्राकृतकाव्य पठिउं जोसु च ये न जानंति ।
कामस्स तत्त्वार्थितां कुर्वंति ते कथं न लज्जंते ? ॥

अनेन प्रथमं प्रयोजनमुक्त । आक्षेपोलंकारः ॥

ससत्तसयाई कइवच्छलेण कोडीय मज्झयाराओ ।
हालेण विरइआइ सालंकाराण गाहाण ॥ ३ ॥

सप्त शतानि कविवच्छ(त्स)लेन कोट्या मध्यात् । मध्यार इति देशीय । हालेन शालिवाहनेन । संस्कृतेप्येवं यथा–हा हा हालः । निर्वर्तकोवकविताइंकारेति विर चितानि सालंकाराणां गाथानां । प्रतिज्ञागाथेय ॥

End:—

इति श्रीजल्हणदेवविरचितायां सालंकाराया सप्तशतीच्छायायां सप्तमशत समाप्त ॥

१०६ (१) द्व्याश्रयमहाकाव्य (१–२० सर्ग) by आचार्यहेमचन्द्र
प २७८, १४¾×२¼

End:—

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रकृते चौलुक्यवंशे द्व्याश्रयमहाकाव्ये विंशः सर्गः । मगळ-मस्तु मे ते च । ग्रंथसंख्यायां श्लोकशत २८२८ । मगळं महाश्रीः ।

Colophon:—

श्रीश्रीमालवंशीयम्यव० कपर्दिश्रावकेण श्रीजयसिंहसूरिभ्यः पुस्तिकेयं प्रदत्ता ।

(२) प्रश्नपद्धति by हरिचन्द्रगणि प ४१, १८×१½

This contains प्रश्न about 125

End —

इति हरिचन्द्रगणिमिविरप्रश्नपद्धतिमध्ये गीतार्थचूडामण्यभयदेवसूरिगुरुमुखादवधा-रितानि प्रश्नानि लिखितानि ।

Second Palmleaf Ins. of सदुंवसीपाडा has –

इति हरिचंद्रगणिप्रणित(प्र)श्नपद्धत्यामुत्तरार्धः । समाप्ता प्रश्नपद्धतिः श्रीमदभयदेव गुरुप्रसादात् लिखितमा माघ स्वहस्तेन आचारकल्पाध्ययन-उपासकप्रतिमावस्तरे ऽप्यविलपतने समपातके चातुर्मास्यां । यदात्तवचनविपर्ययस्त लिखित विमोहात् तत् संशोध्य बुधैर्मय्यनुग्रह कृत्वेति ॥

Written with a very bold hand in a recent Script contains 2 lines per side and 36 letters per line.

१०७ (१) पुष्पवतीकथा (मा) प १–४१

Beginning—

सुयमसुयं सुर्व संतमसंत च सुगमगइय च ।
कतमकंत च कहा पढमजिण वंदिमो पढमं ॥
सुद्द च सुपयपूर्य सत्यो
मन्नीए वंदिमो पच्छा ।
नमिऊण अभयसूरी मन्नीए सुयगुरु सुगपहाण ।
सेयवरबुद्धविउयं वयलच्छी-सरस्सईनिलय ॥
सज्जणगुरुस्स सीसे पुप्प(प्फ)वईय कह कहइ ।

End—

अरहंता मगम देतु ॥ १४१ ॥
पुप्प(प्फ)वई नाम कहा समत्ता ।

(२) सुलसाचरित्र (अपभ्रंश) गा १७ प ४१(२)

Beginning—

नमः सर्वज्ञाय ।
पणमवि तित्थेसरु वीरजिणेसरु भणमि सुलससावि-चरिउ ।
समत्तसमम्मिउ विसुद्धहि वम्मिउ दंसण-नाणगुणायरिउ ॥

End—

पइ संसिपुरिसत्थपसत्थिय देवचंदसूरिहिं समत्थिय ।
इय बहुगुणमूसिउ जिणगुणपसंसिउ सुलसचरि धम्मत्थियई ।
निसुणंत-पढंतह मन्नीए सत्त पंचव मोक्खु मोक्खरसियई ॥ १७ ॥

सुलसाख्यानक सम्मत्त ।

Folio 1 a—13 b एकाक्षरस्तुति

Beginning—

जय अमरनव चरणमव पणवकपचरण गयमरण गयकरण

End—

देवचंदपयकमल । एकाक्षरस्तुति ॥

(१) सगरचक्रवर्तिचरित्र (प्रा)

Beginning—

सुरवरकयमाणं महमीसेसमाय
मय-अवहि[illegible] मनहरत्थप्पमाणं ।
[illegible] मारिताणं
य वइमाणं ॥ १ ॥

सग[र]रायचक्कवइ चउसट्ठिसहस्सबम(जुव)इरूयविहवो ।
मुंजई य एकछत्तं सयलसमत्थं इम भरहं ॥

End—

तं सय मिणा न होही तेण कुविय पसायमि ।
सुहवहु सुमंतरिद्धि मह नियवच्छ पाण
तेण म वमिउं होसु कयत्था सुत्ति करिसि च मीयि ॥

Colophon:—

संवत् ११९१ वर्षे भाद्रपदशुदि ८ भौमे अद्येह धवलक(ल्ल)के समस्तराजाव ल्लीविराजित-महाराजाधिराज-परमेश्वर-श्रीत्रिभुवनगण्डसिद्धचक्रवर्तिश्रीजयसिंहदेव कल्याणविजयराज्ये तत्र काले वर्तमाने तत्पादप्रसादात् मह श्रीगांगिल श्रीकरणादौ व्यापारान् करोति । अद्येह श्रीस्मेटकवास्तव्ये राज० सोममदेवप्रतिप[त्तौ] श्री-स्मेटकास्थानात् विनिगतवास्तव्यपडितयासुकेन गणिमिदेवसिरियोग्यपुष्पवतीकथा लिखितमिति । शुभ भवतु लेखक-पाठकयोः । यादृश etc. पदाक्षरपरिभ्रष्टं etc.

(४) पउमसिरिचरिय (अपभ्रंश) by धाहिल प १–५३

Beginning—

नमः सु(श्रु)तदेवताया(यै) ।

पा(धा)हिलु लिवलिहि कमि लपई अनु(हु) जण ! रोछ सुपविणु संपई ।
तिहुणह सामि कंसरसावणु धम्मकहाजरु प (ई ज) सुगुण-भावणु ॥
कलवणुमानि विसमसहावि येवेण वि थाउ म हवि
धम्मसिरि गुणसारु नियमधारु हुय अणिट्ठ मिट्ठ अप्पमणि ।
तिह कह वि विसेसी सुणहु भणु पउमसिरि-चरिउ निसेणु(सुण)हु रेमु
अलियमच्छरपयविसमत्थसारु तरुणीयणु माणइ महुवियारु
पणमेवु(वि)णु चरणपहविणिंदु निम्मुलमूलिपवुक्खतंडु
महासेणरायकरकमलसिरि-सक्खणहुमयरयसमीर
सारयमियंकक्करमणकित्ति हर-हारविसमच्छि(वि)लरियकित्ति ।
कप्पहंसिकेसरिकिसोरि पंचेंदियवुढ्ढमुयगमोरि
दप्पाडियदारुणमायसयल्ल मसि(सु)मोरियमोहमहारिमल्लु
वडुमिपदुत्तर भव-समुद्दु तियसिंदसमीयमक्खारविंदु
तियलोयहु निदलियमाणु परमेसरु सासयसुहनिहाणु
चउतीसमहाअइसयसमग्गु गुणसायरु पयडियमोक्खमग्गु
धम्मिति वयसामिणि नयसुरकामिणि वागेसरिसियकमलकर
पणयइंस मार्षि जीय य मार्षि कविहिं पसूइ वाणि वर

End:—

सुपरेषप व जासु पसत्य पकयकरपोत्सयकमसस्तत्व ।
करकपक्क जसु प्पसम सुक्कत्तण-सुसप-विषय-वम
हिमगिरिसुय व ना मत्त-विरत्त न(व)व-वरणसमुज्जम-णियम्मसप
अम्मरिमपण पूरुछियाए विणपण साहुजणरछियाए
पउमसिरिचरिउ मई रइउ पउ जो पढइ सुणइ वसु होइ वेग
सुवरेय[णा] ममि ताण बुद्धि वेग जणाइ दुक्कराइ जयहरेत
अणुगय पंकयरडच्छी घरणी व तासु परि वसइ लच्छि
सो आणइ धम्माइम्म-भेउ अपिरेण होइ तसु दुरयच्छेउ
ससिपासकुरूप आसि माहु वसु विमलु किवि जगु भमइ याहु ।
सुनिम्मलि वसि समुब्भवेण पउमसिरिचरिउ किउ धाहिलेण ।
कविपासह नयणु दोसविमहणु सुणहिं महासइंहिं
जिण-वयणई मत्तउ नायइ पोत्तउ रिसिसिहि निम्मम्माइहिं ॥ ११ ॥
जावइयं सम्माए काले[।] बइइ सुदण भावेण ।
ताव पावेइ पुराण नवम पावं म बंधेइ ॥

मंगलं महाश्रीः ।

(५) अञ्जनासुन्दरीकथा (अपभ्रंश)   प ५४–५५ (अपूर्ण)

Beginning—

सुक-मय-विहयंसपुनिमहि अमुहि अंमि व पत्ताइ ।
जण ! निसुणहु अजणासुदरिहि जग सुर-दुक्खाइं पत्ताइं ॥
पणमवि मुणिसुव्वयसामियहु मेच्छायवछिदिसुरगमिवहो
जिणसासणमसिय पम्मण कइ पुमपविय सुणेहु जण ।
पणुग विरुड विसरिय वसिय गिय राहिणरिसिहि मरिदउरे
घण-कणग-समिद्धवि(ज)णाउपहिं जिणभवणहिं रयणविसालपहिं
सोहन्ति जिण-पिणामये

(६) जन्माभिषेक (अपभ्रंश)   प १–८

Beginning—

वंदिउ रयणासणु तवनिवासणु मिलियछप्पमरिसाइमाणेण ।
सिसहाए सुरकम्मं विहियं जम्मंमि जस्स सो जयउ ॥ १ ॥
सो जयउ जस्स ममणाभपरियामितामणहिं मवहिं ।
पिढिभा जम्मणमहो सुमेरुगिरिम्मि मिलिणहिं ॥ २ ॥

शिष्यशिष्यावचायवाक्य गुर्वी
सूराचार्यैरिति वितर्कं शाधितं सानुपूर्व्या ।
साम्योपसरोपसितः ।

१०८ उपमितिभवप्रपञ्चोद्धार(गद्य) by देवसूरि. प १८४; ११३ ×२

Beginning—

ओं नमो वीतरागाय ।
नत्वा श्रीमन्महावीरं मोह-कंदर्पदर्पहं ।
केवलालोकमालोक्य सद्भूतार्थप्रवेदक ॥ १ ॥
तस्य स्मरणमिश्रितं सुभाषकवीरपदपद्मपद्मनाव ।
उपमितिभवप्रपंचां संक्षेपेणोद्धरिष्यामि ॥ २ ॥
पंच हिंसादयो दोषा इन्द्रियाणां च पञ्चकं ।
चतुष्क कषायाणां महामोहसमन्वितं ॥ ३ ॥
यथायानेव पिंडार्थः शास्त्रस्यास्य निगद्यते ।
प्रस्तावाष्टकविस्तीर्णः स चैवमिह वर्ण्यते ॥ ४ ॥

तत्र प्रथमप्रस्तावे येन हेतुना ग्रंथकारेण कथयं कृता स हेतुः प्रतिपाद्यते ।

End—

इत्युपमितिभवप्रपंचोद्धारेऽष्टमः प्रस्तावः समाप्तः ।
श्रीदेवसूरिभिरियं संक्षेपात् विमलचन्द्रगमिगुरुभिः ।
उपमितिभवप्रपंचा समुद्धृता स्व-परबोधार्थं ॥
यावच्चक्षुश्वर-तरणी बोधयतः कुमुद-पद्मवनानि ।
तावत्कथाप्रियमपि विचार्यमाणा सदा विबुधैः ॥
ग्रंथाग्रं २३२८

१०९. (१) सूक्त[रत्नाकर?]. प १–२०; १४×५¼

Beginning—

नमस्तादपसृतिः—
ध्यानाम्भेर्मूमवबिः प्रथमरससरातीवर्त्म चैतन्मी—etc.

(२) योगकल्पद्रुम श्लो १४ प २०–२१*

Beginning—

अर्हन्मुनीपुर्णोकिपः केवलः शिव इत्यमी ।
पर्यायाः पर्ययवसिति यत्र तद् म(?)मसं स्तुमः ॥ १ ॥

---

* एकविंशतितमं पत्रं न दृश्यते ।

प्रीयासुर्योगिनो योगरहस्यस्थानपेशला ।
पदानदामृतस्यन्दसुरया सुपर्वपदः ॥ २ ॥

End—

यस्मिन् मूलममी यमाः सनियमा ध्यान प्रकाण्डस्थितिः
स्कन्धः श्रीसमतानिमत(?)प्रसृतयः संपन्नाः पल्लवाः ।
ज्योत्स्नाभांसि यशांसि पुष्पपटलान्यानन्दलक्ष्मीः फल-
स्फातिः सेव निषेव्यतामविरलं श्रीयोगकल्पद्रुमः ॥ ६४ ॥
योगकल्पद्रुमः समाप्त ॥

(३) सूक्त[संग्रह?]   प १–९७ (त्रुटित)

(४) सूक्तसमुच्चय by विबुधचन्द्र   प ९८–११७
(त्रुटित) श्लो० ४२१

Beginning—

ओं नमः सर्वज्ञाय ।
छायाविमोचसंसारगंवतानलशमये ।
मेघाय्यकृमिये स्वस्ति विवेकजगतीन्द्रे ॥ १ ॥

End—

श्रीदेवप्रभसूरिनैगमममेरुशाय सारस्यत
बीज क्षिपत निःगपद्मसद्धिमनागमारगमांकुरं ।
सेयाही विबुधः कविनवनयामुर्म्मीकर्षत मुदं
विभ्राणि विषयपादपसमु मण्डायमारोपयत् ॥ ४२० ॥
यस्मै प्रमादविस्तो रिपानि स्म शास्त्र
वरवापुस स भगवान् नरचन्द्रसूरिः ।
सोय इति विबुधचन्द्रकविः स्वहस्तः
सूक्तानि कानिचिदमूनि समुद्रगार ॥ ४२१ ॥
समानोयं मलधारिश्रीनरेन्द्रप्रभसूरीणां विवेकपादपो नाम सूक्तसमुच्चयः ॥

(५) विवेककलिका by नरेन्द्रप्रभ   प ११८–११०*

End—

श्रीदेवप्रभसूरिपादकमलोद्दष्टिरेखारमा
यस्य श्रीनरचन्द्रसूरिजयदोर्निर्दिष्टविद्यागमः ।
आचार्यो मलधारिगच्छगगनश्रीचन्द्रसूर्निस्वया
देवानन्दकरा विवेककलिका श्रीमन्नरेन्द्रप्रभः ॥ ११० ॥

* ११८ ११९ एतद्वयं नास्ति ।

Beginning:—

अर्ह

नमेवि मणेविणु पणमियइ जग-गुरु जगह पया(हा)णु ।
जासु पसाई मुद्ध जिय पावई निम्मलु नाणु ॥ १ ॥
ॐकारिहिं अक्खरओ परमिट्ठिहि नवकार ।
सिव मगह कल्लाणकर जाणसु भाणुवार ॥ २ ॥

End:—

मगल महासिरि-सरिसु सिवफल-दायगु रम्मु ।
दूहामाई भन्नियइ पुव्वीहिं जिणवर धम्मु ॥ ५८ ॥
दूहामातृका समाप्ता ।

(१५) सालिभद्दकक्क by पउम प ११४–११९

Beginning:—

नमिवि मंजण कम्मारिकुल वीरजिणु पणमेवि ।
पउमु भणइ कक्कक्खरइ सालिभद्द-गुण के वि ॥ १ ॥
कुलह धवल ! कुवलयनयण ! सालिभद्द ! सुकमाल ! ।
भद्दा नंदण देव ! तउं धवह हवीय बार ? ॥ २ ॥

End:—

ञामेविणु जिण-मुणिसहिउ अणसणु गहिउ रम्मु ।
सव्वट्ठ सिद्धिहिं गयउ सालिभद्दु तहिं धम्मु ॥ ६९ ॥
सालिभद्दकक समाप्त ।

(१६) सवेगमाई प ११९+१२४

Beginning:—

नमो नयर जाणइ परमत्थु कुणइ चउविहसंघह सत्थु ।
एउ जाणेविणु अक्खर ठिमउ, सिव विरत्तु जणु भणि सिउ ॥ १ ॥
मीडउं मणीउ जिम मणि करइ, मीडा विणु संसार जु भमइ ।
मीडा तणीम न पवइ सत्ति, मीडउं ध्यातां हुमइ न मुत्ति ॥ २ ॥

End.—

मंगलु महासिरि सवं संघ आसु आण देवई अर्बंध ।
सवसमि सवं सवेगिहिं रवी अइपाडी सावय सुमि रथी ॥ ६१ ॥
सुभं भवतु श्रीसंघस्य ।

(१७) बयरसामिचरिअ (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प १२४–१२९

Beginning:—

ममु(सि)वि जिणवर निखियाजग
छत्तीस गुणगणपवर सुगुरु पणमवि सुमाविदिं ।
धम्मु पुण जीवइ वयसहिय सयमुक्कउदायगु सहाविहि
चउविह संघ वि सुरसहिय मुत्ति-निम्मविमि-हार
वयरसामि-सुचरिउ भणिसु भवियण-मंगलकारु

End —

सावउ अणुमिणु संवगच्छि देवभद्दसूरि रुक्ख
फुरइ जिणप्रभसूरि समण-गुण रुक्ख ।
नामि चरणि गुणि कित्ति समद्
देउ वयरसामि-चरिउ आणंदु ॥ ५८ ॥

सावउ अणुविणु सोहम्मामहामिहिणो गुरुणो सिरिवयरसामिणो चरियं ।
तेरह सोलुत्तरए रइयं सुहकारणं जयउ ॥ ५९ ॥

जिम मिणेसरि मुणिइ म(ब)इ पु(सु)गु मुखकेवलि
गजहरि पवरि नाणलिद्ध(लद्धि)संपुन्नगुणहरि
जइ समत्ति चरित्ति मिरि वाणि सीलि तवि पुमु महाहरिं
तइ भवियण ते वि(भि)उ हवउ वयरसामि-सुचरित्त
पढउ गुणउ सुणवइ संवेगु धरेउ ॥ ६० ॥

(१८) उपदेशकन्दली प १३०-१३७

(१९) ज्ञानप्रकाशकुलक by जिनप्रभ प १३७-१४३

End—

ज्ञानप्रकाशकुलक रचितमिदं श्रीजिनप्रभाचार्यैः ।
श्रीशत्रुंजयसत्तीर्थसेविभिर्मोहनाशाय ॥ ११४ ॥

(२०) विचारगाथा (?) प १४३-१५३+१

Beginning—

जयइ जयइ जिणधम्मो विवेयरम्मो पणासीयकुधम्मो ।
ववसमपुरपायारो पयडियनाणाइयायारो ॥ १ ॥
त जयइ जगि सिरिजिणवरविंद जसु पय पणमइ सयलसुरिंद ।
परिवजिय सावज्जारंभ मर्(प)हुव निवडइ प्रम ॥ २ ॥
व सुकमु कहिउ सुमाणुसजम्मु कइवि कहवि सिरिजिणवरधम्मु ।
तत्थ वि जोहिवीउ पुण रम्मु जं निहणइ दुक्ख इ वि कम्मु ॥ ३ ॥

End—

(६) सूक्तमाला प १११–११२

Beginning—

प्रणिपत्य परं ज्योतिर्योनामभिविधं(धं)गिरिः ।
श्लोकैरेव यथाशक्ति सूक्तमालां वितन्महे ॥ १ ॥

(७) सामाचारी (त्रुटित)

११० (१) पञ्चसङ्ग्रह by चन्द्रर्षि प १–४१ १४३×२
(२) पञ्चसङ्ग्रहवृत्ति [by मलयगिरि] प १–३५०*

End—

चोद्रतपिया चाद्रकल्पमिधानेन साधुना

१११ (१) आवश्यकनिर्युक्ति (त्रुटित) †प ११५। ११३×१३
(२) योगशास्त्र प १–२८
(३) बृहत्संग्रहणी (जिनभद्रगणिक्षमा) गा ५३० प २९–६१
(४) कुशलानुबन्धि (चउसरण) by वीरभद्र गा. ६२ प ६१–६४
(५) पर्यन्ताराधना by सोमसूरि गा ६८ प ६४–६८
(६) वीतरागस्तोत्र प ६८–८१
(७) आत्मानुशासन प ८१–८७
(८) भक्तामर प ८७–९१
(९) जम्बूद्वीपक्षेत्रसमास(जिनभद्र गणि॰) गा ११९ प ९१–९९
(१०) नर्मदासुन्दरीसन्धि (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प ९९–१०६

Beginning—

अत्थ वि चरम पहाणो नियडिमपायो य अलसिपयपायो ।
थं बद्धमाणतित्थ जंयउ भव-जलहि-बोहित्थं ॥ १ ॥

पणमवि पणईयह वीरजिणिंदह चरणकमलु सिवलच्छिमुहु ।
सिरिजिणपयासुपरिग्गयअम्मुरसहि कि पि मुणिमि सिरं संमफलु ॥ २ ॥
सिरिवद्धमाणु पुर अत्थि नयरु तहिं संपइ नरवइ धम्मपवरु ।
तहिं वसइ मुसावगु उसहसेणु अणुदिणु वसु मणि जिणनाहवयणु ॥ ३ ॥
तस्सथवीरमइकुक्खि जाय दो पवर पुत्त तह इक्क धूय ।
सहदेव-वीरदासाभिहाण रिसिपत्त पुणि गुणगणपहाण ॥ ४ ॥

End—

* चौदश पत्राणि नितयानि । † १ १२ १५१ इत्येतानि पत्राणि पतानि ।

तेरस सय अठ्ठवीसे वरिसे सिरिजिणपहुप्पसायण ।
एसा सधी विहिया जिणिंदवयणाणुसारेणं ॥ ७१ ॥

श्रीनर्मदासुन्दरीमहासतीसंधि समाप्ता ।

(११) जिनागमवचन by जिनप्रभ प १०६–१०८

Beginning:—

वपु रि ! कवण्य-सप्पिहिं जग्गु डसियउ
हा हा ! विसय-पिसायहिं गसियउ ।
कइ जिण-आगममंतु म हु हुंतु
ता किउ गयमिउ भवि ममवंतु ॥ कइ जिण
अरि रि ! मिच्छत्त-महाविसिं घारिउ
हा हा ! मोह-रक्खसि सिजगु संहारिउ । कइ जिण ॥ २ ॥
मंत तहिं बाहिर गड्ढ विग्घु नासइ
अंतरु पुण जिण विणु कोइ न विणासइ । कइ जिण ॥ ३ ॥

End:—

आगमिकसूरि जिणहरपइ-वयणू
जो सुणइ पहु सो लहइ सुहरयणू ॥ ४ ॥

वयणानि समाप्तानि ।

(१२) जिनमहिमा by जिनप्रभ प ९९–१०६

Beginning:—

जावइ जिणवर नाणु ऊपन्नं तक्खणि समवसरणु भीपम्म ।
चउविहदेव-निकाय सुरम्मा कारइं जिणवर-केवलिमहिमा ॥ १ ॥

End:—

जो सुर-कोडिहिं सेवियचलणू भवि भवि सह जिण-पायह सरणू ।
जिणवर-रिद्धि हु वन्निउ सद्दू भइ वि पवस्सउ होइ य सद्दू ॥ ११ ॥
वपु रि ! अतिरसउ अरि रि ! नाणू
अदरि ! रिद्धि वपु निरुवमु माणू ।
जिणपहु जग-गुरु देवहि देपू
चउवीह संपइ मगऊ देउ ॥ १२ ॥

(१३) भावनाकुलक(जम्म-जरा०) गा १२ प १०८–११०

(१४) वृद्धामाई – ११–११४

(६) सूक्तमाला प १११–११२

Beginning—

प्रणिपत्य परं ज्योतिर्नोनामणिशि(र्म)गिमिः ।
श्लोकैरेव यथाशक्ति सूक्तमालां विरच्यते ॥ १ ॥

(७) सामाचारी (त्रुटित)

३१० (१) पञ्चसङ्ग्रह by चन्द्रर्षि प १–४९। १४३ × ९

(२) पञ्चसङ्ग्रहवृत्ति [by मलयगिरि] प १–३५०*

End—

चारुकपिया चारुकम्यभिधानेन साधुना

३११ (१) आवश्यकनिर्युक्ति (त्रुटित) †प ११५। ११३ × ११

(२) योगशास्त्र प १–२८

(३) बृहत्संग्रहणी (जिनभद्रगणिक्षमा०) गा ५३० प २९–६१

(४) कुशलानुबन्धि(चउसरण) by वीरभद्र गा ६३ प ६१–६४

(५) पर्यन्ताराधना by सोमसूरि. गा ६८ प ६४–६८

(६) वीतरागस्तोत्र प ६८–८१

(७) आत्मानुशासन प ८१–८७

(८) भक्तामर प ८७–९१

(९) जम्बूद्वीपक्षेत्रसमास(जिनभद्र सम०) गा ११९ प ९१–९९

(१०) नर्मदासुन्दरीसन्धि (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प ९९–१०६

Beginning—

जस्स वि जस्स पहावो विघ्नविपयायो य भयविचयपायो ।
तं वद्धमाणतित्थं मंगल भव-जलहि-बोहित्थं ॥ १ ॥

पणमवि पणईयह वीरजिणिंदह चरणकमल सिवसुक्खहुल ।
सिरिनम्मयासुंदरिगुणजलसुरसरि कि पि भणिवि किर्ज अंगल ॥ २ ॥
सिरिपउमाणु पुर अत्थि नयर तहिं सेयह मरवह धम्मपवह ।
तहिं वसइ सुसावगु उसहसेणु अणुमेणु वसु मति जिणयादवणु ॥ ३ ॥
तम्मअवीरमइकुक्सि जाय दो पवर पुत्त सह इक धूय ।
सहदेव-वीरदासाभिहाय रिसिदत्त चुवि गुणगणपहाय ॥ ४ ॥

End—

* कैवल पत्राणि लिखानि । † १ ११ १५१ इत्येतानि पत्राणि सन्ति ।

मम(मि)वि जिणवर मिश्रियाणग
छत्तीस गुणगणपवर सुगुरु पणमवि सुमाविहिं ।
धम्मु जु जीवह दयसहित सयलसुक्खदायगु सहाविहि
चउविह संघ वि सुरमहित मुत्ति-निम्मविणि-हारु
वयरसामि-मुचरिउ भणिमु भविपण-मगलकारु

End —

सावय अणुविणु खरगच्छि देवभद्दसूरि वक्ख
कुग्इ जिणप्रभसूरि समय-गुण उक्ख ।
माणि धरमि गुणि कित्ति समद्
देउ वयरसामि-चरिउ आणदु ॥ ५८ ॥

सावय अणुदिणु सोहग्गमहामिहिणो गुरुणो सिरिवयरसामिणो चरियं ।
तेरह सोलुत्तरए रइय सुहकारण जयउ ॥ ५९ ॥

जिम निमेसरि मुणिहं म(अ)ह पु(पु)ञ्च सुयकेवलि
गणहरि पवरि माणक्किद्व(वढ्रि)संपुत्रगुणहरि
अइ समवि चरित्ति थिरि थामि सीलि तवि पुणु महाहरिं
तह भवियण वं वि(थि)र हवउ वयरसामि-मुचरित्त
पढउ गुणउ सुणवइ संवेगु धरंत ॥ ६० ॥

(१८) उपदेशकन्दली प १३०–१३७

(१९) ज्ञानप्रकाशकुलक by जिनप्रभ प १३७–१४१

End—

ज्ञानप्रकाशकुलकं रचितमिदं श्रीजिनप्रभाचार्यैः ।
श्रीहानुक्रमसत्तीर्थसेविभिर्मोहनाशाय ॥ ११४ ॥

(२०) विचारगाथा (?) प १४१–१५१+१

Beginning—

जयइ जयइ जिणधम्मो विवेयरम्मो पणासीयहरम्मो ।
चवसमपुरपायारो पवडिवनाणाइपायारो ॥ १ ॥
त जयइ जगि सिरिजिणवरविंद जसु पय पणमइ सयलसुरिंद ।
परिचक्षिय सावज्जारंभ नर्[थ]हून निवईवह दंभ ॥ २ ॥
त सुगुरु कहिउ सुमाणुसजम्मु कहवि कहवि सिरिजिणवरधम्मु ।
तत्थ वि बोहिबीउ पुण रम्मु जं निहणइ हुठ हु वि कम्मु ॥ ३ ॥

End—

Beginning:—

अर्ह

नमेवि भमेविणु पणमिवइ जग-गुरु जगइ पया(इा)गु ।
जासु पसाई मुख मिय पावई निम्मलु माणु ॥ १ ॥
ओंकारिहिं अक्खरमो परमिट्ठिहिं नवकार ।
सिव संगमु कमाणकर जापसु नामुच्चार ॥ २ ॥

End:—

मगल महासिरि-सरिसु सिवपय-दायगु रम्मु ।
बूहामाई भविअयह पुरवीहिं मिजवर धम्मु ॥ ५८ ॥
बूहामात्रिका समाप्ता ।

(१५) सालिभद्दकक्क by पउम प ११४–११९

Beginning:—

भत्ति भंवण कम्मारिकुम वीरनाहु पणमेवि ।
पउमु भणइ कक्कक्खरइ सालिभद्द-गुण के वि ॥ १ ॥
कलय वयण ! कुवलयनयण ! सालिभद्द ! सुकमाल ! ।
भरा पणमइ देव ! तर्ह मझत इत्तीय वार ! ॥ २ ॥

End.—

क्षामेविणु जिण-मुणिसहिय आपसउ गहिअ रज्जु ।
सबद्द सिद्धिहिं गयउ सालिभद्दु तहिं भत्तु ॥ ६१ ॥
सालिभद्दकक्क समाप्त ।

(१६) सबेगमाई प ११९-१२४

Beginning—

भत्ति मणव जाणव परमत्थु दुक्खह भवविरसंपइ सत्थु ।
पव जामेविणु जाइव छिभव, सिव विहलु पगु बम्मि विच ॥ १ ॥
मीडसउ मणीर किम कवि कहइ, मीबा विणु संसार मु भमइ ।
मीबा तणीम न पवइ सत्ति, मीडर्ज म्यातो हुभइ न मुत्ति ॥ २ ॥

End:—

मंगलु महासिरि सर्व संघ, बासु भाव देवई अखंघ ।
सुसमि सर्व सवेगिहिं रवी बहुपाकी सावय मुणि रसी ॥ ६१ ॥
धर्म भणतु मीसंघस्य ।

(१७) मणेरसामिचरिअ (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प १२४–१२९

Beginning:—

११५. (१) अवन्तिसुकुमालसंधि (अपभ्रंश) प ११–२४
(२) गिरनाररास प १–१२
(३) सयममञ्जरी (अपभ्रंश) प १२–१६ अपूर्ण
(४) उपदेशरसायन by जिनदत्त प १–१७ त्रुटित
(५) योगशास्त्र (अष्टमप्रकाश) प १८–३८ त्रुटित
(६) वयर(वज्र)स्वामिचरित्र (अपभ्रंश प्रथमसन्धि) प १६

११६. लीलावतीकथा (प्रा) प १११, १४×२

First 5 leaves damaged on one side with occasional marginal notes.

Beginning:— ॥६०॥ ॐ नमो जिनराजाय ।

नमह सरोसमुखरिसणसव(च)ठिय करवहावलीसुपव ।
हरिणकसविपडोरत्थलकिणो [ ] हरिणो ॥ १ ॥
तं नमह जस्स तइया तइयवयं तिहुयण मुवनस्स ।
सायारमणायारे अप्पणमप्पच्छि(वि)य निसन्नं ॥ २ ॥
तस्स [प पुणो पणम]ह गिहुयं हलिणा हसिज्जमाणस्स ।
अपहुत्तदेहकोईपजणवहसंठियं चरुणं ॥ ३ ॥
सो जयउ जस्स पत्तो कंठे रिठासुर[स्स भणकस]पय(णो) ।
वणायणपतिपिकासवामकरणी भुयफलिहो ॥ ४ ॥
रक्खतु वो महोयहिसयाण(यणे) सेसस्स फणिमणिगव्हा ।
आसि सिवेय–सिहोमणिसंगसंजणियसियसपरिओसो ।
संपत्तसिव[गपको पहुणा]इयो त्ति नामेण ॥ १८ ॥
जस्स वि मइगिरिपसरियपूनसिहाकन्ति(छुति)य व वच्छयक ।
बवव(च्च)इइ मयकलंकपच्छले[ण मयकलो जस्स] ॥ १९ ॥
तस्स य गुणरयणमहोयहीय एक्को सुओ समुप्पन्नो ।
भूसणभट्टो नामेण निययकुल्लन(ण)हयलमयंको ॥ २० ॥
[जस्स निपयंत]वेहिं व चउवयणविसंप(गिम्म)एहिं वेएहिं ।
मक्कममणारविंदट्ठिएहिं बहु मन्निओ अप्पा ॥ २१ ॥
तस्स तणएण एयं असारमइणा वि रइयं सुणह ।
कोऊहलेण लीलावइ त्ति नामं कहारयण ॥ २२ ॥

End:—

एत्थ नमप्पइ एयं सेकेफुप्फठियं कहावत्युं ।
आ .ऐण कहियं मयच्छि ¹ को भाविउं तरइ ? ॥

सिरिजिणपहसूरीपसवबवसगा, ते कुं करिसइ समा पवसा ॥ २४ ॥
मंगल महाश्री । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

(२१) माईचउपई प १–१०

Beginning—

त्रिभुवन-सरणु सुमरि जगनाहु, जिम फिट्टइ भव-वन-दुह-दाहु ।
तिमि धरि आठ करस निद्दलिय नमो जिन जिम मवि नावइ वलि ॥ चोपई ।
सवि अरिहंत नमिवि सिद्धे जवझाय साहू गुण सूरि ।
माईय बावन अक्खर सार चउपई बंधि पढउं सुविचार ॥
भले मवेविणु भणीयइ भलउ तिहुयणमाहि सार पसकउं ।
तिहु जिनवयणु जगह आधारु, इतीय सूचिउ अक्खर नस्सारु ॥

End—

जा ससि सूर सूयगु व्यापंति, जा गाह नक्षत्र तारा हुंति ।
जा वरतइ वसह व्यापार ता सिवकंखिव करउ मंगलचार ॥ ६१ ॥

(२२) जिनगणधरनमस्कार (अपभ्रंश) गा ९ प ११–१२

Beginning—

गुजसीय गणहर पढमजिणिंदह पणवउं सिरिजमिणपजिण ।
दुवसउ तिजरि संमवेवह सोकसउ जिण अभिनंदणो ॥
नमउ सु(सू)रोगमणि ।
सुमिचूडामणि गुणगणगामिणि सवियकमलवण-दिणमणिहो ।
नमउं नमउं सूरोगमणि ॥ १ ॥

End—

पनरस कम्मभूमिगय मुणिवर भले वि हु चरियवर ।
मारिहिं वंदउ बहु भावइउ आर्यसिवसिपओय जिणहो ।
नमउं नमउं सूरोगमणि ॥ ९ ॥

(२३) न्यायप्रवेश प ७

११२. (१) कल्पसूत्र प १–१४१; १४×१३

(२) कालकाचार्यकथा (अपूर्ण) प १४२–१५६

Beginning.—

अस्थि इहेव जंबुद्दीवे भारहे धारावासं नाम नयरं etc.

११३ रघुविलास (अपूर्ण त्रिपत्र) by रामचन्द्र प १८; ११×१३

११४ तर्कभाषा by मोक्षाकरगुप्त *प ७५; १४×९

* आयानि त्रीणि पत्राणि इत्यादि ।

११५. (१) अवन्तिसुकुमालसन्धि (अपभ्रंश) प ११–२४
(२) गिरनाररास प १–१२
(३) सयममञ्जरी (अपभ्रंश) प १२–१३ अपूर्ण
(४) उपदेशरसायन by जिनदत्त प १–१७ त्रुटित
(५) योगशास्त्र (अष्टिमप्रकाश) प १८–३८ त्रुटित
(६) मयर(वज्र)स्वामिचरित्र (अपभ्रंश प्रथमसन्धि) प १६

११६ लीलावतीकथा (प्रा) प ११३; १४×२

First 5 leaves damaged on one side with occasional marginal notes.

Beginning— ॥६०॥ ॐ नमो वितरागाय।

नमह सरोसमुजरिसजसह(च)विर्य करसहावलीसुयदं।
हरिणकसविसवोरत्यलछिदो [ ] हरिणो ॥ १ ॥
व ममह जस्स तइया तइयवर्य तिहुयण गुरुवस्स।
सायारमणावारे अप्पणमप्पव्छिह(चि)य मिसह ॥ २ ॥
तस्स [च पुणो पणम]ह मिहुय हलिणा इसिअमाणस्स।
अपहुचरेहलीकंपणहवहसंठियं चक्कर्ण ॥ ३ ॥
सो जयउ जस्स पत्तो कंठे रिद्दासुर[स पमकस]एम(णो)।
वप्पायपवहिुपकाळवासकरणी सुयकलिहो ॥ ४ ॥
एवंतु यो महोयहिसयाण(यणे) सेसस्स फणिमणिमसहा।
आसि सिवेय–सिहोमगिरसंगसंजमियतियसपरिओसो।
संपत्तसिव[णाफळो पहुम]हवो त्ति नामेण ॥ १८ ॥
जत्य वि सहगिपसरियधूमसिहाकवलि(हसि)य व बच्छयडं।
चवव(य्व)हइ मयकळकच्छले[ण मयवंछणो जस्स] ॥ १९ ॥
तस्स य गुणरयणमहोयहीप पवो सुओ समुप्पओ।
भूसणभट्टो नामेण नियवकुसन(ण)हयलममयको ॥ २० ॥
[जस्स पियवय]णेहिं व चरवयणविसंप(णिग्ग)एहिं वेपहिं।
पञ्चवयणारविंदट्ठिएहिं बहु मन्निओ अप्पा ॥ २१ ॥
तस्स वणएण पयं असारमइणा वि एयं सुणह।
कोऊहलेण लीलावइ त्ति नामं कहारयण ॥ २२ ॥

End—

एत्थ ममप्पइ एय संखेवुप्पहि [illegible] गएं।
आ/ [illegible] ॥

सिरिजिणपहसूरीवसमवसग्ग, ते सहु छविसइ समा पवग्ग ॥ २४ ॥
मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

(२१) माईचउपई प १–१०

Beginning—

त्रिभुवन-सरणु सुमरि जगनाहु, जिम फिट्टइ भव-दव-दुह-दाहु ।
जिणि जरि आठ करम निद्दलिय नमो जिन जिम मति नावइ बलि ॥ चौपई ।
सवि अरिहंत नमिवि सिद्ध चवज्झाय साहू गुण सूरि ।
माईय बावन अखर सार चउपईबंधि पढउं सुविचार ॥
भले मणेविणु भणीयइ भउ, त्रिभुवणमाहि सार पवडउं ।
जिणु जिनवचनु जगह आधार, इतीव मूठित अवइ असार ॥

End—

जा ससि सूर मूयणु व्यापइ जा माहि नक्षत्र तारा हुति ।
जा वरतइ वसहु व्यापार ता सिवकोंति करउ मंगलचार ॥ ६१ ॥

(२२) जिनगणधरनमस्कार (अपभ्रंश) गा ९ प ११–१२

Beginning—

कुळसील गणहर पढमजिणिंदह पणमउं सिरिउसभिसणिस ।
कुवलय सिकरि समवरेवइ सोक्खसव जिण अमिसंदहो ॥
ममउ सु(सू)रोगमणि ।
मुनिभूवामणि गुणगणगामिणि भवियकमलवण-दिणमणिहो ।
ममउं नमउ सूरोगमणि ॥ १ ॥

End—

पवरस कम्मभूमिगय मुनिवर अम्हे वि हु चरियपर ।
भाविहिं वंदउ बहु भावंदरं भावभियसिवकोव जिणहो ।
ममउं नमउं सूरोयमणि ॥ ९ ॥

(२३) न्यायप्रवेश प ७

३१२. (१) कल्पसूत्र प १–१४१ १४×१½

(२) कालकाचार्यकथा (अपूर्ण) प १४१–१४९

Beginning.—

अस्थि इहेव जंबुद्दीवे भारहे भारहवासे भाम नयरं etc.

३१३ रघुविलास (अपूर्ण; त्रिपत्र) by रामचन्द्र प १८३; १३×१½

३१४ तर्कभाषा by मोक्षाकरगुप्त *प ७५ १४×२

* आद्यानि त्रीणि पत्राणि छिन्नानि ।

Beginning:—

अत्थि इह भरहवासे नामेणं कोसला पुरी रम्मा ।
जीए परिहवसमत्था वि न पावई का वि नयरी त्ति ॥
तीए समिद्धो सोमाण माणसिओ य सावओ सेट्ठी ।
फुल्लो नामेणं तस्स समगुणा भारिया पउमा ॥

(३) मल्लयासिकथा(प्रा) प ४४–४९

(४) पप्पमल्लिकथा(प्रा) *प ४९–१०५ गा ६८५ से ई १९९१

(५) कलावतीचरित्र(प्रा) प ८४; १२×१½

Beginning:—

ॐ नमो वीतरागाय ।
अत्थि कलाविहुरुं कइविसरविरायमाणपणसालं ।
सायरपुरं गिरिसमण्णं व सव्वंवरावसुदं ॥
तस्स य इय–गयणाहो रुम्भामियकेसरो अइकराओ ।
विप्फुरियपोरुसो केसरि व नरकेसरी राया ॥
कमला इव कमलकरा तस्स पिया कमलसुंदरी देवी ।
रइसुंदरी य दुहिया रइ व्व रूवेण सुपसिद्धा ॥
अह बुद्धि–रिद्धि–सुवण्णपवाहिं निवोवलद्धमाहप्पा ।
मति–महिम्म–पुरोहा संति पसिद्धा तहिं नयरे ॥

End:—

एवं कलावई वि य समणी वराकजोगमणुचरइ ।
सामं[ण्णंसि अणण्ण]मणा पसमाइसयं परिवहंतीति ॥

Colophon:—

सुविहितशिरोमणिश्रीमुनिचन्द्रसूरिमम(मु)देवसूरि–तच्छिष्यभारिचन्द्रचूडामणिश्रीविजयचन्द्रसूरिशिष्यमाणिक्यचन्द्रसूरिसाधु योग्या पुस्तिका श्रीविमलचन्द्रोपाध्यायानां विमलसूरिपादानाम्

११८. स्तोत्रसङ्ग्रह (अपभ्रंश अक्षम्यस्त त्रिय त्रुटित)

प प्रायः २०० ५½×१½"

११९. (१) शीलवतीकथा(प्रा भोगोपभोगे) Paper MS. प १–२१

Beginning:—

अत्थि इह जंबुदीवे भारहखित्तस्स मज्झयारंमि ।
नामेण वसंतपुरं सुपसिद्धं पुरवरं नयरं ॥ १ ॥

* ५१ व ७५–७८ इत्येतानि पत्राण्यत्र वाचकैरत्वरये ।

भणियं च पियजमाए एवं मरहट्ठदेसिभासाए ।
अंगाइं इमी कहाए सज्जणसंगज्जोगाइं ॥
एयं चं अम्हे पियतमाए हियएण किं पि पडिवन्नं ।
तं न तहा चं सर्व सुयणा । गेण्हह पयत्तेण ॥
सुयण-खलेहिं अहं पिय गुणदोसे चे भिगंति किं तेहिं ? ।
गुण-दोसरया जम्हा मज्झिमा कव्वपरमत्थं ॥ ११३० ॥
अट्ठारहसयसंखा अण(णु)टुहसाए विरइयपमाणा ।
एस समप्पइ इण्हिं कहइ त्ति लीलावई णाम ॥ ११३१ ॥
वीहच्छि ! कहा एसा अणुदियहं जे पढंति निसुणंति ।
ताण(ण) पियविरहदुक्खं न होइ कइया वि चउरं पि (भंगि ?) ॥११३२॥
लीलावतीकथानकं समाप्तं । मंगलं महाश्रीः ॥

११७ (१) सिद्धसेनचरित (प्रा) *प १–११

Beginning —

सिरिसिद्धसेण–पाभिय–मह–सिरिपण्णट्टिसारिच्छा ।
नीहार–हारधवलो जाण इ पि कुणउ जसपसरो ॥

प्रथमं सिद्धसेनचरितं भण्यते ।

उज्जेणी नाम पुरी अवंतीदेसस्स मंडणुम्भूया ।
अच्छेरयाइं जीए बहूयं निसुहओयाणं ॥
जत्ता य जम्मि नयरी रेहइ गयणं पि जायसुं जीए ।
आसि वाइंडिणनामा सूरी सिरिवुड्ढवाइ त्ति ॥
तस्स पसिद्धी(द्धिं) सोउं एगो भिक्खाइओ महप्पाणी ।
नामेण सिद्धसेणो वायत्थमुवागओ तेसा ॥
सो वि य तंमि दिणम्मि चेल्लइ गज्जेण भारहूरंमि ।
गामंतरंमि गओ पुच्छिय विप्पो वि जा जाइ ॥
गामंमि तंमि सूरी ताण पयस्स मज्झयारंमि ।
आगच्छंतो दिट्ठो कयकज्जो तेण इमं पुट्ठो ॥

End.—

सिद्धसेनदिवाकरकथानकं कथितं ।
(२) पादलिप्ताचार्यकथा (प्रा) †प ११–४१

* ४ ६ १ श्लोकानि पत्राणाम न सन्ति । † १२, १३ १४, १६ १७, १९ श्लोकानि पत्राणाम सन्ति ।

Beginning—

अत्थि इह भरहवासे नामेणं कोसला पुरी रम्मा ।
जीए पडिच्छममा वि न पावई का वि नयरी वि ॥
तीए समिद्धो लोयाण माणणिज्जो य सावओ सेट्ठी ।
फुल्लो नामेणं तस्स समगुणा भारिया पढिमा ॥

(३) मल्लवादिकथा(प्रा) प ४४-४९

(४) सम्यक्त्वकथा(प्रा) *प ४९-१०५ गा ६८५ के सं १२९१

(५) कलावतीचरित्र(प्रा) प ८४; १२ × १३

Beginning—

ॐ नमो वीतरागाय ।

अत्थि धणधिहुडु कइविसरविरायमाणघणसार्थ ।
सारयपुरं गिरिकाणणं व सच्छंदरायमुव ॥
तत्थ य इय-गयमाहो तमामियकेसरो अइकराओ ।
विप्फुरियपोरुसो केसरि व नरकेसरी राया ॥
कमला इव कमलकरा तस्स पिया कमलसुंदरी देवी ।
रइसुंदरी य दुहिया रइ व रूवेण सुपसिद्धा ॥
अह बुद्धि-रिद्धि-सुयसंपयाहिं निवोवसमाएण्णा ।
संति-महिम-पुरोहा संति पसिद्धा तहं नयरे ॥

End—

एवं कलावई वि य सम्मी तकालजोगमणुचरइ ।
सामं[जम्मि भवण्ण]मणा पसमाइसर्य परिवहंतीति ॥

Colophon—

सुविहितशिरोमणिश्रीमुनिचंद्रसूरिमम(शि)देवसूरि-तच्छिष्यवारिदचूडामणिश्रीवि-
जयचंद्रसूरिशिष्यमाणिक्यचंद्रसूरिसाधु गोम्या पुस्तिका श्रीविमलचंद्रोपा
ध्यायानां विमलसूरिपाशात्

११८ स्तोत्रसङ्ग्रह (अपभ्रंश अवाम्बद्ध किस श्रुटित)

प माया २०० ५३ × १३

११९. (१) शीलवतीकथा(प्रा मोगोपमोगे) Paper MS प १-२४

Beginning—

अत्थि इह जंबुदीवे भारहविासस्स मज्झखंडमि ।
नामेण वसंतपुरं सुपसिद्धं पुरवरं पवरं ॥ १ ॥

* ५१ ७० ७५-७८ इत्येतानि पत्राण्यत्र नावलोक्यन्ते ।

Praśasti of the donor—

श्रीसर्वज्ञाय नमः ।

पुरंदरपुरस्पर्धि भाति श्रीपत्तनं पुरं ।
धर्म-न्यायमये यत्र नित्यं लोकः सुखायते ॥ १ ॥
विभाति गांभीर्यगुणेन सागरावामभृत्क्तिर्जडभावमुक्तः ।
राजमनेकैः पुरुषोत्तमैः श्रीश्रीमालवंशोद्भुमिविनिर्मितः ॥ २ ॥
तस्मिन् समभव्यव्यवहारिरत्नममत्नपामानुपमानकीर्तिः ।
निर्दूषणः सद्गुणधाम धर्मकर्मैकमाऽजनि कर्मसिंहः ॥ ३ ॥
भिधाऽस्य गोर्देसभिधा सुमासदम्भधःमर्पणा समकावदासृता ।
विशुद्धशीलविगुणैरलुचरैर्या सीतया सं गुरुधांवमूदुपी ॥ ४ ॥
तदमभूर्भूरिसमृद्धिधाम मोहम्मसीमाऽजनि मालदेवः ।
सुधा मनुष्यंत ममाशुभो यं यनेमरस्य मतिर्दिवमेव ॥ ५ ॥
श्रीगूर्जरेश्वरनियोगिनि रत्नपाक्षे तद् माहपलापि महेन वर्न समर्म ।
मैत्रपशीलसमधा(समध्) पद्मुणा मकारैस्तपूमासितोपि दरदर्शनदीसुधीकः ॥६॥
अहो ! जनेकैः सुकृतोत्सवैर्जैनं सदैकधर्मारमकर्ता नयमपि ।
अमेवधर्मात्मकवस्तुदेशिनो जिनेशितुः शासनमत्नयत्न यः ॥ ७ ॥
जगर्जगवो विमुक्तवत् सुभमानंसमुपोऽपि पद्मुणाः ।
महत्वकमिवास्मिरा अपि मन्यमाणाय जगस्तु कौतुकं ॥ ८ ॥
श्रीदेवसुंदरयुगोत्तमवेषमानमीमसिद्धागमविचारमहारहस्मः ।
संवीश्वरत्वम-मुख्यवरप्रभावादीषारोम यो निरुपमानमतिप्रकार ॥ ९ ॥
बहुनिपान्मवरदः सुखे ध्यावपकानि कलिकालविजैता ।
यो यमोनियमयो ममसानैर्दीनलोकसुखदीमरदैन ॥ १० ॥
श्रीतीर्थयात्रा-जिनबिंब-साधुपूजा-प्रतिष्ठादिविधानधीरः ।
सदापि सार्धर्मिकवत्सलत्व-दानादिधर्मैरजयत् कलिं यः ॥ ११ ॥
अथ च । संघमारपरमैकधुरीणा धर्मकर्मसु सदापि न दीनाः ।
निलदेव-गुरुभक्तिकलिताः क्षेमसाकनियोजितवित्ताः ॥ १२ ॥
मूलम्नाविकभिर्विसमूहाः पूरितार्थिजनसर्वसमीहाः ।
भूरिभूमिपतिमूकवर्मैरापलेजयाऽपमितपात्कीर्तिनेषाः ॥ १३ ॥
मालदेवकीर्तितोद्गुणमिश्रमेरिता इव दिवा सुरद्रुमाः ।
ईव तस्य तनया विनयाढ्या भूरिभाग्यनिभया विजयंते ॥ १४ ॥

आसीत्सनाथात्मजमूर्तिराद्यः केल्हाभिधस्तेषु धियां निधानं ।
प्रभावकालंकरणस्य यस्य यशांस्यशोभंत दिशो यशोभिः ॥ १५ ॥
आस्ते जगत्स्यातयशा द्वितीयो हीराभिधानो व्यवहारिहीरः ।
स्तोगुणैर्यस्य गुणाध्वरागा द्यावासंस्था जगती स्तुवंति ॥ १६ ॥
निखिलव्यवहारिवर्गमौलिर्वीराख्यः सुकृती सुवस्त्वीयः ।
कस्यत्यधुना प्रथमस्त्रीजः श्रेष्ठीसोदयमां सुदर्शनस्य ॥ १७ ॥
भक्तः श्रीगुरुपदयोः सदापि धर्माधारः श्रीजिनपतिशासनप्रभावकः ।
त्रैलोक्यप्रथितयशा विशां प्रधानं पावाकः समजनि वस्तुपालपुत्रः ॥ १८ ॥
सर्वेत्रकः स्फुटचिराजिगुर्जरीमध्ये । लक्ष्मीनिवाससदृशः पुरुषोत्तमोऽत्र ।
वर्षांगभूर्यस्य पंचमकः समायां गोविंद इत्यभिधया विदितो गुणैश्च ॥१९॥
यौवनेऽपि दृषता विल शीलं येन श्रीगुरुपाश्वरितेन ।
स्मारितः स्मररिपुः परिभूय स्थूलभद्रमुनिवृत्तमिदानीं ॥ २० ॥
केल्हाभिधानस्य सुमी विनीता ज्याताऽस्ति धूरिति धर्मधुर्या ।
धर्मद्रुमः श्रीगुरु–देवभक्तिरसैः प्रसिद्धः फल्गीप्सितौधैः ॥ २१ ॥
चतुरंगुधियाविभिर्विरंपत्नचतुरासाध्यवनामनोभवाः ।
तनुजा मनुजास्विमे वनं चतुराः संति चतुर्मितास्तयोः ॥ २२ ॥
व्यवहारिवर्गमंडनमर्कंठदानादिधर्मविधिनिरताः ।
ठाकुर भोजा मंडन मामिज्येति क्रमात् विदिताः ॥ २३ ॥
जगदत्तुतसौंदर्ये भार्ये हीराभिधस्य जयतो द्वे ।
आद्या हाणीनाम्नी हीरादेवी द्वितीया च ॥ २४ ॥
ते क्रमेण तनयावसुषातां ।
आदिमा विजयकर्णसत्कर्णे भूरिभूतिमपरा च जगाई ॥ २५ ॥
मायाविदोपरहिता दयिता विभाति वीराभिधस्य फलहूलदुग्धदीपिता ।
या यौवनेपि विमलं प्रतिपद्य शीलं योगासुर्वैर्विरचितायपसः प्रमार्ष्टि ॥ २६ ॥
सुतौ तयोमान्यमतौ विनीतौ प्रभूतभूती गुणभूरभूतां ।
आद्यः छुवी मेदति येभराज ~ ॥ २७ ॥
पावम्यवहारिमौलेरमे अमूतां दयिते विनीते ।
तत्रादिमा सच्चरित्रैः पवित्रा पत्रादेवी रचितगुरुमहृपा ॥ २८ ॥
अपरा धरमादेवी नित्यं श्रीवीतरागभक्तिपरा ।
तनुजौ मंडुगोपनराविमे क्रमेणासुषातां द्वे ॥ २९ ॥

Pras'asti of the donor—

श्रीसर्वज्ञाय नमः ।

सुरेश्वरपुरस्पर्धि भाति श्रीपत्तनं पुरं ।
धर्म-स्थानमये यत्र नित्यं लोकः सुखायते ॥ १ ॥
विभाति गांभीर्यगुणेन नानारत्नप्रवृद्धिर्जलधावमुख्यः ।
राजजनेकैः पुरुषोत्तमैः श्रीश्रीमालवंशांबुनिधिर्नवीनः ॥ २ ॥
तस्मिन् समभवद्धारिरत्नमत्रधामानुपमानकीर्तिः ।
निर्दूषणः सद्गुणधाम धर्ममयैकभाऽजनि कर्मसिंहः ॥ ३ ॥
प्रियाऽस्य गोर्देसभिधा सुधासदृग्वचःप्रपञ्चा समभावधानुता ।
विशुद्धशीलादिगुणैरनुत्तरैर्या सीतया स्म तुल्यांशमुपी ॥ ४ ॥
तदंगभूर्भूरिसमृद्धिधाम महेभ्यसीमाऽजनि माल्हदेवः ।
बुधा अतुष्यत यशोगुणैर्यं धनेश्वरस्य प्रतिबिंबमेव ॥ ५ ॥
श्रीगूर्जरेश्वरनियोगिनि रत्नपाले तद् भाद्रपदमपि मलेन धनं समर्थं ।
मेकादशीव्रतमथा(सजत्) बहुधा प्रकारैस्तद्भावितोपि हदयसैनधीसुधीर्भः ॥६॥
अहो ! अनेकैः सुकृतोरसथैर्ये सदैकधर्मारमक्वो नयमपि ।
अनंतधर्मात्मकवस्तुवेदिनो जिनेशितुः शासनमाश्रयन् यः ॥ ७ ॥
जगद्गतगतो विमुञ्चन् सुधमार्गसस्तुपोऽपि पद्मुमाः ।
महत्कर्मविधाविय यपि जन्ममाभाम जगत्सु कौतुकं ॥ ८ ॥
श्रीदेवसुंदरगुरोत्तमसेवयाप्तश्रीमज्जिनागमविचारमहारहस्यः ।
सर्वीश्वरत्वन-गुणवदामवादीधारधंश यो निरुपमानमतिप्रकार ॥ ९ ॥
यद्विधाम्यदराः कुरुते व्याकरणानि कलिकालविजेता ।
यो यथोचितमथो धनदानैर्दीनलोकमुदयीधरदेव ॥ १० ॥
श्रीतीर्थयात्रा-जिनबिंब-साधुपूजा-प्रतिष्ठादिविधानधीरः ।
सदापि साधर्मिकवत्सलत्व-दानादिधर्मैरजयत् कलिं यः ॥ ११ ॥
अथ च । संवसारपरपेकसुपीणा धर्मकर्मसु सदापि न दीनाः ।
निसरैव-गुरुभक्तिकपिताः क्षेमसहकलितोमितचित्ताः ॥ १२ ॥
भूतलप्रथितकीर्तिसमूहाः पूरितार्थिजनसर्वसमीहाः ।
भूरिभूतिपरिभूतधनदान्ससाऽभवन्निवकामिनेशाः ॥ १३ ॥
मार्गलोकहितहेतुकभिन्नमर्थिता इव दिवा सुरवृक्षाः ।
पंच तस्य तनया विनयाढ्या भूरिमात्यविभया विजयंते ॥ १४ ॥

आसीत्प्रमादाद्वयमूर्तियथः केसराभिधस्तेषु विभो निधानं ।
प्रमादकासंकरणस्य यस्य प्रयात्यशोमत विशो यशोभिः ॥ १५ ॥
आस्ते जगत्स्थापयशा द्वितीयो हीराभिधानो व्यवहारिहीरः ।
रत्नांबुधेर्यस्य गुणाक्षरंगा इवाक्षसंस्था जगती स्फुरंति ॥ १६ ॥
निखिलव्यवहारिवर्गमौलिर्धीरालः सुकृती सुवस्तवीयः ।
कमलाप्रमुखा यथापसीकः श्रेष्ठीदोरुपमो स्तुवर्णमस्य ॥ १७ ॥
यस्य श्रीगुरुपद्मयोः सदापि धर्मोधारः श्रीजिनपतिष्ठासमप्रमाद्धत् ।
त्रैलोक्यप्रथितयशा विशां प्रभाम पावाकः समजनि वस्तुपमतुर्पः ॥ १८ ॥
समेरकः स्वच्छविराजितसुवर्णनमीः । लक्ष्मीविलासवमतिः पुरुषोत्तमोऽत्र ।
तस्यांगभूजवति पंचमकः क्षमायां गोविंद इत्यभिधया विदितो गुणैश्च ॥१९॥
यौवनेऽपि वयता किल शीलं येन धीरपुरुषाचरितेन ।
स्मारितः स्मररिपुः परिभूय स्थूलभद्रमुनिपुंगवमिधानी ॥ २० ॥
केसराभिधानस्य जनी विनीता यथावताऽस्ति हपूरिति यद्दलुम्पी ।
धर्मद्रुमः श्रीगुरु–देवभक्तिरसैः प्रसिद्धः फलतीप्सितौघैः ॥ २१ ॥
चतुरंगुधियारिधिर्दृपमगुरुपसाजमवामनोमवाः ।
तनुजा मनुजाद्भिमंडनं चतुरः संति चतुर्मितान्वयो ॥ २२ ॥
व्यवहारिवर्गमंडनमप्रधानानिधर्मविधिनिरताः ।
शाहा भोजा मंडन मामिक्येति क्रमात् विदिताः ॥ २३ ॥
नगरत्नुतसौंदर्ये भार्ये हीराभिधस्य ययतो हे ।
आद्या माणीमाम्नी हीरादेवी द्वितीया च ॥ २४ ॥
ते क्रमेण तनयावसुषातां ।
आनिमा पितृवकर्णसमम्य भूरिभूतिमयपा च गमाई ॥ २५ ॥
मामानिरोपरहिता यमिता विभाति धीराभिधस्य फलहल्लुहूककथिता ।
या यौवनेऽपि विमलं प्रतिपद्य शीलं योषासुधैर्यविरहापपदः प्रमार्ष्टि ॥ २६ ॥
सुतौ तयोमाम्यभूतौ विनीतौ प्रभूतभूती गुणभूरभूतां ।
आद्यः कृती नंदति देमराज -- ॥ २७ ॥
धानव्यवहारिमौलेरुभे प्रभूतां वनिते विनीते ।
तत्राद्यिमा सच्चरितैः पवित्रा पद्मापदेवी रतिसुस्वरूपा ॥ २८ ॥
अपरा परमलदेवी नित्यं श्रीवीतरागभक्तिपरा ।
तनुजौ मनुजोपकारिमे क्रमेणासुषातां द्वौ ॥ २९ ॥

Pras'asti of the donor—

श्रीसर्वज्ञाय नमः ।

सुरेश्वरपुरस्पर्धि भाति श्रीपत्तनं पुरं ।
धर्म-न्यायमये यत्र नित्यं लोकः सुखायते ॥ १ ॥

विभाति गोमीर्गुणैर मानाय्यसमस्थिर्सेवमानस्तुतः ।
राजसमेतैः पुरुषोत्तमैः श्रीभीमाख्यसमानुमितिपिनवीनः ॥ २ ॥

तस्मिन् समभवद्व्यवहारिरत्नममग्रनामन्नुपमानकीर्तिः ।
निर्धूतमः षड्जनाम धर्ममयैककमाऽप्यनि कर्मसिंहः ॥ ३ ॥

भिपाऽस्य गोर्ह्समनिभा शुभासदन्वय।मर्पेषा समजायताह्नुणा ।
विशुद्धशीलमिशुर्भिरुत्तरैर्मा सीतया सं गुरुमोपमुद्रुपी ॥ ४ ॥

तयमभूर्भूरिसत्रक्षिपाम सदेम्यसीमाऽप्यनि मालदेवः ।
शुभा मनुष्यंव मवांवुधी वं धनेश्वरस्य प्रतिर्विंबमेव ॥ ५ ॥

श्रीगूर्जरेश्वरनियोगिमि रत्नपाके सन् भाद्यमपि बलेन बनं समर्थ ।
मैकमसीत्रवमथा(स्मवद्) मङ्गुषा मन्मरैखभूमाषिवोषि दवदर्समनीसुधीर्वैः ॥६॥

महो ! अमेकैः सुकृतोत्सवैर्येन सर्वैकधर्मारम्भव्यो नवलपि ।
धर्मंतधर्मारम्भकस्तुरेष्ठिनो जिनेशितुः शासममलजम यः ॥ ७ ॥

जगर्वगतो विशुद्धमद् शुभमार्गसमनुपोऽपि मञ्जुणाः ।
मद्भकमिपासितः अपि समसामायाम जगस्सु कौतुकं ॥ ८ ॥

श्रीदेवसुंदरसुगोत्तमसेवयासमीमजिनागमविचारमहारहस्यः ।
मंत्रीश्वरत्वपन-सुग्वतपनवाणीभारीम यो विश्वमानसमविस्मरर ॥ ९ ॥

यत्‌विमानसरण्यः कुरुते ध्यावरवकामि कलिकालविलोना ।
यो घनोनितयो वनदानैर्दीनलोकमुखरीमरोग ॥ १० ॥

श्रीतीर्थयात्रा-जिनबिंब-साधुपूजा-मतिष्ठविधिविधानधीरः ।
सदापि साधर्मिकवत्सलत्व-दानादिधर्मैरजयत् कलिं यः ॥ ११ ॥

अथ च । संपसारवरैकधुरीणा धर्मकर्मसु सदापि न दीनाः ।
विश्वरेण-गुरुभक्तिकचित्ताः देवसङ्गकमियोजितचित्ताः ॥ १२ ॥

मूलकमनिलर्मिर्लिसमूहा पूरितार्थिजनसर्वसमीहाः ।
सूरिमूर्तिपरिभूतघनेशास्तेनथाऽस्य जितनामविशेषाः ॥ १३ ॥

मात्मीकविपरेऽस्मिन्नमेधिता इव दिवः सुरद्रुमाः ।
पंच तस्य तनया विनयाख्या सूरिमाम्बभिमता विवर्धते ॥ १४ ॥

स्वस्ति संवत् १४८९ वर्षे श्रावणमासे शुक्लपक्षे द्वितीयायां तिथौ रविदिने अद्येह श्रीडूंगरपुरनगरे राउलश्रीगइपालदेवराज्ये लिखित श्रीपार्श्वजिनालये पद्माकेन।

११४ निशीथचूर्णि (द्वितीयखंड उ ११–२०) प ११८, २७×२

Colophon—

निसीहचुण्णी समत्ता। मगल महाश्रीः।

सं ११५७ आषाढवदि पञ्चमां शुक्रदिने श्रीजयसिंहदेवविजयराज्ये श्रीभृगुकच्छ-निवासिना जिनचरणाराधनतत्परेण देवप्रसादेन निशीथचूर्णिपुस्तकं लिखितमिति॥

११५. प्रज्ञापनाटीका by मलयगिरि (त्रुटित, खण्डित)

११६. दशवैकालिकवृत्ति by हरिभद्र प २८६ २७×२

Colophon—

ग्रंथाग्रं भाष्यसहित ७५५० शुभं भवतु। सर्वकल्याणमस्तु।

संवत् १४८९ वर्षे ज्येष्ठमासे शुक्लपक्षे द्वितीयायां तिथौ गुरुदिने लिखितं डुंगरपुरे पद्माकेन॥

११७ उपदेशमालाविवरण प २९६, २६×२

End—

उपदेशमालाविवरण समाप्त। कृतिरियं जिन–जैमिनि–कणभुक्–सौगतादि दर्शनवेदिनः सकलधर्मव्यापारविनिपुणस्य श्रीसिद्धर्षेर्महाधर्ममानाचार्यस्येति।

सिद्धर्षिकृता वृत्तिः कथानकैर्योजिता सबोधार्थे।
माकन्दसुमीश्वरचितैर्मालिकोपदेशमालाभिः(याः)॥
विधिना सूत्रोक्तं यथाप्रोक्तं न सम्यगिह लिखितं।
जैनेंद्रमतवादिभिस्तच्छोध्यं मर्षणीयं च॥
प्रत्यक्षरगणनया ग्रंथमानं विनिर्मितं। ९५०

११८. शान्तिनाथचरित्र by माणिक्यचन्द्र प ११६ २४×१३

Beginning—

तेपि महाप्रभो यस्मात्सुमहा[त्] ज्ञानविग्रहाः।
तस्मै कस्मैचन म:(मे) परमब्रह्मणे नमः॥
परमेष्ठी जिनः शंभुः स्वामी माल्लाम्रु(न) कलानिधिः।
शुचिर्विश्वत्रयीमाया परमात्मा पुमान् चः॥
श्रेयः प्रभवतु भेवः पुरुषोत्तमनामिभूः।
परमेष्ठी त्रिलोकीशसुरिकर्मणि कर्मठः॥ १॥

त्तनि संवत् ॥ १४७६ वर्षे भमार्गशुदि ५ गुरौ लिखितं श्रीमदणहिल्लपत्तने । शुभं भूयात् शुभं भूयात् । दवगिरिवास्तव्यप्राग्वाटज्ञातीयगा० साधुसमधाभायप् पुत्रीमाऊनाम्न्या तपागच्छनायकश्रीसोमसुन्दरसूरीणामुपदेशेन श्याद्वादरत्नाकर- धमरत्नं लेखितं चिरमस्तु श्रीश्रमणसंघस्य ॥

११२. (१) कर्मग्रन्थपञ्चक by देवेन्द्रसूरि
(२) सित्तरि(सप्तति)वृत्ति by मलयगिरि } प १५१ १४×२

Colophon —

संवत् १४६२ वर्षे माघशुदि ६ भौमे अद्येह श्रीपत्तने लिखितं शुभमस्तु ।

Prasasti of the donor —

ऊकेशवंशसंभूतः प्रभूतगुणसागरः । धामी साडउर्सीनामे सुश्राद्धो मदुणाभिधः ॥१॥
सोपीहवापसंपाता मेघीत्यभिधानया । नानापुण्यक्रियानिष्ठा जाता तस्य सधर्मिणी ॥२
तयोः पुत्री पवित्रात्मा मणाम्ना गुणसंपदा । शाहूसूरीहवा धोरैधर्मकर्मैककर्मठा ॥३॥

शुद्धसम्यक्त्वमाणिक्यधारकः सुशोभनः ।
एतस्या भागिनेयोभूद्दोसाकः श्रावकोत्तमः ॥ ४ ॥

श्रीजैनशासननभोंगणभास्कराणां श्रीमत्तपागणगणाधिपभास्कराणां ।
विश्वाद्भुतातिशयराशियुगोत्तमानां श्रीदेवसुन्दरगुरुप्रवराभिधानां ॥ ५ ॥
पुण्योपदेशसमयेषु सदस्यसंनिवेश सरसप्रकाशविचारं विनिशम्य सम्यक् ।
पर्नं सुपुत्रकमलेतरपत्रुत्तमाशा सा श्राविका विपुलबोधसमृद्धिहेतोः ॥ ६ ॥
बाणांग-वेदभूमिते १४६५ प्रवृत्ते संवत्सरे विक्रमभूपतीये ।
श्रीपत्तनाह्वानपुरे वरेण्ये श्रीज्ञानकोशे निहितं व्यधेदं ॥ ७ ॥

यावद् व्योमारविन्दे कनकगिरिमहाकर्णिकाकीर्णमध्ये
विस्तीर्णोदीर्णवाग्मागुणदलकलिते सर्वदा जंभमाणे ।
धर्मद्यावत्तौ वरतरगतिका रेखतो राजहंसौ
तावच्छ्रीशास्त्रमेतत् कविपतिभिरिदं पुस्तकं वाच्यमानं ॥ ८ ॥

श्रीः । शुभं भवतु ।

On the board.—

श्रीकर्मग्रंथपञ्चकवृत्तिः सिद्धपुरीयभा० हासूसत्क ।

११३ (१) उत्तराध्ययननिर्युक्ति. गा ६०७ प १–१७; ३३½×२
(२) उत्तराध्ययनवृत्ति by शान्तिसूरि प. १–४६२

Colophon—

ग्रंथाग्रं १८००० शुभं भवतु । सर्वकल्याणमस्तु । पादम ०८० मम ४८० देवाट् ०८०

स श्रीमन्मुनिचंद्रसूरिसुगुरुस्तस्मादभूद् भूरिभिः
शाखाभिर्भुवि यः प्रयागवटवद् विस्तारमुच्चैरगात् ॥
साहित्य–तर्कागम–लक्षणेषु यत्नमवबोधी कविकामधेनुः ।
कम्पोपकारं न चकार सम्यक् निःक्षेपदेशेषु च परिहारः ॥
शिष्यः श्रीमुनिचन्द्रसूरिगुरुभिर्गीतार्थचूडामणिः
पट्टे स्वे विनिवेशितस्तनु स श्रीदेवसूरिप्रभुः ।
आस्थाने जयसिंहदेवनृपतेर्येनात्तदिग्वाससा
स्त्रीनिर्वाणसमर्थनेन विजयस्तम्भः समुत्तम्भितः ॥
तत्पट्टप्रभवोभवन्नथ गुणग्रामाभिरामोदयाः
श्रीभद्रेश्वरसूरयः सुविधियस्तम्भानसम्प्रीतये ।
श्रीरत्नप्रभसूरिभिः शुभकृते श्रीदेवसूरिप्रभोः
शिष्यैः सेयमकारि संमदकृते वृत्तिर्विशेषार्थिनां ॥
श्रीदेवसूरिशिष्यभ्रातृणां विजयसेनसूरीणां ।
आदेशस्यानृण्यभावमगममेतावताहमिह ॥
यदियमुपदेशमाला श्रावकलोकस्य मूलसिद्धान्तः ।
प्रायेण पठति चाय तदिहास्माभिः कृतो यत्नः ॥
कथाप्रस्तावप्रभवतिसिद्धान्तपथः प्रायेण गाथार्थं इहाभ्यधायि ।
क्वचित् क्वचिद् या तु विशेषरेखा सद्भिः स्वयं सा परिभावनीया ॥
यदिह किंचिदनागमिकं क्वचिद् विरचितं मतिमन्दतया [मया] ।
तदखिलं सुधियः[1] क्षमयामि वः कृतकृपाः परिशोधयतादरात् ॥
न्यस्य परस्य च सूक्तैर्वृत्तिर्विस्तारिता यथान्वीय ।
मणिभिर्हर्म्यैरिव सुवर्णपूजा जिनेन्द्राणां ॥
प्रहता समर्थिता च श्रीवीरजिनाश्रमे भृगुपुरेऽसौ ।
अभ्यासकोपलीयैः श्रीसुमतिगुणाञ्चितयशात् ॥
संशोधिता च सन्निहितकविपयैः पादस्त्वैरिव प्रायः ।
पुनरपि पंटचशुद्धिः कार्या वः प्रार्थये सताम् ॥
मान्यद्भाम्बरत्नावलीरतिलक प्रभित्रयमाश्रम
निर्दिष्टीत्सितसंख्यवर्णानुपम्यैदुवारद्वादुरे ।
मायमेष्वमटीमूलं प्रति कथोन्यराम्बिकोत्तारचं
तारामिपुलिपिनगिनी विजयतां तावत् तवै(थे)या कृतिः ॥

Colophon:—

संवत् १२९४ वर्षे चैत्रवदि ६ सोमे लिखितमिदं श्रीमहावीरचरित्रपुस्तक सेय० मङ्गलमेतेषि मत्र । मगल महाश्री ।

परमगरिमसारः प्रोल्लसत्पत्रपात्रं स्फुरितघनसुपर्वा भेदमूलप्रविष्ट ।
प्रसितविमलवर्णो वर्धसारामिरामः समभवदिह वीसापा(वा)वर्षसः प्रसिद्धः ॥

आग्रदचोमवत् तत्र मुग्धमणिरिवामलः ।
तमित्रमेव पद्मसावण्डिप्रः ॥
श्रीदेवीनामतः स्वाता शील—सत्यादिसद्गुणैः ।
प्रेमपात्रं प्रिया जाते तस्येंदोरिव रोहिणी ॥

The remaining portion lost in folio 221 which is missing from the Ms. Illustrated. Contains pictures of Hemā-chārya and Kumārpāla.

१४० उपदेशमालावृत्ति by रत्नप्रभ Illustrated.

प १४६; १० × २३

Beginning:—

प १० ॐ नमः श्रीदेवसूरिगुरुपादुकाभ्यः ।
पञ्चारचहस्त धनोपदेशमालार्थिनम्यापयन्ती भिः ।
संसारत्रुसात् सप्तमूलमसतामूर्ध्वं गतिः स्यात् स जिनोवताद् वः ॥

रागादिसपत्पदः सकेवलश्रीर्जमारिभ्रमहितो यथार्थवाक्यः ।
नाभेयः स भवतु भूतये सदानतार्थस्थापितपतिरयं च वर्धमानः ॥

पात्र पार्थं प्रवचसमुखो मीयते का प्रकामं
सौरं सारं चरति हरितो कीर्तिवल्लीवनेषु ।
दोग्घी कामान् नवमवरसैः सा भृश मीजयंती
माहात्म्यात् भवति जगति श्रीगवी देवसूरेः ॥

विद्युद्दसिदांवपुरो रा[illegible]गारिण[illegible]भवानां ।
भावः सुपार्सिमुनिम[illegible] [illegible] ॥
सद्यामरि [illegible]

स श्रीमन्मुनिचंद्रसूरिसुगुरुस्तत्रागमद् सूरिभिः
शास्त्राभिर्भुवि यः प्रयागवटवद् विस्तारमुग्रामगात् ॥
साहित्य–तर्कागम–लक्षणेषु यदूर्भवीपी कविकामधेनुः ।
कस्योपकारं न चकार सम्यक् निःक्षेपदेशेषु च यद्विचारः ॥
शिष्यः श्रीमुनिचन्द्रसूरिगुरुभिर्गीतार्थचूडामणिः
पट्टे स्वे विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरिप्रभुः ।
आस्थाने जयसिंहदेवनृपतेर्येनात्तदिग्वाससा
स्त्रीनिर्वाणसमर्थनेन विजयस्तम्भः समुत्तम्भितः ॥
तस्याद्भुतसबोधवाच गुणग्रामाभिरामोत्कटाः
श्रीभद्रेश्वरसूरयः शुचिधियस्——— ।
श्रीरत्नप्रभसूरिभिः शुभमते ———
शिष्यैः सेवमकारि संमतजन वृत्ति——— ।
श्रीदेवसूरिशिष्यभावपूर्णा चित्रव———
आदेशसावर्णमाचमगममेत्रा——— ।
यस्मिन्नुपदेशमाला श्रावकलोक———
प्रायेण पठति चाप तदि——— ———
यत्याद्यपूतामभिसिद्धनाम ———
कचित् कचिद् या तु विभेद——— ———
यदिह किंचिदनागमिक कदि——— ———
तच्चिरं सुधियः । प्रथयामि ———
सस्य परस्य च गुण——— ———
मभिनंदमर्हलिंग सुव——— ——— क लिखितं ।
प्रकटा समर्थिता च ——— ——— (५) ११×१३
प्रमादबोधकीर्ते ———
संशोधिता च ——— ——— नामि ।
पुनरपि ——— ——— यनहारे ॥
आत्मन्मामा——— ॥ उपलक्ष्मा ।
निपथि——— मद मता ॥ २ ॥
चापन्मे——— २२५ प १११–१६१
सार्ग——— प १६१–२०४

विक्रमाद् वसु-लोकार्कवर्षे माघे समर्पिता ।
एकादश सहस्राणि मान साद्धशत तथा ॥
अंकतोपि ग्रंथाग्रं ११२५० तथा सूत्रमग्रं ग्रथाग्रं ११०६४ ॥

Colophon —

संवत् ११९१ वर्षे पोषसु(च)दि ५ गुरावद्येह पत्तने लिखितं पं० महम चंद्रेण ॥ छ ॥ शुभं भवतु ॥

१४१ सुदर्शनाचरित्र (मा त्रुटित) by देवेन्द्रसूरि प २०४; २६ × १३
One additional page contains Praśasti.

Beginning—

नमः श्रीसुव्रतजिनेंद्राय ।
वंदित्तु सुव्वयजिणं सुदरिसणाए पुरंमि भरुयच्छे ।
जह सउलियाविहारो कराविओ किं पि तह ॥

End—

चित्तावालगगच्छिअमंडणु जयइ भुवणचंदगुरू ।
तस्स विणेओ आसी गुणभवणं देवभद्दमुणी ॥
तप्पयभत्ता जगचंदसूरिणो तेसिं दुन्नि वरसीसा ।
सिरिदेविंदमुणीसो तह विजयचंदसूरिवरो ॥ ४ ५० ॥
इय सुदरिसणाइ कहा नाण-तवचरणकारणं परमं ।
मूलकहाउ फुडत्थामिहिया देविंदसूरीहिं ॥ ४०५१ ॥
परसरवा बहुरयणा जोगवहरा सुवन्नअंकारा ।
सुणिहि त्व कहा एसा नंदउ विबुहस्सिया सुइरं ॥ ४०५२ ॥

Colophon—

अक्षर-मात्रा-पद-स्वरहीनं व्यंजन-संधि-विवर्जितरेफं ।
साधुभिरेव मम क्षमितव्यं को न वि[मु]ह्यति शास्त्र-समुद्रे ? ॥

संवत् १४५१ वर्षे भाद्रपदसुदि ५ गुरौ अद्येह श्रीस्तंभतीर्थे श्रीसुदरिसणाचरित्रं लिखापितमस्ति ॥

प्राग्वाटान्वयमुः प्रशस्तविभवोभूद् वज्रसिंहाभिधः
साद्यः श्रीजिननाथपूजनपरः पुण्यक्रियातत्परः ।
भार्या तस्य कदर्दवैकरसिका सम्यक्त्वसद्वासरा
गंगानारिविशुद्धशीलसुमणा संवेगरंगप्रभा ॥ १ ॥

चत्वारस्तनयास्तयोः समभवन्नेते पुत्राः सद्गुणैः
धांगाख्यः प्रथमः पृथूत्कतयशा धांवाभिधानोपरः ।
पुण्योपार्जनसक्तो रूपमसीआस्यामतीवस्तत
स्तुर्यो रावणनामधेयविदितः सुश्रावकर्गामणीः ॥ २ ॥
प्रमे फीरुणिनामके भिवसतामेषां सवित्री काछू
रेपाढीलिपदासमनिर्मलवित्तविचेन बंहीयसा ।
विख्यातप्यापिविशुद्धकीर्तिविततश्रीमत्तपागच्छपा-
चार्यश्रीगुरुदेवसुंदरमहापुण्योपदेशादिव ॥
क्षोणी-बाण पयोनिधि क्षितिमिते संवत्सरे वैक्रमे
रम्ये श्रीअणहिल्लनाममगरे श्रीज्ञानकोशेनमे ।
भक्ताप्यत्र सुवर्णनामिममहासत्साक्षरित्रं तु[था]
नित्यं नवतु वाच्यमानममिशं मेधाविभिः साधुभिः ॥
मगार्थ भवतु श्रीसंघमहारकस्य ॥

१४२ उपदेशमालावृत्ति by सिद्धर्षि प १८७ २७½ × २

Pages torn Seems to be written in the beginning of the 13th century of Vikram.

१४३ (१) दशवैकालिक प १–१६ ३१ × २½
(२) „ निर्युक्ति प १७–२८
(३) „ टीका by हरिभद्र प २९–१९०

Praśasti same as No 367 अनुयोगद्वार

१४४ (१) महानिशीथ प १–१११

Colophon.—

संवत् १४५४ वर्षे आसाढ वदि १० शनौ महानिशीथपुस्तक लिखितं ।

(२) दशाश्रुतस्कन्धनिर्युक्ति(?) प ११२–११५ ३३ × २½

Beginning.—

वदामि ———— ————नचचल्लुभनाण ।
सुत्त- —णमिसि दसासु कप्पे अ ववहारे ॥ १ ॥
आउविवागज्झयणाणि भावओ दव्वओ ववत्यदसा ।
दस आउविवागदसा वाससयाउं दसह भत्ता ॥ २ ॥

(३) दशाश्रुतस्कन्धचूर्णि म २२२५ प ११६–१६१
(४) दशाश्रुतस्कन्ध प १६१–२०४

(५) पञ्चकल्पभाष्य प २०५-२५८

End—

भद्दत् पंचकप्पमाष्य संघदासखमासमणविरचितं समाप्तमिति । गाहग्गेणं पंच सीससयाई चउहुत्तराई २५७४ । सिलोगमाणं पणतीससयाई ३१३५ ।

(६) पञ्चकल्पचूर्णि प २५९-३१५

(७) बृहत्कल्प प ३१६-३२३

(८) जीतकल्पसूत्र-वृत्ति by तिलकाचार्य प ३२४-३६१

Colophon—

एवं जीवकप्पवृत्ति-सूत्रं समाप्तं ॥ ७ ॥

संवत् १२५६ वर्षे कार्तिक वदि १२ सोमवारे श्रीस्तम्भतीर्थे पंचकल्पपुस्तक लिखापितमस्ति ।

१४५. कर्मग्रन्थ (सटीक) by देवेन्द्रसूरि. *प २-३०६ २२×१½

१४६ पद्मप्रभचरित्र by देवसूरि. प १८०; १२×१½

Beginning—

मंगलमाइजिणेसरसुयदेवउसुयणजुयला तिनु ।
सिवमोहहरिससामलमिरुकमसव व मिसरुंता ॥ १ ॥
निवं निवहविया वं पत्ता सह निवासपक्खेण ।
कंपम्पक्खेण पउमा पउमंकं नमह तं देव ॥ २ ॥
सो जयइ सुविमाहो कम्मविणकेहिं दोहिं पक्खेहिं ।
वसस गयईडलेहिं वि महिमहिमा गविरी मुवणे ॥ ३ ॥
जयइ नवमेहसामल्लवणुयो नेमिस्स मिस्विपम्मारो ।
भावम्मदइ(बु)वम्मदबूससमुह व मिवर्डतो ॥ ४ ॥ * * * *
जेण विहिया च दसमिसिकलिमकलहरणसरसरिच्छाओ ।
वस वरसिसुतीओ वसस नमो भद्दबाहुस्स ॥ १२ ॥
वममपयपसंडुरियं हरिय मुहासारणीइ वाणीए ।
जेसिं निच्चं तेसिं नमं सिरिहरिभद्दसूरीणं ॥ १३ ॥
जस्स गमीरिमहु(वि)त्तो न त्ता वि जलही चपइ पारत्तं ।
तं विविहगंथकारयमभिवंदे हेमचंदपहुं ॥ १४ ॥
रयणायर व कइणो जमे वि जयंति जे ते रयणोहं ।
गिहिय सुवसायारा भवंति भवभवमलंकारं ॥ १५ ॥

---

* बटूनि २४४ दलं नवं मस्ति ।

End—

सिरिवद्धमाणतित्थे जम्बू-पभवाइसुणिगणिंदेसु ।
सुट्ठिय-सुप्पडिबद्धा गणप्पहू सूरी समुप्पन्ना ॥ ३० ॥
तत्तो कोडियगच्छो गुच्छो विव विविहसीहसाहाओ ।
आणाउपयडमहिमा कमाइ सुपरिट्ठिओ जाओ ॥ ३१ ॥
गच्छंमि तंमि चउरो वीहरविस्सारफुरियसाहाओ ।
साहाउ भगाहाओ चउसिसिपसरंतमहिमाओ ॥ ३२ ॥
उच्चानागरि-विज्जाहरा य वहरा य मज्झिमङ्ग य ।
पयासिय(प)साहाणं को जाणइ सव्वमाणि ? ॥ ३३ ॥
विज्जाहरसाहाए गुच्छा गुच्छ व सुमणमणहरणा ।
जालिहर-कासहरया मुणिमहुयरपरि[गया] तुमि ॥ ३४ ॥
सिरिजालिहरो गच्छो विजयओ(उ) गयणं व जत्थ मुणिनाहो ।
महमहमगाइ बहवे चियसि सिद्धसूरिनाई ॥ ३५ ॥
ताओ वारपराहरेहिरउक्के गच्छंमि चोमगमे
धम्मघाणममीणिहाणच्छसो सो वाउचंदो मुणी ।
तस्स कम्मसमीमसं परिसिणं सोहणमो जो सया
उज्झेवि पवासपरिं अमले देवे तयं तुष्व ॥ ३६ ॥
सीसा तस्स जयतु सक्कसरिसा मोहं महापव्वयं
छिन्दोण चरमेण घोरपविणा तुमं कुणंता सया ।
छोयाण गुणभद्दसूरिगुरुणो सारस्सव सम्भवा
अच्छवा अमयं सुहम्मनिरया चित्त जमाय चिया ॥ ३७ ॥
तेसिं पाइपओनिहिम्मि कमलावयू मणी निम्मओ
सम्माणयगुरु असेसगुणाई जयाउफित्तीभरो ।
जं कार्र हिययव्वउसहिं संतो समंता सिरी
पम्मारं पुरिससयमरमाणुपा के के न पत्ता मया ? ॥ ३८ ॥
जयमाव जस्स निमायमणेयमिग्रुहाण चिहियममहरिसं ।
अमयं च सायरओ चरियं सिरिपाससामिस्स ॥ ३९ ॥
सिरिधम्मघोसपहूणो अक्कुसंकसरिसयाइप्पा ।
सीसा तस्स मणोसा कोसा नाणे(णा)इरयणाणं ॥ ४० ॥
रेणुचरेणुन्नाया जडि(ड)मडि जत्थ दिंति तुस्ताणं ।
तं ताण चरणकमलं अजम्मविरयं सया सरिमो ॥ ४१ ॥

यावद् व्योमापगेयं ग्रहमणिरचिते मेरुसौवर्णदण्डे
श्रीधर्मस्याधिमर्तुर्भवति वरतमोरासीवराजनेयं ।
तावत् तस्वार्थसार्थोमुतरसकलितैर्वाद् सखिगाली
ममोर्घ वाच्यमानः सहृदयहृदयपार्थकदांबुरमीः ॥ १२ ॥

श्रीः शुभं भवतु ।

१४७ क्रियारत्नसमुच्चय by गुणरत्नसूरि. प ११९ ग्रंथाग्रं ४७७८

Colophon—

संवत् १४९९ वर्षे श्रीपत्तननगरवास्तव्य सं० साधमार्याकामकोद्भव सं कर्मणेन मार्गोमार्ग्युतेन सभेयसे सपमम्मयेन तपाश्रीसोमसुंदरसूरिगुरूणां परेशेन श्रीतारे क्रियारत्नसमुच्चयो लेखितो विबुधैर्वाच्यमानं चिरं संपाद्यमानसूरीणां सत्क ।

१४८ (१) औपपातिक (सूत्र) प १–१०; १२३/४×१२१/४

(२) औपपातिकवृत्ति by अभयदेव प ११–११७

End —

चान्द्रकुलविपुलभूतलमुनिपुंगववर्धमानकल्पतरोः ।
कुसुमोपमस्य सूरेर्गुणसौरभभरितभुवनस्य ॥
निःसंबंधविहारस्य सर्वदा श्रीजिनेश्वराह्वस्य ।
शिष्येणाभयदेवाख्यसूरिणेयं कृता वृत्तिः ॥
अणहिलपाटकनगरे श्रीमद्द्रोणाख्यसूरिमुख्येन ।
पंडितगणेन गुणवत्प्रियेण संशोधिता चेयमिति ॥

ग्रंथाग्रं ३१२५ । शुभं भवतु ।

Colophon—

संवत् १४७१ वर्षे भाद्रपदवदि ४ बुधे अद्येह श्रीपत्तने लिखितं ।
प्राग्वाटज्ञातीयश्रेष्ठिसाधाभार्या हंसाद् तयोः ।
तनुजः श्रेष्ठिधर्माख्यो धर्मकर्मपरायणः ॥
तद्भार्या रत्नू धर्मकर्मनिरता ।
स्वपुण्यं सप्तक्षेत्र्यां वपन् तपागच्छनायकश्रीदेवसुंदरसूरिशिष्यश्रीसोमसुंदर
सूरीणामुपदेशेन श्रीसिद्धान्तं समपुस्तकीकारितम् ॥

(३) रायपसेणी प १–५४

(४) रायपसेणीटीका by मलयगिरि. प १–९८ ग्रंथाग्रं ३६५०

Prasasti is left, some portion is gone and hence incomplete.

१४९ उपदेशकन्दलीवृत्ति by बालचन्द्र प २३६, ३१½×२½

१५० पार्श्वनाथचरित्र by भावदेवसूरि प २-२५१, २२½×२½

Colophon—

संवत् १४९६ वर्षे पौषशुदि ६ गुरौ श्रीपार्श्वनाथचरित्रं लिखापितमस्ति ।

Prasasti of the donor—

श्रीअर्बुदाभिधमहीधरपार्श्ववर्ती ग्रामोऽस्ति मांडियवराभिधया प्रसिद्धः ।
श्रीवर्धमानजिननायकतुंगशृंगप्रासादराजपरिपावितभूमिभागः ॥

तत्राले रणसिंहः सुभावः श्राद्धधर्मधौरेयः ।
धार्मिकमधिका सोन्येद्युरशृणोत् सुगुरुवाक्यं ॥

न ते नरा दुर्गतिमाप्नुवन्ति न मूकतां नैव जडस्वभावं ।
नैवांधतां बुद्धिविहीनतां च ये लेखयंतीह जिनस्य वाक्यं ॥

निजवित्तस्य साफल्यकृते ज्ञानाप्तयेऽभिरे ।
स ततो लेखयामास श्रीपार्श्वचरितं मुदा ॥ ५ । ५ ॥

The following is further added —श्रे० धीरा-आसलसुतेन धार्मिकरणसिंहेन श्रीतपागच्छगगनभास्करश्रीदेवेंद्रसूरि-तत्पट्टालंकरणश्रीविद्यानंदसूरि-तत्पट्ट श्रीधर्मघोष-तत्पट्टश्रीसोमप्रभसूरि-तत्प० श्रीविमलप्रभसूरि-श्रीपरमानंदसूरि-श्रीपद्मतिलकसूरि-श्रीजगद्विख्यातश्रीसोमतिलकसूरि-तत्प० श्रीचंद्रशेखरसूरि-श्रीजयानंदसूरि चरणकमलचंचरीकाणां सांप्रतं गच्छनायक-भट्टारकप्रभुश्रीदेवसुंदरसूरिचरणां श्रीज्ञानसागरसूरि-श्रीकुलमंडनसूरि-श्रीगुणरत्नसूरि-महोपाध्यायश्रीदेवशेखरगणि-पं० देवप्रभगणि-पं० देवमंगलगणिप्रमुखपरिवारसहितानां श्रीसंघसमाक्षमक्षं व्याख्यानार्थं श्रीपत्तनीयसं० सोमसिंह-सं० प्रथमादिश्रीसंघस्य लेखयित्वा समर्पितम् ॥

१५१ त्रिषष्ठिशलाकापुरुषचरित्र (प्रथमपर्व सर्ग ६ अपूर्ण) प २२१ १० ×१½

१५२ निशीथविशेषचूर्णि (उद्देश १-१० अपूर्ण) प ३१०; २७×२"

१५३ पिण्डनिर्युक्तिवृत्ति by मलयगिरि प १८७; ३४×२¼

१५४ (१) सूत्रकृताङ्गवृत्ति by शीलाङ्काचार्य प २८० ३३×२
(२) सूत्रकृताङ्गनिर्युक्ति प २८१-३०४
(३) सूत्रकृताङ्ग (मूल) अपूर्ण प ३०४-३३२

१५५ ओघनिर्युक्तिवृत्ति by द्रोणाचार्य प २११; ३४×२

यावत् व्योमातपत्रे ग्रहमणिखचिते मेरुसौवर्णदण्डे
श्रीधर्मस्वामिमुद्रीमति वरनमोरत्नीरत्नजेर्यं ।
तावत् तत्त्वार्थसार्थोद्वरसग्रथितनिर्णयात् सविताख्या
मेधोर्य वाच्यमानः सकलजनहृदयानंदकंदायुषश्रीः ॥ १२ ॥
श्रीः शुभं भवतु ।

१४७ क्रियारत्नसमुच्चय by गुणरत्नसूरि. प २१२ ग्रंथाग्रं ५०७८

Colophon—

संवत् १४९२ वर्षे श्रीपत्तननगरवास्तव्य सं० साजनमायोकामजेसुत सं कर्मणेन मार्गामार्गेतुवेन सभेयसे सवनम्यपेन तपागच्छीसोमसुन्दरसूरिगुरूणाए परेशेन श्रीताके क्रियारत्नसमुच्चयो लेखितो मिनुभैर्वाच्यमाने चिरं नंदतात् अवानवसूरीणां सत्क ।

१४८ (१) औपपातिक (सूत्र) प १-३०। १२३ × २३

(२) औपपातिकवृत्ति by अभयदेव प ३१-११०

End —

चन्द्रकुलविपुलभूतलमुविपुलवर्धमानकल्पतरोः ।
कुसुमोपमस्य सूरेर्गुणसौरभभरितभुवनस्य ॥
निःसंबंधविहारस्य सर्वदा श्रीजिनेश्वराह्वस्य ।
शिष्येणाभयदेवाख्यसूरिणेयं कृता वृत्तिः ॥
अणहिलपाटकनगरे श्रीमद्द्रोणाख्यसूरिमुख्येन ।
पंडितगणेन गुणवत्प्रियेण संशोधिता चेयमिति ॥
ग्रंथाग्रं ३१२५ । शुभं भवतु ।

Colophon —

संवत् १४०३ वर्षे फागणवदि ४ बुधे अद्येह श्रीपत्तने लिखितं ।
प्राग्वाटवंशीयमेघिसाधाभार्या झमकू तयोः ।
तनुजः मेघिधर्मीको धर्मकर्मपरायणः ॥
तद्भार्या रत्नू धर्मकर्मणिरता ।
चत्वर्य सतद्भ्रव्यां वपन् तपागच्छनायकश्रीदेवसुंदरसूरिशिष्यश्रीसोमसुन्दरसूरीणामुपदेशेन श्रीसिद्धान्तं अलेखयत् ॥

(३) रायपसेणी प १-५४

(४) रायपसेणीटीका by मलयगिरि. प १-९८ ग्रंथाग्रं ३६५०

Prasasti is left, some portion is gone and hence incomplete.

१५६ (१) आचाराङ्गनिर्युक्ति प १–१४; ३२½ ×१½
(२) (मूल) प १–७५
(३) , टीका by शीलाङ्काचार्य प ३६७

Colophon —

१४६७ वर्षे आश्विनशुदि १० रवौ पूर्वं लिखितं । संवत् १४८५ वर्षे माघ वदि २ बुधे त्रुटितं समारचितं । शुभं भवतु ।

१५७ (१) द्व्याश्रयवृत्ति (सं सर्ग १२–२०) by अभयतिलक
प १९९ ३४×२

(२) प्राकृतद्व्याश्रयवृत्ति(सर्ग ८) त्रुटितपत्र २००–३१०

Colophon —

द्वितीयखंडग्रंथाग्रं ८८५८ । सकलग्रंथ १७५७४ । संवत् १४८१ वर्षे श्रीडूंगरपुरे लिखित लींबाकेन ।

१५८ द्व्याश्रयवृत्ति (प्रथमखण्ड सर्ग १–११) प २८४ ३३×२

Colophon —

संवत् १४८५ वर्षे श्रीडूंगरपुरे राउलगइपाल(?)विजयराज्ये श्रावणवदि १५ शुक्रदिने द्व्याश्रयवृत्तिर्लिखिता लिंबाकेन । शुभं भवतु ।

१५९. (१) स्थानाङ्गवृत्ति by अभयदेव प ३३८ ३२½ ×२
(२) स्थानाङ्ग (मूल) प ३३९–४६८

१६० सम्मतिटीका(तत्त्वबोधविधायिनी) अपूर्ण १–१८७ ३३½ ×२
प ३१—इति तत्त्वबोधविधायिन्यां सम्मतिटीकायां प्रथमं कांडं ।

१६१ (१) परिशिष्टपर्व by हेमाचार्य प ११९ ग्रंथाग्रं ३५००

Colophon —

संवत् १३६६ वर्षे आसोजसुदि १५ शुक्रे अद्येह श्रीअणहिलपुर पत्तने श्रीपरिशिष्टपर्वपुस्तकं संपूर्णं लिखितं ॥ शुभं ।

(२) शान्तिनाथचरित्र ग्रंथाग्र ४९११

Colophon —

षयोदशो अग्रसतेष्वतिगतेषु विक्रमात् ।
वर्षे सप्तोत्तरे वैशाख

१६२. (१) प्रश्नव्याकरण प १–७६ ३३×१½
(२) विपाकसूत्र प ७७–१०९

(३) अन्तकृद्दशावृत्ति म १३५६ प ११०-१४६
(४) अनुत्तरोपपातिकदशावृत्ति
(५) प्रश्नव्याकरणटीका म ५१०० प २७२
(६) विपाकव्याख्या मुद्रित प २७३-२९६

१९३ उत्तराध्ययनवृत्ति (सुखबोधा) by नेमिचन्द्रसूरि
प १४५; ११ X९३

Beginning:—

आत्मस्मृतये वक्ष्ये जडमति-संक्षेपरुचि(रुचि)हितार्थं च ।
एकैकार्थनिबद्धां वृत्तिं सूत्रस्य सुखबोधां ॥ १ ॥
बह्वर्था[द्] वृद्धकृताद् गंभीराद् विवरणात् समुद्धृत्य ।
अध्ययनानामुत्तरपूर्वाणामेकपाठगतां ॥ २ ॥

End:—

इति उत्तराध्ययनटीकायां सुखबोधायां षट्त्रिंशमध्ययनं समाप्तं ॥
अस्ति विस्तारवानुर्व्यां गुरुशाखासमन्वितः ।
आसेव्यो भव्यसत्वानां श्रीकोटिकगणद्रुमः ॥ १ ॥
तदुत्थवैरशाखायामभूदायतिशालिनी ।
विशाखा प्रतिशाखेव श्रीचन्द्रकुलसंततिः ॥ २ ॥
तस्याभोत्पद्यमानच्छदनिचयसदृक्साध(?)कामभवोत्थ
श्रीधारापद्रगच्छप्रसवभरसमद्धर्मकिंजल्कपानात् ।
श्रीशांत्याचार्यभृंगः प्रवरमधुसमामुत्तराध्यायवृत्तिं
विद्वज्जकस्य दत्तम[मद]मुदगिरद् यां गमीरार्थसारां ॥ ३ ॥
तस्याः समुद्धृता चैषा सूत्रमात्रस्य वृत्तिका ।
एकपाठगता सद्बुद्धीनां हितकाम्यया ॥ ४ ॥
आत्मसंस्मरणार्थाय यथा मंदधिया मया ।
अतोऽपराधमर्नं मे क्षमतु श्रुतशालिनः ॥ १ ॥
आसीच्चन्द्रकुलोद्भूता विख्यातो जगतीतले ।
अप्रमादो जिताघ्नुषः शमोत्रिताः मत्ता ॥ २ ॥
धर्मोघ मूर्तिमानेव सौम्यमूर्तिः शशांकवत् ।
वर्जितमात्मभावे राग-द्वेष-मदादिभिः ॥ ३ ॥

Further portion is found in the next folio which is not apart of the MS.

सुमिर्भव्यगुणैर्नित्यं प्रधानैः श्रुतशालिभिः ।
प्रद्युम्न–मानदेवाभिसूरिभिः प्रविराजितः ॥ ४ ॥
विश्रुतस्य महीपीठे बृहद्गच्छस्य मंडनं ।
श्रीमान् विहारकप्रभः सूरिस्तपोधनाग्रिमः ॥ ५ ॥
तस्य शिष्योऽजदेवोमुपाध्यायः सतां मतः ।
यत्रैकांतगुणापूर्णे दोषैर्लेभे पदं न तु ॥ ६ ॥
श्रीनेमिचंद्रसूरिस्तस्यवान् वृत्तिकां तद्विनेयः ।
गुरुसोदर्यश्रीमन्मुनिचंद्र[पार्श्व]वचनेन ॥ ७ ॥
शोधयतु वृहदनुग्रहबुद्धिं मयि संविधाय विज्ञजनः ।
तत्र च मिथ्या दुष्कृतमस्तु कृतमसंगतं यदिह ॥ ८ ॥

Colophon:—

संवत् ११९० वर्षे माघशुदि ११ रवौ पुष्यार्के महाराजाधिराजश्रीवीसलदेवकल्याणविजयराज्ये महामात्यश्रीनागडप्रभृतिपरमुद्राव्यापारे अद्येह प्रल्हा(ल्हा)दनपुरस्थितेन ठः नाग पवित्रीकुमारसुतजीदेवोम्यनुपराम्ययमारतिपुस्तकं लिखितं ॥

जयर–मात्र etc.

व्यासतुल्योपि यो वक्ता नानाशास्त्रविशारदः ।
स्खलति लिख्यमानस्तु किं पुनः लल्पबुद्धयः ? ॥

वचकाचक–चौरेभ्यः etc. मंगलं महाश्रीः etc. शुभं भवतु श्रीश्रमणसंघस्य ॥

१६४ चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका by मलयगिरि प १२३ × २३

Beginning:—

इति श्रीमलयगिरिविरचितायां चन्द्रप्रज्ञप्तिटीकायां प्रथमस्य प्राभृतस्य एकादशं प्राभृतप्राभृतं समाप्तं । तदेवमुक्तं प्रथमस्य एकादशं प्राभृतप्राभृतं । संप्रति द्वादशमारभ्यते । × × × ×

End:—

श्री(वी)रं सकलविदशेषपदार्थप्रविसारकं ।
निःशेषितं तमोराशिं येन सिद्धांतभास्करं ॥ १ ॥
विजयंतां गुणगुरवो गुरवो जिनवचनप्रभासनैकपराः ।
यद्वचनप्रसादमपि जातो लेशेन पटुबुद्धिः ॥ २ ॥
चंद्रप्रज्ञप्तिमिमामविगमीरां विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा साधुजनस्तेन भवतु सुकृती ॥ ३ ॥

इति मलयगिरिविरचिता चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका समाप्ता । मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु श्रीसंघस्य । प्रत्यग्रं १९०० श्लोकमानेन यथा । श्रीसीमंधरस्वामिने नमः ।

१९८. पार्श्वनाथचरित्र by देवभद्र प ३११, २९×२
See Peterson's 3rd Report

End:—

इति श्रीप्रसन्नचन्द्रसूरिपादसेवकश्रीदेवभद्राचार्यविरचितं श्रीपार्श्वनाथचरित्रं समाप्तं ।

Colophon:—

संवत् ११९९ अश्विन वदि रवावद्येह श्रीपत्त्यां गौडान्वयकायस्थकविसेलम-सूनुना पुस्तकं बल्हिनेदं लिख्यतेय समाप्यते ।

Praśasti of the Donor:—

सम्यग्विलसद्वेलामेलायामिलायां कलितविपुलशाखः सद्गुणानां निवासः ।
विततविशदपत्रो संश्रितप्रीतिहेतुर्मितधरणिधरर्द्धिः पत्रशाली विशालः ॥
श्रीमान् प्राग्वाटवंशोस्ति तत्र मुख्यफलोपमः ।
सद्भूषण सुधिः श्रेष्ठी चक्कुः समवायत ॥
चचचार्हिद्गुरोधिमय–हरहसिताकारकीर्तिच्छटाभिः
सर्वत्तीभिः समताद् धवलितवसुधः शुद्धबुद्धिर्निधानं ।
विख्याताकर्णपूरप्रतिमगुणगणः सज्जनानन्ददायी
संतोषापारवारः करजरिपुबलं हेलया यो जिगाय ॥
शीलेन शी(सी)तेव धनौघरंजिका सौभाग्यसंयोग जिगाय पार्वती ।
या शांतियोगेन निरासकास्म लक्ष्मीति जायाऽस्य बभूव सा शुभा ॥
सूनुस्तस्याः समजनि सच्छायो विबुधजनमनोहारी ।
वेहड इति विख्यातो मेरुगिरेः पारिजात इव ॥
सुविहितपदांभोजे सेवारतिर्मधुपायिका
शुभगजमसंगे पुष्टिर्मराळकुळोज्ज्वला ।
अमृतमधुरा सारा वाणी सतां हृदयंगमा
विमलमनसो यस्यावश्यं बभूव मनोहरा ॥
चरणधरणसाधुत्वादरो गुणगृहं दम–दान दयापरः ।
गुरुपदाम्बुरुहभ्रमरस्थितिः सुधीन्दुसुबोधनि धा(धी)जन्मामकः ॥
सद्धर्माभिरतिर्गुणैकवसतिः संतोषपुष्पस्रुतिः
शास्त्राभ्यासरतिर्गृहीतविरतिः सौजन्यधारापतिः ।
साधूपास्तिकृतादरतिर्गजगतिर्धीरः प्रसन्नाकृतिः
कस्याजन्मतत्तिर्निरस्तकुगतिः प्राप्तिमशुभप्रस्तिः ॥
धीरपाणामियः पुत्रस्तृतीयः सुगुणास्पदं ।
जाजकाच पितुर्बाग्मिर्मेगिम्येषां च वेदिका ॥

शुचिनिर्मलगुणैर्मिश्रं महाद्भिः शुभशालिभिः ।
प्रद्युम्न–मानदेवादिसूरिभिः मचिरान्वितः ॥ ४ ॥

विशुतस्य महीपीठे बृहद्गच्छस्य मंडन ।
श्रीमान् विहारकप्रभः सूरिस्तपोधनाभिधः ॥ ५ ॥

तस्य शिष्योऽभयदेवोमुपाध्यायः सतां मतः ।
चंद्रेकांतगुणापूर्णे रोपेर्जेमे पद न हु ॥ ६ ॥

श्रीनेमिचंद्रसूरिस्तृतनाम् इतिवर्त्तवतिनेयः ।
गुरुसोदर्यश्रीमन्मुनिचंद्र[गणि]वचनेन ॥ ७ ॥

सोपयतु शरदुणमद्गुर्वि मयि संविभाय विमलतः ।
तत्र च मिथ्या दुष्कृतमस्तु छद्मसंगतं भवित ॥ ८ ॥

Colophon:—

संवत् ११९० वर्षे माघशुदि ११ रवौ पुष्यार्के महाराजाधिराजश्रीचौलुक्यचक्रवर्त्ति-
स्यानविजयराज्ये महामात्यश्रीमागदमहंत्येभरसुप्राम्यापारे अयेह मस्त(प्र)नगर
स्थितेन ठ० माग पंडितश्रीकुमारसुवर्जीरलयोग्यमुत्तराध्ययनवृत्तिपुस्तकं लिखितं ॥

अक्षर–मात्र etc.

व्याख्यातुरस्योपि यो वक्ता नानाशास्त्रविशारदः ।
मुह्यति स्खलमानस्तु किं पुनः स्वल्पबुद्धयः ? ॥

जलानल–चौरेभ्यः etc. मंगलं महाश्रीः etc. शुभं भवतु श्रीश्रमणसंघस्य ॥

१६४ चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका by मलयगिरि प १२३ × २१

Beginning—

इति श्रीमलयगिरिविरचितायां चन्द्रप्रज्ञप्तिटीकायां दशमस्य प्राभृतस्य एकादशं
प्राभृतप्राभृतं समाप्तं । तदेवमुक्तं दशमस्य एकादशं प्राभृतप्राभृतं । संप्रति द्वादशमा-
रभ्यते । × × × ×

End—

यदि(यदि) यथाविपाकेयपदार्थप्रविसारकं ।
निर्वृतिं तमोरूपं जैनं सिद्धान्तभास्करं ॥ १ ॥

विजयन्तां गुणगुरवो गुरवो जिनवचनप्रमासमेकपराः ।
यद्वचनमाकरमपि जातो लेशेन पटुबुद्धिः ॥ २ ॥

चंद्रप्रज्ञप्तिमिमामतिगंभीरां विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा साधुजनस्तेन भवतु कृती ॥ ३ ॥

इति मलयगिरिविरचिता चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका समाप्ता । मंगलं महाश्रीः । शुभं
भवतु श्रीसंघस्य । ग्रंथाग्र ९५०० श्लोकमानेन यथा । श्रीसीमंधरस्वामिने नमः ।

१६५. पार्श्वनाथचरित्र by देवभद्र प १११, २९×२
See Peterson's 3rd Report

End:—

इति श्रीप्रसन्नचंद्रसूरिपादसेवकश्रीदेवभद्राचार्यविरचितं श्रीपार्श्वनाथचरित्रं समाप्तं।

Colophon:—

संवत् ११९९ अश्विन वदि रवावद्येहाशापल्यां गोसाम्बपकायमकविसेस्त्रण-सुनुना पुस्तक पल्लिनेदं लिप्यदेव समाप्यते।

Praśasti of the Donor—

श्वयविश्वप्रवेशामेश्लायामितायो कलितविपुलशाखः सद्गुणानां निवासः।
वितथविशदपर्वा संश्रितप्रीतिहेतुर्सितपरणिपरर्द्धिः पत्रशाली विशालः॥
श्रीमान् प्राग्वाटवंशोस्ति तत्र मुक्ताफलप्रभः।
सद्वृत्तपर्णं शुचिः श्रेष्ठी यक्षदेवः समजायत॥
षचवार्धिवुरोचिश्चय—हरहसिताकारकीर्तिच्छटाभिः
सर्वत्रीभिः समताद् भवलितवसुधः श्रुतसुतैर्निधाम।
विक्रांतकर्णपूरप्रतिमगुणगणः सज्जनानन्ददायी
संतोषापारवारः करणरिपुबल हेलया यो जिगाय॥
शीलेन श्री(स्त्री)देव बनौधरक्षिश्च सौभाग्यसंगेन जिगाय पार्वती।
या शांतियोगेन निरासकास्य लक्ष्मीरिति जायाऽस्य बभूव सा प्रमा॥
सूनुस्तस्याः समजनि सज्जनो विबुधजनमनोहारी।
देवल इति विख्यातो नीरनिधेः पारिजात इव॥
सुविहितपदांभोजे सेवारविर्मधुपायिका
भुजगकुमल्लासंगे बुद्धिर्भरालकुलोज्ज्वला।
अमृतमधुरा यस्य वाणी सदा हृदयंगमा
विमलममलो यस्यावर्ये बभूव मनोहरा॥
चरणचंचुरम्बुधुरन्धरो गुणगृहं दम—शान दयापरः।
गुरुपदाम्बुजषट्पदिः सुधीरमत्तनुजोजनि धा(वी)जलनामकः॥
सद्धर्मोभिरविर्गुणैकवसतिः संतोषपुण्यस्थितिः
दानाभ्यासरविर्धृतीवविरतिः सौजन्यधारोपतिः।
धापूपारिकहताहतिगजगतिर्धीरः प्रसभाहतिः
कल्याणव्रतविर्निरस्तकुगतिः मानिप्रणुन्नस्पृतिः॥
धीरणागाभिधः पुत्रस्तृतीयः सुगुणास्पदं।
आवकाव पितुर्भाभिभगिन्येषां च येछिका॥

मुनिर्मलगुणैर्नित्य प्रसन्नैः सुवशालिभिः ।
प्रद्युम्न-मानदेवादिसूरिभिः प्रविराजितः ॥ ४ ॥
विभूतस्य महीपीठे बृहद्गच्छस्य मडन ।
श्रीमान् जिनचन्द्रप्रभः सूरिरुत्पातमामिषः ॥ ५ ॥
तस्य शिष्योऽभ्रदेवोमुपाध्यायः सतां मतः ।
यनेकांतगुणापूर्णे दोषैर्लेभे परं न तु ॥ ६ ॥
श्रीनेमिचन्द्रसूरिरिन्दुवचनात् वृत्तिकां वहितैषः ।
गुरुसोदर्यश्रीमन्मुनिचंद्र[चार्य]वचनेन ॥ ७ ॥
शोधयतु सुहृज्जनबुद्धि मयि संविधाय विद्वज्जनः ।
तत्र च मिथ्या दुष्कृतमस्तु कृतमसंगत यदिह ॥ ८ ॥

Colophon—

संवत् ११९० वर्षे मागसुदि ११ रवौ पुष्यार्के महाराजाधिराजश्रीश्रीसमस्त-
स्थापनिकराज्ये महामात्यश्रीमानदमंडलेश्वरमुद्राव्यापारे अयेह प्रस्ता(वा)नपुर
स्थितेन ठ० माग अखिलीकुमारसुतश्रीचन्द्रयोग्यमुद्राध्ययनसूत्रपुस्तक लिखितं ॥

बसुर-मात्र etc.

इच्छासदृशोपि यो वक्ता नानाशास्त्रविचारदः ।
मुग्धेपि लिखमानस्तु किं पुन बसन्मुख्यः ? ॥

पत्रकानक-चौरेभ्यः etc. मंगलं महाश्रीः etc. शुभं भवतु श्रीश्रमणसंघस्य ॥

१६४ चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका by मलयगिरि प १३१ ×२३

Beginning—

इति श्रीमलयगिरिविरचितायां चन्द्रप्रज्ञप्तिटीकायां दशमस्य प्राभृतस्य एकादशं प्राभृतप्राभृत समाप्तं । तदेवमुक्तं दशमस्य एकादशं प्राभृतप्राभृत । संप्रति द्वादशमा-रभ्यते । × × × ×

End.—

चंद्र(वंदे) यथास्थितावशेषपदार्थप्रविसारकं ।
मिलोमितं तमोध्वस्तं जैनं सिद्धांतभास्करं ॥ १ ॥
विजयंतां गुणगुरवो गुरवो जिनवचनप्रभासनैकपराः ।
यदनुग्रहादहमपि जातो लेखेन पटुबुद्धिः ॥ २ ॥
चंद्रप्रज्ञप्तिमिमामतिगमीरां विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा साधुजनस्तेन भवतु सुकृती ॥ ३ ॥

इति मलयगिरिविरचिता चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका समाप्ता । मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु श्रीसंघस्य । ग्रंथाग्रं ९५०० श्लोकमानेन वचा । श्रीसीमंधरस्वामिने नमः ।

३६८. पार्श्वनाथचरित्र by देवभद्र प ३११, २९×२
See Peterson's 3rd Report

End:—

इति श्रीप्रसन्नचंद्रसूरिपादसेवकश्रीदेवभद्राचार्यविरचितं श्रीपार्श्वनाथचरित्रं समाप्तं ।

Colophon—

संवत् ११९९ अश्विन वदि रवावद्येहाशापल्ल्यां गौडान्वयकायस्थकविसेसदण सूनुना पुस्तकं यक्षिणेनेदं लिख्यतेम समाप्यते ।

Praśasti of the Donor—

जलधिवलयवेलामेखलायामिलायां कलितविपुलशाखः सद्गुणानां निवासः ।
विततविशदपत्रा संश्रितश्रीविरोधुर्मितपरमिपर्वभिः पत्रशाली विशालः ॥
श्रीमान् प्राग्वाटवंशोऽस्ति तत्र मुक्ताफलोपमः ।
सद्भूषण शुचिः श्रेष्ठी यशुलः समजायत ॥
चंद्रार्कविंदुरोचिभ्रम–हरहसिताकारकीर्तिच्छटाभिः
सम्पत्तीभिः समन्तात् धवलितभुवनः शुद्धबुद्धिर्निधान ।
विश्रोताकर्णपूरप्रतिमगुणगणः सज्जनानन्ददायी
संतोषापारवारः करणरिपुबल हेलया यो जिगाय ॥
धीठेन धी(सी)तेव मनोपरंजिका सौभाग्यसंगेन जिगाय पार्वती ।
या शांतियोगेन नियासभास लक्ष्मीति जायाऽस्य बभूव सा शुभा ॥
सूनुस्तस्याः समजनि सच्छायो विबुधजनमनोहारी ।
खेतरु इति विख्यातो नीरनिधेः पारिजात इव ॥
सुविहितयतियोगे सेवारक्तिर्मधुपायिका
भुजगकमलसंगे बुद्धिर्यस्य फुल्लोज्ज्वला ।
अमृतमधुरा सारा वाणी सतां हृदयंगमा
विमलमनसो यस्यावश्यं बभूव मनोहरा ॥
चरणचतुरमाधुकानादरो गुणगृह दम–दान दयापरः ।
गुरुपदाम्बुजसद्ममधिः सुधीजनसुजोजनि धा(धी)जडनामकः ॥
सद्धर्माभिरतिर्गुणैकवसतिः संतोषपुष्पद्युतिः
शास्त्राभ्यासरतिर्गृहीतविरतिः सौजन्यधारांपतिः ।
साधूनामिह सात्विगमनाभिर्धीरः प्रसन्नाकृतिः
कस्याप्यप्रवतिर्निरस्तकुमतिः मान्निमपुत्रसन्ततिः ॥
धीरत्माग्यमिषः पुत्रस्तृतीयः सुगुणास्पदं ।
आत्मप पितुर्मातृभगिन्योश्च येदिता ॥

या सी(सी)देव कर्कंकनमिकर्ड सीर्ड दमाना सखी
बाता क्याविमती सतीति गुमिनां येदममत्कारिणी ।
कस्मात्कमविवेककारिविषमा यर्मैकचिंतामतिः
सव्याया शिवदेव्यमूर्स्मसिता सा येकस्य मिया ॥
चारिणी बावकमाया पत्नी माता द्वितीयका ।
शृंगारमविरावार्थो जिनेशस्य व्यवस्थिता ॥
बारकमिवणामास सारसंवेगसंघ(ग)तः ।
बन्मवा स्फटिकाकारे मानसे सुरुचीयता ॥
कस्मांवमवन्मपमयूतपवमम्याभूचरीपाकुल-
करा मीविरलंगसंगिलम्मनाभूमंगुरः संगमाः ।
मर्मज्ञविपर्गौरवकत्रुद्धरम्याणोकसिद्धयक
श्रवण्यं स्वकीयममपिम्पद्(मिंदूपमं जीवितं ॥
शरणमसमाः सर्वे पदार्थाः सुखदेयवः ।
संसारोद्भावसारंगीसिंहोपमधर्म बर्ड ॥
मापरुंबरकर्मतावसि रविः मोक्षसौदामिनी
धामाववरसि मसुखमनमपेवः वरम्भेवति ।
लक्ष्मीः सनमारासनवमुकर्ष संध्याभरामनारो ।
वारुण्य विपथा वरा वरधुनीवेगंसि नृणां पदा ॥
वस्मात् संसारवडीवकसमिर
धामरंमामकमनमवयः काफलीनाविनेता ।
मोक्षश्रीसंगबुद्धीसुगतिपथरवः संपदाज्ञानगर्भो
भव्यानेपम्यपायो निखिलसुखजननैर्धर्म एवात्र कार्यः ॥
प्रभवति स च धर्मो ज्ञानतस्तच शुद्धं
विभवभवसरोजाभावदे सौरमं वा ।
तदपि सवतसेवाज्ञासमानाल का   त्रिभिरिदम् ॥
तथा । कामोदयावे विषयोरबुध्यात्स्नेवाय बन्धेः मविलम्बदेसौ ।
संसारसत्रे मविता विनाया ज्ञामाप्रवाम्यारसी विवेकम ॥
विशेषतो पुस्तं ज्ञानदानं । यतः—
समवसरणीतले मवितभीर्विषमोत्तिभिः
विनिर्गमत्कुम्भको विमलकेवलालोक
भवान्तो वरो म परमक्रियां विकवनोऽमेन मिया ।

मोहध्वांतांशुमाली भवघनगहनोत्सर्पिदावानलश्यामो
मानामानागपुगप्रदलिहरिह्योहामहेतीयमानः

३६६. (१) पञ्चाशक (मूळ) प १–४४
(२) पञ्चाशकवृत्ति by अभयदेव प ४५–३६६

Colophon—

संवत् १४४२ वर्षे माद्रपदसुदि २ सोमे लिखितमिदं पुस्तकं श्रीस्तम्भतीर्थनगरे लिखित ॥ छ ॥ आमूमेघी ।

३६७ (१) अनुयोगद्वार (मूळ) ग्रं २००५ प १–४१ १६¾×२
(२) ,, वृत्ति by मलधारिहेमचन्द्र प ४४–२९३

Colophon—

ग्रथाग्रं ५८८८ संवत् १४८० वर्षे कार्तिकवदि १२ रवौ मह श्रीमाधुवङ्करि वासेन लिखितं । शुभं भवतु । कल्याणमस्तु । मंगलमस्तु । श्रीसंघस्य भद्रं भूयात् ।

Praśasti of the Donor —

ॐ नमः सर्वविदे ।

पुरंदरपुरस्फाति भाति श्रीपत्तनं पुरं ।
धर्मन्यायमये यत्र नित्यं लोकः सुखायते ॥ १ ॥

बिभाति गांभीर्यगुणेन नानारत्नाश्रयश्रुतिर्भङ्गमावयुक्तः ।
रत्नाकरः (?) पुरुषोत्तमैः श्रीश्रीमालवंशाम्बुनिधिर्नवीनः ॥ २ ॥
तस्मिन् समभ्यवहारिरत्नमयत्रयामानुपमानकीर्तिः ।
निर्दूषणः सद्गुणधाम धर्ममयैककर्माजनि कर्मसिंहः ॥ ३ ॥
प्रियास्य गोरीत्यमिधा सुधासदृग्वचामपथा समयायताम्रुवा ।
विशुद्धशीलादिगुणैरनुत्तरैर्या सीतया स्वं तुल्यतामनुयी ॥ ४ ॥
तदंगभूर्भूरिसमृद्धिधामा महेभ्यसीमाजनि माळदेवः ।
बुधा अनुम्यत मवांबुधौ यं घनेश्वरस्य प्रतिबिंबमेव ॥ ५ ॥

श्रीगूर्जरेश्वरनियोगिनि रत्नपाले
तद्भाद्मस्यपि बलेन कृतं समग्रं ।
नैकानृणीकृतमथा[त्मवद् ?] बहुधा प्रकारे
स्याद्भाषितोपि दृढदर्शनधीः सुधीर्यः ॥ ६ ॥

अहो ! अनेकैः सुकृतोन्मदेन सदैकधर्मासमर्थं मयमपि ।
जनवधर्मारमस्यतुरेपिनो जिनेविद्धः शासनमत्र यः ॥ ७ ॥

मान्[व]ाना विगुणवद् गुणमार्तण्डुर्य [illegible] ।
मदनमि[र] [illegible] अति नममानाम [illegible] ॥ ८ ॥
श्रीदेवा[ल]य[ग]ीतागोपनामश्रीमत्त्रिनागपवि[illegible] ।
मेरीपरतनतगु(प)नराज् मवाली[पा]र्श्व मा [illegible] ॥ ९ ॥
पद्[मि]वानन्द[ा] कुरुते [illegible] ।
यो मनोचितमयो पवरामो(णाद्) दीप्तलोकमुदर्शयदेव ॥ १० ॥
श्रीतीर्थवाना [ि]विधि साधु-पूजा-प्रतिष्ठादिविधानधीरः ।
तदाति [illegible] व-दानादिपवित्रयन् भवि पः ॥ ११ ॥
अथवा । [illegible] धर्मकर्मसु कदापि न दीनाः ।
[illegible] देव [illegible] ॥ १२ ॥
[illegible] भूरिताभिज्ञ [illegible] ।
[illegible] ॥ १३ ॥
[illegible] इव दिवः सुरगणाः ।
[illegible] भूरिभाग्यविभवा [illegible] ॥ १४ ॥
[illegible] निपाने ।
[illegible] पयोभिः ॥ १५ ॥
[illegible] द्वितीयो [illegible] ।
[illegible] ॥ १६ ॥
[illegible] सुवस्त्रवीया ।
[illegible] सुदर्शनस ॥ १७ ॥
[illegible] श्रीगुरुवचसो [illegible] धर्माधारः [illegible] ।
[illegible] विशौ मपाने पावाकः समस्तमि [illegible] ॥ १८ ॥
[illegible] पुण्योदयेन ।
[illegible] समभिधया विभितो गुणेन ॥ १९ ॥
[illegible] वीरपुरुषचरितेन ।
[illegible] परिभूय [illegible] ॥ २० ॥
[illegible] ।
धर्मैकम[ः] श्रीगुरु-[illegible] ॥ २१ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

व्यवहारिगणमंडनमस्तकरत्नानिधर्मविधिनिरताः ।
डाहा मोका मदन माणिक्येति क्रमाद् विदिताः ॥ २३ ॥
भगवत्सुतसौदर्ये भार्ये हीराभिधस्य जयतो द्वे ।
आद्या धाणीनाम्नी हीरादेवी द्वितीया च ॥ २४ ॥
भाग्य–दाक्ष्य–विनयादिगुणाढ्ये ते क्रमेण तनयावसुवातां ।
आदिमा विजयकर्णमकर्णं सूरिमूर्तिमपरा च गजाई ॥ २५ ॥
मायादिदोषरहिता दयिता विभाति वीराभिधस्य फलकृदनुकूलचित्ता ।
या यौवनेपि विमलं मतिपथ शीलं योपासु धैर्यविरहापयशः समार्दि ॥ २६ ॥
सुतौ तयोर्भाग्यभृतौ विनीतौ समूतमूर्ती गुणभूरमूर्ती ।
आद्यः कृती मंत्रवि देवदत्तस्तथा द्वितीयो गुणरत्ननामा ॥ २७ ॥
यावाभिमानव्यवहारिमौलेरुमे अभूतां दयिते विनीते ।
तत्रादिमा सच्चरितैः पवित्रा पद्मादेवी रतिसुस्वरूपा ॥ २८ ॥
अपरा पद्मलदेवी नित्य श्रीवीतरागभक्तिपरा ।
तनुजौ मनुजौ च यथाविमे क्रमेणासुवातां द्वौ ॥ २९ ॥
श्रीजिनेंद्रपदपंकजभक्तः सर्वदा सुकृतकर्मसु सक्तः ।
आदिमो विजयते नगराजः कीर्तिपूरसितशारदराजः ॥ ३० ॥
उदयराज इति प्रथितोपरस्सकलपौरविभूषणमग्रजः ।
जयति देव–गुरूत्तमभक्तिसुभरमणी रमणीयगुणाश्रयः ॥ ३१ ॥
गोविंदनाम्नो दयितास्ति गंगादेवी सदा श्रीगुरु–देवभक्ता ।
स आशु धर्मामृतजीवनं यन्ममः कलिम्नापयितु समयः ॥ ३२ ॥
तयोर्जयप्रमिथमिताः सुताः श्रीपर्वं महाभाग्यभृतो विनीताः ।
भूताश्रयज्ञोपि दिशो यशोभिर्येषामशेषा हिमरुग्महोभिः ॥ ३३ ॥
आद्यो हरिश्चंद्र इति प्रतीतः सुतुर्द्वितीयः किल देवचंद्रः ।
ततस्तृतीयो जिनदासनामा मल्हनामा गुरु–देवभक्तः ॥ ३४ ॥
अथ च । श्रीजैनशासनसमुद्धरणैकधीराः श्रीदेवसुंदरयुगप्रवरा विरेजुः ।
तेषां पदे जनमुदे विहितावताराः श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवरा जयंति ॥ ३५ ॥
निःशेषलब्धिभवनं भुवनातिशायि माहात्म्यधाममरतोत्तमसंयमायाः(स्याः) ।
किं चात्र सर्वगुणसुंदरशिरस्सीमाभूता जयंत्यपि जिनधरशासने ये ॥ ३६ ॥
चत्वारः श्रीमहापार्योऽप्यतो शिष्या जयंत्यमी ।
यत्पादरदि वैधर्मप्रजुःपारमवत् चक्षे ॥ ३७ ॥

शांतिवृत्तेन जनमाहितः सहसगामाचयानिविद्या महिमैकधाम ।
तेऽभाविमा विविधशास्त्रविज्ञानमापतुस्या वसंति मुनिसुंदरसूरिराजाः ॥ ३८ ॥
पदत्रिंशता सूरिगुणैरुक्ततावला द्वितीया विजयं वितन्वते ।
बाग्भु(स्त्री)वाः कृष्णसरस्वतीति सद्भवाःभिधः श्रीजयचंद्रसूरयः ॥ ३९ ॥
न्यायपद महाविद्याविडंबनममृतिशास्त्रविवृतिकृतः ।
श्रीभुवनसुंदरगुरुरुत्तमास्तृतीया यशोनिलयः ॥ ४० ॥
तुर्यो वसंति जगतीविदिता निखिलांगपाठपारगताः ।
श्रीजिनसुंदरगुरवः प्रज्ञाचक्षुर्गुरुगुरवः ॥ ४१ ॥
च(द्)तम । गणाधिपश्रीगुरुसोमसुंदरप्रभूपदेशं विनिशम्य सुंदरं ।
सुवस्स मकेऽपुमा श्रियाधिपप्रवर्तमानागमलेखनेच्छया ॥ ४२ ॥
गोविंद–मगराजाभ्यां मंत्रेभ–मनुवत्सरे ।
लेखितः पुस्तको जीयादाचंद्रार्कं प्रमोददः ॥ ४३ ॥
इति प्रशस्तिः । अनुयोगद्वारवृत्तिः । म्य० गोदर–नगराजसत्कः ॥

१९८. शान्तिनाथचरित्र (प्रा) by देवचन्द्रसूरि.
मं १२१०० त्रुटित प ३२१ ३३×२

Pras'asti of the Donor—

श्रीमोदवंशसद्वंशमूल वदीर्णशाखो वंशैकहेतुरुरुपर्वपरंपराभूः ।
श्रीमाननेकगुणधृदिरिंदं मकुर्वन् प्राग्वाटवंश वदितो विदितोस्ति भूमौ ॥ १ ॥
तद्वंशकम्बप्रभवः पुरासीद् विनिर्गतः सत्पुराकुरीर्णात् ।
श्रेष्ठी विशिष्टः किल सिंहनागस्तस्याथ भार्याभवदंपिकीति ॥ २ ॥
चत्वारोप तयोः पुत्रा जाताः सर्वत्र विश्रुताः ।
णाबको वीरदत्ताभ्यो वर्षनो भ्रोणकस्तथा ॥ ३ ॥
कनककवि पितृकामवं विंवं वैः कारितं वरं ।
वत् पुण्यहेतुमानि तृषिपत्रे श्रीशांतिजिनभुवने ॥ ४ ॥
णाबकस्येष्टिनरुाब [ ] पत्नी प्रियाभवत् ।
प्रत्नः पुत्रास्तयोर्जाताः सद्गुणाभ्याः पदा इव ॥ ५ ॥
तत्राद्य आम्रदत्ताख्यो द्वितीयश्चाम्रवर्धनः ।
तृतीयः सज्जनानंददाविमूर्तिश्च सज्जनः ॥ ६ ॥
पैमाकार्यत निर्मलोपल करपार्श्वप्रभ
पार्श्वे(र्श्वे) सुपार्श्वतीर्थंकरयोर्मूर्ति वक्षोवक्षिव ।

प्रायः पूरषदीपयाचितरतान्यायभक्तप्राणिनां
श्रीमद्वीरजिनेश्वरस्य भवने मड्डाक(ह)वास्मे(स्मे) पुरे ॥ ७ ॥

पुण्यौ च पो(णा)यकस्य द्वे आसितपाती महत्तरा:(रे) ।
पद्मश्रीरिति गणिन्यग्या शिवादेवीति विश्रुता ॥ ८ ॥

मत्तुभश्रेष्ठि: सज्जनस्याथ प्रियाभूत् पद्मिनीसमा ।
यया स्वपरि[मल]पद्मामावोपिता मागणा म(स)धा ॥ ९ ॥

विश्वप्रसिद्धाः कमनीयरूपाः समीहिताः सर्वजनस्य कामं ।
तयोः सुताः कामसुता इवोच्चैः पद्मासनम् किमु न साधुर्निपाः ॥ १० ॥

तत्राद्यो धवलो नाम धी(घी)सलो देसलस्तथा ।
तुर्यो राहडनामा तु पंचमो षाहडो मतः ॥ ११ ॥

धवलस्य लक्ष्मीरिति प्रियाभीत्तम पैतयोः ।
वीरचंद्रः सुतो जातो देवचंद्रस्तथा परः ॥ १२ ॥

विमधामयतजापमरणमुत्पालत्र वीरचंद्रसुताः ।
जाता हि देवचंद्रस्य देवराजः सुतः मवरः ॥ १३ ॥

पुत्रिकैका सिरी जाता धवलस्य कलस्तत ।
निरपत्यावभूतां च पुत्रौ धींसल–देसलौ ॥ १४ ॥

राहडस्य लघुभ्राता याहडोभूज्जनप्रियः ।
भार्या जिनमतिस्तस्य पुत्रो जसडुकस्तयोः ॥ १५ ॥

सज्जनस्य तयाभूतां द्वे सुते तत्र शांतिका ।
माता शुभकासिपुत्राणां द्वितीया धांधिका पुनः ॥ १६ ॥

अथ तत्र राहडो यो विख्यातः सोमवत् गुणी प्राज्ञः ।
सुजनप्रियः सुशीलः प्रियधर्मा सर्वदोदारः ॥ १७ ॥

अपि च । सहस्रशाख(खो) सुवि नंदनाद्यः(ढ्यः) समीमनस्योनपर्यंतक ।
अप्पक्षमार्व च दधद्रुमवात्मा सुवर्णभाग् राजति मेरुवत् यः ॥१८॥

तथा । पूजां करोति विधिना सदन जिनानां मान्मून् सुवे वदुविधं समय शृणोति ।
दानं ददाति च करोति तपांसि शक्त्या धर्मं सदा समपनि गद्धिजनोचित यः १९

तस्य प्रिया दुर्गसिनामधेया धर्मार्थिनी देव–मुनीन्द्रभक्ता ।
पात्रवितीर्णवित्ता नित्य समाराधितसत्कृपिता ॥ २० ॥

या नित्यशः सात्कमूषणभूषितांगी सन्मानवस्त्रवसना शुचिशीलवर्या ।
जैनागमश्रवणमात्रसुवर्णालंकारभूष्णद्रुमवपाःश्रुकात्यवक्त्रा ॥ २१ ॥

प्रभूतपुण्यार्जनसावधानस्तस्यांगजोभूद् बबकाभिधानः ।
गुणैरमेकैरिह निःसमानः परोपकारप्रव(ण)नैकतानः ॥ २ ॥

मारूसंज्ञा तस्य भार्या विभिन्ना बभ्रे कल्याणम्यपुण्यमखीना ।
कीर्तिस्फीता सर्वदोदारचित्ता रेखाप्राप्ता कीपु छीखोत्तमा च ॥ ३ ॥

चत्वार एते तनयास्तदीया जाता धनाख्याः सुकृतावदाताः ।
तैवामिधो मङ्कसीमसिंहः स पूर्णसिंहो भुवि पद्मसिंहः ॥ ४ ॥

सुता तथा रूपलतामवेषा गुणैरमेया सुभमागवेषा ।
पश्चात् पिरम्या त(त)नुमतकेण श्रीमल्लयामदसुमीर्दचंद्राः ॥ ५ ॥

बाबाल्यकाळादपि पुण्यमेरैकताना करुणार्द्रचित्ता ।
देवे गुरौ भक्तिमती सतीका सदा तपःकर्मणि कर्मठा या ॥ ६ ॥

श्रीमत्तपागबनमौनगमासुकल्पश्रीदेवसुंदरगुरुप्रवरोपदेशात् ।
नंदेषु-वारिधि-शशांक[१४५९]मिते प्रतीते संवत्सरे बहति विक्रमभूपतीये ॥

श्रीमत्पद्मचारित्र बहुमा प्रविपेम लेखमिलेखं ।
श्रीपत्तनीयकोषो निवेसयामास सा सिद्धै ॥ ८ ॥

मोक्षाय्यकीमसाकूतो ज्ञानसत्रोपर्म परं ।
चार्चंद्रार्कमिदं जीयात् पुस्तक प्रासत्तूषण ॥ ९ ॥ श्रीः श्रीः ।

१७२. (१) ज्ञातासूत्र प १–१४४ १२×२

(२) ,, वृत्ति by अभयदेव प १–१२१

Praśasti of the Donor —

चतुरंगैर्वः स्वर्द्धैर्वमिरमितः पिंडितपुः
सुमाधुंदैः र्दुर्मीनससहस्तैर्मैडित इव ।
सुरैः सेव्यः सर्वैरमितिविजरा–प्रस्तुचक्रितैः
प्रभुः स श्रीपार्श्वो जयति नितमां यत्र सततं ॥ १ ॥

यदामर्ह्लेयच्छकोटिमिसुमरसमरचयतुरंकुरकाळो
विनामस्कमतां पत् प्रतिपदमगमत् पुण्यकोलैश्लोकैः ।
चंचद्दगगावरगेभ्यकमहस्तुपैर्धाम धर्मश्रियो यत्
श्रीमद् घोघाभिधानं सुकविजनमतं चास्तिमत्तिमस्ति ॥ २ ॥

तस्मिन् रमायाः सदने द्वीयोर्वसबरसुप्रसुमिः प्रपूर्णे ।
देवाकुले भूमिवप्रसिद्ध घोषामिधाने नगरे समृद्धे ॥ ३ ॥

त्रिभिर्विशेषकं ॥

वैभा वीक्ष्य कलिप्रभवभुजगप्रस्त समस्तं जगत्
त्राणाय ससर्ज धर्मनपरां यां दुर्जनानां ततः ।
शान्तिं पूर्णमृगांककान्तिविसरां श्रीमालवंशाभिह
प्रभदाम–विवेकवासभवन विज्ञानवारांनिधिं ॥ ४ ॥
तस्यां जातौ वृद्धात्मविमतिविमलापात्राचस्पतिः श्री-
श्रीडागारं गरीयोनरवरनिवहैर्माननीयः सदापि ।
मन्त्री मन्त्रप्रवत्त्वबलात् धुर्यधैर्यादिधर्यः
माडाडानः समजनि जनतासेवनीयोऽवनौ वे ॥ ५ ॥
श्रीयादेवीति तस्यासीद् भार्या भूरिगुणैकभूः ।
या मान–दान–शीलादिपुण्यैर्लेभे प्रसिद्धिमान् ॥ ६ ॥
तयोः सुतावजायेतां विख्यातौ क्षोणिमण्डले ।
सरवण–धींभाडानौ मधानौ व्यवहारिषु ॥ ७ ॥
आद्यः सर्वप्पनामवः सुविदितो देवालयैः सुन्दरं
सत्साधर्मिकलोकसमवत्वां गुणाविभिर्मासुरां ।
श्रीशत्रुञ्जय–रैवताद्रिषु महातीर्थेषु यात्रां घनम्
श्रीसंघाधिपतेः पदं निजकुले विस्तारयामासिवान् ॥ ८ ॥
पादलिप्तपुरेऽपूर्वलक्ष्मवाडसरोवरे ।
उद्धारं यश्चकारोरुवित्तव्ययपूर्वकः(क) ॥ ९ ॥
ससारदेवी जवि ।
कामिवरेण्यपुण्यैः फलेग्रहिः श्रीयशमुः ससर्ज ॥ १० ॥
द्वितीयोऽप्रेवभार्याभिधमः श्रीमाम् श्रीमाम् धींधनामाजनिष्ट ।
यो दुष्काले भूरिलोकानशोकान् सत्रागारे भोजयित्वा विरेजे ॥ ११ ॥
पादलिप्तपुरे पद्मप्रासाद यः समुद्दधौ ।
अन्यान्यपि बहून्येव धर्म[स्था]नानि चाकरोत् ॥ १२ ॥
सरवणसंघाधिपतेस्तनयो विनयोज्ज्वलो गुणविशालः ।
देवामाति नाम श्री(? संघा)धिपतिर्जयति प्रशमसदितः ॥ १३ ॥
सद्भाग्य–सौभाग्य–कला–सुशीला दानादिपुण्येषु च धीधुरीणा ।
अजायत जाया रमा परा भिं(पि)मलदेवीनाम्नी ॥ १४ ॥

अनयोः सुतसमय(च)यो द्वितीयो को हिः मवर ।
ई इरिनाम्नि च गौरी गुणैरायम् ॥ १५ ॥
इतश्च । श्रीमत्तपागगनमोगगनमासनाह्मी(?)वाम [सु]गोत्तमगुणावयो जयंति ।
श्रीदेवसुंदरगुरूत्तमनामधेयाः सूरीश्वरा निरुपम[ ]नामधेयाः ॥ १६ ॥
तेषां निरंतरं सम्यक् निशम्य वचनामृतं ।
[सद]यो विक्रमासिंहः प्रबुद्धहृदयांबुजः ॥ १७ ॥
[एका]दशांगीवरसूत्र-वृत्तीः स्लिलेखयन् लेखकपुस्तकस्था (?) ।
अलीलिखत् लिखिमां सपु(प)र्वा बलांगराह्नीं (?) अयनस्मयेन ॥ १८ ॥
श्रीदेवसुंदराचार्यसंवासक्षगीश्वरै(रैः) ।
वाच्यमानः सदा जीयात् पुस्तकः सज्जनस्य ॥ १९ ॥

१७३ कुसुममालावृत्ति by म हेमचन्द्र प १८४; ११×२३

Colophon—

ग्रंथाग्रं ११८१८ संवत् ११११ वर्षे आश्विनसुदि १० समो कुसुममालापुस्तक समर्थितं । छ

Praśasti of the Donor —

॥ ६० । येन विषमवधी जिग्ये क्षीयया विषमायुधः ।
स वीरः श्रेयसे भूयात् भवतां भवतारकः ॥ १ ॥
यो लक्ष्मीकमलाविलासवसतिर्गांभीर्यसत्वाश्रयो
मर्यादासमर्केतवः प्रतिदिनं यो वर्द्धमानां परं ।
चित्रं पत्रवसंगतो न हि सदा चैरस्य याहमरः
सोयं गूर्जरसंज्ञको विजयते वंशोऽखिलेऽपुर्मुवि ॥ २ ।
तस्मिन् वंशे विशदयशसा मौक्तिकाम्बराभः
सद्भिर्मान्यः

१७४ धर्मसंग्रहणीवृत्ति (अपूर्ण) प. १–२५ ; १४×२

Beginning.—

यत्राखिलार्थपदार्थधार्मकासनं शासनमद्वितीयं ।
सुरनरसपत्नविभुवित्मवाप्यपूर्व्यं जयतात्रिजानां ॥ १ ॥
ज्योतिर्वृन्दयसतोई प्रणौति वस्तुदेशिमां ।
सूरपत्तादिरमोतोयोयमातहमहरू ॥ २ ॥
श्रीपधमामसमानस्य प्रमाण तत्त्वनिर्णय ।
धर्मसङ्ग्रहणीटीकामहमापातुमुत्सहे ॥ ३ ॥

Colophon:—

संवत् १४४९ There are ten verses of Praśasti, but they are damaged.

धर्मसंग्रहणीवृत्तिय पत्तावृतप्रपा ।
म–पर्यवरगदृष्णोपमार्थमलेख्यत ॥ १० ॥
पत्तन पुस्तक लिखितं ।

१२५ (१) ज्ञाताधर्मकथा (मूल) प ११९ १५×२३/४
(२) ,, वृत्ति Is अभयदेव प १–१००

Colophon —

मयार्थ ९०३० संवत् १२८६ अश्विनवदि ४ सोमे लिखितमिदं पुस्तकं मंगल महाश्रीः ॥

१२६ (१) जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ति (मूल) प १–९९; १३×०

Colophon —

जम्बुद्वीपप्रज्ञप्ति समाप्ता । शुभं भवतु ।
संवत् १४७८ वर्षे श्रावणसुदि ५ रवौ लिखितं श्रीमद्णहिल्लपत्तने ।

(२) जम्बूद्वीपचूर्णि प १–४४

Colophon —

जम्बुद्वीपप्रज्ञप्ति चूर्णी समाप्ता । संवत् १४७९ माग व ११

(३) सूर्यप्रज्ञप्ति ग्रं २२०० प १–५०
(४) ,, टीका Is मलयगिरि प १–२१०

Colophon —

संवत् १४८१ वर्षे वैशाखसुदि ८ बुधे लिखितं श्रीमदणहिल्लपत्तने । लिपयस्तु ॥

१२७ आवश्यकनिर्युक्तिवृत्ति (त्रुटित जीर्ण) प २५० ११३/४×२

Beginning—

महानिरति ।
आवश्यकनिर्युक्तिं विवृणोमि यथागमं स्पष्टं ॥

१२८ (१) नन्दीसूत्र (मूल) प ७०० प १–१५; १११/४×२
(२) ,, टीका Is मलयगिरि ग्रं ७७३२ प १६–२२९

Praśasti No. 6 "अनुयोगद्वारवृत्ति"

१२९ (१) कल्पचूर्णि (अपूर्ण त्रुटित) प १–८१; १२×२१/४
(२) बृहत्कल्पभाष्य ग्रं ११०० प ८१–१०८

१३० सुपार्श्वनाथचरित्र (प्रा०) Is लक्ष्मणगणि

प २४५ १२ ×२

अनयोः सुतसमय(प)ो द्वितीयो को हि: मयर ।
ई दृष्टिनाभि प गौरी गुणैराधम् ॥ १५ ॥

इत्थं । श्रीमत्तपागणमगौगणमासनाधी(?)श्राम [पु]गोत्तमगुणावस्यो वर्णयंति ।
श्रीदेवसुन्दरगुरूत्तमनामधेयाः सूरीश्वरा निरुपम[ ]नामधेयाः ॥ १६ ॥
तेषां निरंतरं सम्यक् निशम्य वचनामृतं ।
[सद]यो विक्रमादित्यः मधुरहृदयसोद्भवः ॥ १७ ॥
[एका]दशांगीवरसूत्र–वृत्तीः लिलेखयत् लेखनहस्तकम्मा (?) ।
नडीलिव मिमिमो घगु(प)त्रो वस्तोगराही (?) अयतम्मयेन ॥ १८ ॥
श्रीदेवसुन्दराचार्यसंतानमुनीश्वरैः(रैः) ।
वाच्यमानः सदा जीयात् पुस्तकः सत्तकस्मयः ॥ १९ ॥

१७३ कुसुममालावृत्ति by म हेमचन्द्र प १८४; ११×२½

Colophon —

ग्रंथाग्रं १३८१८ संवत् ११११ वर्षे आश्विनसुदि १० समये कुसुममालापुस्तकं समर्थितं । छ

Pras'asti of the Donor—

॥ ६० । येन विश्वजयी जिग्ये श्रीकण्ठा विषमायुधः ।
स वीरः श्रेयसे भूयात् भवतां भववारणः ॥ १ ॥
यो लक्ष्मीकमलाविलासवसतिर्गांभीर्यसत्वाश्रयो
मर्यादासमलंकृतः प्रतिदिनं यो बन्धमानो परं ।
नित्यं बन्धुसंगतो न हि सदा वैरस्य भाजनः
सोऽयं गर्जरसंयुतो विजयते वंशोऽसितिसिंधुर्भुवि ॥ २ ॥
तस्मिन् वंशे विशदयशसा प्रोतविश्वाम्बराकः
सद्भिर्मान्या

१७४ धर्मसङ्ग्रहणीवृत्ति (अपूर्ण) प १–२५० १४×[illegible]

Beginning—

यथास्थितासेषपदार्थसार्थप्रकाशनं शासनमद्वितीयं ।
कुतर्कसंपर्कविमुक्तचित्तमवाप्नुयां जयताज्जिनानां ॥ १ ॥
ज्योतिर्म्मयतमस्कांडं मकांडं वस्तुदेशिनां ।
भूरस्यनाभिप्रयोगोपयोगमार्त्तंडमंडल ॥ २ ॥
श्रीधर्म्मायमस्मानम्य प्रमाणं तत्त्वनिर्णये ।
धर्मसङ्ग्रहणेष्टीकामहमापक्षमुत्सहे ॥ ३ ॥

तैरेव कृतप्राह्यान्या धनदानेन भूयसा ।
मनिनीमिव सत्तोपाप्रमुखाभिः सुखेच्छया ॥ १८ ॥
पुस्तकमेतदलीलिखविह्रोत्तराध्ययनसत्कटीकायाः ।
प्रांजलपक्तिविशिष्ट लिपिकरेणाक्षरसोमं ॥ १९ ॥
सूर्याचन्द्रमसौ यावद् यावद् दीपः सार्सिमवः ।
पठ्यमानो बुधैस्तावन्नंदत्वेष सुपुस्तकः ॥ २० ॥

उपदेशमालावृत्ति (कर्णिका) by उदयप्रभ

मुद्रिता प २५७, ११३ × ९३

g—

ाईत्ननोद्य भुवनाद्भुतकल्पवृक्षः मेयाफल मिविक्षोमप्रमप्रसूर्त ।
— यमिमूलममितः पवितप्रसूनमापाः सुरासुरसमाविपर्सपदोपि ॥ १ ॥
— र बः धावसुखमसुखामरोपन्हुतमपः प्रथमतीर्थपतिः पुनातु ।
नो न ॥ २ ॥

पस्य कल्पतरवः सर्वेऽप्युपादानतां ।
मं चेत् कथमन्यथा वसुमतीमखिलमकुर्वति
त्रैलोक्यैकगुरौ न गोचरममी सम्पूर्णगवत्तूर्णा ॥ ३ ॥
मेत्रीप्रवरेण कर्मभार्ग प्रतेन विनिपात्य भवाटवीषु ।
भक्तिमिपदारम ॥ ४ ॥

पसेन हंसेन पा ।
रसनप्रसत्सम्मन[स]त्तसैव हेतोः करे
ा कमलं सर्वा भवतु सा प्राणी परप्राप्ये ॥ ५ ॥
ाजपसेनस्य प्रमोः प्राशिमवर्ण्यतः ।
ारसानं पत्र पश्यति भारती ॥ ६ ॥
चविपणौ सा मा ।
पवेलपक्षविरसौ सा मातरासायते ॥ ७ ॥
ु धर्मदासगणिनः सत्वावलपमियः
रत्नधर्मरत्नमिकरः सिद्धर्षिणैवार्पितः ।
कृतमयीमावन्वतः कर्णिकां
ुवर्णकारपदवीसीमामममर्षिमवां ॥ ८ ॥

१८१ धर्मसङ्ग्रहणीटीका by मलयगिरि प ३३९; ११×२

Colophon—

संवत् १४१७ वर्षे आश्विनवदि प्रतिपत्तिथौ शनिवारे धर्मसंग्रहणी नाम ग्रंथस्य पुस्तकं लिखापितमस्ति ।

Pras'asti of the Donor —

ऊकेशवंश्यमिवास्तिसार्वसुमगाः सर्वेपि यस्मिन्नमा-
यस्मिन् धर्म-यशः-समृद्धिनिवहे वंशे(शो)पकेशाह्वये ।
आद्योमूद्धरसिंह इत्यभिधया साधुः प्रसिद्धः सुधी-
स्तस्य मोहणुणा बभूव नवलादेवीति विख्याभिधा ॥ १ ॥
तयोरमूर्वंत्सतनयानयोमी मूलाख–माल्ह–महिपाल्हसंज्ञाः ।
माल्हाभिधस्तेषु विशेषधर्मी धर्मीत्कटोऽत्युक्तमोहणर्यः ॥ २ ॥
पुण्याय पामिमदे(हुणे) निषेधी धीरः सुशीलोत्तमगेहमेधी ।
जिनेश्वराधीशिविशिष्टभक्तिसमुद्धतानन्दिः सुकृतासिपुद्धः ॥ ३ ॥
साक्षात् तीर्थमिवात्र सुविपुले चारित्र इव श्रीतपा-
गच्छे व्योमविभूषणं विमलसच्चोकलिनोर्धेद्युवत् ।
श्रीगच्छाधिपपूज्यसद्गुरुजयानंदाह्वयाः सूरयः
श्रीमंतो गुरुदेवसुन्दर इति ख्यातास्त सूरीश्वराः ॥ ४ ॥
तेषां गुरूणामुपदेशयोगाद् दान सदानंदरसानिदानं ।
विज्ञाय विज्ञो वपते[स्म] सप्तक्षेत्र्यां नवोपार्जितमात्मवित्तं ॥ ५ ॥
ज्ञात्वेत्यनमिद्मपि हि सारं ज्ञानसत्रसदर्शं यत् यत् ।
इत्यवेत्य विधायायद्विधिर्धर्मसग्रहणीवृत्तिमिमां च ॥ ६ ॥
साधुमल्ह इह सेरपति स स्तंमतीर्थनगरे गरिमाढ्ये ।
भूपराशि–जलधीन्दुमितांके वत्सरेऽमुनि निर्मलपक्षे ॥ ७ ॥
सुपरिरंभक्षितिमिह्रतराशुणावलीकं विशदावपत्रं ।
श्रीसंघपराजोपरि यावच्चास्ते सत्पुस्तकं नंदतु तावदेतत् ॥ ८ ॥

१८२ पुष्पमालावृत्ति (त्रुटित) by म हेमचन्द्र
प १–३११; ११×२

१८३ (१) जीवाभिगमसूत्र ग्रं ४७०० प १–१२३

Colophon—

मंगल महाश्रीः । शुभं भवतु । छ । संवत् १४४४ वर्षे आश्विन वदि ८ बुधे ।

(२) जीवाभिगमवृत्ति by मलयगिरि
(upto सप्तविधप्रतिपत्ति in fol. 351) प १२४–१७१, ११¾ ×२

१८४ (१) व्यवहारभाष्य प १–१२७
(२) ,, वृत्ति (अपूर्ण) प १–२७१; १०×२

Colophon.—

संवत् १७७० वर्षे चैत्र वदि ३ तृतीयातिथौ वार रवि पुस्तकं लिखित समाप्तं। सूत्र वृत्ति सर्वग्रंथ सहस्र एकत्र सूत्रांकः।

१८५. उत्तराध्ययनलघुवृत्ति (सुखबोधा अपूर्ण) by देवेन्द्र
प १५०, १०×२½

Beginning:—

प्रणम्य विघ्नसंघातघातिनस्तीर्थनायकान्।
सिद्धांश्च सर्वसार्वज्ञ स्तुत्वा च श्रुतदेवताम् ॥
आत्मस्मृतये वक्ष्ये जडमति–संक्षेपरुचिहितार्थं च।
एकैकार्थनिबद्धां वृत्तिं सूत्रस्य सुखबोधां ॥
बह्वर्थाद् वृद्धकृताद् गम्भीराद् विवरणात् समुद्धृत्य।
अध्ययनानामुत्तरपूर्वाणामेकपाठगतां ॥
अर्थान्तराणि पाठान्तराणि सूत्रे च वृद्धटीकातः।
बोद्धव्यानि यतोयं प्रारंभो गमनिकामात्र ॥

१८६ उत्तराध्ययन (निर्युक्ति–चूर्णि–वृत्तिसहित प्रथमखण्ड)
प ३०२; १४×२

१८७ (१) उत्तराध्ययन (सूत्र) ग्रं २०५६ प १–४७ ले सं १४००
(२) ,, वृत्ति (सुखबोधा) by देवेन्द्र
ग्रं १२००० प २७६; १५×२½

Praśasti of the Donor:—

नमः सर्वज्ञाय।

सम्यग्यादो गभीरो घनरसनिचितः साधुपाठीनहेतु
निर्लं सत्पद्मा निवासः कुसपरनिलयः सद्गुमानमुखैः।
दुस्पापारो गरीयान् प्रचुरवरसत्कोप्यितोपदोमी
वंशः प्राग्वाटपुंसां क्षितिवलविदितो वर्तते सिंधुकल्पः ॥ १ ॥
तत्राभवद् देवगजोपमानः सलीलगामी बहुदानवप्रः।
यो मामतः ख्यातिमितोऽर्थतश्च जने भृशं शोभित श्रुसुदासः ॥ २ ॥

परिमद्दिकर्ता मात्रः स्नाने धाम्येरकाद्वये ।
प्रजासु राजवर्गे च मान्यो मम्मुनिनिर्मितः ॥ ३ ॥
सुदती दक्षिनीनामूद् भार्या तस्येह रुक्मणी ।
सतीत्वगमना चार्मं सुवंशोमशिभाश्विनी ॥ ४ ॥
जातास्तयोस्तनयाव(श्व)त्वा विनयाम्विताः ।
अभिधानेकशोकार्याः पुरुषार्था इव प्रथा ॥ ५ ॥
तत्राद्यो वीरचंद्राख्यो वित्तार्जो निर्मलैर्गुणैः ।
वशुव-देवासेवी वीरदेवाभिधोपरः ॥ ६ ॥
तृतीयः पूर्णपालः श्रीमेघसी भाजन परं ।
यत्राधममवासीपो मार्याः सवर्णवाम्बिताः ।
राधिकीप्रमुखाः सम्य वासां साध्वीभिरुत्तमं ॥ ७ ॥
पंचाय पुत्रिका जाताः सुपवित्राय ।
मिथोर्विनयकारिण्यो वरेण्यगुणराजिताः ॥ ८ ॥
तत्रादिमा योवचशोकमान्या पेद्मन्यरम्या शिवमसु(न्सु)रैम्या ।
माता प्रतीता स्वरणीति बन्धा यशोवता(वा)ता सुपदं वराम्या ॥ ९ ॥
भियवाक्यप्रयोगेन प्रीणिताखिलचेतिनः ।
पासकमिता पत्नी वापकस्य विवेकिनः ॥ १० ॥
द्वितीया मरुदेवीति गमिनी गुणशालिनी ।
ज्ञान-दर्शन-चारित्र[गुणत्र]यविभूषिता ॥ ११ ॥
तृतीया मितर्धनोपा संतोषेति सुविश्रुता ।
यशोमतीरिति ख्याता तुर्या बहुशोमतिः ॥ १२ ॥
जिनमतीरिति ख्याता गमिनी पंचमी मते ।
मरुदेवीगणिन्यास्तु यत्तविचारिणी परा ॥ १३ ॥
चमेर्मत्यं विभाव्येवानन्यमुत्वं निशाकरः ।
कन्नितोभयलोकार्थः कालुष्यं विनते यर्प ॥ १४ ॥
अथान्यदा वाचगुणाय कर्मे स्तुत (?) सरणी गुरूणां ।
यथा मद्यायो जिनमापिता गीतराग्यमान्य विमिर्देति मोदं ॥ १५ ॥
निशम्य चैदं संजातबुद्धिर्जिनवरागमं ।
लेखयितुं मुदं प्राप्त विमलबंधुरात्मकं ॥ १६ ॥
द्वितीयं देवचंद्र च धर्मसंपद्वचेतसं ।
तृतीयं च पमार्थं शकटन्यकतोरसं ॥ १७ ॥

धैरेव कृतसाहाय्या धनदानेन भूयसा ।
भगिनीमिव सतोपाप्रमुखाभिः सुखेच्छया ॥ १८ ॥
पुस्तकमेवदलीलिखविहोत्तराध्ययनसत्कटीकायाः ।
श्रीजयपंक्तिविशिष्टं विविकरेस्याक्षरसोम ॥ १९ ॥
सूर्याचन्द्रमसौ यावद् यावद् द्वीपः सार्णवः ।
पठ्यमानो बुधैस्तावन्नंदत्वेष सुपुस्तकः ॥ २० ॥

१८८ उपदेशमालावृत्ति (कर्णिका) by उदयप्रभ

मुद्रित प १५७; ११३×२३

Beginning:—

अर्हं । अर्हन्नोतु भुवनाद्भुतकस्तादाः श्रेयःफल निबिडबोधसुमप्रसूर्त ।
यस्मांत्रिमूलममिवः पवित्रमसूत्रमायाः सुरासुरनगाधिपपर्णदोपि ॥ १ ॥
देवः स वः शतसुरमसुखामरोपकुसुप्रभः प्रथमतीर्थपतिः पुमातु ।
मुक्तिक्रमो म ॥ २ ॥

यस्य कल्पतरवः सर्वेप्युपादानतां ।
मैरवं चेत् कथमन्यथा वसुमतीमखिलभकुर्वति
त्रैलोक्यैकगुरो म गोचरममी जगुर्जगद्भुर्वा ॥ ३ ॥
दुर्गमभीममसितीव्रतरेण कर्मव्रातं व्रतेन विनिपात्य मवाटवीषु ।
मुख्यबलिभिवमक्षिमियदास्म ॥ ४ ॥

र्वसेन हसेन या ।
किंवस्त्वमसनप्रसक्ष्मन[स]स्सैव देतोः करे
कुर्वाणा कमलं सतां भवतु सा प्रार्थी परब्रह्मणे ॥ ५ ॥
जीयाद् विजयसेनस्य प्रभोः मातिमदर्पणः ।
प्रतिबिंबितमात्मान यत्र पश्यति भारती ॥ ६ ॥
र्धचक्षाद्भुतपुण्यपण्यविपणी सा मा ।
परेशपद्मविरसो सा मावदाशास्पदे ॥ ७ ॥
गाथाख्याः स्फुट धर्मदासगणिनः सद्भावरूपमियः
किं नैप स्फुरदर्थरत्ननिकरः सिद्धर्पिणैवार्पितः ।
तेनैतामतिदुर्धरस्सुरमयीमादम्बतः कर्णिकां
वृर्त्ति मेत्र सुवर्णवारपत्रलीसीमाभमभिमतां ॥ ८ ॥

पारिमल्लिकर्ता मातः श्वाने धान्येरकान्वये ।
प्रभासु राजवर्गे च मान्यो मन्तुविवर्जितः ॥ ३ ॥
सुर्वदी देविनीनामूद् भार्या वसेद् रुक्मणी ।
सखीत्वममता कामं सुर्वशोभवितशालिनी ॥ ४ ॥
जाताश्चयोश्चतमपात(श)मया विनयान्विताः ।
अभितानेकश्लोकार्थाः पुरुषार्था इव त्रयः ॥ ५ ॥
तत्राद्यो वीरचंद्राख्यो विख्यातो निर्मलैर्गुणैः ।
पगुरु–देवासेवी वीरदेवाभिधोपरः ॥ ६ ॥
तृतीयः पूर्णपालः श्रीश्रेयसां भाजनं परं ।
यथाक्रममथामीषां भार्याः सचर्यपान्विताः ।
रत्निनीमसुदाः सम्यं यासां साध्वीमिरायमत ॥ ७ ॥
पंचाय पुत्रिका जाताः सुपवित्राम ।
पित्रोर्विनयकारिण्यो वरेण्यगुणराजिताः ॥ ८ ॥
तत्रादिमा वांधवलोकमान्या पैठुन्यशून्या विनमञ्च(मृ)दैन्या ।
नाम्ना मनोबा सरणीति धन्या यशोमता(ता)वा सुवयं वराम्या ॥ ९ ॥
जिनधार्मकर्मयोगेन मीनितालिश्चेद्विवः ।
पारुडमणिजः पत्नी भावकस्य विवेकिनः ॥ १० ॥
द्वितीया मरुदेवीति गमिनी गुणशालिनी ।
ज्ञान–दर्शन–चारित्र[गुणत्र]यविभूषिता ॥ ११ ॥
तृतीया भिवसेवाया रुद्रोपेति सुनिश्चिता ।
यशोमतीरिति क्याता तुर्या मधुमनोवशिः ॥ १२ ॥
विनयश्रीरिति ख्याता गमिनी पंचमी क्रमे ।
मरुदेवीगमिन्यास्तु सदा देवासिनी परा ॥ १३ ॥
कर्मेमेत्यं विभाव्येवानन्यतुल्यं निशाकरः ।
भजितोम्यसत्सेनाताः चातुम्य विभवे यश ॥ १४ ॥
जयाम्यया वाचसुवाच वर्ण सुम (?) सरणी गुरूणां ।
यथा महार्थो जिनभाषिता श्रीरत्नप्रभसान्न चिनिर्दिश्य मोर्ह ॥ १५ ॥
नेशाम्य पैर्व संज्ञाणपुस्तिर्जिनवरागमं ।
प्रथमं तु सूत्रं प्रदा चिमलचंद्रनामके ॥ १६ ॥
द्वितीयं देवचंद्रं च धर्मसंप्रदायेत्तरं ।
तृतीयं च यशश्चंद्रं सुस्थमपूतोदरं ॥ १७ ॥

धीरेव छवसाह्रास्या धनदानेन भूपसा ।
भगिनीमिव स्वोपाय्यमुखामिः सुखेच्छया ॥ १८ ॥
पुस्तकमेतदलीलिखविहोत्तराध्ययनसत्कटीकायाः ।
मोक्षपत्तिविशिष्टं विविकरेखाक्षरसोर्भ ॥ १९ ॥
सूर्योचन्द्रमसौ यावद् यावद् दीपः सार्णवः ।
पठ्यमानो बुधैस्तावन्नन्दत्वेष सुपुस्तकः ॥ २० ॥

१८८ उपदेशमालावृत्ति (कर्णिका) by उदयप्रभ
मुदित प २५७; ११३ × २३

Beginning—

अर्हं । अर्हन्नतोड भुवनाद्भुतकस्तुभ्यः श्रेयःफलं निखिलबोधसुमप्रसूतं ।
यस्मोभिमूलममितः पवितमसूनमायाः सुरासुरनगाधिपसंपदोपि ॥ १ ॥
देवः स वः सततमुक्तममुक्तासरोजक्रमः प्रथमतीर्थपतिः पुनातु ।
मुक्तिक्रमो न ॥ २ ॥

यस्य कल्पतरवः सर्वेप्युपादानतां ।
नेत्थं चेत् कथमन्यथा वसुमतीमश्मिमकुर्वति
त्रैलोक्यैकगुरो न गोचरममी जगद्गुर्जगचक्षुषां ॥ ३ ॥
सुगेममीमससितीव्रतरेण कर्म्ममार्ग प्रतेन विनिपात्य महावर्धीपु ।
मुक्तवक्षिमियमशिमियवरम ॥ ४ ॥

वंसेन हसेन वा ।
किंवास्कमसमप्रसक्मन[स]यमेव हेतोः करे
कुर्वाणा कमलं सतां भवतु सा ब्राह्मी परब्रह्मणे ॥ ५ ॥
जीयाद् विजयसेनस्य प्रभोः प्रातिभवर्पणः ।
मतिर्विवितमास्मानं यत्र पश्यति भारती ॥ ६ ॥
संघस्यान्नुतपुण्यपण्यविपणी सा मा ।
परैसपद्मविरसौ सा मावराद्मापदे ॥ ७ ॥
गयाकाः खलु धर्मदासगणिनः सब्रावरूपश्रियः
किं चैव स्फुरदर्थरत्ननिकरः सिद्धर्षिणैवार्पितः ।
तेषैवामविद्वद्वर्गसत्कमपीमातम्बतः कर्णिकां
वृत्तिं मेत्र सुवर्णकारपदवीसीमाममर्मिमतां ॥ ८ ॥

पारिमद्रिकवो मातः स्थाने चाम्पेरकाह्वये ।
प्रकाशु राजवर्गे च मान्यो मन्मुनिवर्णितः ॥ ३ ॥
मुधंदी इंहिनीवाभूद् भार्या तस्येह रूक्मणी ।
सतीव्रतमना काम्यं सुधंशोमविशालिनी ॥ ४ ॥
जाताश्चत्वारस्तनयाव(च)मया विनयान्विताः ।
अमितामेककोष्णर्थाः पुरुषार्था इव ध्रुवः ॥ ५ ॥
तत्राद्यो धीरचंद्राख्यो विख्यातो निर्मलैर्गुणैः ।
वगुद–देवासेवी वीरदेवाभिधोपरः ॥ ६ ॥
तृतीयः पूर्णपालः श्रीश्रेयसो माजन परं ।
यथाक्रममथामीषां भार्याः सद्धर्मान्विताः ।
राजिनीप्रमुखाः श्रेयं जाता साध्वीभिरामर्य ॥ ७ ॥
पंचाथ पुत्रिका जाताः सुपवित्राश्च ।
पित्रोर्विनयकारिण्यो वरेण्यगुणसमन्विताः ॥ ८ ॥
तत्रादिमा बोधकलोकमान्या पैतृक्मघाम्या शिवमतु(मृ)देव्या ।
माद्मा प्रतीता सरणीति धन्या यशोमता(चा)या सुवर्य श्रहान्या ॥ ९ ॥
मिथ्यात्वपथयोगेन मीलिताखिलदेहिनः ।
पासवधमिनः पत्नी श्रावकस्य विवेकिनः ॥ १० ॥
द्वितीया मरुदेवीति गन्मिनी गुणशालिनी ।
ज्ञान–दर्शन–चारित्र[गुणत्र]यविभूषिता ॥ ११ ॥
तृतीया भिवसंतोष्य सतोपेति सुविश्रुता ।
यशोमतीरिति ख्याता तुर्या बहुयशोमतिः ॥ १२ ॥
विमलश्रीरिति ख्याता गन्मिनी पंचमी जने ।
मरुदेवीगन्मिन्यास्तु सदाऽवेवासिनी पर ॥ १३ ॥
धर्मैर्मस्यं विमात्येवानन्यातुल्यं विभाकरः ।
कथितोऽस्वतनांतः स्मतुल्यं विभाते परं ॥ १४ ॥
अथान्यदा वाचकुपाद कर्म सुम (?) सरणी गुरुणां ।
यथा महार्थो जिनमापिता गीरासायमाना विनिहंति मोहं ॥ १५ ॥
मिश्रव्य चैव संसारपुर्विजिनागमे ।
लेखयित्वा सुर्व याम विमलपुस्तकामके ॥ १६ ॥
द्वितीयं दैवसंहं च धर्मसंहवपेवतः ।
तृतीयं च यथार्थं सुकल्पसूत्रोदलं ॥ १७ ॥

गर्वात् पूर्वमनार्हरैरवहितैः पश्चात् ततो विस्मितैः
मस्तिष्केषु विसृत्वात्मभिरयो यावेनुवारं क्षणात् ।
आम्रैर्मानिमनीषिणां परिणता पुस्तेन भागप इ
त्याक्षिप्तैरथ सेव्यतेम सहसा यः सार्वं वाग्मिभिः ॥ १० ॥
यस्योपदेशममृतोपममिव निपीय श्रीवस्तुपालसचिवेश्वर–तेजपालौ ।
संघाधि(धि)पत्यमसमं जिनतीर्थयात्रासंवर्धनाच्चिवदातक्रतुम्णो (?) ॥ ११ ॥
श्रीमद्विजयसेनस्य सोमनर्म्म नमस्यत ।
यहासिता ध्रुवाः कर्त्त गुणाः शिष्या सु(स्त्र ?ः स्य)मूषसु ? ॥ १२ ॥
शिष्यस्तस्य च समुणक्षणचणः साहित्यसौहित्यवा
मुपचक्रविवर्ककर्कशमतिः सिद्धांतमुद्रातुरः ।
श्रीधर्माभ्युदये कविः प्रवितसद्दुर्वादिगोत्रे पवि
स्तामेषामुदयप्रभाप्रगमसूद् वृत्तिं व्यधात् कर्णिकां ॥ १३ ॥
तस्याज्ञया विजयसेनमुनीश्वरस्य
शिष्येण सेयमुदयप्रभदेवनाम्ना ।
योग्या विशेषविदुषामुपदेशमाला–
वृत्तिः कथामथनवोमिनवा वितने ॥ १४ ॥
प्रथमादर्शे प्रथमानमानसो देवबोधविबुध इमां ।
स्वपवित्रैरिव स्नापयिता गुरुपु मतोतमुत साहाय्यं ॥ १५ ॥
चांद्रे कुले कलशवः किल सूरिदेवानंदाभशिष्यकनकप्रभसूरिनाम्नः ।
प्रद्युम्नसूरिरकृत पवित्रामसुप्रभुर्वृत्तिपर्योपुपदशोधपदेष वृत्तिं ॥ १६ ॥
उत्सेकतोऽसूत्रमिरूपणाद्ययाशातना स्वात्म तनुतापि काचित् ।
मिथ्यास्तु मे दुष्कृतमत्र साक्षी श्रीसंघभट्टारक एव तीर्थ ॥ १७ ॥
एकैकेन विमोहयत्यपरणीकिरवा कषायाभिमान
दीपे मातु–र्हृत्प्रापुपामपि ममप्रेक्ष्य दुरत्मनः ।
मंत्रस्याष्टदलैरिहेद्र जपितैर्मे पंचभिः सिद्धये
गाथाभिर्गुरुपुंकिता पिप्रपदे जप्योपदशावलिः ॥ १८ ॥
कल्पाधिःकिरणाविवो विवरणाद् विज्ञाप विज्ञामना
मात्रापादुपदन्यपद्धतिमिमामावेक्षमानो मुदा ।
श्लोकामोपरिवर्निवर्णमभिमुखी बुर्वीत वीतागमकी
वृत्तिर्निवृत्तिरेवनां शिवपुरीमाप्यप्रयाणः कृती ॥ १९ ॥

यदः ।

स्याविधिविचकपदनाकुसुमते यशांसि सु शिल्पिनः ॥ १ ॥

End —

कल्पस(मठ)नमसूत्रोमोपदिष्टसंघाधिसर्प्पी-
विपदिककिवसूर्निनीलमाळीकलोति: ।
शिवश्रि—रविराजोपनः केवली
परिषज्जनुपरमा श्रीजिनो वः श्रियेस्तु ॥ १ ॥
श्रीवर्धमानः क्षमिनो मनांसि जिनो जिनोतु त्रिपदी यदीया ।
व्याप्नोति विश्वं कठिनादकर्मव्ययोरिता विश्वमवस्वरली: ॥ २ ॥
श्रीवीरशासनमहामहिमा गरिष्ठः श्रीभद्रबाहुमिहिरायचरणमहिमा ।
यस्तेऽजनानपि कुसुमगपसंघा श्रीमानयं विजयते बतिमूलसंघा ॥ ३ ॥
श्रीमार्गेशकुले सुधीक्षचिवुः श्रीमस्मरेश्रमभोः
पट्टे पारगतागमोपनिषदां पारंगमा मामणीः ।
देवः संयमदेवर्व विरवधिवेविपवागीश्वरः
संवाद्वे कविकल्पमेपरमसुमः श्रीशांतिसूरिर्गुरुः ॥ ४ ॥
प्रतिः स्वपि न क्वापिवल न नमे मैयायिको नावकं-
स्वार्यकः परिपाकमुखितमतिर्बौद्धस्य लौद्धनमात् ।
भाव् वैशेषिकलेखुषी च विदुषी चाचाय वेदांतिके
दांति: वेदक्ष्मय धनुरवते धीमांनमीमांसकः ॥ ५ ॥
तत्पट्टे प्रथमः क्षमिमधुरमूधानंदसूरिः परः
संघर्षेऽमरचंद्रसूरिरविनूनामसूमसनि: ।
सप्तम् यस सरस्वतीमसरमे सिद्धेस्तितुः संसदि
मात्रेमेवरसि वेवसीवदरसामायापेक कायेते ॥ ६ ॥
सिद्धांतोपनिषन्निषण्णहृदयो वीक्षमसूत्तरे
पूज्यः श्रीहरिभद्रसूरिरमवचारित्रिणामग्रणीः ।
श्रोत्वा यस्यमनाम्येपदिनिरात् वस्मिनवकारतः
संशुद्धे कविकाळगौतम इति व्याविर्विगमे गुणैः ॥ ७ ॥
गुरुः श्रीहरिभद्रोय क्षेमेबिभ्रमतःश्रियं ।
मोहद्रोहाय चारित्रनृपमासीरवीरतां ॥ ८ ॥
तत्पट्टे विजयसेनसूरयः पूरयंति कृतिनां मनोरथान् ।
तद्गती धृपमसूदं मृतना कामधेनुरिव सर्वकामदं ॥ ९ ॥

इदम मेघावयिता धर्मिणिर्मर्मकर्मठा ।
घोषानगरवास्तव्यसंत्रीसिंघावनूद्‌भवा ॥ ३ ॥
कडुआ–धांगावधुम्पद्यिकडुवाम्बिता सुधर्मरता ।
भीमझैनैरागममक्षिमरोक्तसितवेतस्का ॥ ४ ॥
तपाविपमीगुरुसोमसुंदरोपदेशवशयस्य दिग्विगु १४८१ वत्सरे ।
अठीलिखत् स्वस्य हिताय चन्द्रप्रज्ञप्तिपूर्णि वरसाइपुस्तके ॥ ५ ॥
श्रीरस्तु ।

१९० आवश्यकनिर्युक्तिचूर्णि (प्रा०) प ४०३, १२ × २½

Colophon:—

आवस्सगनिज्जुत्तिचुण्णी समत्ता । मगलमस्तु ।
संवत् ११६७ वर्षे पोषसुदि सोमे अपराह्नयां मा । आवश्यसूक्तिभिः
श्रेयसे अष्टावक्षसहस्रप्रमाणमावश्यकचूर्णिपुस्तक नम्य गृहीत ॥

१९१ भगवतीविशेषवृत्ति by अभयदेव प ४१८, १२ × २

Colophon —

संवत् १११८ वर्षे पौषसुदि ९ समौ श्रीमरुकोटवास्तव्यसा० हरियडसुत सा०
वि(थि)रपाल तत्तनय वीरुनेपाम्यां कुटुम्बश्रेयसे पितृव्यसारास्वीश्रेयोर्थं इह
ग्रामवसते के भगवतीवृत्तिपुस्तक लिपापित ॥

१९२ त्रिषष्टि (प्रथम पर्व) प ११८, १२ × १½

Colophon:—

संवत् १२७२ वर्षे मार्ग वदि ११ सौमे पुस्तकं लिखितमिदं ॥

१९३ विशेषावश्यकवृत्ति (द्वितीयखण्ड) प ११८, १५ × २

Beginning:—

वंदेसु निरिस्सह पाय सामण्णओ etc.

Colophon:—

समस्त प्रथाग्रं २८००० शुभ मवतु । संवत् १४५१ वर्षे भाद्रपदवदि १४ गुरौ ।
प्राग्वाटज्ञातीयव्य० आयामार्यया मा० आसलदेव्या व्य० आकाधर्मसीह
वाछा-देवादिपुत्रैः सितादिपौत्रैश्च युतया तपागच्छनायकश्रीदेवसुंदरसूरिगुरूणामु
पदेशेन श्रीपत्तने सं १४५१ वर्षे श्रीविशेषावश्यकद्वितीयखंड लेखयति स्मेति भद्रं ॥

१९४ प्रमेयकमलमार्तण्ड (प्रथमखण्ड) प २७८; ११ × २

Colophon:—

प्रमेयकमलमार्तंडः ग्रंथ: मं० हीरामाया आ० पींभूसुतः ।

तस्मोमिलरसमभूमिकमशमासारयमोगम्य
यावद् माति जगद्गुरोर्भगवतः श्रीवैसिद्धा शासनं ।
तावत्प्रावक–साधुधर्मविजयवर्तमाश्वयांकिनी
वृत्तिर्वचनमालिका विजयतां धर्मोपदेशाश्रयः ॥ २० ॥

खेमं पुरे धवलके नृपवीरवीरमंत्रीसपुण्यवसतौ वसतौ वसद्भिः ।
वर्षे मह-ग्रह-रवौ रत्नमार्कसंख्यैः श्लोकैर्विशेषविवृतिर्विहिताश्रुवको ॥ ११

इत्याचार्यश्रीउदयप्रभसूरिसंघटितायामुपदेशमालायां कर्णिकायां विशेषवृत्तौ
तृतीयः परिच्छेदः संपूर्णः । ग्र १७१४ एतावता च संपूर्णा उपदेशमालाया
कर्णिकाख्या विशेषवृत्तिरिति ग्रंथ १२२७४ । छ । छ ॥

१८९. (१) चन्द्रप्रज्ञप्ति (मूल) प १–४६; ३६३ x२१

Colophon—

संवत् १४८० वर्षे फागुणवदि ११ रवौ । ॐ श्रीसीमंधरस्वामिने नमः ।
छ । शुभं श्रीः ॥

(२) चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका by मलयगिरि प १–२७१

Beginning—

जयति पदार्थसार्थोपपदार्थप्रविकासकं ।
निर्मोहितं तमोऽस्पृष्टमैं सिद्धांतभास्करं ॥ १ ॥
विजयन्तां गुणगुरवो गुरवो जिनवचनभासनैकपराः ।
यद्वचनवशादहमपि जातो लेशेन पटुबुद्धिः ॥ २ ॥

End—

चंद्रप्रज्ञप्तिमिमामतिगंभीरां विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा साधुजनस्तेन भवतु कृती ॥

इति श्रीमलयगिरिविरचिता चंद्रप्रज्ञप्तिटीका समाप्ता । मंगलं महाश्रीः । शुभं
भवतु श्रीचतुर्विधसंघस्य ॥ ग्रंथाग्रं ९५००

Colophon—

संवत् १४ आषाढादि ८१ वर्षे भाद्रपदवदि १ रवौ ।

Praśasti of the Donor—

ॐ नमः । श्रीश्रीमालकुले लेखा मंत्री धारूख तत्प्रिया ।
आसंस्तत्तनया मेघा–मेघा–सेगाड़माभिधाः ॥ १ ॥
तेषां जाती धर्मिणि कर्मान्याः क्रमादिमाः पञ्च ।
नैमपुत्रा गोरा–सांईना–रामदेव–आंत्यकाः ॥ २ ॥

श्रम मेघादयिता धर्मिणिर्धर्मकर्मठा ।
घोघानगरवास्तव्यमंत्रीसिंघावनूद्भवा ॥ ३ ॥
कदुआ–धांगावधुमसुतिकुटुम्बान्विता सुधर्मरता ।
श्रीमच्छ्रेणेराणमभक्तिमरोवसितवेवस्का ॥ ४ ॥
तपाविधश्रीगुरुसोमसुन्दरोपदेशवशपद्म दिग्गिनु १४८१ वत्सरे ।
ललीलिखत् स्वस्य हिताय भव्रमक्षतिसूर्णि वरलाडपुस्तकं ॥ ५ ॥
श्रीरस्तु ।

११० आवश्यकनिर्युक्तिचूर्णि (प्रा०) प ४०१; ११×२½"

Colophon:—

आवस्सगनिज्जुत्तिचुण्णी समत्ता । मगलमस्तु ।
संवत् ११६७ वर्षे पोषशुदि सोमे जयपताकायां श्रा । आवश्यवृत्तिभिः
श्रेयसे अष्टावशसहस्रप्रमाणमावश्यकचूर्णिपुस्तकं मम्य गृहीत ॥

१११ भगवतीविशेषवृत्ति by अभयदेव प ४१८, १२"×२

Colophon —

संवत् ११३८ वर्षे पौषशुदि ९ शनौ श्रीमदशोठवालम्बसा० हरियशसुत सा०
वि(मि)रताख तत्तनय धीरऽसेपास्यां कुटुंबश्रेयसे पितृम्बसारात्रीभेयोर्थं इह
शासनकाले के भगवतीवृत्तिपुस्तकं लिखापितं ॥

११२ त्रिपष्टि (दशम पर्व) प ११८, ११×२½

Colophon:—

संवत् १३७२ वर्षे मार्गे वदि ११ सौमे पुस्तक लिखितमिदं ॥

११३ विशेषावश्यकवृत्ति (द्वितीयखण्ड) प ३१८; १५×२

Beginning:—

वंदेसु मिरिस्सद पाय सामण्णओ etc.

Colophon:—

समस्त ग्रंथाग्रं २८००० शुभं भवतु । संवत् १४५१ वर्षे भाद्रपदवदि १४ गुरौ ।
मान्धाटझातीयव्य० आयामार्थया भा० भासकरेण्या व्य० आकाधर्मसीह
नाग-देवादिपुत्रैः सिकाविधौत्रैव पुत्रया सपातव्यमामकश्रीदेवसुन्दरसूरिगुरूणाम्
सौवर्णं श्रीपत्तने सं १४५१ वर्षे श्रीविशेषावश्यकद्वितीयखंड लेखयति स्मेति भद्रं ॥

११४ प्रमेयकमलमार्तण्ड (प्रथमखण्ड) प २७८; ११×२

Colophon:—

प्रमेयकमलमार्तण्ड ग्रंथ। सं० हीरमार्याभा० पीथूसाक्ष: ।

१९५. उपासकदशादिपञ्चाङ्गसूत्रवृत्ति by अभयदेव

प २२६ ११×२

Colophon —

पंचानामपि वृत्ति–सूत्र–सर्वाग्रं ११५६९

संवत् १४५५ वर्षे ज्येष्ठसुदि ३ गुरु पचांगीसूत्र–वृत्तिपुस्तकं लेखयांचक्रे

श्रीकाककसिद्धार्थनगरनागनिवासोत्र ज्ञानसिंध।

संज्ञातः सचिवामणीर्गुरुयशाः श्रीस्तम्भतीर्थे पुरे ।

यस्तुर्जिनमतिमेकसुमतो श्रीमानिमो मंत्रिपद्

लेखाय लिखितो शुभावलिमनःश्रीविमलः पुस्तकः ॥ १ ॥

शुभं भवतु श्रीसंघभट्टारकस्य । छ । छ ॥

Prasasti of the Donor —

नमः श्रीसर्वज्ञाय ।

प्राग्वाटवंशसुकुलकमलमहितः श्रेष्ठी बभूव भुवि लापण इत्यभिख्यः ।

श्रीधांधुरचितमरमाधुर्भिर्विसारैपैः सर्वतोपि भरणि भवलीचकार ॥ १ ॥

एतत्पानिगृहीती साध्वीरिति विश्रुता विमलशीला ।

जिनवचनचतुरंगा या गंगामनुकरोति निजचरितैः ॥ २ ॥

आसूरिततियाना सकर्णजनपर्मीनगुणयिमहा ।

अभवत् तयोरुभूता जिनाभिपूजाभिधानरता ॥ ३ ॥

तामुपयेमे सुकृती मंत्री वरो वीरमो विमलबुद्धिः ।

पीतलकसमलपीतार्चापलपेपीमसूतगुणम्मा ॥ ४ ॥

सत्पात्रदानसमभीष्टमूरिचिता श्रीधर्मकर्मकरणमयनैकचित्ता ।

या कैर्निजुवचरितैर्निजुपमयोपसामासय समक्तमिह कसत्यसिंहा ॥ ५ ॥

श्रीमत्तपागणनभोंगणसूरसूरिश्रीदेवसुन्दरगुरुप्रवरोपदेशं ।

श्रुत्वा सुधासममसीमगुणासमाना या श्रावकाचरमचारपरतांच चारम्भू ॥ ६ ॥

मत्वाधारतरं धर्मं धनफलं क्षिप्तुर्निजमवचा

वैदेपूर्वपि–श्रीतवीथिविति १४५४ मिते संवत्सरे वैक्रमे ।

अस्मीवेमवपारिवापिवनते श्रीस्तम्भतीर्थाभिधे

तिगिवीलिपदेवत्सुवर्म पंचांगिकापुस्तक ॥ ७ ॥

या चंद्रार्कमेवत् विरचिवनतुरमंदसंपद्विशेषं

संस्यावत्रिर्मुनीरिन्द्रभाद्रमिवला वाच्यमानं विरि्ः ।

वप्युद्गताशिरेकाकुकनिसिखजगञी[बजी]मासुकस्य
मेयःश्रीहेतुमूतं प्रवचनमनघं जैनमेतच जीयात् ॥ ८ ॥

१९९. आवश्यकलघुवृत्ति by तिलकाचार्य प ३५९+१
ग्रंथसंख्या सर्वाग्र १२३२५

Praśasti of the Donor—

अणहिलपुरमस्ति प्रतिकप्रायमूर्ध्वो नय–विनय–विवेकच्छेकलोकावकर्ण ।
अपरनगरशोभागर्वसर्वस्वचौरं वरजिनगृहमालास्वर्विमानोपहासि ॥ १ ॥
श्रीश्रीमालकुलसत्र राजाख्यः श्रेष्ठिपोभवत् ।
मानादानादिसद्धर्म्मकर्म्मकर्म्मठमानसः ॥ २ ॥
तस्य राजलदेवीति जायाऽजायत सद्गुणा ।
विवेक–विनयप्रज्ञा शीलालंकारधारिणी ॥ ३ ॥
सांगा सोमा मेघा भूपति पाँचाह्वयास्तयोः पंच ।
पुत्राः सुतीर्थयात्रायात्रासंघाधिपत्यपदाः ॥ ४ ॥
नामलवर्धचतुर्थीकायोत्सर्गैकवत्सरः सततम् ।
सांगाख्यः संघपतिर्विशिष्य तेष्वत्र सुकृतक्रियो जज्ञे ॥ ५ ॥
तेषां सांगादीनां पंचानामपि च पंच पत्न्योमूः ।
कामलदेवी सिंगारदेवि मामिक्यदेवी च ॥ ६ ॥
माणकदेवी पासलदेवी क्रमाताः सुशीलतः क्रमतः ।
श्रीदेव–गुरुषु भक्ताः सद्धर्मकर्म्मविधौ ॥ ७ ॥ युग्मम् ।
सांगा–कामलदेव्योस्तनयाः पंचाभवन् क्रमादेते ।
श्रीधर्मकर्म्मकुशलाः सम्यक्त्वाद्यैर्गुणैः महिताः ॥ ८ ॥
मनाख्यः प्रथमस्तेषां धर्मणः कर्म्मणस्तथा ।
वाढाख्यश्च चतुर्थोस्ति योधाख्यः पंचमः पुनः ॥ ९ ॥
पुत्र्यौ तथा द्वे गुणराजिराजिते पूरीति वाचूरिति विश्रुताभिधे ।
यन्मानसं श्रीगुरु–देवभक्तियुक् श्रीधर्मपीयूषरसेन पूरितं ॥ १० ॥
दयिताः क्रमतस्तेषां विमलान्वय–विनय–शीलसंपन्नाः ।
रतनू कोरू मांई मांकू वाल्हीति नामानः ॥ ११ ॥
मनाकस्य समधरः सालिगश्च सुतावुभौ ।
धर्मणस्य संघपतेर्हर्पो–याल्हमिधौ पुनः ॥ १२ ॥
वाढाकस्य मांई जाया हंसो योधांगजस्तथा ।
सर्वेप्यमी गुणमणिश्रेणिरोहणमूधराः ॥ १३ ॥

नानाविधान् धर्मविधीन् सृजन् सदा विशुद्धधीः संघपतिस्तु कर्मणा ।
श्रीज्ञानभक्ति विसरां इरा वमद् द्रव्यव्ययेन प्रचुरेण हर्षतः ॥ १४ ॥
मेघिसाख्याक–सिंगारदेवीपुत्र्या पवित्रया ।
मांईमाख्ययाभिख्यं शुद्धक्रियया प्रिययान्वितः ॥ १५ ॥
श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवरोपदेशात् सप्रेयसे त्रि-नय-वार्धि-शशांकवर्षे ।
आवश्यकस्य लघुवृत्तिमलेखयत् श्रीताडीयपुस्तकवरे दृढधर्मभावः ॥१६
पुस्तकेष्वपरेष्वत्र्ये ग्रंथालेनाथ लेखिताः ।
अर्थ च वाच्यमानास्ते जीयासुर्विबुधैश्चिरं ॥ १७ ॥
श्रीसोमसुंदरसूरिगुरवो जयन्तु ॥ श्री । ५ । ठ० वैकुठ ठ० कंडूम ।

१९७ (१) सूत्रकृताङ्गवृत्ति (अपूर्ण) प २८१

Beginning.—
प्रयोजनादिति समुदायार्थोमुनायवार्थः कथ्यते । तत्र तीर्थे ग्रन्थ–भावभेदाद् द्विधा ।

(२) सूत्रकृताङ्ग (मूल) प १–४८
(३) ,, निर्युक्ति. प ४८–५४

Colophon—
यथोपमं पत्रपरप(रैप)रान्वितं यन्नोज्ज्वलं सूक्त–मरंदसुंदरं ।
मुमुक्षु–भृंगप्रकरस्य वल्लभं श्रीगाविरं सूत्रकृतंगपुस्तकं ॥
शुभं भवतु ।
संवत् १४६८ वर्षे १ शुक्रे अद्येह श्रीपत्तने लिखितमिदं ॥

१९८ (१) उत्तराध्ययन (मूल) प १–३६ १४×२½

Colophon —
ग्रंथाग्रं २० ० शुभं भवतु । संवत् १४५१ वर्षे ज्येष्ठवदि ८ सौमे ।

(२) उत्तराध्ययननिर्युक्ति ग्रं ६०७ प ३६–४२
(३) ,, चूर्णि प १–४४
(४) ,, बृहद्वृत्ति (द्वितीयखण्ड) by शान्त्याचार्य प ४५–२४८

Colophon—
संवत् १४५१ वर्षे आश्विनशुदि १ प्रतिपत्तिथौ रविदिने श्रीउत्तराध्ययनबृह्द्वृत्तिपुस्तकं लिखितं ॥ ग्रंथाग्रं १८० ० । ५ । शुभं भवतु ॥ ५ ।

१९९. (१) आचाराङ्ग (मूल) १४½×२
(२) ,, वृत्ति by शीलाङ्काचार्य ग्रं ११० ० प १५१

Colophon—

संवत् १४५० वर्षे भाद्रपदवदि १ शुक्र रेवत्यां पुस्तक लिखित ॥

सद्धर्मव्यवहारिदेमलसुतः ख्यातः क्षितौ सर्वतः
प्राग्वाटान्वयमंडनं समभवत्मेघाख्यसंघाधिपः ।
जाया मीनलदेवी नाम विदिता तस्य प्रशस्याशया
पुत्री पुण्यवती तयोगुणवती रूपाणीति संज्ञामवत् ॥
सम्यग्दृग् नरसिंहगाधिकसुतः मन्त्रानुजग्रामणीः
यत्रो नागलदेविसूर्षणिगाह्वानः प्रधानः सदा ।
जाया याज्ञनि तस्य शासपरिता पुण्यक्रियाप्रत्यला
नित्यं श्रीजिनपूजनैकरसिका दानादिवद्धादरा ॥
श्रुत्वा श्रीगुरुदेवसुन्दरमहापर्मोपदेशं तया
वर्षे विक्रमतो नभा-शर-नदीनार्थेषु १४५० संख्ये स्फुटं ।
द्रव्यं भूरि वितीय पुस्तकमिदं शुभयते लेखित
नित्यं नंदतु वाच्यमानमनघेर्मेघाधिपैः साधुभिः ॥

शिवमस्तु श्रीः ।

४०० आचाराङ्गटीका (त्रुटित अपूर्ण) by शीलाङ्क

प १०१–१५४; ११ ×२

४०१ (१) परिशिष्टपर्व Paper MS प १–११९ २१३ ×१३

Colophon:—

संवत् १३९६ वर्षे आसोजसुदि १५ शुक्रे अधिनमन्त्रे अद्येह श्रीअणहिल्लपुर पत्तने श्रीपरिशिष्टपर्वपुस्तकं संपूर्णमस्तेति ।

(२) शान्तिनाथचरित्र by अजितप्रभसूरि. प १–१०९*

Colophon.—

संवत् १३८४ वर्षे अश्विनिसुदि ११ सोमे अद्येह श्रीश्रीमाले बृहद्गच्छीय श्रीवादीन्द्रदेवसूरिसंताने श्रीविजय प्रभसूरिशिष्यश्रीमाणिक्यसूरिशिष्यश्रीधर्मदेवसूरीणां शिष्यैराज्ञापरिपालकैः श्रीपद्मदेवसूरिभिः साध्वीमलसुंदरि विजयलक्ष्मी सा पद्मलक्ष्मि सा चारित्रलक्ष्म्या अभ्यर्थनया स्वमेयोर्थे श्रीशांतिनाथचरित्रं सर्वेषामाचार्योपाध्यायप्रमुखसाधूनां वाचनार्थं पठनार्थमस्तेति लिखितं लिख्यते च लिखितं । ग्रन्थाग्र ०६०

नंदतु श्रीशांतिनाथस्य चिरकालं यावत् पुस्तकं ॥

* १०–११४ पत्राणि न सन्ति ।

मानाविधान् धर्मविधीन् सुखम् सदा विभुदयीः संघपतिस्तु कर्म्मणा ।
श्रीज्ञानभक्ति विरुदां दधा दधद् द्रव्यव्ययेन प्रचुरेण हर्षतः ॥ १४ ॥

मेघिसाखाख्‌-सिंगारदेवीपुण्या पवित्रया ।
माईगाख्यानिश्च सुश्राविकया प्रियवान्वितः ॥ १५ ॥

श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवरोपदेशात् स्वमेपसे द्वि-नव-वार्धि-शशांकवर्षे ।
आवश्यकस्य लघुवृत्तिमलेखयत् श्रीताडीयपुस्तकवरे स्वधर्ममाधा ॥१६

पुस्तकेभ्यपरेभ्यन्ये प्रधानेनात्र लेखिताः ।
अयं च वाच्यमानास्ते धीमाद्भिर्विबुधैश्चिरं ॥ १७ ॥

श्रीसोमसुंदरसूरिगुरुभ्यो नमः ॥ श्री । छ । ठ० वैकुंठ ठ० कंठा ।

१९७ (१) सूत्रकृताङ्गवृत्ति (अपूर्ण) प २८१

Beginning—

प्रयोजनामिति समुदायार्थोऽनुगमनवार्थः कथ्यते । तत्र शीर्ष द्रव्य-भावभेदात् द्विधा ।

(२) सूत्रकृताङ्ग (मूल) प १–४८

(३) ,, निर्युक्ति प ४८–५४

Colophon—

यथोपमं पत्रपरप(रेप)राम्बितं वर्णोज्ज्वलं सूत्र-मरसुंदरं ।
सुख-संगमकरस्य कर्म धीमाधिरं सूत्रकृताङ्गपुस्तकं ॥

शुभं भवतु ।

संवत् १४९८ वर्षे २ शुके अपेह श्रीपत्तने लिखितमिदं ॥

१९८. (१) उत्तराध्ययन (मूल) प १–१५; १४×२½

Colophon —

ग्रंथाम २० ० शुभं भवतु । संवत् १४५१ वर्षे ज्येष्ठवदि ८ भौमे ।

(२) उत्तराध्ययननिर्युक्ति ग्रं १०७ प १६–४१

(३) ,, चूर्णि प १–४४

(४) ,, बृहद्वृत्ति (द्वितीयखण्ड) by शान्त्याचार्य प ४५–२४८

Colophon—

संवत् १४५१ वर्षे आश्विनशुदि १ प्रतिपत्तिथौ रविदिने श्रीउत्तराध्ययनबृह-द्वृत्तिपुस्तकं लिखितं ॥ ग्रंथाग्रं १८ ०० । छ । शुभं भवतु ॥ छ ।

१९९. (१) आचाराङ्ग (मूल) १४½×२

(२) ,, वृत्ति by शीलाङ्काचार्य ग्रं १२००० प १५६

Colophon—

संवत् १४५० वर्षे भाद्रपदवदि १ शुक्र देवपत्तने पुस्तक लिखितं ॥

सद्धर्मप्रवरादिदेवतनुजः प्रख्यातः क्षितौ सर्वतः
प्राग्वाटान्वयमंडनं समभवन्मेघाह्वसंघाधिपः ।
भार्या श्रीमहदेवी नाम विदिता तस्य महात्मांगजा
पुत्री पुण्यवती वयोगुणवती रत्नाणीति संज्ञामभृत् ॥
सम्यग्दृग् नरसिंहनामविकसुतः मल्लाह्वनामाग्रणीः
यत्र नागकरोविसूर्यनिगाहतः प्रधानः सदा ।
भार्या पाल्हणि तस्य दान्यपरिता पुण्यक्रियाप्रसक्ता
नित्यं श्रीजिनपूजनैकरसिका दानादिषड्भारता ॥
श्रुत्वा श्रीगुरुदेवसुंदरमहापधर्मोपदेशं तथा
वर्षे विक्रमतो नभः-शर-नदीनाथेषु १४५० संख्ये ततः ।
द्रव्यं भूरि वितीर्य पुस्तकमिदं शुभयशे लेखितं
नित्यं नन्दतु वाच्यमानमनघैर्मेधाविभिः साधुभिः ॥

शिवमस्तु श्रीः ।

४०० आचाराङ्गटीका (त्रुटित अपूर्ण) by शीलाङ्क
प १०१–३५४; ३३ × २

४०१ (१) परिशिष्टपर्व Paper MS प १–११९; २१½ × ९½

Colophon—

संवत् ११९९ वर्षे आश्वोजसुदि १५ शुक्रे अद्येह श्रीअणहिलपुर पत्तने श्रीपरिशिष्टपर्वपुस्तकं संपूर्णमलेखि ।

(२) शान्तिनाथचरित्र by अजितप्रभसूरि प १–१०९*

Colophon—

संवत् ११८४ वर्षे अश्विनिसुदि ११ सोमे अद्येह श्रीश्रीमाले बृहद्गच्छीय श्रीपद्मदेवसूरिसंताने श्रीविजय प्रभसूरिशिष्यश्रीमाणिक्यसूरिशिष्यश्रीधर्मदेव सूरिणां शिष्येणाप्रभापरिपाठकेः श्रीधर्मसेणसूरिभिः साध्वीमरसुंदरि गणिनी प्र. प्रवर्तिनी सा चारित्रलक्ष्म्या आत्मधर्ममया आत्मपोर्थं श्रीशांतिनाथचरित्रं श्रीतपागच्छोपाध्यायप्रमुखसाधूनां वाचनार्थं पठनार्थमलेखि लिखितं लिख्यते च लिखितं । मंगलम् etc

नंदतु श्रीशांतिनाथस्य चिरकालं वाचनं पुस्तकं ॥

* १८–११८ पत्राणि न सन्ति ।

४०१. कथावली प १०७ १४×२

Beginning—

ॐ नमः सरस्वत्यै ।

नमिऊण माइ(हि)जणियं देवं सरसइ–गुरूण माहप्पा ।
विरयमि चरियसारं कहावलीमणुहसुहजोइ ॥ १ ॥
धम्मत्थ–काम–मोक्खा पुरिसत्था ते अ सुणिया जेहिं ।
वज्जमिह जेमि ते विय रिसहसर–भरहवक्कि त्ति ॥ २ ॥

End.—

ग्रंथाग्रं १२६ ० संवत् १४९७ वर्षे वैशाषवदि १२ बुधे अद्येह श्रीस्तम्भतीर्थे
महं मालमुसलांगाछिखित ॥ छ ॥

४०३ कथावली (द्वितीयखण्ड) by भद्रेश्वरसूरि प १०२

Beginning—

बम्भदत्तचक्कवट्टिकहानक मारभ्यते ।

हरिवंसउप्पन्नअरिट्ठनेमिजिण–भणिसमाणपासजिणाणं च विचाले बारसमो
चंमदत्तचक्कवट्टि त्ति कहा भण्णइ । तत्थेय नयरं

End.—

भद्दवीरहसूरि त्ति गयं ।
भणिवाउ य कहाउ रिसहाइजिणाण वीरचरिमाणं ।
तवित्तकायाहिं समं भद्दविरहो जाव सूरि त्ति ॥ छ ॥
इय पढमपरिच्छेओ तेवीससहस्सिओ समप्पइ सओ ।
विरमइ कहावलीए भद्देसरसूरिरइय त्ति ॥ छ ॥ छ ॥
इति कथावली कथा द्वितीयं खंडं समाप्तं । छ ॥ संवत् १४[९७] ।

४०४ श्रेयांसचरित्र (प्रा.) [by देवप्रभसूरि] प २१७–१०३ ×२१

Beginning —

चउसंसत्तक्कुलक्कवाली सत्वणाम चहहा स[ह]इ ।
सुमणोरम्मा सिवफलहेऊ सो जयइ पढमजिणो ॥
परिवअंतो वि सया कम्मंतं भेइ जस्स मुहमिंदु (दि) ।
पावइ चंदो मंडल सिरीनिवासो स सेयंसो ॥

End.—

एवं ग्रंथाग्रमेकादशसहस्रसंख्यमिति । इति श्रीश्रेयांसचरित्रं समाप्तमिति ।
पत्त त्थि चंदगच्छो चरो ब मच बाहो करेमाणो ।
चत्तमयसरिसीहिं सहिओ जसचवरपुन्नमरो ॥

तत्थ य सूरीण परंपराए सिरिअमयदेवसूरि त्ति ।
विहडियपावप्पो जम्मो गणहरो जाई ॥
जेण चउरासीवायविजियसंपत्तजयपडाएण ।
वायमहण्णवगओ निम्मविय(ओ) कित्तिथंभो व ॥
तयणु धणेसरसूरी जाओ जेणं निवीहपहुणा वि ।
भोजनरिंदसमाए गहिया वायंमि जयलच्छी ॥
अह अज(मि)यसिंहसूरी आहेसि जेणं परिहु वयसुद्धं ।
घोरं विसयप(पि)वासा-पिसाइया सुट्ठु निम्महिया ॥
तो वद्धमाणसूरी सुदुक्करतमामरणाइयपक्खो ।
निर्जुवरो व गरुओ आसि निसापाणियपइट्ठो ॥
ठविय च तेण सिरिदेव-चंदप्पह त्ति सूरिजुगं ।
सप्पाइप्पयासणे जेण सूर-चंदाइय भवणे ॥
ताण य मज्झगिओ मुणिवसहो सिस(स्स)छत्तिसंपन्नो ।
आसी कुक्कूसणगणी गच्छधुराधरणधोरेओ ॥
जस्सित्थ पउमहरयो कप्पदुमपल्लवो व जाण सिरे ।
जाओ ते सव(च)रिया पत्तिमगीवाय लच्छीए ॥
अह सिरिमहेसरसूरिगणहरो आसि जस्स चरिएण ।
लोउत्तरेण अज्ज वि रोमंचिज्जंति अंगाइं ॥
जावज्जीवं पगंतरोववासिस्स [जस्स देसणया ।]
सिरिउज्जयंततित्थं सज्जणसचिवेण उद्धरियं ॥
जस्स य आएसेणं संतुयसचिवेण सज्जणेणं व ।
चउउवय(रं)मि विहिया सविरवरा गम्भयहअवा ॥
तत्तो पालियविग्गग(क्कम्म)तग्गायारसरिच्छचयचरिओ ।
सिरिअजियसिंहसूरी नामो सयाइमाइगुणो ॥
जेणं अविसंगयागमत्थ आगामिय जुगंतेण ।
भुवणे य जस्स चित्त चमक्किय दुक्कहस्सावि ! ॥
तेसिं सिरिमहेसरसूरीहिं पाविओ नियपयमि ।
सिरिअजियसिंहसूरीहिं पुण समत्थाण अत्थाणं ॥
वागरण—छंद—साहिच(च)—छंद—सिद्धंत—जोइसाईण ।
पारं पच्चक्खवसेण जंमिओ कालमाणण ॥

४०२. कहावली प १०७; १४×२

Beginning:—

ॐ नमः सरस्वत्यै ।

नमिऊण माइ(वि)बलियं देवं सरस्सइ–गुरुण माहप्पा ।
बिरएमि भरिअसारं कहावलीमणुसुहबोहं ॥ १ ॥
सम्मत्त–नाण–मोक्खा पुरिसत्था ते अ सुणिआ जेहिं ।
बद्धमणि वेमि ते चिय रिसहेसर–भरहचक्कि त्ति ॥ २ ॥

End:—

ग्रंथाग्रं ११६० संवत् १४९७ वर्षे वैशाखवदि १२ शुभे अद्येह श्रीस्तम्भतीर्थे महं माणसुतसोगाकेलिखितं ॥ छ ॥

४०३ कहावली (द्वितीयखण्ड) by भद्रेश्वरसूरि प १०१

Beginning:—

धम्मदत्तचक्कवट्टिकहानकं प्रारभ्यते ।

हरिवंसकम्मवरिट्ठनेमिजिण–मणिसमायपासजिणाण य विचाले बारसमो धम्मदत्तचक्कवट्टि त्ति कहा भण्णइ । सागेए नयरे

End—

भद्दकिरइसूरि त्ति गत ।

मणियाय य कहाउ रिसहाइजिणाण वीरचरिमाणं ।
वरियक्कवाईणं सम भद्दकिरहो जाव सूरि त्ति ॥ ७ ॥
इय पढमपरिच्छेओ वेवीससहस्सिओ सखड्डमओ ।
बिरमइ कहावलीए भद्देसरसूरिरइय त्ति ॥ ८ ॥ छ ॥

इति कहावली कस्य द्वितीयं खंडं समाप्तं । छ ॥ संवत् १४[९७] ।

४०४ अमरासचरिय (मा०) [by गुणभद्रसूरि] प ११७ १०३ ×२१

Beginning —

जरसंसरनवरंकसकयणी सज्जाणं धरहा स[इ]द ।
सुमणोरम्मा सिवफलपइन्न सो जयइ पढमजिणो ॥
पडिबुद्धतो वि सया सकंतरं मेहं बास मुह[वि]त्(ं) ।
पावइ चंदो जयइ सिरिनिवासो स सेयंसो ॥

End.—

एवं ग्रंथाग्रमेकादशसहस्रसंख्यमिति । इति श्रीअमरासचरितं समाप्तमिति ।
एग्य सिय चारगच्छो चंदो ब सर्व जहो कंरमाला ।
धम्मघउरिसीहि सहिओ अमयबमुम्मदो ॥

तत्थ य सूरीण परंपराए सिरिअभयदेवसूरि त्ति ।
विहिजियवाइप्पवरो पयडो गणहरो आई ॥
जेण चउरासीवायविजियसंपत्तजयपडाएण ।
वायमइसवगंधो निम्मविय(ओ) किसिगंधो य ॥
तयणु धणेसरसूरी जाओ जेण निविडपहुणा वि ।
भोजमहिंदसभाए गहिया वायम्मि जयलच्छी ॥
अह अज(जि)यसिंहसूरी आसि जेणं धरित्तु जयमुद्द ।
घोरं विसपय(पि)वासा-पिसाइया सुट्ठु निग्गहिया ॥
तो वद्धमाणसूरी सुदुद्धरसमामरुवइणवक्को ।
निंबुवरो य गच्छो आसि विसापाविमपवट्ठो ॥
ठविय य तेण सिरिदेव-चदप्पह त्ति सूरिजुग ।
सप्पइप्पयासणे जेण सूर-चदाइय भवणे ॥
ताण य ससणिओ मुणिवसहो सिस(स्स)छड्डिसपभो ।
आसी कुलमूसणगणी गच्छधुराधरणधोरेओ ॥
अस्सिरय पउमहत्थो कप्पदुमपल्लवो य जाण सिरे ।
जाओ ते सव(च)विया वडियगीयाए कच्छीए ॥
अह सिरिमहेसरसूरिगणहरो आसि तस्स चरिएण ।
सोगवरेण अज्ज वि रोमंचिज्जति अंगाइ ॥
जावज्जीव पंचत्तरोयवासिस्स [तस्स देसणया ।]
सिरिउज्जयतसित्थं सज्जणसचिवेण उद्धरियं ॥
तस्स य आएसेणं संतुयसचिवेण सज्जणेणं च ।
वडउदय(र)म्मि विहिया सचिरया गरुयरइत्ता ॥
तत्तो पालियसिरग(च्छम)समायारसरिच्छजयचरिओ ।
सिरिअजियसिंहसूरी जाया सयाइमाइगुणो ॥
जेण अविसंगयागमत्थ आगमिय सुणतेण ।
सुणणे य तस्स चिय चमकियं दुक्करमावि ? ॥
तेसिं सिरिमहेमरसूरीहिं पाविओ नियपयंमि ।
सिरिअजियसिंहसूरीहिं पुण समयाण अत्थाणं ॥
वागरण-छंद-साहिच(च)-छंद-सिद्धत-जोइसाइन ।
पारं वच्छउवरेण कमिओ वाणमाणन ॥

४०२. कथावली प १०७, १३ x२

Beginning—

ॐ नमः सरस्वत्यै ।

नमिऊण नाह(हि)तणियं देवं सरस्सइ–गुरुण माहप्पा ।
विरयमि चरियसारं कहावलीमणुदसुदणोत ॥ १ ॥
सम्मत्त–धम्म–मोक्खा पुरिसत्था ते य सुणिया जेहिं ।
पढममिह वेमि ते विय रिसहेसर–भरहचक्कि त्ति ॥ २ ॥

End—

ग्रंथाग्रं १२६०० संवत् १४९७ वर्षे वैशाखवदि १२ बुधे अद्येह श्रीस्तंभतीर्थे
मई मालमसुवसांगालिखितं ॥ छ ॥

४०३. कथावली (द्वितीयखण्ड) by भद्रेश्वरसूरि प. १०१

Beginning—

संप्रत्यचक्रवर्तिकथानकं मारभ्यते ।

हरिवंसजम्मयअरिडनेमिमिच–भणिस्समायपासजिणाणं च विचाले बारसमो
चक्कवट्टि त्ति कहा भण्णइ । साएय नयरे

End—

भयविरहसूरि त्ति गम ।

भणियाउ य कहाउ रिसहाइजिणाण वीरचरिमाणं ।
चरियचक्काई सव्वं भवविरहो जाव सूरि त्ति ॥ ॥
इय पढमपरिच्छेओ तेवीससहस्सिओ सम्मत्तो ।
विरमइ कहावलीए भद्देसरसूरिरइय त्ति ॥ ॥ ॥

इति कहावली कस द्वितीयं खंडं समाप्तं । छ ॥ संवत् १४[९७] ।

४०४ श्रेयांसचरित (प्रा०) [by देवप्रभसूरि] प ११७ १०३ x२३

Beginning—

जयईसरसकंदुचनवणी सवनाण ससहा स[ह]र ।
सुमणोरम्मा सिवफलइडु सो जयइ पढमजिणो ॥
चरियमंतो वि सया कहंतरं भेड जस्स सुहसिद् (?) ।
भावर चंदो मंदर सिरिनिवासो य सेयसो ॥

End—

भरहपसहमसंवमिति । इति श्रीश्रेयांसचरितं समाप्तमिति ।
त्थ सिरि चंदगच्छो चंदो व मयं जहो करेमाणा ।
गमहचरिआहिं सहिओ असममपुण्णमयो ॥

सिरिदेव[प्पहसूरी] संकाओ तस्तविंदुपमुहाई ।
विहियाई पगरणाई जेण बमाणुमाहहाए ॥
निम्मविओ विसेहिं जेण प्पमाणप्पयासवओ य ।
तेसं चक्कवट्टुक्कम्म(मा)इप्पगुणमणिनिहाणस्स ॥
धम्मत्थयाए सिरिसिद्धसेणसूरिस्स सिस्सरयणस्स ।
भत्तस्स सिरिजिणेसरसूरिस्स य सहविकस्स ॥
अणहिल्लवाडयपुरे रम्मं सेज्जंससामिणो चरियं ।
साहज्जेणं पविपजिणचंदगणिस्स सीसस्स ॥
सिरिर्मं च पढमसेयं गणिणो सिस्सेण विमलचंदेण ।
ईदेवेनं समाणमत्तणो पुण्णपब्भारं ॥ छ ।

Colophon—

सं १४७० माघवदि ९ बुधदिने पुस्तकं माधाकेन लिखितं ।

४०५. विशेषावश्यकलघुवृत्ति प २७५, ११½×२

Beginning—

कयपवयणप्पणामो वुच्छं चरणगुणसंगहं सयलं ।
आवस्सयाणुओगं गुरूवएसाणुसारेणं ॥ १ ॥
मोक्षंते ध्नेन जीवादयोऽस्मिन्निति वा प्रवचनं ।

End—

परमपूज्यजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणकृतविशेषावश्यकमवभाष्यसामायिकमाष्यस्य विवरणमिदं समाप्तं ॥ छ

सूत्रकारपरमपूज्यश्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणप्रारब्धा समर्थिता श्रीकोट्याचार्य वादिगणिमहत्तरेण श्रीविशेषावश्यकलघुवृत्तिः ।

Colophon—

संवत् १४९१ वर्षे द्वितीयज्येष्ठवदि ४ भूमे श्रीस्तंभतीर्थे लिखितमस्ति ॥ छ ॥ चैत्रवदि १२ सभां प्रभाते मंडितं ।

४०६. (?) भाष्य (अपूर्ण) प ४८–११०

४०७ स्याद्वादरत्नाकर (परि ५–६ अपूर्ण) प २४१; ११½×२½

प २२९—इति धर्मश्वाताममुचयमुद्राप्तमपूर्णचंद्रश्रीमन्मुनिचन्द्रसूरिपादपर्युपासिना श्रीदेवाचार्येण विरचिते स्याद्वादरत्नाकर प्रमाणनयतत्त्वालोकालंकार विवरणलक्षणनिर्णयो नाम पंचमः परिच्छेदः । मंथाग्रं ७२८४

End—

यः सम्योन्यय-व्यतिरेकाभ्यां वाचकत्वेन दृश्यते । स तस्यार्थः(र्थः) यथा यथाविद्यमानां साक्षादिभवाक्यो
पक्षवनवीसम्बस परिमाणिवोर्योऽस्ति । दृश्यते लागमे लोकस्य यथार्थे वीसम्यः दृष्टिनो वं

The original Ms from which the present manuscript is copied seems to have been much damaged as the copyist has left out many lines

४०८ योगशास्त्रविवरण (प्रारम्भप्रकाश) के सं १२७५ प ३६५*

४०९. भगवती (मूल) प ४१४ ११¾×२¾

Pras'asti of the Donor—

श्रीप्राग्वाटगगनसरविमलमुद्रुस्याः कल्याणपंकजविकासनभानुमासः ।
प्रामानुसारसमोमरतीपिकाभा विश्व पुमद्रु किल वीरजिनस्य वाचः ॥ १ ॥

सम्यक्त्वसम्यक्त्वसिंहाक(ट)वसुकविमना।कंधरः श्रेयैसारः
प्रस्फूर्जत्कीर्तिपूर्णो विनय-नय-क्षमामूल्यरत्नाभिरामः ।
रामापुरामधर्मप्रवरधनधुवः श्रीससिंहः पृथिव्या
माश्चे प्राग्वाटवंशाविस्मगिरिरिवानेकसत्कल्पवृगः ॥ २ ॥

योऽधीकरन्मंडपमात्मपुण्यवल्लीमिवारोहयितु सुकर्मा ।
मामे च सत्वेरकनाम्नि वीरचैत्येऽजनि मेष्ठिवरः स मोलः ॥ ३ ॥

मोहिनी नाम तस्याभी वत्वारस्तनयोत्तमाः ।
यशोनागो धर्मधुर्यः वाग्धनः शुद्धदर्शनः ॥ ४ ॥

प्रस्तापनो जात्यमम्म गुणिनोऽमी तनूभवाः ।
वाग्धमस्य गृहिण्यासीत् सीतू सम्यक्त्व-शीलभाक् ॥ ५ ॥

तत्कुक्षिभूरभूत् पुत्रश्चांडसिंहो विशुद्धधीः ।
सद्धर्मकर्मनिष्णातो विनयी पूज्यपूजकः ॥ ६ ॥

पच पुम्योऽभवन् सेतू मूलका रत्नरेम्मच ।
भयपय-श्रीमले तथा निर्मला धर्मकर्मभिः ॥ ७ ॥

ग्रन्थ । वीजाभियोऽभवन्मंत्री खेतूनाम्नी च तत्प्रिया ।
तत्पुत्री गौरदेवीति धर्मकर्मसु सोद्यमा ॥ ८ ॥

---

* १११ क्रमांकेन सह सम्बद्धं भाव्यते ।

सिरिदेव[णसूरि] संताणो लत्तसिंधुपहुत्तणं ।
सिद्धिसाई पगरणाई जेण जणाणुग्गहट्ठाए ॥
भिम्मविभो विणेहिं जेण प्पमाणप्पयासवत्तो य ।
तेणं भप्पपंजुभम्म(मा)हप्पगुणमणिनिहाणस्स ॥
अम्मत्पणाए सिरिसिद्धसेणसूरिस्स सिस्सरयणस्स ।
भत्तस्स सिरिजिणेसरसूरिस्स य सहविभस्स ॥
अणहिल्लपाडयपुरे रइयं सेअंसगामिणो चरियं ।
साहज्जेण पडिपञ्जिणचंदगणिस्स सीसस्स ॥
लिहियं च पढमसेयं गणिणो सिस्सेण विमलचंदेण ।
ईहरेणं समाणमवणो पुण्णपब्भारं ॥ ७ ।

Colophon—

सं १४०० मागवदि ९ बुधदिने पुस्तक भागाकेन लिखितं ।

४०५. विशेषावश्यकलघुवृत्ति प २७५, ११३ ×२

Beginning—

जयपवयणप्पणासो बुग्गं चरणगुणसंगाई सयलं ।
आवस्सयाणुजोगं गुरूवएसाणुसारेणं ॥ १ ॥
मोक्षंते जनेन जीवादयोऽस्मिन्निति वा प्रवचनं ।

End—

परमपूज्यजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणकृतविशेषावश्यकप्रथमाध्ययनसामायिकमा-
ष्यस्य विवरणमिदं समाप्तं ॥ ७

सूत्रकारपरमपूज्यश्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणप्रारब्धा समर्थिता श्रीकोट्याचार्य-
वादिगणिमहत्तरेण श्रीविशेषावश्यकलघुवृत्तिः ।

Colophon —

संवत् १४९१ वर्षे द्वितीयज्येष्ठवदि ४ भूमे श्रीस्तम्भतीर्थे लिखितमस्ति ॥ ७ ।
चैत्रवदि १२ शनौ प्रभाते संचितं ।

४०६ (?) भाष्य (अपूर्ण) प ४८–११०

४०७ स्याद्वादरत्नाकर (परि ५–६ अपूर्ण) प ३४१; ३३३ ×२३

प २९९—इति श्रावचर्यामुखकमलमुखासनपूर्णचन्द्रश्रीमन्मुनिचन्द्रसूरिपाद-
पद्मोपजीविना श्रीदेवाचार्येण विरचिते स्याद्वादरत्नाकर प्रमाणनयतत्त्वा-
लोकालंकारे विषयस्वरूपनिर्णयो नाम पंचमः परिच्छेदः । ग्रंथाग्रं ७२८४

End—

यः प्रत्योन्वय-व्यतिरेकाभ्यां वाचकत्वेन दृश्यते । स तत्तान(र्थः) यथा गवादिशब्दानां सास्नादिमदवयो

एकवचनकोशस्य परिभाषितोर्थोऽस्ति । दृश्यते त्वागमे लोकस्य पदार्थे कोशस्य इत्यतो वं

The original Ms from which the present manuscript is copied seems to have been much damaged as the copyist has left out many lines

४०८. योगशास्त्रविवरण (प्रथमप्रकाश) के सं १२७५ प ३११*

४०९. भगवती (मूल) प ४३४, ११½×४½

Pras'asti of the Donor:—

श्रीशासनांगणिमरश्मिसमुद्गतस्याः कल्याणपक्षविकासनमानुमासः ।
अज्ञानकुंजरतमोमरदीपिकामा बिभ पुमद्यु क्लिष्ट वीरजिनस्य वाचः ॥ १ ॥

सम्यक्त्वसम्यक्त्वसिंहक(र)वसुकृतिमन:कररः श्रीधर्मसारः
प्रस्फूर्जत्कीर्तिकुञ्जो विनय-नय-क्षमामूल्यरत्नाभिरामः ।
दानाद्युदामधर्मप्रवरवनवृषः श्रीसमिद्धः पृथिव्या
मास्ते प्राग्वाटवंशप्रियशगिरिरिवानेकसत्कल्पवृक्षः ॥ २ ॥

योऽचीकरन्महापमासपुण्यवल्लीमिवारोहयितु सुकर्मा ।
मामे च सखेरकनाम्नि वीरचैत्ये‍ऽवनि मेघिवरः स मोक्षुः ॥ ३ ॥

मोहिनी नाम तत्पत्नी चत्वारस्तनयोत्तमाः ।
यशोनागो धर्मधुर्यः वाग्धनः शुद्धदर्शनः ॥ ४ ॥

प्रस्तावनो जास्त्रणश्च शुभिनोऽमी तनूभवाः ।
वाग्धनस्य गृहिण्यासीत् सीतू सम्यक्त्व-धीक्ष्माद् ॥ ५ ॥

तत्कुक्षिभूरभूत् पुत्रश्चौडसिंहो विशुद्धधीः ।
सद्धर्मकर्मनिष्णातो विनयी पूज्यपूजकः ॥ ६ ॥

पंच पुत्र्योऽभवन् खेतू मूजला रत्नदेव्यथ ।
नयणदे-श्रीमदे सर्वा निर्मला धर्मकर्मभिः ॥ ७ ॥

इतश्च । वीजामिधोऽभवन्मंत्री खेतुनाम्नी च तत्प्रिया ।
तत्पुत्री गौरदेवीति धर्मकर्मसु सोद्यमा ॥ ८ ॥

* १११ क्रमादीन वह सम्बन्धं ज्ञायते ।

Praśasti of the Donor—

पमिमिचतनुट्ठकुरः पूर्णपालः
तस्य माता माबसारं जिनपतिगणिते वत्तचित्ता सुधर्म्मे ।
भार्या भूसवयमयमरतिगृह रुक्मिणी
सुकृती ठकुरो मारमाकमः ॥ १ ॥
मधुमनहसुघविकसमकर्त्री हर्त्री च दुःखदारस्य ।
सूहदेवी कांता तस्यामूर्त्तस्मूर्त्तिरिव ॥ २ ॥
पुत्रलयोरवि

४११ नेमिनाथचरित्र (प्रा०) by रत्नप्रभसूरि प २७७; ११ x२½

Beginning—

जयइ निरंजण–निक्कल–निम्मल–निस्सीम–निस्सम–सरूवा ।
लाओलाओयविलोयलोयलीला मया सि(सि)द्धी ॥
पहविजपुरंगो कयमयनिवसमनिम्मलो जयइ ।
रायमइमेइपविमगद्दायवसेहरो नेमी ॥
जस्स मयमुरगयमो विरेइए आगय व रयलाए ।
सो पासनाहसासयसुहनिहिदिरकलो जय जयइ ॥
निम्मलकविघसुमयसमिसरमसोपविकयपुजाणं ।
भवतलवप(ि)सियत्तमणं सेवइ सया वि ॥
उसमाइणो निर्णिदा जयंति जे भरहखित्तचविणा ।
तवसवसहम्मनिसुद्धा सिद्धिपहे अण्णया आया ॥
सद्भुमसन्निघसेविवयवक्कमणा वसमाई हिवम्मगुणा ।
पयदुत्तरंगसंगा तिल्लेससरस्सई जयइ ॥
सुहहरए कमरसं पडिमाहाए सुहरंति य ।
नमिहम्यमाणकम्मा सा जयइ सरस्सईदेवी ॥
जस्स सुगुणगणे गुरुवसे किलिणभूया जस्स ।
नर–सुर–असुरसहाय स देवसूरी गुरू जयइ ॥
सो नयरसो गओ सिवाइ कस्सइ कइस्स अंमि सुए ।
सुयण–दुज्जणचं सुयण–दुज्जण होइ ॥
ई वर्ष अ मह सा मज्झा भा पइस्स सुइसज्झा ।

End.—

सिवसुहरसस्स सिद्धी असेसदुरियावहारवरमंतो ।
सयकरसाण परिसये जयइ सिरिनेमिचरियमिम ॥ ५
गुरुसरिसकुलो मयरोहसोहिओ सत्तरंगमाभोगो ।
इह अत्थि चन्दगच्छो पारावारो व्व अतुच्छो ॥
सुमहेदेव पवित्तो अमयमउ(ओ) विहियकुवलयानंदो ।
सिरिमुणिचन्दमुणिंदो पवणचंदो व तत्थासि ॥
नियगच्छसराउ पमायपंकिम्ममाउ मीहरिउ(ओ) ।
पवपरिवारजुत्तो जसपरिमलभरभरियभुवणो ॥
आरद्धमुद्धधम्मारम्भणुद्दामकदमसरंवो ।
जो केण पढमो व मत्थयए एत्थ न हु परिउ(ओ) ? ॥
नियमइमाहप्पाउ पायीकाऊण विवरिऊणेव ।
जेण विउसाण विहिया कम्मप्पयडी सुपयत्था ॥
णेगनयपयावा उवयसपवासि सरमचाउ ।
सइ(इ)सयरग(यम्म)विंदुसमाइण्णो विवरिया जेण ॥
सिरिदेवसूरिगुरुहिं तस्स सीसाहिवेहिं सूरिपए ।
ठविसिसिपसरियजसमरेहिं समलंकिय सुचिरं ॥
सिद्धसिरोमणिजयसिंघरायपुरओ(ओ) सहाए विबुहाण ।
धीनिवाणे साहिय पहाविर्य पवयण जेहिं ॥
जेहिं भुवणेक्कमिचेहिं मायह पयवमदिल्ल पि ।
किरमेहिं व णेगेहिं पमासिय सूरिपवरेहिं ॥
अणहिण(ल)वाडपुरंमि अरमिओ साहुधाडवेणमिओ ।
जेहि सिरिवीरनाहो पइट्ठिओ परमहरयेण ॥
सिरिभद्दसरसूरी निवेसिओ जेहिं नियपदंमि ।
पसमाइगुणमग्गामेण जो जय ताण पडिच्छंदो ॥
अह देवसूरिआणाए विक्क्रिया विजयसेणसूरीहिं ।
कुप्पवि माणगेहिं जे सुविसुद्धपयारेहिं ॥
चहावणविआइसु जेसिं नीसेसकज्जेसु ।
नाना गुरुणो सिरिदेवसूरिणो सइ पसायपरा ॥
सिरिरयणप्पहसूरीहिं तेहिं अम्भफठमईवेहिं ।
नायसाजो अणुमायमो य दोण्ह पि सुगुरूणं ॥

यामूदर्याख्ये(?)सिंहलक्ष्मणा गुणोज्ज्वला ।
तयोः पूर्णसिंहो धीमान् हरसिंहो द्वितीयकः ॥ ९ ॥
वराह्वो नरसिंहश्चतुर्थमस्तु विक्रमी ।
विदेषी विक्रमसिंहस्याद्यक्रम शुभाशया ॥ १० ॥
सूत्राद्यप्रेमलीवो तु कल्याणाय कल्पोपमा ।
स्वसा रत्नोश्री रता धर्मे पद्मश्रेणी क्रमाद्वि[माः] ॥ ११ ॥
प्रथमा सूहवदेवी सूहागदेव्यथापरा ।
निपुणा नयणादेवी प्रतापदेव्यमो मता ॥ १२ ॥
भावुका चांपलदेवी पूजाचारपरायणा ।
जातां च पुत्राः पुण्याख्यामवन् माण्यमदीपिताः ॥ १३ ॥
मेहिनी या च(चाम्प)लदेवे दे(वं च)दे कुशिशुभेषुपि ।
श्रीरत्नसिंहसूपीर्ण पार्श्वे सूत्राव देवनो ॥ १४ ॥
देपालः सदाचारः सपुत्रो निजबन्धुभिः ।
जनकस्य सदा भक्तो रता धर्मगुणार्जने ॥ १५ ॥
दानं वनज्ञोत्तममस्ति लोके ज्ञानाद पुनस्तत् कथितं जिनेन्द्रैः ।
तत्रापि सिद्धान्तसमं न ज्ञानं दानं तु तस्यैव महत् प्रधाने ॥ १६ ॥
इत्याकर्ण्य स गौतमस्य वदनांभोजेषु पुंगावलि-
कल्पं चैवमलीलिखत् भगवतीसूत्रं सटीकं मुदा ।
श्रीसिद्धांतविचारसार
मेपसे देपालः ॥ १७ ॥
वेद-पाण-मुनानेंदुमिते विक्रमवत्सरात् ।
पुस्तकस्यास्य वाचनं कारयामास वा पितुः ॥ १८ ॥
तिम्मांसी पुत्ररत्नानां सचिवतामारोप्य चीवे कवी
प्रापा-समाप्तुपयोः पुरा समयं सम्प्रवर्त्य शुभे ।
यावत् तारकपरिपुष्ट प्रकृष्टे सत्रमे
मचार्य सता ॥ १९ ॥

Colophon—
संवत् १३५३ वर्षे अद्येह वि(पी)जापुरे श्रीसोमतिलक
...राम्रंव्याख्यानं वाचितं पं हर्षकीर्तिगणिना
...स्तक ॥ च ॥

मंत्रिविभ्रितवृत्ति (त्रुटित)

Beginning—

ए। धम्ममहामहिमुहरिसमिपगुना उ विहिमभसिरो।
दाइ माएत्र सिव उवहिओ महर भुवणवई॥
इय इहरेवयाविणगन निरनियविणयसंदोह।
उवएससारमनह पुवरगते किं रि जंपमि॥

End—

अथ कविरागमना गुरुइम पिनुमाट।
आनयायेन विविधमुरर धर्ममहरमर्गीन
सर्वानर्थमहीवर्तुं मग्मसा पुण्यमान।
सनेनेयां सवमयमयाभिद्धगान

॥ १ ॥

प्योर्मीवातिमहीयगि गुरुमगग्माने स वारेन स्वयो (?)
यांडि संयमिना बभूव वासिषत महूनगानोभिनः।
सूरिः सर्वजनयमारचनः

॥

स रमरमयाहहिनुर्वो (?) मानमी गृरिः
मिद्धांतवता रिनमदनगशामूर मग्नादेवसूरिः।
मामाह इच्यपुनानवान्नविद्यार्थीनामपप्रमिन

॥

स विद्यावमनः
मामस्मानविधावपुद्दिरिमवायवर्षिनशाना।
महरावम वायवाहनाव गहुर्मवि यमापवर
णनहमानमविमत
कि हु रविना शार्वमिनमा ?
धर्मो विवर्तिर च मावरानिजवावपमानरणान॥
दस्वरागम—गर —वाय—मिद्धांनानादि।
त्तोहेवगुणिह ॥
.. ऐदग।
रिलिनेवे पुण्य च्वयं दानार्थिरंगुरंग॥
शिवहिनमवारीतनगुणवासरमाराव।
भेवान्वे धर्मविधिवृत्तिंदम स ।

तामूबतोऽभूदर्सिहस्तत्तनूजा गुणोज्ज्वलाः ।
आद्यः पृथ्वीभटो श्रीमान् रत्नसिंहो द्वितीयकः ॥ ९ ॥
तृतीयो नरसिंहश्चतुर्थभटस्तु विक्रमी ।
षिरोधि विक्रमसिंहश्चाङ्गम सुमाश्रयः ॥ १० ॥
मूलाकमेभमीर्षा तु कम्मायाम रूपोपमा ।
ज्ञासा सोदी रता धर्मे पत्यमेपो क्रमार्थि[माः] ॥ ११ ॥
प्रथमा सूहवदेवी सूहागदेव्यथापरा ।
सिपुणा नयणादेवी प्रतापदेव्यथो मता ॥ १२ ॥
मावलदा चांपलदेवी पूर्णाचारपरायणा ।
आसां च पुत्राः पुण्यधामधम् मान्यमर्त्यचिताः ॥ १३ ॥
मेघिनो वा य(वाग्य)नक्षेत्रे वे(च मे)त्रे प्रतिष्ठपेतुषि ।
श्रीरत्नसिंहसूरीणां पार्श्वे सुगम देहयां ॥ १४ ॥
पेथडः प्रवराचारः प्रभुक्तो निकरंकुमिः ।
जनकस्य सदा मत्ये रक्ते धर्मगुणार्जने ॥ १५ ॥
ज्ञानं धमस्तोपमममपि लोके ज्ञानात् पुमवात् कथितं जिनेन्द्रैः ।
तत्रापि सिद्धान्तधर्मं च ज्ञानं ज्ञानं तु तत्रैव महत् प्रधानं ॥ १६ ॥
ज्ञात्वार्थं स गौतमस्य वदनांभोजेषु संगामकि-
कर्मं पैथडश्रीश्चियत् भगवतीसूत्रं सटीकं मुदा ।
श्रीसिद्धान्तविचारसार
मेपसे पेथडः ॥ १७ ॥
वेद-बाण-हुताशेंदुमिते विक्रमवत्सरात् ।
पुस्तकव्याख्याने कारयामास वः पितुः ॥ १८ ॥
शिग्मांशौ भुवराजतां सविमतामारोदय धीवे कवौ
ज्ञाना-स्माद्धवनोः पुरा धनपदं सम्यक्त्वं पुष्टे ।
धर्मं वारकपवित्रपुष्प महस्ते तत्रैव
मथार्थं सतां ॥ १९ ॥

Colophon—

सं० १३५२ वर्षे अचेह वि(वी)जापुरे श्रीसोमतिलकसूरिभिः श्रीभगवती-
...पार्थ वाचितं पं० हर्षकीर्तिगणिना ॥ छ ॥ छ ॥ शुभं भवतु

रो (ब्रुटित) by जयसिंह प २९८, ११×२

End:—

सिवसुहरसस्स सिद्धी असेसदुरियावहारवरमंतो ।
सयअक्खराण परिसये जयइ सिरिनेमिचरियम्मिण ॥ ५
गुरुसरिसगुणो मयरोहखोहिओ सत्तरंगआभोगो ।
इह अत्थि यडुगच्छो पारावारो व्व अतुच्छो ॥
सुमहदेव पवित्तो अमयमउ(ओ) विहियकुवलयाणंदो ।
सिरिमुणिचंदमुणिंदो पवरपरो व तत्थासि ॥
नियगच्छसरउ पमायपंकियअसाउ मीहरिउ(ओ) ।
पवपरिवारजुत्तो जसपरिमलभरभरियभुवणो ॥
भारहमुहपम्मरम्मणुट्ठाणबद्धमयरंदो ।
जो केन पउमो व मलयमण गय न पु परिउ(ओ) ? ॥
नियमइमाहप्पाउ पाडिकाऊण विवरिऊणय ।
जेण विउसाण विहिया कम्मप्पयडी सुपयरया ॥
पेगवजयपडाया उचयमपयाणि सस्सयवाउ ।
सर(ह)सयरग(पम्म)विंदूमपाइणो विवरिया जेण ॥
सिरिदेवसूरिसुगुरुहिं तस्स सीसाहिगरिहिं सूरिपय ।
इयविसिपमरियजसमरेहिं वमसकिर्यं सुचिरं ॥
सिद्धसिरोमनिजयसिंघरायपुरउ(ओ) सहाए विपुहाग ।
धीनिपाणे साहिय पहाविय पवयण नाहिं ॥
जेहिं सुवणम्मिवहिं भारह गेरवयमग्गिह ति ।
चिरणहिं व गेगहिं पमासिय सूरिपवरेहिं ॥
अणाहिण(ग)याहपुरंमि कारविओ साहुधाहवगमिमो ।
नाहि सिरिथंग्माहो पइट्ठिआ पउमहरयण ॥
सिरिभद्दमरसूरी निवमिआ तेहिं नियपट्टमि ।
पमभाइगुरुसमाणेग जा अय ताग पडिच्छरा ॥
भद्द देवसूरिभाणाए रिविग्गमा यिअपसगमूरीहिं ।
पहुपद्दि माणगहिं ज गुणिगुहारमाहदि ॥
उज्जावमविमाइगु नेमि मीसेमकम्मसु ।
जाया गुणंगो सिरिदेवसूरिणो मह पमायवरा ॥
सिरिरयणप्पहसूरीदि वहिं उग्गकम्मदनेहिं ।
भायमाआ अनुमावओ य सोहिद गि सुगुरूणं ॥

Praśasti of the Donor.—

पमिमिवतमुद्दगुरः पुण्यपाकः
एष मावा मावसारं जिनपतिगदिते वासिता सुधर्म्मे ।
भार्या भूतम्वर्मप्रणयरतिगृहं रुक्मिणी
मुख्यी ठक्कुरो मारवाख्यः ॥ १ ॥
पंभुवनकुसुमविकसनकर्त्री हर्त्री च दुःखरात्रस ।
सूहदेवी कंता तस्यामूर्त्तिमूर्त्तिरिव ॥ २ ॥
पुत्रयोरस्ति

४११ नेमिनाथचरित्र (प्रा०) by रत्नप्रभसूरि. प २७७; ११×१३

Beginning—

जयइ निरंजण–निकल–निम्मल–निस्सीम–निरुवम–सरूवा ।
लोआलोयविलोयणलोयणलीला जया वि(वि)ही ॥
पढमविअपुरंगो कयमयविम्भमविम्हओ जयइ ।
राइमईनेहमरिझणम्पूयणसेहरो नेमी ॥
जस्स समसुरगयणो विरेहए आगओ व रयणाए ।
सो पासनाहसासयसुहसिद्धिकम्मो जए जयइ ॥
विम्भमरविवउप्फुलवयसमिसरमणोयपविकपयुगणं ।
भवदलनए(?)सिवरत्वतवणं सेवइ सया वि ॥
उवसमाइमो सिविया जयंति जे भयरविनयविना ।
कमलवसहकम्मविसुद्धा सिद्धिकले जयरया जाया ॥
सासयसुमणिन्दसेविपयकमला वसमई हिकरपगुणा ।
पयपुप्फरंगसंगा सिद्धेससरस्सई जयइ ॥
सुकइकय कइरसं पविमाणाए सुद्धरसि व ।
पडिहयतमामाणम्मा सा जयइ सरस्सइदेवी ॥
जइर सुयगयणे गुरुवंसे कित्तिपडिहा जस्स ।
नर–सुर–असुरसहाए स देवसूरी गुरू जयइ ॥
सो कयरसो भयो निम्मइ कस्सइ करस्स जंमि सुए ।
सज्जण–दुज्जणवग्गे सुयण–दुयणयं होइ ॥
ते कयं न मई सा भज्जा वा पइस्स सुरसव्वा ।
जे सुयणा के रसवयनसीलया मो पहु सकंति ॥

[illegible]

Praśasti of the Donor—

पतिरिव वस्तुपुर: पूर्णपाल:

तस्य माता मावसारं जिनपतिगणिते दत्तचित्ता सुधर्मे ।

भार्या भूसवर्णप्रणयपरिगता रुक्मिणी

सुश्री ठक्कुरो माल्हणाख्यः ॥ १ ॥

पंकजमकुलविकसनकर्त्री दर्शी च सुतावाहम ।

सूहवेवी कांता तस्याभूच्चंद्रमूर्तिरिव ॥ २ ॥

पुत्रस्तयोरपि

४११ नेमिनाथचरित्र (प्रा०) by रत्नप्रभसूरि प २७७; ११ ×

Beginning—

जयइ निरंजण–निरुवम–निम्मम–निस्सीम–निस्सम–सरूवा ।

सामामाभेयविकोयकोमलीया सया दि(सि)ही ॥

पढमजिणपुंगवो कयमणविक्कमणिम्मलो जयइ ।

रायमइनेहलहियनह्हाणयसेहरो नेमी ॥

जस्स मयपुरंगओ निरोहए भागए य रक्खाए ।

सो पासनाहसामपहुरमिविक्कमो जए जयइ ॥

निम्मलपरिपयपुणयसमिसरणसोवण्णियपुन्नागं ।

जयत्तणण(?)सिरकलमंतण सेवइ सया मि ॥

उसमाइणो जिणिंदा जयंति जे भवदुरियदलिणा ।

जयजयसद्दकयणिसुणा सिद्धिपुरे अच्छरा जाया ॥

सद्दसुम्मपविद्धसेविययकमला वसमाई सिरिपम्हगुप्पा ।

पणदुत्तरंगसंगा ति मेघसरस्सई जयइ ॥

सुकइत्त कवरस्स भविमाणाए सुवरति य ।

पज्जिदयससमाणकला सा जयइ सरस्सईदेवी ॥

जस्स सुगुणग्गी सुरुवंसे सिसिपढिया जस्स ।

नर–सुर–असुरसहाए य देवसूरी गुरू जयइ ॥

सो जयरसो महो सिज्जइ कस्सइ नरस्स जंमि सुए ।

उसम–सुजणयं सुयण–सुजणयं होइ ॥

ते कव्व जं मई सा मज्झा या नरस्स सुरसज्झा ।

जे सुयणा जे रयणचयणसीकया मो त्तह जयंमि ॥

तत्तिस्यमि य कोडियगणमि विउलाए वइरसाहाए ।
चचकुलमि य चतुम्मलमि पवरगच्छगयणससी ॥
तरमि य गरुअतेमो सयमूरमणु य पत्तपरमत्थो ।
हसो य विमलपक्खो सुरगिरिरिव छोयमज्झत्थो ॥
कच्छी–कणकम्मवाससमाणमेहाहिं सवत्तियणामो ।
नामो पत्तपसिद्धी मयव जिणचंदसूरि त्ति ॥
वियसंतकुसुयकमला नियनिपपुहविंसु(सु)हय(म)वकपतोसो ।
वस्सासि सोमि छीसा रयणीयर–सहस्सकिरण य ॥
तत्थ य सुरसो विरइयपरप्पभंपा चक(?)परमिनाहु य ।
सिरिअम्मयपवसूरी गुणरयणमहोयही पढमो ॥
जणवरपधम्मकम्मोवउत्तचित्तो वि निबमपहरणो ।
कयकरणायारो वि हु अविहियरायहिवविसेसो ॥
बहुसममो वि अममो पाविपडक्कमो वि पत्तवसंगो ।
बीओ विणेयरयण आहेसि सिरिचंदसूरि त्ति ॥
पसरियजसपवहारवमवाणियकित्तिवरमिरयणस्स ।
असरिसगुणमणिनिहिणो पट्टम्मो सिरिचंदसूरिस्स ॥
चउवीसइजिणपुणबसुचरियरयणामिरामसिंगारो ।
पसो विणेयवेसो नामो हरिभद्दसूरि त्ति ॥
इओ य । सिरिमालपुरुम्मवपोरुवाडवसे सु वाम्मिओ सगुणो ।
सुवामणि व निछयमभिहाणो ठक्कुरो आसि ॥
अह पयडीहोउ सिरिदेवीए कहियमाविमव(म्मु)हओ ।
सो सिरिमालपुराओ पत्तो गमूयनमरीय ॥
तत्थ य तग्गेहमहासरंमि विलसंतविउलकमलंमि ।
पायविपकुसुमघणरायमवलोवचियपयविहवे ॥
पसरंतगेयविपुरपडाहिं कणगकुरवपट्टेहिं ।
कस्स न जणेइ विम्हयमणेगसो वयणवित्थारो ? ॥
बहुमहणाइ अणहिल्लपुरे वणरायनिवसमीयम्म ।
विज्जाहरगच्छे रिसहजिणहरं तेण कारविय ॥
तत्तो विचित्तमयपत्तकित्तिपसराओ रयणनिहिणो व ।
बहुसंपय–सुचिसुहओ नामो सहरो त्ति संजाओ ॥

सिरिभद्देसरसूरिमाणसाणवमंसिसिरिकप ।
नागउर नयरा (?) य विसेसव पच्चया एवा ॥
सिरिनेमिचरियमेयं पयरियं निविडयरसंडहिं पि ।
गुरुहियपाइं हरिसइ पाग्गुमसोहग्गसंगाओ ॥
साहेज्जं सोहिं कयं कमसिरय गयमि ।
नयविविहगुरेयं पुण विसेसमो सोहणाईहिं ॥
सिरिदेवभद्दसूरीहिं सूरिवरे सु हिं सुकइहिं ।
परमपसायाणुग्गहपरेहिं परिसोहियं एय ॥
सिरिभद्देसरसूरी सवित्थरसूरिपभिइओ गेगे ।
बंधुसिणेहेण्य वित्थारिय कि चोज्ज ? ॥
बारससतिसीसुत्तरवरिसे दीवूसवंमि पुणविमे ।
अणहिल्ल[नय]रे एय समत्थियं वीरभवणमि ॥ ७ ॥
इति श्रीरत्नप्रभसूरिविरचिते श्रीमदरिष्टनेमिचरिते चतुः प्रस्तावः । ७ । ७ ।

Colophon.—

संवत् १४०० वर्षे आसो सुदि पडी गुरौ तपागच्छि श्रीसोमसुंदरसूरिगच्छनायका । श्रीस्तम्भतीर्थे सा[च]सधा[ग]णीमा भंडारी लिखापित । पुस्तकसंख्या ११६०० शुभं भवतु ।

४१२. चन्द्रप्रभस्वामिचरित्र by हरिभद्रसूरि. २९×२

Beginning—

सइलिपसयकसुमासो सुवामिओ धयइसकयतोसो ।
विऊसिरसुहओ उसहजिणो जयइ सिह सरओ ॥
सुरदेवमित्तमयरकरओ पिमपायओ जयपसस्सो ।
हेमसु व जिणिंदो सुद्दा वि चवल्पहो सहइ ॥
कमकमलपडिबिम्बओ पहिपासुरणापसुरियपपमहिमा ।
इयर नउणामधारी सिसिरो इव पासजिणइंदो ॥
भमरहियसुमणसीसम-असोग-पुन्नागनामियसमिद्धी ।
सिरिवद्धमाणसामी वसंतसमउ व मिसउ सुहं ॥

End—

विवसमहिमासिरोहियचिंतामणि-कामधेणुमाहप्पो ।
चत्तीसइमजिणिंदो आमो सिरिवद्धमाणपहू ॥

सिरिभद्देसरसूरीमाणसायवंसंनिसिग्निकप ।
माणउर नयरा (?) नं विसेसव पच्छया पवा ॥
सिरिनेमिचरियमेव चरियं निविडजडमईर्हि पि ।
सुहहिमवाइ हरिस्सइ पइगुणसोहमासंगाओ ॥
साहेजं सव्वेहिं कय कयमिस्थ गंथंमि ।
मणकिवियुहेणं पुण विसेसओ सोहणाईहिं ॥
सिरिदेवभद्दसूरीहिं सूरिवरे सु हिं सुकईहिं ।
परमपसायगुणमाइपरेहिं परिसोहियं एवं ॥
सिरिभद्देसरसूरी सविण्णइसूरिपमिइणो जगे ।
मंधुसिणेहेणेव विस्थारियं किं चोज्जं ? ॥
बारससितीसुत्तरवरिसे वीयूसवंमि पुव्वतिगे ।
अणहिल्ल[नय]रे एय समत्तियं वीरमवणंमि ॥ छ ॥

इति श्रीरत्नप्रभसूरिविरचिते श्रीमन्नेमिचरिते षष्ठः प्रस्तावः । छ । छ ।

Colophon —

संवत् १४०० वर्षे आसो सुदि षष्ठी गुरौ तपागच्छे श्रीसोमसुंदरसूरिगच्छनायकः । श्रीरत्नमतीर्थे सह[ज]समु[ग]ष्मीना मंडारी लिखापित । पुस्तकमर्थ ११६०० शुभं भवतु ।

४१९. चन्द्रप्रभसामिचरित्र by हरिभद्रसूरि. २१×१

Beginning,—

सहव्यिपसवप्पसुयासो सुयामिओ रायहसकयतोसो ।
मियसिरसुहओ टसहमिओ नयइ जिह सरओ ॥
सुहहेमियमरहरओ पियपावओ जयपसस्सो ।
हेमसु व सिसिरो सुहा वि चदप्पहो सहइ ॥
कमककणप्पविवरुद्धो पहियासुहरायफुरियपयमहिओ ।
हवइ तणुणाहारी सिसिरो इव पासमिणइरो ॥
भमरहियमुमणसीसम-असोग-पुन्नागरालिबसमिद्धी ।
सिरिचंदप्पहसामी वसंतसमय व सिसउ सुहं ॥

End,—

मियमयमहिमायिरोहियचिंतामणि-कामधेणुमाइण्णो ।
चम्मीसइमजिणिंदो आमो सिरिचंदप्पहपहू ॥

सिरिभीमएवनरवइ–नेहाण मि पसुपसुत्तपसरे ।
विमरइ पेमी वन्दणमइ सो वेर्हि वि पत्तुमाओ ॥
सिरिरिसहविंबविमयरउस्सोइयमवमूसियपडायं ।
सुविमचवि(पि)वसाउ जिणसासणमभिपनीईए ॥
पवडीहोवं अवपवीउवहहुसंनिवेसंमि ।
अब्बुयगिरिणो उवरिं जिणमवणमिणं करावेइ ॥
अह नेहमहामइणो सिरिकलसएयवरम्मि ।
वामो निवमसभवलियभुवणो धवलो त्ति सचिविंदो ॥
तत्तो रेवतकयप्पसायसंपत्तउत्तिमसमिद्धी ।
धणुहामिरेवपासंनिहाणनिमहुव्वसग्गो ॥
जयसीहदेवरज्जे गुरुगुणवसउसंसंतमाहप्पो ।
जाओ भुवणाणंदो आणंदो नाम सचिविंदो ॥
तस्स ससिविमलसीलालंकारविरायमाणसव्वंगी ।
गुरुविणय–पणयवच्छल–धम्मकम्माणुरत्तमणा ॥
महवा ममम्मायपकयविम्हयगुणरयणपरमसंजूसा ।
पउमावइ त्ति नामेण विस्सुया पिययमा जाया ॥
अह सिद्धराय–सिरिकुमरवालपवावणिवविस्सयाण ।
पुत्त–मरवारविहुरिवमिव वहूण पुहईवीढ ॥
आणंदमहामइणो तणओ नयसुकयसंपयण व्व ।
नयगरण–स्सिरिगरणारंभमहामारधुरधवलो ॥
जयसीहएव–सिरिकुमरवालनरनाययाण रज्जेसु ।
सिरिपुहइवालमंती मणिवइनामो इमो विहिओ ॥
अह निसयकायविपजाडिहारयगच्छरिसहजिणमवणे ।
अणयकए जणणीए तण पवासरयपासगिह ॥
चड्डावल्लीयम्मि य गच्छे मायामहीए सुहहेउं ।
अणहिल्लवाडयपुरे कराविआ मंडवा जेण ॥
जो येहाइयवारसग सायणवाडयपुरे य ससिरस ।
जिणमवण कारवियं मायामहवोसरस्स कए ॥
ता अब्बुयगिरिसिरि नेह–विमलजिणमंदिरे करावेइ ।
मंडयमहम्मअमयं मज्झ पुणो तस्स ॥

धम्मोद्धुरवसहस्स विंझगिरिसंनिवेसपत्तस्स ।
समग्गगब्भिपयडुरपवस्स तह निवयपुरसमुद्दं ॥
आगमिरस्स रिऊहिं वग्गयगइणुमुयाहिं सह समरे ।
जस्सेह विंझवासिणिदेवी मणुइम्मि अवइण्णा ॥
या पत्तसमुत्तिमएण वेण सा विंझवासिणी देवी ।
पवमवणपूरिवासा ठविआ इ(सं)डस्वकग्गामे ॥
अह चच्चिउ—सरस्सईओ सहम्मगुणाणुरंजियाओ य ।
जस्सुम्मिमईसाउ मुचंति न संनिहाणं पि ॥
तह सिरिधओ भत्तो विसपडो जेण दंडसाअप ।
संठविओ अप्पणी वस निवेसिया सवण्णुदाह ॥
सो चालुक्कसिरिमूलराय—चामुंडरायरज्जेसु ।
वल्लहराय—भयविवुल्लहरायाणमवि काले ॥
निच्चं पि एक्कमंती आओ पज्जंतचरियचारित्तो ।
सिरिमूलरायनरवइरज्जाक्कमहुरो वीरो ॥
तस्स य सिरि—सरस्सइदेवीए पुत्तो पुत्तो निवास य ।
पो पुरिसपुंडरीया जाया नहवाए विक्खाया ॥
तत्थ य निहमियबोसो पयडियकमळोसओ निवयरो व ।
सिरिभीमएवरज्जे नेढो त्ति महामई पढमो ॥
बीओ य सरयससहरनिम्मलगुणरयणमंदिरसुयारं ।
नियबप्पहापय(मइ)रिमवरणी विमलो त्ति दंडवई ॥
अह भीमएवनरवइवयणेण गहीयसयलरिउनिहणो ।
चड्डावल्लीविसय स पहुयम्म्वं ति भुंजंतो ॥
दट्ठुण तिसभमपारोरंवयसत्ववंधुनिस्सेयं ।
सिरिमदिपवयणावणाणं अम्बुयगिरिसिहरं ॥
तत्थ निविहसंनिहाणअमरसुविमसिरपसमवि दमो सिढरी ।
इय वा इमस्स उवरिं कारिअइ उसहजिणभवणं ॥
ता कपविंसं मंमे सचीविवरं वडं च अंबिह च ।
इय चिंतंतो सिविणे अंबाएवीए भणिओ सो ॥
अह भद्द! संदरमिणं चिंतियमिय दियवाढ्भिवयं तुमसु ।
पुण्णं निरणा होरं करिस्समहयं पि साहेजं ॥

सिरिसीसपयनरयण—जेसाण वि पत्थुपत्थुपयत्थं ।
वियरइ देवी वत्ससमवइ सो तहिं वि मणुमाणो ॥
सिरिरिसहविंबजिणपयरण्णमोण्णयममूसियपयावं ।
सुविमयवि(मि)यमाण जिनभामसामगिपनीइय ॥
पयडियाउं अयवडीउयण्डुहसंनिवमसि ।
अम्मुपगिरिमो सवरिं जिनमयवनजिण कयवइ ॥
अह नेडमहामण्णो सिरिकमगपयण्णनि ।
नामो निमयमयवडिपजुवनो पयडो त्ति मपिविदो ॥
तत्तो रेवतकयण्णमायवसंपयडनिमममनिठी ।
पयुहविवेयपावसंनिहाननिमहहउयममो ॥
जपसीहसूरवरत्त गुरुगुनवमउवसंतमाइण्णा ।
जाओ भुवनाणन्ने आणन्दो नाम सचिविंदो ॥
पम्म समिविमलतीउामकणवरिगयमानमण्णगी ।
गुरुविनय—पनयवज्ज—धम्मकम्मानुरत्तमना ॥
महत्ता ममममाइयपव्वपविम्मियगुरुत्यमवरममसूमा ।
पउमाबइ त्ति णामेण विम्मुया नियपमा जाया ॥
अह सिद्धराय—सिरिकुमरपालपयावनिवतिप्पावं ।
पुव—मरमार्यविहुरियमिव बहुम पुवइतो ॥
आणन्दमहामइणो तनओ जयमुकयसंपया व्व ।
पयगरण—स्सिरिगरणामममहामाग्गुरुयवडो ॥
जपसीहसूव—सिरिकुमरपालमग्गायणगान रज्जसु ।
सिरिपुहइपालमन्ती अविदमामो इमो विन्निओ ॥
अह निसयमणयविपजालिहारयगण्डरिमहममिनमवन ।
मनयरूप उत्तगीय व्व पवामरसपामगिह ॥
पडुापल्लीयम्मि य गच्छे मायामहीए सुहद्दं ।
मणाहिल्लवाडयपुरे कणविया महता जन ॥
जो गतायपवामग माण्णवाडपुरे य सप्तेसम ।
जिगमयणं कारवियं मामामहोत्तम्म पर ॥
गा अम्बुयगिगिमि मेइ—विमलमिनवहिर वयावेणं ।
महपमामग्गरनयं माम पुना हम्म ॥

व(वि)इसिरकरेणुपाय सर्वसुरिसुवमाण सुधीमो ।
सिद्धिग च संपमाणि महुपुरुषम–बलताणीण ॥
निवं पि महामइणो तेण कयत्थो कओ तुमं अप्पा ।
अइ सविसेस सवमणी–जणकप्पायं सुजयराओ ॥
सिरिजसस्सरस्सईवरपहाणउवणमकिपरयस्स ।
अविवहजमिहाणरस सिरिपुहईवासस्सविरस्स ॥
अभ्मत्थणाए सिरिचंदसूरिगुरुनामअवसाएण्णा ।
संमाणविगयसत्थविसेसेण वि अप्पमइणा वि ॥
हरिभद्दसूरिणा सम्मारेणगमिसिमियवसंमिहाणेण ।
पुम्मकाइयरसपरविरइयगंभा चमेयर ॥
अणहिल्लवाडयपुरे सिरिकुमरनरिंदरज्जसिद्धीए ।
सिरिचंदप्पहपहुणो समत्थियं चरियमियं ति ॥
जं किंचि मय अणुचियमुचवइ सुयणेह तमवेसं ।
न हि निवयस्स वदए अवयासो वममरस्स वि ॥
इय सततमणाणुगम चरिय चंदप्पहस्स जिणवइणो ।
कयमवि गुरुवपसा अहापरनापसुयाई ॥

अपि च । मार्तण्डमणिविम्बसमप्रभा: श्रीमच्चन्द्रप्रभेमम्
मर्तुः पुष्पशिरोमणेर्विमलसच्चंद्रप्रभस्य प्रभोः ।
एतच्चुत्पतिवामयो ! निरवद्यवाके चरित्र मया
किंचित् शिशु विसर्पितमहसां तप्ता गुरुण्यो गिरः ॥ इति ।
यावन्मेरुगिरिरिह राजति यावच्च शशि–रवी स्फुरतः ।
तावच्चीयाच्चरितं चिरदभिदोऽप्यमानमदः ॥

इति श्रीचंद्रसूरिशिष्यकमलश्रीहरिभद्रसूरिविरचितं ससस्योपनिवद्धं चंद्रप्रभस्वामिचरितं समाप्तमिति ॥ ग्रंथाग्र ८ १२ । च ॥

संवत् १२२३ कार्तिकवदि ८ बुधे श्रीचन्द्रप्रभस्वामिचरितं मोक्षदेवेन समर्पितं ॥ छ

४१३ सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (अ १-५) by हेमचन्द्राचार्य
प १९४+१५०

The work from which this Pras'asti is taken is not known.

पल्लीवालकुले वसुधाम्नि धीरकः ।
तस्य सुतौ विदितौ जगति महणसिंहाख्य-धीजाख्यौ ॥ १ ॥
धीजाकस्य श्रीरिति समभूत् भार्या सुतास्त्रयस्तस्य ।
ज्येष्ठः कुमारपालो द्वावनुजौ भीम-मदनाख्यौ ॥ २ ॥
माधस्य आयामहणदेव्यामंगभवास्त्रयः ।
रामिगो वइरसिंहश्च पूनाकश्चेति नामतः ॥ ३ ॥
तेषु रामिगपुत्रस्य झांझणस्य तनूभवाः ।
सलखा-विजपालाख्य-नरिया-जेसलसंज्ञिताः ॥ ४ ॥
सलखाकस्यास्ति खीमसिंहसंज्ञस्तनूरुहः ।
विजपालस्य पुत्रो द्वौ जयसिंहो गुणैकभूः ॥ ५ ॥
नरसिंहश्च नरियाकस्य सम्यग्गुणांबुधेः ।
भार्यायां नागलदेव्यां जाताः संति सुतास्त्रयः ॥ ६ ॥
ते चैते लखमसिंहो रामसिंहश्च गोपकः ।
सत्क्रियौदार्य-यात्राद्यैः कृत्यैर्ये सज्जनोत्तमाः ॥ ७ ॥
वंश्यः प्रौढो भीमस्याजनि कर्पूरदेविकाजायायां ।
मदनस्य सरस्वत्यां देपालाख्यो बभूव सुतः ॥ ८ ॥
तस्याथ धर्मसज्जनाल्हिसीश्रो भीमस्य निःसीमगुणांबुराशेः ।
पुत्राः पवित्राश्च विवेकपात्रं चत्वार आसन् विभवावदाताः ॥ ९ ॥
देपामाद्यः पद्मनामा यशीयो धीधाम्योऽभूत् सद्गुरन्यूनबुद्धिः ।
धौरेयो यो देव-गुर्वादिकार्ये पूनाह्वानस्तस्य पुत्रोऽपुनाति ॥ १० ॥
द्वितीयः साहणो यस्य पौत्रोऽस्ति कडुयाभिधः ।
तृतीयस्तनयो नाम्ना सामंतः संमतः सतां ॥ ११ ॥
तुर्योऽथ सौवर्णिकवर्यधर्म्यैस्तूपभिधः सुधापेयसच्चरित्रः ।
तस्य प्रिया सूहवदेवीनाम्नी तयोरभूतां च सुतौ गुणाढ्यौ ॥ १२ ॥
प्रथमोऽत्र प्रथमसिंहः पासदणसीहो द्वितीयकः सुतः ।
तस्य च पासदणदेव्यां लींबा-आंबाभिधौ तनयौ ॥ १३ ॥
तत्र प्रथमसिंहस्य सौवर्णिकशिरोमणेः ।
प्रिया प्रीमलदेवीति पुण्यप्रेमपदजनि ॥ १४ ॥
तयोश्च तनयाः पंच सदाचारधुरंधराः ।
श्रावकाचारवर्तैर्भूमिसुसिरीत्यभिर्ज्ञेयः ॥ १५ ॥
सोमा-रतन-सिंहाक-साल्हा-डूंगरसंज्ञिताः ।
तेषु सोमाभिधानस्य सौम्यत्वादिगुणांबुधेः ॥ १६ ॥

भार्यायां लाछणदेव्यां चत्वारः संति सूनवः ।
सद्गुणा भासमानास्तत्र गोत्रा रामचसंमिताः ॥ १७ ॥
तत्रो द्वितीयोऽभि सिंहमुख्ये रत्नांगुलीविरूपमूरिकोकः ।
संघाधिपस्य विमलाचलादिश्रीतीर्थयात्राकरणाद् य आप ॥ १८ ॥
प्रियायां रत्नादेव्यामस्य पुत्रा गुणाश्रयः ।
धनः सायरनामा च सहदेवस्तृतीयकः ॥ १९ ॥
तृतीयकस्तस्य सुतोऽपि सिंहाभिधः सुधीरोपच(?)मानमात्रे ।
गुणाः प्रभूतप्रतिमा–प्रभावा व्यमुखरं यत्र हठानुबंधं ॥ २० ॥
श्रीतपागच्छगुरु–सूरिश्रीदेवसुंदरगुरूणां ।
सूरिपदमहमले येन महान् व्य–यि–सुवनाख्ये ॥ २१ ॥
तस्य च सहचारिण्यः पुण्याचरणैकमानसाश्चितः ।
सोपलदेवी सूलादेवी पूजीति विख्याताः ॥ २२ ॥
भेलमाचोह्ययोरस्त्यौ तस्य हर्षंगसंमवौ ।
आद्य आसधरो नाम नागराजाह्वयोऽनुजः ॥ २३ ॥
धुर्येण सात्त्वामिव भारमर्थधुर्यैकि–समाधार्जव–धैर्यभूमिः ।
तस्य प्रिया पुण्यपराधि हीरादेवी तयोः षष्ठ सुताश्च संति ॥ २४ ॥
इह देवराज–शिवराज–हेमराजाश्च श्रीमराजश्च ।
सोनाख्यो गुणराजो धनराजश्चेति गुणभाजः ॥ २५ ॥
इतश्च । सर्वकुटुंबाधिपतेः सिंहस्याद्भुतवस्तुमालिन्याः ।
स्तम्भनकाधिपचैत्ये भू–चतुरुचपीठुसंख्येऽब्दे ॥ २६ ॥
धनाक–सहदेवाभ्यां चक्रे सूरिपदोत्सवः ।
श्रीज्ञानसागराख्यानां सूरीणां हर्षितात्मभिः ॥ २७ ॥
तथा सौवर्णिकश्रेष्ठाश्रमुः सूरिपदोत्सवं ।
महर्षो सज्जनसिंहो रामसिंहश्च गोत्रजः ॥ २८ ॥
त्रि–वार्धि–युग–भूवर्षे श्रीमित्रासेवसूरयः ।
श्रीकुलमंडनाद् सूरिश्रीगुणरत्नसंज्ञिनां ॥ २९ ॥ युग्मं ।
अत्र साल्हाकटुंबस्य प्रस्तुते नामवर्णने ।
तस्य ज्ञातनामापि किंचित्नामापरिख्यत ॥ ३० ॥
ततः सौवर्णिकोत्तंससाल्हाभार्या विशुद्धधीः ।
श्रीमामिभिर्गुणैः ख्याता हीरादेवीति संज्ञिता ॥ ३१ ॥
सौवर्णिकशिरोरत्नलूण–लाछणदेवीजा ।
याशुमयादिपात्राभिः पुण्योपार्जनसादरा ॥ ३२ ॥

No II

Khetarwasi (खेतरवसी) Bhandāra.

---

१ शतकचूर्णि प १४१; १४×२"

Beginning:—

सिद्धो निद्दु(ड्ड)यकम्मो सद्धम्मपणायगो तिजगणाहो ।
सव्वगुणोयकरो अमोहवयणो जयइ वीरो ॥ १ ॥

आयरियण कय सयपरिमाणमिप्पु(प्प)ण्णणामग सतग ति
पगरणं वमणुवन्नइस्सामि ।

End:—

बंधमोक्खसरूव बंधमोक्खार्थमिति शतकचूर्णी समाप्ता ॥

Colophon:—

संवत् १२१२ वर्षे चैत्रवदि ३ सोमे

२. (१) कर्पूरचरित (भाण) म १९० प १-१० १४×२
(२) हास्यचूडामणि (प्रहसन) मं ३७२ प २०-५१
(३) त्रिपुरदाह (डिम) म १६४ प ५२-१०३
(४) किरातार्जुनीय (व्यायोग) मं २८४ प १०४-११०

३ (१) वीतरागस्तव by देवभद्र

End:—

श्रीवीतरागस्तवनाद्यपुण्यात् पुण्यं यदात्त भवतांतो मे ।
श्रीदेव ! भद्रेक्ममहाभिधाने तच्छासने तीव्रतरानुरागः ॥
इति श्रीवीतरागस्तवः संपूर्णः ।

(२) अनन्तनाथस्तोत्र by देवभद्रसूरि

Beginning:—

संपत्तनाण-दंसण-वीरिय-सोक्खाइं नाम पवाइं ।
वमर्णवमर्णवमर्णवमुदाण करणं संथुणामि जिणं ॥ १ ॥

End:—

सिरिदेवभद्दसूरी पुणा पुणा विण्णवेइ इममेव ।
हुद पे[व] गुणा दिसए बसंतु मे आभवमणंता ॥ २१ ॥
इति श्रीअनन्तनाथस्तोत्रं ।

(३) स्तम्भनपार्श्वनाथस्तोत्र by देवभद्र

Beginning—

कप्पतीतासावर्ण चमणयपइट्ठियस्स पासस्स ।
सरसा पहुणो पयकमलं रायहंस सम(?) सेविर्म जयइ ॥ १ ॥

End—

सिरिदेव ! भद्दायग ! नायग ! सुरासुरस्स भवमस्स ।
कुणसु पसाय सामी होज्ज तुमं मज्झ पइजम्मं ॥ ११ ॥

श्रीस्तम्भनकश्रीपार्श्वनाथस्य स्तोत्रं ॥

(४) न्यायग्रन्थ (?)

Beginning—

सम्यग्ज्ञानगपरमसूक्ष्मसूक्ष्मसनामयः ।
मीमांसेयस्य मेधासुर्वेक्षनाथवमनक्मा ॥ १ ॥
ज्ञान-क्षेयस्वरूपं यत् कथकक्षेकोद्देकया ।
त्रैलोक्यमखिलं ज्योतिस्तपाद्दमर्द स्तुवे ॥ २ ॥

End—

यथा पक्षिर्नीतपदार्थगोचरं प्रमान्तरेपि स्मृतिवारिवारण ।
यर्पति विधाममिनं सनेकधा महारिभेदप्रविकल्पनावशात् ॥ ८० ॥

इति प्रमाणः प्रकाशः प्रथमः ॥

४ पूजाष्टक (अनन्तनाथचरित्रोद्धृत) by नेमिचन्द्रसूरि.

प १५१; १२½×१½

Beginning—

जयइ फुरंतइमिमिरो परिमिअसिरसमवसरणचक्कस्सो ।
नाग ज्जवइ भावमावग्गो ॥ १ ॥
सरिउं सरस्सइ नमिअ गुरवणे जिणवरिंदपूयमहं ।
सम्मसुद्धिकारण महार्घं ॥ २ ॥

End.—

पम्मचक्कवरणमहायरादमिपचंदसूरिसिस्साप ।
सिरिअम्मयचसूरीय पामपंकपपयएहिं ॥ १ ॥
सिरिविजयसेणगणहरणिउसरेवसूरिनेहिं ।
सिरिनेमिचंदसूरीहिं मवकोमोवयसत्थं ॥ २ ॥
सयमेव कयाउ अणंतसामिजिणरायवारचरियाउ ।
पूयट्ठगमुद्धरियं च मंदउ निहुयण जाव ॥ ३ ॥

पवक्तरगमजाए सिद्धोगमाणेण एत्थ कायाई ।
पूपहुगम्मि सवरीसमहिय अहारस सय[ई] ॥ ४ ॥

ग्रंथाग्रं १८७० । मंगलमस्तु जिनप्रवचनाय । शुभमस्तु सर्वजगतः ॥

५. **प्रकीर्णत्रुटितग्रन्थसङ्ग्रह** No information in available

६ **मुग्धबोधव्याकरण** प ९–१६६ १४×२

७ **कातन्त्रोत्तर (विद्यानन्द) by विजयानन्द** प १–३१ १२×२

End:—

इति विजयानंदविरचिते कातन्त्रोत्तरे विद्यानन्दापरनाम्नि तद्धितप्रकरणं समाप्तं ।

दिनकर-शातप^ति^संख्येष्टाधिकाब्दमुखे श्रीमद्गोविन्दचन्द्रदेवराज्ये वाराणस्या तद्विपक्षे श्रीमद्विजयचन्द्रदेवयवराजेऽनुभुज्यमाने श्रीनामदेवदत्तजयपुरीतिविभागे पुराप्तुरस्थिते पौषमासे पञ्चम्यां तिथौ सौरिदिने वणिक्जसदेवेनात्मजज्ञार्थे तद्धित विजयानंदं लिखितमिति । यथा दृष्टं तथा लिखितं । शुभं भवतु ।

पं० विजयानंदकृत कातन्त्रसंबंधि कारक-समास-तद्धितपादपञ्जिकायाः कातन्त्रोत्तरः ।

८. (१) **कल्पसूत्र** प १०६ १५½×१½

(२) **कालकाचार्यकथा by विनयचन्द्र** प १०७–११०

Beginning—

देविंदवंदि(विंद)नमिय सिवनिहिसंपयपरमसासयय ।
निज्जियपरसय-समय नंदउ सिरिवीरसासणय ॥ १ ॥
अत्थि धरावासपुरे नरणाहो वयरसिंहनामि त्ति ।
सुरसुंदरी पिया से पुत्तो कालयकुमारो य ॥ २ ॥

End:—

सिरिरविपहसूरीण सीसेण विणयचंदनामेणं ।
पञ्चोवस(सव)णाकप्पो पत्तो संखेवओ लिहिओ ॥ ७८ ॥
समाप्ता कालि(ल)काचार्यकथा ॥

९. (१) **समुद्रमथन (समवकार)** म ११४ प ४०,४३;१४×२

(२) **रुक्मिणीहरण (ईहामृग)** म ५०८ प ४०

१० (१) **उपदेशमाला** १२½×१½

(२) **प्रतिक्रमणसूत्र**

(३) **अजितशान्ति**

११ (१) उपदेशमाला प ७१; ११ × ५"
(२) क्षेत्रसमास (जंबुद्वीपप्रकरण) गा ८७ प. ७४–८१
(३) पिण्डविशुद्धि प ८१–१००
(४) नयचक्रप्रकरण प १००–११८
(५) आराधना प ११८–१२७
(६) आउरपच्चक्खाण प १२७–१३१
(७) नवतत्त्व प १३१–१३४
(८) कर्मविपाक by गर्गर्षि गा १६८ प १३४–१५७
(९) आवश्यकप्रतिलेखनाप्रकरण गा २५ प १५७–१६१

Beginning—

मुहणंतयदेहावस्सएसुं etc.

(१०) अनन्तकाय गा ७ प १६१–१६२

Beginning—

पर्युवरि वडगाई etc

(११) प्रश्नोत्तररत्नमाला प १६२–१६६
(१२) धर्मलक्षण प १६६–१६८
(१३) सम्यक्त्वप्रकरण गा १७ प १६८–१७१

Beginning—

चउसरहण–विर्म(कि)ग दसविणयविसुद्धिपणगयदोसं ।
अट्ठ-पभावणभूसणलक्खणपंचविहसंजुत्तं ॥

(१४) पच्चक्खाण प १७१–१७३
(१५) गौतमपृच्छा प १७३–१८०
(१६) श्रावकविधि (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प १८०–१८४

Beginning—

वीरजिणिंदह चलणकमले पणमिवि परमपवित्तु ।
संखेवि सावगकिरिय विहिया भणउं विरत्तउ ॥

End —

इय आगमविहि सावगह पढइ निरिक्खियारो ।
भाविउ जिणपहि रह करउ जिम छिंदउ संसारो ॥ ३२ ॥

(१७) अजितशान्ति प १८५–१९५
(१८) [illegible] प १९५–१९६

(१९) विवेकमञ्जरी प १९९–२१६
(२०) श्रावकविधिप्रकरण गा ३२ प २१६–२१७
(२१) संवेग (उपदेश) प्रकरण (त्रुटित) प २१७–२२२

Beginning—

सदेसजणमणयानिष्ठमत्ररियविसुद्धिमावसहयारो ।
जयइ प्रमाणपरो बसंतसमउ व जिणवीरो ॥

१२. (१) उपदेशमाला प ५१, १४३ ×२
(२) स्थविरावली प ५२–५७
(३) पिण्डविशुद्धि प ५७–६७
(४) पडावश्यक. प ६७–९४
(५) धर्माधर्मविचारकुलक by जिनप्रभसूरि. प ९४–९६

Beginning—

मइ जय ! मिठमिअउ कवि धरिअउ धम्माधम्मविचार फुडु ।
जिम जाणिउ जिणपहु मिस्किउ लुप्पहु पावहु सिवसुहु लसम फुडु ॥ १ ॥

End—

पय जाणेविणु मतु छडेविणु कायवं छोअप्पहिय ।
आगम अणुसारिहिं जिणपहसूरिहिं धम्माधम्मविचार किउ ॥ १८ ॥

धम्माधम्मविचारकुलक समाप्तं ।

(६) आत्मसम्बोधकुलक by जिनप्रभ प ९६–९९

Beginning—

मोक्खसुक्खे मयामोहं खमोहं जाण सासणं ।
तेसिं कयपणामो हं संबोहं अप्पणो करे ॥ १ ॥

End—

एवं वियाणिऊण मुंच पमायं सया वि रे जीव ! ।
पाविहिसि जेण सम्म जिणपहु-सेवाफल रम्मं ॥ ३३ ॥

आत्मसंबोधकुलक समाप्तं ।

(७) श्रावकविधिप्रकरण प ९९–१०१

Beginning—

धीरजिणिंद पयकमलु etc. प १०१–१०२
(८) पश्चात्तापकुलक (? अपभ्रंश) प १०१–१०२

End—

मोहह रासिय जीव जमत जे केइ भाविय सरणु मर्णत ।
जिणपहु मेसिवि सरणु न कोइ हुयउ भमइ सवड मि निवचोर ॥ ४४ ॥
इति श्रीजिनप्रभाचार्यविरचित मध्यचरितं समाप्तं ।

(२०) मध्यकुटुम्बचरित by जिनप्रभसूरि. प १४२–१४७

End—

भव्वपइवंधेण इम भविबहुजणस्स संथिवं चरिवं ।
सेयंवरसिरमगण्ण सिरिजिणपहसूरिणा रयं ॥ १५ ॥

इपिडीमाषया ।

(२१) महर्षिस्तव प १४७–१५०

Beginning—

सिवपरे सिस्पाई सम्बे गणहारिणो तहा मुणिणो ।
समणी सावय सड्ढी इय जिणतित्थं सया नमह ॥

End—

जो न थुणइ अपमाण विमाण आर्ण मिणागुणवीर ।
सो निव पि अणग्घो संघो महारम्भो भणइ ॥ १७ ॥

महर्षिस्तवः समाप्तः ।

(२२) महर्षिस्तव (बृहत्) प १५०–१५१

Beginning—

अमरासुर–नरखगवनमयमविभवपयकयवरपयमस्स ।
होउ तिसरुी रि नमो सिरसा सिरिवीरनाहस्स ॥ १ ॥

End—

अज्ज वि दीसंति गुरू अज्ज वि दीसंति साहुरयणाई ।
अज्ज वि सासपसढो भण मि भव्वो भव भयइ ॥ ५१ ॥

बृहत् महर्षिस्तवः समाप्तः ॥

(२३) गौतमचरित्रकुलक (अपभ्रंश). प. १५१–१५९

Beginning—

मगहा गोव्वरगामि करी नामि वर वसुभूई ।
पुहवनेवथ्ण जय–रण्णु नम्मार निम्मरसूरी ॥
हो गोयमगोत्र–पहाणु नवसंहु शीलधिर गुणाल–रयणमंदिरपु ॥ १ ॥
मज्झिम पावापुरी रा जण्णपुरी हा चन ।
माहमासि पमराणी वर वसर तावहार ॥ [illegible] २ ॥

(१४) उपशम(शान्ति)कुलक प १२२-१२३

Beginning:—

नमिऊण पुव्वपुरिसाण पसमरससुत्थियाण पयकमलं ।
नियजीवस्स पुसहिं कसायवसगस्स बोच्छाम ॥ १ ॥

End:—

एवं खमीकुलय दुद्दमजीवाण सासण नियमं ।
जो परिभावइ सम्मं सो पावइ पसमवररयणं ॥ २४ ॥

उपशमकुलक समाप्त ॥

(१५) दरिसणचउवीसी प १२३-१२५

End:—

इय दुरिसणचउवीसी सम्म माऊण गुरुसयासाओ ।
विहिणा पयट्टियव्वं अणुदिवसपाण संमत्तं ॥ २४ ॥

(१६) सारसमुच्चयकुलक. प १२५-१२८

Beginning:—

नर-नरवइ-देवाणं जं सोक्खं सव्वमुत्तमं लोए ।
तं धम्मेण विढप्पइ तम्हा धम्म सया कुणह ॥ १ ॥

End:—

एमाइ गुरुवएह अणुदृमाणो विसुद्धमुणिगिरिय ।
पुणइ मीसंगिहिं(तं) चिरसंचियकम्मवाहीहिं ॥ १८ ॥

सारसमुच्चयकुलक ॥

(१७) पगूणतीसी भावना प १२८-१३१

Beginning:—

संसारंमि असारे नत्थि सुहं वाहि-वेयणापउरे ।
जाणंतो विह जीवो न कुणइ जिणदेसिय धम्मं ॥ १ ॥

(१८) अजित-शान्तिस्तवन प १३१-१३७

(१९) भव्यचरित (अप.) by जिनप्रभ प १३७-१४२

Beginning:—

भविय ! सुणह भवजीवहं चरिउ मंगविहिं मणु मीपगु धरिउ ।
अथि अणाइ भवपुरनामु मोहराउ तहिं वसइ पगामु ।
मिच्छगिरिहि तसु वसइ पधून तसु पीव मा नियपम हूमा ॥ १ ॥
सीनिहि मोडिउ एउ जिणबोह विमहिजंतु वि धरइ पमोउ ।
कहं वि न जाणइ धम्माधम्मु भवगाभरगु न गम्मागम्मु ॥ २ ॥

End—

मोहइ राखिय जीव भमइ मे केइ आविय सरणु मर्पंत ।

जिणपहु मेल्लिव सरणु न कोइ सुगुरु भणइ सयल वि जियलोइ ॥ ४४ ॥

इति श्रीजिनप्रभाचार्यविरचितं भव्यचरितं समाप्तं ।

(२०) भव्यकुटुम्बचरित by जिनप्रभसूरि. प १४२–१४७

End—

चउपइबंधेण इम भवियकुडुंबस्स संखिव चरियं ।

सेत्तुंजतित्थगयपयं सिरिजिणपहसूरिणा रइयं ॥ ३७ ॥

इतिश्रीभावना ।

(२१) महर्षिस्तव प १४७–१५०

Beginning—

तित्थयरे तित्थाइ सव्वे गणहारिणो तहा मुणिणो ।

समणी सावय सड्ढी इय जिणतित्थं सया नमइ ॥

End—

जो न कुणइ अपमाणं जिणाण आणं जिणाणुवत्तीए ।

सो निच्च पि अणग्घो संघो भट्टारगो भवइ ॥ ३७ ॥

महर्षिस्तवः समाप्तः ।

(२२) महर्षिस्तव (वृहत्) प १५०–१५५

Beginning—

अमरासुर–नरखगणनमंसियचलणकमलजुयलस्स ।

होउ तिकालं पि नमो सिरसा सिरिवीरनाहस्स ॥ १ ॥

End—

अज्ज वि दीसंति गुरू अज्ज वि दीसंति साहुरयणाइं ।

अज्ज वि सावगसड्ढो अज्ज वि धम्मो जए जयइ ॥ ५९ ॥

वृहत् महर्षिस्तवः समाप्तः ॥

(२३) गौतमचरित्रकुलक (अपभ्रंश) प १५६–१५९

Beginning—

मगहा देसरणामि वरि माहणि [illegible]ई ।

सिद्धिं सुयसिद्धिं सुम्मतु सिणु सिक्खिउ चमकिउ चित्ति ।
अहह ! अहो ! वपु अच्छरिउ भूसिउ रिद्धि विचित्ति ॥ हो गोयम ३ ॥

End—

गोयमसुचरियकुसुमप रइय पवर्मजरीए मासाए ।
कवियअमावसाए अट्ठावससस्स वरिससस ॥ २६ ॥
एय जे भव्वजिया भावेण सया गुणंति निसुणंति ।
वंछियमनेहलियसा ते जंति सिवं जिणपहेणं ॥ २७ ॥
अक्खीणमहाणसिलद्धिसंजुओ जयइ गोयमो भयवं ।
जस्स पसाएण अ वि साहुणो सुलिमा मरहे ॥ २८ ॥

(२४) ऋषभजिनजन्माभिषेक प १५९–१६२

Beginning —

जयइ अ(जु)गाइजिणिंदो पयासियासेसपवरसवरिंदो ।
पणकम्म–वणगइंदो नयनरवर–सयर–देविंदो ॥ १ ॥
जो पणयसंकरणो नाहिनिवनंदणो तिहुयणाणंदणो रिसहजिणू ।
ताहु सिरिजम्ममहूसवो पभणेसु

End.—

जह न्हवियउ वियसासुरिंदिं सामिउ रिसहजिणिंदु ।
तह न्हावड चिहिजा भविय ! सिव–सुह–सिद्धि कंदु ॥ १४१ ॥
इति जन्माभिषेकस्तुतिः समाप्ता ।

(२५) थावरिस्तुति (अपभ्रंश) प १६२–१६५

Beginning—

जयउ जयउ सिरिरिसहपहु तिहुयणि परमजिणिंदु ।
सेत्तुजमंडणु तम–तिमिरनासण नवउ दिणिंदु ॥

End —

नयण सहूमउ जिणपहु कह वि म मेल्हण जाइ ।
सरीर पाचउ वाहुडइ मणु पुन वहि जि ठाइ ॥ ३४ ॥
करिहिं कओटा मागइ घाटा भवरइ कावडिय होइ ।
देवग देस सिरि कला पेस जिणवर कावडिय जोइ ॥ ३५ ॥
नरउ जिणवर–धम्म जति नरउ कावडिय संघु ।
जादं पसायइ सिद्धिवहु भविमय देवइ आपु ॥ ३६ ॥
थावरिस्तुतिरिय । वेलाउलीयगय ।

(२६) गुरुस्तुतियाचारि (अपभ्रंश). प १६५–१६७

Beginning—

नंदउ पुंडरीउ गोयमपमुह गणहर-चक्कु ।
नाम-गहेण विह जाइ फुडु जायइ सिव-सुह-रुक्खु ॥ १ ॥

End—

सइक्का ताइ नि चीइसा सइक्का ताई नि मास ।
जै गुरु थुणइ निहिपरि ताई मि पूरिय आस ॥ १५ ॥

गुरुस्तुतिचाचरि गूर्जरीरागेण ।

(२७) मयणरेहासंधि (कडव ५) प १६७–१७१

Beginning—

मिरवमनाणनिहाणो पसमपहाणो विवेयसनिहाणो ।
दुग्गइदारपिहाणो जिणचक्को जयइ सुहकम्मो ॥ १ ॥
सुमरिवि जिणसासणु सुहनिहि-सासणु सिरिसंतिमहरिसि मणि धरिव ।
पभणिसु संखेविहिं मयणरेह-महासइ-चरिउ ॥ २ ॥

End—

मसा महासईए संधी संधी व संजमसिवस्स ।
अं जमिनिचरिसिसा सह सखरूस पीरसंबोगो ॥ २ ॥
बारह सत्ताणउए चरिये आसोम-सुद्ध-छट्ठिए ।
सिरिजिणपसत्सचाए एवं लिहिय सुकामिसिर्य ॥ ३ ॥

मयणरेहासंधिः समाप्तः ॥

(२८) अनाथिसंधि (अप) by जिनप्रभसूरि प १७१–१७६

Beginning—

जस्स कर वि माहप्पा परमप्पा पाविओ कहं हुंति ।
तं सिरि सुपसत्तं जयइ जय वीरजिणपहुणो ॥ १ ॥
मिसपहिं विनडिउ कसाय-जयविउ हा ! अणाहु तिहुयण भमइ ।
जो अप्पं जाणइ सम-सुह माणइ अप्पारामि सु अभिरमइ ॥ २ ॥
रायगिहि नयरि सेणीउ राउ गुरुभत्ति निवेसिय वीयराउ ।
सो अन्नदिवसि उज्जाणि पत्तु मुणि पिक्खवि पणमइ नमिय-गत्तु ॥ ३ ॥

End—

भावसलसरासु-गमणो रायपसुधम्मपत्तपाहेउ ।
धीरमसिरपमणो जिणपहुपहिओ सया हुहिओ ॥ ११ ॥

अनाथिसंधि । कडव २ (?)

(२९) जीवानुशास्तिसंधि by जिनप्रभ प १७६–१७९

Beginning:—

तस्स पट्टा ण अ वि तवसिरिसमलंकिया मिया हुंति ।
सो मिद्धे वि अणग्घो संघो भट्टारओ जयइ ॥ १ ॥
मोहारिहिं जगडिय विसयहिं विनडिय तिक्खदुक्खलगडिय खंडियइं चिरु ।
संसारविरत्तइं पसमियचित्तइं सत्तइं देमि गुसट्ठि निरु ॥ २ ॥

End:—

इय विविहपयारिहिं विहिमणुसारिहिं माविहिं जिणपहुमणुसरहु ।
सुत्तेण य पवरिहिं आणासु वरिहिं भवियण भव-सायरु तरहु ॥ १८ ॥
जीवानुशास्तिसंधिः समाप्तः ।

(१०) भावभरितस्तवन (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प १७९-१८२

Beginning:—

पणमिय पढमजिणिंद-पाय सेत्तुजविहूसण
विहुमपविलासवास भव-पास-विणासण ।
वसु वेरसमवगहण वत्थु-संपयु संरेविहिं
करिसु सया वि भत्तिवस सुगुरु विरय माविहिं ॥

End—

इय भव-भाव-विभावणगि वग्मिपणु जालिउ
मेवकनाणी आइ मोरिवउ संजमु परिपालिउ ।
रिसइ-चरिउ-संभवणु रासि घोरेहिं जो देइ
सो सिरिजिणपह-उग्गु समु अपवग्गु वि लेइ ॥ २७ ॥
श्रीयुगादिजिनचरितकुलक ॥

(११) नेमिरास (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प १८२-१८७

Beginning:—

नंदउ नेमिजिणिंदो रेवयगिरि-मउडु ।
हरिकुल-नहय-चंदो दुमाइ-दुरगंदयु ॥ १ ॥
जसु जिय मवमवचरिउ गुणीअइ वसु गुण-गन-भर किं वि सुणीअइ ।
पढमभवहरि धणवरमाह धणवइमरिसउ हूउ विवाहु ।
पाविउ वरसंगम सोहम्मी सो वि त्तरमा वीअइ जम्मी
वइयप्रमि विज्जाहर-राया चित्तवइ रयणवइ जाया ॥ १ ॥

End—

वइपसवइ मिसेनं जा मवइ हरिसिहिं जसु गिरि नेमिजिणिंदु सोहग्गमहामिहि
बहुरिद्धकुसुमसिग्गिहिं जो रिद्धिमि जा तिहुयणु-रव-चक्कचारिणीउ

Beginning—

नंदइ पुंडरीय गोयमपमुह गणहर–वसु ।
नाम–गहेण विह जाई फुड आवइ सिव–सुह–कमु ॥ १ ॥

End —

सहस्स वार्द्द सि पीइउ सहसा वार्द्द सि मास ।
जे गुरु वंदइ विहिपरि ताह सि पूरिय आस ॥ १५ ॥

गुरुवदवणिसाधरि गूर्जरीरागेण ।

(१७) मयणरेहासंधि (कडव ५) प १६७–१७१

Beginning—

मिदयमगावमिहाणो पसमपहाणो विवेगसनिहाणो ।
कुमारदायविहाणो जियपम्मो जयइ सुहकम्मो ॥ १ ॥
कुमारिवि जियसासणु सुहनिहि–सासणु सिरिजिमिमइरिसि मणि धरिय ।
पणमिसु संखेविहिं मयणरेह–महासइ–चरिय ॥ २ ॥

End—

पसा महासईए संघी संधी व संजमसिरस ।
जं नमिमिवरिसिया साह सयखरा धीरसंजोगे ॥ २ ॥
बारह सत्ताणउए वरिसे आसोय–सुद्ध–छट्टिए ।
सिरिसंघपत्थणाए पर्य विहियं सुभागिमिहियं ॥ ३ ॥

मयणरेहासंधि समाप्तः ॥

(१८) अणाथिसन्धि (अप) by जिनप्रभसूरि. प १७१–१७६

Beginning—

जरत्त त्त वि माहप्पा परअप्पा पालिया जई हुंति ।
त सिर्व सुपसर्त जयइ जए वीरजिणपहुणो ॥ १ ॥
विसयहिं विनडिउ कसाय–कवलिउ हा ! अणाहु तिहुयण भमइ ।
जो धम्म आयरइ सम–सुहु माणइ अप्पाणमि सु अमियमइ ॥ २ ॥
रायगिहि नयरि सेणीउ राउ गुणमसि सिवेसिय वीयराउ ।
सो अन्नदियसि वन्नामि पत्तु मुणि पिक्खवि पयमइ समिय–गत्तु ॥ ३ ॥

End—

चालधवसरणु–नामचो राणाइसुधम्मपयपयाईव ।
सीसेणगहाक्को जिणपहपहिओ सया सुहिओ ॥ १३ ॥

अणाथिसंधि । कडव २ (?)

(१९) जीवानुशास्तिसन्धि by जिनप्रभ प १७६–१७९

मल्लिसामि सिवराय–पाय निरवाय मुणेसु
तासु चरिउ अब्भट्टरिउ सुयणि संखेवि मणेसु ॥ १ ॥

End:—

पगूणवीसममल्लिजिणह चरिय इह जय–हिउ
चयउंति–सुपविचिमीए विमर्शि विराइउ ।
चउविहसंघह देउ कब्धि सगाइ निरवसमाइ
अणुवग्ग जम्मा सिरिजिणपहु छमाइ ॥ ५० ॥
मयालउमिगिम्मियइ गंथ–माणु पमास ।
चरिउ गुणंत सुणंतइ वि भवियण पुजहं आस ॥

मल्लिचरित्र समाप्त ॥

(१५) महावीरचरित्र (अपभ्रंश) प २०२–२०६

Beginning:—

सुमरिवि सिरिजिणवद्धमाणु गुण–मणि–रयणायरु
तासु चरिउ जपेमि किं पि वेरग्गह आयरु ।
अवरविदेह गाम–सामि नयसारु मिहाणू
अडवि समण पह–गमण सम्मु सोहम्मविमाणू ॥ १ ॥

End:—

पणमवि सिरिअरिहंत सिद्धगण चवझायई
समणह सुमणह सब्बलोअ सममाव समावइं ।
इय पंचई नवकार सारु संसार–हरेइं
पढमं मंगलु होइ कोइ गुण–रयणकरेइं ॥ २४ ॥

श्रीमहावीरचरितं रासेनापि वी(गी)यते ।

(१६) जम्बूचरित्र (अपभ्रंश) प २०७–२०९

Beginning:—

पढमभवे भवदेवो गहियवओ पडमकप्पि सुर पवरो ।
रायसुय सिवकुमारो कय–बारसवास–तव–चारो ॥ १ ॥

End:—

बारस सयाणुप मरव सिय पविव गुरि समुद्धरिय ।
पमासीमासाए भणियम्मं संघसदडप ॥ २० ॥

जम्बूचरित्रं समाप्त ॥

(१७) सुकोशलचरित्र (अपभ्रंश) प. २०९–२१२

जसु गुण-गहणु सूरिंदिहिं कीजइ सो रेवयगिरि जसु चमीजइ ?
जिणपहि कमिउ भव-फलु कीजइ जिणवर-आणइं सो वंदीजइ
जं जिण-आणा निवसु सिरु एउ गणहरिहिं कहिउ परमत्थु ॥

नेमिनाथरास।

(१२) भावनाकुलक by जिनप्रभ प १८७-१९०

Beginning.—

सुमरिवि पंच परमिट्ठी सुइ तिजगगरिट्ठी(ट्ठी)
जसु जिण-वाणि विसिट्ठी मोक्ख-पह दिट्ठी
नमवि चरण सिरिरिसहजिणिंदह मंडण सिरिसित्तुंजगिरिंदह
चउविहधम्मह भावण सारू भणउ रासु भवियण-गुण-हारू
दुलह पाविऊ माणुसजम्मू सो सो भविय ! कुणउ जिणधम्मू
दाण सील तव भावण रम्मू दुइउ दुलहउं जिम गुरुकम्मू ॥ १ ॥

End—

एवं चउविहधम्म-पमाणू सुणिउ जिणवर-समय-सहाणू ।
चउगु कुणउ जिणप्पहि कहिउ मोक्खफल सुविवेगिहिं कमिउ ॥ ११ ॥

चतुर्विधभावनाकुलकं समाप्तं ।

(१३) अन्तरङ्गरास (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प १९०-१९४

Beginning.—

पणमिउ पढमजिणिंदु सेत्तुजह मंडणु
भणउ जीवसंबोहु भव-दुत्तरह खंडणु
रयणि-विरामे एउ मायिआउ गेहि पडिचडइ किमिह सुरभइ ?
जाणउ जीवइं तिहुयण गेहु जाव अत्थि येवो वि सिणेहु ।
कोवमिट्टिहिं पज्जलिउ निरंतरु माण-पवमि पूरिउ आभिंतरु
कड्डिय माया-जालि विसाला पसरिय जा अभिंतरमाला ॥

End.—

ताइ जिव जिण-सूरिहिं भासिउ करि जिणधम्मु मा ण विणासिउ ॥ ११ ॥

अंतरंगरासः समाप्तः । मंगलं महाश्रीः ।

(१४) मल्लिनाथचरित्र (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प १९४-२०२

Beginning —

पणमवि सिरि[स]साहर-वीरपजंतजिणेसरा
तिहुयणसिरि-सवणावयंस ! भव-नलिनदिणेसर ।

मल्लिसामि जिणराय–पाय निरवाय मुणेसु
ताप्तु चरिउ अच्छरिउ भुवणि संखेवि भणेसु ॥ १ ॥

End:—

एगूणवीसममल्लिजिणह चरिय इह जय–हिउ
चउकंति–सुपसिरिणीय विमलं विरइउ ।
चउविहसंघह देउ सच्चिउ सग्गह निच्चसमाह
अणुकम्म वग्ग सिरिजिणपइ सग्गह ॥ ५० ॥
भत्तार्उववितिमिमियह गंथ–माणु पमास ।
चरित्र गुर्णव सुणंतह वि मविपण पुजाइ आस ॥
मल्लिचरित्र समार्त ॥

(१५) महावीरचरित्र (अपभ्रंश) प २०२–२०६

Beginning:—

सुमरिवि सिरिजिणवद्धमाणु गुण–मणि–रयणायरु
तासु चरिउ अपेमि किं पि वेरमाह आयर ।
अवरविदेह गाम–भामि मयसाह निहाणु
अइवि समण पइ–गमण सम्मु सोहम्मविमाणु ॥ १ ॥

End:—

पणमवि सिरिअरिहंत सिद्धगण चवआयई
समणइ सुमणई सम्मछोभ सममाव समायई ।
इय पचह भवकार सार संसार–सरेई
पढमं मंगलु होइ जोइ गुण–रयणकरंडई ॥ २४ ॥
श्रीमहावीरचरितं यसेनापि ही(गी)यते ।

(१६) जम्बूचरित्र (अपभ्रंश) प २०७–२०९

Beginning:—

पढमभवे भवदेवो गह्रियवभो पढमकप्पि सुर पवरो ।
पयसुय सिवकुमारो कय–बारसवास–वय–सारो ॥ १ ॥

End:—

पारस मवाणुए मरव सिप पडिम गुरि समुद्दरियं ।
पभासीमामाए मणिवर्म्म संपमद्दकए ॥ २० ॥

जंबूचरित्र समाप्त ॥

(१७) सुकोशलचरित्र (अपभ्रंश) प. २०९–२१२

जसु गुण-गहणु सुरिसिरि कीजइ सो नेमगिरि जसु चमीजइ ?
जिणपहि कमिड भव-कलु कीजइ जिणवर-आणई सो मंडीजइ
व जिय-भाया मिरवसु मिलु पर गणहरिहिं कहिय परमत्थु ॥

नेमिनाथरास।

(१२) भावनाकुलक by जिनप्रभ प १८७-१९०

Beginning—

सुमरिवि पंच परमिट्ठी गुरु सिजगगरिट्ठी(ट्ठी)
जसु जिण-नामि मिसिट्ठी मोक्ख-पह सिट्ठी
ममवि चउप्प सिरिरिसहजिणिंदह मंडण सिरिसिद्धगिरिंदह
चउविहधम्मह भावण सारू भणउ रासु भविजण-गउ-हारू
दुलह पाविउ माणुसजम्मू भो भो भविय ! कुणउ जिणधम्मू
दाण सील तव भावण रम्मू गुरुह तुम्हहं जिव गुरुकम्मू ॥ १ ॥

End—

एवं चउविहधम्म-पमावू सुणिउ जिणवर-समव-सहावू ।
जसु कुणउ जिणप्पहि कमिउ मोक्खपय सुविवेगिहिं कमिउ ॥ ११ ॥

चतुर्विधभावनाकुलक समाप्तं ।

(१३) अन्तरङ्गरास (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प १९ -१९४

Beginning—

पणमिउ परमजिणिंदु सेगुणह महणु
भणउ जीवसंबोहु भव-दुक्खह खंडणु
रयणि-विरामे पउ मातिजइ गेहि पडिबाइ किमिह सुरमइ ?
जावउ जीवई तिहुयण गेहु जाव अस्थि वेवो वि सिणेहु ।
कोवमिरहिं पज्जलिउ मिरंतरु माण-पवणि पूरिउ आमिंतरु
कहिय माया-आलि विसाल पसरिय आ आयिविपयाल ॥

End—

ताहं जिय जिण-सूरिहिं भासिउ करि जियवम्मु मा व विणासिउ ॥ ११ ॥

अंतरंगरासः समाप्तः । मंगल महाश्रीः ।

(१४) मल्लिनाथचरित्र (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प १९४-२०२

Beginning—

पणमवि सिरि[उ]सहाइ-वीरपज्जंतजिणेसरा
तिहुयणसिरि-सवणावयंस ! भव-जलहिजिणेसर ।

- -

2"7

।।
। ॥

०६ प २१७–२२

र्णं ।
। १ ॥

[illegible] ।
णीवो ॥ २४ ॥

।
प २२०–२२१

[illegible] निरुपम [illegible] प ।
[illegible]स सीलंग ॥ १ ॥
[illegible] वे सुप ।
[illegible] [illegible] प ॥

सिद्धिपुरि [illegible] ।
[illegible]गीह संप प ॥
[illegible]गीयः ।
प २२१–२२७

Beginning:—

पयमं सिरिवद्धमाण निरवाण विसुद्धा
सिद्धा सासयसुहसमिद्ध गणहर सुपसिद्धा ।
सिरिवज्जाय साहुवमा अपवमापसाहणा
इव पंच वि परमेट्ठि अन्न मोहइ बड–लोहणा ॥ १ ॥
संघउ सिरिवीरमु जिणिंदु मुणिसुव्वयसामिय
तासु तित्थ–माहप्प होइ धामिउ सिवगामिउ ।
अयउ सुकोसलु मुणि–गरिट्ठु संयुट्ठ चरिथिहिं
तासु चरिउ संखेवि भणिसु जिण–आगम–जुत्तिहिं ॥ २ ॥

End:—

सिरिरायरिसि–सुकोसल–चरियं सक्को वि वण्णिउं न सक्को ।
तह वि सुयंपाणुगम गुरुणा रइयं समासेणं ॥ १ ॥
तेर पुरुसत्तरवरिसे सिरिवीरजिणिंदमोक्खकालम्मि ।
कडार्य सुणउ सया पढंत–सुणंताण भवाण ॥

सुकोसलचरियं समत्तं ॥

(१८) चैत्यपरिपाटी (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प २१२–२१४

Beginning.—

जयइ जयइ जियवम्मो विवेकरम्मो पणासियकुम्मो ।
सयलसमुर–मायाये पयडियमायाइयायाये ॥ १ ॥
तं जयइ जगि सिरिजिणवरविंद जसु पय पणमइ सयल सुरिंद ।
परिवज्जियसावज्जारंभ मरण–भूय–निवडंतई लंभ ॥ २ ॥
त तुम्ह कहिउ सुमासुस–जम्मु तह वि नह वि सिरिजिणवरधम्मु ।
तत्थ वि बोहि–बीउ पुण रम्मु तं लिहणइ तुह ह वि कम्मु ॥ ३ ॥

End:—

दुल्लस मावई कि कुसंति ते धन्नड मडु(ड)हुइ निहणंति ।
सिरिजिणपहुनिवसहसुधसमा ते धन्न कहिसई समायचक्मा ॥ २ ॥
इति सर्वचैत्यपरिपाटिः लाभ्यावरासेन ह्री(गी)यते ।
बोलिका मध्यते समापिता ।

(१९) मोहराजविजय (अपभ्रंश) by जिनप्रभ प २१५–२१६

Beginning:—

तिहुयणपयमियपाउ नासियमीसेसकम्मसंताणो ।
अम्मकरियचरियमाओ जियराओ जयइ जियराओ ॥ १ ॥

व भवियजण । एकमणु कमु धरेउ
व जिणवरराय मोहराय-जुज्झु सुणेउ ।
व जइ संचारि रि इणि संसारि बहइ कोइ
व तइ समितरि गुण-रोसंतरि जीवहं कोइ ॥ २ ॥
व सम्यग बोधे पुरवर जिण अधिरोहु
व तिजग-बाहरि मिच्छपुरि मोहराउ मोहु ।
व जिणवरसामि मणुयनामि ठविय लिखितु
व भरहसकम्मभूमि-पमाणु पमितु ॥ ३ ॥

End:—

।१०। अहयाव पयविसयं कम्माण खविय जो य संपत्तो ।
अक्खयसुक्खं मोक्खं मो भविया ! त जिण ममइ ॥ २ ॥

श्रीजिनप्रभो मोहराजविजयोक्तिः समाप्ता ।

(४०) साधर्मिकवात्सल्यकुलक by जिनप्रभ प २१७–२२०

Beginning:—

साहम्मियवच्छल्लं भणामि भवियाण भावणानिउणं ।
सम्मदंसणसोहिं जह विहियं परमपुरिसेहिं ॥ १ ॥

End:—

इय एव-भावभेयं कार्उ साहम्मियाण वच्छल्लं ।
सबमु भवियमेयं जिणपहमणहं लहइ जीवो ॥ २४ ॥

साधर्मिकवात्सल्यकुलक ।

(४१) अन्तरङ्गविवाह by जिनप्रभ प २२०–२२१

Beginning:—

पभाय-गुणठाणु पाठणु तहिं अहे भवियमिउ निरुवमु वरु य ।
चउविहसंघु जानउत्र कीय अहे वाइण सहस सीलंग ॥ १ ॥
सुमपरिणामु संवेगु सहि अहे वर गइ सोहइं ते सुए ।
इवसमसेणि आवासु कीउ अहे धर्मध्यान मानउ अगउ य ॥

End:—

इणिपरि परिणए जो भ जगि अहे लहइ सो सिद्धिपुरि वासु ।
मंगलिकु वीर जिणप्रभ य अहे मंगलिकु चउविह संघ य ॥
अन्तरंगविवाहप्रबन्धः वरसंवरगेय भणनीयः ।

(४२) जिनज ममइ by जिनप्रभ प २२१–२२७

Beginning.—

अर्हं ॥ सो जयउ जस्स कम्मपयंपगामी महूसवं कुणइ ।
मयणवइ-वाणमंतर-जोइस-वेमाणिया देवा ॥ १ ॥
सिरिजिणवरदाणइ नियडिनयणइ पच वि कल्लाणइं कुणइं ।
वामय-देविदा मिपयर-वंदा थुरिव थुरिव अप्पइ सुणइ ॥ २ ॥
[कडवयं १ मासरमोण गा १७ । कडवयं २ कलमाहणीमाषणा गा ११ । कडवयं ३ देवहलीमाषणा गा १५]

End.—

एवं जिणजम्ममहो संखेवेयं जिणागमा भणिओ ।
गुणु-निहि-सगधुणरिसे छुणाइजिणमाइनाणरिथे ॥ १० ॥
गुरुमहीमाषणा भनासिका चतुर्थी कडवा ॥ छ ॥

(४३) सुपदशार्थमिचार (मा). प २२८-२३०

Beginning.—

जयसए मिणयमिणो वाइसंड न जे विसूसंति ।
वजेमि ते धुणाउस जत्थे जिणगोअरे किं पि ॥ १ ॥

End.—

मायाविवमाया सो परमाप्पा जगस्स जिणपरो ।
एयमप्पाइगुणाइविमिणयमनिषारयं कुणउ ॥ १४ ॥

(४४) नेमिनाथजन्माभिषेक by जिनप्रभ प २३०-२३१

Beginning.—

मरगयमणिवन्नइ तिहुयणधन्नइ सारपर्यमिणचरिउ जमु ।
सिरिनेमिजिणिदह तिहुयणिंदह गुणगणवन्नु भणेमि तसु ॥ १ ॥

End.—

इयमोहनिसायर ! करुणासायर ! सायरजिणपहसूरिथु(थु)य ! ।
नारीसमजिणवर ! मयणर-सुरवर ! भवि भवि हुइ मम सरणु तुम ॥ १० ॥
॥ छ ॥ नेमिनाथजन्माभिषेक ॥ छ ॥

(४५) पार्श्वनाथजन्माभिषेक by जिनप्रभ प २३२ (१-२)

Beginning —

जय जय जगमयण ! सिव-सुहदायग ! पास ! पयासियपरमपय ! ।
तिहुयणसिरसेहर ! कम्मा-सुहकर ! वामिमभवरपहरिजय ! ॥ १ ॥

End —

इय पयपणगाइ इयरसमाइ पासजिणिंद थवणु थिर ।
जिणपहु मम करइ मव-ठविमइ भवि भवि तं पहु हरइ विर ॥ ११ ॥
इति पार्श्वनाथजन्माभिषेक ॥

(४६) मुनिसुव्रतस्वामिस्तोत्र by जिनप्रभ प २३२–२३४

Beginning:—

जयसिरिसमलंकिय ! गयकमलकियपाय ! पविसियमहिवलय ! ।
मुणिसुव्वयसामिय ! सिवपुरगामिय ! वीसमजिण ! जय गुणनिलय ! ॥ १ ॥

End:—

इय सुव्वयपयाइह नाणसणाहइ जिणपहुसूरिहिं संथविय ।
पंच वि कल्लाणइं सुक्खनिहाणइं कल्लाणगु देयउ भविय ॥ ११ ॥
इति श्रीमुनिसुव्रतस्वामिस्तोत्र जन्माभिषेक च मासपगेण ॥ ७ ॥

(४७) जिनजन्माभिषेक by जिनप्रभ प २३४–२३६

Beginning:—

सुर–नर–खयरिंदा नियवर–चंदा पइदिणु पणमइं पाय जसु ।
सिरिजिणवररायह तिवसियरायह गुण–गण–कमु कित्तेमि तसु ॥ १ ॥

End:—

एवं सिरिजिणपहु पहणियकुप्पहु तिहुयणगुरु जे संथुणइं ।
भवियहिं रोमंचिय बहुभवसंचियकम्मकलाउ ते लहु हुणइं ॥ १५ ॥

॥ ७ ॥ छप्पनदिसाकुमारीजन्माभिषेक ॥ ७ ॥

(४८) जिनजन्ममहोत्सवस्तवन by जिनप्रभ प २३६–२३९

Beginning:—

नमिवि सिरिपासमाहस्स पयपंकयं हरियदुरियत्ति कलिकलु समलु पंकयं ।
मिलिवि छप्पन्नदिसिकुमरि जिणजम्मणे जेंव विरय सुवइ महमइं तह मणे ॥१॥

End:—

तउ विविहपयारिहिं मेरुसिहरि विहिणा विहिउ ।
जिणजम्मणमज्जणु तोसियसज्जणु कुणउ भविय भव–भयरहिउ ॥ २५ ॥

छप्पंनदिक्कुमारीस्तवनं ॥ ७ ॥

(४९) रत्नत्रय प २३९–२४०

Beginning:—

नवकारेण विबोहो अणुसरणं सावओ वयाइं मे जोगो ।
चिइवंदणम पच्चक्खाणं तु विहिपुव्वं ॥ १ ॥
तह चेइयहरगमणं सक्कारो वंदणं गुरुसगासे ।
पच्चक्खाणं सवणं जइ पच्छा उचियकरणिज्जं ॥ २ ॥

श्रावक–बार व्रत हुंति । कवण ति ? । पांच अणुव्रत । त्रीणि गुणव्रत । चियारि शिक्षाव्रत । पांच अणुव्रत । कवणि ? । स्थूलप्राणातिपात–निवृत्ति १ । स्थूलमृषावाद–

Beginning—

अर्हं ॥ सो जयउ जस्स कल्लाणपंचगंमी मा
मयमवइ—धम्मसंवर—मोइस—मेमार्
सिरिजिणवरराणइ विमलियपणइ पंच
रायव—चेविता तिपयर—धया घुरिव मु
[कवयं १ मासरागेण गा १७ । कवयं
कवयं १ वेवहवीमावया गा १५]

End—

पम जियवम्मयरो संवेवेणं विमागमा
सुसु—निहि—सगसुपरिसे फुणाइमिए
गुरुहवीमावया पमासिका चतुर्थः

(४१) श्रावयार्थविचार (मा).

Beginning—

जयसरा मियममियो माइसंवं च
यमेमि ते सुयासस अत्थे जिणगो

End—

भावारिइंवमाया सो भरमायो जग
रयणप्पहाइसुमाइमिमिवायमिवारणं

(४४) नेमिनाथजन्माभिषेक by

Beginning—

मरणभममिवमइ विमयवमइ सारयर्वा
सिरिनेमिमिमिवइ तिजगतिमिवइ गुणग

End—

इयमोहनिसायर! करुणासायर! सायरजि
मारीसमजिणवर! मयनर—सुरवर! मवि
॥ ५ ॥ नेमिनाथजन्माभिषेक ॥ म

(४५) पार्श्वनाथजन्माभिषेक by

Beginning—

जय जय जगनायग! सिव—सुरयायग!
तिहुयमसिरसेहर! कम्मा—सुन्दर! पाि

End—

इय पयावगाइ इमयमगाइ पामतिलिर
जिणपहु मम प्रमाइ मव—इमियाइ मवि
इति पार्श्वनाथजन्माभि

ज्ञात्वा संसारवैचित्र्यं फल्गुतां च नृजन्मनः ।
तपसे निरगाद् गेहात् शांतचित्ता सुसंयता ॥
बांधवैर्वार्यमाणापि प्रम(प)त्तैः शाकलोचनैः ।
मनागपि मनो यस्या न प्रेम्णा करमलीकृत ॥
गृहीतं मुनिपार्श्वे तया संयतिकाव्रतं ।
स्वीकृत्य च मनःशुद्धा रत्नत्रयमलंकृतं ॥
तया विरक्तयालंत भवे वयसि यौवने ।
आरब्ध तत् तपः कर्तुं यत् सतां साध्विति स्तुतं ॥
यम-व्रत-तपोयोगैः स्वाध्याय-ध्यान-संयमैः ।
क्षयंकेयापत्नुभानैर्गृहीत जन्मनः फलं ॥
तपोभिर्दुष्करैर्भिन्नं बाह्यांतर्भेदलक्षणैः ।
कषायरिपुभिः सार्धं निःशेषं शोषितं वपुः ॥
विनयाचारसंपत्या संघः सर्वोप्युपासितः ।
वैयावृत्त्योद्यमात् शुभ्रकीर्तिर्नीता दिगंतरे ॥
किमियं भारतीदेवी किमियं शासनदेवता ? ।
दृष्टपूर्वैरपि प्रायः पौरैरिति वितर्क्यते ॥
तया कर्मक्षयस्यार्थं ध्यानाध्ययनशालिने ।
तपःश्रुतनिधानाय तत्त्वज्ञाय महात्मने ॥
रागादिरिपुमल्लाय शुभचन्द्राय योगिने ।
लिखाप्य पुस्तकं दत्तमिदं ज्ञानार्णवाभिधं ॥ ७ ॥

संवत् १२८४ वर्षे वैशाषशुदि १० शुक्रे गोमंडले दिगम्बरराजकुलसहस्रकीर्त्ति स्यार्थे पं० केसरि-सुतवीसलेन लिखितमिति ॥

१४ धातुपारायण by हेमचन्द्र प २१२; १४×१½

End.—

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते स्वोपज्ञधातुपारायणे चौरादिकधातुप्रकरणो निरनु- बंधो सूत्रादिगमः संपूर्णः ॥

१५. (१) उपदेशमाला प ११; ११×२
(२) योगशास्त्र (प्रकाश ४) by हेमचन्द्र प ४९
(३) स्थविरावली (प्रा) प ११०–११५
(४) चतुर्विंशतिस्तवनिर्युक्ति (प्रा) प ११६–१२०

निवृत्ति २ । स्थूलअदत्तादान–निवृत्ति ३ । परदार–निवृत्ति ४ । अपरिमितपरिग्रह निवृत्ति ५ । त्रीणि गुणव्रत । कवणि ति ? । दिग्व्रतु १ । उपभोग–परिभोगव्रत २ । अनर्थदंडपरिहारव्रतु ३ । चियारि शिक्षाव्रत कवणि ? । सामायिकु १ । देशावकाशिकु २ । पोषधोपवासु ३ । अतिथिसंविभागु ४ । बारहं व्रत–मूलि सम्यक्त्वु ॥
End—

सम्यक्त्व चउत्थ लक्षणु अनुकंपा किंव जाणियइ ? ।
दट्ठूण पाणिनिवहं भीमे भवसायरंमि दुक्खत्तं ।
अविसेसओ णुकंपं दुहा वि सामत्थओ कुणइ ॥ ४ ॥
सम्यक्त्व पांचमं लक्षणु आस्तिक्य किंव जाणियइ ? ।
मन्नइ तमेव सच्चं नीसंकं जं जिणेहिं पन्नत्तं ।
सुहपरिणामो सम्मं कंखाइविसोत्तियारहिओ ॥ ५ ॥
एवंविहपरिणामो सम्मद्दिट्ठी जिणेहिं पन्नत्तो ।
एसो य भवसमुद्दं लंघइ थोवेण कालेण ॥ ६ ॥
। छ । रत्नत्रयः समाप्तः । छ । मंगलं महाश्रीः ॥ छ ॥

(५०) चउसरण प २४०–२४४

(५१) आतुरप्रत्याख्यान (प्रा) प २४४–२४७

(५२) संलेखनाविधि प २४७–२५०

(५३) पर्यन्ताराधना प २५०–२५७

(५४) आवश्यकवृत्ति (? हारिभद्री) प २५७–२६४

११ ज्ञानार्णव(योगप्रदीपाधिकार) by शुभचन्द्र प २०७ १५×१

End—

इति ज्ञानार्णवे योगप्रदीपाधिकारे पंडिताचार्यश्रीशुभचन्द्रविरचिते मोक्षप्रकरणं । अस्ति श्रीमत्पूज्यो श्रीमदर्हद्देवचरणकमलचंचरीकः शुभचंद्रमहत्तमपरमानंदसंदोहकः श्रीमाथुरान्वय–समुद्रचंद्रायमाणो भव्यात्मा परमश्रावकः श्रीनेमिचंद्रो नामाभूत् । तस्याखिलविज्ञानकलाकौशलशालिनी सती पतिव्रतादिगुणगणालंकारभूषितशरीरा निजमनोवृत्तिरिवात्यन्तमनुसारिणी स्वर्णा नाम धर्मपत्नी संजाता । अथ तयोः समासादितधर्मार्थ-कामफलयोः लक्ष्मणगुणरत्नपात्रकेशा निजवंशवैजयंती सर्वलक्षणालंकृतशरीरा जाहिणि नाम पुत्रिका समुत्पन्ना । छ ।

ततो गोकर्ण-श्रीचंद्रौ सुतौ जातौ मनोरमौ ।
गुणरत्नाकरौ भव्यौ राम-लक्ष्मणसन्निभौ ॥
सा पुत्री नेमिचंद्रस्य जिनशासनवत्सला ।
विवेक-विनयोपेता सम्यग्दर्शनलांछिता ॥

ज्ञात्वा संसारवैचित्र्यं फल्गुतां च नृजन्मनः ।
तपसे निरगाद् गेहाद् शांतचित्ता मुसंयता ॥
शांतवैराग्यमाणापि प्रज(घ)वैः साक्षलोचनैः ।
मनागपि मनो यस्या न प्रेम्णा कश्मलीकृत ॥
गृहीत मुनिपार्श्वे तया संयमिकाव्रत ।
स्त्रीकृतं च मनःशुद्ध्या रत्नत्रयमनर्घ्यविर्त ॥
तया विरक्त्यात्ततं मवे वयसि यौवने ।
आरम्भं तत् तपः कर्तुं यत् सतां साध्विति स्तुतं ॥
यम-व्रत-तपोयोगैः स्वाध्याय-ध्यान-संयमैः ।
कायक्लेशाद्यनुष्ठानैर्गृहीत जन्मनः फलं ॥
तपोभिर्दुष्करैर्नित्यं बाह्यांतर्मैर्वकर्मणैः ।
कषायरिपुभिः सार्धं निःक्षेपं शोषितं वपुः ॥
विनयाचारसंपत्त्या संघः सर्वोप्युपासितः ।
वैयावृत्योद्यमात् प्रभत्कीर्तिर्नीता दिगंतरे ॥
किमियं भारतीदेवी किमियं शासनदेवता ? ।
दृष्टपूर्वैरपि प्रायः पौरैरिति वितर्क्यते ॥
तया कर्मक्षयस्यार्थं ध्यानाध्ययनशालिने ।
तपःश्रुतनिधानाय तत्त्वज्ञाय महात्मने ॥
रागादिरिपुमल्लाय शुभचन्द्राय योगिने ।
लिखाप्य पुस्तक दत्तमिदं ज्ञानार्णवाभिधं ॥ ७ ॥

संवत् १२८४ वर्षे वैशाषशुदि १० शुक्रे गोमंडले दिगम्बरराजकुलसहस्रकीर्ति स्यार्थे प० केसरि–सुतवीसलेन लिखितमिति ॥

१४ धातुपारायण by हेमचन्द्र प २१२ १४×१३
End:—

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते स्वोपज्ञधातुपारायणे चौरादिकप्रकरणो निरनुबंधो चुरादिगणः संपूर्णः ॥

१५. (१) उपदेशमाला प ११ ११×१
(२) योगशास्त्र (प्रकाश ४) by हेमचन्द्र प ४९
(३) स्थविरावली (प्रा) प ११०–११५
(४) चतुर्विंशतिस्तवनियुक्ति (प्रा) प ११६–१२०

निवृत्ति २ । स्थूलमदत्तादान-निवृत्ति ३ । परदार-निवृत्ति ४ । अपरिमितपरिग्रह निवृत्ति ५ । त्रीणि गुणव्रत । कवणि ति ? । दिग्व्रतु १ । उपभोग-परिभोगव्रत २ । अनर्थदण्डपरिहारव्रतु ३ । चियारि शिक्षाव्रत कवणि ? । सामायिकु १ । देशावकाशिकु २ । पोषधोपवासु ३ । अतिथिसंविभागु ४ । बारहं व्रत-मूलि सम्यक्त्वु ॥

End—

सम्यक्त्व चउत्थ लक्षणु अनुकंपा किंव जाणियइ ? ।
दट्ठूण पाणिनिवहं भीमे भवसायरंमि दुक्खत्तं ।
अविसेसओ णुकंपं दुहा वि सामत्थओ कुणइ ॥ ४ ॥
सम्यक्त्व पांचमं लक्षणु आस्तिक्यु किंव जाणियइ ? ।
मन्नइ तमेव सच्चं नीसंकं जं जिणेहिं पन्नत्तं ।
सुहपरिणामो सव्वं कंखाइविसोत्तियारहिओ ॥ ५ ॥
एवंविहपरिणामो सम्मद्दिट्ठी जिणेहिं पन्नत्तो ।
एसो उ भवसमुद्दं लंघइ थेवेण कालेणं ॥ ६ ॥
। छ । रत्नत्रयः समाप्तः । छ । मंगलं महाश्रीः ॥ छ ॥

(५०) चउसरण	प २४०—२४४
(५१) आतुरप्रत्याख्यान (प्रा)	प २४४—२४७
(५२) संलेखनाविधि	प २४७—२५०
(५३) पर्यन्ताराधना	प २५०—२५७
(५४) आवश्यकवृत्ति (? हारिभद्री).	प २५७—२६४

११ ज्ञानार्णव(योगप्रदीपाधिकार) by शुभचन्द्र प १०७। १५१

End—

इति ज्ञानार्णवे योगप्रदीपाधिकारे पंडिताचार्यश्रीशुभचन्द्रविरचिते म प्रकरणं । अस्यां श्रीमत्पुर्यां श्रीमदर्हद्देवचरणकमलचंचरीकः सुज्ञजनमहद्वच मंडकंडलीकः श्रीमाथुरान्वय-समुद्रचंद्रायमानो भव्यात्मा परमश्रावकः श्रीनेमि मामाभूत्। तस्यादिमविज्ञानकलाकौशलशालिनी सती पतिव्रतादिगुणगणालंकारमु शरीरा निजमनोवृत्तिविनयकुमिचारिणी स्वर्णा नाम धर्मपत्नी संजाता । अथ धर्मासावित्रधर्मार्थ-कामकल्पोः लघुलघुगुणवत्संडलेखा निजवंशवैजयंती सर्वक कुलशरीरा जाहिणि नाम पुत्रिका समुत्पन्ना । छ ।

ततो कोर्ण-श्रीचंद्रो सुतौ जातौ मनोरमौ ।
गुणरत्नाकरौ भव्यौ राम-लक्ष्मणसन्निभौ ॥
सा पुत्री नेमिचंद्रस्य जिनशासनवत्सला ।
विवेक-विनयोपेता सम्यग्दर्शनलांछिता ॥

(१३) वन्दनक (प्रा) प १२०–१२२
(१४) प्रत्याख्यान (प्रा) प १२२–१२४
(१५) प्रतिक्रमण (प्रा) प १२४–१३१
(१६) अतिचार प १३१–१३६

१६ योगशास्त्रविवरण (अष्टमप्रकाश) by हेमाचार्य
प ९९ १५×१½

The Ms also contains विवेकविलास and some incomplete work containing 84 folios.

१७ कल्पसूत्र (मूल) १२½×२

१८ (१) आरम्भसिद्धि (अपूर्ण) by उदयप्रभ प २–१२०, ८×१½

(२) शब्दब्रह्मोल्लास (?) by उदयप्रभ प १४

Beginning—

Incomplete up to 49th verse.

ॐ नमः सकलाभ्यासवत्सवाचे परात्मने ।
शब्दब्रह्मविवर्तैकलीलायावरमूर्तये ॥ १ ॥
अभिधापरमब्रह्मदेवदर्शीपकः ।
प्रमोदयप्रभः शब्दब्रह्मोल्लासः प्रकाश्यतां ॥ २ ॥

१९. वीतरागस्तोत्रविवरण by प्रभानन्द प १४३, १५×२

End—

इति वीतरागस्तोत्रे विंशतितमस्याशीस्तवस्य पदयोजना । मंगलमस्तु चतुर्विधश्री श्रमणसंघस्य ।

चान्द्रे कुले जिनमतक्रमरत्नराद्रिः प्रद्युम्नसूरिसभवद्देवसूरिः ।
नवांगवृत्तिघ्नरुद्घो यदीयमद्यापि जागर्ति यशश्चरीरम् ॥
तस्मान्मुनीद्धुर्जितबालमोह [तदा] प्रबोधाप निजैर्गुणौघैः
विपश्चितां संयमिनां च वर्गे धुरीणता तस्य यथाधुनापि ॥ २ ॥
तेषामन्वयमंडनं समभवत् संजीवनं दुःषमा
मूर्च्छालस्य मुनिव्रतस्य महतां निःसीमपुण्यश्रियः ।
श्रीमत्तोमयदेवसूरिगुरवश्चे यदिपुर्क्तर्गुणै
र्द्दष्टुं वाद्यमाभयावरमहो! नित्रूपकमाक्रम्यते ॥ ३ ॥
यतिपतिरथ देवभद्रनामा समभनि तस्य पदाब्जसर्वेदयः ।
वपुरपरितमादयोगरोगा जगति रसायनतां ययीयवाचः ॥ ४ ॥

(५) वन्दनकनिर्युक्ति (प्रा) प १२०–१२१
(६) प्रतिक्रमणनिर्युक्ति (प्रा) प २१
(७) कायोत्सर्गनिर्युक्ति (प्रा) प ९
(८) प्रत्याख्याननिर्युक्ति (प्रा) प ७
(९) पिण्डविशुद्धि (प्रा) प १७०–१८०
(१०) दशवैकालिक (अ ४) प १८२–१९९
(११) कर्मविपाक (प्रा) गा १७८ प १९९–२१७
(१२) कर्मस्तव (प्रा) गा ५७ प २१७–२२४
(१३) जीवविचार (प्रा) गा ५१ प २२४–२२९
(१४) अजित-शान्तिस्तव (प्रा) प २२९–२३५
(१५) नवतत्त्वविचार प २३६–२४४
(१६) नवतत्त्व गा २१ प २४७–२४९
(१७) प्रत्याख्यान (प्रा) गा २० प २४९–२५१
(१८) सम्यक्त्वालाप प २५१–२५२
(१९) रत्नत्रयी प. २५२–२५७
(२०) प्रव्रज्याविधान (प्रा) गा. २८ प २५७–२६०
(२१) प्रश्नोत्तररत्नमाला प २६०–२६३
(२२) धर्मलक्षण प २६३–२६५
(२३) महादेवद्वात्रिंशिका प २६५–२६९
(२४) साधर्मिककुलक (प्रा) गा २६ प २६९–२७२
(२५) क्षेत्रसमास (प्रा) गा ८७ प २७२–२७८
(२६) महर्षिकुलक गा ४६ प २७८–२८०
(२७) गौतमपृच्छा प २८१–२८७
(२८) आराधना गा ६९ प २८८–२९६
(२९) चतुःशरण (प्रा) गा. २७ प २९७–२९९
(३) जीवशिक्षाकुलक (प्रा). गा ३० प २९९–३०२

Beginning—

संथारम्मि etc.

(३१) सूहामाई गा ३४ प ३१०–३१४
(३२) देववन्दन प ३१४–३२०

(१३) वन्दनक (भा) प १२०-१०२

(१४) प्रत्याख्यान (भा) प १०७-१२४

(१५) प्रतिक्रमण (भा) प १०६-१११

(१६) अतिचार प १११-११६

१६. योगशास्त्रविवरण (अष्टमप्रकाश) by हेमाचार्य प ९९, १५×१¾

The Ms also contains विवेकविलास and some incomplete work containing 84 folios.

१७ कल्पसूत्र (मूल). १०½×२"

१८ (१) आरम्भसिद्धि (मूल) by उदयप्रभ प १-१२०, ८×१¾"

(२) शब्दब्रह्मोल्लास (?) by उदयप्रभ प १८

Beginning—

Complete up to 4th verse

[illegible] पाण्मन ।

[illegible] ॥ १ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ २ ॥

१९ [illegible] by [illegible] प १२३ ११×२

[illegible]

[illegible]

तदीयपट्टे प्रतिमासमुद्रः श्रीमान्प्रभामार्तंडसुनीश्वरोऽभूत् ।
स वीतरागस्तवनेष्वमीषु विनिर्ममे दुर्गपदप्रकाशं ॥ ५ ॥
वर्षे सपादशतयुतविंशतिशतीपरिमितः प्रबन्धोऽयम् ।
लिखितः प्रथमादर्शे गणिना हर्षेन्दुना शमिना ॥ ६ ॥

मंगलं महाश्रीः ।

भग्नपृष्ठ-कटि-ग्रीवा स्तब्धदृष्टिरधोमुखः ।
कष्टेन लिखितं ग्रन्थं यत्नतः परिपालयेत् ॥

२० (१) कल्पसूत्र प १२० १४×१३

(२) कालकाचार्यकथा प १४१–१६५ Incomplete.

Beginning:—

अस्ति इहैव जंबुद्वीपे भारते वासे धरावासं नाम नगरं । तत्थ वइरिवार दुग्गवेइवरिसणागुरू वइरसीहो नाम राया ।

२१ योगशास्त्रविवरण (द्वितीयप्रकाश) प १६५; १४×१३

End:—

इति परमार्हतकुमारपालभूपालशुश्रूषिते आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातपट्टबंधे योगशास्त्रे स्वोपज्ञद्वितीयप्रकाशविवरणं ११००

Prasasti of the Donor—

दिशतु वः शिवं श्रमणः श्रीमान् वीरजिनेश्वरः ।
प्रणयीकृतसिद्ध्यर्थसिद्ध्यर्थमुपनतेषु यः ॥ १ ॥
सूराकः संज्ञया ख्यातः क्षत्रियाणां शिरोमणिः ।
श्रीमान् शांतिमदेवाख्यस्तस्य भ्राता गुणाग्रणीः ॥ २ ॥
तस्मात् पुत्रः कक्कनाम सुकर्मनिरतस्थितिः ।
विश्वपाले गुणश्रेष्ठो इक्ष्वाकुकुलमस्तके ॥ ३ ॥
बभूव मेवसी तस्य राज्ञी राजगुणान्विता ।
सीतादेवीति श्रीतिता धर्मारंभसदोद्यता ॥ ४ ॥
राणकः पद्मसिंहाख्यस्तनयो विनयी सती ।
असमानां गमनासंती जज्ञे पुत्री तयोस्तथा ॥ ५ ॥
श्रीमती रूपलादेवी [वैरि]वीरप्रमाथिनी ।
पत्नी दुर्जनशल्यस्य सामूत् प्रेमवती सदा ॥ ६ ॥
श्रीदेवीदुर्जनशल्ययोस्तनसिंहाभिधः सुतः ।
वैरिराजविध्वंससिंहाद्वैतपराक्रमः ॥ ७ ॥

ततश्च । मार्तंडचंद्ररूपयतावत्सुपदोभौतालिक्ष्मातले
श्रीचन्द्रप्रभसूरयो विविधरोत्थापनिधारयत्क्ष ।
तत्पट्टे भविताः क्षितौ प्रभुगुणाः श्रीधर्मघोषाभिधा-
स्तेषां श्रीमयघोषसूरितिलकाः प्राप्ता[ः] मनिष्ठां पदे ॥ ८ ॥
तेषां शिष्यतमाः प्रबोधनिपुणा विद्याकुमारादयाः
सुर्वीवशिशिपाक्रमाकपदवीसंवर्णवारक्रमाः ।
पीत्वा कम्बुककोटरोदरगतां सरेखनाशास्सुधां
सम्पूर्णांचितमानसा गुरुगिरा श्रीवत्सदेवी ततः ॥ ९ ॥
कारयामास पट्ट्यां चैत्यं पार्श्वजिनेशितुः ।
भाविपुण्यार्जनाक्षेत्र तथा पौषधशालिकां ॥ १० ॥
विहृतिं योगशास्त्रस्य संप्राप्तपट्टबंधिनः ।
सत्यापो भेपसे स्वस्य लेखयामास सुश्रवीः ॥ ११ ॥
यावद् व्योमपथावनौ निखिल तारागण वर्तते
प्राच्यां यावदुदेत्ययं च सविता कुर्वन् तमोभावन ।
धत्ते यावदसौ फणापतिरिमां मूर्ध्नि फणाभेः स्फुरं
तावन्नंदतु पुस्तकं मुनिगणैर्व्याख्यायमान सदा ॥ १२ ॥
मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

२९. अनेकार्थसङ्ग्रहटीका (अनेकार्थकैरवकौमुदी) प २८६ १४×२३

End—

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायामनेकार्थकैरवकौमुदीमभिधानायां स्वोपज्ञानेकार्थसंग्रहटीकायां त्रिस्वरकांडस्तृतीयः परिपूर्णः ॥

श्रीहेमसूरिशिष्येण श्रीमन्महेंद्रसूरिणा ।
भक्तिनिष्ठेन टीकेयं तन्नाम्नैव प्रतिष्ठिता ॥ १ ॥
सम्यग्ज्ञाननिधेर्गुणैरनघैः श्रीहेमचंद्रप्रभोः
ग्रंथे व्याकृतिकोशकं [न तथा-]ऽस्मादृशां तादृशं ।
व्याख्यामः स्म तथापि त पुनरिव नाथा(त्य)र्थमंतर्मन
स्तत्राज्ञत्समपि स्थितस्य हि यत व्याख्यामनुकुर्महे ॥ २ ॥
यदन्यं स्मृतिगोचरे समभवद् दृष्टं च शास्त्रांतरे
तत् सर्वं समदर्शि किंतु कतिचिन्मोटरककथाः क्वचित् ।
सम्पूर्णं तथमेव तेषु सुमनैः शर्मेषु तस्य पुरो
यस्मात् संप्रति दुष्टकन्यमवधियो ज्ञानं कुतः सर्वतः ३ ॥

एकत्रापि हि वाग्मिधेयविषये श्रुतपचिरत्नोदरे
कर्तेम्या स्वयमेव दुर्गिविविधा निर्मेदवन्म्येर्बुधैः ।
यत्नोपक्रमवर्जने च म कृतं तथापि कार्यं स्वयं
यद् हस्तमतिपादनेन विवृतिः कार्यं च(व)रीकृसवे ॥ ५ । ६ ॥

मंगलं महाश्रीः ।

शिवमस्तु सर्वजगतः परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः ।
दोषाः प्रयान्तु नाशं सर्वत्र सुखीभवन्तु लोकाः ॥

शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

After this the following is added in a later hand महा० श्रीजय-शिवकसूरिपुस्तकमनेकार्थस्य । श्रीमत्तपापक्षे बृहद्गाखायां महा रत्नसिंहसूरिपट्टे महा श्रीउदयवल्लभसूरि-श्रीज्ञानसागरसूरिभ्यां वाच्यमाना धर्ममिस्तु ॥

२३ आवश्यकनिर्युक्ति. प २१२। १५×२½

Colophon—

समत्त आवस्सयं ।

सिद्धांतामृतवस्मीनिधिविगाहनमथजनमिमां ।
विद्वचया यथामबोधवत् पुस्तिकां माधः ॥

मंगल महाश्रीः शुभमस्तु संघस्य ।

२४ आवश्यकनिर्युक्ति. प १७१। १४×२

Colophon—

समत्तं आवस्सयं । गाथा २५०० ।

संवत् ११९८ माघसुदि भौमे पाटि सुनिचंद्रेण आवश्यकपुस्तकं समाप्तमिति ।

२५. हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति (आख्यात) प ११०–११८। १७×१½

२६. हैमशब्दानुशासनलघुवृत्ति (अ १–५) प २११। १२×१½

२७ हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति (अ १) प २२८। १४×२

Colophon—

बदस्तनम etc. पं० धर्मेश्वरेण लिखितमिति । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

२८ उत्तराध्ययन प. २११। १२×२

Colophon—

संवत् ११६७ वर्षे उत्तराध्ययनपुस्तिका लिखितेति ।

२९ उपदेशमालाविवरण प ४१३, १९½×२

End:—

कृतिरिय जिन-जैमिनि-कणभुक्-सौगतादिदर्शनवेदिनः सकलग्रंथार्थनिर्ग(?) मस्य श्रीसिद्धार्थमहाधर्ममालाचार्यस्य ।

सिद्धर्षिकृता वृत्तिः कथानकैर्योजिता स्वावबोधार्थं ।
प्राकृतमुनीन्द्ररचितैस्त्वाचभिरुपदेशमालायाः ॥
यद्विधिना सूत्रोक्तं यथान्योक्तं न सम्यगिह लिखितं ।
जैनेन्द्रमतामिज्ञैस्तच्छोध्यं मर्षणीयं च ॥

Colophon:—

संवत् १२२७ अश्विनवदि ५ गुरौ लिखितं पासणागेन । उपदेशमालाविवरणं समाप्तं । सा० धणचंद्रसुत सा० धर्ममानसुत सा० छोहादेव वसुत्र कुअमर सा दारण हेमचन्द्रभ्रात्रि आसधरपुत्र रतसीह पासदेव कुमरसीह उभयोः सर्क सिद्धयात्मावृद्धवृत्तिपुस्तक ॥

३० चन्द्रप्रभचरित्र by सर्वाणन्द (अपूर्ण) प ३०० २३×२¾

३१ उपदेशमालावृत्ति प २४१ १४×२¾

Beginning:—

अत्रैवोदाहरणानंतरमाह—

वंदामि चरणजुयलं मुणिणो सिरिथूलभद्दसामिस्स ।
जो कसिणभुयगीए पडिओ वि मुहे न निहुसिओ ॥

सुबोधा । नवरं मदनोद्दीपनमहाविषद्वारेण संयममाणापहारकरत्वा कृष्णभुजंगीव कृष्णभुजंगी कोशा गणिकेत्यर्थः ।

End:—

कीप गओ कीप आगओ निहूओ व कीप etc.

३२. हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति(अ १–२) प ३५७; १५×१¾

३३ (१) गौतमस्वामिस्तुति गा २५ प १–८ १२×१¾

End:—

श्रीमज्जिनेश्वरमुनिप्रभुशेखरः श्रीगौतमीयस्तुतिदंतिकायाः ।
यस्या निवासं स्वमनोज्ञकोष्ठे रत्नप्रभो यच्छतु सूरिराजः ॥ २५ ॥

श्रीगौतमस्वामिस्तुतिः समाप्ता ।

एकत्रापि कृताभिनेयविवये म्युत्पत्तिरर्थोत्तरे
कर्तव्या स्वयमेव दर्शितमिता निर्वेदमन्येर्बुधैः ।
वर्णायनमवर्णन च न कृत तथापि कार्यं स्वयं
यत् कृत्स्नमतिपाटवेन विवृतिः कार्या च(व)धीधनैः ॥ १ । १ ॥

मंगल महाश्रीः ।

शिवमस्तु सर्वजगतः परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः ।
दोषाः प्रयान्तु नाशं सर्वत्र सुखीभवन्तु लोकाः ॥

शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

After this the following is added in a later hand महा॰ श्रीजय-तिलकसूरिपुस्तकमनेकार्थस । श्रीमत्तपपक्षे गच्छाचार्यो महा॰ रत्नसिंहसूरिपदे महा श्रीउदयवल्लभसूरि-श्रीज्ञानसागरसूरिभ्यां वाच्यमाना धर्मभिन्नु ॥

२३ आवश्यकनिर्युक्ति. प २१२; १५×२½

Colophon —

समाप्त कविहमावसत्कं ।

सिद्धांतामृतवल्लिविनिर्गाहत्वमबणवायमिमां ।
विहेवमत्र एवामनेोवमत् पुस्तिकां मायः ॥

मंगल महाश्रीः शुभमस्तु संघस्य ।

२४ आवश्यकनिर्युक्ति. प १७१; १४×२

Colophon—

समाप्त कविहमावसत्व । गाथा २५०० ।

संवत् ११९८ माघसुदि सोमे पारि॰ मुनिचंद्रेण आवश्यकसूत्रक समाप्तमिति ।

२५ हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति (आख्यात) प ३६०-४२८;
१७×१¾

२६ हैमशब्दानुशासनलघुवृत्ति (अ १-५) प २११; १२×१¾

२७ हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति (अ ३) प २२८ १४×२

Colophon—

वरवभस etc. प यशोघोषेण लिखितमिति । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

२८ उत्तराध्ययन प. २१६; १२×२

Colophon—

संवत् ११९७ वर्षे उत्तराध्ययनपुस्तिका लिखितेति ।

चिरमस्या द्वितीयामालनयाः मंप सछिरे ।
आद्यो धवल-वेल्लिगो यशोधवलः कमात्सुत् ॥ ६ ॥
रामदेवोपि निःशेषकलासंकेतमंदिरं ।
अग्रदेवो यशोदेवः पुत्री श्रीरीति विश्रुता ॥ ७ ॥
महौजा धवलस्तुनुरासदेवो विवेकवान् ।
देमियस्यापि यस्सूनुरासचन्द्रः कलाढ्यः ॥ ८ ॥
इतश्च । आसीच्चन्द्रकुले सदाकविमले सूरिर्गुणानां निधि
र्त्रैलोक्याभयदेवसूरिसुगुरुः सिद्धांतविश्रामभूः ।
स्थानांगादिनवांगवृत्तिकरणप्राप्तप्रसिद्धिर्मुदं
येन स्तंभनके जिनस्य विशदा सम्यक् प्रतिष्ठा कृता ॥ ९ ॥
तस्माद् हरिभद्रसूरिरभवत् भिःशेषशास्त्रार्थवित्
तच्छिष्योजितसिंहसूरिरभवत् भिःसंगिनामग्रणीः ।
तच्छिष्योजनि हेमसूरिसुगुरुर्गीतार्थचूडामणि
स्तत्पादांबुजषट्पदो विजयते श्रीमन्महेन्द्रप्रभुः ॥ १० ॥
करिकर्णोस्थिरा लक्ष्मीः प्राणास्तु [क्षण]भंगुराः ।
इत्थं व्याख्यां ततः श्रुत्वा भवाद्वैविमसमानसः ॥ ११ ॥
ज्ञानपात्रं भवांभोधौ मज्जतां प्राणिनामिह ।
पततां दुर्गतौ कूपे रज्जुकल्पं हि पुस्तकं ॥ १२ ॥
इत्येव मनसि ध्यात्वा रामदेवेन लेखितं ।
श्रीमहावीरचरितमात्म[नः] श्रेयसे मुदा ॥ १३ ॥
श्रमोक्षपत्रसंयुक्त सदक्षरविराजितं ।
श्रुतमन्यायग्रणये दत्त सद्गुरुवियोगतः ॥ १४ ॥
पृथ्वीपीठकपालमः सुरगिरिः सौवर्णकुंभश्रियं
धत्ते यावदुडुप्रपिण्ड्यमौक्तिककलागुच्छैः समंताद् वृतः ।
संकल्पो गुरुकल्पपादपवरैर्मौनत् सदा मंगलं
तावन्नन्दतु पुस्तको मुनिगणैः वाच्यमानमिदं ॥ १५ ॥

The following is added in a different hand.

मौनं बौद्ध ! कुरु श्रुतेन रहितो नैयायिक ! त्वं सदा
भो भो सांख्य ! भयातुरो न समयते जैमिने ! भोऽधुना । —
भो वैशेषिक ! सत्वरं प्रसरणं(णं) मुञ्च कुबोधस्तृतो
संप्रत्येष कुवादिकुंभिदमने श्रीहेमसूरिर्हरिः ॥ १ ॥

सव्वोयणसूरिस्स सीसो अह अंबदेव उवज्झाओ ।
एक्कम्मि सयवज्झायगुणकलिओ सोमसुत्ती य ॥
तस्स विणेएण इमं वीरजिणिंदस्स साहियं चरियं ।
पायमज्झस्स सयट्टाए सूरिणा नेमिचंदेण ॥
जं एत्थ अणागमियं अन्नाण-वसेहिं सूसियं कं च ।
एयमणाभोगेण मिच्छा मिह दुक्कडं तस्स ॥
जो पढइ इमं चरियं वक्खाणइ सुणइ वायए वा वि ।
वीरस्स स भत्तीए सो पावइ परमकल्लाणं ॥
अणहिल्लवाडपुरंमी सिरिकन्नराहिवंमि विजयंते ।
दोहट्टिकारियाए वसहीए संठिएण य ॥
वाससयाण एगारसइ विक्कमनिवस्स विगयाणं ।
अगुयासीसे संवच्छरंमि एयं निबद्ध ति ॥
ग्रंथाग्र श्लोकाणां हेय ३००० ।

Colophon —
संवत् १२१६ ज्येष्ठसुदि १४ शनौ श्रीवीरचरितपुस्तिका लिखितेति । मंगलं महाश्रीः ।

Praśasti of the Donor —

प्राच्यां वाटो जगविसुलया कारिता श्रीजगाय
यत्रानैव प्रथमपुरुषो निर्मितोऽभ्यवहोतोः ।
वात्संतानप्रमवपुरुषैः श्रीयुतैः संयुतोयं
प्राग्वाटाख्यो भुवनविदितस्तेन वंशः समस्ति ॥ १ ॥
तस्मिन्नमूत् सुचरितः शुभदत्तसाधी
श्रेष्ठी गुणैकवसतिर्धृतिमान् मनस्वी ।
मुख्यमणिप्रविकृतो विक्रमालताय
बाधाविरोषरहितः सहदू मनस्वी ॥ २ ॥
पत्नी सद्गुणधामाभून्मुख्या बालीति संज्ञिता ।
धर्मकर्मविरता जज्ञिरे तनयास्तयोः ॥ ३ ॥
आद्योमूत्प्रामिमद्राख्यः शान्तिमद्रस्ततो गुरुः ।
तृतीयः सज्जनो नाम प्रिये तस्य बभूवतुः ॥ ४ ॥
आद्या वाली गुणाधारा तत्सुतो धेयकाभिधः ।
लक्ष्मीकांवरशालिनी पुत्री साहरिसंज्ञिता ॥ ५ ॥

पिरमला द्वितीयायाज्जनवाः मंच यज्ञिरे ।
आयौ धवल-खेतिगौ यशोधवलः कलावत् ॥ ६ ॥
रामदेवोपि निःशेषकलासंकेतमंदिरं ।
अभयदेवो यशोदेवः पुत्री श्रीरीति विश्रुता ॥ ७ ॥
महौजा धवलसुतरामदेवो विवेकवान् ।
वेल्लियस्यापि तस्सुतरामचन्द्रः कलाश्रयः ॥ ८ ॥

इतश्च । आसीच्चन्द्रकुले सशोकविमले सूरिर्गुणानां निधि-
र्देवोऽभयदेवसूरिसुगुरुः सिद्धांतविभासभूः ।
स्थानांगादिनवांगवृत्तिकरणप्राप्तप्रसिद्धिर्भुवि
येन स्तम्भनके जिनस्य विशदा सम्यक् प्रतिष्ठा कृता ॥ ९ ॥
तत्पट्टे हरिभद्रसूरिरथभूमिःश्रेयसाचार्यवित्
तच्छिष्योजितसिंहसूरिरथभूमिःसंगिनामग्रणीः ।
तच्छिष्योऽपि हेमसूरिसुगुरुर्गीवार्गचूडामणि
स्तत्पादांबुजषट्पदो विजयते श्रीमन्महेन्द्रप्रभुः ॥ १० ॥
करिकर्णाशिरा लक्ष्मीः प्राणास्तु [क्षण]भंगुराः ।
इत्थं व्याख्यां ततः श्रुत्वा भवासंविग्नमानसः ॥ ११ ॥
पापपात्रं भवांभोधौ मज्जतां प्राणिनामिह ।
पततां दुर्गतौ कूपे रज्जुकल्पं हि पुस्तकं ॥ १२ ॥
इत्येवं मनसि ज्ञात्वा रामदेवेन लेखितं ।
श्रीमहावीरचरितमस्य[मः] श्रेयसे मुदा ॥ १३ ॥
मनोज्ञपत्रसंयुक्तं सधमरविराजितं ।
भुवनचंद्रगणये दत्तं सद्भक्तियोगतः ॥ १४ ॥
पृथ्वीपीठकृतास्पदः सुरगिरिः सौवर्णकुंभश्रियं
धत्ते यावदखण्डकिम्बमौक्तिकमहायुग्मैः समंतात् वृतः ।
संजतो गुरुकल्पपादपश्चैवोपमत् सदा मगर्भ
तावन्नंदतु पुस्तको मुनिगणैः पापठ्यमानश्चिरं ॥ १५ ॥

The following is added in a different hand.

मौनं बौद्ध ! कुरु श्रुतेन रहितो नैयायिक ! त्वं यथा
त्वो भो सांख्य ! मयादृशां न समयस्ते जैमिने ! मोऽमुना ।
भो वैशेषिक ! सत्वरं प्रसरतां(णं) पुरुं कुर्वोपसर्पा
संरम्भेण कृतार्थिकंमिदानने श्रीहेमसूरिर्गिरि ॥ १ ॥

सज्जोयणसूरिस्स सीसो अह आसदेव सयमासो ।
पसम-पवरखमाईगुणकलिओ सोमसुरी य ॥
तस्स सिसेण इमं वीरजिणिंदस्स साहियं चरियं ।
पावमलस्स पवहाय सूरिणा णेमिचंदेण ॥
ज एत्थ अणागमियं छउमत्थ-भावेहिं सूसियं च च ।
पयमप्पमाओगेणं मिच्छा मिह दुक्कडं तस्स ॥
जो पढइ इमं चरियं वक्खाणइ सुणइ भावए वा वि ।
वीरस्स व भत्तीए सो पावइ परमकल्लाणं ॥
अणहिल्लवाडपुरंमी सिरिकण्णनराहिवंमि विजयंते ।
दोहडिसेट्ठिस्स वसहीए संठिएण य ॥
आससयाणं एगारसइ विक्कमनिवस्स विगयाणं ।
अडयालीसे संवच्छरंमि एवं निबद्ध ति ॥
मवार्म श्लोकतो ग्रंथ ३००० ।

Colophon —

संवत् १२१६ ज्येष्ठसुदि १४ शनौ वीरचरित्रपुस्तिका लिखितेति । मंगलं महाश्रीः ।

Pras'asti of the Donor.—

प्राग्वाटो वाटो ब्रह्मविशुलगया कारितः कीर्तनाम
तत्रामैव प्रथमपुरुषो निर्मितोम्यसहेतोः ।
तत्संतानप्रभवपुरुषैः श्रीयुतैः संयुतोयं
प्राग्वाटाख्यो भुवनविदितस्तेन वंशः समस्ति ॥ १ ॥
तस्मिन्नभूत् सुचरितः शुभकृतलक्ष्मी
श्रेष्ठी गुणैकवसतिर्गुणिमान् प्रसिद्धः ।
दुष्कसमितिप्रसिद्धः विनयमालवान
भाषावितोयरहितः सदृनू प्रसिद्धः ॥ २ ॥
पत्नी सत्सुकुमाभूष्टेष्ठ गार्वीति संज्ञिता ।
सद्धर्मकर्मनिरता भक्तिरे तनयावयो ॥ ३ ॥
आद्योयूरमान्मिसाक्यः द्वाभिन्नद्रयतो सुतः ।
तृतीयः सज्जको नाम प्रिये तत्र वसूपत्तु ॥ ४ ॥
भाया मावी गुणावासा तत्सुतो वैजलामिधः ।
सत्कीर्तनवल्लाशिनी पुत्री सहमिर्संज्ञिता ॥ ५ ॥

मिच्छत्त-मोहमहणं भव-सायरतरणपवहणं परमं ।

॥

सयलजयमंतुपत्थियसुहफलया कप्पपायवब्भ व्व ।
सग्गापवग्गसंगमनिबंधणं जयइ जिणपूया ॥ २ ॥
सयलसुहसिद्धिकरणो दुहहरणो पयडपाव-विसहरणो ।
जिणसासणस्स सारो जयइ सया पंचनमोक्कारो ॥ ३ ॥
धणओ धणकामीणं कामत्थीणं च सव्वकामकरो ।
दाणाइओ वि धम्मो जिणिंदभणिओ जए जयइ ॥ ४ ॥
भद्द सरस्सइए देवीए समणुभावओ जीसे ।
मयमई विलसाण सहासु विजसायए पुरिसो ॥ ५ ॥
आसि सिरिदेवसूरी दुव्वहसीलगगुणभरो धरणो ।
वज्जयविहारनिरओ वगच्छे वयणु संजामो ॥ ६ ॥
सिरिनेमिचंदसूरी कोमुइचंदो व्व जणमणाणंदो ।
तयणु महिवलयपसरियनिम्मलकित्ती विमलचित्तो ॥ ७ ॥
समणगुणदुव्वहधुराधारणधोरेयभावमणुपत्तो ।
सिरिउज्जोयणसूरी सोमतणू सोमदिट्ठी य ॥ ८ ॥
धम्मो व मुत्तिमतो पयपंकयनासियतमोहो ।
जसदेवसूरिनामो रवि व्व तव-तेयसा जुत्तो ॥ ९ ॥
दूरविणिज्जियमयणो रूवेण मणेण सयलगुण[निलओ] ।
आणंदियसयलजणो पवरो पज्जुन्नसूरिवरो ॥ १० ॥
निविडमुणियदुग्गमकम्मो जीवो व्व बाइसरवरओ ।
मुमुमूरियमयमयणो सूरिवरो माणदेवो त्ति ॥ ११ ॥
बहामकित्तिसहो मणहरदेहो महामई कुसलो ।
दंसणमेत्ताणंदियजियवयणपउट्ठलोगो वि ॥ १२ ॥
पणतियवरसरयस्सो सुरसंठियसरस्सइ व्व पडुवयणो ।
सिरिदेवसूरिनामो समत्थलोगम्मि विक्खाओ ॥ १३ ॥
तह चेव तंमि गच्छे उज्जोयणसूरिणो पवरसीसो ।
नामो गुणरयणनिही वरमाणो अंबदेवो त्ति ॥ १४ ॥
कोमुइमयच्छमंडलसोमसरीरस्स संतचित्तस्स ।
वरमइणो धम्मसहोयरेण मुनिचंदसूरिस्स ॥ १५ ॥

केचित्स्मितविधिं विधाय विबुधैः प्रज्ञामदानोद्धवे
दम्भैर्वाञ्छितवत्प्रपञ्च कुविभिर्येषां पुरः क्रीयते ।
सम्भिन्नस्यैरिव सेविताः प्रतिदिनं विद्वज्जनैः कैश्चन
ते संतु युगप्रधानगुरवः श्रीमन्महेन्द्राभिधाः ॥ २ ॥

१८. काव्यप्रकाशसङ्केत (काव्यादर्श व ९–१०) by सोमेश्वर
प २४९–४५५ १४"x२

End—

सुधियां विभ्रमहेतुर्मयोयं क्वचिदपूर्णत्वादन्येन पूरित इति हिरण्योपकरण इव
यद् भाति तथापि संचलमेव समिमिच ।

कोशस्य कल्पतरवो मरुतः परागं
दद्येः सति वितरते जगतोपि किं तैः? ।
भृंगः कुतीत्र(ह) परितः सुमनोमुखेभ्यः
पीतं मधूमपि येन सुख करोषि ॥

इति भट्टश्रीसोमेश्वरविरचिते काव्यादर्शे काव्यप्रकाशसंकेते दशम उल्लासः ।

भरद्वाजकुलोत्तंसभट्टदेवकसूनुना ।
सोमेश्वरेण रचितः काव्यादर्शः सुमेधसा ॥
संपूर्णश्च काव्यादर्शनाम काव्यप्रकाशसंकेतः । शुभं ।

१९. (१) शास्त्रवार्तासमुच्चय प १–४७ १४"x२
(२) दशवैकालिक (चूलिका २) प १–५५

४० जिनपूजाद्युपदेश (रत्नचूडादिकथा) by नेमिचन्द्रसूरि
प १०२ १४x२

Beginning—

पणमिय नमिरमरवरसरसिरहनिवासयं सुपयपयवं ।
निहयतमतिमिरनिभरं वीरजिणमिणेसरं सिरसा ॥
जयति [सुहकंति]निविभवसारपरपणीयय य सुयदेवी ।
कुवरसुपरयणागरतरवरंबोयमयसाया ॥ २ ॥
इय नमिउं वीरजिणं बोहस्स [परस्सरं च] मावेण ।
भवियजणबोहणत्थं उवएसं किंचि बोच्छामि ॥

End—

बोहम्म वरिपसेयं सु रयणचूडाइणाय सयार्थ ।
जिणपूयाइसु जत्तो कायव्वो भव्वसत्तेहिं ॥ १ ॥

मिच्छत्त-मोहमहणं भव-सायरतरणपवहणं परमं ।

॥

सयलभयभंजणपत्थियसुहफलया कप्पपायवव्व इय ।
समगापवग्गसंगमनिबंधणं जयइ जिणपूया ॥ २ ॥
सयलसुहसिद्धिकरणो दुहहरणो पयडपाव-विसहरणो ।
जिणसासणस्स सारो जयइ सया पंचनमोक्कारो ॥ ३ ॥
धणओ धणकामीणं कामत्थीणं च सव्वकामकरो ।
नाणाइओ वि धम्मो जिणिंदभणिओ जए जयइ ॥ ४ ॥
भद्द सरस्सइए देवीए समणुभावओ जीसे ।
मयमई विउसाण सहासु विणसाणए पुरिसो ॥ ५ ॥
आसि सिरिदेवसूरी दुम्महसीलंगगुणभरो भरणो ।
वज्जयविहारनिरओ चमाच्छे तयणु संजाओ ॥ ६ ॥
सिरिनेमिचंदसूरी कोमुइचंदो व्व जणमणाणंदो ।
तयणु मइविब्भमपसरियनिम्मलकित्ती विमलचित्तो ॥ ७ ॥
समणगुणधुम्मधुरायारणधोरेयमावमणुपत्तो ।
सिरिउज्जोयणसूरी सोमतणू सोमदिट्ठी य ॥ ८ ॥
धम्मो व्व मुत्तिमंतो पयपंकयनासियतमोहो ।
जसदेवसूरिनामो रवि व्व तव–तेयसा जुत्तो ॥ ९ ॥
दूरविणिज्जियमयणो रूवेण मणेण सयलगुण[निलओ] ।
मायंदियसयलजणो पवरो पज्जुमसूरिवरो ॥ १० ॥
निविडमुणियदुग्गमकम्मो दीवो व्व वायसरयस्सो ।
मुद्धमूरियमयमयणो सूरिवरो मायदेवो त्ति ॥ ११ ॥
उद्दामकित्तिसद्दो मणहरदेहो महामई कुसलो ।
दंसणमेत्ताणंदियभवियणपडिबोहजोगो त्ति ॥ १२ ॥
पवहियवरसत्थत्थो सुहसंठियसरस्सइ व्व पडुवयणो ।
सिरिदेवसूरिनामो समरस्सजोगम्मि विक्खाओ ॥ १३ ॥
तह चेव तंमि गच्छे उज्जोयणसूरिणो पवरसीसो ।
नामो गुणरयणगिरी उवज्झाओ अंबदेवो त्ति ॥ १४ ॥
कोमुइमयलंछणसोमसरीरस्स संतचित्तस्स ।
परमगुणो धम्मसहोयरेण मुणिचंदसूरिस्स ॥ १५ ॥

— Yatrāva

कैमिम्मिशसीर्थ विभाय विबुधे ... माला ।
रम्यैर्लालित्यर्गा मपप कवि ... मा ॥ ११ ॥
सच्छिन्मैरिव सेवितः मतिरि ... लघु ।
ते नंदतु पुगमपागपुरतः ... ने ॥ १० ॥
... लीजे ।

१८. काव्यप्रकाशसङ्केत (काव्य ... मा ॥ १८ ॥

End—

सुधियां विकासहेतुर्मबोधं कथमिदपू ... प्यापि ।
पद् माति तथापि संचयेव समिमितं । ... मैन ॥ १९ ॥

... तको ।

नीतस्य कल्पतरवो मर ... रैं ॥ २० ॥

द्धेः मति विदपते ... विधुर है एवं ।

यंगः कवीत्र(?) परित ... स्व ॥ २१ ॥

पीतं मधुमति ये ... स्थ ।

इति भट्टश्रीसोमेश्वरविरचिते का ... रो ॥ २२ ॥

... सेवे ।

भरद्वाजकुलोत्पसमट ... सर्व ॥ २३ ॥

सोमेश्वरेण रचितः

संपूर्णस्य काव्यादर्श- ... श्री च सूक्ष्मवर्णचमत्कार

१९. (१) शास्त्रवार्तासमु

(२) दशवैकालिक

४० जिनपूजाद्युपदेश (

Beginning—

पणमिय ममिरमर ... वीरजिनं । समवसरणस्थ

निहयतमतिमिरमि ... पीडुसमिसिरिजिनवरणागमो

जयति [मुदकंति] ... वसिद्धकयामाकणी

कुमरपुमरयणायर ... लकम्मे कुपवायमपराजन-

इय ममिय वीर्य ... । जिनपवयो कुणं भवद्द ।

यमिमजलमोहपर ... ।

End—

सोऽम्य परिपमेवं ... गुणोघाणं, शस्त्रकरण and

जिनपूयाइसु ...]. ८ ११८; १५ × २

दानकारिकया लाछिउनामिकया भाविकया च सदुविद्गुर्गेहीतमप्रभ्याया विनयभिया गमिम्याः पठन-मननाविनिमित्तं पंचांगीपुस्तिका स्वविभवेन एकादशांगीसूत्रवृत्तिकापना मिमायमता छेदयित्वा सिद्धांतमहोदधिपारगामिभ्यः श्रीजयसिंहसूरीभ्यो वितीर्णा । सा वाच्यमाना नंदतु श्रीवर्धमानतीर्थं यावदिति ॥

४२. कादम्बरीशेष (उत्तरार्ध) by पुलिन्द्र प १४८, ११½×२

End.—

परां कोटिमानन्दस्याभ्यगच्छत् ।

इति बाणकविविरचितायां कादंबरीकथायां तत्सूनुविरचितः शेषः परिसमाप्तः ॥ छ ॥

Colophon:—

संवत् १२८२ कार्तिकसुदि २ भौमदिने कादम्बरीपुस्तकं समाप्तं पुलिन्द्रकृतं समाप्त ॥ शुभं भवतु ।

४३ (१) पञ्चाशकी प २५२ १५×२

Colophon:—

संवत् १३५८ वर्षे माघसुदि १५ बुधे पंचांगीसूत्रं म० श्रीकल्याणरत्नसूरियोग्य ।

(२) आराधना गा ६९

(३) चउसरण

(४) स्तुति (सं) गा ४

(५) श्रावकधर्म (पञ्चाशक) by हरिभद्र

(६) वरिसणसत्तरि. गा ७०

(७) ज्झाणसयय (ध्यानशतक) by जिनभद्र गा १०६

End.—

पंचुत्तरेण गाहासएण ज्झाणसययं समुद्दिट्ठं ।
जिणभद्दखमासमणेहिं कम्मविसोहीकरं जइणो ॥

ज्झाणसययं सम्मत्तं ॥ १०६ ॥

(८) धम्मोवग्गहकुलक. गा २९

Beginning:—

धम्मोवग्गहदाणं दिज्जइ धम्मट्ठियाणं नरमाइ ।
जे संति-मद्दवअवनियमपरा मुत्ति वंभधरा ॥ १ ॥

(९) श्रावकविधि गा ३१

सुयदेविपसायम्मि सीसावयवेण तस्स तणुमइणा ।
एमा कड़िया रसिया व सूरिणा जेमिचंदेण ॥ १६ ॥
आर्गेतिमविरसासु अकासु कहासु विजमाणासु ।
एसा हासकार्य बायइ सार्यतेणावि विरसाम ॥ १७ ॥
कक्कइसगाइविसावेण संचरंतो हु मइवमिपुडो ।
हासडार्ण जायइ बजमि निस्संसय जेण ॥ १८ ॥
किंतु सुयमरचणा हासोचियमवि इसेति न कया वि ।
अवि य कुणति महग्घ गुणाणमारोवमेणेत्थ ॥ १९ ॥
इय बझिवयारेज कव्वविहाणंमि आयवसणेण ।
कव्वम्मासो विहिओ तेण प्पणो गुसरणत्थं ॥ २० ॥
तो पुणाई दुर्सता मुणह गिण्ह(गुण)तु निग्गुण पि इम ।
सोहंतु दोसजाक वुक्खियण्पमहोयही सुयणा ॥ २१ ॥
विहिविक्कदविवसे पारखा संठिएण सम्मत्ता ।
चहावल्लिपुरीए एसा फग्गुणचरमासे ॥ २२ ॥
पज्जुन्नसूरिणो वमत्तणुएण तु सुवण्णसारेण ।
गणिणा जसदेवेण बहरिवा पत्थ पढमपई ॥ २३ ॥

पूजाविधाम समाप्तं । ७ । मंथाम प्रमाणे(ने)ति च सहस्रत्रयपंचशतानि विंश । ३५० ॥

Colophon:—

संवत् १२०८ ज्येष्ठसुदि ६ रवौ अद्येह श्रीमदणहिल्लपाटके । समस्तराजावली-समलंकृतमहाराजाधिराजपरमेश्वरपरमभट्टारकउमापतिवरलब्धप्रसादप्रौढप्रतापनिजभुजविक्रमरणांगणविनिर्जितशाकंभरीभूपालश्रीमत्कुमारपालदेवकल्याणविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि महामात्यश्री महादेवे श्रीश्रीकरणादौ समस्तव्यापारान् परिपंथयति इत्येवं काले प्रवर्तमाने ऊमतागामवास्तव्य लेखकसूमाकेन पूजाविधानपुस्तिका लिखितेति । लेखकपाठकयोः शुभं भवतु ।

मंगलं महाश्री। ।

४१ पञ्चाङ्गी [उपासक, अंतगड अणुत्तरोववाई प्रश्नव्याकरण and विपाक] प २६८; १५×२

Colophon:—

श्रीमदूकेशवाचीयचन्द्रगच्छेन जिनमतवचनप्रणीतधर्मकर्मणेन सिद्धांतप्रणीतागुणगणमात्रधारापुरेण स्वीम्बकमाना श्रावकेण तथा तद्भार्यया श्रीआर्ककाराईतया धर्मानु

नस्कारिकया छात्रिउनामिकया भाविकया च स्नुविगुरदीक्षप्रवाया विनयभिका
पनीम्याः पटन-भवमारिमिमित पर्वांगीगुम्भिक्षः भाविभवन पद्मावर्गांगीमृत्रविग्गावना-
नीमायमवा ठेसपित्ता सिद्धांतमहारपिपारगामिम्यः भीजयसिंहसूरिम्या विर्वाणा।
ा वाच्यमाना नन्दु भीयचमानर्गाबं पावसिंहि ॥
१६. कादम्बरीशेप (उत्तराय) by पुलिन्द्र प १९८ १६x"x१"
—
पर्व कादिमार्नग्न्मान्यगच्छन।
ग पाणचिविरचितायां काडबरीकथायां स्पृष्टविरचित प्र पटि
॥ ५ ॥
—
१२८० कार्तिकपुर्ण ... मौनमिन कादम्बरीपुनर्पदन्तपुलिन्द्रभर
पुम मस्तु।
(१) पञ्चाङ्गी
—
१४ वर्षे ... १० पुर ... ।
) आराधना प ... १
) चउसरण
स्तुति (मं) ... ६० गुणसूरि
श्रावकधम (...) by ... ... ६ नयरेवसू
परिसगमर्तार.
प्रमाणमयप (...) by ... ... १५ १११ x
गुणरेन गादामन्त प्रमा मनये ...। १११
णमहत्ममाममर्द ...
प्मानमयप मन्मन ॥ १ ३ ॥
मोप गहद्रुलक.
क्षमा ॥ १ ॥
दी।
न्ताना ॥ २ ॥
समाहसानं मित्र ...
-मरतत्रतनियमार ...
कथिपि

गा २५

(१) [illegible]

Beginning— [illegible] वरंग वद न सबसिद्ध प ।

(११) धम्मरयणपगरण by शान्तिसूरि गा १४५

End— इय धम्मरयणपगरणमणुदियहं जे मर्णसि मावति ।
ते गलियकलि[म]लपंका निव्वाणसुहाइं पावंति ॥ १४५ ॥
धम्मरयणपगरणं सम्मत्तं ॥

(१२) वीतरागस्तोत्र

Colophon— संवत् ११ ५ वर्षे श्रावणसुदि बुधे पत्रिपुस्तपत्रे श्रीसत्यजोगे समर्थिता । सा० रत्नसिंहेन लेखितं स्तमतीर्थपौषधशालायां ॥

४४ (१) कल्पसूत्र प १–८७; १४½×१½
(२) कालकाचार्यकथा (प्रा०) प ८७–११२

End— विहिया विर्व पत्तो ।

४५ (१) लिङ्गानुशासनविवरण by हेमाचार्य सं १२८४
प २१८; १६×२
(२) जीतकल्पवृत्ति by तिलकाचार्य प १–१११

Beginning—
वंदे वीरं तपोवीरं तपसा शुक्लेम यः ।
दुर्ग लर्न विदधे कर्म सर्वकार इवाभिमा ॥ १ ॥
जिनमद्रगणि क्षौमि क्षमाश्रमणपुंगवं ।
यः श्रुतात्रीयमुद्दध्रे सौरिः सिंधोः सुधामिव ॥ ४ ॥
इति मुनिकुलमुख्यः सुगरदृत्तकस्य जीतकल्पस्य ।
विवरणकं करिष्ये स्वस्मृतिबीजप्रबोधाय ॥ ६ ॥

End—
इति श्रीतिलकाचार्यविरचिता जीतकल्पवृत्तिः समाप्ता ।
श्रीमांश्चन्द्रप्रभसूरिर्गुणमाणिक्यसागरः ।
तदासनमलंचक्रुः श्रीधर्मघोषसूरयः ॥ १ ॥

तत्पट्टे श्रीभुवनभूषण श्रीचक्रेश्वरसूरयः ।
श्रीशिवप्रभसूरिस्तत्पट्टश्रीहारनायकः ॥ २ ॥
तदीयशिष्यलेशोऽहं सूरिः श्रीतिलकाभिधः ।
अनन्यसमसौरभ्यश्रुतांभोजमधुव्रतः ॥ ३ ॥
इमामिदम्बिधां चूर्णिव्याख्योपनिबन्धनं ।
गुरूणां संप्रदायाच्च विचार्यार्थं समाश्रितः ॥ ४ ॥
अपूर्वं जीतकल्पस्य वृत्तिमसमधीरपि ।
सा विशोध्या श्रुतधरैः सर्वैरपि कृपापरैः ॥ ५ ॥
वृत्तिं रचयता चैतां यन्मया सुकृतं कृतं ।
भवे भवेऽहं तेन स्यां श्रुताराधनलालसः ॥ ६ ॥
शते द्वादशकाख्यानां गते विक्रमभूभुजः ।
विहिता सहितार्थेयं चतुःसप्ततिवत्सरे ॥ ७ ॥
सहस्रमेकं श्लोकानामधिकं सप्तभिः शतैः ।
प्रत्यक्षरेण संख्याया मानमस्या विनिश्चितं ॥ ८ ॥
यावद् विजयते तीर्थं श्रीमद् वीरजिनेशितुः ।
असौ सम्यागमे तावत् कल्पदीव नन्दतु ॥ ९ ॥
मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु ।

(२) जीतकल्प (सूत्र) प १११-१४१

Colophon:—

संवत् १२९९ वर्षे माघशुदि १ गुरौ अद्येह श्रीभृगुकच्छे श्रीमानतुंगसूरिशिष्येण पंडि० गुणचन्द्रेण जीतकल्पविवरणपुस्तिका लेखयित्वा श्रीसमप्रभसूरीणां प्रदत्ता । शुभं भवतु । मारथं etc.

यतिजीतकल्पवृत्तिः तिलकाचार्यकृता सूत्रं च ।

४९ (१) कम्मपयडीसंगहणी गा ४७५ प १-२५; १२¾ ×४½
(२) न्यायप्रवेशपञ्जिका प २६-११९

End —

न्यायप्रवेशशास्त्रस्य सदृश्चेरिह पंजिका ।
अपरार्थं स्व(स्वा)न्यस्य पार्श्वदेवगणिना ॥ १ ॥
ग्रह-रस-रुद्रैर्युक्ते विक्रमसंवत्सरेऽनघे ।
कृष्णायां च नवम्यां फाल्गुनमासस्य ॥ २ ॥

न्यायप्रवेशविवृतेः क्रमेणं पंजिकां समयतामं ।
सुखावबोधहेतोः क्षीरो मलयगिरिवरपमहं ॥ ३ ॥
बालकबोधार्थाय यस्य सुत्रवृत्तिवो मेढः ।
ते यावचन्द्रार्कौ तावदियं पंजिका जयतु ॥ ४ ॥
शुभमस्तु सर्वजगतः etc

इति श्रीशीलभद्रसूरिशिष्यगुरुवीरगणिबंधुश्रीमद्धनेश्वरसूरिशिष्यैः सामान्यतः आम्नायविचारपार्श्वदेवगण्यभिधान(नैः) विद्यावत्पाद्यामश्रीश्रीचन्द्रसूरिनामभिः स्वपरोपकारार्थं दृब्धा विषमपदार्थप्रविशा न्यायप्रवेशकवृत्तेः पंजिका परिसमाप्तेति । मंगलं महाश्रीः ।

४७ (१) आवश्यकनिर्युक्ति. प ११५। ९×१½
(२) चउसरण
(३) अजितशान्ति (अपूर्ण)

४८ हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति(आख्यात) प ४५५; १५½×२

४९. गउडवहो प १६८; १४×२

Beginning—
पउमं विव मयमयजो

End—
कइरायविरइयं सम्मत्तं । गाथा ११६८ । श्लोकाः १४९० ।

६० (१) बृहत्संग्रहणी गा ५१४ प १-५१ १५×२
(२) नवपद [?] जिनचन्द्र गा ११८ प ५१-६८

End—
ई- नवपय [?] पर्यं रिचियं सीसेन चन्द्रसूरिणा ।
रचिता नाम जि[?]चंदेन मरणआगमणुसारेण च ॥

(३) पिण्डविशुद्धि गा १०४ प ६८-८२
(४) अजितशान्ति गा ३८ प ८२-८८
(५) [?]स्रसमास गा ८८ प ८९-९१
(६) [?]गुद्धि प ९१-११४
( ) [?]गर्भावतरण गा ६४ प ११४-१२०
(८) [?]गामरक्षण गा ५१ प १२०-१२१
) [?]न्दनभाष्य गा ६४ प १२१-१२६
(१) [?]कमस्तव गा ५८ प १२७-१३१

(११) कर्मविपाक गा १६७ प १११–१४५
(१२) सत्तरिया गा १९१ प १४५–१६३
(१३) आगमिकस्तुविचारसार गा १०४ प १६३–१७३
(१४) सूक्ष्मार्थविचारसार गा १२३ प १७४–१८६
(१५) पचयणसदोह ग्रं १३४ प १८७–२०९
(१६) मुनिमुक्तावली (? अपभ्रंश) गा १३ प १

Beginning —

पणमइ तिसजमुयमिणइ पायमुयलु सिरिगेंडु ।
जसु निम्मलमइपतिमिसि रयणपुंजु नं ण्हु ॥ १ ॥

End—

सिरिवयर अमंतरगुणिहि निरंतर मुत्तावली जिव जे वहइ ।
मुणिरायपरंपर हियइ ण जिय पर ते भवियण सिवसुहु लहइ ॥

(१७) तपोयन्त्रादि प ४

५१ त्रिषष्टिश पु चरित्र (प्रथमपर्व त्रुटित) by हेमाचार्य
प १५७ ११ ×२½

५२. (१) दशविधसामाचारी प १–११ १२½ ×१¾
(२) उपपातनिर्युक्ति
(३) नमस्कारनिर्युक्ति.
(४) सामायिकनिर्युक्ति.
} प ११–८९
(५) चउवीसत्थयअज्झयण प ८९–९३
(६) वन्दनिर्युक्ति प ९४–१०५
(७) प्रतिक्रमणभाष्य
(८) कायसग्गभाष्य
(९) पचक्खाणभाष्य
} प १४० First 20 folios missing

५३ (१) गृहस्थधर्मकुलक (?)

Beginning—

वीरं नमिऊण गिहत्थधम्म सम्मत्तमूल पविक्खयामि ।
देवो जिणो मे गियरागदोसो सुसीलजुत्तो गुरुणो सुसाहू ॥
(२) शालिभद्रचरित्र (अपभ्रंश) by पउम गा ६९ प ६
(३) सामायिकप्रकरण गा १५ प १–२ ११½ ×२

Beginning:—

सम्मसुयवेसविरई चरण सामाइयाई चत्तारि ।
सम्मसुए सत्त मिणा बारस पन्नो कमा विरई ॥ १ ॥

(४) गुणस्थानक गा ११ प २-३

Beginning:—

जीवाइपयत्थेसु जिणोवइट्ठेसु जा असद्दहणा ।
सद्दहणा वि य मिच्छा विवरीयपरूवणा जा य ॥ १ ॥

(५) उपदेशमाला	गा ५४१	प ३-४१
(६) धर्मोपदेशमाला	गा १०१	प ४७-५५
(७) मूलशुद्धि	गा २१२	प ५५-७३
(८) पञ्चकल्याणक	गा १२५	प. ७३-८५

Beginning:—

तित्थं पवयणसुयदेवयं etc

(९) क्षेत्रसमास	गा ८८	प ८५-९२
(१) भवभावना	गा ५३१	प ९२-१४०
(११) सम्यक्त्वनिर्युक्ति	गा १८९	प १४ -१५७
(१२) वइरसामिचरित्र (अपभ्रंश)		प १५७-१७८

Beginning:—

भणु भण निसुणिज्जउ कमु चरिअउ वइरसामिमुणिवरचरिउ ।

End:—

मुणिवरवरपत्ति विमवरमचि वयरसामिगणहरचरिउ ।
साहिज्जइ मार्गि सुंदर पार्गि जिं सिद्धपणु गुणगणभरिउ ।

वइरसामिचरित्रं समाप्तं । श्लोक १०० ॥

(१३) आराधनाप्रकरण	गा ९८	प १७८-१८१
(१४) प्रश्नोत्तररत्नमाला	श्लो २८	प १८१-१८४
(१५) [illegible]		प १८४-१८५
[illegible]	(गा)	प १८५-१८९
	(गा)	प १८९-१९४
		प १९४-१९७
		प १९७-२१
		२१ -२२०

(२१) जीवदयाप्रकरण गा ११२ प २३०–२३१

(२२) सुकोशलचरित्र गा १०५ प २३१–२४०

Beginning—

अह इचो वीसइमे जिणवरे वद्दमाणसमयंमि ।
चित्तओ नाम नरिंदो सायपपुरहिवो जाओ ॥ १ ॥

(२३) एकविंशतिस्थानप्रकरण गा ६६ प २४०–२४७

(२४) पञ्चपरमेष्ठिनमस्कारविचार प २४७–२५०

(२५) नवपदप्रकरण (प्रा०) गा १४२ प २५०–२६४

(२६) श्रावककुलक प २६४–२६७

(२७) प्रत्याख्यानभाष्य (प्रा०) गा ४५ प २६७–२७१

(२८) वन्दनभाष्य (प्रा०) गा २५ प २७१–२७३

(२९) जीवविचार (प्रा०) गा ५१ प २७३–२७८

(३०) स्थविरावलि (प्रा०) गा ५० प २७९–२८३

(३१) ओघनिर्युक्त्युद्धार गा ५३ प २८४–२८६

Beginning—

पत्तं पत्ताबंधो पायट्ठवणं च पायकेसरिया ।
पडलाइ रयत्ताणं च गोच्छउ पायनिज्जोगो ॥ १ ॥

End—

आराहणाए जुत्तो सम्मं काऊण सुविहिओ काल ।
उक्कोसं तिन्नि भवे गंतूण लभिज्ज निव्वाणं ॥ ५३ ॥

ओघनिर्युक्त्युद्धार ॥

(३२) नवतत्त्वभेद प २८७–२९२

(३३) नवतत्त्वप्रकरण गा २१ प २९२–२९४

(३४) सम्यक्त्वभेदप्रकरण प २९४–२९५

Beginning—

चउसद्दहण–तिलिंगं दसविणयं तिसुद्धि पञ्चगयदोसं ।

५४ (१) सूत्रकृताङ्गसूत्र प १४५ ११×२

(२) ,,

५८ (१) कर्मविपाक (प्रा) गा १६८ प २५१ १४×१३

(२) कर्मस्तव (प्रा०) गा ५७

(३) ,, भाष्य (प्रा०) गा २४

(४) षडशीतिप्रकरण (प्रा०) गा १०४

(५) सूक्ष्मार्थविचारसार (प्रा) गा १५८

(६) शतकभाष्य (प्रा०) गा २५

Beginning:—

नमिऊण बद्धमाणं क[इ]वयगाहाण सुवगमाईं तु ।
बोच्छं गुरूवएसा सरलत्थं अप्पमो चेव ॥

End.—

सुरसुगसेर्स बाणमु नवजम्महियं मुणेयव्वं ।
सयगमुभासयमेवं अमयपुरस्स सया मुणमु ॥

शतकभाष्यं समाप्तं ॥

(७) शतकप्रकरण (प्रा०) गा ११२

(८) सप्ततिकाप्रकरण (प्रा) गा ८३

(९) भवभावना (प्रा) गा ५३२

(१) संग्रहणी (प्रा) गा ३७९

(११) प्रवचनसन्दोह (प्रा०) गा ३५५

(१२) योगशास्त्र श्लो ४६४

(१३) श्राद्धदिनकृत्य (प्रा) गा ३३१

(१४) धर्मरत्नप्रकरण (प्रा०) गा १४५

(१५) आतुरप्रत्याख्यान (प्रा) गा ८०

(१६) चतुःशरण (प्रा) गा ६४

(१७) चतुर्विंशतिजिनमस्कार गा २५

Beginning—

परमपुणिय[illegible] [illegible]मवार्णव ! [illegible] ।
भगद[illegible]

जेण दाणव–सिद्ध–गंधव–विज्जाहर–किंनरह मलिउ माणु नरनाहविंदह
हरि–हर–चउराणणह सुर–चंद–गोविंद–ईसह ।
सो पसरंतउ दैव[1] पइ निजिउ मङ्घ कदप्पु
सुविहाणं सु(सु)ह अजियजिण ! दसु पयडु माहप्पु ॥ २ ॥

Ends—

जे सुसावय साहु वरचित्त सुपसिद्धउ
सुपमवसूर(ि)ममण सिसिहि विरमि थिर करहि मणुविणु ।
चउवीस वि जिणवरई सुप्पभायथुइ भणइ अणुदिणु
ते संसार–महोयहिहि उत्तारइ अप्पाणु
पावइ दुक्खक्खउ करवि सासिमु कल्लाणु ॥ २५ ॥
चतुर्विंशतिजिनानां नमस्काराः संमत्ता (समाप्ताः) ॥

५६. (१) आचाराङ्गसूत्र प २–१४८ १४½ +२
(२) ,, निर्युक्ति. गा ३६० प १४८–१७१
५७ कर्मग्रन्थचतुष्टय (चूर्णिसहित) प १७६ १३½ ×२
५८ (१) उपदेशमाला गा ५४० प ५२ ११ ×२
(२) धर्मोपदेशमाला गा १५२ प ५२–६८
(३) पञ्चकल्याणक. गा १३४ प ६८–८२
(४) स्थानकप्रकरण (मूलशुद्धि) प ८२–१०२
(५) क्षेत्रसमास गा ८४ प १०२–१०९
(६) नवपदप्रकरण प १०९–१२७
(७) भावनाप्रकरण प १२७–१४६
(८) आराधनाप्रकरण प १४६–१५१
५९. (१) वार्तिक.

Beginning—

द्विवाद्विवार्यसमाप्त्यै etc.

(२) वार्तिकवृत्ति by शान्तिसूरि. प २६७ १४×१½

Beginning—

नमः सर्वः प्रमाणाय प्रमाणाप्रामाण्यहेतवे ।

६० (१) नयपदप्रकरण गा १४० प १४
(२) जम्बूद्वीपप्रकरण (क्षेत्रसमास) गा ८९ प १५–२५
(३) चतुःशरण गा २७५ प २५–२८

५६. (१) कर्मविपाक (प्रा०) गा १६८ प २५१; १४×१
(२) कर्मस्तव (प्रा०) गा ५७
(३) ,, भाष्य (प्रा०) गा २४
(४) षडशीतिप्रकरण (प्रा०) गा १०४
(५) सूक्ष्मार्थविचारसार (प्रा०) गा १५८
(६) शतकभाष्य (प्रा०) गा २५

Beginning:—

नमिऊण वद्धमाणं क[इ]वयगाहाण सुयगभासं तु ।
वोच्छं गुरुवएसा सरत्थं अप्पणो चेव ॥

End:—

सुरसुगसेसं आणसु मवसम्मत्तियं सुणेयव्वं ।
सवणसुमासवमेवं अमयपुरत्थं सया सुणसु ॥

शतकभाष्यं समाप्तं ॥

(७) शतकप्रकरण (प्रा०) गा १११
(८) सप्ततिकाप्रकरण (प्रा०) गा ८३
(९) भवभावना (प्रा०) गा ५३२
(१०) संग्रहणी (प्रा०) गा. ३७९
(११) प्रवचनसन्दोह (प्रा०) गा ३५५
(१२) योगशास्त्र श्लो ३३४
(१३) श्राद्धदिनकृत्य (प्रा०) गा ३४१
(१४) धर्मरत्नप्रकरण (प्रा०) गा १४५
(१५) आतुरप्रत्याख्यान (प्रा०) गा ८०
(१६) चतुःशरण (प्रा०) गा ६४
(१७) चतुर्विंशतिजिननमस्कार गा २५

Beginning:—

पढमसुनिवर ! जगमणाणंद ! सुरनाहसंथुयचलण !
भरह-जणय ! जय पढमसामिय !
संसारवणमहणरय ! चत्तदोस ! अपवग्गगमिय !
लोयालोयपयासयर ! पयडियधम्मायाम !
हणियाणं दुह रिउदमिय ! वोजय मिज्झियकम्म ! ॥ १ ॥

श्रीहेमसूरेर्मुनिपुंगवस्य तस्यास्तु नचिर्मदीया ।
पोषयन्तुर्निरीक्षते जनोऽक्षिमर्षोम् ॥ ७ ॥
व्यामोहत्याशहंसूपित मे प्रबोधयन्त्य
चैतन्यमुद्रासितधर्मसा पैर्वयतु ते श्रीमलधारि[सूरयः] ॥

९८. अनर्घराघवरहस्यादर्श by देवप्रभाचार्य प २१७, ११×२

First folio damaged. Beginning with ततो मिथिलेश्वरी in the fifth act.
End:—

इत्याचार्यश्रीदेवप्रभविरचितमनर्घराघवरहस्यादर्शो नाम मुरारिकवेरनर्घराघवस्य नाम्नो नाटकस्य टिप्पनकं समाप्तमिति ॥

अस्ति स्म समर्चितः कविगुणा श्रीदेवभद्रः प्रभुः × ×
देवप्रभुष्टिप्पनं स्वस्य समर्थमनर्घराघवरहस्यादर्शमेतद् व्यधात् ॥ १ ॥
अकलितपदोपि पदद् मुरारिपदवृत्तिसाहसमकार्षं ।
संतु ततः सोढारः स्मेरास्याः सहृदयंमन्याः ॥ २ ॥

यदि वा । एकैकेन पदेन यस्य विदुषामयः सुधासारणि
व्युत्पत्ति महता श्रवणयोरत्नमनघस्तादृ ।
तस्मिन् नूनमनर्घ एव विविधव्याख्यानेन तत्पदा
सिद्धेस्तिप्पनकं मदीयमिदमप्यवाप्स्यदेतेर्धता ॥

किं च । समीचीरस्वतस्य पदस्य समितीर्वैदग्ध्यसंवर्म्मिताः
श्रुत्वा हर्षसुधो विलोचनयुगे यस्याः पयोबिंदवः ।
कुर्वंति स्मितशुक्तिसंपुटपुटकोटे स्फुरन्मौक्तिक-
श्रीकामेव मुरारिरत्र भवतु भावी च सा श्रेयसे ॥ ४ ॥

व्याकरणप्रमनिष्णस्वर्णनदीव्यः कवित्वनिष्णातः ।
जातः सदा ममास्मिन् गुरो रत्नप्रभमनीषी च ॥ ५ ॥
अजस्रं वागीशा कविसहृदयाचितमिदं
स्वतर्कं मन्वाना समवितवती मीनहृदया ।
मत्वाम्यात् सौजन्यात्कृपदगर्दकार इव स
स्वयं सत्स्वान्यस्मात्स्मम विवरणाद्भूणिगद्गुणी ॥ ६ ॥
प्रत्यक्षमक्षराणां विपुल गणनेन मानमेतस्य ।
निरदेशि श्लोकानां सप्तसहस्रं शतं चैक ॥ ७ ॥
सं ७१०० मंगलमस्तु । शुभं भवतु सकलसंघस्य ।
मंगलं महाश्रीः ।

(४) दर्शनसप्तति गा ७२ प २८-३७

(५) प्रत्येकबुद्धचरित्र (१५ सन्धि) प ३७-४४; ११ × १½

Beginning—

इह तिहुअ-सासणि सव-गुरु-सासणि ... सुणहु पत्तेयबुह ।

करकंडु कलिंगेसु पंचालेसु य दुम्मुहो ।

नमी राया विदेहेसु गंधारेसु य नग्गई ।

करकंडु वसहेण य दुम्मुहो इंदकेउणा वलियसहेण नमिरायरिसी

चूयसतैण नग्गई पडिबुद्ध चउरो ।

एकु काल्ल चयारि विहरिवा संजमसिरि रयिहिं ।

बहुगुणवरिहि सहेव सिवपुर सिवि रजु रयसिहिं ।

सविसेसु सम्वेसु ममि-चरित्र कोइउं भणणरेह जम महासई म ॥ १ ॥

आर्यविषमासिहि चरित्र देसु गामागर-नगरमंडीयपयसु ।

धण-धणसमिद्धव गोधणगणेसु जहि महु(गु) न कमइ पंथियजणेसु ॥ २ ॥

End—

इय मायण म(भा)वंतो चयसमि जुत्तो केवलु नाणु उप्पनु सहो ।

ते सरसुवि पत्तेय वरसिद्धिहि अच्छहि सुह मार्गना ॥ ८ ॥

॥ १५ ॥ सं १२४ वर्ष ॥

(६) आराधना गा ६९ प ५४-६२

(७) आतुरप्रत्याख्यान प ६२-६६

(८) भक्तपरिज्ञाशिका गा ५० प ६६-७२

(९) पिण्डविशुद्धि गा १०३ प ७२-८६

(१०) बृहत्संग्रहणी. गा ३७८ प ८६-१३१

११ प्रवचनसारोद्धार १२½ × १½

१२. (१) दशवैकालिक. प ५२; १३½ × १½

(२) पाक्षिकसूत्र प ५३-७५

१३ (१) उपदेशमाला by हेमचन्द्र गा ५ ५ प ५०; १३½ × २

(२) भवभावना by म हेमचन्द्र गा ५३ प ५०-१०१

(३) कर्मविपाक (अपूर्ण) गा ४० प १११-११४

१४ त्रिषष्टिश पु चरित्र by विमलसूरि. १४½ × २

First folio is missing and a few others are damaged. Incomplete.

शुभ श्रीहरिभद्रसूरि ॥ ६ ॥

श्रीहेमसूरेर्मुनिपुङ्गवस्य तस्मात्तु नतिर्मनीषा ।
बोधचक्षुर्निरीक्षते यनोक्षिक्रमर्माम् ॥ ७ ॥
व्यामोहहाग्राहस्तूपितं मे मनोपसक्त
चैतन्यमुल्लासितमंजसा यैर्जयतु ते श्रीमलधारि[सूरयः] ॥

१०. अनर्घराघवरहस्यादर्श by देवप्रभाचार्य प २१७ ११×२'

First folio damaged. Beginning with ततो मिथिलायां in the fifth act.

End:—

इत्याचार्यश्रीदेवप्रभविरचितमनर्घराघवरहस्यादर्शो नाम मुरारिकवेरनघराघवस्य नाम्नो नाटकस्य टिप्पनकं समाप्तमिति ॥

अस्ति स्म समयवर्तितः कविरूपा श्रीदेवप्रभः प्रभुः × ×
देवप्रभुष्टिप्पन स्वस्पष्टमर्थमनर्घराघवरहस्यादर्शमेतद् व्यधात् ॥ १ ॥
अकलितपदोपि यदह मुरारिपदवृत्तिसाहसमकार्षं ।
संतु ततः सोत्प्रासं स्मेरास्याः सहृदयमन्याः ॥ २ ॥

यदि वा । एकैकेन पदेन यस्य विदुषामतः सुधासारणि
व्युत्पत्तिं बहवा भवनयोरस्यप्रबंधमस्पृहा ।
तस्मिन् भूनमनर्घ एव निबिडव्यानेन तद्रूपता
सिद्धेष्टिप्पनकं मदीयमिहमप्यवाप्स्यतेनर्भता ॥

किं च । सश्रीवीरसुतस्य यस्य भणितीर्वैदग्ध्यसंवर्मिताः
श्रुत्वा हर्षभुवो विलोचनयुगे यस्याः पयोर्बिंदवः ।
कुर्वंति स्मितशुक्तिसंपुटपुटप्रोद्गते स्फुरन्मौक्तिक-
श्रीसामेय मुरारिरत्र भवतु भावी च सा श्रेयसे ॥ ४ ॥
व्याकरणप्रमनिष्णस्तर्कमहीव्यः कवित्वनिष्णातः ।
जातः सदा ममासिमधुको रत्नप्रममनीषी च ॥ ५ ॥
अवलं वागीशा कविसहृदयमानिसभिहितं
स्तवर्च मन्वाना समभिवदति श्रीतहृदया ।
अकस्मात् सौजन्यात्कपद्यर्गर्कार इव स
स्तर्य दास्यान्यस्मान्मम विवरणात्स्मितमुखीः ॥ ६ ॥
प्रक्रमसहराणां निपुणं गणमेन मानमेवस्य ।
निरदेशि श्लोकानो सप्तसहस्रं शत चैकं ॥ ७ ॥
ग्रं ७१०० मगलमस्तु । शुभं भवतु सकलसंघस्य ।
मंगलं महाश्रीः ।

(४) दर्शनसप्तति गा ७२ प. २८-१७

(५) प्रत्येकबुद्धचरित्र (१५ सन्धि) प १७-५४; ११ × १½

Beginning —

इह जिण-सासणि मच-दुह-नासणि अक्खरे बुणह पत्तेयबुद्ध ।

करकंडु कलिंगेसु पंचालेसु य दुम्मुहो ।

नमी राया विदेहेसु गंधारेसु य नग्गई ।

करकडु वसहेण य दुम्मुहो इंदकेउणा वलियसहेण नमिरायरिसी

चूयसंतगेण नग्गई पडिबुद्ध चउरो ।

पचु काल्ह चत्तारि विहरिया संजमसिरि रत्तिर्हि ।

बहुगुणभत्तिहि छंम विरुद्ध तिनि रज्जु रयसिहिँ ।

सत्तिवेसु समणेहुं ममि-चरिउ कहेसुं मयणरेह चल महासई च ॥ १ ॥

जावंतियनामिहि कत्थि देसु गामागर-नगरसंकीनपयसु ।

मच-धमससिद्धउ गोडकणेसु जहिँ मग्गु(ग्गु) न कमइ पंथिकयणेसु ॥ २ ॥

End —

इय भावण म(भा)वंतो जनसमि मुक्तो केवल्लु नाणु उप्पन्नु वहो ।

ते वसुमि पत्तेय वरसिरिहि सच्चहि सुह मार्णता ॥ ८ ॥

॥ १५ ॥ म ९१४ पर्व ॥

(६) आराधना गा ६९ प ५४-६२

(७) आतुरप्रत्याख्यान प ६२-६६

(८) भावनपच्चासिका गा ५ प ६६-७२

(९) पिण्डविशुद्धि गा १०३ प ७२-८६

(१) बृहत्संग्रहणी गा ३७८ प ८६-१११

६१ प्रवचनसारोद्धार १२½ × १½

६२. (१) दशवैकालिक. प ५२; १३½ × १½

(२) पाक्षिकसूत्र प ५३-७५

६३ (१) उपदेशमाला by हेमचन्द्र गा ५०५ प ५० १३½ × २

(२) भवभावना by म हेमचन्द्र गा ५३० प ५०-१०२

(३) कर्मविपाक (अपूर्ण) गा ४० प १११-११४

६४ त्रिपष्टिश पु चरित्र by विमलसूरि. १४½ × ५

First folio is missing and a few others are damaged. Incomplete.

नमः श्रीहरिभद्रसूरि ॥ ६ ॥

(४) दर्शनसप्तति गा ७२ प २८–३०

(५) प्रत्येकबुद्धचरित्र (१५ सन्धि) प ३७–९४ ११×१½

Beginning —

इह जिणु-सासणि भव-दुह-नासणि अक्खउं सुणहु पत्तेभवइ ।

करकंडु कलिंगेसु पंचालेसु य दुम्मुहो ।

नमी राया विदेहेसु गंधारेसु य नग्गई ।

करकंडु वसहेण य दुम्मुहो इंदकेऊणा वलिमसएण नमिरायरिसी

भूसएणेण नग्गई पडिबुद्ध चउरो ।

एवु काल्लु चत्तारि विहरिया संजमसिरि रयिहिं ।

बहुगुणवलिहिं दईय सिक्ख सिवि एवु रसवसिहिं ।

सविसेसु समणेसु नमि-चरिउ कहेसु मयणरेह अम महासई

आर्यविपनामिहि चरिउ वेसु गामागर-नगरमंडीवपयसु ।

पय-मसमसिखह गोयमगणेसु कहिं मनु(मु) न कमइ पंचिय

End—

इय भावण म(भा)वंतो घरसमि जुत्तो केवलु नाणु उप्पन्नु

ते वरमुणि पत्तेय वरसिद्धिहि अच्छहि सुह भार्गवा ॥ ८

॥ १५ ॥ सं २१४ पर्व ॥

(६) आराधना गा ६९

(७) आतुरप्रत्याख्यान

(८) भक्तपरिज्ञासिका गा ५

(९) पिण्डविशुद्धि गा १०१

(१) बृहत्संग्रहणी गा ३७८

६१ प्रवचनसारोद्धार

६२. (१) दशवैकालिक.

(२) पाक्षिकसूत्र

६३ (१) उपदेशमाला by हेमचन्द्र गा

(२) भवभावना by म हेमचन्द्र

(३) कर्मविपाक (अपूर्ण)

६४ त्रिषष्टिश पु चरित्र by विमलगणि

First folio is missing and a few others

श्रीहेमसूरेर्मुनिर्वंशहारकस्य तस्यास्तु मतिर्मदीया ।
बोधचक्षुर्निरीक्षते अमोलिकार्थाम् ॥ ७ ॥
व्यामोहदाशावृष्टिपूर्वं मे प्रबोधशक्त्य
चैतन्यमुद्रासितमंजसा येजयतु ते श्रीमत्प्रभारि[सूरयः] ॥

६०. अनर्घराघवरहस्यादर्शो by देवप्रभाचार्य प २१७, १३×२
First folio damaged. Beginning with ततो मिथिलेशानि in the fifth act.
End—

इत्याचार्यश्रीदेवप्रभविरचितमनर्घराघवरहस्यादर्शो नाम मुरारिकवेरनर्घराघवस्य नाम्नो नाटकस्य टिप्पनकं समाप्तमिति ॥

अस्ति स्म समयवर्जितः कविगुणा श्रीदेवभद्रः प्रभुः × ×
देवप्रभुष्टिप्पनं सारवदर्थमनर्घराघवरहस्यादर्शमेतत् व्यधात् ॥ १ ॥
कचकलितपदोऽपि यदत्र मुरारिपदवृत्तिसाहसमकार्यं ।
संतु ततः सोत्प्रासं सोढव्याः सहृदयैमन्याः ॥ २ ॥
यदि वा । यत्केनेन पदेन यस्य विदुषामतः सुधासारणि
म्युत्पत्ति बहुधा भवत्यपरोरल्पमर्थपद्धता ।
तस्मिन् नूनमनर्घ एव निखिलध्यानेन सत्पूरता
सिद्धेष्टिप्पनकं मदीयमिदमप्यध्याप्यतेनर्षिता ॥
किं च । सश्रीवीरसुतस्य यस्य मणितीर्वैदग्ध्यसंवर्मिताः
श्रुत्वा हर्षभृतो विलोचनयुगे यस्याः पयोविंदवः ।
कुर्वंति स्मिततुष्टिसंपुटपुटकोटे स्फुरन्मौक्तिक-
श्रीकामेव मुरारिरत्र भवतु भाषी च सा श्रेयसे ॥ ४ ॥
व्याकरणतर्कनिष्णात्कमतीव्यः कवित्वनिष्णाताः ।
जाताः सता ममास्मिन्मुखो रत्नप्रभमनीषी च ॥ ५ ॥
अवसं वागीशा कविसहृदयावलिमिहिदं
लवयं मन्वाना समविवसर्ति मीवहृदया ।
चकस्थान् लोकस्याहृतपुरांकार इव स
स्वयं ग्रस्यास्यास्यम विवरणात्सृतिसुधीः ॥ ६ ॥
प्रत्यक्षरगर्ना निपुणं गणनेन मानमेतस्य ।
निरणेषि श्लोकानां सप्तसहस्रं शतं चैकं ॥ ७ ॥
ग्रं ७१०० मगमस्तु । शुभं भवतु लेखकपाठकस्य ।

मंगल महाश्रीः ।

(४) दर्शनसप्तति गा ७२ प २८-३७

(५) प्रत्येकबुद्धचरित्र (१५ सन्धि) प ३७-५४ ११×१½

Beginning —

इह जिणु-सासणि भव-दुह-नासणि भवह सुणहु पत्तेयबुद्ध ।

करकंडु कलिंगेसु पंचालेसु य दुम्मुहो ।

नमी राया विदेहेसु गंधारेसु य नग्गई ।

करकंडु वसहेण य दुम्मुहो इंदकेउणा वलियसहेण नमिरायरिसी

चूयंसएण नग्गई पडिबुद्ध चउरो ।

पत्तु कमठु चत्तारि विहरिया संजमसिरि रत्तिहिं ।

बहुगुणवंतिहिं वरिय विस्स तिमि रज्जु रयणिहिं ।

सयिसयु समणेसु ममि चरिय चकेसु मयपरेय नाम महायई व ॥ १ ॥

आर्यक्षियनामिहिं चरिय देसु गामागर-नगरसंकीमयपएसु ।

पण-धणसमिद्ध गोउरगणेसु जहिं मयु(ग्गु) म कमइ पंथियजणेसु ॥ २ ॥

End.—

इय भावण म(मा)वंतो चपसमि सुद्धो केवलु नाणु उप्पन्नु वहो ।

ते वरमुणि पत्तेय बरसिद्धिहिं सज्झहिं सुह मायंता ॥ ८ ॥

॥ १५ ॥ ग्रं २१४ पर्व ॥

(६) आराधना गा ६९ प ५४-६२

(७) आतुरप्रत्याख्यान प ६२-६६

(८) भक्तपरिज्ञा गा ५० प ६६-७२

(९) पिण्डविशुद्धि गा १०३ प ७२-८६

(१०) बृहत्संग्रहणी गा ३७८ प ८६-१११

९१ प्रवचनसारोद्धार ११½×१½

९२ (१) दशवैकालिक. प ५२; ११½×१½

(२) पाक्षिकसूत्र प ५३-७५

९३ (१) उपदेशमाला by हेमचन्द्र गा ५ ५ प ५०; ११½×२

(२) भवभावना by म हेमचन्द्र गा ५३ प ५०-११

(३) कर्मविपाक (अपूर्ण) गा ४० प १११-११४

९४ त्रिषष्टिश पु चरित्र by विमलसूरि. १४½×२

First folio is missing and a few others are damaged. Incomplete.

स्तुयः श्रीहरिभद्रसूरि ॥ ६ ॥

(७) रिसिमण्डलस्तव गा २६९ प ८३–१०२

Beginning—

रिसिमंडलस्स गुणमंडलस्स तव–सियममंडलघरस्स ।
संसारमंडलविहाडयस्स थय(व)मुत्तमं वोच्छं ॥ १ ॥

End.—

एवं मय–मयणदोसरहिया सुया मए सुरसहस्समहिया रिसउ ।
परिसाए देंतु बोहिं मज्झ य सिद्धिवसहिं उवविहेंतु ॥ २६९ ॥

रिसिमंडलस्तव समाप्त ॥

(८) आराधना [१] गा ४२ प १०२–१०५
(९) „ [२] गा ३९ प १०५–१०८
(१०) „ [३] गा ४९ प १०८–१११
(११) „ [४] गा १०७ प ११२–१२०
(१२) „ [५] गा ९८ प १२१–१२६

Beginning—

नमिराइकुमारसाहू कामगईदो वि मुणिवरो भयव ।
करगुत्तो य मुणी सयंभूदेवो महरिसि त्ति ॥ १ ॥

End.—

तत्थ न जरा न मच्चू न वाहिओ नेय सव्वदुक्खाई ।
अक्खयसासयं चिय भुंजंति अणोवमं(मं) सोक्खं ॥ ९८ ॥

पंचम्याराधना समाप्तेति । ग्रं १२४ ॥

(१३) सूक्ष्मविचारसार गा १५३ प १२७–१३८
(१४) आगमिकविचारसार गा ९४ प १३८–१४५
(१५) बोधकोद्धगण्डी गा १७१ प १४६–१५८
(१६) नवतत्त्वप्रकरण गा १५२ प १५९–१६९
(१७) ध्यानशतक गा १०६ प. १६९–१७७

Beginning—

वीरं सुक्कज्झाणग्गिदड्ढकम्मिंधणं पणमिऊण ।
जोगीसरं सरण्णं उझाणज्झयणं पवक्खामि ॥ १ ॥

End.—

पंचुत्तरेण गाहासएण झाणसययं समुद्दिट्ठं ।
जिणभद्दखमासमणेहिं कम्मविसोहीकरं जइणो ॥ १०५ ॥

ज्झाणसयं समत्तं ॥

६६ रावणवहो (आश्वास ५–११) प ७८ १२ x २

प ११–ण्णो सिरिपवरसेणस्स रावणवहे महाकव्वे पवमो आसासउ सवत्तो।

End—

समाण प्रमाकर्ता रगाणण पवरसमिवाहा देवैविसि प ?

६७ गौतमन्यायसूत्रटीका (? अपूर्ण) प २–११९ १४ x २

६८ (१) दशवैकालिकनिर्युक्ति. गा ४५२ प १२ १५ x २

(२) म्रयमपयाशिका by धमपाल गा ५१ प १–६

(३) कर्मविपाक. गा १४३ प १–१७

६९. कल्पसूत्र (त्रुटित) प १२० ११ x १½

७० किरातार्जुनीय (जीर्ण सर्ग १७) प १३५ ११ x २

७१ (१) बृहत्संग्रहणी गा ५२८ प १–३३; १५ x २½

(२) कर्मस्तव गा ५७ प ३३–३६

(३) कर्मविपाक गा १६८ प ३६–४६

(४) शतकप्रकरण गा १११ प ४६–५३

(५) कर्मग्रन्थ गा ९१ प ५३–५९

(६) चित्तसमाधिप्रकरण गा ३५४ प ६०–८३

Beginning—

अमावतिमिरसूरं संपाविअपरमपस
णवसमाइ सइमवीरं नमिअ बोसिरं बीरं ॥
सुणासुसारउ इ समासउ सुमझियाहिं गाथाहिं।
चित्त

End—

समाहीसंवेगकरो गुरूवएसेण।
चंदप्पहसूरीहिं परोवयारम्मि सूरीहिं ॥ ४७ ॥
मुखकइपुंगवेहिं सवपवओ नि पाइ
पं अवकाय मुक्ताम अणुमाहाप ॥
संवच्छरम्मि वसाहे।
[जा]घावम्मि पुरीए निम्मविर्य पगरणं एय ॥ ५४ ॥
चित्तसमाहिपकरणं समाप्तमिति। गा ३५४ ॥

(७) मपिमण्डलस्तव गा २६९ प ८३–१०२

Beginning—

रिसिमण्डलस्स गुणमण्डलस्स तव–नियममंडलधरस्स ।
संसारमंडलविहाडयस्स थय(व)मुत्तमं वोच्छं ॥ १ ॥

End—

एव मय–मयणदोसरहिया मुणा मए सुरसहस्समहिया रिसव ।
परिसाए देंतु बोहिं मज्झ य सिद्धिवसहिं च्चविहेंतु ॥ २६९ ॥

रिसिमंडलस्तव समाप्त ॥

(८) आराधना [१]	गा ४२	प १०२–१०५
(९) ,, [२]	गा ३९	प १०५–१०८
(१०) ,, [३]	गा ४९	प १०८–१११
(११) ,, [४]	गा १०७	प ११२–१२०
(१२) ,, [५]	गा ९८	प १२१–१२६

Beginning—

मणिरहकुमारसाहू कामगइंदो वि मुणिवरो मयवं ।
वहरगुत्तो य मुणी सपभूईवो महरिसि त्ति ॥ १ ॥

End—

तस्स म जरा न मचू म वाहिणो नेय सव्वदुक्खाई ।
अक्खयसासयं चिय मुंजंति अणोवमं(म) सोक्खं ॥ ९८ ॥

पचम्माराधना समातेति । पर्व ३२४ ॥

(१३) सूक्ष्मविचारसार	गा १५३	प १२७–१३८
(१४) आगमिकविचारसार	गा ९४	प १३८–१४५
(१५) बोकछेअगण्ठी	गा १७१	प १४६–१५८
(१६) नवतत्त्वप्रकरण	गा १९२	प १५९–१६९
(१७) ध्यानशतक.	गा १ ६	प. १६९–१७७

Beginning—

वीरं सुक्कझाणग्गिदड्ढकम्मिंधणं पणमिऊण ।
जोगीसरं सरण्णं झाणज्झयणं पवक्खामि ॥ १ ॥

End—

पंचुत्तरेण गाहासएण झाणस्सयं समुद्दिट्ठं ।
जिणभद्दखमासमणेहिं कम्मविसोहीकरं जइणो ॥ १०५ ॥

झाणसयं समत्तं ॥

६६. रावणवहो (आश्वास ५–१३) प ७८ १२×२

प १२–रण्णो सिरिपवरसेणस्स रावणवहे महाकव्वे पंचमो आसासउ समत्तो।

End—

समाण प्रमाणमां रगापर्ण मकरमणिवाहा तेवैलिम प ?

६७ गौतमन्यायसूत्रटीका (? अपूर्ण) प २–११९ १४×२

६८ (१) दशवैकालिकनिर्युक्ति. गा ४५१ प १९ १५×२

(२) अपभपञ्चाशिका by धनपाल गा ५१ प १–३

(३) कर्मविपाक. गा १४३ प १–१७

६९. कल्पसूत्र (त्रुटित) प १२ १३×१½

७० किरातार्जुनीय (जीर्ण सर्ग १७) प १९५ १३×२

७१ (१) बृहत्संग्रहणी गा ५२८ प १–३२ १५×२½

(२) कर्मस्तव गा ५७ प ३२–३६

(३) कर्मविपाक. गा १६८ प ३६–४३

(४) षातकप्रकरण गा १११ प ४३–५३

(५) कर्मग्रन्थ गा ९१ प ५३–५९

(६) चित्तसमाधिप्रकरण गा ३५४ प ६ –८३

Beginning—

अन्नाणतिमिरसूरं संपावियपरमपस
चवसमाइ सहस्सीरं नमिउं कोईसरं वीरं ॥
सुयाणुसारउ इ समासउ मुक्कठियाइँ गाथाइँ ।
चित्त

End.—

समाहीसंवेगकरो गुरुवयसेव ।
चवप्पइसूरीहिं परोवयारम्मि सूरीहिं ॥ ४७ ॥
पुवकयगुणेहिं सव्ववओ वि पाइ
र्ण अवगण सुयाण अणुग्गहट्ठाए ॥
संवच्छरम्मि वइसाहे ।
[आ]मावक्कम पुरीए निम्मवियं पगरणं एवं ॥ ५४ ॥
चित्तसमाहिपगरणं समत्तमिति । गा ३५४ ॥

(१४) जीवोपालम्भकुलक same as aforesaid.

धम्मोवएससुत्त सवएसं etc

(१५) गुरुगुणकुलक same as aforesaid प १११–११४

ings—

गुरुविणयविहुरेण वि जिणसासणभाविएण सव्वेण

(१६) उपदेशकुलक same as afore. प ११४–११५

ings—

जम्म-जरा-मरणजले नाणाविहवाहि-जलयराइमे

देविंदसाहुमहियं सिवसोक्खं जेण पाविसि ॥ २२ ॥

(१७) कुलक (निसाविरामे) गा २१ प ११५–११७

(१८) उपदेशकुलक गा १२ प ११७–११८

nnings—

संसारम्मि असारे नत्थि सुहं वाहि–वेयणापउरे ।

(१९) पार्श्वनाथमहास्तव गा १८ प ११८–१४०

nnings—

धरणोरगेन्द्र-सुरपति विद्याधरपूजित जिनं भगा ।

क्षुद्रोपद्रवशमन तस्यैव महास्तव वक्ष्ये ॥

(२०) स्नात्रकुसुमाञ्जलि (सं मा अप) प १४०–१४१

nnings—

मुच्यर्ककारविकारसारसौम्यत्वकान्तिकमनीयं ।

सद्‌ध्यनिग्ररूपनिर्जितजगत्त्रयं पातु जिनबिंब ॥ १ ॥

(२१) पर्यन्ताराधनाकुलक (प्रा) गा ६९ प १४१–१४५

(२२) धर्मघोषसूरिस्तोत्र प १४६–१४८

nnings—

मणवछियसुहकरणो दालिद्दहरणो हाणिद-रोग-सोगाण ।

तिहुयणमगपनिसमो पासजिणो कुणइ कल्लाण ॥ १ ॥

र भविपहु अमर सु पासजिणिंदु त पणमहु धमघुपसूरिमुणिंदु ॥ २ ॥

त आपणु आपणु देसिहि पुहवि मारि

त मनु वरि फल्गु लियइ संसारि ।

त सुमर भोली कवी वीणी सुरठिनि पात्र

त गुणम मवमिहि जयण विमात्र ॥

(१४) जीवोपालम्भकुलक same as aforesaid.

धम्मोवएसकुल वयएसं etc

(१५) गुरुगुणकुलक same as aforesaid. प १११-११४

Beginning:—

गुरुविरहविहुरेण वि जिणमासणमाविएण मणग

(१६) उपदेशकुलक same as afore प ११४-११५

Beginning:—

जम्म-जरा मरणजले मागाविहमाहि जलयराइमे

End:—

देविंदमाइमहियं सिवसोक्ख जण पाविसि ॥ २२ ॥

(१७) कुलक (निमाविरामे) गा २१ प ११५-११७

(१८) उपदेशकुलक. गा १२ प ११७-११८

Beginning:—

संसारम्मि असारे नत्थि सुहं वाहि-वेयणापवरे ।

(१९) पार्श्वनाथमहास्तव गा १८ प ११८-१४०

Beginning:—

धरणोरगेंद्र-सुरपति विद्याधरपूजितं जिन मत्वा ।

श्रुतोपग्रहसमनं तस्यैव महास्तव वक्ष्य ॥

(२०) स्नात्रकुसुमाञ्जलि (सं प्रा अप) प १४०-१४१

Beginning:—

मुक्तांबारविहारसारसौन्दर्यवर्णितमनीष ।

सद्धर्मनिजरूपनिर्भितजगत्त्रयं पातु जिनबिंब ॥ १ ॥

(२१) पयन्ताराधनाकुलक (प्रा) गा ६९ प १४१-१४५

(२२) धर्मघोषसूरिस्तोत्र प १४६-१४८

Beginning:—

मनवणियमुहयरणो हरिहरणो दारिद्दभाग-भोगाण ।

तिहुयणमणमन्दिरमा पासजिणा कुणइ कल्लाणं ॥ १ ॥

न भविङ्ग जयउ सु पासजिणिंदु न पणमह धम्मघोससूरिंदु ॥ २ ॥

न धारइ आगइ देविहि मुणि मणि

न मनु वरि मनु निम्मइ संसारि ।

न सुमइ भागि मणी वंदि सुरिन्दि दारु

न पुरउ मइन्दि जयइ जिणन्दु ॥

End:—

ए सिमि चोप्रिय सुहुर जम्हर महियराउ
ए कारविव नेमिजिणराय–विहार ।
भवविहुसंघह सासणदेवी रक्ख करंति
ए इणिपरि जिणहरि रमणि मुकन्ति ॥ २६ ॥

(२३) धर्मसूरिस्तवन प १४८–१५०

Beginning—

पहिलउं पणमउं वीरजिणिंदु पणमसुरासुर-नयरमरिंदु ।
पाय-पणमु सुमरिव(वि ?) सुणवेवि धम्मसूरि-गुण गायसु के वि ॥ १ ॥
सार्वभरिनरवाहनपणकुं पणमइ धम्मसूरि मुणिरयणु ।
गोयमसामिसरिसु कलिकालि मूढ ' म हारहु नरसंसु मालि ॥ ओचली ॥ २ ॥

End.—

भवविह संघ नियउ आसीस अम्ह गुरु जीवउ कोडि वरीसु ।
सासणदेवि पूरउ जगीस सुम्ह तूसउ जिणवर चउवीस ॥ २७ ॥

(२४) पार्श्वजिनजन्मकलश प १५०–१५१

Beginning—

अरि रि ! भविषु ! माणु निपनिपि ए
पणवेविणु वयणु मइ सुणइ ।
मिवणिणु मिवलु परमेसर
पासजिण–जंमकलसु हउं भणिसु निम्मलु ॥
छुड छुड जप नास दास भट्टतर सप रोग
मामणहमि सिरिपासजिण भड भड हुइवि योग ॥ १ ॥

End.—

पमयमरिंद वरियरदा पमसूरि–पय पणमेवि
ए गमधर–साद मालाघार आर्णदसूरि सुणवेवि ।
वसु सिरु [illegible] पियर [illegible] [illegible] सुम्हि पासजिणिंदु
सुणह रिद्धि [illegible] [illegible] क(प)रविंदु ॥

(२५) [illegible] प [illegible] १५१

७४ (१) गाथा [illegible] १४–२८]

प

प

(४) अजित-शान्तिस्तोत्र (प्रा) गा ४४ प २५८–२६४
(५) क्षेत्रसमास (प्रा) गा ९१ प २६४–२६८
(६) पिण्डविशुद्धि (प्रा) }
(७) धर्मोपदेशमाला (प्रा) } प २६९–२८१

Colophon:—

संवत् १२५४ वर्षे पोसवदि १२ श्रीश्रीमालवंशे सा० बाहडारमज सा० रासलपुत्रिकया मोहिनिनाम्न्या

७८. (१) आराधना } १४×१½
(२) प्रत्याख्यान (प्रा) } अव्यवस्थित
(३) जम्बूद्वीपप्रकरण } त्रुटित

Colophon:—

श्रीमहेश्वरसूरिश्रीविजयचन्द्रसूरिश्रीगुणभीमहत्तरासत्क श्रीपद्मश्रीमहत्तरापया ॥

७९. (१) ओघनिर्युक्ति (प्रा) गा ११५४ प १–८४, १४×१½
(२) पिण्डनिर्युक्ति (प्रा) ग्रं ७०७ प ८४–११५

Colophon:—

संवत् १२५९ चैत्र

॥ मगर्थ महावीरः ॥

No III

Sangha Bhandāra. (संघभंडार)

फोफलिया वाडा पत्रकवी शेरी

---

[९९] १ (१) बृहत्कल्प (च ६) प १–१२ १९½×४½

(२) ,, भाष्य प १४–२१७

[९८] २. (१) त्रिषष्टिश पु चरित (द्वितीय पर्व) प १–११९

(२) पाक्षिकसूत्रवृत्ति by यशोदेव प १–९१ २९×२

End —

समाप्ता चेयं शास्त्रानुसारिणी पाक्षिकप्रतिक्रमणवृत्तिः । कृतिरियं श्रीयशोदेवसूरिभिः ।

Colophon—

संवत् १२२७ वर्षे माघशुदि ९ बुधे मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु । मङ्गलमस्तु ।

ग्रंथाग्रं २७०

On the board—

पाक्षिकसूत्रवृत्तिः श्रीरत्नाकरसूरीणां श्रीतपागच्छे ।

[८८] ३ दमयन्तीकथा (चम्पू) by त्रिविक्रम प ११७

End—

इति श्रीत्रिविक्रमभट्टविरचितायां दमयन्तीकथायां सप्तम उच्छ्वासः समाप्तः ।

Pras'asti—

अस्ति श्रीनृपविक्रमेण सततं पाश्चात्यानोपका-
  मंदायोद्भविकी(वी)र्यमायसुखदस्माधेन विचारिता ।
वरामाद्रिवदविसिंहवरधा निष्पादितानां पुरा
  वर्णानामविकत्रयोदशशती संख्या व्यतिक्रामितः ॥ १ ॥
चतुरधिकचत्वारिंशवर्षेष्वपुरे
  वसतु महति मासे शुक्लपक्षेऽसिताद्रि ।
गुरुवरमगधारे स्वातिधिष्ण्ये शुभाभे
  धरिमि गिरियोगे वर्तमाने भवे च ॥ २ ॥
मण्डलकारस्तु श्रीपालपुत्रो महामात्यमंत्रिविभागसीमि ।
सार्वज्ञवि सम्प्रविचारमायां नलदमयन्तीवरित्रियया सुशोभां ॥ ३ ॥
सितेऽपरे मागरविमर्यनैवतासमः पंडितसाक्ष्मोऽस्ति ।
सदंगमः पंडितशिष्यदेवो नेमी लिलिखिता स वदा समानव ॥ ४ ॥

श्रीपरमसत्यपिणो भगवद्बोधमस्य महाप्रमादोस्तु छेलकस्येति भद्रं ।
सदा यथा व्यासमिदं जगधर्म सरस्वती सा भवतु प्रसन्ना ।
कवेरियेष समचित्तमोपि कवेरिवेयं मम चित्तमोपि ॥
नवीनकाव्यामृतदानशिशिता । शिवमस्तु सर्वदा ॥

[११९] ४ आवश्यकवृत्ति (द्वितीयखण्ड) by मलयगिरि
प १९५ ११½×२

On the board —

श्रीमलयगिरीय आवश्यकवृत्तिद्वितीयखंड आ० पत्रद्वाइसके ।

[वि० सं० १४४६ वर्षे पत्तने तपाग देवसुन्दरसूरिसदुपदेशेन मा० पत्ता ईनाझ्या के० । प्रशस्तिः खण्डित-त्रुटिता]

[११९] ५ धर्मोपदेशमालावृत्ति by विजयसिंह प ४२२, २८"×२½"

Beginning—

ॐ नमो वीतरागाय ।
नृपत्व-तीर्थाधिपतित्वभाजा भवस्य धर्मस्य च येन मार्गौ ।
प्रकाशितोऽपूर्वमिह प्रजानां जिनेंद्रमाद्यं तमहं नमामि ॥ १ ॥
तं वर्द्धमानं जिनमानमामि प्रवर्त्तितं येन सुतीर्थमेतत् ।
यत्रावतीर्णाः कतिनोऽधुनापि प्रयांति पारं भव-सागरस्य ॥ २ ॥
मोहांधकारच्छिदुरा दुरासदोकैरसाध्याः प्रविभ्रेजिरे ये ।
शेषाः समुत्तीर्णभवार्णवास्ते द्वाविंशतिस्तीर्थकरा जयंति ॥ ३ ॥
यस्याः प्रसादमासाद्य सद्यः पारं श्रुतोदधेः ।
सुधियो यांति सा भेस्तु वरदा श्रुतदेवता ॥ ४ ॥
तेषां गुरूणां पद-पंकजानि प्रणौमि भक्तिप्रणतोत्तमांगः ।
येषां प्रसादेन परोपदेशप्रदानदक्षत्वम[गुण्ममापि] ॥ ५ ॥
इत्यमेषु समस्तेषु स्तोतव्येषु कृतस्तुतिः ।
धर्मोपदेशमालाया विस्तीर्णा वृत्तिमारभे ॥ ६ ॥

End—

इति आमलकद्विजाख्यानकं समाप्त ।
धम्मोवएसमालाविवरणमेयं सवित्थरं रइयं ।
पुण्णं समज्जियं इह म्हतु मया सिवं तेण ॥
गयारस-इगनउए मादे मासंमि सिरिद्धपयलमि ।
वद्धाए दसणीरररा समत्तं विवरणं एयं ॥ १५५ ॥
मगलं महाश्रीः ॥

पृथ्वीभृता न भविताम्न चक्रकरूपाद् वैमानिकानपह्नवापृथगामरत्वात् ।
श्रीप्रश्नवाहनकुलस्थलसत्यासिकस्मात् कल्पद्रुमोपमगुणः प्रभुरस्ति गच्छः ॥ १ ॥

यः श्रीहर्षपुरीय इत्यभिधया ख्यातः क्षमामण्डले
निःशेषाखपि सिद्धु निस्तुलमहाप्रासादोपमानात्मकः ।
संसेव्यः सुमनोभिरीप्सितफलप्राप्तेः परं कारणं
छायासीनसमस्तजन्तुजनितानन्दव्यापोपमाविक्रियः ॥ २ ॥

तत्र श्रीजयसिंहसूरिरभवन्निःशेषविश्वंभरा-
भोगार्ककरणक्षमैः प्रथमतरवराङ्गगौरैर्गुणैः ।
लक्ष्मीजनपङ्कजपुञ्जकविकासकलङ्कलक्ष्मीमय
व्यापारार्पितनिःस्पृहस्थिरसप्तरङ्गचमत्कारः सतां ॥ ३ ॥

एतस्मादपि शिष्यरत्नमनघं तत् किंचिदुच्चैस्तरा-
मुत्पन्नं परमप्रमोदजनकं निःशेषविद्वज्जनैः ।
यस्मात्सद्गुणमूर्तिनिर्मलगुणस्तोमस्तुतो नित्यशो
ऽद्यापि प्रभवति प्रपेन गुणिनः काम्यस्य वार्ता पुनः ॥ ४ ॥

तस्य विनिर्जितमनोभवमूर्तिशोभं वाणी तु यं वरमसावपि वल्लभा ।
धर्मोपकारपि मनो विमलस्वरूपं यस्य प्रभावपदवी किमु न प्रपेदे ॥ ५ ॥

अन्यद्भुतानि जिनपुंगवशासनस्य व्याख्याकृतानि चरितानि च यानि यत्र ।
श्रुत्वा जनेषु सितं परिमाणवन्तः संतो जनाः परमविस्मयमुद्वहंति ॥ ६ ॥

यः कश्चिदन्यावरविमुक्तः मुक्तः कश्चिद् धर्म्मसमयविषायी ।
राज्ञापि येन स्वरितं यथाज्ञा क्षेपेण कीर्त्तिं निहिता सहर्षं ॥ ७ ॥

यस्योपदेशादस्खिलक्षरदेशे सिद्धाधिपः श्रीजयसिंहदेवः ।
एकादशीसुलभदिनेष्वमारीसमरूपरणवमसन्ततामपूर्वां ॥ ८ ॥

यस्य सदेशकेनापि पृथ्वीपालेन भूभुजा ।
रत्नस्तंभपुरे व्यस्तः कर्पूरमो जिनालये ॥ ९ ॥

शामे तपसि पूजायां कल्याणकमहोत्सवे ।
येन प्रवर्तितो लोकः ग्रामेषाद्यापि चाप्सु च ॥ १० ॥

प्रमादरूपस्फुरदंधकारप्रच्छादिते वर्त्मनि संयमस्य ।
यदाश्रितैकोपमदीपिकाकेन्द्रपोतमानिम इवाकरोद् यः ॥ ११ ॥

श्रीवीरदेवविबुधो वरमंत्रविधानमेव यः समभवत् सुमहाप्रभावः ।
तस्य त्वमूत्ययेन इति प्रसिद्ध प्रर्ड [प्रभवतापि] जनहृतीनां ॥ १२ ॥

श्रीहेमचन्द्र इति सूरिरभूदमुष्य शिष्यः शिरोमणिरशेषमुनीश्वराणां ।
यस्याद्यनापि चरितानि शरच्छशांकच्छायोज्ज्वलानि विलसंति दिशां मुखेषु ॥१३॥
एकैकं जिनशासनोन्नतिकरं कार्यं किमप्यद्भुत
यत् संसाधितवानसाध्यमपि यः सद्बुद्धिपाथोनिधिः ।
यद् यद्वै वचसास्तु दूरतरतः शक्य न चेतस्यपि
स्यातुं चैतन्निवेष देवगुरुणाप्यन्यस्य वार्तैव का ? ॥ १४ ॥
सकलनिजपरित्रीमप्यसम्प्यासितानां जिनपतिभवनानां तुगशृंगावलीषु ।
जनपदमुपदेशात् सिद्धराजेन राज्ञा स्फुरदविरलभामः स्थापिताः स्वर्णकुम्भाः ॥१५॥
साधु-श्रावकजनस्य दुर्जनजनात् संजायमाना परा-
भूतिभूपतिवल्लभादपि मदनोंमाद् ।
सहसा येन निवारिता जिनगृहादानेषु
मुक्तारा जिनसद्मनां च जगतां जाता यया ॥ १६ ॥
आरूढ बुद्धिमयमभवयानपात्रमप्युपमप्रबलमारुतचक्रवेग ।
यः संगमं सितपटस्य गुरोरवाप्य येनागमार्णवतट झटिति प्रयातः ॥ १७ ॥
येनोपदेशमाला चक्रे भवभावना च पृथ्वीयुता ।
अनुयोगद्वाराणां शतकस्य च विरचिता वृत्तिः ॥ १८ ॥
मूलावश्यकटिप्पनकं विशेषावश्यकस्य पूरयात्ये ।
येन प्रथितमथास्य प्रथमेक मनाम्पन ॥ १९ ॥
तस्मादभूद् विजयसिंह इति प्रसिद्धः
सूरिः सुधांशुकरगौरयशःसमृद्धः ।
नास्यात् प्रभृत्यपि विवेकरसानिपात
येतः सदैव समजायत यस्य शांतं ॥ २० ॥
धर्मोपदेशमालाविवरणमार्याभिर्विरचित तनुकं यत् ।
तत् तेन सविस्तरमारचितं रसिकलोकमुदे ॥ २१ ॥
माहात्म्यमत्र यस्के गतिरभयकुमारसंज्ञितो जिनः ।
तस्यैव शोपमनिधो जाता मुनिपुंगवाः सर्वे ॥ २२ ॥
ग्रं० श्लोक १४४७१ ॥ मंगल महाश्री ॥
यस्याः क्षीरपयोनिधिर्निरुपमं हारस्तथा तारका
स्तारक शशि-भास्करौ सुरधुनी श्रीमद्-मुख्याद्रयः ।
सा कीर्तिनरसिंहसूरि यावत्समस्ता धरा
देग नावरमंदुदुमितुमर्न पनामसौ पुस्तकः ॥ १ ॥

[१००] ६. उपदेशकन्दलीवृत्ति मू. आसड, वृ. बालचन्द्रसूरि.
प. २३३; ३० × २

End—

उपदेशकंदलीवृत्तिपुस्तक ठ. रावदेव लिखित । शुभं भवतु सं० ७६००

On the board.—

उपदेशकंदलीवृत्तिपुस्तक महामनीषेष्ठिकम्मासत्क । पौषधशालायां समर्पितं श्रीधर्मदेवसूरीणां । Later added श्रीउदयसागरसूरीणां ।

[९९] ७ मुनिसुव्रतस्वामिचरित (प्रा) by श्रीचन्द्रसूरि.
प. ४५१; २६ × २

Beginning—

नमः सर्वज्ञाय ।

परमपुरिसो अणाई निहू अणंतो अणगनिद्दवो ।
चउराणो वमहो सिरिनिवासो जिणो जयइ ॥ १ ॥

End—

इय सिरिमुनिसुव्वयसामिचरिए सिरिसिरिचंदसूरिविरइए नवमं भवग्गहणं समत्तं ॥

मुनिसुव्वयसामिनाओ गयदिं वदि वासरायगइरोहि ।
ममिनाहो उप्पन्नो पंचदिं सत्तरिदिनो नेमी ॥ ६९ ॥
ममिनिवाण पामो उप्पन्नो इय गयदिं वासाणं ।
तेसीय सहस्साई सय अद्धमर्दि च ॥ ७० ॥
अद्धाइज्जसएदिं गयदिं वासाण पासनाहाउ ।
उप्पन्नो वीरजिणो जगगुरुं महुप सिवं ॥ ७१ ॥
वास अरण्णिमसिवाहिवास सिवे पयमुवागंमि ।
सिरिपज्जुन्नपहु न सूरी दुरिसासवधरणंमि ॥ ७२ ॥
सिरिजसभदो सूरी ... ।
पंचविहारबमया ... गुणा ... ७३ ॥
... विसेसो ...
... सि ... ॥
... सि ... सि ।
॥

असरिसगुणाण रायण परवसीहूयमाणसो वह वि ।
तेसिं गुणमाहप्प मर्म पि कित्तेमि सत्तीए ॥ ७६ ॥
गरुयगुणे अणुसरन्तं कुणमाणे पासिऊण व पवरमं ।
गुणवण सरीरेण जस्स भवम्मुयं भुवणे ॥ ७७ ॥
रूवेण निज्जिअ व्व मयरद्धओ महासुमहो ।
नियओ न कयाइ वि जस्स संठिओ सिद्धिमविमुहो ॥ ७८ ॥
निव्वाणरयगिरिसिरसिरोमिय तिणयरम्मि व गिर्भिदे ।
पुव्वमुणि-मयंकमाहे ओगंतरपछिए संते ॥ ७९ ॥
कलिकाल-मिसापसरियपमाय-पञ्चयारपडलेण ।
संजममग्गे पच्छाइयम्मि पायण इह मरहे ॥ ८० ॥
जेण तव-नियय-संजमसमुज्जएणं महामिरीहेण ।
विप्फुरियं विमलममिप्पइवकप्पेण [पद्ध]त्तो ॥ ८१ ॥
वह कह वि अणुट्ठाणं मुक्कक्सायं अणुट्ठिय जेण ।
परपक्ख-सपक्खाण वि मर्म पि जह होइ न विरोहो ॥ ८२ ॥
एगो य चोलपट्टो वह पच्छायणपडी वि एक्का य ।
नियपरिभोगे जस्सासि सव्वया भइनिरीहस्स ॥ ८३ ॥
देहे वत्थे सुयया वि जस्स मलनिवहमुव्वहंतस्स ।
अभ्भितरकम्म-मलो स व्वयमीउ व्व मीहरइ ॥ ८४ ॥
पयविगई मोत्तूण पचक्खाणामओ सेसविगईओ ।
सव्वाओ जेण आजीव रसगिद्धिरहिएण ॥ ८५ ॥
निम्मरणकए कम्माण जेण तिणवइपञ्चामसमयम्मि ।
गिम्हे मिरग्गा ममिया पवमगुणट्ठाणिवगिहेसु ॥ ८६ ॥
मिक्खाविनिमायं जं सोऊणं सावया निय-नियनिएपसु ।
होंति गिहेसु वरत्था भिक्खादायाद्दिसेण ॥ ८७ ॥
व नियगिहम्मि पयहागयमत्ता उज्झरिद्धिया वि मरा ।
आमण्णसेट्ठिपमुहा परिक्खामंति य महरयेण ॥ ८८ ॥
गामे वा नगरे वा सो वत्थइ जत्थ संठिओ जाव ।
ताव तमवरिऊण न तत्थ पाप जणो भुत्तो ॥ ८९ ॥
गिरिरयरिण्णवरयमओ ठवएसिरिअव्व सिरि वयणसिरो ।
गाउयपंचम(य)मम्म अवरिउं ज म भुजना ॥ ९० ॥

[१००] ६. उपदेशकन्दलीवृत्ति मू. आसड, वृ. बालचन्द्रसूरि.
प २३३; १०″×२

End—

उपदेशकंदलीवृत्तिपुस्तकं ठ. राइदेव लिखितं । शुभं भवतु ग्रं० ७६००

On the board —

उपदेशकंदलीवृत्तिपुस्तकं महामात्यश्रीमेघकुमारसत्कं । पोषधशालायां सप श्रीधर्मदेवसूरीणां । Later added श्रीउदयसागरसूरीणां ।

[९५] ७ मुनिसुव्रतस्वामिचरित (प्रा) by श्रीचन्द्रसूरि.
प ४५२; २६×२

Beginning—

नमः सर्वज्ञाय ।

परमपुरिसो जयाई सिद्धू अणंतो अमगनिद्दप्पो ।
चउराणणो चमहरो सिरीनिवासो जिणो जयइ ॥ १ ॥

End—

इय सिरिमुणिसुव्वयजिणिंदचरियं सिरिसिरिचंदसूरिविरइयं सयमं म सम्मत्तं ॥

मुणिसुव्वयमोक्खाओ गएहिं छहिं वाससयसहस्सेहिं ।
नमिनाहो उप्पन्नो पंचहिं लक्खेहिंतो नेमी ॥ ६९ ॥
नेमिजिणाउ पासो उप्पन्नो इय गएहिं वासाणं ।
तेसीय सहस्सेहिं सय अद्धट्ठमेहिं च ॥ ७० ॥
अड्ढाइज्जसएहिं गएहिं वासाण पासनाहाउ ।
उप्पन्नो वीरजिणो जस्सेयं वट्टए तित्थं ॥ ७१ ॥
तस्स अपच्छिमतित्थाहिवस्स सिस्से पवड्ढमाणम्मि ।
सिरिपण्हवाहणकुले गच्छे हरिसउरपवरम्मि ॥ ७२ ॥
सिरिजयसिंहो सूरी सुवंसरीभूसणम्मि सुपसिद्धो ।
पंचविहायारसमायरणपरो गुणनिही आसी ॥ ७३ ॥
तस्स विणेओ गुणरयणसायरो अभयदेवसूरि त्ति ।
चउसमयपत्थणाए जेण सुगराय वि मग्गो दरिय ॥ ७४ ।
सुरगुरुसरिसम्मि वि हु जस्स समग्गे वि गुणगणे गहि-
मेव समत्थो किं पुण ते बोडुमहं रामो मिम्मो ? ॥ ७

सावयलोओ ठवाणएसु अट्ठाहियासु सविसेसं ।
गामेसु य नयरेसु य बहू पयट्टाविओ जेण ॥ ६ ॥
निययाणेण केणइ तह पेमामियसुरोवएसेण ।
परलोयगमणसमयं नियपं नाऊण आसन्नं ॥ ७ ॥
नीरोगम्मि वि देहे कमेण काऊण कवलपरिहारं ।
राविऊण सुद्धं सयलं जेण पयसा समसट्ठो ॥ ८ ॥
पस्सुत्तिमट्ठगाहण मोऊण गयणंगियमरियमणा ।
परविरियया वि पइरिणमुवेसि पासे सयसन्नयणा ॥ ९ ॥
गुज्जरमरिंदनयरे सो को वि न अत्थि रायपमिइजणो ।
अणसणअट्ठियाण को देसिमागओ नेय पासम्मि ॥ १० ॥
सिरिसालिभद्दसूरिप्पमुहेहिं गमयगमयसूरीहिं ।
जस्स समीवे गतूण सूरिय पहु समोप्पेहिं ॥ ११ ॥
मासम्मि मद्दवए [बहुले] तरणम्मि उववासे ।
सोहियसावयवरमवसमणसमा मीहूरेऊण ॥ १२ ॥
पायवसेहिं छीलाए ठट्टरयहिं अणासियणईहिं ।
करम वि अमस्स करे अविलग्गंतहिं गयमेव ॥ १३ ॥
मरमाहमाणनिन्ना निवनयरमिवाणिनेगमगयाण ।
सयणि पि पहाणा उणिदट्ठिओ सीयमा रट्ठी ॥ १४ ॥
जाम वय-वयमरगमकपाहिआमो गमाहिमसंगो ।
एविगमसट्टोयहिणा परोवयारेकरसिएण ॥ १५ ॥
गंतूण जेण बंभाविऊन विहिओ गमाहिसंघमो ।
पम्मवए इमाणं वराविआ गीगमहग्गाइ ॥ १६ ॥
गुज्जरदेगम्मि समग्गगाम-नगराइवासिगट्टमनो ।
आगुसिमट्ठणवग पाग्न गमागआ नय ॥ १७ ॥
जह सगावासीगरिणाइ पाणिट्ठं गमाणिपासगतं ।
पम्मगानागयननिओ जो परमवं पत्ता ॥ १८ ॥
बहुमूमिग-बहुक्मावं अ-गहगियपवरेहिं रमणिज्जं ।
बणिगिरिगाहरिनिम्मियविमाणमागहिजन गओ ॥ १९ ॥
सिहरिवं नाणं जाम वहिं गवनमिरियसंघस ।
पवड गिहगगगामट्ठं माणन समजओ ॥ २० ॥

अणहिल्लवाडयपुरे वायवियस्सवे जिणाययणे ।
इक्कारिकम्म वीए पवम्मि वि जम्मि तस्स समो ॥ ९१ ॥
गरुओ गरयरो वि कुबेरो सावयजणो सर्व चेव ।
जाइ अणाइमो वि हु जस्स मणंसपकजपहओ ॥ ९२ ॥
मुत्ती वि जस्स सयला अमयरसेणेव निम्मिया विहिणा ।
सरंसणे वि मासइ जम्हा कसाय-विसं ॥ ९३ ॥
परविरयणीय वि दिट्ठो हियय पसायए सर्वसणमो ।
जो वेरि वि मण्णिज्जइ मित्त-नियदेवाणवारो व ॥ ९४ ॥
तं चिय सया वि वयणं सुद-सुहरामो विणिग्गय जस्स ।
जम्मि निसुए जणाणं परमा मणनिवुई होइ ॥ ९५ ॥
जत्तोमगोद्धिकम्हो जेहिं रोसवसा कओ सावयहिं ।
जिणसमयगमणनियमो जयसंता ते वि जस्स गिरा ॥ ९६ ॥
कइ वि कसायवसेण सदोसया माइणो वि जइणा ।
जत्तोजमणाजये विगयकसाया कया जेण ॥ ९७ ॥
अइमरिंदपसाया वड्ढा से देवयाए वि पयासं ।
छिवे(च्छे)ण जणे वा तह गुरुओ एगस्स निव्वाच्छे ॥ ९८ ॥
राणामयपमुहा निओगिणो ते वि जस्स वयणेण ।
सामयस्स वि सुमिणो सुक्खमया चमनवा जाया ॥ ९९ ॥
गोयगिरिसिहरसंठियवरमनिणाययणसारमयरुद्धं ।
पुनियरिमसासणसंसायणिपहिं चिरकालं ॥ १ ॥
गंतूण तत्थ मणिऊण सुयणपात्ताभिहाणमूलाणं ।
जइसजपयचेणं सुयमयं कारियं जेण ॥ १ १ ॥
वरणगसुयं सत्तूयमणिरं मणिऊण भरुयच्छे ।
सिरिसंमक्कियाविहारे इममया रोविया कलसा ॥ १०२ ॥
जेण जयसिंहदेवो राया मणिऊण सयलदेसम्मि ।
कायविओ अमारिं पज्जोसवणाइसु तिहीसु ॥ १०३ ॥ १०० ॥
पुव्वदेसगाण सयंमरीनरिंदेण जग्म छेदेण ।
रणरंभउरविणहरे महाविया कणयकलसा ॥ ४ ॥
तत्त हुमतेण वर्त चउरव-रुद्दं च कणयवाले वि ।
मङ्गम्मदेमाणा भविमविपणरम न कया वि परिचत्ता ॥ ५ ॥

मुणिसुव्वयस्स चरियं साणु नडु(माहा) साहुणो
बक्खाणंतु सुणंतु सम्मनिबद्दा एकमावित्ता सया ॥ १०९९४ ॥

श्रीश्रीचंद्रसूरिविरचितं श्रीमुनिसुव्रतस्वामिचरितं समाप्तम् ॥
शुभं भवतु ॥

[१०५] ८. (१) पिण्डनिर्युक्तिवृत्ति प १–१५७, ३१½"×२½
(२) ओघनिर्युक्तिवृत्ति प १५८–३४६

Added in a later hand:—

श्रीज्ञानसागरसूरिगुरुभ्यो नमः ।

[११] ९. उत्तराध्ययमलघुवृत्ति (सुखबोधा) प १९२ ३१×२½"

Colophon:—

संवत् १२९८ वर्षे मार्गसिरसुदि ३ भौमे

[८५] १० त्रिषष्टिश पु चरित (अष्टमपर्व) कागद प ८७, १९"×४"

Colophon:—

स क्षमेंदु-जलधि क्षितिप्रमे वत्सरे सहजतो विधिविदे ।
नेमिनाथचरितं प्रददावसौ श्रीसखी स्वगुरवे विनेयकः ॥

संवत् १४२४ वर्षे मार्ग सुदि ७ सप्तम्यां तिथौ अद्येह युवराजवाटके पुस्तकं श्रीनेमिनाथस्य अलेखि ॥ शुभं भवतु ॥

[८२] ११ (१) उपदेशमालावृत्ति by रत्नप्रभसूरि का प २४७

End:—

इति रत्नप्रभसूरिविरचितायां[मुपदेशमालाया विशेषवृत्तौ] चतुर्थो विभागः॥१११॥

मानाकपरपोयमैकवसतिर्मीयगतासंततिः(गतः)
पावाक परितः स्फुरतिह बृहद्गच्छोऽस्ति [रत्नाकरः] ।
स श्रीम मुपसूरिपु गुरुचन्द्राभवद् भूरिभिः
शाखाभिर्भुवि यः प्रयागवटवद् विस्तारमुद्रामगात् ॥
साहित्य-तर्कागम-सम्बन्धेषु यत्नमयवीदी कविकामधेनुः ।
कस्योपकारं न चकार सम्यङ् निःशेषरेखेषु च यद्विहारः ॥
शिष्यः श्रीमुनिचन्द्रसूरिगुरुभिर्णीतार्यचूडामणिः
पट्टे स्वे विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरिः प्रभुः ।

देसेसु विहरमाणो कमेण गयणग्गलग्गसिहरे पत्तो ।
संपत्तो तत्थ तओ मरुयच्छयनामसिरिपवरनयरे ॥ ८१ ॥
चउमुहम्मि विसाले धवलहरमसिद्धसमाउले रम्मे ।
पत्तो मुणिसुव्वयजिणवरपडिमसमिद्धिए रम्मे ॥ ८२ ॥
सड्ढो अत्थि गुणड्ढो धवलो नामेण पोरवाडकुले ।
तेण जिणचंदसूरिप्पमुहो संघो समग्गो ॥ ८३ ॥
मेलेउं विन्नत्तो सिरिमुणिसुव्वयजिणिंदचरियस्स ।
करणत्थं संघेण वि सिरिचंदो पभणिओ सूरी ॥ ८४ ॥
सो तं संघाएसं पडिवज्जिउं विणिग्गओ तत्तो ।
आसावल्लिपुरीए आगंतूण ठिओ गाढं ॥ ८५ ॥
सिरिमालकुलसमुब्भववरसावयसेट्ठिनागिलसुयाए ।
अवहरि मंडसालिय-सरणयपमुहाण सगुणाए ॥ ८६ ॥
तत्थ ठिएण सिरिचंदसूरिणा विरइयं इमं चरियं ।
सिरिमुणिसुव्वयतित्थंकरस्स समयाणुसारेण ॥ ८७ ॥
जं किं पि इह अजुत्तं रइयं मइमोहओ मए अत्थि ।
तं सुयहरा खमंतु मज्झ विसोहिंतु सव्वं पि ॥ ८८ ॥
पढि(ढि)य-पोत्थियलिहणे गणिणा वयमत्त पासदेवेण ।
बहु पाढेण बालमणेण बरमइनिहाणेण ॥ ८९ ॥
अवहरि-सरणयाणं कणिट्ठमाया वहेन जससम्मो ।
साहेज्जकरो रुप्पाइणमए जाओ रि(सि)वदेसेण ॥ ९० ॥
रिसमणाण्मउ एगचाससहस्से सए सायणमो (?) ।
सव्वयमंतर दीवसम्मतिमणिम एयं परिसमत्तं ॥ ९१ ॥
परम व पढमं पुराइमभिलिहियं देवरायकयसिरसे ।
रमणनयपपण छेइएम विणीण्म ॥ ९२ ॥
गाहाना(मा)णं संखाय जस्स दसहस्सि मय छसाई य ।
मेचाई एत्थ गंथम्मि ॥ ९३ ॥
मिलिओ सम्मत्तुमो पासर्द
कलिया मार्ग करवई ।

मुणिसुव्वयस्स चरियं साणु मइ(माह) साहुणो
वक्ताणंतु मुणंतु सम्मविहङा यकमाचिया सया ॥ १०९९४ ॥

श्रीश्रीचन्द्रसूरिविरचित श्रीमुनिसुव्रतस्वामिचरितं समाप्तम् ॥
शुभं भवतु ॥

[१०५] ८. (१) पिण्डनिर्युक्तिवृत्ति प १-१५७, ३१½"×२½
(२) ओघनिर्युक्तिवृत्ति प १५८-३४६

Added in a later hand:—

श्रीज्ञानसागरसूरिगुरुभ्यो नमः ।

[९६] ९. उत्तराध्ययनलघुवृत्ति (सुखबोधा) प १९२ ३३×२½"

Colophon:—

संवत् १२२८ वर्षे मार्गसिरसुदि ३ भौमे

[८५] १० त्रिषष्टिश पु चरित (अष्टमपर्व) कागद प ८७, १९"×४"

Colophon:—

स क्षमेंदु-जलधि क्षितिमिते वत्सरे सहवसो विधिविते ।
नेमिनाथचरितं व्यरचयसौ श्रीसघी सगुरवे विनेयकः ॥

संवत् १४२४ वर्षे माग सुदि ७ सप्तम्यां तिथौ अद्येह युगराजवाटके पुस्तक श्रीनेमिनाथस्य अलेखि ॥ शुभं भवतु ॥

[८१] ११ (१) उपदेशमालावृत्ति by रत्नप्रभसूरि क प २४७

End:—

इति रत्नप्रभसूरिविरचितायां[मुपदेशमालाख्यया विशेषवृत्तौ] चतुर्थो विभागः॥११३॥

नानारूपमरोचमैकवसतिर्नीरागतासंततिः(गतः)
पाताल परितः स्फुरन्निह बृहद्गच्छोऽस्ति [रत्नाकरः] ।
स श्रीम मुनसूरिषु गुरुरत्नप्रामवद् सूरिभिः
शाखाभिर्भुवि यः प्रयागवटवद् विस्तारमुद्दामगात् ॥
साहित्य-तर्कागम-लक्षणेषु यद्भंधवीर्या कविकामधेनुः ।
कस्योपकारं न चकार सम्यक् निःशेषदेशेषु च यद्विहारः ॥
शिष्यः श्रीमुनिचन्द्रसूरिगुरुभिर्गीतार्थचूडामणिः
पट्टे से विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरिः प्रभुः ।

देसेसु विहरमाणो कमेण पत्तओ तम्मि वरनयरे ।
संपत्तो तत्थ तओ भरुयच्छपनामगिणमवणे ॥ ८१ ॥
चतुंगम्मि विसाले रूवगरमणिज्ञमंडवसमाइ ।
एसो मुणिसुव्वयजिणवरपडिमसमहिट्ठिए रम्मे ॥ ८२ ॥
सड्ढो अत्थि गुणड्ढो धवलो नामेण पोरवाडकुले ।
तेण जिणचंदसूरिप्पमुहो संघो समग्गो ॥ ८३ ॥
मेरंथ विणओ सिरिमुणिसुव्वयजिणिंदचरिअस्स ।
करणत्थं संघेण वि सिरिचंदो पत्थिओ सूरी ॥ ८४ ॥
सो तं संघस्स पडिवज्जिउं विणिग्गओ तत्तो ।
आसावल्लिपुरीए आगंतूण ठिओ गेहे ॥ ८५ ॥
सिरिमाल्लकुलसमुब्भववरसावयसेट्ठिनागिलसुयाए ।
नयरसि-भरसालिब-सरणचणप्पमुहाण सगुणाए ॥ ८६ ॥
तत्थ ठिएण सिरिचंदसूरिणा विरइयं इमं चरियं ।
सिरिमुणिसुव्वयतित्थंकरस्स समयाणुसारेण ॥ ८७ ॥
जं कि पि इह अजुत्तं वयं मइमोहओ मए भणियं ।
तं सुयाए अमणिया मज्झ विसोहिंतु सव्वं पि ॥ ८८ ॥
सीहि-नोसिवसिहिणे गणिणा कयमरक पासदेवेण ।
मु णेय समपरेण वरमइनिहाणेण ॥ ८९ ॥
मरी-सरणपानं कमिहमाया वीरेव जसरओ ।
लेहओ लमाइम्मय जाओ रि(मि)चेसेण ॥ ९ ॥
विरयम्मि सयासहस्से सए सावणओ (?) ।
नवमरि दीवसवमिणम्मि एवं परिसमत्तं ॥ ९१ ॥
...र वरं जुत्तमभिलिहियं दैवरायकरसिरसे ।
...समय लेहएण विणीयएण ॥ ९२ ॥
...संताय वरस एक्कारासि मय सयाइं च ।
...वेवई पाव गंवम्मि ॥ ९३ ॥
... वम्मजुओ सासयं
पमिय मालं सव्वं ।

०
श्रि.
मिवर
आगमि.
अस्मति
सेमापक्ष-
पणारस व सप
इव-मरह-भसह
पामजबमिमयरीप ।

मुनिसुव्रयस्स चरिय साणु नाइ(गाहा) साहुणो
चक्रपाणंद्र सुणतु सम्मनिबद्दा एकमाचित्ता सया ॥ १०९९४ ॥

श्रीश्रीचंद्रसूरिविरचित श्रीमुनिसुव्रतस्वामिचरितं समाप्तम् ॥
शुभ भवतु ॥

[१०५] ८. (१) पिण्डनिर्युक्तिवृत्ति प १–१५७; ३१½"×२½

(२) ओघनिर्युक्तिवृत्ति प १५८–३४६

Added in a later hand:—

श्रीज्ञानसागरसूरिगुरुभ्यो नमः ।

[९६] ९. उत्तराध्ययनलघुवृत्ति (सुखबोधा) प ११२, ३३×२½"

Colophon:—

संवत् १२२८ वर्षे मार्गसिरसुदि ३ भौमे

[८५] १० त्रिपष्टिशा पु चरित (अष्टमपर्व) कागद प ८७; १९"×४"

Colophon:—

स धर्मेंदु-जलधि-क्षितिमिमे वत्सरे सदवतो विलिखिते ।
नेमिनाथचरितं शददवस्तौ श्रीसखी सद्गुरवे विनेयकः ॥

संवत् १४२४ वर्षे मार्ग सुदि ७ सप्तम्यां तिथौ अद्येह युवराजवाटके पुस्तकं श्रीनेमिनाथस्य अलेखि ॥ शुभ भवतु ॥

[८३] ११ (१) उपदेशमालावृत्ति by रत्नप्रभसूरि. का प २४७

End:—

इति रत्नप्रभसूरिविरचितायां[मुपदेशमालाख्यया विशेषवृत्तौ] चतुर्थो विश्रामः॥६११॥

भाभारूपजरोरुमैकवसतिर्नीरागवार्संततिः(गतः)
पाताकं परितः स्फुरतिह यूहद्गच्छोऽस्ति [रत्नाकरः] ।
स श्रीम धुमसूरिपु गुरुग्रामवद् भूरिभिः
शाखाभिर्भुवि यः प्रयागवटवद् विस्तारमुद्यमगात् ॥
साहित्य–तर्कागम–ममनेषु पदर्मयवीधी कविकामधेनुः ।
कस्योपकारं न चकार सम्यक् निःशेषदेशेषु च यद्विहारः ॥
शिष्यः श्रीमुनिचंद्रसूरिगुरुभिर्गीतार्थचूडामणिः
पट्टे स्वे विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरिः प्रभुः ।

देसेसु विहरमाणो कमेण धवलक्कयम्मि वरनयरे ।
संपत्तो तत्थ तओ भरवच्छकमाममिणमवणे ॥ ८१ ॥
चउगम्मि विसाले रूयगरमणिज्जमंडवसणाहे ।
पत्तो मुणिसुव्वयजिणवरपडिमसमहिट्ठिए रम्मे ॥ ८२ ॥
सङ्घो अत्थि गुणड्ढो धवलो नामेण पोरवाडकुले ।
तेण जिणचंदसूरिप्पमुहो संघो समग्गो ॥ ८३ ॥
मेलेउं विन्नत्तो सिरिमुणिसुव्वयजिणिंदचरियस्स ।
करणत्थं संघेण वि सिरिचंदो पवणिओ सूरी ॥ ८४ ॥
सो तं संघादेसं पडिवज्जिउं विणिग्गओ तत्तो ।
आसावल्लिपुरीए आगंतूणं ठिओ गेहे ॥ ८५ ॥
सिरिमालकुलसमुब्भववरधावयनेमिनागिसुयाए ।
अवहरि भवधालिय-सरयपयमुहाण सगुणाए ॥ ८६ ॥
तत्थ ठिएण सिरिचंदसूरिणा विरइयं इमं चरियं ।
सिरिमुणिसुव्वयतित्थंकरस्स समयाणुसारेण ॥ ८७ ॥
जं किं पि इह अजुत्तं वृत्तं मइमोहओ मए अत्थि ।
तं सुयहरा कयकिवा मज्झ विसोहेंतु सव्वं पि ॥ ८८ ॥
पद्वि(द्धि)य-पोत्थियलिहणे गणिणा कयमत्थ पासदेवेण ।
बहु धारेण वम्मसणेण परमइमिहमेण ॥ ८९ ॥
अवहरि-सरयमाणं कम्मिहमाणा तेण जसराओ ।
साहम्मा वम्मवम्मए बाओ रि(मि)सेसेण ॥ ९० ॥
विक्कमकालाउ पणनाससहस्से सए सावणओ (?) ।
वम्मपवहर दीवसम्मविणम्मि पयं परिसमत्तं ॥ ९१ ॥
पत्थ य पढमं पुत्थइमभिलिहियं देवरायकयसिस्से ।
म्मवयतपयम केहएण विणीएण ॥ ९२ ॥
गाहाना(णा)मं संखाए अस्स दसहाणि नव सयाई च ।
चम्मपइसमहियाई मेयाई पत्थ गंथम्मि ॥ ९३ ॥
वासे वासेह मायहम्मि विमले सम्मण्णुणो सासणं
हुआ मब्भवणोहमोहपमिसम्मारे समिता नाम सचसं ।

[८४] (१) शान्तिनाथचरित by अजितप्रभ प १६६

Pras'asti of the Donor—

विश्वसेनकुलोत्तंसोऽचिरादेवीतनूद्भवः ।
श्रीशांतिनाथो भगवान् ददान्मंगलमालिकां ॥ १ ॥

संघाधिपत्यादिपदप्रतिष्ठासमन्वितैर्भव्यजनैर्विशालः ।
दानादिपुण्योदयजन्मभूमिः श्रीमालवंशो विदितो जगत्यां ॥ २ ॥

बभूव तत्रांबुधितुल्यरूपे परोपकारादिगुणैः प्रसिद्धः ।
कल्पद्रुकल्पोऽर्थिजनस्य धीमान् रत्नाभिधानोऽपररत्नतुल्यः ॥ ३ ॥

सद्माकः सुतस्तस्य रेजे राजसमोचितः ।
धर्मकर्मरतो नित्यं निजवंशविभूषणः ॥ ४ ॥

तस्यात्मजो धार्मिकचक्रचूडामणिः सुधाकारगिरां निधानः ।
सर्वो हि सेभ्यः किल नागसिंहः कुलोदयायैव कृतावतारः ॥ ५ ॥

साढापना नाम तदंगनाभूत् साह्लादवक्त्रा गुरुदर्शनेन ।
यया चतुष्कं सुषुवे सुतानां सर्वसमारोद्धरणैकधीरं ॥ ६ ॥

हरिराजो विवेकेन रराज हरिविक्रमः ।
स्थिरपालः स्थिरप्रेमा साधुवर्गे विशेषतः ॥ ७ ॥

प्रतापमल्लः सुभगः सदाक्षिण्यमहोदधिः ।
चतुर्थश्चतुर्धर्मसमाचारपरायणः ॥ ८ ॥

भगिनी सुगुणा नाम सद्गुणानां निकेतनं ।
लालाकेन परीणि(णि)न्ये कमलेव मुरारिणा ॥ ९ ॥

तथा लक्ष्मणा नाम स्वसा लावण्यशालिनी ।
सम्यक्त्वेन च शीलेन पवित्रितनिजान्वया ॥ १० ॥

श्रीपद्मप्रभसूरीणां सद्गुरूणां मुखांबुजे(जात्) ।
श्रुत्वेति महाभक्त्या श्राविका सुगुणा गिरं ॥ ११ ॥

जिनेन्द्रबिंबं भवनं जिनस्य संघः स पूज्यश्च चतुःप्रकारः ।
सत्पुस्तकं तीर्थकरावदातविभूषितं यः कुरुते सुबुद्धिः ॥ १२ ॥

बोधिबीजं भवेत्तस्य निर्मलं च भवांतरे ।
केवलज्ञानममलं ततो मोक्षसुखं पुनः ॥ १३ ॥

आकर्ण्य चाथ सुकृतैकबुद्धिः श्रीशांतिनाथस्य जिनेश्वरस्य ।
पुण्यावदातेन युतं गुरुभ्यो ददौ शुभं पुस्तकमुत्तमं सा ॥ १४ ॥

[मासाने] जमसिंघदेवनृपते[र्येमात्वदिग्वाससा]
श्रीनिर्वाणसमर्थनेन विजयश्चामः समुर्वमितः ॥

तस्मिन्ममबोऽभवन् नवगुणग्रामाभिरामोदयाः
श्रीमद्रेश्वरसूरयः [सुचिचिय]चामानसमीलपे ।
श्रीरत्नप्रभसूरिभिः शुभकृते श्रीदेवसूरिप्रभोः
शिष्यैः श्रेयमकारि संमतकृते वृत्तिर्विशेषावर्णा ॥

श्रीदेवसूरिशिष्यभ्रातॄणां विजयसेनसूरीणां ।
आदेशमानुपमाचमगममेवावचादमिह ॥
यदिह सुपरीक्षमाणा मानकमेकस्य मूलसिद्धांतः ।
प्रायेण [पठति चार्य] तदिह श्रामितः कृतो यत्नः ॥

व्याख्यातपूर्वमखिलसिद्धामा प्रायेण गाथार्थं इहाव्य(म्य)थापि ।
क्वचित् क्वचित्तु विशेषरेखा सद्भिः स्वयं सा परिमावनीया ॥
यदिह किंचिदनागमिकं क्वचिद् विरचितं मतिमंदतया मया ।
तदखिलं सुधियः ! क्षमयामि वः कृतकृपाः परिशोधयतादरात् ॥

माध्य परस्य च सूत्राद् वृत्तिर्विचारितायथा नीया ।
मतिकांचनसंचयैरिव सुवर्णपूजा जिनेंद्राणां ॥
प्रकृता समर्पिता च श्रीवीरजिनायतनो भृगुपुरेऽस्मौ ।
अभावबोधतीर्थे श्रीमुनिसुव्रतपदोपाश्चिरयात् ॥
संशोधिता तथा श्रीमद्रेश्वरसूरिमुख्यविबुधवरैः ।
पुनरपि चंद्रकसुद्धिः कार्या वः मार्थये सर्वान् ॥

भास्वद्भास्करदिव्यकोपविशंकं प्रविशन्तु पूर्व
निर्वेश्रीकक्षिमपत्रलघुपत्रलीदुर्वारदूर्वांकुरं ।
यावन्मेरुमहीधरं मति करोत्यसायमिकोत्तरणं
तारामिर्पुष्पिकासिनी विजयतां तावदयं वा कृतिः ॥
विक्रमाद् वसु-लोकार्क १२१८ वर्षे माघे समर्पिता ।
एकादश सहस्राणि सार्धं पंचशतं तथा ॥ ११५५० ॥

Colophon—

संवत् १२५४ वर्षे कार्तिकसुदिप्रतिपदायां शुक्रे श्रीपुगानिवेशसंस्थिते मरुभाग-मार्थे श्रीतपरोधपासादिः सुगुरुश्रीसर्वदेवसूरिसामाचारिकायोग्या पं॰ अभयकुमारेण लिखिता ॥ शुभमस्तु ॥

ऊकेशवंशे मातुधर्मपुरीणोऽगणनानिपुण्यकृत्यकरणनिपुणः ठ० पूनाभिधानः श्रावकपुंगवोभूत्। तत्पुत्रः पवित्रः ठ० धणपाकस्य तस्य सहचारिणी सदाचारिणी पापभेदकारणी ठ० धुघकदेवीति जज्ञे। तत्कुक्षिसमुद्भवेनात्मजनुषुकृतोप्तलश्री श्रीदेवतानप्रसादसाविधिकस्तसकस्तश्रुभकर्मनिवहेन ठ० मोपाभिधेन मातृवरेण पूज्यमट्टा० श्रीअभयसिंहसूरिसद्व्याख्यामृतवृष्टिसमुत्पन्नभावनाकल्पवल्लीप्रभावात् श्रीपुण्यमाताश्रुषिपुत्रके स्वपित्रोः श्रेयोर्यमलेखमत् शुभमूलये भूयः पुत्रः ठ० सुपाळ १ धपुर्धनपालनामामूत्। ठ० मोपा। धमुभार्यदेवाक आसीत्॥

[११७] ११ (१) उत्तराध्ययन (मूल) प १–५४, ११×२

(२) ,, टीका (त्रुटित) by शान्तिसूरि प ३१८

Colophon—

संवत् ११४१ वर्षे लौकिककार्त्तिकशुदि २ रवावद्येह श्रीमदणहिलपाटके समस्त राजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजश्रीमत्सारंगदेवकल्याणविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यश्रीमधुसूदने श्रीश्रीकरणादिसमस्तमुद्राव्यापारान् परिपंथयति सतीलेव काले प्रवर्तमाने ठेनैव नियुक्तमहंश्रीसोमप्रतिपत्तौ श्रीनागपुरे पुस्तकमिदं लेखकसीहाकेन लिखितमिति। यादृशं etc. मंगलं महाश्रीः शुभं भवतु।

श्रीश्रीमाल्यवंशे मे० वृद्धिसुतमे० तेजामेघौर्ये म

[११२] १४ महावीरचरित (त्रि श पु पर्व १०) प २३२,२९×२

Prasasti of the Donor—

[सरस्वतीपवमणौ] सद्वृत्तमुक्ताकरः।

[श्रीऊकेश]द्रुमसिरं विजयते कोरिंटगच्छाम्बुधि—

श्चित्रं यत्र जडाशयो न च परं क्ष्माश्रयत्वाङ्कवः॥ १॥

सत्पत्रराजी घुमपर्वरम्यः क्ष्मा(छा)यी सुधाग्री सरसः सुवर्णः।

सद्धर्मकर्मा क्षितिसुप्रसिद्धस्तोस्ति वंशो भुवि भर्क्टानां॥ २॥

श्रीमद्भूकेशवंशेस्मिन् स्वच्छमुक्ताफलोपमाः।

साधूनां हृदयकारा बभूवुः पुण्यशालयः॥ ३॥

जापो देवपरत्वेषु दाने धारापरः परः।

श्रीनिवासेपको मेमूम् श्च चातु जवान्वितः॥ ४॥

जंबूद्दीपांतरे यावच्चतुर्वर्णविराजितः ।
अर्हद्वैसयुतो मेरुस्तावन्नंदतु पुस्तकं ॥ १५ ॥

शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः । मंगलं महाश्रीः ।

[१०३] १२. उपदेशमालावृत्ति by हेमचन्द्र प १९८ १२×३

Beginning—

ॐ नमो वीतरागाय ।

येन प्रबोधपरिमिर्विलब्धामरत्वो भिस्तोद्भवानि भवनानि भवोधरूपात् ।
निःशेषनाकिविमुखनिरपायपद्मो भूपाम्भसासुभभिवे स युगादिदेवः ॥ १ ॥
श्वेतार्णव सुरवरैरिव यैः समन्तात् सद्बोध-मदरमथा प्रविमथ्य सद्यः ।
पीयामितस्वपरत्यक्तपयो भवतु ते वः श्रिये विजयिनो जिनवीरपादाः ॥ २ ॥
दर्पोद्धुरस्मरतिरस्करणप्रवीणा विभ्रत्प्रभावितनिर्मलकीर्तिभाजः ।
दोषा अपि प्रविकिरंतु जिना रजो वः सर्वोदरप्रणतपावनपादपद्माः ॥ ३ ॥
वंदे पादद्वितयं यस्या श्रीगौतमादिसूरीणां ।
निःशेषज्ञान-गंगाप्रवाह हिमवद्गिरिनिभानां ॥ ४ ॥
पारं यस्याः प्रसादेन देहिनः श्रुत-नीरधेः ।
गच्छन्ति तां जगद्वंद्यां प्रणौमि श्रुतदेवतां ॥ ५ ॥
जन्मारक्षोपि संजातः परेषां निज बोधकः ।
पद्मभावेन तान् वंदे वागुरुस्तु विशेषतः ॥ ६ ॥
इत्थं कृतनमस्कारो नमस्कार्ये समस्तषु ।
प्रवक्ष्याम्यहमितिमोर्थ प्रस्तुतं श्रुतनिश्रया ॥ ७ ॥
संसारगार्भगर्भे च यत् किंचिदिह भाष्यते ।
सन्नोपमितिर्भवोत्था मूर्ता सर्वापि भावना ॥ ८ ॥

End—

जाव जिणसासणमिणं जाव य धम्मो जयम्मि विप्फुरइ ।
ताव परिहाउ एसा भव्वेहिं सया सुहत्थीहिं ॥

सुगमा । इति श्रीहेमचन्द्रसूरिविरचितोपदेशमाला समाप्ता । ग्रंथाग्र १४०००

Colophon—

संवत् १४२५ वर्षे भाद्रपदवदि ५ भौमे पुष्पमालावृत्तिः संपूर्णा लिखिता । १ । स्वस्ति

[१०४] १९. उपदेशकन्दलीवृत्ति by बालचन्द्रसूरि

प २८४, ३२×२३

Beginning:—

प्रणामी-नासिका-भ्रू-दगलिक-मुख-हृत्-नाभि-मौलि-प्रवस्तु
ध्यानस्थानेषु रुद्धा निरवधि मरुतः पंच पश्यति किंचित् ।
तस्मात् स्थात् यदेतः किमपि गुरुगिरा कथ्यते स्वरूप
यदेकः सर्वतेजोमयकनमहः प्रत्यह तन्महेह ॥ १ ॥
यसम्भ्रांते मूर्ध्नि प्रतिबिम्बमुदस्तामिलवमाः
सपायां तन्वानो रुचिमुपचितां शैलनिचितां ।
कमप्ताली कार्म कुवलयसमुद्वासरसिको
मृगांकः श्रीशांतिर्भवतु भवतांतिप्रशमनः ॥ २ ॥
धर्मे निर्मलमासि वासितसितामीपुप्रभासंपदि
क्षीरश्यामममिस्तुपत्रिसगतीनेत्रभ्रम बिभ्रति ।
यत्साराधुमनां महोत्सवमहः संशोहसंदेहत्-
देहकौरमजद् विभुः स भवतु श्रीपार्श्वनाथः श्रिये ॥ ३ ॥
केशाद् विनिर्गत्य मुणालमूर्तिर्या भवार्भांबुरहे मिलीमा ।
सा योगिनां कुंडलिनीति नाम शक्तिः प्रसूते कविता-मधूनि ॥ ४ ॥
आत्मविवेकहेतवेहं सोदर्यायां विवेकमंजर्याः ।
वक्ष्ये श्रुत-वन-माध्यां विवरणमुपदेशकंदल्यां ॥ ५ ॥

इह किल कलिकालगौतमश्रीमदभयदेवसूरिसुगुरुपदेशपरिशीलितसकलसर्वज्ञसिद्धांतसारः सारस्वतयोनिरुपोवमानकवितांबरः विवेकमंजरीप्रकरणकरणप्रवणमुक्वसौरभवासितवर्गुधरः बहुरोपचारगुणैरमेपिगुणः प्रगुणसम्यक्त्वभिःसीमः श्रीमदासडकविः कविसमाधागार इत्यपरनामधेयः स्वमेयःसमुच्चयायोपदेशकंदली प्रकरणचिकीः श्रीमतमिहावसर्पिण्यामाद्यमहत्तमभिष्टुवन् विहितामीष्टसिद्धिप्रथमामिमामाशी मावमगलमाथामाह—

तिहुयणमगलदिवय कयदुखयमायवेरिमवविरय ।
केवलसिरिकुलनिलय रिसहं पणमामि मुणिवसहं ॥ १ ॥

End:—

अथ मंगसमाप्ती मगलमाह—

इदयं पगरणमेय जिणपवयणसारसंगहेण मए ।
सम्मं समत्तविपासइवरं रिसउ भवियाण ॥ १२४ ॥

जिनागमयशःसिद्धि–ध्यान–पुण्यादिकर्मणां ।
समुद्धरणधौरेयो द्वितीयोऽभूत् समुद्धरः ॥ ५ ॥
दानादिगुणगणारामयशःकुसुमसौरभैः ।
वासिताशोऽपरो जात आशाधरस्तृतीयकः ॥ ६ ॥
समुद्धरस्य निर्माता जाया सौभाग्यशोभिनी ।
शोभिनीत्याख्यया जाता शीलालङ्कारधारिणी ॥ ७ ॥
धर्मद्रुमस्य मूलाभो जज्ञे मूलः सुतस्तयोः ।
पुत्री सरस्वती सीलू जाती माढी–मितापि च ॥ ८ ॥
गेहिनी मूलकस्यास्ति माल्ही गङ्गेव हैमिनी ।
तयो रत्नत्रयाधाराः पुत्राः संजज्ञिरे त्रयः ॥ ९ ॥
आद्यो वरदेवनामा द्वितीयश्छाहडः सुधीः ।
सीहडस्तृतीयः ख्यातः पुमर्थो मूर्तका इव ॥ १० ॥
पुत्रिकाश्च तयोस्तिस्रो जाताः शक्तित्रयोपमाः ।
चांपल कर्मी कर्पूरी सत्य–शील–दयान्विताः ॥ ११ ॥
वरदेवस्य सद्भार्या नय–विनयगुणान्विता ।
विविधैर्धर्मसुकृत्यैश्च जननानंददायिनी ॥ १२ ॥
तस्या जाताविमौ पुत्रौ धर्म–शीलपरायणौ ।
आद्यो मदन पद्माख्यो द्वितीयः कर्मसिंहकः ॥ १३ ॥
अथाशाधरस्याभूत् सोपूः क्षेमं सुकर्मणा ।
लक्ष्मीधरस्तयोः पुत्रो लक्ष्मीध(प)र इवापरः ॥ १४ ॥
तत्पत्नी रुक्मिणीत्यस्ति तस्य सद्धर्मचारिणी ।
तत्सुतो हरपालाख्यः कमाइ यशा च तत्सुता ॥ १५ ॥
एवं सकुटुम्बयुतः साधुर्मूलः स्वश्रेयसे ।
श्रीमन्महावीरचरित्रं गृहीत जिनगुणनिर्भरमानसे ॥ १६ ॥
तस्मिन् विस्मयकारिहारिचरितं कृष्णर्षिशिष्यः पुरा
श्रीचन्द्राह्वयः समजनि श्रीजयसूरिः प्रभुः ।
चर्णीते विवि किन्नरैर्धवलमकस्त्रोके पुरा श्रुण्वते
सूरीः पाठनकिङ्किणीक्वणितमोर्जं गतार्थं तिता ॥ १७ ॥

Colophon—
संवत् ११६८ वर्षे कोषडपुर्यां श्रीमहावीरचरित्रं श्रीमत्सूरिभिः समाम्नायमाने व्याख्यातं श्रावकमूल–वारपासतं ॥ ७ ॥

श्रुत्वा नवरसोद्गारकिरोऽस्य कवितागिरः ।
यत्सम्याः कविसभाशृंगार इति च सगुः ॥ ६ ॥
जिनस्तोत्र-स्तुतीः पद्य-गद्यबन्धैरनेकशः ।
चक्रे यः कर्म-कृष्णाद्रि-आंगुलीमन्त्रसंनिभाः ॥ ७ ॥
विवेकमञ्जरीनामधेयप्रकरणच्छलात् ।
कल्याणसिद्धये येन कृता सिद्धरस-प्रपा ॥ ८ ॥

तेन सदा जिनगुणप्रगुणांतःकरणकलाऽनुशासितधर्माधिकारेण श्रीमदासडेन महाकविनेदमुपदेशकन्दलीप्रकरणं किं समभीप्सया विरचितमित्याह-गुरुतमाणुसारेण गुरवोऽत्र श्रीमदभयदेवसूरिनामानस्तेषामुपदेशा गुरूपदेशास्तेषामनुसारोऽनुवादस्तेनेति संक्षेपार्थः । व्यासार्थस्तु महत्तरवसेयः । सा चेयम्—

श्रीवी(वय)रसेन इति वज्रमुनीश्वरस्य पट्टे बभूव दशपूर्वधरस्य पूर्वं ।
शाखा च यत्र जिनशासनकल्पवृक्ष-स्कन्धो विगतरजोः सुपुत्रे भवतः ॥ १ ॥
शाखांकुरा गणभृतोऽत्र बभूवुरेते नागेन्द्र इत्यमलकीर्ति-नदी-नगेन्द्रः ।
चन्द्रश्च चान्द्रमतिभागवत निर्वृतिश्च विद्याधरश्च भुवि विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
पदेषु यत्र इति यः प्रबभूव सूरिस्तस्य प्रफुल्लगुणगुच्छ-धनस्य गच्छे ।
भूपास एव भुवनत्रयवन्दनीयाः संजज्ञिरे गणधरा गुणिनो धरायां ॥ ३ ॥
प्रद्युम्नसूरिरिति तेषु दशिमिमेषुमेधा बभूव निखिलागमशास्त्रवेत्ता ।
येन प्रबोध्य तलपाटपुरे नरेन्द्रमुत्पाटयां तत्त्व एव कलिर्बभूव ॥ ४ ॥
श्रीचन्द्रगच्छ-नवकैरवकेलि-चन्द्रश्चन्द्रप्रभः प्रभुरसिद्धतमस्ततोऽभूत् ।
यो विश्वलोकविदित मुनिर्वावधारमा मामाविदी जिनपतिरस्तुतिमातवान ॥ ५ ॥
तस्माद् धनेश्वर इति श्रुतपारदृश्वा विश्वाभिरामचरितोऽभ्युदियाय सूरिः ।
यो मत्रमाप गुरुतः सुरभूयमाजः प्राबोधयच्च समयपुरदेवतां यः ॥ ६ ॥
तस्मादितः समभवन् भुवनप्रशस्याः शिष्याः श्रुताम्बुजकोद्धरणप्रवीणाः ।
चत्वार ऊर्जितवचो विदुर्षां नियेम्या दैत्या करा इव पुराणकविप्रसूतेः ॥ ७ ॥
श्रीवीरभद्र इति सूरिरमीषु मुख्यः श्रीदेवसूरिरिति सूरिगुणो द्वितीयः ।
श्रीदेवभद्र इति सूरिवरस्तृतीयो देवेन्द्रसूरिरिति च प्रथितस्तुर्यः ॥ ८ ॥
श्रीमल्लकीति नगरी नगरीविहृप्तसमासादसंदतिरितोऽस्त्यमरावतीव ।
देवेन्द्रसूरिसुगुरुर्विततान तस्यां तद्वासिनां च हृदि मूर्भि च वासलक्ष्मीं ॥ ९ ॥
पापित्रिपभिन्नपदे स विभिद्रमद्रे भाद्रपदं प्रमुमनश्वरधीर्विपूर्ं ।
व्याख्यानमर्गत इति संगतवान् पर्यायम्यानानले मदनमन्मदनो विनीय ॥ १० ॥

व्याख्या—एतत् प्रकरणं मया रचितं । केन कृत्वा ? जिनप्रवचनसारसंग्रहेण जिनानां प्रवचन सिद्धान्तस्तत्र सारभूतानां पदानामपि प्रतानां चतुर्णां च धर्मस्य दान-शील-तपो-भावनारूपाणामपरेषां च चतुर्णां क्षान्ति-मार्दवार्जव-संतोषाणां संग्रहः एकत्र मीलनं जिनप्रवचनसारसंग्रहः तेन । अन्यदपि प्रकरणमुत्तमो मिता-ग्राभिः सारसंग्रहेण ह्रस्वोपायेन निबद्ध इत्युक्तिलेशः । किं करोतु ? दिशतु ददातु । कं ? धर्मं सम्यक् । किं यत् ? संयतत्रियासर्वरं सम्यक्त्वस्य सुदेव-सुगुरु-सुधर्मप्रतिपत्तिरूपस्य विकाशाडम्बरो विस्तरस्तं सम्यक्त्वविकाशाडम्बरं । केभ्यः ? भविकाय भव्येभ्यः मनुजेभ्यः इति कवेरुक्तिः । अथ तु भूमा—एतत् प्रकरणं भव्येभ्य आसडं आसडनामानं सुकविं वरं प्रधानं विदधातु कथयतु । अतः कमया भव्य-कीर्तनैरेव परां प्रसिद्धिमाप्नोतीति । किंविशिष्टमिदं प्रकरणं ? सम्यक्त्वमिति श्री प्रव-च[न] कोमल-भावनेषु इमनेन सम्यक्त्वं वेत्ति समुद्दीपयति अवगमयति वा सम्यक्त्वमिति क्रिया सिद्धमिति ।

अथ प्रशस्तिगाथामाह—

सिरिभिल्लमालनिम्मलकुलसंभवकडुयरायतणएण ।
एय आसडेण रइयं गुरुवएसाणुसारेण ॥ १२५ ॥

व्याख्या—इति पूर्वोक्तगुणोपेतसमर्थकीनामधेयं प्रकरणं आसडेन रचितं रचनामा-मीतं । किंविशिष्टेन ? सिरिभिल्लमालेति निर्मलं निर्दूषणं च तत् कुलं निर्मलकुलं भिल्ल-मालकुलं च तत् भिल्लमालकुलं निर्मलकुलं च तत् तथा तस्मात् संभवति श्रीभिल्ल-मालनिर्मलकुलसंभवः स चासौ कडुकराजस्य तनयः पुत्रो यः स तथा तेन । तद् यथा—

श्रीभिल्लमालनामा हिमाद्रिरिव गोत्रशैलमध्ये जयति ।
यस्य प्रभा महेश्वरप्रिया न कैर्गण्यतेऽपर्णा ? ॥ १ ॥

गंगाप्रवाह इव तत्र बभूव पुण्यप्रायोल्लसः कटुकराज इति प्रसिद्धः ।
यः सर्वदा जिनपदाम्बुजप्रवीणमानात्मवतः पदमपत्र भवस्य मूर्ध्नि ॥ २ ॥
अर्णोरुवेति (आसकरेणी) दयिताऽस्य बभूव सीता रेष्वासरं चतुमतीव सती सभौ च ।
व्योमाग्नीव च जिनत्रिपदीविभिता पुनागर्भसंभवती स्मरराजतीव ॥ ३ ॥

तयोरवलिबालौ द्वौ सुतावासड-जासडौ ।
सत्त्वं न व्यञ्जयेतां तुर्यौ धर्मरथस्य यौ ॥ ४ ॥
आसडः कालिदासस्य यथा-दीपमदीपयत् ।
मेघदूतमहाकाव्यटीकाकारमिषेण यः ॥ ५ ॥

एतौ सूरिप्रभाव वक्तगुरुः श्रीपालचन्द्राह्वया
विद्यातोऽधिपतिर्गणस्य गमिनीरत्नप्रियो धर्मजः ॥ २३ ॥
देवानंदमुनींदुगच्छ–गगनालंकार–शीतद्युतेः
शिष्यः श्रीकनकप्रभाख्यसुगुरोर्वैविधचूडामणिः ।
श्रीपालेंदुकवीन्द्रपाणिकमलोन्मीलप्रवित्तः सुधी–
रेतस्यां सहकारि कारणमभूत् प्रद्युम्नसूरिः पुनः ॥ २४ ॥
एतां शोधयति स्म विश्रुतबृहद्‌गच्छांबरश्रीशिरो–
रत्नं किं च धनेश्वरस्य सुगुरोः पट्टोदयाद्रौ रविः ।
छंदोलंकृति–तर्क–लक्षणधनः सिद्धांतसुधाशयः
साहित्योपचयप्रपंचनविभुः श्रीपद्मचन्द्रः प्रभुः ॥ २५ ॥
यत्सूत्र पदसूत्रि सूत्रविकलेनालक्षण लक्षण–
न्यूनेन प्रसरीति रीतिरिपुणा व्यर्थं हठार्थेन च ।
किंचित् क्वापि वचो मया प्रलपितं स्वच्छंदमस्तंदरसा
तच्छोध्यं विबुधैः परैरपि परं कृत्वा प्रसादं मयि ॥ २६ ॥
पूर्वाशा कुंकुमांभःपुमगमिव मुदा बिभ्रति भानुबिंबं
संध्यारागांशुकश्रीपरिचयरचनामासुधा यामयादौ ।
आस्मान पश्चिमाशाप्रवसदि–मुकुरे पश्यतीयाम यावत्
तावद् व्याख्यायमाना कृतिभिरविरतं वर्ततां वृत्तिरेषा ॥ २७ ॥

इत्याचार्यश्रीपालचन्द्रविरचितायामुपदेशकन्दलीवृत्तौ चतुःकषायविरतिविषयम् प्रबोधद्वो विभागः समाप्तः ॥

शिवमस्तु सर्वजगतः परहितनिरता भवंतु भूतगणाः ।
दोषाः प्रयांतु नाशं सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥ ग्रंथाग्र ७६००

Colophon:—

संवत् १२९६ वर्षे फाल्गुणशुदि ९ शुक्रे समस्तराजावलीपूर्व महाराजाधिराज श्रीभीमदेवकल्याणविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यश्रीदर्भावते श्रीश्रीकरणं परिपंथयतीत्येवं काले पुस्तकमिदं लिखितमिति ॥

[२१] १६ कुमारपाल(जिनधर्म)प्रतिबोध by सोमप्रभाचार्य
ग्र ८८०० प १५५ २१×२

Colophon—

संवत् १४५८ वर्षे द्वितीयभाद्रपदशुदि ४ तिथौ शुक्र दिने श्रीस्तंभतीर्थे बृहत्तरोपवासश्रावक महं॰ श्रीजयसिंहसूरीणां उपदेशेन श्रीकुमारपालप्रतिबोधपुस्तकं लिखितम्। वाच्यमानं चिरं नंदतु। छ।

तत्पट्टमौलिमणितामभजत् प्रभावैर्गीतात्मनाममयदोऽभयदेवसूरिः ।
पापातपापगममम्बुदमातपत्रीभूयागिनां शिरसि यस्य करश्चकार ॥ ११ ॥
तस्योपदेशपदपेशलक्लेशमाप्य वारांमुचेव विपदेव पयः पयोधेः ।
श्रीआसडेन कविना अमितोपदेशकन्दलस्यसाधुमनसामुपकारहेतोः ॥ १२ ॥

किं च । तत्पट्ट–पर्वतमलङ्कुरुते स्म कर्म–व्याख्यावली–हरिगुरुः हरिभद्रसूरिः ।
भूमा यदीयचरणोपनतैरशोभि शुभ्रप्रभोन्नतमयैर्भगती यशोभिः ॥ १३ ॥
शिष्यस्तस्य विभोर्नमच्चरणाम्भोजस्य जज्ञे महा–
शास्त्रोपनिषन्नभोगण–रविः श्रीबालचन्द्रः कविः ।
यं स्मावमुपस्य वत्सतरामुष्यागतज्ञा जगौ
सम्पुत्रस्त्वमसीति शीतलगिरा देवी गिरामीश्वरी ॥ १४ ॥

इतश्च । आसडस्य सुतस्येव गौरी–गंगे बभूवतुः ।
पृथिवीदेवी–जैत्रदेव्यौ द्वे यस्य वल्लभे ॥ १५ ॥
जैत्रदेव्यां तनयावभूतां ख्यातेतयोरग्रजमासमेषः ।
स्नेहोऽतिविद्वान् कवयोऽपि सम्पूर्णास्येति यं बालसरस्वतीति ॥ १६ ॥
दुर्योधनो धीमदीयः कवीनां मंत्री जैत्रः सिंहजैत्रसिंहः ।
शुद्धा सम्या भागिनोऽस्मापसम्या पापव्यापाराद्विरुक्ताप इव ॥ १७ ॥
अरिसिंह इति च पृथिवीदेव्यां कर–पुष्करप्रदानः ।
गुरुगिरिपरिमलकर्मा गज इव कल्पोगजः समभूत् ॥ १८ ॥
मन्त्रिणो जैत्रसिंहस्य पत्नी जल्हणदेव्यसौ ।
श्रीमत्पुत्र सुतान् वेदानिव वाणी प्रजापतेः ॥ १९ ॥
आशापाल इति प्रसिद्धगरिमा तेषां गरीयानयं
सम्यग्धाम इलप्रगुणाभ्यासैकसम्यादयः ।
चक्रे ज्ञानविलासमीर्षनमसौ धाम पुनर्वीरमक
पुण्यरमाऽऽपतपाल इमसमधीयानं तदीयस्त्वयं ॥ २   ॥
अरिसिंहस्य तपालहणदेवीति विधीतकलुषा पत्नी ।
रत्नत्रयमिव जिनशासनोऽजनत् तनुजान्त्रितयं ॥ २१ ॥
आशापरलेषु सुधीरधीर्धी समभवासेषु विक्रमधिमाऽस्ति ।
विमप्पसमात्सज्जासिंहनामा प्रथागरिष्ठोऽसमरः कनिष्ठः ॥ २२ ॥
इत्थं स्वगुर्वनगेहसिंहेनाभ्यर्थितो मन्त्रिणा
श्रीजैनस निवेशिना निजपितुः प्रशाभिधो ग्रन्थे ।

[१०६] ९१ शान्तिनाथचरित (प्रा० सचित्र) by देवचन्द्रसूरि.
प १११ १०×२३

Beginning:—

॥ ६० ॥ नमः श्रीशांतिनाथाय ।

सरलंगुलि–दलपयडं पाय–मणिकेसरं पर–सुराहिं ।
तेलोक्कसिरि–निलयं जिणपहुपय–पंकयं पमह ॥
दोसासंग–विमुक्कं तम–रयरहियं सुविमलकलंकं ।
पयडियपवरपयत्थं पणमामि णाभेय–वरसूरं ॥
नमिरसुरासुर–नरवरसिरकिरीडगुरुरयणकिरणकव्वुरियं ।
बहुदुरिय–वार–परसुं वंदे सिरिवीर–कमजुयलं ॥
तिलोक्कविहियसंतिं दावियवरकणय–नियससमकंतिं ।
मय–मोह–विरति–धरिं वंदामि जिणेसरं संतिं ॥
दुवारमार–करिकरडवियडकुंभय[ड]पाडणपडिट्ठं ।
वय–रसणाहरणपयं पणिमो गुणसूरि–रमणहरं ॥
कवियण–चक्कवट्टिं वंदे सिरिविमलसूरिमुणिनाहं ।
बरस भट्ठे तेण पिव वाणी सबरस विरस्थरइ ॥
वंदामि भद्दबाहुं जेण य अइरसियं बहुकहाकलियं ।
रइयं सवायलक्खं चरियं वसुदेवरायस्स ॥
वंदे सिरिहरिभद्द सूरिं विउसमणनिमायपसायं ।
जेण य कहापबंधो समराइच्चो विणिम्मविओ ॥
दक्खिन्नमइंदसूरिं नमामि वरवण्णभासिया सगुणा ।
कुवलयमाल व्व म(सु)हा कुवलयमाला कहा जस्स ॥
पणमामि सिद्धसूरिं महामइं जेण सव्वजीवाणं ।
पच्चक्खं पिव रइयं भवस्सरूवं कहाबंधे ॥
अण्णे वि एवमाई जयहु सव्वे वि जे पहाणकइणो ।
[ना]मग्गहणेण वि जाण होइ अम्हारिसो [पयडो] ॥
कह सुयणो अभिभउ जो पेच्छओ वि मगुण कज्जं ।
नियमसहावेणं चिय न जंपए समायं दोसं ॥
पत्थुयपयमसमत्थ वण्णिज्जइ कह णु दुज्जणो एत्थं ? ।
वण्णिज्जंतो वि न जो दुज्जणपयइं परिच्चयइ ॥

उ० श्रीजयभमगणिस(शि)ष्य च श्रीजयधर्मगणिस(शि)ष्यमहा० श्रीकल्याण-
रत्नसूरिगुरुभ्यो नमः पं च(चि)रागणि

[९१] १७ उपदेशमालाविवरण प २४६; २९½×२

Beginning—

जिन-मौमिनि etc सिद्धपिंठवा वृत्तिः etc.

Colophon—

संवत् १२७९ वर्षे आषाढशुदि ६ सोमे अद्येह श्रीवटपद्रके पण्डि० सोढकेन ॥

[११०] १८ योगशास्त्रविवरण by हेमाचार्य
ग्र १२३९४ प ३१९; ३१×२

Colophon —

संवत् १४९२ वर्षे पोषशु. ५ गुरौ अद्येह श्रीधर्मावत्यां

१९ कथारत्नाकर अव्यवस्थित त्रुटित ३०×२½

२० (१) अनुत्तरोपपातिकवृत्ति by अभयदेव त्रुटित ३१×२
(२) विपाकसूत्रवृत्ति " " "
(३) प्रश्नव्याकरणवृत्ति " " "
(४) कथारत्नकोश (मा)
(५) त्रिषष्टिश पु. चरित्र (पर्व ७–९) प १–३२१; ९५½×२

२१ (१) उत्तराध्ययन प १–१२ ३०×२
('द्रुमपत्रिय' अध्ययनपर्यन्तम्)
(२) " निर्युक्ति (Illustrated) प १–१४
(३) " वृत्ति प १४–३११

Beginning—

नमोऽर्हते ।

शिवदाः संतु तीर्थेशा विघ्नसंतोपघातिनः ।
भव-कूपोद्धृतौ येषां वाग् वरत्रायते नृणां ॥

On the board —

उत्तराध्ययनवृहद्वृत्ति-द्वितीयखंड

[११७] २२. आवश्यकवृत्ति (द्वितीयखण्ड) by हरिभद्रसूरि.
प २७७; ३३½×२½

Colophon —

संवत् १४४२ वर्षे श्रीस्तंभतीर्थे पौषधशालायां आवश्यकवृत्तिद्वितीयखंड पुस्तक लेखितं ।

जइ चरचक्काणे वि हु मंदमई सुणइ कइ वि हु पयत्थे ।
तह सामसमरेहो किंची मुंजेइ भरहस्स ॥ ९ ॥
तह सुविणाइ-चरिए अ-पमायगुणे अणेगधुत्तवे ।
अवंतमंदमइणा मए वि किंची समक्खाय ॥ १० ॥
जो नियपसविवियओ उप्पाअइ गरुयमवि भारं ।
हास-ट्ठाणं जायइ नियमा सो सच्चिल्लुवाण ॥ ११ ॥
तह अहमवि मंदमई पयट्टमाणो इममि कज्जंमि ।
जाव(ओ) विउसजणाण हास-ट्ठाण महमईणं ॥ १२ ॥
अहवा णत्थि णत्थि एवं हसइ न कइया वि सज्जणो अम्हं ।
जो हियपमक्ख-कलुसो सो पर जइ दुज्जणो हसइ ॥ १३ ॥
तेणं न कणिओ सुयणो इह होइ कव्वयाराण ।
पेच्छंतो वि हु दोसं गूहइ कज्जंमि जो अहिय ॥ १४ ॥
कज्जमि दुज्जणे चिय एक इह जीवलोयमज्झमि ।
जो केइ पयत्तेण दोसं कव्वाउ उचिणिउ ॥ १५ ॥
उचिय-दोसं कव्व निद्दोसं होइ तेण सो चेव ।
बमणजोगो जायइ कवीण उवयारिभावेण ॥ १६ ॥
अहवा वि हु किमणेणं सव्वाण वि पत्थणं करेमि अहं ।
अवणेंतु सव्वदोसे एवं सोहेंतु मह कव्व ॥ १७ ॥
एवं एय सम्मत्तं सुइपरचरियं संखिणाइस्स रम्मं
सुयं भावाइस्स चरणगयणो संकहाए सुहाए ।
जीवाणं संचिहेव पवियकलि-मल पव नंदिय चरं
सुवर्त निवकाल सिव-सुइजणनं [हो]इ जीवाण सम्म ॥ १८ ॥
सम्मं सम्मत्तमूल दुइसमपकल सावकाए-ठाण
भव्वाण सव्वभावं कत्तिणपयजुयं सिद्धिसोक्खेकहेउं ।
संतं ससिप्परत्तं तिहुयणतिलय वमणिज्जं बुहाण
देवत्तवोरणंर कुप्पउ इह सया सव्वजीवाण संति ॥ १९ ॥
पडिहरियसुहाये भविपासेसपाये भरिखनयसुमाये दुप्पसकप्पोहहाये ।
पव-सिरि-मयहाये होस-चोरिक्क-चारो चरण-भवजपाये अंतरंगारि-मारे ॥ २० ॥
कयपवरविहाये पचसम्माणपाये पणमिरसुर-चाये मोह-मल्ली-कुआरो ।
दुइ-नव-मककाये देवकसाणकारो कयबहुजणगारे भव्वलोअवचारे ॥ २ ॥

एव कयप्पणामो रुण्णाइमपोरविग्घसंघाओ ।
सिरिसतिणाहचरिय संखित्तं वण्णइस्सामि ॥
पंडियपमइमत्थं ण पेव एयं अहं पवक्खामि ।
किं तु जिणणाह–संबद्ध–भत्तिय परवसत्तणओ ॥
धम्मोवएसमत्थं च किंचि भवाण वहय संघस्स ।
संखित्तमित्थ न इम पारद्धं मदमइणा वि ॥
जह भरहपुच्छिएण कहिय सिरिउसभसामिणा एयं ।
तत्तो कमेण कहियं जं गिणेहिं अन्नेहिं वि बहेव ॥
गोयममाईहिं तहा कहिय भवाण पुण्णाहत्थाए ।
तह किंचि अहं पि इम वोच्छामि सुयाणुसारेण ॥ १८ ॥

End—

एव इसो सतिजिणेसरस्स चरियं तु समत्तिपस्स ।
भवो भए बारसमो वि सिद्धो भव्वाण सव्वाण वि जो विसिट्ठो ॥१२१५॥

इइ सतिणाहचरिय बारसमभवग्गहण सम्मत्त ॥

जइ वण्णिउं समत्थो सिरिसतिजिणेसरस्स भवगहणे ।
तेण अहं छउमत्थो मंदमई तह य अवरवं(र्थं) ॥ १ ॥

तहा य । बहुजोयणगयणम्मे मग्गे जह जाउ पंगुओ पुरिसो ? ।
जह वा वि हु कुम्मेहो पवउ असेसं पि सुयपाणं ॥ २ ॥
भूमिट्ठिओ वामणओ जह वा गिण्हइ फलाणि ताकस्स ? ।
जह वा वि मंदमलस्स पेच्छेउ परस्सरे सुहुमे ? ॥ ३ ॥
जह वा वि रंकओ सुणेइ भाइगुणमंतमवणयं ? ।
जह वा वि बाहुवलओ जाउ महाजलहि–पारंमि ? ॥ ४ ॥
जह वा वि बालमओ देउ असारंभगाणि करणाणि ? ।
जह वा वि अप्पमिओ गिण्हउ आयासममोए ? ॥ ५ ॥
एय–समो अहयं पि हु वन्नेमि जई हु सतिजिण–चरियं ?
अहवा वि भत्तिवसया भुणति जो अलसो सत्ति ॥ ६ ॥
जहा अमहिमम्मि पडिओ बिंदुं एगं लेइ अक्खओ पूर्ं ।
बहुमोत्ते त्रि हु पत्ते लेइ भरो वरमरमेव ॥ ७ ॥
जह बहुआरे वि गाढे गम्मइ सुगमओ वि तारए जइ वि ।
जह बहुरम्मे वि जए पेच्छइ बोलामि छउमत्थो ॥ ८ ॥

जइ नरयम्गाणे वि हु संपमई सुणइ कइ वि हु पयत्थे ।
जइ सामभनरेंसो किंपी सुणेइ मरइस्स ॥ ९ ॥
तइ ससिणाइ-चरिए अ-पमाणगुणे अणेगपुत्तंवे ।
अणंतमंदमइणा मए वि किंपी समक्खायं ॥ १० ॥
जो नियसत्तिविसयओ उप्पाडइ गरुयमवि भारं ।
हास-ट्ठाणं जायइ णियमा सो सत्तिमुत्ताण ॥ ११ ॥
तह मइमवि संपमई पयइमाणो इमम्मि कव्वम्मि ।
जाउ(मो) विउसजणाण हास-ट्ठाण मइमईणं ॥ १२ ॥
अहवा पत्थि पत्थि एयं हसइ न कइया वि सज्जणो अम्हं ।
जो हियमच्छर-कलुसो सो पर जइ दुज्जणो हसइ ॥ १३ ॥
तेणं न ममणिज्जो सुयणो इह होइ कव्वपाढए ।
पेच्छंतो वि हु दोसं गूहइ कव्वम्मि जो अहिय ॥ १४ ॥
पमामि दुज्जणे चिय पत्त इह पीवलोयमज्झम्मि ।
जो छेइ पयत्तेणं दोसं कव्वाउ चिविमिउ ॥ १५ ॥
चविप-दोसं कव्वं निद्दोसं होइ तेण सो चेव ।
जणणजोगो जायइ कवीण उवयारिभावेण ॥ १६ ॥
अहवा वि हु किमणेण सव्वाण वि पत्थण करेमि अहं ।
अवणेंतु सव्वदोसे एयं सोहेंतु मह कव्व ॥ १७ ॥
एयं एय सम्मत्तं सुहयरचरियं ससिणाहस्स रम्मं
सुत्तं चक्काहस्स नरगणवइणो संकहाए सुहाए ।
जीवाण संसिद्धेयं चलियकलि-मल चव्वं नंदिय चवं
सुवंतं निच्चकालं सिव-सुहजणयं [हो]इ जीवाण सम्म ॥ १८ ॥
सम्मं सम्मत्तमूलं दुसमवलयं सव्वकल्लाण-ठाणं
सम्माणं सव्वमाणं खलियपयमुयं सिद्धिसोक्खेक्कहेउं ।
संत संखिप्पवत्त तिहुयणतिलय नमणिज्जं सुराण
देवण्णदोसयरं हुणव इह सया सव्वजीवाण संति ॥ १९ ॥
परिहरियसुराये वज्जियासेसपावे वरियप्पवसुभावे दुक्करकम्मदोहरावे ।
तव-सिरि-वरहावे दोस-चोरिक्क-चावे चरण-पसमणपावे नेवरंगारि-भावे ॥ २० ॥
कयपवरविहावे चत्तसम्माणभावे पणमिरसुर-भावे मोह-चल्ली-कुठारे ।
सुर-दव-जलकारे केवलणाणकारो कयपद्मणगारो मम्मजोयणभावे ॥ २ ॥

सियमय-मुविसारो पाव-मलावहारो पयडियसिव-मारो विजसमाप्पवारो ।
मय-कमलिहि-वारो संसि-सोक्खेक्कवारो जयइ सिवग-वारो सतिणाहो मुणारो॥ १ ॥

अत्थि धरित्तीए इह पसिद्धिओ पउमहत्त-साहाओ ।
मुमण-समणाहिवासो कोडियगणणाम-गहरत्तरू ॥ १ ॥

तस्स वइरसिहाया साहा अर्यतमित्यका का य ।
तीए सिरिचाकुलं इसुमं व समुज्जलं सहइ ॥ २ ॥

तस्स य पच्छारिल्को समत्यसउणाय सिद्धिजवयारो ।
ससि-रमणीय हारो मिव विय बहुमयविहारो ॥ ३ ॥

पवमेहसरिससद्दो कोहाइकसायसमियजयमद्दो ।
आगामियपवरमद्दो सूरी णामेण जयमद्दो ॥ ४ ॥

जेण य(च) गीरोगेण वि संलिहिऊण इयं नियसरीरं ।
उज्जेंतसेल-सिहरे बज्झिहाहाररायस्स ॥ ५ ॥

सिरिपुमलहुगच्छगुम्मवेय कयमणसय विहामेण ।
कलिकाले वि हु बहुंयमि दिवसाई तेरस य ॥ ६ ॥

तस्स य सिरिपहुओ इपयसुमो असेसगुणपुणो ।
सीसो अइसुयसमो संजातो णजसमपुणो ॥ ७ ॥

सच्चमुहो मुह-मुहमो पाइमंतो जमेण जगवरयं ।
ठाणयपणरप्पसमो बस्स जए ममइ बस-पम्हो ॥ ८ ॥

वायरण-छंद-सिद्धंत-कम्म-अंबर-कणय-कलसहो ।
मिस्संवंमविहारी महीयले विहरिओ सययं ॥ ९ ॥

तस्स वि सीसो जाओ सिरिगुणसेणो विसिहगुण-सेणो ।
निरुवम-समय-पणो बसेण विमलब्भणी-फेणो ॥ १० ॥

मिहयमयपाविप्पो जेण निर्च पि पाणिओ कप्पो ।
जो सवमे जमप्पो भव-भइ-तरणमि वरतप्पो ॥ ११ ॥

सम्माण-चारमयरंद-अंगपुम्मेहहीहिं जबमयं ।
सोपारम-भमरेहिं सेविज्जइ बस्स पय-कमलं ॥ १२ ॥

समाहल्लपुरंमि जेण विहिम्म*] जयसयं विहिमा ।
हरिरल्याइपुव्वं कोसाय कमो नमजावे ॥

---

* पत्तीमलाणयरसंदुकरन ११ तमयमल चामीअलाड इत्येन [illegible] तोसलइ [ ]
कोसकप्लेक गामे बल्योसल्पमविपयमिरलाहइ [illegible] इमरल [illegible]

तस्स य सीसेण इमं अबंधं मंदबुद्धिविह्वेण ।
सिरिदेवचंदनामेण सूरिणा जिण-कुमस्सेण ॥
सिरिसंतिणाहचरियं रइयं सिवसंग-चाउलोक्खत्थं ।
अमाण वि जीवाण देउ सया संति-वरसोक्खं ॥
सिरिरुयमतिलयनमरे जिण-पूयण-मुणण-भत्तजुत्तो ।
सामाइयाइनिरओ छेहियचबुपोत्थयसमूहो ॥
सेहिसदम्मबो नामेण आसि वीहलो पवरो ।
सयलगुणाण निहाणं पुरंतरो मम्मपुरिसाणं ॥
तस्स य तग्गुणजुत्तो पुत्तो सिरिविचछनामओ सेट्ठी ॥
तवसहीए ठियहिं रइयं सिरिदेवचंदेहिं ॥
आसदेवो य गणी थिरचंदगणी य दोन्नि वि सुसीसा ।
मश्च सहाया जाया छिहमाणा पट्टियाईसु ॥
एक्कारसहिं सएहिं विक्कमसंवच्छराउ सट्ठेहिं ।
रइयं संभाइत्थे रज्जे जयसिंघरायस्स ॥
जो पढइ सुणइ वायइ वक्खाणइ पवरभत्तिसंजुत्तो ।
सो पावइ इह संति परंपराए हवइ मुत्तो ॥
जावचदो निम्मिळो सयलजणघरा जाव भूवीढमेयं
जावद्देवाण सेळो वरसुरसरिवा जाव सग्गा[प]वग्गा ।
ता एव भवजोए सिवसुहजणयं सव्वजीवाण सम्मं
निच्चं नंदेउ एयं सिरिवरचरियं संतिणाहस्स रम्मं ।
पच्चेक्कक्खरगणणाए गंथपमाणं विणिच्छियमिमस्स ।
बारस य सहस्साइं सयणं एक्केण अहियाइं ॥
अंकतोपि सहस्रं १२१०० ॥

Colophon:—

श्रीजिनचंद्रसूरिशिष्यश्रीयशोभद्रसूरिशिष्यश्रीदेवप्रभसूरीणां सत्कं पुस्तकं ॥

Pras'asti of the Donor:—

प्राग्वो गोत्राभिधत्त दसमरविद्वसभद्रनाराभरम्या
सर्वस्वासाभकाशी सकलसुमनसां सेवनीयः सदैव ।
बानाकल्पागम्यानासुपचयजनको राज-सम्मानमार्ग
मातः श्रीपर्वतानां मकटितगरिमा यत्र-मेरुः समस्ति ॥ १ ॥

सिपमय-सुविपारो पाव-मंकावहारो पवडियसिव-पारो मिजसमाणपारो ।
मव-कमनिहि-वारो दंसि-सोक्खेवकारो वयर सिवग-सारो सतिणाहो सुपारो॥१॥

अत्थि भरितीय इह पद्धिओ पवमहत्म-साहाओ ।
सुमण-समणाहिवासो कोडियगणणाम-पवरतरू ॥ १ ॥
तस्स वहरामिहाणा साहा अर्थवमित्थडा जा य ।
तीए सिरिचंदकुलं कुसुम व समुज्जलं सहइ ॥ २ ॥
तस्स य पम्मसारिम्भो समत्थसरणाण सिद्धिवयपारो ।
दंसि-रमणीय हारो णिवं विव वज्जुपविहारो ॥ ३ ॥
पयमेहसरिससदो कोहाइकसायपमियवममहो ।
आगामियवरमहो सूरी णामेण जसमहो ॥ ४ ॥
जेण य(च) वीरोगेव वि संठिहिऊणं दढं मियसरीरं ।
दुर्ब्बलदेस-सिहरे बरम्मिहारारवाणय ॥ ५ ॥
सिरिपुमतलझणम्पुम्मवेण कपमयसणं विहाणेण ।
कक्किकाले वि हु वइंवयंमि मियसाइं वेरस य ॥ ६ ॥
तस्स य सिरिपहुभो हणपहुओ असेसगुणपुओ ।
सीसो भाहुपसणो संजाओ पजसमपुणो ॥ ७ ॥
सच्चमुहो मुर-मुहमो पाहवंती जमेण मयमरप ।
ठाणायपगरणरूमो जस्स जए ममइ जस-पम्हो ॥ ८ ॥
भावरण-वल-सिरंत-कमय-झंकार-कमय-कसवहो ।
मिस्संधंयविहारी महीयले विहरिओ सययं ॥ ९ ॥
तस्स वि सीसो जाओ सिरिहुणसेणो मिसिद्धगुण-सेणो ।
मिरमिय-सयल-एणो जयेण मियजणणी-पेमो ॥ १० ॥
मिहपमयणाविरम्पो मेयं मियं पि पाविओ कम्मो ।
जो संजमे जयम्मो मव-वाह-वरंमि वरवम्पो ॥ ११ ॥
पयणाण-भावमयरंद-संपहुम्पेहदेहिं अववरयं ।
सोमाएय-ममरेहिं सेविज्जइ जस्स पय-कमलं ॥ १२ ॥
संमाहत्वपुरंमि मेयं विहिऊण*] जपसणं विहिणा ।
संमेमयाहपुज ओवाय कमो पमवारो ॥

* पत्तयीचककनत्तर्वपुकमस ११ वतनात्त पामेस्तक कमोन पमम हमेयतह [ ] कोहसमत्तेहि पमे ककमीमम्मविजमनिरपूरीयर्वपुपमहइस संमीलित ।

तस्स य सीसेण इमं चरियं मंदबुद्धिविहवेण ।
सिरिदेवभद्दनामेण सूरिणा जिण–सुमरेण ॥
सिरिससिणाहचरियं रइयं सिवसंग–पाउसोक्खत्थं ।
भव्वाण वि जीवाण देउ सया संति–वरसोक्खं ॥
सिरिखंभतित्थनयरे जिण–भूयण–थुणण–वंदणजुत्तो ।
सामाइयाइनिरओ छेडियभवपोरयसमूहो ॥
सेट्ठिसहम्मगओ नामेणं आसि वीरओ पवरो ।
सयणगुणाण निहाण धुरंधरो धम्मपुरिसाण ॥
तस्स य धम्मगुणजुत्तो पुत्तो सिरिवच्छनामओ सेट्ठी ॥
वसहीए छिप्पहिँ रइयं सिरिदेवचंदेहिँ ॥
आसदेवो य गणी थिरचंदगणी य दोन्नि वि सुसीसा ।
मज्झ सहाया जाया लिहमाणा पत्तियाईसु ॥
एक्कारसहिँ सएहिँ विक्कमसंवच्छराउ सट्ठेहिँ ।
रइयं समाहत्थे रज्जे जयसिंघरायस्स ॥
जो पढइ सुणइ वायइ वक्खाणइ पवरभत्तिसंजुत्तो ।
सो पावइ इह संतिं परंपराए हवइ मुत्तो ॥
जावधरो निम्मिओ सयलजणसुहद जाव भूवीढमेयं
जावदेवाण सेढो वरसुरसरिया जाव सग्गा[प]वग्गा ।
ता एयं भवलोए सिवसुहजणयं सव्वजीवाण सम्मं
णिच्च नंदेउ एत्थ सिरिवरचरियं ससिणाहस्स रम्मं ।
एक्केक्कअक्खरगणणाए गंथपमाणं विणिच्छियमिमस्स ।
बारस य सहस्साइं सएण एक्केण अहियाइं ॥

अंकतोपि सहस्रं १२१०० ॥

Colophon:—

श्रीजिनचन्द्रसूरिशिष्यश्रीयशोभद्रसूरिशिष्यश्रीदेवभद्रसूरीण्णं सत्क पुस्तकं ॥

Praśasti of the Donor—

प्राप्तो गोत्राधिपत्यं रसभरविलसद्भारामरम्य।
सर्वाशाशाप्रकाशी सकलसुमनसां सेवनीयः सदैव ।
प्राग्वंशस्वागमानामुपचयपचनको राज–हम्मानमान
प्रातः श्रीपक्ष्यातो प्रकटितगरिमा वंश–मेरुः समस्ति ॥ १ ॥

सिवमय-सुविसाये पाव-पमवहारे पयडियपरिव-भारे मिवसमागमसारे ।
भव-बलमीदि-सारे संति-सोक्खेक्कसारे बमह सिमग-सारे सतिणाहे सुधारे॥ १॥

अत्थि धरित्तीए इहं पहट्ठिओ पउमहत्थ-साहाओ ।
सुमय-समयाहिवासो कोडियगणणाम-पवरतरू ॥ १ ॥

तस्स य वइरामिहाणा साहा जणवयमिलवडा या य ।
तीए सिरिचंदकुलं कुसुम व समुन्नयं सहइ ॥ २ ॥

तस्स य फलसारिच्छो समत्यपज्जमाण सिद्धियसारो ।
संति-रमणीय हारो निच्चं चिय जगुपविहारो ॥ ३ ॥

पवमेहसरिससद्दो कोहाइकसायअगियसमद्दो ।
आगामियपरसद्दो सूरी नामेण जसभद्दो ॥ ४ ॥

जेण य(च) धीरेगेण वि संलिहिऊण इहं नियसरीरं ।
उज्जयंतेल-सिहरे पडिमिहमारत्ताणए ॥ ५ ॥

सिरिपुरतल्लुगलुम्मयेण जयमणसयं निहाणेय ।
कलिकाले वि हु बहुंवयमि नियसाईं तेरस य ॥ ६ ॥

तस्स य सिरिपज्जुन्नो रूपपज्जुन्नो असेसगुणपुन्नो ।
सीसो जइसुपसमो संजाओ पमसमपुन्नो ॥ ७ ॥

सच्चसुहो सुर-सुहमो माइलंबो जणेण पयपरए ।
ठाणयपगरणाम्मो जस्स जए भमइ जस-पसहो ॥ ८ ॥

नायरय-यव-सिहंव-कम्म-संसार-कणय-कसवट्टे ।
निस्संसयनिहाणे महीयले विहरिओ सययं ॥ ९ ॥

तस्स वि सीसो जाओ सिरिगुणसेणो विसिट्ठगुण-सेणो ।
निरुभिय-सयल-पणो जणेण नियजम्मभूमी-केम्मो ॥ १० ॥

निरुवमसमयाविरम्मो जेण निच्चं पि पालिओ कम्मो ।
जो संजमे अपम्मो भव-भय-तरणंमि वरतम्मो ॥ ११ ॥

अक्खाण-भावमणेर-संपसुम्मोहएहिं जणपरयं ।
सोयारय-भमरेहिं पेविजइ जस्स पय-कमलं ॥ १२ ॥

खंभाइत्तपुरंमि जेणं विहिऊण*] जपसयं विहिया ।
हरिसप्पायपुरं कोयाम कमो धमसारो ॥

---

* पत्तनीयसंघवीपाटकस्थभाण्डागारीयपुस्तक ११ स्थानस्य पार्श्वस्तम्भ इत्यादि पाठ इतो
ग्रेहसम्पूर्णता पाठे सत्यविनाशयन्यविषयमितियथासम्भाव्यपुस्तकदृष्ट संशोधितः ।

चारित्राचरणैकधीरमनसो गीर्वाणचूडामणेः
विद्यानां मणिदर्पणस्य शमिनः सेव्यस्य पुण्यार्थिभिः ।
यस्य श्रीमुनिचन्द्रसूरिसुगुरोः पादाम्बुजं सेवितुं
बोधन् मत्सरवर्जितः सुरवधू-मानेश्वरस्य गतः ॥ १४ ॥
निःसीमधर्म्मनिष्णं कलितं सदर्थैः सद्वृत्ततापिरहितं न कदाचनापि ।
स्मात जगत्त्रयमिवापदनवद्यसर्वं पूर्णं सुवत्रयमतीवगभीरमर्म्मं ॥ १५ ॥
लक्ष्मीविलासकलितो मलिवर्म्मदत्ता सत्यानुरागिहृदयो विधिपक्षपाती ।
लक्ष्मीधरः सुचरोऽजनि तत्र सुष्पमित्रं तथापि न जनार्दनतामुपेतः ॥ १६ ॥
आराधितश्रीजिननेमिनाथः संपादितानल्पपराक्रमनाथः ।
आसीद् द्वितीयो धनदेवसंज्ञः सदा सदाचार-विचार-विज्ञः ॥ १७ ॥
धरमासमाम-कलकान्तगुणाभिरामं संवद्ध-रंभमविलासिवज्र-प्रवेश ।
सद्धीधरैरनुगत मति-भाजपात्रं गभीरकार्य-जलधेः परमागमेति ॥ १८ ॥
विवेकिजनवल्लभः स्फटिकशैल-शुद्धाशयः
कलंकविकलः सदा सकललोकसंतोषदः ।
बभूव जिनपूजकः सुगुरुवन्दकः श्रावक-
स्तयोरिव हि नन्दनः सुजननन्दनः श्रीधरः ॥ १९ ॥
तस्योज्ज्वलस्य समजायत धर्म्मपत्नी मंदाकिनीसलिल-निर्मलशीलयुक्ता ।
लक्ष्मीः समस्तजनवांछितदानदक्षा चित्रं न निर्गुणरता न चलस्वभावा ॥ २० ॥
पञ्चसखाः सुमनसां विविधानुभावसंपादकाः समभिनो बहुलं फलानां ।
नित्यं निजक्रमयुता भुवनप्रसिद्धाः पुत्रास्तयो ऋतुसमाः प्रतिदोषजाता ॥ २१ ॥
कारुण्य-रसाङ्कुर-मेघरोघः सौजन्य-पीयूष-रसाम्बुराशिः ।
आद्यः सुतोऽजायत चन्द्रमानलेपां कलाभिः परिवर्धमानः ॥ २२ ॥
अपारगाम्भीर्यनिवासभूमिर्विहित-सुभावादिजनोपकारी ।
मनस्सलावण्यपुतो द्वितीयः पुत्रः पवित्रोऽजनि भूलदेवः ॥ २३ ॥
कीर्त्तेः पात्र निजगुरुगिरां पाळने लब्धलक्षः
स्थानं श्रीतेर्वमकजनमानंददायी सदैव ।
तृतीयमूर्तास्थितस्य   लो जातवान् पुत्ररत्न
स्तार्त्तीयीकः सुमलयगुणानतमो रामदेवः ॥ २४ ॥
बभूव कारुण्यपरिग्रहाय हृदामदः हृमद-दर्पदर्शितः ।
विपत्ति-संपत्तिसमानुरागी यशोधरो धीरिमधाम तुर्यः ॥ २५ ॥

सच्छायः सरसः सपत्रनिचयः च्छाया–प्रशाखोचितः
पीनस्कंधनिरामितः मतिपदं संतापहारी सतां ।
चिंतागोचरचारि वस्तुविसरं दातुं समर्थोऽर्थिनां
दत्ताभ्रायत कल्पपादपसमः श्रीआभडः श्रावकः ॥ २ ॥

तस्यामवमिलितजनस्यमपरोपहीनाश्रितः प्रियाश्रिपवगा इव पूरिवाक्षाः ।
लोकत्रयमभितधीश्मुवाश्मपि मासाः कदापम न हीनपथाविचित्त ॥ ३ ॥

जिनदेवी बभूवासामाद्या मधुरभाषिणी ।
शैलोचितगुणोपेता जिनेंद्रपदपूजिता ॥ ४ ॥

पकाशुपारश्रितमानश्रीका हृद्यान्नपानैर्विदधीनलोका ।
रूपश्रिया वर्जितकामकांता कांता द्वितीयाजनि सुर्हदेवी ॥ ५ ॥

क्षेत्रावतातपुश्रिदीक्ष्याक्षिनी मातेव सर्वस्य जनस्य वत्सला ।
पूर्णा यथा पूर्णमनोरथस्थितिर्जाता तृतीया पृथ्विणी विवेकिनी ॥ ६ ॥

या सर्वदा सर्वजनोपकारी गंभीर–धीरो जिनधर्मकारी ।
तं दुर्लभ दुर्लभमस्तपुण्यैः मासूत यत्र मथमा तनूजं ॥ ७ ॥

संजातौ भुवि विख्यातौ सर्वदेव्याः सुतावुभौ ।
यत्रमायकभूमपाः सूर्या–चंद्रमसाविव ॥ ८ ॥

माधवयोः सज्जनचित्तहारी मयी विनीतः सकलोपकारी ।
जिनेंद्रपूजाविधिवद्धरागः साधुप्रियोऽजायत हेमनागः ॥ ९ ॥

द्वितीयस्य गुणावासः सत्र–शौचसमन्वितः ।
कलाकलाकुलको जातः कुल–कैरव–चंद्रमाः ॥ १० ॥

सूरेः श्रीजिनवल्लभस्य गणिनः पादप्रसादेन य–
श्चक्रे येन विवेक–धानमसमं दुःमापमल्पात्मभिः ।
येनापापि सुखं सुखेन कलिनः संसार–वारांनिधेः
पारं यांति परं निरस्तसकलक्लेशावकाशोदयाः ॥ ११ ॥

शिरसि ममदं यः साधूनां दधौ रतिभावतां
वदन–कमले सत्यां वाणीं सुधीं श्रवणं श्रुतेः ।
मनसि विमलं बोधं पाणौ धनस्य विसर्जनं
जिनपदगतिं पादांभोजे चकार विभूषणं ॥ १२ ॥

मालेपयेणसिजरोऽनकलाश्रितश्रीनेमिनाथभुवनप्रकटस्य येन ।
पूर्वैः कधर्म इव सर्वजनीनाद्युपनिभृतः सकललोकहितावहेन ॥ १३ ॥

चारित्राचरणैकधीरमनसो गीतार्थचूडामणेः
विद्यानां मणिदर्पणस्य शमिनः सेव्यस्य पुण्यार्थिभिः ।
यस्य श्रीमुनिचन्द्रसूरिसुगुरोः पादांबुजं सेवितुं
वांछन् मत्सरवर्जितः सुरपभू–प्राणेश्वरत्व गतः ॥ १४ ॥

निःसीमधर्म्मनिष्ठस्य कलिरयं सदर्थैः सद्वृत्तताविरहितेव न कदाचनापि ।
एषात जगत्त्रयमिवापवर्नितसत्त्वं पूर्णी भुवनत्रयमतीवगभीरमस्य ॥ १५ ॥

लक्ष्मीविलासकलितो बलिदर्पहंता सत्यानुरागिहृदयो विविधपक्षपाती ।
लक्ष्मीधरः सुचरोऽजनि यत्र मुख्यमित्रं तथापि न जनार्दनतामुपेतः ॥ १६ ॥

आराधितश्रीजिननेमिनाथः संपादितानवसलभप्रभावः ।
आसीद् द्वितीयो धनदेवसंज्ञः सदा सदाचार–विचार–विज्ञः ॥ १७ ॥

पत्न्यासमान–कलकोविदगुणाभिरामं संदष्ट–दंभमविज्ञमिमस्य–प्रदेश ।
सद्धीधरैरनुगत मति–यानपात्रं गभीरकाय–जलधेः परमागमेति ॥ १८ ॥

विवेकिजनवल्लभः स्फटिकशैल–शुद्धाशयः
कलंकविकलः सदा सकललोकसंतोषदः ।
बभूव जिनपूजकः सुगुरुसेवकः श्रावक–
स्तृतीय इह नंदनः सुजननंदनः श्रीधरः ॥ १९ ॥

तस्योदितस्य समजायत धर्म्मपत्नी मंदाकिनीसलिल–निर्मलशीलयुक्ता ।
लक्ष्मीः समस्तजनवांछितदानदक्षा चित्रं न निर्गुणरता न चलस्वभावा ॥ २० ॥

तस्याः सुताः सुमनसां विविधाद्भुतावसंपादकाः समभिनां मधुर्के फलानां ।
चित्रं विभक्तमधुना भुवनप्रसिद्धाः पुत्रास्त्रयो ऋतुसमाः परिहितोपजाताः ॥ २१ ॥

कारुण्य–रत्नांकुर–मेरुशैलः सौजन्य–पीयूष–रसांबुराशिः ।
आद्यः सुतोजायत वर्धमानस्तेषां कलाभिः परिवर्धमानः ॥ २२ ॥

अपारगांभीर्यनिवासभूमिर्विद्वत्–सुभाषानिमलोपकारी ।
अमल्पलावण्ययुतो द्वितीयः पुत्रः पवित्रोऽजनि भूलदेवः ॥ २३ ॥

कीर्त्तेः पात्रं निजगुरुगिरां पालने बद्धकक्षः
स्थानं नीतेर्जनकजननानंददायी सदैव ।
दूरीभूताखिल   को जातवान् पुत्ररत्न
स्तार्तीयीकः कुशलमनुतापक्रमो रामदेवः ॥ २४ ॥

बभूव कारुण्यपरिग्रहाय कृतग्रहः कुग्रह–दर्पहंता ।
विपत्ति–संपत्तिसमानुरागी यशोधरो धीरिमधाम तुर्यः ॥ २५ ॥

सच्छायः सरसः सपत्रनिचयः शाखा-प्रशाखान्वितः
पीनस्कंधविराजितः प्रतिपदं संतापहारी सतां ।
चित्तप्रेमकरस्तरुर्वसुविधं दातुं समर्थोऽर्थिनां
तज्जातस्य कल्पपादपसमः श्रीआवकः साधकः ॥ २ ॥
तस्यामलमिथ्यात्वक्लमषदोषहीनातिसच्छः प्रियादिमपत्नगा इव पूरितार्थाः ।
शीलकमलप्रसितदीप्रमुखाक्जातापि प्राप्ताः कदाचन न दीनपथास्थितिस्त्वं ॥ ३ ॥
जिनदेवी बभूवास्यामाद्या मधुरभाषिणी ।
शीलोचितगुणोपेता जिनेंद्रपदपूजिका ॥ ४ ॥
राकासुधारश्मिसमानशीला पुण्यप्रधानर्मतिदीनलोका ।
रूपप्रिया वर्जितपापकांता कांता द्वितीयाजनि सर्वदेवी ॥ ५ ॥
दानादिकगुणदीक्षालिनी भावेन सर्वस्य जनस्य वत्सला ।
पूर्णा तथा पूर्णमनोरथाक्लिष्टजीवा तृतीया गृहिणी विवेकिनी ॥ ६ ॥
यः सर्वदा सर्वजनोपकारी गंभीर-धीरो जिनधर्मकारी ।
तं दुर्लभ दुर्लभमत्यपुण्यैः प्रासूत तत्र प्रथमा तनूजं ॥ ७ ॥
संजातौ भुवि विख्यातौ सर्वदेव्याः सुतावुभौ ।
सदाचारस्वरूपाः सूर्य-चंद्रमसाविव ॥ ८ ॥
आद्यस्तयोः सज्जनचित्तहारी मती विनीतः सकलोपकारी ।
जिनेंद्रपूजाविधिबद्धरागः साधुप्रियोऽस्मायत देवनागः ॥ ९ ॥
द्वितीयस्य गुणावासः सम-संवेगसमन्वितः ।
कल्याणानुजको जातः कुल-कैरव-चंद्रमाः ॥ १० ॥
सूरेः श्रीजिनचंद्रमस्य गणिनः पादप्रसादेन च-
कर्म्यं येन विवेक-पानमसमं दुःप्रापमत्यासवैः ।
येनाद्यापि सुदुर्दं सुखेन कृतिनः संसार-वारांनिधेः
पारं यांति परं निरस्तसकलक्लेशावकाशोदयाः ॥ ११ ॥
शिरसि नमनं यः साधूनां दृशोरविलोकनं
वदन-कमले सत्या वाणी श्रुती श्रवणं श्रुतेः ।
मनसि विमलं बोधं पाणौ जनस्य विसर्जनं
जिनगृहगतिं पादांभोजे चकार विभूषणं ॥ १२ ॥
मालेयशैलशिखरोज्ज्वलप्रतिष्ठितश्रीनेमिनाथभुवनध्वजदंड येन ।
मूर्तः स्वधर्म इव सर्वजनीयतातुपमिषुकृतः सकललोकहितावहेन ॥ १३ ॥

चारित्राचरणैकधीरमनसो गीतार्थचूडामणेः
विद्यानां मणिदर्पणस्य शमिनः सेव्यस्य पुण्यार्थिभिः ।
यस्य श्रीमुनिचन्द्रसूरिसुगुरोः पादांबुजं सेवितुं
वांछन् मत्सरवर्जितः सुरवधू-प्राणेश्वरत्वं गतः ॥ १४ ॥
निःसीमधर्म्मनिकषं कलितं सर्वैः समुत्तालविरहितं न कदाचनापि ।
प्यार्थं जगत्त्रयमिवापघनदधत्स्वं पूर्णी सुतत्रयमतीवगभीरमर्म्यं ॥ १५ ॥
लक्ष्मीविलासकलितो बलिधर्म्मदृष्टा सत्पानुरागिहृदयो विविधपक्षपाती ।
लक्ष्मीधरः सुतवरोऽजनि तत्र मुख्यस्तिस्त्रं तथापि न जनार्दनतामुपेत ॥ १६ ॥
आराधितश्रीजिननेमिनाथः संपादितानवलक्ष्मनाथः ।
आसीद् द्वितीयो धनदेवसंज्ञः सदा सदाचार-विचार-विज्ञः ॥ १७ ॥
यत्रासमान-कम्कांतगुणाभिरामं संरुद्ध-रंभमविभामिवलस-मवेसं ।
भूपीधरैरगुणत मति-पानपात्रं गभीरकार्य-जलधेः परमागमेति ॥ १८ ॥
विवेकिजनवल्लभः स्फटिकशैल-शुद्धाशयः
कलंकविकलः सदा सकललोकसंतोषदः ।
बभूव जिनपूजकः सुगुरुवन्दकः श्रावक-
स्तृतीय इह नन्दनः सुजनमंडनः श्रीधरः ॥ १९ ॥
यशोभिर्यस्य समस्तापद धर्म्मपत्नी मन्दाकिनीसलिल-निर्मलशीलयुक्ता ।
लक्ष्मीः समस्तमनवांछितदानदक्षा चित्रं न निर्गुणरता न चलस्वभावा ॥ २० ॥
यत्रासकाः सुमनसो विविधानुभावसंपादकाः समयिनो बहुकं फलानां ।
नित्यं निजकमयुता सुजनप्रसिद्धाः पुत्राश्चयो ऋतुसमाः पविहोपजाताः ॥ २१ ॥
कारुण्य-रत्नांकुर-मेघलेखः सौजन्य-पीयूष-रसांबुराशिः ।
आद्यः सुतोऽभवद् वर्द्धमानस्तेषां कलाभिः परिवर्द्धमानः ॥ २२ ॥
अपारगांभीर्यनिवासभूमिर्विज्ञात-सुभाषितजनोपकारी ।
अमत्यलावण्यपुतो द्वितीयः पुत्रः पवित्रोऽजनि भूकदेवः ॥ २३ ॥
कीर्त्तेः पात्रं निजगुरुगिरां पालने लब्धलक्ष्यः
स्थानं नीतेर्भुवनजनतानन्ददायी सदैव ।
दूरीभूताखिलपर को सावधान् पुत्ररत्न
स्तार्त्तीयीकः कुमारकुसुमाश्चसमो रामदेवः ॥ २४ ॥
बभूव कारुण्यपरिग्रहाय कृतामहः कुमद-धर्म्मदृष्टा ।
विपत्ति-संपत्तिसमानुरागी यशोधरो धीरिम-धाम सुपः ॥ २५ ॥

Colophon—

नवपदवृत्तिपुस्तक घो० जसवीरसुतमे० जसदेव मं १५०० कवित पत्र २८० पाठा २ दोरि १

[८९] २७ (१) धर्मविधिवृत्ति [पत्रे] प १–७९ २५×१

End—

इति श्रीउदयसिंहाचार्यविरचिता तदयोकाउध्याय श्रीधर्म्मविधिवृत्तिः समाप्ता । ग्रंथाग्रं ५५२० ।

Colophon—

संवत् १४१८ वर्षे श्रीमाघमासे श्रीनरचंद्रसूरीणां शिष्येण श्रीरत्नप्रभसूरीणां शांकेन पंडितगुणभद्रेण कच्छूलीश्रीपार्श्वनाथगोष्ठिकलींनामार्या गवरी तत्पुत्रश्राद्ध जसा डूगर वधूमगिणी श्राविका धीसी तीसही प्रभृतेषां साहाय्येन प्रभुश्रीश्रीप्रभसूरिविरचितं धर्म्मविधिप्रकरण श्रीउदयसिंहसूरिविरचितां वृत्तिं श्रीधर्मविधिप्रकरण कार्तिकवदि दशमीदिने गुरुवारे दिवसपाश्चात्यघटिकाद्वयसमये लपित-मात्रोः श्रेयसे श्रीधर्म्मविधिग्रंथमलिखत् ॥

Pras'asti of the Donor —

जाबालिदुर्गे नगरे प्रधाने बभूव पूर्वं धणदेवनामा ।
साढलदेवी दयिता तदीया प्रधाक लिना तनयौ च तस्याः ॥ १ ॥
वीरदेवि दयिता प्रबभूव लिंबकस्य तनयः कडुसिंहः ।
तस्य च प्रियतमा कडुदेवी तस्य चैव समभूत् धरणाकः ॥ २ ॥
प्रधाकपुत्रः प्रबभूव संभवः प्राग्वाटवंशस्य शिरोमणिस्तु ।
जाबालपुरस्य बभूव नंदनः पुत्रस्य तस्य प्रबभूव गोगिकः ॥ ३ ॥
गोगिकस्य तनयः प्रबभूव धणदेवसुकृती सुरूपवान् ।
तस्य चैव दयिता सुरूपश्रीजैनधर्मकरणैककोविदा ॥ ४ ॥
अमी वर्तंति तनया धनाख्या जगतीतले ।
सुभटसिंहः क्षेमसिंहः स्थिरपालस्तथैव च ॥ ५ ॥
जाया सुभटसिंहस्य सोषिका हेमचर्चिका ।
तस्याः सुता जयंतुदेरेवे विनितमिन्नमा ॥ ६ ॥
सेयाको जयतसेन ना(ना)मक पावकस्तथा ।
एताः पुण्यस्य यस्या हि कामी मामक धामिकाः ॥ ७ ॥
जाया स्थिरपालस्य श्राविका देविकाभिधा ।
तस्याः सुताः षडेते च जयति जगतीतले ॥ ८ ॥

नरपाळश्च हापाकश्चित्रभुवनस्तु फाल्गुकः ।
केल्हाकः पेथडश्चैव एतेते सुरसुन्दराः ॥ ९ ॥
स्थविरपाळस्य साहाय्या(य्या)त् श्रीरत्नप्रभसूरिभिः ।
विशालया धर्मविधेः पुस्तकं वाचितं वरं ॥ १० ॥ छ ॥

(२)

॥ ६० ॥ कच्छूलिकामण्डनपार्श्वनाथपादारविंदस्य मरालतुल्यः ।
प्राग्वाटवंशे शुभभावदंसे बभूव पूर्वं सहदेवनामा ॥ १ ॥
गुणचंद्रनामा तनयस्तदीयः श्रीवत्सनामा च तदंगजोऽभूत् ।
श्रीवत्सपुत्रा जगति प्रसिद्धा अमी बभूवुर्गुणराशिसंभुवाः ॥ २ ॥
छाहडो मितपमाकृति–रूपो धर्मकर्मनिपुणो यशोभटः ।
श्रीकुमारतनयस्तु तृतीयो वीतराग–गुरुपूजनापरः ॥ ३ ॥
छाहडस्य च भार्यायां श्रीमाणिक्यप्रभसूरयः ।
गुरवश्च ततो जाताः श्रीकमलसिंघसूरयः ॥ ४ ॥
यशोभटस्य भार्यायां श्रीश्रीप्रभसूरयः ।
वयं च गुरवो जाताः प्रद्युम्नतिलकसूरयः ॥ ५ ॥
श्रीकुमारेण च पुरा मूढग्रामे अचीकरत् ।
श्रीकमलसिंघसूरीणां पदस्थापनमुत्तमं ॥ ६ ॥
श्रीकुमारदयिता अमयश्रीः साल्हकस्तनु योढकाभिधः ।
साल्हकः सुगुरु–धर्मतत्पराश्चस्य चैव तनयाः प्रथमभुः ॥ ७ ॥
सोमाकस्य च जायाभूमाम्ना अविधवा सदा ।
सोम–गदाकनामानौ बभूवतुः सुतौ तयोः ॥ ८ ॥
गदाकस्य च जायाभूत् प्रथमा रतनिकाभिधा ।
श्रियादेवी द्वितीया च मूर्ति(र्ता)लक्ष्मीरिवापरा ॥ ९ ॥
कमा–भीमाकनामानौ श्रियादेव्याश्च नदनौ ।
भीमाकस्यैव दयिता रुक्मिणी रुक्मिणी यथा ॥ १० ॥
रुक्मिण्याश्च त्रयः पुत्रा बभूवुर्धर्मकारकाः ।
हींमाक· सोढकश्चैव पेथाकश्च तृतीयकः ॥ ११ ॥
हींगाकभार्या वउरी प्रसिद्धा भक्तौ जिनेंद्रस्य जमाउ–डूगरौ ।
पुत्रौ द्वितीयौ वरतु प्रसिद्धौ पुण्यस्य तिम्रो भुवन हि यस्याः ॥ १२ ॥

Colophon:—

नवपदवृत्तिपुस्तक सो० जसवीरसुतमे० जसदेव मं ९५०० प्रथित पत्र २८० पाटा २ दोरि १

[८९] २७ (१) धर्मविधिवृत्ति [बसे] प १–७९; २१×२

End:—

इति श्रीउदयसिंहाचार्यविरचिता चड्डावलीगच्छ श्रीधर्मविधिवृत्तिः समाप्ता। ग्रंथाग्रं ५५२० ।

Colophon:—

संवत् १४१८ वर्षे पौषमासे श्रीनरचंद्रसूरीणां शिष्येण श्रीरत्नप्रभसूरीणां बांधवेन पंडितगुणभद्रेण कच्छूलीश्रीपार्श्वनाथगोष्ठिकसीनामार्या गडउ वसुपाल जसा डूंगर लक्ष्मणिनी श्राविका बीसी तीहुदी प्रमुखेषां साहाय्येन प्रभुश्रीश्रीचंद्रसूरिविरचितं धर्मविधिप्रकरणं श्रीउदयसिंहसूरिविरचितां वृत्तिं श्रीधर्मविधिग्रंथ कार्त्तिकवदि दसमीदिने गुरुवारे दिवसपाश्चात्यघटिकाद्वयसमये लिखित-मात्रो ग्रंथ श्रीधर्मविधिग्रंथसत्कः ॥

Prasasti of the Donor —

आशापल्लिदुर्गे नगरे प्रधाने बभूव पूर्वं धनदेवनामा ।
सहजलदेवी दयिता तदीया प्रद्युम्न सिंहा तनयौ च तस्याः ॥ १ ॥
गौरदेवि दयिता बभूव सिंहकस्य तनयः कडुसिंहः ।
तस्य च प्रियतमा कडुदेवी तस्य चैव समभूद् धरणाकः ॥ २ ॥
प्रधानपुत्रः समभूत् सुशीलः प्राग्वाटवंशस्य शिरोमणिश्च ।
आशाधरस्तस्य बभूव नन्दनः पुत्रश्च तस्य समभूच्च गोगिकः ॥ ३ ॥
गोगिकस्य तनयः समभूच्च पद्मदेवसुकृती सुकृतज्ञः ।
तस्य चैव दयिता सुरलक्ष्मीर्जैनधर्मकरणैककोविदा ॥ ४ ॥

अमी जयंति तनया पद्मस्य जगतीतले ।
सुमटसिंहः क्षेमसिंहः स्थिरपालस्तथैव च ॥ ५ ॥
जाया सुमटसिंहस्य सोमिका हेमश्रीका ।
तस्याः सुता नर्बदुदेवेते विदितविक्रमाः ॥ ६ ॥
तेजाको जयतश्चैव मा(ला)कड पातलस्तथा ।
एषां पुत्रश्च पद्मा हि कामी मामव नाभिकाः ॥ ७
जाया स्थिरपालस्य श्राविका देविकाभिधा ।
तस्याः सुताः षडेते च जयंति जगतीतले ॥ ८ ॥

Praśasti of the Donor—

परस्परपरिस्पूतनयगोचरचारिणी ।
अनेकांतात्मकं बुध्ये यद्गरी यं जिन स्तुमः ॥ १ ॥

अप्राप्तोऽपि हि सज्जनां गुणवते भयाय हिंसो न वा
छायाभिः प्रमिर्हति तापमसितो वृक्षः सदा पल्लवैः ।
गिरिच्छिद्रोपि करोति यः कुलिशुभं वंशः प्रभावृक्षनो-
द्वासी कोपि महीतले स जयति श्रीमाल्लनामा नवः ॥ १ ॥

वंशेऽत्र देवोद्भुवद्यशाली मुक्तामणिर्योसरिसंश्रकोभूत् ।
यस्मै न केषां हृदये गुणेन निजेन यश्छिद्रविनाकृतोपि ॥ २ ॥

शचीव देवराजस्य रोहिणीव सितद्युतेः ।
सद्वासनेव धर्मस्य लक्ष्मीस्तस्य प्रियाऽभवत् ॥ ३ ॥

अचलस्थितिः कुलंगम्याचारी नरवरनृपतिसंयुक्तः ।
सिंह इव वैरिसिंहः सुतः सुता चानयोर्माद्गूः ॥ ४ ॥

गेहिनी गेहलीशिखा यस्य श्रीरिव देहिनी ।
अमूदामलदेवीति धर्मकर्मसु कर्मठा ॥ ५ ॥

असूत सा पच सुतान् मनुष्यक्षेत्रस्य धात्रीव सुमेरुपर्वतान् ।
परं सदान्येकसुकल्पमेषां केषां न रेखाकरमस्ति चित्ते ॥ ६ ॥

आद्योऽस्ति भोजराजिकमयनो लाडीपतिर्जिनप्रतिमाः ।
कारितवान् नगरपुरचैत्ये पुण्याय पितृ–मात्रोः ॥ ७ ॥

अपरं देवकुले पोपपशालां च मातृपुण्याय ।
यनया विनयादिगुणोपेताः पंचास्य विद्यते ॥ ८ ॥

क्षेमसिंह–भीमसिंहौ तेजसिंहहारिसिंहकौ ।
पचमो जयसिंहस्तु दुहिता जासलमिधा ॥ ९ ॥

प्रथमोपि धर्मकार्ये द्वितीयकस्तु[मन]प्रपुर्वपुः ।
कलिकाल–मत्तकरि[वर]–वरसिंहो विजयसिंहोऽस्ति ॥ १० ॥

यथा प्रभा प्रभामर्तुर्यथा चन्द्रस्य चंद्रिका ।
यथा छाया शरीरस्य तथाक्षेपगुणाश्रया ॥ ११ ॥

पूर्णी दयिताऽस्योपमपालेपममलसुता विरेजे या ।
निजवंश–प्रासादे विमलगुणा वैजयंतीव ॥ १२ ॥ युग्म ॥

आद्योस्ति रामसिंहस्तनयो जैत्रसिंह इतरस्तु ।
मायण्डि–सहजक–सोहग–पदालनामानस्तु पुत्र इमाः ॥ १३ ॥

धीमिका तस्य सीसिका भिपो जैनशासनसरोरुहसंगमा ।
पूर्वनयगुरुमण्डिमस्तरा धीम–रत्नमरिता भुवि पुण्यः ॥ १३ ॥
व्याप्यासिव श्रीउपदेशमालासुपुस्तकं श्राविकया च विस्वा ।
समयरत्नममसूरिमायात् समर्पन माल्हजसेन कारितं ॥ १४ ॥

(३)

प्राग्वाटवंशे मनमूप पूप कर्पूरिकायां पुरि पार्श्वनामा ।
तदंगजो देसलनामधेयो बभूवतुस्तत्तनयो प्रसिद्धौ ॥ १ ॥

वासुदेव–धीरचंद्रो पुत्रौ जातौ मनोरमौ ।
धीरचंद्रस्य पुत्राभूरमालकः पुण्यधारकः ॥ २ ॥

मालकस्य तनया मनोरमा आसकी गुणवरेणि हि सांचा ।
धीरकः सुकृतकार्यधीरकः आसकस्य तनयस सोलकः ॥ ३ ॥
सोलकस्य दयिता सरस्वती पञ्च यस्य तनयाः प्रभावुः ।
माल्हणस्तस्य पार्श्वचद्रमा मूलदेव महिचंद्र–सेलकौ ॥ ४ ॥
सेलकभार्या जमि(सि)पीतिनाम्नी तयोश्च पुत्राः पञ्चमी प्रसिद्धाः ।
आद्यो बभौ रास्लणनामधेयस्ततो द्वितीयः किल सोलकाः ॥ ५ ॥

आसण्या पञ्चकर्षेण प्रजातो पोलकस्तथा ।
सोलकस्य च दयिता जीउि वर्मे मधीरधीः ॥ ६ ॥

चत्वारस्तनया यस्या बभूवुर्वसुधातले ।
देपाको देवसिंहश्च सोमाकः सलषोऽपि च ॥ ७ ॥

(२) त्रिषष्ठिश पु चरित (पर्व ८ सर्ग ३) प ८

[११७] २८ व्यवहारवृत्ति (द्वितीयखण्ड उ ४–८) प ३२४ २९

[११८] २९. आवश्यकवृत्ति (शिष्यहिता) प २८७ ३

द्वितीयखण्ड प्रत्याख्याननिर्युक्तिविवरण

[११९] ३० योगशास्त्रविवरण by हेमाचार्य प ३०८

On the Board —

योगशास्त्रविपुस्तकं सं १४०७ आषाढशुदि १०

[११८] ३१ समराइच्चकहा (प्रा) by हरिभद्रसूरि.

प ३५४; ३२×२

Pras'asti of the Donor—

परस्परपरिस्पूर्त्तवगोचरवर्णितं ।
अनेकधारार्यं शुभे यत्पदौ रं जिन सूरः ॥ १ ॥
अप्राप्तोऽपि हि पार्श्वं गुणवदे यस्य हिंसो न च
अचारिभिः प्रमिहेति यापमवितो मुण्यः सदा पश्चैः ।
नितिक्रमोपि करोति वा सुविसुर्वं यः पदाम्बुजस्ने-
भक्ती भोमि महीतले स जयति श्रीयशस्यापत्र वर ॥ २ ॥
वंशेऽत्र तेजोम्बुमनयाभी सुधायमिलौमर्यसाभ्यासुर ।
रत्नो च केचां हृदये गुणेन निर्मेन पवित्रमितवारणार्थी ॥ ३ ॥
यस्याव देवरामस्य रोहिणीव विशुद्धा ।
सद्भासनेव धर्मज्ञ लक्ष्मीरस्य प्रियाभवत् ॥ ४ ॥
जयकमितिः कुरंगमाधाती नरराधिपसंयुतः ।
सिंह इव वैरिसिंहा सुताः सुता धन्येमांः ॥ ५ ॥
गेहिनी गेहलीविभा तस्य श्रीरिव देविकेः ।
अमृतामलेखीसि धर्मकर्मसु कर्मठ ॥ ६ ॥
स्व सा च सुताम् मनुष्यदेवस्य मायीर श्रीसागर ।
द्वे स्थाप्येकसुत्ससमेधां केषां च रेखामरपति रिप ॥ ७ ॥
पाम्योऽसि मांसमाडिकमत्तो लक्ष्मीश्रीरिमयीत् ।
भरिवचात् मगनपुरवैसे पुण्याय तिन-सको ॥ ८ ॥
मपरो वेणाडूके पोपथमासो च धनपुरः ।
दलवा निजनामिगुणोपेताः पष्टम मिलौ ॥ ९ ॥
क्षेमसिंह–भीमसिंहो तेजसिंहार्सिंहये ।
पचमो जयसिंहस्तु दुहिता माधमंपिय ॥ १० ॥
प्रथमोपि धर्मकार्ये विधिर्कम्यं स मिलाः ।
कलिकाल–मत्तकरि(वर)-भक्षने सिंहर्दि ॥ ११ ॥
यथा प्रमा प्रमाभीषवि पदम पंथिप ।
यथा छाया शरीरस्य समेतुष्मार ॥
हीं वनिताऽस्योरपचोत्पन्नस्य कि ॥
विनय–मासादे विमलस्य त्रिशी ॥
जयोऽसि राजसिंहस्य लेखी ॥
नायकि–सहजम–सोर ॥

त्रयसिंहसूरि

२१८–४१०

२८; ११ × २

०.

०१ ११ × २

।

॥

प ४५१

२८४ ११ × २½

त्या महालये ।

सिद्धये ॥

दने यद्गनवधिरैः ।

कुपेर्मयि सोमनीयं ॥

कचतुरक्ष्यं यदिद मयात ।

स्तु जीवलोकः ॥

मंगलं महाश्री। शुभं भ

रि १५ गतो मई० अरिसि

नवनाम्नी सुतं पुण्यवताम्नी गागर्ं यथा ।
भाम्नां विजयसिंहोपि सुताम्नां शोभते तथा ॥ १४ ॥
धर्मकर्मसु सिप्पावतार्तीर्थीकरसु धर्मकः ।
वत्समो धत्तुरेभ्यासुर्यो धरणिगामिषः ॥ १५ ॥
राजसन्मको जयतकेविषमो जातरूपस्तु पत्तमकः ।
दयतापि येन प्रभुतां वपुषु मेजे परं गुरुता ॥ १६ ॥
स्मरः स्वैर्मानुपभूमिदेशः सुमेरुसंधैरुग्रिरैर्यथा ।
पद्मुत्तनुमेरिव वैरिसिंहो रेजे तथा पंचमिरेमिरंगजैः ॥ १७ ॥
इतश्च । श्रीमन्महावीरजिनेंद्रतीर्थंकरगुरुगच्छे इह खरगच्छे ।
श्रमाम्बितः सुंदरपद्मयुग्मो श्रिरैकलीलामवलंबमानाः ॥ १८ ॥

[१२०] १२. (१) निशीथसूत्र प १० ११×२

(२) ,, भाष्य (द्वितीयखण्ड उ ८–१४) प ११–१०२

(३) ,, चूर्णि प १ ३–४०५

[१२४] १३ धर्मोपदेशमालाविवरण by जयसिंह प १२० ११×२

[१२४] १४ (१) योगशास्त्रविवरण प १–२१; ११½×२½

(२) बृहत्कल्पवृत्ति (द्वितीयखण्ड) सं १४१६ *प १–४२०

[१२२] १५. आवश्यकवृत्ति (प्रथम खण्ड) by हरिभद्रसूरि. प ४१६ १४×२½

Beginning:—

श्रीसिद्धार्थनरेंद्रविश्रुतकुल etc.

[१२५] १६. (१) अनुयोगद्वारसूत्र प १–४३; १४×२

Colophon:—

संवत् १४५६ वर्षे श्रीस्तंभतीर्थे बृहत्पौषधशालायां तपागच्छीयभट्टारकश्रीजय तिलकसूरि तत्पट्टे श्रीरत्न(? ज्ञान)सागरसूरि वट्टपदेशेन पुस्तकं लिखापितं ॥

(२) अनुयोगद्वारचूर्णि प ४४–१

* ७ १–१९८ पत्राणि न सन्ति ।

Colophon:—

संवत् १४५६ वर्षे श्रीस्तम्भतीर्थे बृहत्पौषधशालायां भट्टारकश्रीजयतिलकसूरि अनुयोगद्वारचूर्णि पुस्तक कारापित ॥

(२) अनुयोगद्वारवृत्ति by म हेमचन्द्र प ११८–४१०

[१०७] ३७ विशेषावश्यकवृत्ति(? प्रथमखण्ड) प ३२८, ३१ × २

Beginning:—

प्रणिपत्य जिनवरेन्द्रं वीरं श्रुतदेवतां गुरून् साधून् etc.

[१२] ३८. महावीरचरित्र (त्रिषष्टि. पर्व १०) प १–२०३, २९ × २

Praśasti of the Donor:—

पल्लीवालकुले पुनासभो योऽस्मिन्सदंसितः ।
साधुस्तस्य सुतो जज्ञे गणदेवः सुधार्मिकः ॥ १ ॥
तदं तृतीय सलेख्य त्रिषष्टेः पुस्तके वरे ।
ददौ पौषधशालायां स्तम्भतीर्थे पुरे मुदा ॥ २ ॥
यावत् दत्ति जिनमतमिदमसमं सकलसत्त्वहितकारि ।
तावत् सुपुस्तक वाच्यमानमेतद् बुधैर्जयतु ॥ ३ ॥

३९. दशवैकालिकटीका by हरिभद्रसूरि प ४५३

[१११] ४० उपदेशमालावृत्ति by सिद्धर्षि प २८४ ३१ × २½

Beginning:—

हेयोपादेयार्थोपदेशमाभिः प्रबोधितजनाब्ज ।

End—

चिर विनिर्धूय कुवासनामयं व्यचीं(री)चरद् यः कृपया मदाशये ।
अचिन्त्यवीर्येण सुवासनासुधां नमोऽस्मि तस्मै निजधर्मसूरये ॥
यस्तत्रमत्र विहृत मतिमांद्यदोषात् गांभीर्यमात्र वचने पदनतकर्मैः ।
संसार–सागरमनेन तरीतुकाम तत् साधुभिः कृतकृपैर्मयि शोधनीय ॥
बोधाद् विधाय विवृतिं गिरिदे(र्गर्दे)बलायाः पुण्यानुबन्धसुखक यदिदं मयात्तं ।
सर्वोऽपि तेन भवतात्नुपदेशमालाप्रोक्तार्थसाधनपरः खलु जीवलोकः ॥

Colophon:—

उपदेशमालाविवरण समाप्त । ग्रथाग्र ९५०० । मंगलं महाश्रीः शुभं भवतु लेखक–पाठकयोः । संवत् १३३१ वर्षे प्रथमज्येष्ठवदि १५ शनौ मह० अरिसिंह पुस्तक लिखित । सा सामन्तसीहपुस्तक ॥

नयनाभ्यां गुर्ज पुष्पवदाभ्यां गगनं यथा ।
याभ्यां विजयसिंहोपि सुताभ्यां शोभते तथा ॥ १४ ॥
धर्मकर्मसु निष्णातस्तार्तीयीकस्तु धंधकः ।
पञ्चमो बहुधर्मेभ्यस्तुर्यो धरणिगणिपः ॥ १५ ॥
रामभ्यनको जयवधेविषयो आसणस्तु पचमकः ।
इत्यतापि येम प्रसुतो बभुम्र सेजे परं गुरुता ॥ १६ ॥
मरः हरैर्मातुपमूमिरेशः सुमेरुधैर्येस्तुरिद्रियैर्यथा ।
पंचसुपुत्रैरिव वैरिसिंहो रेजे तथा पंचभिरेभिरंगजैः ॥ १७ ॥
इतश्च । श्रीमन्महावीरजिनेंद्रवीर्थकस्महुगच्छे इह चाद्रगच्छे ।
सम्राम्बितः सुंदरपद्मसुम्रो श्रिरेपडीसमवर्धमानः ॥ १८ ॥

[११०] ३२ (१) निशीथसूत्र प १० ३३×१

(२) ,, भाष्य (द्वितीयखण्ड प ८–१४)
प ११–१०२

(३) ,, चूर्णि प १०३–४०५

[११४] ३३ धर्मोपदेशमालाविवरण by जयसिंह प ३२०; ३३ ×१

[११४] ३४ (१) योगशास्त्रविवरण प १–३३; ३३½ ×२½

(२) बृहत्कल्पवृत्ति (द्वितीयखण्ड) ग्रं १४११० *प १–४२०

[१११] ३५ आवश्यकवृत्ति (प्रथम खण्ड) by हरिभद्रसूरि
प ४३६ ३४ ×२½

Beginning—

श्रीसिद्धार्थनरेन्द्रविश्रुतकुल etc.

[११९] ३६ (१) अनुयोगद्वारसूत्र प १–४३ ३४ ×१

Colophon—

संवत् १४५६ वर्षे श्रीस्तम्भतीर्थे वृद्धपौषधशालायां तपागच्छीयभट्टारिकश्रीजय
तिलकसूरि तत्पट्टे श्रीरत्न(? ज्ञान)सागरसूरि तदुपदेशेन पुस्तकं लिखापितं ॥

(२) अनुयोगद्वारचूर्णि प ४४–२१८

---

* प १–११८ पत्राणि न सन्ति ।

Colophon:—

संवत् १४५६ वर्षे श्रीस्तम्भतीर्थे बृहत्पौषधशालायां भट्टारकश्रीजयतिलकसूरि अनुयोगद्वारचूर्णि चतुर कारापित ॥

(३) अनुयोगद्वारवृत्ति by म हेमचन्द्र प ११८-४१०

[१०५] ३७ विशेषावश्यकवृत्ति(? प्रथमखण्ड) प ३२८; ३१ × २

Beginning:—

प्रणिपत्य जिनवरेन्द्रं वीरं श्रुतदेवतां गुरून् साधून् etc.

[११] ३८. महावीरचरित्र (त्रिषष्टि पर्व १०) प १-२०३, ३१ × २

Prasasti of the Donor:—

पल्लीवालकुले पुनारमको योतिरूपसंस्थितः ।
साधुश्चस्य सुतो जहे गण्यदेवः सुधार्मिकः ॥ १ ॥
संघ तृतीयं सत्रेस्य त्रिपष्टेः पुस्तके वरे ।
ददौ पौषधशालायां स्तम्भतीर्थे पुरे मुदा ॥ २ ॥
यावद्भवति जिनमतमिदमसमं सकलसत्त्वहितकारि ।
तावत् सुपुस्तकं वाच्यमानमेतद् बुधैर्जयतु ॥ ३ ॥

३९. दशवैकालिकटीका by हरिभद्रसूरि. प ४५३

[१११] ४० उपदेशमालावृत्ति by सिद्धर्षि प २८४ ३१ × २३

Beginning:—

हेयोपादेयार्थोपदेशमालिः प्रबोधितजनाब्जः ।

End:—

चिरं विनिर्धूय कुवासनामयं व्यधी(धा)यरद् यः कृपया महाशये ।
अचिन्त्यवीर्येण सुवासनासुधां नतोस्मि तस्मै शिवधर्मसूरये ॥
वस्तूनमत्र विवृत मतिमांद्यदोषात् गांभीर्यमाति वचने यदसंतकीर्तेः ।
संसार-सागरमनन्तमतितुकाम तत् साधुभिः श्रुतकृपैमपि शोधनीयं ॥
बोधाद् विधाय विवृतिं गिरिदे(र्गिरे)वतायाः पुण्यानुबंधकुशलं यदिद मयाप्तं ।
सर्वोपि तेन भवदाप्तुपदेशमालामोक्षार्थसाधनपरः खलु जीवलोकः ॥

Colophon.—

उपदेशमालाविवरणं समाप्तं । ग्रंथाग्र ९५०० । मंगलं महाश्रीः शुभं भवतु लेखक-पाठकयो । संवत् ११११ वर्षे प्रथमज्येष्ठवदि १५ शनौ मह० जरिसिंह पुस्तकं लिखितं । सा सामन्तसीहपुस्तकं ॥

[१०१] ४१ ऋषभचरित (प्रा) by वर्धमानाचार्य 3 Illustrated.
प २११

Beginning:—

नमः सर्वज्ञाय ।

नमह जुगाइजिणिंदं पुरिसोत्तमनाहिसंभव पवह ।
वरनाण-वसभ-रविं सुगयमणंतं महादेवं ॥ १ ॥
पणमंतगसरणं सुयणं परमजोगिपवरं ।
अयमसेसमक्खवमोसप्पिणिपढमसिरवयरं ॥ २ ॥

End:—

विक्कमनिवकालाउ सयसु एक्कारसेसु वट्टेसु ।
सिरिजयसिंहनरिंदे रज्जं परिपालयंतम्मि ॥
खंभाइत्तट्टियाहिं सियपक्खे चित्तविसयदसमीए ।
पुस्सेण सुरगुरुणो समत्थिय चरियमिय ति ॥
जोगुत्तमचरियमिणं काऊण जमज्जियं सुहं किं पि ।
तत्तमगुणाणुरागो भवे भवे तेण मह होज्ज ॥
पुव्वावरेण गणियस्स सव्वसंखा इमस्स गंथस्स ।
एक्कारस य सहस्सा सत्तोगसंयाइ मायव्वा ॥

श्रीवर्धमानाचार्यविरचिते श्रीऋषभदेवचरिते पंचमोऽवसरः समाप्तः ।

Colophon:—

संवत् १२८९ वर्षे मागवदि ६ भौमावद्येह श्रीप्रह्लादनपुरे समस्तराजावलीसम
...महाराजाधिराजश्रीसोमसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये श्रीऋषभदेवचरितं संपि...
पुस्तकं लिखितमिति । मंगलं महाश्रीरिति भद्रं ॥

Prashasti of the Donor:—

तुरगोपदर्पपर्वसुभगः सच्छायपात्रोज्ज्वलः
सद्वृत्तोज्ज्वलमस्तमौक्तिकमणिर्मूलमविशोभितः ।
दिग्व्यापपरिष्कृतः परिलसच्छायाक्षतो गूर्जरः
श्रीमालमिव हारहारचरितः क्ष्मातोऽस्ति वंशः श्रितो ॥ १ ॥
बभूव मौक्तिकसमः सद्वृत्तैसामितः
सकर्मावशाज्ञिक इति सच्छलमावाम्वितः ।
...पि निवर्ग भरता गणानां ...

[१२
Colop
संवत्
लिखकसूरि

तस्याभूत्पत्नी नाम्ना लखिका भांडशालिनी ।
शील-मुक्तावली कंठे यया दधे समुज्ज्वला ॥ ३ ॥
संजातास्तयोः पुत्राः पवित्राचरितैः शुभैः ।
अजायंतागारमारोहत्पुपैस्तमिश्रुवाः ॥ ४ ॥
तेषां वरिष्ठोऽजनि भांडशाली ख्यातो गुणैर्लोलकनामधेयः ।
श्रीमज्जिनाज्ञाकरणप्रतिज्ञाविभूषणं वक्षसि यस्य य(स)द्भे ॥ ५ ॥
पुत्रस्माजनि भांडशालिकयशश्चंद्राभिधानोऽपर.
श्रीमद्देव—गुरुप्रबोधनविधौ बद्धादरोऽस्मारतं ।
येनौदार्यगुणैरनर्गलतरैरावर्ष(र्ष्यं) विभाविता
पात्रेषु स्थिरताप्रवर्धनकृते लक्ष्मीर्मनःशीघ्रया ॥ ६ ॥
ततोऽभवद् देवकुमारनामा सुतो गुणैर्देवकुमारमूर्तिः ।
प्रवर्धयन्निःकपटं जिनानां धर्मं सपर्यामवदातचित्तः ॥ ७ ॥
लोलाकस्याभवद् भांडशालिनो भांडशालिनी ।
लक्ष्मीरित्यभिधानेन जिनपूजापरायणा ॥ ८ ॥
भांडशालिनो द्वौ पुत्रौ लोलाकस्य बभूवतुः ।
धंपूजाभिधः प्रथमः श्रीमदादिजिनार्चकः ॥ ९ ॥
धारिणी गेहिनी तस्य बभूव प्रियवादिनी ।
यशोवीरस्तयोः पुत्रः सुशीला सिंधुका सुता ॥ १० ॥
धर्मोत्पूतलभांडशालिकयशश्चंद्रस्य दानप्रिया
नित्यौचित्य-विनीतताऽऽर्जवगुणालंकारशृंगारिता ।
यत्नौदार्यगुणैर्विवेकविशदैर्दूरं यथा रंजिता
आजन्मप्रतिमप्रमोदपरतां नीताः समस्ता जनाः ॥ ११ ॥
सा यस्य गेहिनी नाम्ना जिनिका भांडशालिनी ।
सुकृतोपार्जिका श्रीमद्देव—सद्गुरुपूजया ॥ १२ ॥
यशश्चंद्रस्य जायाते द्वेऽपत्ये भांडशालिन ।
सपृहमियः सीमंतमौक्तिकतिलकोपमे ॥ १३ ॥
आद्या पुत्री समजनि यया राजिकानामधेया
मंदाकिन्युल्लसितकरदीधीकर्णभूषिताग्री ।
यस्या अंतःकरणमृदुतासंगतं जंतुजात
लक्ष्मीः साक्षादिव निजगृहे जगमा यावदीया ॥ १४ ॥

[१०१] ४१ ऋषभचरित (प्रा) by वर्धमानाचार्य 8 Illustrated
प १९९

Beginning:—

नमः सर्वज्ञाय ।

नमह जुगाइजिणिंद पुरिसोत्तमनाहिसंभव पयडं ।
बरनाण-दसण-रविं सुगयमणवं महादेवं ॥ १ ॥
पणमणगसरूवं सुहरूवं परमजोगिपच्चक्खं ।
भवभमसंबमप्रवमोसभिमिपबमसिरवसर ॥ २ ॥

End:—

विक्कमनिवकालाउ सएसु पणयालेसु बहेसु ।
सिरिजयसिंहनरिंदे रज्जं परिपालयंतम्मि ॥
खंभाइत्थट्ठियाहिं सिमपक्खे चित्तविमयसमीप ।
पुस्सेणं गुरुजुत्तो समत्तिय चरियमिणं ति ॥
जोगुषमचरियमिणं काऊण जमज्जियं सुहं किं पि ।
तत्तमगुणाणुरामो भवे भवे तेण मह होज्ज ॥
पुब्बावरेण गणियस्स सब्बसंखा इमस्स गंथस्स ।
पन्नारस य सहस्सा सवेगसेवा मायम्मा ॥

श्रीवर्धमानाचार्यविरचिते श्रीऋषभदेवचरिते पंचमोऽवसरः समाप्तः ।

Colophon:—

संवत् १२८९ वर्षे मागवदि ६ भौमावधेह श्रीप्रह्लादनपुरे समस्तराजावलीसम-
लंकृतमहाराजाधिराजश्रीसोमसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये श्रीऋषभदेवचरित पं०
धनचंद्रेण लिखितमिति । मंगलं महाश्रीरिति मङ्गं ॥

Prasasti of the Donor:—

इक्ष्वाकोपरवर्यपर्वसुभगः सच्छायपाऽलंकृतः
सद्दृत्तोज्ज्वलमर्त्यमौक्तिकमणिर्मूलप्रतिष्ठोन्नतः ।
मैत्रप्रपरिग्रहः परिमसप्तरुणनतोगो गूर्जरः
श्रीमाआभिध इत्युदारचरितः ख्यातोऽस्ति वंशः क्षितौ ॥ १ ॥
वंशे तत्र बभूव मौक्तिकसमः सद्वृत्तवेशाधितः
ख्यातो सज्जनमोक्षकाख्य इति सत्कलमायाचितः ।
नित्यं छिद्रसमुत्थितोऽपि नितरां मूत्वा गुणानां पदं
नियमानिहसि स्वमनः वसतिं धारकपचलावपुः ॥ २ ॥

तस्यामूल्हना नाम्ना ललिता मांडशालिनी ।
शील-सुगन्धवती कंठे यथा रत्ने समुज्ज्वला ॥ ३ ॥

संवत्सरोऽभवन् पुत्राः पवित्राचरितैः शुभैः ।
अवार्यसागारमारोहं सुर्यत्नविमुखाः ॥ ४ ॥

तेषां यविष्ठोऽजनि मांडशाली ख्यातो गुणैर्लोंकनामधेयः ।
श्रीमज्जिनाज्ञाकरणप्रविज्ञाविभूषणं वक्षसि यस्य य(स)द्धे ॥ ५ ॥

सुतास्माजनि मांडशालिकयशस्संत्राभिधानोऽपरः
श्रीमद्देव-गुरुप्रयोजनविधौ मध्यस्थोऽन्तारतं ।
येनोपार्यगुणैरनर्गलतरैरापर्य(र्म्य) विमानिता
पात्रेषु स्थिरतामवर्तनकृते लक्ष्मीर्मनःलीच्छया ॥ ६ ॥

ततोऽभवद् देवकुमारनामा सुतो गुणैर्देवकुमारमूर्तिः ।
मवर्धयन्निःकपटं जिनानां नर्यां सपर्यामवधावधितः ॥ ७ ॥

लोलाकस्याभवद् मांडशालिनो मांडशालिनी ।
लक्ष्मीरित्यभिधानेन जिनपूजापरायणा ॥ ८ ॥

मांडशालिनो द्वौ पुत्रौ लोलाकस्य बभूवतुः ।
भभूकाभिधः प्रथमः श्रीमदादिजिनार्चकः ॥ ९ ॥

वाछिनी गेहिनी तस्य बभूव प्रियभाषिनी ।
यशोधीरस्तयोः पुत्रः सुशीला सिंधुका सुता ॥ १० ॥

धर्मोभ्युद्यतमांडशालिकयशस्भ्रूस दानप्रिया
निलौचित्य-विनीतताऽऽर्जवगुणालंकारशृंगारिता ।
वर्यौदार्यगुणैर्विवेकविशदैर्यूर्वं यया रंजिता
आसमन्यप्रतिमप्रमोदपरतां नीताः समस्ता जनाः ॥ ११ ॥

सा वस्ते गेहिनी नाम्ना जिनिका मांडशालिनी ।
सुकृतोपार्जिका श्रीमद्देव—सद्गुरुपूजया ॥ १२ ॥

यशोधीरस्य जायते द्वेऽपत्ये मांडशालिनः ।
तत्पूर्वमिदः सीमंतमौक्तिकतिलकोपमे ॥ १३ ॥

आद्या पुत्री समजनि यया रामिकानामधेया
मंदाकिन्युदसितयशःपीलसंभूषिताङ्गी ।
यस्मा संतःकरणमृदुतासंगतं वेगुनावं
लक्ष्मीः साक्षादिव निभ[illegible]मा पावतीना ॥ १४ ॥

टबु
सँमा

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ॥२॥
सोनसुन्दरे [illegible] [illegible]
[illegible] ॥३॥
पुनः [illegible] [illegible]
समोपन्नाः [illegible] ॥४॥
प्रोपन् [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
श्रीनामेयजिनस [illegible] [illegible]
[illegible] ॥५॥

[११६] ४९ आवश्यकचूर्णि ([illegible]) ८॥१॥
[११६] ४९ बृहत्कल्पचूर्णि ([illegible]) [illegible]
८।-॥५॥

End—
इति श्रीकल्पचूर्णि [illegible] ।
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible]
[illegible] ॥१॥
[illegible] [illegible] ।
समाप्य [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible]
[illegible] ॥१॥
[illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ।

बभूव प्रेयसी तस्य पृथ्वीदेवीति नामतः ।
विनीतविनया नित्यमौचित्यप्रियकारिणी ॥ २७ ॥
तयोस्तनयो द्वितीयः समजनि धनसिंहनामको विनयी ।
निर्मलकमलकलापधवलकीर्तिरभिरामः ॥ २८ ॥
नाम्ना धांधलदेवीति संजज्ञे तस्य गेहिनी ।
पुण्यार्जनोर्जितप्रज्ञा स्मार्यकर्मोमिर्दर्मिका ॥ २९ ॥
ततस्तृतीयोजनि रत्नसिंहः संतापकारिव्यसनेभसिंहः ।
दूरं परित्यक्तविरुद्धसंगः श्रीमज्जिनेंद्रक्रम-पद्म-भृंगः ॥ ३० ॥
तस्याजनिष्ट दयिता नाम्ना राजलदेविका ।
पेथुकाख्या तयोः पुत्री समस्तानवद्यायिनी ॥ ३१ ॥
जनन्यसौजन्यजनमानुभिर्जो विवेकलीलोज्ज्वलचित्तवृत्तिः ।
चार्वप्रिकौचित्यविधिप्रवीणो जज्ञे जगत्सिंहसुतस्तुर्यः ॥ ३२ ॥
पत्नी जास्हणदेवीति नाम्ना तस्य समजनि ।
कुत्राप्यगुणलेशवती महान-विनयान्विता ॥ ३३ ॥
सोछुकाख्या ततः पुत्री बभूव प्रियवादिनी ।
यस्याः शीलगुणैः शुद्धैः पुण्यवती प्रवर्द्धिता ॥ ३४ ॥
पत्नी ततोजायत पद्मणस्य माणिक्यमालास्फुरदंशु-शीलम् ।
विनोपदेशश्रुति-कर्णसारा कृपा-मपा माणिकिनामधेया ॥ ३५ ॥
समजनि तयोस्तनूजो धरणिगनामा समस्तगुण-पात्रं ।
निखिलस्वकुलैकधुरा-धुरंधरः स्निग्ध-मधुरभाषी ॥ ३६ ॥
बभूव प्रेयसी तस्य धनदेवीति विश्रुता ।
दाक्षिण्योज्ज्वलशीलेन सर्वेषां मोददायिनी ॥ ३७ ॥
अजायत ततस्तिस्रः शीलमंडरणाः सुताः ।
कर्पूरदेवी-मोपलदेव्यौ श्रीलक्ष्णदेव्यपि ॥ ३८ ॥
अभूद् देवकुमारस्य प्रेयसी छाड्डिकाभिधा ।
पतिव्रतासमाचार-चातुर्यार्जितसद्यशाः ॥ ३९ ॥
कुमारपालसुतोभूत् पितुराज्ञोपदलयोः ।
जिनशासनानुरागी विरागी दोषवस्तुषु ॥ ४० ॥
विवेक-रविरन्येषुः स्फुरति स्मातिनिर्मलः ।
तयोधाया मामधात्री विद्याविततमस्ततिः ॥ ४१ ॥

ठक्कुरवोमनोरथनामको परिणीतवान् ।
संतोषभूषिता नाम सुतोपास्या तयोः सुता ॥ १६ ॥
श्रीसर्वज्ञपदांबुजार्चनरतिः संमारपुण्योन्नतिः

किंचिन्नीतिमानाक्षीपदकमरलपतेविर्धले मति ।
भक्तमात्रे ससद्गुणवद्गुरुमतिविर्धिलीर्वदानसिमि-
र्निरवद्येकलपोविभागवसविर्मला गुणैः संमति ॥ १७ ॥

धार्मिकोविनीतामालिकपद्मनाभ पुत्रोपरो
धर्मोद्यामन्ययमणीरिह पक्षः पाणमिया सुधीः ।
पण्यस्यापि न केवलेन महती मोक्षस्य नाम क्व
श्रीकाय वरितमना जिनपति येनात्र धर्मस्य च ॥ १८ ॥

मोक्षमास्त्रियकापाल्मामनन्तकवेदिका ।
श्रीपार्श्व–श्रीकमयुक्ते प्रेयसी श्रेयसी गुणैः ॥ १८ ॥
धमर्वद्वयोयानूना: सचरिताकपो गुणैः ।
आर्नेरहाविनः पित्रोरम्योर्न्यं प्रीतिशालिनः ॥ १९ ॥

आपः सुतः संभिरवर्म्यकर्म्मा विवेकवेश्मावरि पार्श्वेशः ।
धर्म्यार्थ भीतः भवस्मितश्रीजिनमायसेनः ॥ २

अन्यो बभूवाभिरनामधेयः कलाप्रवासपापितमित्वीके ।
कलिबयेवामहुराङ्गुरीयः कोरसकलस्मीहदयैकदाय ॥ २१ ॥
सर्वोतिमाचरणनिपुणः श्रीसिपूर्णोमिश्रापी
[सुपात्रिमस्यातिगुणगुणः सिद्धिवेशम ।
गोत्रम ऐ मिथ–गुरुपदाम्बर्वमहचेता–]
कार्तोपीककरम् सहजः पत्नपाक्यो बभूव ॥ २२ ॥
पार्श्वेश्वरस्य धेनके परपीनातिनर मिथा ।
परमाः पवित्रवाश्येन तत्कृत्ये निर्मीतोक्त ॥ २३ ॥
कपोवहस्मीविवहत्तरता मंदोदरी नाम बभूव पत्नी ।
धराइमिवेकोल्लकलापदाय समेरिरे मूर्तिमतीव लक्ष्मीः ।
हरेरिव पुत्रार्थदामत्वारस्तमयाश्वोः ।
अत्रार्थव सदाचार–गृहमारधुरंधराः ॥ २५ ॥
प्रथमोऽत्रमिह देवो पार्श्वकुमाराभिधो गुणैः प्रथमः ।
जिनपाकुमारमाव: शिवाकातात्मपत्नः ॥ २६

बभूव प्रेयसी तस्य पूर्णादेवीति नामतः ।
विनीतविनया नित्यमौचित्यप्रियकारिणी ॥ २७ ॥
तत्तु तनयो द्वितीयः समजनि धनसिंहनामको विनयी ।
निर्म्मलकमलाकलापसैन्यश्रीशाद्रिरभिरामः ॥ २८ ॥
नाम्ना धांधलदेवीति संजाते तस्य गेहिनी ।
पुण्यात्मनोर्मितप्रभा स्याप्यकर्म्मोर्मिरंजिका ॥ २९ ॥
ततस्तृतीयोऽजनि रत्नसिंहः संतापकारिव्यसनेभसिंहः ।
दूरं परित्यक्तविरुद्धसंगः श्रीमज्जिनेन्द्रक्रम-पद्म-भृंगः ॥ ३० ॥
तस्याजनिष्ट दयिता नाम्ना रामलदेविका ।
पेथुकाख्या तयोः पुत्री समस्तानंददायिनी ॥ ३१ ॥
अनन्यसौजन्यजनानुकीर्णो विवेकलीलोज्ज्वलचित्तवृत्तिः ।
सार्वत्रिकौचित्यविधिप्रवीणो अहो जगत्सिंहसुतस्तुर्यः ॥ ३२ ॥
पत्नी जाल्हणदेवीति नाम्ना तस्य समजनि ।
कुलाप्यनुत्सेकवती प्रदान-विनयान्विता ॥ ३३ ॥
सोल्लकाख्या ततः पुत्री बभूव प्रियवादिनी ।
यस्याः शीलगुणैः शुद्धैः पुण्यवती प्रवर्त्तिता ॥ ३४ ॥
पत्नी ततोऽजायत पञ्चमस्य माणिक्यमालास्फुरदंग-शोभा ।
जिनोपदेशश्रुति-कर्णसारा रूपा-प्रपा माणिकिनामधेया ॥ ३५ ॥
समजनि तयोस्तनूजो धरणिगनामा समस्तगुण-पात्रं ।
निखिलस्वकुलैकधुरा-धुरंधरः स्मित-मधुरभाषी ॥ ३६ ॥
बभूव प्रेयसी तस्य धनदेवीति विश्रुता ।
दाक्षिण्योत्कर्षशीलेन सर्वेषां मोददायिनी ॥ ३७ ॥
अजायत ततस्तिस्रः शीलालंकरणाः सुताः ।
कर्पूरदेवी-मोपलदेव्यौ धील्हणदेव्यपि ॥ ३८ ॥
बभूव देवकुमारस्य प्रेयसी छड्डिकाभिधा ।
पवित्रतासमाचार-चातुर्यार्जितसद्यशाः ॥ ३९ ॥
कुमारपालसुनोभूत् निरुपलोपलस्मयोः ।
जिनशासनानुरागी विरागी दोषवस्तुषु ॥ ४० ॥
विवेक-रविरस्यपुः स्फुरति स्मातिनिर्म्मलः ।
सन्तोषाख्या मामसार्त्री निराविततमस्ततिः ॥ ४१ ॥

ठकुरक्षोमनदेवसामयो परिणीतवान् ।
संतोषभूषिता जाता सर्वोपात्या तयोः सुता ॥ १५ ॥
श्रीसर्वज्ञपदांबुजार्चनरतिः संघात्तपुण्योन्नतिः
किंचिन्मीलितमानसीयकमरसस्प्नोन्तस्त्रीसे मतिः ।
मन्त्राचेतसमुक्तसद्‌गुरुनतिर्विस्तीर्णदानस्थिति-
निःसन्देशकतपोविभानवसतिर्यस्या गुणैः संगतिः ॥ १६ ॥
दाक्षिण्योदधिमांडसालिकपसमंत्रस्य पुत्रोपरो
धर्मोद्दामनरामणीरिह यशःपालाभिधः सुकृती ।
पण्यस्यापि स केवलेन महती मांडस्य माता कृता
श्रीमाय चरितमतो जिनपतिं येनात्र धर्मस्य च ॥ १७ ॥
मोडसालिपशःपालस्याभवज्जयदेविका ।
श्रीपार्श्व-श्रीजयमुखैः प्रेयसी श्रयसी गुणैः ॥ १८ ॥
धर्मर्थतपोऽनन्तः सवरिताश्रयो गुणः ।
मानंदमादिनः पित्रोरन्योन्यं प्रीतिशालिनः ॥ १९ ॥
आद्यः सुतः संचितधर्मकर्मा विवेकचेतमाजनि पार्श्वदेवः ।
अम्यर्थन
श्रीरुः प्रकल्पितश्रीजिननामसेवः ॥ २०
अन्यो बभूवाविजनामधेयः कलाप्यवदातचरितपवीतः ।
श्रीपर्यतामगुणगुरीणः श्रवेनमण्डपश्रीहरदेवदारः ॥ २१ ॥
श्रीजिनवरमनियुग श्रीजिपूर्णोमिश्रापी
[सुमातिमकारिमयुग्मयुग तिथिविसम ।
नागव ए जिन-गुरुरामदर्शनमहपना-]
न्यानीकीर्त्यादु मनुजः पमरुमाप्त्या बभूव ॥ २२ ॥
पापोदय मंत्र गगधीमालिका प्रिया ।
धनाः नीतलालेन मद्भुं निर्मलाजनं ॥ २३ ॥
धर्माद्वन्माविनदनरवा संसारती नाम बभूव यही ।
गुरुर्दिवेशाउत्तवनागरा नर्मदारे भूमिमती सद्‌पीः ॥
इतीव भुजारेवासवाललवलतानां ।
अजायत सदाचार मनन्यपूर्वता ॥ २४ ॥
ज्ञानाज्ञपिह तेनी नार्थेकार्मैम...

बभूव प्रेयसी तस्य पूर्णादेवीति नामतः ।
विनीतविनया नित्यमौचित्यप्रियकारिणी ॥ २७ ॥
तदनु तनयो द्वितीयः समजनि धनसिंहनामको विनयी ।
निर्म्मलकलाकलापप्रेमश्रीशालिरभिरामः ॥ २८ ॥
नाम्ना धांधलदेवीति संजज्ञे तस्य गेहिनी ।
पुण्यार्जनोर्जितस्त्रपा श्लाघ्यकर्म्माभिरंजिका ॥ २९ ॥
ततस्तृतीयोजनि रत्नसिंहः संतापकारिव्यसनेभसिंहः ।
दूरं परित्यक्तविरुद्धसंगः श्रीमज्जिनेंद्रक्रम-पद्म-भृंगः ॥ ३० ॥
तस्याजनिष्ट दयिता नाम्ना रत्नदेविका ।
पेथुकाख्या तयोः पुत्री समस्तानंददायिनी ॥ ३१ ॥
अनन्यसौजन्यजनानुवर्त्ती विवेकलीलोज्ज्वलचित्तवृत्तिः ।
सार्वत्रिकौचित्यविधिप्रवीणो जज्ञे जगत्सिंहसुतश्चतुर्थः ॥ ३२ ॥
पत्नी जाल्हणदेवीति नाम्ना तस्य समजनि ।
कुशाग्रतुल्यैकमती प्रधान-विनयान्विता ॥ ३३ ॥
सोहकाख्या ततः पुत्री बभूव प्रियवादिनी ।
यया शीलमदैः शुद्धैः पुण्यवल्ली प्रवर्द्धिता ॥ ३४ ॥
पत्नी ततोजायत पल्हणस्य माणिक्यमालास्फुरदंशु-दीप्ता ।
जिनोपदेशश्रुति-कर्णसारा कृपा-प्रपा माणिकिनामधेया ॥ ३५ ॥
समजनि तयोस्तनूजो वरसिंहनामा समस्तगुण-पात्रं ।
निखिलस्वकुटुंबधुरा-धुरंधरः स्मित-मधुरभाषी ॥ ३६ ॥
बभूव प्रेयसी तस्य धनदेवीति विश्रुता ।
दाक्षिण्योज्ज्वलशीलेन सर्वेषां मोददायिनी ॥ ३७ ॥
अजायत ततस्तस्याः शीलालंकरणाः सुताः ।
कर्पूरदेवी-भोपलदेव्यौ धील्हणदेव्यपि ॥ ३८ ॥
अभूद् देवकुमारस्य प्रेयसी छाडिकाभिधा ।
पतिप्रवासमाचार-चातुर्योर्जितसद्यशाः ॥ ३९ ॥
कुमारपालसुतोभूत् पितुराज्ञोपवत्सयोः ।
जिनाज्ञासमनुरक्तो विरागी दोषवस्तुषु ॥ ४० ॥
विवेक-रविरन्येषुः दुरस्ति ख्यातिनिम्नगः ।
सपोषाया मानसाब्जो विज्ञाविततमस्तविः ॥ ४१ ॥

ठक्कुरधीमनदेवश्रामको परिणीतवान् ।
संतोषभूषिता भार्या संतोषाख्या तयोः सुता ॥ १५ ॥

श्रीसर्वज्ञपदांबुजार्चनरतिः संप्राप्तपुण्योन्नतिः
निश्चिन्तीकृतमार्गणीघ्रभरसत्कीर्तिश्रीशीले मतिः ।
सत्पात्रेषु समुल्लसद्गुरुतरश्रीविश्रीर्णदानस्थिति-
निःशल्यैकतपोविधानमवधिर्धन्या गुणैः संगतिः ॥ १६ ॥

प्रातिभ्योऽधिभाण्डशालिकपदसर्वत्रस पुत्रोपरो
धर्मोद्दामनयप्रवीणिरिह धर्मधामभिधः सुधीः ।
यस्यासापि न केवलेन महती भोगस्य श्लाघा कृता
श्रीमार्य चरित्रसार्ता जिनपति येनात्र धर्मस्य च ॥ १७ ॥

भाण्डशालिकधनपालस्वामस्वप्रदेविका ।
औदार्य-शीलसद्गुणैः मेघसी मेघसी गुणैः ॥ १८ ॥

धर्मकर्मपोषतनूजाः सचरित्राश्रमो गुणैः ।
मानवदामिनः पित्रोरन्योन्यं प्रीतिशालिनः ॥ १९ ॥

आद्यः सुतः संमितधर्मकर्मा विवेकयोद्धमात्मनि पार्श्वदेवः ।
अभ्यर्थन मीठः प्रकल्पितश्रीजिननाथसेवः ॥ २० ॥

अन्यो बभूवाभिधनामधेयः कलाप्यधर्मपात्रितचित्तपीठः ।
सप्तिबसंतानपुरपुरीयः कारोदमलक्ष्मीहृदयैकहारः ॥ २१ ॥

धर्मोपितवाचरणनिपुणः प्रीतिपूर्वोमितरूपी
[सुधाभिस्पार्शितगुरुगुणः सिद्धिदेवम ।
गोत्रधरो मिम-गुरुपदाम्बर्चनप्रकृत्येषा-]
स्तार्थीपीकदन्तु वसुवः परत्माख्यो बभूव ॥ २२ ॥

पार्श्वदेवस्य संजाता पद्मश्रीमामिका प्रिया ।
यस्याः पतिव्रतात्वेन स्फुटं निर्मलीकृतं ॥ २३ ॥

अपरावरस्योचितकल्पलता मंदोदरी नाम बभूव पत्नी ।
शुरद्दुमिवैकोऽन्नमावपात्र लसेभिरे मूर्तिमतीव लक्ष्मीः ॥ २४ ॥

हरेरिव सुमारंभसत्तारलनपात्रयोः ।
अजार्यव सदाचार-गुरुमारधुरंधराः ॥ २५ ॥

मयचोत्रमिह तेषां पार्श्वकुमाराभिधो गुणैः प्रथमः ।
विनयकुमारनाकः पितृप्रायापापमप्रधनः ॥ २६ ॥

यत्कृत्योद्देशपत्रं सुरसपरिमलोद्गारसारं वितेने
स निःसंशयमधु मुद मुनि-मधुपा ! भास्करं भाष्यकारं ॥ ३ ॥
श्रीकल्पाध्ययनेऽस्मिन्स्थविरश्रीआर्यभाष्यपरिकलिते ।
विषमपद-विवरणकृते श्रीचूर्णिकृते नमः कृतिने ॥ ४ ॥
श्रुतदेवताप्रसादादिदमध्ययनं विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मया तेन प्राप्नुयां बोधिमहममलां ॥ ५ ॥
गम-नय-गभीरनीरश्चित्रोत्सर्गापवाद-वादोर्मिः ।
युक्तिशत-रत्नरम्यो जैनागम-जलनिधिर्जयति ॥ ६ ॥

श्रीजैनशासन-नभस्तल-तिग्मरश्मिः श्रीसद्म-चान्द्रकुल-पद्मविकाशकारी ।
स्वज्योतिरावृतदिगम्बरडम्बरोऽभूत् श्रीमान् धनेश्वरगुरुः प्रथितः पृथिव्यां ॥ ७ ॥

श्रीमच्चैत्रपुरैकमण्डनमहावीरप्रतिष्ठाकृत-
स्तस्माच्चैत्रपुरप्रबोधतरणेः श्रीचैत्रगच्छोऽजनि ।
तत्र श्रीभुवनेन्द्रसूरिसुगुरुर्भूभूषणं भासुर-
ज्योतिः सद्गुण-रत्न-रोहणगिरिः कालक्रमेणाभवत् ॥ ८ ॥

तत्पादाम्बुज-मण्डनं समभवत् पक्षद्वयीशुद्धिमान्
नीर-क्षीरसदृक्षदूषण-गुण-त्याग-ग्रहैकव्रतः ।
कालुष्यं च जडोद्भवं परिहरन् दूरेण सन्मानस-
स्थायी राजमरालवद् गणिवरः श्रीदेवभद्रप्रभुः ॥ ९ ॥

तस्याः शिष्यास्त्रयस्तत्-सरसिरुहोत्संगशृंगार-भृंगा
विध्वस्तानंगसंगाः सुविहितविहितोत्तुंगरंगा बभूवुः ।
तत्राद्यः सच्चरित्रानुमतिकृतमतिः श्रीजगच्चन्द्रसूरिः
श्रीमद्देवेन्द्रसूरिः सरलतरलसच्चित्तवृत्तिर्द्वितीयः ॥ १० ॥

तृतीयशिष्याः श्रुत-वारि-वार्धयः परीपहाक्षोभ्यमनः-समाधयः ।
जयन्ति पूज्या विजयेन्दुसूरयः परोपकारादिगुणौघभूरयः ॥ ११ ॥

प्रौढं मन्मथ-पार्थिवं त्रिजगतीजैत्रं विजित्येयुषां
येषां जैन-पुरे परेण महसा प्रक्रान्तकान्तोत्सवे ।
स्थैर्यं मेरुरगाधतां च जलधिः सर्वंसहत्वं मही
सोमः सौम्यमहर्पतिः किल महत् तेजोऽकृत प्राभृतं ॥ १२ ॥
वाचं वाचं प्रवचनवचो-वीरुधां विनेय-
क्षेमाढ्ये सुपरिमलिते धर्मसाम्राज्य-सीरैः ।

मावत्रवतुरंगमांगवरक्षाः संपत्तवोत्सूर्जिता
कुम्पत्कुम्भकविम्बधर्मकमुगीदक्ष–वचकं यौवनं ।
मे[घु]मेव चाञ्चला–युवि–चक्र चैतत् तथा जीवितं
मत्वैवं जिनधर्मकर्म्मणि मतिः कार्या नरैः शाश्वते ॥ ४१ ॥
सोर्नवसुरागिवानो धर्म्मोपि जायते सुखात् ।
सुखं च पुत्रकार्यानं तत् कार्यः पुत्रकोपमः ॥ ४३ ॥
पुत्रकं लेलयामास चक्षुः धर्मोपदेशबद्धः ।
संतोषमाप्याः सेदन पत्तनभ्रावसंयुतः ॥ ४४ ॥
प्रोषन् यावदसौ विमर्षि तपनः प्राची–पुरंध्री–मुखे –
कांतिम्पत्करिता सुवर्णतिलकश्रीसंनिभं विभ्रमं ।
श्रीमानेवनिभस्य चारु चरितं तावत् कथामर्थकृत्
संपादय विचार्यमाणमनघप्रज्ञैः सदा कोविदैः ॥ ४५ ॥

[११६] ४९. आवश्यकचूर्णि (प्रथम खण्ड) प २४४; ११ × २३

[११९] ४६ बृहत्कल्पवृत्ति (तृतीय खण्ड) by क्षेमकीर्ति प १–३३५ ११ × २

End:—

इति श्रीकल्पटीकायां षष्ठ उद्देशकः समाप्तः ॥

मंत्री–संवर्म–मूके सुरवरमहापीठिका–स्कन्धबंधे
दुर्गादेशोर्ध्व–शाले प्रवरकुसुमसमैः सूत्र–निर्युक्ति–वाक्यैः ।
सत्रि भाष्यार्थ–सार्थोयुतफलकलिते कल्प–कल्पद्रुमेऽस्मिन्–
माकर्षु पल्लवाला–फलनिवहसमाकृष्टीवात्र टीका ॥ १ ॥
समाप्ता चेयं सुखावबोधा नाम कल्पाध्ययनटीका ॥
सौवर्णा विविधार्थ–रत्नकलिता एते षडुद्देशकाः
श्रीकल्पेऽर्थ निधौ मताः सुकृतिना संगीत–दुःस्थापदे ।
दृष्टा चूर्णि–सुनीजकाक्षरतति कृत्याथ गुर्वाज्ञया
स्थाने स्थानममी मया स्व–परयोर्थे स्फुटार्थीकृताः ॥ १ ॥
श्रीकल्पसूत्रममृतं विबुधोपयोगयोग्य जरा–मरण–दारणदुःखहारि ।
धर्मोद्धृतं मति–मथा मथितात् श्रुताब्धेः श्रीभद्रबाहुगुरवे प्रणतोऽस्मि तस्मै ॥१॥
यनेदं कल्पसूत्रं कमलमुकुलवत् कोमलं मञ्जुलामि–
र्गोभिर्दोषापहाभिः स्फुटविषयविभागस्य संदर्शिकाभिः ।

येः क्षेत्रयैः शुचिगुरुजनाम्नायगाढ़–सारणीभिः
 सिक्त्वा ठेने शुभनहृदयानि सज्ज्ञान–सस्यं ॥ १३ ॥
येरप्रमत्तैः शुभमप्रगापवर्गसमापाय कर्त्ति लपरव ।
 वसुस्पष्टस्यायमबोधमार्गसत्पूरुषः सत्त्व–धनैरसाधि ॥ १४ ॥

किं बहुना ! । स्मोरस्नामसुखया यया यनखिर्य विर्षमरार्मदर्द
 या निःदोषविशेषविघ्नघनगायेतमभस्कारिणी ।
 तस्मां श्रीविजयेंदुसूरिसुगुरोर्निष्कृतिमाया गुण–
 मेभेः स्याद् यदि वासनाखवक्त्रो विदः स वाचांपतिः ॥ १५ ॥

तस्यापि–पंकज–रजःपरिपूतशीर्षाः शिष्यास्तयो दधति संप्रति गच्छभारं ।
श्रीवज्रसेन इति सद्गुरुरथविमोत्र श्रीपद्मचन्द्रसुगुरुस्तु ततो द्वितीयः ॥ १६ ॥

 सार्वीयीकृतयां विशेषपरमाणुरनणुसाखेऽस्मिन् ।
 श्रीक्षेमकीर्त्तिसूरिर्निर्ममे विवृतिमस्पमतिः ॥ १७ ॥
 श्रीविक्रमतः क्रमति नयनाग्नि–गुणेंदुपरिमिते वर्षे ।
 ज्येष्ठश्वेतदशम्यां समर्थितैषा च हस्तार्के ॥ १८ ॥
 प्रथमादर्शे लिखिता नयप्रभप्रभृतिभिर्यतिभिरेषा ।
 गुरुतरगुरुभक्तिभरोद्वहमानैः नमितशिरोभिः ॥ १९ ॥

इह च । सूत्रादर्शेषु यतो भूयस्यो वाचना विलोक्यते ।
 विषमाश्च भाष्यगाथाः प्रायः स्वल्पाश्च चूर्णिगिरः ॥ २० ॥
 ततः–सूत्रे वा भाष्ये वा यन्मतिमोहान्मयाऽन्यथा किमपि ।
 लिखितं वा विवृतं वा तन्मिथ्या दुष्कृतं भूयात् ॥ २१ ॥

Colophon—

संवत् १५५१ साह् आसधरसुतसाहु॰ श्रीरत्नसीहसुतलेखनाक्षेपोर्यं वर्य (र्थं)
कल्पवृत्तिपुस्तकं निजपक्षे कारापितं लिखापितं च ॥ शुभं भवतु ॥

४४ दशवैकालिकवृत्ति by तिलकाचार्य प २४०, १०″×२½

End.—

इति श्रीतिलकाचार्यविरचितायां दशवैकालिकटीकायामुत्तरचूलिकाव्याख्या
समाप्ता ।

 तीर्थे वीरविभोः सुधर्मगणभृत्संतानपाथोनिधि
 प्रारिष्ठोऽभवचन्द्रगच्छ–जलधि–मोह्लास–शीतद्युतिः ।
 साहित्यागम–तर्क–लक्षण–महाविद्यापगा–सागरः
 श्रीचन्द्रप्रभसूरिरद्भुतमतिर्वादीभ–सिंहोऽभवत् ॥ १ ॥

कप्पचुण्णी छट्टे वुसमासियविवि–सुत्त–निज्जुत्ती ।
उवएसमाल–नवमावपणाण दो पुत्थया रम्मा ॥ २४ ॥
तह पंचासगवित्ती सुत्तं लिहिय च नवमयं वय ।
पिंडविसुद्धीवित्ती पढमयपच्चासगस्स तहा ॥ २५ ॥
चुण्णी जसदेवसूरिरइया तह सुयवीरचरियं च ।
रयणचूडकहा वि य दसमंमि य पोत्थयंमि फुडं ॥ २६ ॥

अन्यच सिद्धमार्यापि रावमलमियामिका ।
कदाचित् विषमारम्भैतया चोचे मिश्रो वरः ॥ २७ ॥
भगवतीपुस्तके रम्ये कार्ये मत्पुण्यवृद्धये ।
तेन तदुपनात् पूर्वं कारितं पुस्तकद्वयं ॥ २८ ॥
एकत्र भगवतीसूत्र द्वितीये वृत्तिरुत्तमा ।
लेखिता चारुवर्णाढ्या मोक्षमार्गोपरम्पा ॥ २९ ॥

संवत्सरे मुनि–वसु–स्मरवेरिसंख्ये श्रीमत्पुरेऽणहिल्लपाटकनामधेये ।
पृथ्वी च शासति नृपे जयसिंहदेवे निष्पादितः प्रवरपुस्तकवर्ग एषः ॥ ३० ॥

श्रीशालिभद्राभिधसूरिशिष्यश्रीवर्धमानप्रभुपादपद्मे ।
द्विविरचकारसुर्पा ततः श्रीचक्रेश्वराचार्यविशिष्टमार्भा ॥ ३१ ॥
समर्पितः पुस्तकवर्ग एष निरंतरं शोधन–वाचनाय ।
इह च तस्मिन्नगत सुवर्णे सत्पुस्तक राजति वाच्यमानं ॥ ३२ ॥

यावत्सभोगगणगताः शशि–भानु–तारा राजंति लोकतिमिरं सततं क्षिपंतः ।
यावद् भुवः सुरगिरिश्च चकास्ति तावत् श्रीपुस्तको विजयतामिह पठ्यमानः ॥३३॥

Colophon:—

संवत् ११८७ वर्षे कार्तिकसुदि २ लिखित भगवतीविशेषवृत्तिपुस्तक श्रीचक्रे-श्वरसूरीणां मे० सिद्धश्रावकस्य ।

Added in different hand:—

श्रीवीरप्रभसूरीणां भे० रामदेवादीनां ॥ छ ॥

[१२९] ४६ (१) सूत्रकृताङ्ग (मूल) प १–४१ ३३×२
(२) ,, निर्युक्ति प ४१–४५
(३) ,, टीका by शीलाचार्य प ४५–३०३

End:—

समाप्ता चेयं सूत्रकृद्वितीयांगस्य टीका । कृता चेयं शीलाचार्येण वाहरि गणिसहायेन ।

यो व्यवहारमार्गनिपुणत्वम पापकर्म-पटलक्षयक्षम ।
उत्तराध्ययनवृत्तिपुस्तकं ज्ञानभक्तिवशगः समुत्कमे ॥ ९ ॥
किं बहुना च। स स्वं धर्मस्थानेष्वयोजयद् बहुशः ।
पद्मावसं चंदनक-गुणम-हृद्यमानरत्नचितः ॥ १० ॥
श्रेष्ठी धरदेवाख्यः समभूत् लक्ष्मीरतिप्रिया यस्य ।
लक्ष्मीः शौरेरिव द्वयधारिणी चारुरूपाख्या ॥ ११ ॥
तयोश्च पुत्रः समभूत् मतिमान् सिद्धाभिधः पुण्य-धनैकधामा ।
चारुचरित्रो गुणिपक्षपातो(ती) धीरः कृतज्ञो रविकोविदश्च ॥ १२ ॥
यशोधरो यो जिनराजधर्मे पद्मोपमश्चके जिनमन्दिरेषु ।
योऽकम्पमभ्योंबुनिवत् सुमेधा यो धनदोऽपेऽप्रतिमतो गुणैः सौ ॥ १३ ॥
दृढप्रतिज्ञः मतिपक्षकार्ये दाक्षिण्यपाथोनिधिरस्तदोषः ।
धर्मानुवर्त्तित्वपयोदकल्पः सदा सदाचारपरायणो यः ॥ १४ ॥
भगिनी यस्य चाँपनी   रसीलापयवेधिका ।
जिनभक्तास्था यशोरावपालनांपा (?) तथा परा ॥ १५ ॥
यस्य कुपितागपवनचालस्योऽपि प्रकम्पते लोकैः ।
पूर्वनिवासापेक्षाप्रक्षेम मधुराक्षपुरीयः ॥ १६ ॥
द्वे भार्ये यस्य संजाते धर्माधारवमानघे ।
राजमतीतिनामैका जिनदेवी द्वितीयका ॥ १७ ॥
धीरदत्तोपसरणारम्भः सूनवो धीरिका-जसहीमिमस्तवः पुत्रिकाः ।
यस्य जाताः सदाचारिमार्गे रताः सर्वलोकेप्रियत्वेनाप्रपायादाः ॥ १८ ॥
अन्यान्यदा सिद्धपिता स्वकीयं पर्यन्तमासन्नतरं प्रपश्य ।
परत्र पाथेयमतो विधातुं सिद्धाभिधं पुत्रमिदं जगाद ॥ १९ ॥
मयोक्तपत्रे वत्स । धरेण्यतीर्थयात्रासु संघे जिनराजवेश्मनि ।
निसेपतः पुस्तकलेखनेषु वित्तं नियोज्यं भवता यथेच्छ ॥ २० ॥
अथासौ कुरुते तातो सर्व मंगल धार्मिकं ।
पुस्तकेषु पवित्रेषु श्रद्धया पठनीलिखाय ॥ २१ ॥
तत्र च गंगा सूत्राङ्गविधी सटुत-निर्युक्ती ।
यह च उपासकदशाद्यंगचतुष्काणि विवीक्षो ॥ २२ ॥
यह श्रोचार(?)चतुष्टं निधी रायपसेणपचहुयं ।
यह कृष्णहुत-मासा यशस्वा पत्रमे च तुष्टो ॥ २३ ॥

कप्पचुन्नी छट्ठे सुसपाक्खियविसि—सुत्त—निजुत्ती ।
उवएसमाळ—भवभावणाण दो पुत्थया रम्मा ॥ २४ ॥
तह पंचासगवित्ती सुत्तं लिहियं च नवमयं पय ।
पिंडविसुद्धीवित्ती पउमयपचासगस्स तहा ॥ २५ ॥
चुन्नी जसदेवसूरिरइया तह छउमवीरचरियं च ।
रयणचूडकहा वि य दसममि य पोत्थयमि कुडं ॥ २६ ॥
अन्यच्च सिद्धमार्पोपि रामनलमिधानिका ।
कदाचिद् विबमाराव्येषया बोधे निजो वरः ॥ २७ ॥
भगवतीपुस्तके रम्ये कार्ये मत्पुण्यहेतवे ।
तेन तद्वचनात् तूर्णं कारित पुस्तकद्वय ॥ २८ ॥
एकत्र भगवतीसूत्र द्वितीये वृत्तिरुज्वला ।
लेखिता वाचनार्थाख्या मोक्षमार्गावरप्रपा ॥ २९ ॥
संवत्सरे मुनि—वसु—स्मरवैरिसंख्ये श्रीमत्सुरेऽणहिलपाटकनामधेये ।
पृथ्वी च शासति नृपे जयसिंहदेवे निष्पादितः प्रवरपुस्तकवर्ग एषः ॥ ३० ॥
श्रीशालिभद्राभिधसूरिशिष्यश्रीवर्द्धमानप्रभुपादपद्मे ।
इंदिदिराकारजुषां ततः श्रीचक्रेश्वराचार्यविशिष्टनाम्नां ॥ ३१ ॥
समर्पितः पुस्तकवर्ग एष निरंतरं शोभन—वाचनाय ।
इदं च सम्यग्भगवतं सुवर्णं सत्पुस्तकं राजति वाच्यमान ॥ ३२ ॥
यावज्जमोगगनगाः शशि—भानु—तारा राजंति लोकतिमिरं सततं क्षिपन्तः ।
यावद् ध्रुवः सुरगिरिश्च चकास्ति तावत् श्रीपुस्तको विजयतामिह पठ्यमानः ॥३३॥

Colophon:—

संवत् ११८७ वर्षे कार्तिकसुदि २ लिखित भगवतीविशेषवृत्तिपुस्तक श्रीचक्रेश्वरसूरीणां श्रे० सिद्धनागकस्य ।

Added in different hand —

श्रीवीरप्रभसूरीणां श्रे० रामदेवादीनां ॥ छ ॥

[१२५] ४६ (१) सूत्रकृताङ्ग (मूळ) प १–४१ ११×२
(२) ,, निर्युक्ति प ४१–४५
(३) ,, टीका by शीलाचार्य प ४६–१०३

End:—

समाप्ता चेयं सूत्रकृतद्वितीयांगस्य टीका । कृता चेयं शीलाचार्येण वाहरिगणिसहायेन ।

यो व्याख्यायद्दर्शितपथ्युदर्शं पापकर्म–पटलक्षयधर्मं ।
उत्तराध्ययनवृत्तिपुस्तकं ज्ञानभक्तिवशगः समुच्चये ॥ ९ ॥
किं बहुना यः स स धर्मज्ञानेष्वयोजयद् बहुशः ।
पद्माकरस्य वदनक–गुणन–सद्ध्यानरतचित्तः ॥ १० ॥
श्रेष्ठी धरदेवाख्यः समजनि लक्ष्मीरतिर्भिधा तस्य ।
लक्ष्मीः सौरीव हृदयधारिणी चारुरूपाख्या ॥ ११ ॥
तयोश्च पुत्रः समभूत् प्रसिद्धः सिद्धाभिधः पुण्य–धनैकधामा ।
धारेयवाक्यो गुणिपक्षवर्त्ता(वता) धीरः कृतज्ञो रतिकान्तरूपः ॥ १२ ॥
चक्षुरिवे यो जिनराजधर्मे धर्मोपचक्रे जिनमंदिरेषु ।
लोकत्रयस्योपकृतिं सुमेधा यो राजलोकेऽभिमतो गुणैः स्वैः ॥ १३ ॥
रत्नसिंहः सचिवप्रकार्ये दाक्षिण्यपाथोनिधिरस्तदोषः ।
दानांबुवर्षिकरयोरकरूपः सदा सदाचारपरायणो यः ॥ १४ ॥
भगिनी यस्य धाम्मिनी राजीनाम्नासदेविका ।
जिनमताख्या यशोराजपाश्वकांपा (?) तथा परा ॥ १५ ॥
यस्य सुपितृपरम्पराजन्मोऽपि प्रकल्पते लोके ।
पूर्णिमासापेक्षाक्रमेन मन्नाहरपुरीयः ॥ १६ ॥
द्वे भार्ये तस्य संजाते पत्याज्ञारतमानसे ।
राजमतिरभिधानैका भियादेवी द्वितीयका ॥ १७ ॥
धीरदर्पोपसरपाण्डयः सुतधो धीरिका–जासहीप्रिप्रमुखाः पुत्रिकाः ।
तस्य जाताः सदाचारमार्गे रताः सर्वलोकैरप्यर्थेतःमनभावहाः ॥ १८ ॥
अन्यान्यदा सिद्धपिता स्वधीर्व पर्वतमासन्नवरं प्रमत्त ।
परत्र पाथेयमतो विशुद्धः सिद्धाभिधं पुत्रमिदं जगाद ॥ १९ ॥
मध्येऽवसे वत्स ! वरेण्यतीर्थयात्रासु संघे जिनराजवेश्मनि ।
विशेषतः पुस्तकलेखनेषु वित्त नियोज्यं भवता यथेच्छं ॥ २० ॥
अथासौ पुण्यते याते स्वस्य संघस्य साधिकं ।
पुस्तकेषु पवित्रेषु चस्वर्वलेख्यमङ्गीकृतम् ॥ २१ ॥
तत्र च येना सूत्रकृतांगनिर्ची धमुख–निर्युक्ती ।
तद च उपासकदशादिहांगसूत्राणि विनीत्तौ ॥ २२ ॥
तद ओघनिर्(ध)युक्तं निचि राजप्रश्नेयत्वमहुर्तं ।
तद कल्पसूत्र–भाषा नवरचय पंचमे च पुण्यो ॥ २३ ॥

कप्पचुण्णी छट्ठे दुसयालियविवि–सुत्त–निज्जुत्ती ।
उवएसमाल–भवभावणाण दो पुत्थया रम्मा ॥ २४ ॥
तह पंचासगवित्ती सुत्तं लिहियं च नवमय एय ।
पिंडविसुद्धीवित्ती पढमयपंचासगस्स तहा ॥ २५ ॥
चुण्णी जसदेवसूरिरइया तह छट्ठयस्स कम्मरिय च ।
रयणचूडकहा वि य दसमंमि य पोत्थयंमि कुड ॥ २६ ॥

अन्यच सिद्धमार्योपि रामसम्मतिमानिका ।
कदाचिद् दिवमाराध्यैतया बोधे भिन्नो वरः ॥ २७ ॥
भगवतीपुस्तके रम्ये कार्ये मनुष्यदेवके ।
तेन वडूचमात् पूर्ण कारितं पुस्तकद्वय ॥ २८ ॥
एकत्र भगवतीसूत्र द्वितीये वृत्तिरुज्ज्वला ।
छेकिता चारुवर्णाख्या मोक्षमार्गोदरप्रपा ॥ २९ ॥

संवत्सरे मुनि–वसु–स्मरवैरिसंख्ये श्रीमत्पुरेऽणहिल्लपाटकनामधेय ।
पृथ्वीं च शासति नृपे जयसिंहदेवे निष्पादितः प्रवरपुस्तकवर्ग एषः ॥ ३० ॥

श्रीशालिभद्राभिधसूरिशिष्यश्रीवर्धमानप्रभुपादपद्मे ।
इंदिंदिराकारजुषां ततः श्रीचक्रेश्वराचार्यविशिष्टनाम्नां ॥ ३१ ॥
समर्पितः पुस्तकवर्ग एष निरंतरं शोधन–वाचनाय ।
इह च सम्यग्गतं सुवर्णं सत्पुस्तकं राजति वाच्यमान ॥ ३२ ॥

यावन्नभोंगणगताः शशि–भानु–तारा राजति लोकतिमिरं सततं क्षिपन्तः ।
यावद् ध्रुवः सुरगिरिश्च चकास्ति तावत् श्रीपुस्तको विभवतामिह पठ्यमानाः ॥३३॥

Colophon—

संवत् ११८७ वर्षे कार्तिकसुदि २ लिखित भगवतीविशेषवृत्तिपुस्तक श्रीचक्रेश्वरसूरीणां श्रे० सिद्धभावकस्य ।

Added in different hand.—

श्रीवीरप्रभसूरीणां श्रे० रामदेवादीनां ॥ ७ ॥

[१२९] ४६ (१) सूत्रकृताङ्ग (मूल) प १–४१ ११×२"
(२) ,, निर्युक्ति प ४१–४५
(३) ,, टीका by शीलाचार्य प ४६–३०३

End—

समाप्ता चेयं सूत्रकृतद्वितीयांगस्य टीका । कृता चेयं शीलाचार्येण वाहरिगणिसहायेन ।

यदवाप्तमत्र पुण्यं टीकाकरणे मया समाप्तिमता ।
तेनापेतत्तमस्को भव्यः कल्याणभाग् भवतु ॥ ग्रंथाग्रं ११९५०

Colophon.—

संवत् १४५४ वर्षे माघशुदि ११ सोमे अद्येह श्रीस्तम्भतीर्थे लिखितमिदं पुस्तकं चिरं नंदतात् । शुभं भवतु ।

श्रीकायस्थविशालवंशगगनादित्योऽत्र ज्ञानाभिधः
संजातः सचिवाग्रणीर्गुरुमतः श्रीस्तम्भतीर्थे पुर(रे) ।
तत्सूनुर्लिखनक्रियैककुशलो भीमाभिधो मन्त्रिराट्
तेनायं लिखितो मुधावलिमनःप्रीतिप्रदः पुस्तकः ॥ १ ॥

यादृशं etc. । शुभं भवतु श्रीसंघस्य लेखक–पाठकयोश्च ।

Pras'asti of the Donor—

ओं नमः सर्वज्ञाय ।

प्राग्वाटवंशमुकुटः श्रेष्ठी शांगाभिधः समजनिष्ट ।
अचरचति स्म धरायां धनदं यः स्वीयधननिकरैः(चयैः) ॥ १ ॥
पद्मस्य विमलशीला जाता पत्नी च गउरदेवाख्या ।
निःसीमरूपसंपल्लक्ष्मीरिव वासुदेवस्य ॥ २ ॥
श्रीमकदेवीसंज्ञा सकलभुवनवर्णनीयगुणकलिता ।
अभवत् तयोस्तनूजा जिनपूजाधा(ध्या)नतचित्ता ॥ ३ ॥
विमलयमशीलसुभगा नूनं या सुलसशीलचरितेन ।
चिरवीतामपि सीतां निरंतरं स्मारयत्येव ॥ ४ ॥
तामुपयेमे सुकृती भूंभुव(क) इति विश्रुतो विमलबुद्धिः ।
ठक्कुरकाजमभार्यारामश्रेणीमसूतयदुदम्भा ॥ ५ ॥
श्रीजिनशासन-नभो-भानुश्रीदेवसुंदरगुरूणां ।
श्रीमकदेवी वाचं श्रुत्वा पीयूषदेश्यमुपदेशं ॥ ६ ॥
मत्वाऽसारतरं धनं धनरूपं लिप्युर्निजश्रद्धया
वेदेषूदधि–शीतदीधितिमिते [१४५४] संवत्सरे वैक्रमे ।
लक्ष्मीवेश्मपणाशिनाविजमते श्रीस्तम्भतीर्थाभिधे
रंगीलीलिपदेवकुलवरं श्रीसूत्रवृत्त्यात्मकं ॥ ७ ॥
मार्तंडामितमेतद् विरचितचतुर्वर्णसंघार्थितेषु
संख्यावद्भिर्मुनीन्द्रैरहमहमिकया वाच्यमाने चिरं हि ।
यावत् कामिरैश्च कूजनिमिलनगणश्रीधरश्रीवसुधर्मं
भवश्रीहेतुभूतं भवभयमथनं जैनमेतच्च धीयात् ॥ ८ ॥ छ । श्री ।

[१०२] ४७ विशेषावश्यकवृत्ति (प्रथम खण्ड) ग्रं १४००० प ३११; १२½×२″

Colophon:—

साधुरत्नसीह–साधुकुमरसीहाभ्यां लिखापितं ।

उपा० श्रीउदयधर्मेण सं १५०८ वर्षे श्रीपत्तने वाचयांचक्रे ।

On the board:— साधुरत्नसीहसत्कं

[८४] ४८. मल्लिनाथचरित by विनयचन्द्र प १–१००

[१२३] ४९. महावीरचरित (प्रा) by गुणचन्द्रगणि प ३४८,११×२

[३१] ५० ज्ञाताधर्मकथा ग्रं ५५०० त्रुटित प १५९, ११½×२

५१ सूत्रकृताङ्ग (सवृत्ति) त्रुटित ११½×२

[९१] ५२. (१) उत्तराध्ययनलघुवृत्ति (सुखबोधा) by नेमिचन्द्र (अपूर्ण) प १–२८१ ११½×२″

On the board:— सा लोहदेव आसाधरसत्क

(२) उत्तराध्ययन (मूल) प २९०–३१९

Added in later hand:—

श्रीमत्श्रीबृहत्तपागच्छे भट्टारकश्रीरत्नाकरसूरिसंताने भट्टारकश्रीजयतिलकसूरि पट्टप्रभाकरभट्टा० श्रीरत्नसिंहसूरिशिष्यभट्टा० श्रीउदयवल्लभसूरि–श्रीज्ञानसागरसूरि महत्तरा श्रीधर्मलक्ष्मीगणिनीप्रमुखपरिवारस्य वाचनाय पुस्तकमिद । श्रीउत्तराध्ययन-सूत्रवृत्तिप्र प १ लाभ

संवत् १५१६ वर्षे १५ रवौ मार्गशीर्षमासस्येवह श्रीमत्प्रह्लादनपुरपत्तने पात० श्रीमत्रिसूरविजयराज्ये पं० मुनितिलकगणि–पं० उदयसागरगणिभ्यां शोधितमिदं परं तथापि विद्वद्भिः शोध्यं ॥

[१०] ५३ आवश्यकवृत्ति (प्रत्याख्यानपर्यन्त) by हरिभद्रसूरि. त्रुटित प ५११ २१½×२

Praśasti of the Donor—

मिःसीमदानोद्यतविविधसत्कीर्तिकल्लोलिमीमिः

स्वर्गागाया प्रवाहैरिव विशदमिदं संगमोत्कंठये(थे)तः ।

काळ्येव प्रयांसोपपरिहरिणया श्रीकरांछुभिम–

च्छायांमःमो(सो)पसा यद् वलयितमधिक तीर्थमूर्तं बिमार्ति ॥ १ ॥

यदवाप्तमत्र पुण्यं टीकाकरणे मया समाधिमता ।
तेनायेऽयमस्को भव्यः कल्याणभाग् भवतु ॥ ग्रन्थाग्र ११९५०

Colophon—

संवत् १४५४ वर्षे माघसुदि ११ सोमे अद्येह श्रीस्तंभतीर्थे लिखितमिदं पुस्तकं चिरं नंदतात् । शुभं भवतु ।

श्रीकायकविशाम्बसगगनादित्सोऽत्र ख्यानाभिधः
संघातः सचिवाग्रणीर्गुरुवशाः श्रीस्तंभतीर्थे पुर(रे) ।
तत्पुत्रजिनकिमैकपुमलो भीमाभिधो मन्त्रियद्
तेनायं लिखितो गुणाधिकमनःप्रीतिप्रदः पुस्तकः ॥ १ ॥

वाच्यं etc. । शुभं भवतु श्रीसंघस्य लेखक-पाठकयोश्च ।

Pras'asti of the Donor—

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

प्राग्वाटवंशमुकुटः श्रेष्ठी गांगाभिधः समजनिष्ट ।
जयरयति स्म यदार्या भवद् या लीलयनमिकरे।(यंपै) ॥ १ ॥
पतस्य विलसल्लीला जज्ञे पत्नी च गजरदेनाम्नी ।
निःसीमरूपसंपल्लक्ष्मीरिव वासुदेवस्य ॥ २ ॥
श्रीमद्देवीसंज्ञा सकर्णजनवर्ण्यशीलगुणकलिता ।
समभवत् तयोस्तनूजा जिनपूजाया(न्या)नवचिन्ता ॥ ३ ॥
विमलयमशीलसुभगा मूर्ते वा शुद्धशीलपरिवेश ।
चिरजीवितमपि स्वीयां निरतरं स्मारयत्येव ॥ ४ ॥
तामुपयेमे शुद्धी मूंजुग(च) इति विश्रुतो विमलबुद्धिः ।
ठक्कुरकाक्रममार्गार्जुनमबेवीमसूतवतुअम्मा ॥ ५ ॥
श्रीजिनशासन-नमो-मागुभीदेवसुन्दरगुरुभ्यां ।
श्रीमत्तदेवी साथ श्रुत्वा पीयूषदेशनमुपदेशं ॥ ६ ॥
मत्वाऽसारतरं धनं धनकल्म लिप्सुर्निजमतया
वेदेषूदधि-शीतदीधितिमिते [१४५४] संवत्सरे वैक्रमे ।
लक्ष्मीवेलवणाठिशायिजनते श्रीस्तंभतीर्थाभिधे
ह्रींगोवीजिनरेणपद्गुणवरं श्रीसूत्रकल्पुस्तकं ॥ ७ ॥
यावच्छ्रीश्रमणेषु विरचितचतुर्वर्गसंघपद्दिष्टेयं
संघयात्रद्भिर्मुनीन्द्रैरहमहमिकया वाच्यमानं विनीतैः ।
यावद्गास्तिरेखाद्रुमिसितगणश्रीवर्जीवमुद्रकस्य
भवःश्रीहेतुभूतं भवभ्रमनर्थं जैनमेतच्च पीयात् ॥ ८ ॥ छ । श्री ।

[१०२] ४७ विशेषावश्यकवृत्ति (प्रथम खण्ड) ग्र १४००० प ३३३, १२½×२

Colophon:—

साधुरत्नसीह–साधुकुमरसीहाभ्यां लिखापितं ।
व्या० श्रीउदयधर्मेण सं १५०८ वर्षे श्रीपत्तने वाचयांचक्रे ।

On the board:— साधुरत्नसीहसत्कं

[८६] ४८. मल्लिनाथचरित by जिनचन्द्र प ३–३००

[१२६] ४९. महावीरचरित (प्रा) by गुणचन्द्रगणि प ३४८,११×२

[११] ५० ज्ञाताधर्मकथा ग्र ५५०० त्रुटित प १९९ ११½×२

५१ सूत्रकृताङ्ग(सवृत्ति) त्रुटित ११½×२

[११] ५२. (१) उत्तराध्ययनलघुवृत्ति (सुखबोधा) by नेमिचन्द्र (अपूर्ण) प १–२८९, ११½×२

On the board:— सा लोहदेव आसाधरसत्क

(२) उत्तराध्ययन (मूल) प २९०–३१९

Added in later hands:—

श्रीमत्श्रीबृहत्तपागच्छे भट्टारकश्रीरत्नाकरसूरिसंताने भट्टारकश्रीजयतिलकसूरि तत्पट्टे भट्टा० श्रीरत्नसिंहसूरिशिष्यभट्टा० श्रीउदयवल्लभसूरि–श्रीज्ञानसागरसूरि गच्छ० श्रीधर्मलक्ष्मीगणिनीप्रमुखपरिवारस्य वाचनाय पुस्तकमिदं । श्रीउत्तराध्ययन लघुवृत्तिश्च ग्र १ व्याप

संवत् १५२६ वर्षे २५ रवौ मृगशीर्षमासे ... श्रीमत्पत्तने पाट० ... शोधितमिदं पर्व ... पं० मुनिनिधानगणि–पं० ... लिखितं ॥

[?] ५३ आवश्यकवृत्ति (प्रत्याख्यानपर्यन्त) by हरिभद्रसूरि. प ५११, ११½×२ त्रुटित

[illegible] ...

... (ते)षः ।
... विशेषमिदं ...
... सीर्णसूत्रं लिमाति ॥ १ ॥
...

क्यातं हिरण्मनगरं गुरु तत्र चित्रपत्रोपलिप्तसुधया सुरम्यशाला ।
यद्गोत्रगोऽप्नुपमपर्वविराजमानो वंशोऽस्ति कुवरमूर्त्ती सुमवर्यंशाली ॥ १ ॥
तत्र सविपशुरवीकृतवर्मयुवाता कल्याणर्दम्भुवनदा वसताममाप ।
भेद्ध्मचकः सुरसमूल परं हरस्य मित्रं तथापि परमं स महेश्वरार्थ ॥ ३ ॥

अवधिमाग्याऽपूर्तोसा म पराया मनोमुदे ।
उत्तरेपोत्तमा भार्या तस्य मारीति विश्रुता ॥ ४ ॥
मणकूबर इव पुत्रः मेघान् वैश्रमणपितृपरमभक्तः ।
कदेऽभवनागतामा तस्या विशेपभोगपरः ॥ ५ ॥
संपूर्णा च यशोदेवी यत्नाजुमतिसंनिभे ।
चंद्रलेपास्य कांते इ मराषे सुखपस्वतः ॥ ६ ॥

सम्पूर्णाः सदा मां ।
पुत्रो य(श)श बाल–विभासपाकी शालीनात्मा सार्द्धदेवाभिधानः ॥ ७ ॥

यशोदेव्या यशोधविश्रुतमावपयणौ ।
वीरम्भामपत तस्य संजातौ द्वौ सुतोत्तमौ ॥ ८ ॥
सम्यक्त्व–सुरपल्लेन महिते मिथ्यात्वर्वधायुचौ
या चंद्रापवसावरीधवविभावेगानभिज्ञा परं ।
शीदर्यैश्च च ये कोटीकृता ॥ ९ ॥
वैमासी मदमत्तवीपवचनम्याभ्यप्रपे हुतः
सि त त्रिपुरांतकेन मनु सोता ।
वसुधामलकमकार स पुनः पथमपारं वपुः ॥ १० ॥
हे नामी वनदेवोपितः इन्दकाव केसपः सवितः ।
यथापि पंचकल्यासुमारिकपा यमि सुशीलाः ॥ ११ ॥
ये च श्रीतामपवनयथो नरपतिपते मूर्तिमान् पुण्यपुंजः ।
एवं नाम मजति परमत्वात्माद्वेः समृद्धेः
पुरेः सिद्धेः परजमरणिम्यौतपहेः प्रमदा ॥ १२ ॥
भगिनी तेषां शाटीमि शील–सौंदर्य–रूपपरेण ।
कुर्ण्ड सुरम्यामासि संनिगपतीव पेयांसि ॥ १३ ॥
यमरेपमसुधाणां लक्ष्मीः सीता च लक्ष्मणी पांची ।
भार्या यशोमतिश्च कमेण जाता महाघमा ॥ १४ ॥
काः कामधेनुमतिका काः ।
श्रीमतकार्ता अपि मम संनिगताग्यपत्रमूपाः ॥ १५ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ १६ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १८ ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ १९ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २० ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ २१ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ २२ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

क्वार्थ हिरण्यगर्भ गुरु यत्र त्रिपथोपत्निम्मुखाः सुवर्णमयाः।
सत्त्रोत्सवोऽसुरसमर्थविराजमानो वंशोऽस्ति श्रुवनमूर्ना सुमनर्णकः ॥ १ ॥
तत्र सचित्रमुक्तीकृतवंश्रुमाप्तः कल्याणसंभृततया मनसाम्मनः।
मेरुप्रवरः सुकृतभूत पदं हरस्य मित्रं तथापि परम स पदेपरार्थ ॥ ३ ॥

अद्यास्मिनापाऽपूर्वाशा न पराशा मनोमुदे ।
सत्तरेखोपमा भार्या तस्य नासीति विश्रुता ॥ ४ ॥
मकरन्दवर इव पुत्रः प्रेयान् वैभवमसिरपरममताः ।
श्रेयोऽम्बनागमामा तस्या विनोपयोगपरः ॥ ५ ॥
संपूर्णा च यशोदेवी राकानुमतिसंनिभे ।
चंद्रसैयास्य कति हे प्रकाशे सुखप्रदः ॥ ६ ॥

सुपूर्णवाः सदा सर्व।

पुत्रो च(ज)से ग्राम—विज्ञानशाली शालीनात्मा सार्वदेवाभिधानः ॥ ७ ॥

यशोदेव्या यशोदाविकृतस्यात्पराक्रमौ ।
वीरनामामवत् तस्य संजातौ द्वौ सुतोत्तमौ ॥ ८ ॥

सम्यक्त्वोत्र—सुपवक्षेम सवित्रे मिथ्यात्वरज्ञोमुभौ
मा चंद्रायुववादरीसदविवादेगामभिज्ञा पदं ।
सौंदर्येन च वै कांतीकृता ॥ ९ ॥

केनाथी मवनत्रतीयमवमम्याकनवमापे सुतः
कि स त्रिपुरांतकेम ममु सौता ।
मसुकम्पकमत्मकार स पुमः पचमकारं वपुः ॥ १० ॥

वे भार्यो मनदेवीनव हृदयम्य केशवणः लसितः ।
पद्मादि यंचगाजानुकारिरूपा अपि सुशीलाः ॥ ११ ॥

वे च श्रीदामबनमनवो करनेनिपुरे मूर्तिमान् पुण्यपुंजः ।
सुतं धाम मनपि परमाद्यावृद्धैः सपुत्रैः
सुखैः सिद्धैः सरकमपतिर्भामयद्धैः सुमस्य ॥ १२ ॥

भगिनी तेषां सारीति शील—सौंदर्य—रूपवश्वेन ।
सुवर्ई कुलभावमपि संवेगपतीय मेवांसि ॥ १३ ॥
मनोवेगसुपापो लक्ष्मीः सीता च रुक्मणी भार्या ।
भार्या पद्मोमविम्ब क्रमेण जाता महाशला ॥ १४ ॥

या। कामस्वेगुणनिमा .. का।
कीलाडकवो अपि मम्म संवेगरंगेणयव्रता ॥ १५ ॥

तस्याः पुत्री धाग्हा सञ्जाता नंदनाम सीतायाः ।
आभूम पार्श्वनागश्च सत्तुकमेति शोवहरः ॥ १६ ॥
गिण्यः भसरेवोऽभूद् देवतानिधिपूजकः ।
पुत्रोऽपि वादशक्तिसस्वामी रावश्च मोहिनी ॥ १७ ॥
धर्मिकायाः पुनः पुत्री पूर्णिका शीलशालिनी ।
सर्वदेवो यशोमश्चाम इति सकलकुटुंबपतिः ॥ १८ ॥

जिनपति–यतिपूजा–दानदयावश्री(धा)नः ।
यश(क)व सुकृतिरम्यं मातरम्येषु चित्तं
सुगुरुगरिवावाक्यादीक्षकः भावको यः ॥ १९ ॥
इह हि जगति संप पकासारसार
रति रमि–मम्मसुतप्रेयसीस्त् चि(ङ)छोला ।
कलितमपि बधूनां वसति बधुश्च बंध–
त्वमिद् शरणमेक धर्ममेक पवित्रं ॥ २० ॥
सोऽनेकधा यद्यपि वादिमुख्यैर्निगद्यते मुक्तिकृते मुनींद्रैः ।
तथापि जनानां
यतो विवेकैकविशुद्धिहेतुरावश्यक यदिमम केऽपि
मेवाःकृते तस्य तदीयकेन कुटुंबमालोच्य विवेकमाला ॥ २१ ॥
रस्य । श्रीचन्द्रगच्छे सग ।
श्रीवर्द्धमानो मुनिपोसननि मनो मनःप्रार्थित सुरामी ॥ २२ ॥
पट्टे तदीये निजबुद्धियोगात् मिः तत्रै वरसूरिवोम–
सुखोदयरमा गुणरत्नसूरिः श्रीमान् श्रुतोऽभूद् मुनि देवसूरिः ॥ २३ ॥
श्री भूव भूतिककः ।
संसारांबुधि–सेतुः केतुः साधावर्नगस्य ॥ २४ ॥
श्रीयशश्चन्द्रसूरेस्तु तत्पदस्य पुस्तकं ।
पठमायेतकमादर्पुंगवेन समर्पितः ॥ २५ ॥
मानाजीवादिवस्तुप्रवितिकरलहरीमंगसंग
प्रवाह वतमिवता संतोपसंपत् ।
यावत् सिद्धांत–सिंधुर्भवति जिनपतेः स्यात् तदोत्ताचमक–
व्यावह भूयाद् बुधानामयमपि रवये पुस्तकः पठ्यमानः ॥ २६ ॥
सार्के सिंधुरामेम ि ि वमरात् ॥

[८७] ५४ त्रिषष्टिश. पु. चरित (द्वितीयपर्व) by हेमाचार्य
ता प १२०; २१½ × ३ Illustrated.

Colophon:—

संवत् १४२६ वर्षे भाद्रपदवद ५ गुरौ अद्य(लिखि)तानि पं० मदनचंद्रशिष्य-लाखाकेन लिखितमिति भद्रं । मम ८७० ग्रंथं सवृ ।

Pras'asti of the Donor—

मितो गता गतो यस्य सेवाहेवाकिभिर्गतः ।
विद्यापात्रवतो यस्य सोऽस्तु श्रिये श्रीजनमितो जिनः ॥ १ ॥
श्रीमाले भुवनाकाशे वंशे मौक्तिकवत् पुरा ।
देवसिंहाभिधः श्रेष्ठी जातो जिनमतोऽभिप्रवः ॥ २ ॥
त्रिभुवनमाता जाया च तस्य देवकरेऽप्यमूत् ।
माल्हणाश्रीरिता पुण्ये लक्षणस्य तु भार्यका ॥ ३ ॥
दया–दाक्षिण्य–क्षमता–दान–मानादिभिर्गुणैः ।
माल्हणाश्री विहायान्या नाम्नासिष्ट यथा भुवि ॥ ४ ॥
इतश्च । श्रीमत्कोरण्टगच्छाभिधसमुद्राभसुधानिधिः ।
सूरिः देवाभिधो जज्ञे शासनेशः प्रभुः पुरा ॥ ५ ॥
तत्पट्टक्रमशाखेश्रिहिलेभः श्रीकक्कोन्मनः ।
श्रीमन्नसूरिसूरीन्द्रश्चो जयति संप्रति ॥ ६ ॥
तन्मुखात् देशनां श्रुत्वा पित्रोः पुण्यविवृद्धये ।
श्रीजिनाभिधनामस्य चरित्रमतीलिखत् ॥ ७ ॥
गते विक्रमतो वर्षे सप्ताग्नि–स्वरसंमते ।
श्रीमद्भ्यो नन्नसूरिभ्यः पुस्तकं प्रददे तथा ॥ ८ ॥
यावन्मेरुः स्थिरो यावद् जिनकृत् स्थितिः ।
वाच्यमानं बुधैस्तावत् पुस्तकं नंदतादिदं ॥ ९ ॥

मंगलं भूयात् शुभम्भः ॥

५५ (१) शान्तिनाथचरित्र by मुनिदेवसूरि त्रुटित जर्जरित
(२) ऋषभदेवचरित्र by वर्धमानसूरि. ,, ,,
(३) त्रिषष्टिश. पु. चरित (अष्टम पर्व) ,, ,,

[५]५६ (१) पुष्पमाला गा ५०५ प १–४१
(२) संग्रहणी by जिनभद्र गा ३८८ प ४२–७४

(३) प्रवचनसन्दोह गा ३३४ प ७४-९६
(४) नवपद by जिनचन्द्र गा १२९ प ९६-१०७
(५) पिण्डविशुद्धि by जिनवल्लभ प १०९-११६
(६) धर्मोपदेशमाला गा १०० प ११६-१२५
(७) जम्बूद्वीपक्षेत्रसमास प १२५-१३१
(८) पगयीसठाण प १३१-१३७
(९) विवेकमञ्जरी प १३७-१४९
(१०) स्थविरावली प १४९-१५३
(११) दूसमोद्धार by उदयप्रभसूरि प १५३-१५६

Beginning:—

नमिऊण भुवणवीरं जिणिंदवीरं समासओ किं पि ।
वच्छे य दूसमा-सुसमाण बोच्छं समुद्धारं ॥ १ ॥

End.—

सिरिधम्मसूरि-जसमरसूरि-रविसूरिसीमलेसेहिं ।
सिरिउदयप्पहसूरीहिं विरइओ एस उद्धारो ॥ ४८ ॥

दूसमोद्धारः ॥

(१२) भक्तामरस्तोत्र प १५६-१६१
(१३) श्रावकप्रतिक्रमण प १६१-१६५
(१४) चैत्यवन्दनादि प १६५-१७४
(१५) श्रावकवक्तव्यता(षट्स्थानक) गा १०३ प १७५-१८२

Beginning:—

कयवयकम्मयमावो सीलवं चेव तह य गुणवन्तं ।

(१६) षट्स्थानकभाष्य by अभयदेव प १८२-१९४

End.—

इय पुव्वसूरिविरइयगाहाणुपयस्स विवरियं किंचि ।
मुणिपवरसिरिजिणेसरसूरीहिं अणुग्गहट्ठाए ॥ १७६ ॥
तप्पायपउम-छप्पय-मुणीससिरिअभयदेवसूरीहिं ।
कुरवागमसिरिय सुगमं विहिय निवसीसवयणेण ॥ १७७ ॥

श्रीमदभयदेवसूरिविरचितं षट्स्थानकभाष्यं समाप्तमिति ॥

[८७] ५४ त्रिषष्टिश पु चरित (द्वितीयपर्व) by हेमाचार्य
का प १९०; २१¾×३ Illustrated.

Colophon:—

संवत् १४११ वर्षे भाद्रपदवद ५ भूमे अद्य(लिपि)वाणि पं० मलयचंद्रशिष्य-सालाकेन लिखितमिति भद्रं । मम ०/० शुभं भवतु ।

Pras'asti of the Donor—

जितो गम्भा गतो यस्य येनाहेताख्यितो गतः ।
विहारभूतो यस्य सोऽस्तु श्रिये श्रीवर्धितो जिनः ॥ १ ॥
श्रीमाके भुवनाकाशे वंशे मौक्तिकवत् पुरा ।
देवसिंहाभिधः श्रेष्ठी जातो जिनमतोषिकृतः ॥ २ ॥
विशुद्धमाला भाया च तस्य देवत्वेऽप्यभूत् ।
मालाश्री हिता पुण्ये सामतस्य तु भावुका ॥ ३ ॥
दया–दाक्षिण्य–समता–दान–मानादिभिर्गुणैः ।
माऊनाश्री विहारम्यां नाकाशिल्प वर्य भुवि ॥ ४ ॥
इतश्च । श्रीमत्कोरंटगच्छाभिधसमुद्रासमुपानिधिः ।
सूरिः सेखोधिको जज्ञे सावदेवः प्रभुः पुरा ॥ ५ ॥
तत्पट्टकमलाकेलिकलैकः श्रीककदोऽभवः ।
श्रीमन्नसूरिसूरीन्द्रस्ततो जयति संप्रति ॥ ६ ॥
तन्मुखात् देशनां श्रुत्वा मित्रोः पुण्यविवृद्धये ।
श्रीजिनाभिधानस्य चरित्रमलीलिखत् ॥ ७ ॥
गते विक्रमतो वर्षे सप्ताग्नि–स्वरसंख्यके ।
श्रीमद्गच्छो मणसूरिभ्यः पुस्तकं मदये तथा ॥ ८ ॥
यावन्मेरुः स्थिरो यावदुर्वी जिनाद्यू विधि ।
वाच्यमानं बुधैस्तावत् पुस्तकं नंदतादिद ॥ ९ ॥

मंगलं भूयात् गुरुभ्यः ॥

५ (१) शान्तिनाथचरित्र by मुनिदेवसूरि. त्रुटित खण्डित
(२) ऋषभदेवचरित्र by वर्धमानसूरि ,, ,,
(३) त्रिषष्टिश पु चरित (प्रथम पर्व) ,, ,,

[५]६६ (१) पुष्पमाला गा ५०५ प १–४१
(२) संग्रहणी by जिनभद्र गा ३८८ प ४२–७४

मुर्वंशो मधुपूरये समरसश्लोवः स्निर्वंशः स्तुना-
इकाराकरवारिदर्प-कमलाम्रुम्मूलयत्योमस ।
श्रीवंशो इदयांगणे गुणवशां शाकम्भरीमूमुर्वां
पीयासुः सुचिरं गिरो भगवतः श्रीधर्मसूरिप्रभोः ॥ ६ ॥
मैत्राद्युसमतरीमस्निकुलकामेन वाचाभिता-
मुद्मुवाद्मुवतगीवर्मगिमुमगां हित्वा विपंचीमपि ।
धत्ते सापि सरस्वती भगवती श्रीधर्मसूरिप्रभो-
वर्णं संप्रति विस्फुरत्नवरसाभम्वर्णगो कर्णयोः ॥ ७ ॥
मर्द व्योमनि पुण्डरीकधवलं प्रीतपुत्रमेतद्र
भ्राम्यत्यत्र न चैष भृंगमुमगो धत्ते कलंकस्थितिं ।
पट्ट-स्फटिक एव सत्र च गुणी श्रीधर्मसूरेः समः
सूरः कश्चन नो भवेति लिखिता वणावली वेधसा ॥ ८ ॥
भवद्भव सुर्वेन्द्राः ! सत्यमेतद् वदामो
जगति कलयि-सीम्नि ज्ञातविद्याकुलेऽपि ।
न हि न हि स विपश्चित् कश्चिदाले समः कः
कविरपि विषये यः श्रीमतो धर्मसूरेः ॥ ९ ॥
पाताले वसुधातले त्रिदिवपदे लोके च नेत्राम्बद
लम्बन्दं विलसंति हार-सुहृदो गगा-प्रवाहाशयः ।
किं तु श्रीमति धर्मसूरिसुगुरौ सत्र स इशो विधिः
नूनम् वर्णने स्थम निर्हितवान् सिताः पताका इमाः ॥ १० ॥
वैराग्यामृतसंभवैर्नवचयः-कुर्मैः समुद्भासिता
धर्मोद्यान-महाप्रपा विजयते श्रीधर्मसूरिप्रभोः ।
यामासाद्य समुद्भवो भव-पथा प्रस्तानसिप्राश्रितं
सम महास्य इषां विहाय च कति स्युनाम नो निर्वृताः ? ॥ ११ ॥
आरुद्य वस्त्रगुण-वाजिराजीं स्वैरं पद्मः-सात्विकसूर्यंपीयाः ।
प्रसाधयामास दिशः स येभ्यः श्रीधर्मसूरिमुनि-चक्रवर्ती ॥ १२ ॥
संदेह-द्रुम-धूमकेतनमरो निष्पो(ष्पे)पविद्या-वधू-
सीनवेश्म धर्माक्रभिमज्जन्ना-कल्लोलिनी-नीरधिः ।
कद्म्बमलिलाविकटवदनोमोरेक-दीव्द्युति-
वाग्देवी-मुखिमुकुल विजयते श्रीधर्मसूरिगुरुः ॥ १३ ॥

(१७) धर्मकुलक प १९४-२००

Beginning:—

नमिऊण जिण जयजीवबंधवं धम्म-कणय-कसवट्टं ।
वोच्छं धम्मसरूवं धम्मविसेसं समासेण ॥ १ ॥
नाणाविचे लोए नाणापासंडमोहियमईए ।
दुक्खं लिहाउं सव्वण्णुवयसिओ धम्मो ॥ २ ॥

End:—

माणकुसे निरुम्मइ मण-हत्थी उम्मग्गेण वच्चंतो ।
मा उम्मग्गपविस्सो सीलारामं विणासेज्जा ॥ ८१ ॥

नाणाइयं सम्मत्तं ॥

(१८) जीवदयाप्रकरण (प्रा) गा ११३ प २००-२०९

(१९) धर्मघोषसूरिस्तुति by रविप्रभसूरि प २०९-२११

श्रीधर्मघोषसूरीणां गुणाली दैवतामिव ।
अर्चयति वचः-पुष्पैः श्रीरविप्रभसूरयः ॥ १ ॥
सुकमविविधकविकर्मोम्य-सौभाग्यभूमि-
र्भवभयदहनपुण्यप्राप्यपादप्रसादः ।
जिनपतिमतचित्रोत्सर्पणाकेलिकारो
जयति कलियुगेस्मिन् गौतमो धर्मसूरिः ॥ २ ॥
मिथ्यात्वोदधि-कुंभसंभवमुनिर्बालीत्रलोमध-
ज्वालाजाल-जलप्रकृतिसुभगता-गंगाचगा-सागरः ।
आदेयश्चवचा-पुरा-धरणीधृत् संसार-रोगौषधं
लोप-ध्मात-रिपामपिर्विजयते श्रीधर्मसूरिः प्रभुः ॥ ३ ॥
व्युत्पत्तिर्यमेष्मम्यसदृशी वम्याद्दृतामौक्तिकं
कर्कश्येषु समाश्रितेषु निरुपोपाधि विशेषव्रतां ।
वचप्फारविधानशक्तिसमा श्रीधर्मसूरिप्रभोः
कोकोन्मौलि-गलद्रवत्स-कुसुमस्तोमेन को मोदति ? ॥ ४ ॥
असमसमसमृद्धि-स्वर्पुनी-सिंधुनाथः
चरण-करण-संपत्तादिका-सूत्रदा(धा)रः ।
अगमिलगुण-धाराधरवाक्यौघधारि-
र्जयति जगति नित्यं धर्मसूरिर्मुनींद्रः ॥ ५ ॥

मत्ताङ्कत्वमुपाजगाम सुभटोः काणात् सकीये गुण-
ग्रामेशो जयताद् सुधैकशिखरः श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ॥ २१ ॥
स जयति यतिराजो धर्मसूरिर्यदीयैः
जयति शिरसि पूर्णे निर्भरं कीर्त्ति-नीरैः ।
तुलयति कलकान्ति शीतभाकाशमस्मिन्
जय कुवलयमस्मिन् राजहंसं सुधांशु ॥ २२ ॥
सूरिः श्रीधर्मघोषस्त्रिजगति जयति प्रोषिताशेषदोषः
सेकः स्वःसिन्धुनीरानुगुणगणमणिश्रेणिर्संगारितांगः ।
पीत्वा शाकम्भरीन्द्रैरमृतरससमुधां वाचमुच्चैस्तदस्य-
रोमांचैरीदृगन्यः क्वचिदपि न गुणीत्यन्वहं तुष्टुवे यः ॥ २३ ॥
स्याम्यः श्रीह्रीकमन्त्रो जगति मुनिपतिर्यस्य पुण्येतरस्मिन्
शिष्यः मास्ममतिकमणिर्धर्मसूरिः स धुर्यः ।
वाग्यज ! तस्य सस्वस्ति चरित यस्य गीर्वं सुरीभिः
गुण्यमानेय-वारि सजति सुरपतिर्लोचनानां सहस्रैः ॥ २४ ॥
श्रोता यस्याजयेन्द्रः सदसि विदुषित्वे कोविदानां घटीभिः
सोऽभ्यभ्याभ्याशु सूक्तीर्मधुमधुरसाः सैरमासाद्य सद्यः ।
पूर्णेन्मौक्तिमवेलस्मविकचकुसुमोच्चयस्केलिकाल-
व्यावालीकमलपत्रं सपमचत् समयस्य को धर्मसूरेः ? ॥ २५ ॥
मंत्रासर्वप्रमित्रः स जगति गुणिनां धर्मसूरिर्यशस्वी
यस्योपदृगप-गोत्राम्बरेषु परितः स्वायवंतीषु मग्नः ।
कोऽहं किं ध्यानमेतत् प्रकृतमिह किमित्यादि नामं च किंचित्
विग्याम्याशोकरोसायजयनरपतेः पर्यमि श्रीगुणेन्दुः ॥ २६ ॥
अर्णोराजमहीपतेरपिसमं पादयस्मक्षेपं जग-
सन्नित्वातिशयाशापिन्मण्यनैराकस्मितं द्विष्पदं ।
आर्याद्या जयसंपदा प्रकटितः सौभाग्य-भाग्योदयो
यस्यानन्यसमः चिरं स जयति श्रीधर्मसूरिप्रभुः ॥ २७ ॥
यद्योऽस्मिन् भुवनत्रये विजयते श्रीधर्मसूरिर्गिरं
व्युत्पत्तिर्न घमस्य यस्य [च]पर्वं स विप्रहस्तमापतिः ।
ईदृक् कोऽपि विचक्षणः क्षितितलेऽसे(ऽ)स्त्यूचिवानापरं
चक्रेण चपलोऽकमभ्रुजगताभ्भरतारैरपि ॥ २८ ॥

आर्येयं विस वादि–सिंह–परम ! मा: किं मया ओमया ?
शिष्टाम: प्रतिपद्य मल्लिमुखमी सम्यद् विस्वासमपि ।
यस्मिन्नार्कि–अकवर्तिनि कृतोद्योगे परीक्षाकृते
मायाः प्रादुरिदं पुरा स जयति श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ॥ १४ ॥
इंदोर्विंब यदस्मिमविक्रमस्तिनं किंचिदामाति लोकः
तद्भ्रमेति प्रयमो मम तु मतिरिव निश्चिनोत्यन्यथैव ।
श्रीमां श्रीधर्मसूरेरवीम–हिमरुचोस्तुल्ययोर्मातु सका
इति कस्तूरिकावासकवकलिमसौ रोहिणी स्पस्यति स्म ॥ १५ ॥
कस्त्वं नम्रमसि पाम्था: क नु कथय विशि प्रस्थितो दक्षिणस्यां
हेतुः को हव ! देवी मथनविषयतां सारदा मापणीया ।
भ्रातर्मूर्खोसि वार्ड निवसति यदसावुत्तरस्यां न मूढः
सापेप(क्ष) तत्र, मुक्ता सिद्ध जयति यतिधर्मसूरीति नाम्ना ॥१६॥
प्रीतिं कस्य न संसवाशिवकने इंमोक्यः मोहसद्–
म्मुत्वरत्नकवेयमो विसपति श्रीधर्मसूरेर्गिरः ।
यासां व्यक्तिमसेमतोप्यविमिना ह्राहेतु–र्प(प्र)बाधुव–
मायाते भुवनोदरे विवविधि(दै)माताः किम स्यादथ ॥ १७ ॥
म्मुत्सर्पि न्यमितु मकाहमति तां यस्मिन् जडः पाणिनिः
काव्यं कुर्वति यत्र सोपि विरसः श्रीकालिदासः कविः ।
यस्मिन् वस्तु समस्तमेव वदति व्याहार–मुद्रांकिते
मूकः सोपि बृहस्पतिः स जयति श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ॥ १८ ॥
वैयैल्यक: सुराद्रिसूनिनगिरिविधा वासवोन्यान् पर्मेंद्रान्
सम्भाव्ये क्षेमपुत्रा रहयति कमला विष्णवे नो इहीति ।
रोहिण्युवत्या कर्मकम्पुचिसुमग इति स्निह्यति मेचमातु
सत्यीस्थी प्रथमूर्ती जगति स जयताद् धर्मसूरिर्मुनींद्र: ॥ १९ ॥
साम्येकेकपि सारदा भगवती श्रीसारदा भावती
यस्मिन् वाङ्मयकोशसारसहितं हित्वा कृतार्थो मुर्व ।
गत्वा क्वाप्यजने वने हिमगिरेस्तीर्ने तपस्तप्यते
सैका (षा)कस्य चमत्कृतिं न कुरुते श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ? ॥ २० ॥
देवानां सदसि स्वय वक्तमित्रा प्रीतेन यस्योपमा
यत्नामालभि भावयन् सपुलकं सया स वाचस्पतिः ।

यस्माद्गुरुत्वमुपाजगाम सुयशो जाग्रत् स्वकीये गुण-
ग्रामेणो जयवान् नृपैकतिलकः श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ॥ २१ ॥

स जयति यतिराजो धर्मसूरिर्यदीयैः
स्नपति शिरसि पूर्णे निर्भरं कीर्त्ति-नीरैः ।
कुरुपति कनकाद्रिं मीरुभाकाशमस्मिन्
श्रम रुचलयमस्मिन् राजहंसं सुधांशु ॥ २२ ॥

सूरिः श्रीधर्मघोषस्त्रिजगति जयति प्रोषिताशेषदोषः
शैवः स्वःसि मुनीराजगुणगणमणिश्रेणिभृगारिवोगः ।
पीत्वा यत्कर्मवीरैरमृतरसमुखां वाचमुच्चैस्तवद्-
रोमांचैरीदृगम्यः कचिदपि न गुणीत्यन्वह तुष्टुवे यः ॥ २३ ॥

श्लाघ्यः श्रीपद्मीस्मग्रो जगति मुनिपतिर्यस्य गुम्फेऽवरस्मिन्
शिष्यः मात्ससतविलक्षणिर्धर्मसूरिः स धुर्यः ।
मातयश्च ! तस्य लक्षसवसि चरितं यस्य गीतं सुपीभिः
धूम्यजातंद-वारि स्नपति सुरपतिर्लोचनानां सहस्रैः ॥ २४ ॥

मोता यस्याजयेंद्रः सदसि विलक्षिते कोविदानां यतीभिः
सांख्यम्यास्यासु सूक्तीर्मधुमधुरसाः सौरमासाद्य सद्यः ।
पूर्णम्मौलिमरोळ्मनिकचक्रमुमोत्सलोमालिकाज-
न्माजामीलावपत्रं समयमथुव समजस्य को धर्मसूरेः ? ॥ २५ ॥

मंत्रायार्चद्रमिंद्रः स जगति गुणिनां धर्मसूरिर्यशस्वी
यस्योपचूराप-गोवाळहरिषु परितः स्नापयंतीषु मग्नः ।
कोऽयं किं नाममेतत् महत्वमिद किमित्यादि मार्गस्थ किंचित्
दिग्वासःश्वेतवेशाङ्जयनरपते पर्यति मीगुर्मेदुः ॥ २६ ॥

अर्णोराजमहीपतेरपिसमं यस्यस्थेप जग-
त्खितिताशिम्शासनिम्मळयशैराजस्थिरं विस्फुटं ।
आर्यांसा जयसंपदा प्रकटितः सौभाग्य-भाग्योदयो
यस्मामन्यसमः चिरं स जयति श्रीधर्मसूरिप्रभुः ॥ २७ ॥

यत्रोऽस्मिन् भुवनत्रये विजयते श्रीधर्मसूरिर्गिरां
व्युत्पत्तिर्न घनस्य यस्य [च]रितं स विग्रहस्मापतिः ।
ईदृक् कोऽपि विचक्षणः क्षितितलेऽस्ये(से)स्यूपिकासापरं
यन्त्रेण ग्रथनोच्छलद्भुजमृणालकापमारैरपि ॥ २८ ॥

आदेश दिश वाणि–सिंह–शरम ! मा: किं मया स्तोतव्या ?
  शिष्यामः प्रतिपद्य भक्तिमुमयीं सम्यक् चिरध्यायमपि ।
यस्मिन्तार्किक–चक्रवर्तिनि कृतोद्योगे परीक्षाकृते
  मायाः प्रादुरिदं पुरा स जयति श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ॥ १४ ॥
इंदोर्बिंब यदसिमग्निकृतमखिलं किंचिदाभाति लोकः
  तद्धमेति मयको मम नु मतिरिदं निश्चिनोत्यन्यथैव ।
कीर्तौ श्रीधर्मसूरेरखिल–हिमरुचोऽस्तुत्स्ययोर्मार्गु सक्त
  सिंके कस्तूरिकावास्तवकमिममसौ रोहिणी न्यस्यति स्म ॥ १५ ॥
कस्त्वं नन्वसि पान्थः क नु कथय विधि मनिषतो दक्षिणस्थां
  हेतुः को हृत ! देवी गवमनिपयतां शारदा मापणीया ।
भावर्मूर्त्तोसि मार्गे निवसति यदसावुत्तरस्यां न मूढः
  यापेय(सा) तत्र, सुकमा स्थिह वसति यतिर्धर्मसूरीति नाम्ना ॥१६॥
प्रीतिं कस्य न संश्रयाद्रिचकमे यमोऽस्मयः मोहसद्–
  भ्युत्सुखुक्तकेभ्यो विदधति श्रीधर्मसूरेर्गिरः ।
यासां स्वर्गिसभेष्वतोप्यविपिना द्राक्षेषु–र्म(मा)दामुव–
  प्राप्यस्य भुवनोपरे विदधिमि(रे)माधाः किम सारदः ॥ १७ ॥
म्युत्पत्ति व्यनिपु प्रकाशयति यो यस्मिन् जडः पाणिनिः
  काव्यं कुर्वति यत्र सोपि विरसः श्रीकालिदासः कविः ।
यस्मिन् वस्तु समस्तमेव वदति माध्यम–सुर्शपिते
  मूकः सोपि बृहस्पतिः स जयति श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ॥ १८ ॥
दैवेज्ञमक्ता सुधाद्रिस्तुहिनगिरिरिपिमा वासवोस्मात् गर्तेद्राम्
  जन्माये लेभमुक्ता धारयति कमला विष्णवे नो हरीति ।
रोहिण्युक्ता कर्कन्प्युतिप्रमग इति भिन्यति योगमार्गु
  यत्क्षिर्त्या शुभमूर्त्ती जगति स जयताद् धर्मसूरिर्मुनीन्द्रः ॥ १९ ॥
सम्योकेकधि शारदा भगवती श्रीशारदा मावतो
  यस्मिन् वाङ्मयकोशसारमखिलं क्षिप्त्वा कृतार्थी मुखं ।
गत्वा क्वाप्यजने वने हिमगिरेस्तीर्थं तपस्तप्यते
  सैकः (का)श्य चमत्कृतिं न कुरुते श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ? ॥ २० ॥
दैवानां सदसि स्तव पठमिदा मीदेम धन्योपमा
  दयामारसमनि भावकम् सपुलक सपः स वाचस्पतिः ।

सहु प्रिय! परिसेसउ न गमिस्सइ आयवि धम्मसूरि गुरु वंदिअउ ।
किज्जइ माणुस-जम्मु सफलु ॥ ३ ॥
वंदउ धमसूरि गुरु माइय माइ पहु ।
मयगलि जिम्व गुडुवि धणि वसु किउ महिहि समुहु ॥ ४ ॥
सहु सहि! विपसिय केवडउ सेरउ पयउ विणासु ।
जससूरि-नयण-परामविउ [न] सेवइ वण-वासु ॥ ५ ॥
पयमि पइरि जिम पंचसय पडिविणि विम्हिउ लोउ ।
तसु धमसूरि गुरु तणिय वह हुयउ न होसइ कोइ ॥ ६ ॥
गुज्झरि बोलइ बालु प्रिय! मम्मु मणोरह पूरि ।
देसण सुणहु सुहामणिय वंदेविणु जससूरि ॥ ७ ॥
महियलि विमलउ सयलु जलु वय पहुवउ आसोय मासु ।
धमसूरि-केरउं चित्तु जिम्व वय निम्मलु ठिउ आगासु ॥ ८ ॥
पंथा पंथा चवडा वय चडावय चरिणडउं करि चगु ।
मंदिम मदि मुद्दं हसवा! वय ममरउस कमलिहिं न रजु ॥ ९ ॥

End—

पीपलि करिवि स पिउ पहिरि कन्हिहि चल कुंडल ।
झलझलउ कंकण सनाइ हत्थीहिं पुण हत्थउ ॥ ४१ ॥
नव-सरु मोत्तिय-हारु कंठि कलकंठि! ठवेविणु ।
पाय विसाल चलंत चपलु पायहि पहि पहिरेविणु ॥ ४२ ॥
चालिन कलावली सहिय! पुरि पुरि विहरंतो ।
आयवि धमसूरि नमहु सु पुण जससूरि गुणवंतो ॥ ४३ ॥
माणिणि! माण मइंतु मयगल मउ मोडिवि ।
सहि! मंडलि वणि पत्तो आसाढ सु केसरि ॥ ४४ ॥
मेहरवइ नवि गयणि घुडुकइ तहिं रणि विरहिणि-हियइ सुडुकइ ।
पसरिउ इंद-धणुहु फुड फार किउ विजुलिय तरल झलकारु ॥ ४५ ॥
विहलिय कर-कलि-कमल-झालिय-धणु ।
न फुरिउ पयमणु पयडो वाहिण रवि-संरणु ॥ ४६ ॥
वसिय अवि बायस रतन्नूरि सवि मद्दुरउं सरि गोरवि दूरि ।
आवंतउ तउ धमसूरि नाहु पहुपि जिम तसु वंदन जाहु ॥ ४७ ॥
अणुहाइयवरिसेहिं मसु छोप समागमो ।
अहियमासु संपत्तो सो सहिय! मणोरमो ॥ ४८ ॥

स्तुतः कस्मिन् न धर्मसूरिसुगुरुर्यस्योपदेशात् पुरे
तस्मिन् कारयति स्म विग्रहनृपो जैनं विहारं ध्रुवं ।
यस्मिंस्तस्य गिरा चकार च गुरुर्बिम्बप्रतिष्ठा[विधि]
भूपोप्यस्य गिरा निवारितवधामेकादशी सन्निधौ ॥ २९ ॥
कर्णाह्वस्य पुरं वराम्बतुपस्य श्रीधर्मसूरेर्गिरा-
मादेशात्तमसौ यस्य वचसा श्रीविग्रहेशः स्वयं ।
यस्मिन् राजविहार-दंड-कलशारोप-प्रतिष्ठादिने
सार्धं श्रीअरिसीह-माल्हणमहीन्द्राभ्यां व्यधे जन्मवान् ॥ ३०
पीत्वा पीत्वा सुधिभ्यो दिशि दिशि विशदानेकमना महौघ-
वात् वर्णित चरित्रं जिनमतविबुधोत्सर्पणाकारि यस्य ।
येनेषिस्य निमग्नोऽप्यपि यपति श्रुतस्तरपमर्कधरणा-
वस्य श्रीधर्मसूरेर्गुणगणमपि कः स्तोतुमस्मादृशः स्यात् ! ॥ ३१
एते शासनदेवि ! किंचिदुचितं विज्ञापयामो यथं
व्यासंगाविरतो निरस्य हृदयं मातः ! समाकर्णय ।
यावत्कस्मिन् जिनशासनाम्बरविधौ श्रीधर्मसूरिप्रभो
रयां कीर्ति-कल्पतरुं ! परोक्षाः समास्व क्रियाः ॥ ३२ ॥
एतां श्रीधर्मसूरीणां स्तुतिं मुक्तावलीमिव ।
सतां कंठास्थितां चक्रु श्रीरत्नप्रभसूरयः ॥ ३३ ॥

(१०) धर्मसूरिस्तुति (बारह नावरं द्वादशमास अपभ्रंश)

प ३१६—३११

Beginning—

निहुयणमणिभूषणमणिहिं बारह नावरं धम्मसुरिगाहह ।
निसुणेहु सुयणहु ! माणसनाहह पडिछर्वं सावणु सिरि फुरिय ॥ १ ॥
घणघणपरकघामण नणु गज्जइ मं मरहु मेहकहुमि कम्मइ ।
पिहुवी सहस्ति अहइ मणहरु पिस्तारेवि चक्रामु ।
नहु करेविणु कलि केकारवु फिरि फिरि नाचहिं मोरका ।
भेइवि हार हरिय हमि पवर शीतल-मय चंदिप मीठंमर
विपक्षिण नवमाकइ कलिय ॥ २ ॥
हसि ! हह कमिण्णं सुणइ निसुणु धमसुरि नजु जगसुरिसमाणु ।
नजु न नरिथ को वि जगि

धु प्रिय[1] परिसेसउ म गमिज्जइ आयवि धमसुरि गुरु वंदिज्जइ ।
किज्जइ माणुस-जम्मु सफल्लु ॥ ३ ॥
वरिसइ धमसुरि गुरु माह्रव मासु पहुत्तु ।
मयगलि जिम्ब गुल्लुवि धम्मि वच्छु किउ महिहिं मज्जुत्तु ॥ ४ ॥
जु सहि ! विधसिउ केवडउ सेरउ भमरु विलासु ।
जससुरि-नयण-परामसिउ [नं] सेवइ घण-मासु ॥ ५ ॥
मज्झि पहरि जिम पयसय परिवितिण विम्हिउ लोउ ।
वसु धमसूरि गुरु वणिय वउ हुयउ न होसइ कोइ ॥ ६ ॥
गुम्मरि बोलइ भाल्लु मिय ! मज्झु मणोरह पूरि ।
दैसण सुणाइ सुहावमिय वंदेविणु जससूरि ॥ ७ ॥
मह्रियल्लि विमलउ सयल्लु भल्लु वय पाउसउ भासोय मासु ।
धमसुरि-केरउ चित्तु जिम्व वय निम्मलु ठिउ आगासु ॥ ८ ॥
चंदा चंदा चवउ वय चवावय चरिणहउ करि चरु ।
मेइम महि सुहु हसवा ! वय ममवला कमलिहिं म रज्जु ॥ ९ ॥

End—

पीयल्लि करिवि स पिंड पहिरि कन्निहिं चउ कुडल ।
सव्वसउंव कंकण सनाइ हत्थीहिं पुण हत्थउ ॥ ४१ ॥
नव-सरु मोत्तिय-हारु कंठि कप्पकंठि ! ठवेविणु ।
पाउ विचाउ चरउ चंचलु पायहिं पहि पहिरेविणु ॥ ४२ ॥
चाल्लिन कव्वावली सहिय ! पुरि पुरि विहरंतो ।
आयवि धमसुरि नमइ सु पुण जससुरि गुणवंतो ॥ ४३ ॥
माणिणि ! माण महंतु मयगल मउ मोडिवि ।
सहि ! संचल्लि वणि पत्तो आसाउ सु केसरि ॥ ४४ ॥
मेहवलइ नवि गयणि धुडुक्कइ तहिं दामिणि विरहिणि-हियउ सुदुक्खइ ।
पसरिउ इंद्र-धणुहु फुडु फारु किउ विज्जुलिय तरल झलकाउ ॥ ४५ ॥
विहलिय कय-केलि-कप्पण-कालिय-वणु ।
व झुरिउ पवमणु पयहो वाहिय रवि-संदणु ॥ ४६ ॥
वणिय चरि वायस पचूरि छवि महुरउं सरि बोल्लवि दूरि ।
मावंतउ तउ धमसुरि मासु पटूपि जिम वसु चरण चासु ॥ ४७ ॥
मज्झाइयचरिसेहिं जसु जोए समागमो ।
नहियमासु संपत्तो सो सहिय ! मणोरमो ॥ ४८ ॥

इहि धवले जसमुरि सुहकार तव-सिरि-कन्द-सर्वसपवाह ।
धमसुरि बारह मावर्ड संवह हरड दुरिड सुह करड पढंत।(इ) ॥ ४९

विन्न(त)रिय निसुणेहि सावणवि(दे)वि ! सावय ।
मंदव धमसुरि कोप वा नंद-विवावड ॥ ५० ॥

बारह मावउं सम्मत्तं ॥

(२१) गाथाकोश गा १५३ प २११-२१

Beginning.—

सिअरियवरा-मर्ण नमिता जिणवरं महावीरं ।
छप्पन्नपयगाहाओ वुच्छं सुवणस्स कोमाओ ॥ १ ॥
पुरिसे सवसमिद्धे कलिपवलिदे सहावसंतुट्ठे ।
दव-विवम-सम्ममईए विसमा वि गहा समा हुंति ॥ २ ॥

End.—

एयं गाहाकोस जो पढइ विसुणिरहणं कोए ।
सो होइ विरुजुत्ती बयंमि सोहग्गई लहइ ॥ १५३ ॥ ७ ॥

गाहाकोसं सम्मत्तं ॥

(२२) श्रावकविधि गा २१ प २१२-२१४
(२३) दानविधिप्रकरण गा २५ प २१४-२१६
(२४) नमस्कारफल (प्रा) गा २५ प २१६-२१९
(२५) प्रव्रज्याविधान (प्रा) गा २८ प २१९-२४१
(२६) जीवविचार (प्रा) गा ५१ प २४१-२४६
(२७) पापप्रतिघात-गुणबीजाधानसूत्र प २४६-२४९
(२८) गुरुस्तुति प २४९-२५१

[२१] ५७ (१) पर्युषणाकल्पसूत्र प १-९१; १२½ ×२
[८२] (२) कालकसूरिकथा (प्रा) अपूर्ण प १५४-१६६

Beginning.—

अणुसरि आगमवयणं सिरिकालयसूरिगणहरमिहि ।
पज्जोसवणसत्ती जह आयरिया तह सुणेह ॥

[८२] (३) दर्शनसप्तति (प्रा) गा ७१ प १-६
[१७] (४) खण्डनखण्डखाद्यटीका (शिष्यहितैषिणी)
प २०४-४५२; ११½ ×२

Beginning:—

ओं नमः सर्वज्ञाय ।

प्रमाण-प्रत्यक्षादिवसितवत्वा द्वैत-प्रतिरोध परिहारायुना निमहनिमहस्थानसद्भावेन विरोध मिराचिकीर्षुर्न्नोपन्नुहनावयति-नन्विति । हेत्वाभासानां निमहस्थानमेवत्वात् तेषु निरस्तेषु परिशिष्टानि प्रतिज्ञाहान्यादीनि बुद्धिस्थानि भवंतीत्यानंतर्यवस्तुकनस्य प्रतिज्ञाहानेस्तावदनिर्वाच्यत्वमाह का पुनरित्यादिना स्वीकृतत्यागोपसिद्धांते ।

End—

काशीपराक्रम्यमानस्वेन परमप्रचितेन साहित्यादिनैपुणेन च प्रणेतुर्निर्दोषपरमप्रसिद्धेः प्रकरणस्य प्रचयगमनमाशास्ते । तांबूलद्रुपमिति ।

यो ब्रूते पद् पदार्थान् पडविकलप्तया भावमेवाभिधायी
　यत्वाभ्यां विषमाना क्षणविकलगतिः कंटकाभ्यामिवासीत् ।
तावुद्दत्याद्वितीयप्रवृत्तिरपिकसुरा येन चक्रे कवींद्रः
　श्रीहर्षोऽभ्यर्थनामा स्वयमपि परमानंदमाव प्रपेदे ॥
ओंकारो यस्तांवरद्रुहरे सर्वोपविश्वसको
　यस्य ज्ञानमपरमनोति सततं हेपारवार्ववरं ।
वेदैः कल्पितविम्यमूर्तिविभवः साँगैस्तुरंगाननः
　सोय मानस-पंकजेषु भवतां कुर्योद्धरिः सन्निधिं ॥
येनोवैः परमात्मबोध-चरणैः पधानमावन्वता
　द्रुग मोह-गिरिं निरुध्य चुलुकीचक्रे भवेकार्णवः ।
सचेतः-पयसां प्रसत्तिकृतसौ चक्रे पर्द स्वांतमे
　व्योमीपान्य(नु)भवस्वरूपमगवानम्याजकुंभोद्भवः ॥
इति शिष्यहितैषिण्यां खण्डनटीकायां चतुर्थः परिच्छेदः ॥

[१०] (५) पाण्डवचरित (सर्ग १-४ अपूर्ण) by देवप्रभसूरि
प ५४-११२; १४ ×२

[७१] (१) षडावश्यकोद्धार　प १-८१; ११ ×११

(क) सामायिकोद्धार (प्रा)　गा ४१　प १-८
(ख) चतुर्विंशतिस्तवोद्धार (प्रा)　प ८-९
(ग) वन्दनकस्तवोद्धार (प्रा.)　गा १९०　प ९-४२
(घ) प्रतिक्रमणोद्धार (प्रा)　प ४२-४९
(ङ) कायोत्सर्गोद्धार (प्रा)　गा ५५　प ४९-५८
(च) प्रत्याख्यानोद्धार (प्रा)　गा. ७१　प ५९-८१

(७) पिण्डविशुद्धि प ८४–१०१
(८) दशवैकालिक (षड्जीवनिकाध्ययन) प १०२–११५

Colophon:—

संवत् १२९३ वर्षे माघवाद्रुदि १० बुधे पुस्तिकेयं लिखितेति। भाविकश्रावकयोग्या लिखिता एषा पुस्तिका। वद्धमान etc. शुभं भवतु ॥

(९) पर्यन्ताराधना प ११६–१३१
(१) नवतत्त्व प १३१–१४०
(११) जीवविभक्ति by जिनचन्द्रगणि गा २५ १४०–१४१
(१२) बन्धमालापक. प १४१–१४५
(१३) पल्योपम-सागरोपमादिप्रकरण गा १५ १४५–१४७

Beginning —

पलिओपमं च तिविहं उद्धारद्धं च खेत्तपलियं च ।
एक्केक्क पुण दुविहं बायर–सुहुमं च नायव्व ॥ १ ॥

(१४) कुलक (धर्मोपदेश प्रा) by जिनचन्द्रसूरि. प १४७–१५१

Beginning:—

नमिउं जिणवरवीरं वीरिमहेवं वद्धमाणगस्स ।
धम्मोवएसरूवं कुलयं वस्सामियं वोच्छं ॥ १ ॥

End —

इय सुगुरुजिणेसरसूरिसीस–जिणचन्दसूरिणा रइयं ।
कुलयं सम्मुवरंता न भावरिवमो करिंति सुणि ॥ १२३ ॥

शुभं भवतु लेखक–पाठकयोः ॥

[१] (१५) उपदेशमाला (?) प १–८४
(१६) धर्मोपदेशमाला प ८४–९९
(१७) योगशास्त्र (प्रकाश १–४) प ९९–१३१
(१८) भक्तामर(स्तोत्र) प १३३–१७१
(१९) श्रावकप्रतिक्रमण प १७३–१८१
(२०) प्रश्नव्याविधान गा २४ प १८१–१८५
[८२] (२१) नमस्कारफलप्रकरण गा २१ प १८५–१८९
[२७] (२२) पार्श्वनाथस्तोत्र प १८९–१९१
(२३) अतिचारगाथा प १९१–१९२
(२४) …प्रबोध (मिथ्यानिरास) कुलक. प १९२–१९६

[१४] ५८. (१) पञ्चसङ्ग्रहटीका by मलयगिरि प २११ १५×१½
[१९] (२) सिद्धहेमबृहद्वृत्ति(पञ्चमोऽध्याय) १८१–२१२,१४×२
[१०] (३) सप्ततिकाटीका by मलयगिरि म १८०० १५½×१¾
[२२] (४) परिशिष्टपर्व by हेमाचार्य प १२४, १४×२
[५२] (५) सङ्ग्रहणी by हरिभद्र प १–४, १०×२
(६) जम्बूद्वीपक्षेत्रसमास (तमिळ्ण) प ४–१५
(७) लोकनालिका गा ३२ प १५–१९
(८) कर्मस्तवभाष्य गा २४ प १९–२१
भविणवगहण वचो etc.
[५४] (९) धर्मोत्तरटिप्पन (परिच्छेद १–३) by मल्लवादी
प ४–८१ १२×१¾ Much danger

End:—

परचात कुतर्क कतिपयपदव्याख्यया कस्य न्यायबिन्दोर्मङ्गलेति श्लोकार्थः ।
इति धर्मोत्तरटिप्पनके श्रीमल्लवादाचार्यकृते तृतीयः परिच्छेदः समाप्तः ॥

मगळ महाश्रीः ॥

Colophon:—

संवत् १२३१ वर्षे भाद्रपदशुदि १२ रवौ अद्येह अत्रावलिमामवास्तव्य० पारवशुतव्य० वाहडेन धर्मार्थं धर्मोत्तरटिप्पनक लिखापित । अत्रावलिमामवास्तव्य पं० प्रभातिलसुतपं० जोगेसरेण पुस्तक लिखितमिति ॥ यादृश etc. शिवं etc.

[५१] (१०) काव्यमीमांसा by राजशेखर मुद्रित प ५० ११×२
[५२] (११) कल्याणकस्तोत्र गा ११ प १–३, १०×१¾

Beginning:—

ओहिमाणमुणियसियरोसर मणुयत्तणपरिगाद
जंमि इवति सयमसुरसंहरि हरिसुल्लसियविमाद ।
सो गय–वसहपमुहमुणिमाबलिसुमुणियसुहसमुब्भमो
जयइ जिणेसरण गब्भागमकल्लाणमहूसमो ॥ १ ॥

(१२) दुःख-सुख्यविपाककुलक (मा) गा २७ प ३–६

Beginning:—

अणवरयकम्म–जळसइरिहीरमाणेहिं जतुनिवहेहिं ।
भीममवजलसमसि सम्मा पोइ ब मणुयभवो ॥ १ ॥

(७) पिण्डविशुद्धि प ८४-१०१

(८) दशवैकालिक (षड्जीवनिकाध्ययन) प १०१-११५

Colophon:—

संवत् १२९१ वर्षे माद्रपदसुदि १० बुधे पुस्तिकेयं लिखितेति। श्राविकचांपल योग्या लिखिता एषा पुस्तिका। etc. शुभं भवतु ॥

(९) पर्यन्ताराधना प ११६-१२१

(१०) नवतत्त्व प १२१-१३०

(११) जीवविभक्ति by जिनचन्द्रगणि गा २५ १३०-१३३

(१२) बन्धस्वामित्व प १३३-१३५

(१३) पल्योपम-सागरोपमादिप्रकरण गा १५ १३५-१३७

Beginning:—

पलिओवमं च तिविहं उद्धारद्ध च खेत्तपलियं च।

एक्केक्क पुण दुविहं बायर-सुहुमं च नायव्वं ॥ १ ॥

(१४) कथय (धर्मोपदेश मा) by जिनचन्द्रसूरि. प १३७-१४१

Beginning:—

नमिउं जिणवरवीरं वीरिमहेतं वर्द्धमाणस्स।

धम्मोवएसरूवं कवयं वरयमिणं वोच्छं ॥ १ ॥

End:—

इय सुगुरुजिणेसरसूरिसीस—जिणचंदसूरिणा रइयं।

कवयं सम्मुवइंतो न मावतिजो करिंति सुर्हि ॥ १२२ ॥

शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ॥

[१०] (१५) उपदेशमाला (?) प १-८४

(१६) धर्मोपदेशमाला प ८४-९९

(१७) योगशास्त्र (प्रकाश १-४) प ९९-१३३

(१८) भक्तामर(स्तोत्र) प १३३-१७२

(१९) श्रावकप्रतिक्रमण प १७२-१८२

(२०) प्रव्रज्याविधान गा २४ प १८२-१८५

(२१) नमस्कारफलप्रकरण गा २१ प १८५-१८९

(२२) पार्श्वनाथस्तोत्र प १८९-१९१

(२३) अतिचारगाथा प १९१-१९२

(२४) प्रभातमनोरथ (नियमविधाने) कुलक. प १९२-१९५

Beginning:—

उत्पत्ति-विगम-ध्रौव्यत्रिपदीव्याप्तविष्टप ।
महेम श्रीमहावीरं निरस्तवृजिनं जिन ॥ १ ॥

End:—

इति श्रीकालककार्याः कृत्वा प्रवचनोन्नतिं ।
यथायुः पालयित्वांतेनशनेन दिवं ययुः ॥ ८७ ॥
कालककार्यकथा समाप्ता ।

Colophon:—

सं ११६४ वर्षे वैशाखशुदि अक्षयतृतीयायां सोमे पर्युषणकल्पपुस्तिका लिखापिता ॥

[११] (४) हैमसूत्रपाठ (लिङ्ग-धातु-गणोणादिसहित) प १९०, १२ × २"
[९५] (५) संग्रहणीवृत्ति by शालिभद्र प २२-११३, १२½ × १⅔
[९] ७० (१) सामाचारी प्रमाणं २००० प ९८ ९½ × १½

End:—

एय आयारविहिं ज(जु)अवा नाण-दसण[सं]जुत्ता ।
अचिरेण खवेंति जिया जर-मरणविवज्जिय ठाणं ॥ २ ॥

[१२] (२) शतपदिका प २४४, १४ × २

Colophon:—

संवत् ११०० वर्षे जेष्ठशुदि ३ रवौ लिखिता । प्रमाणं अंकतोपि ५२०० इति शतपदिका ॥

[११] (१) कर्मस्तवटीका by गोविन्दगणि प ७२ ११ × २
[७] (४) कल्पसूत्र प १-८५; ११ × २
(५) कालकाचार्यकथा (प्रा) म ४६ प ८५-१०९

Beginning:—

अत्थि इहेव जंबुदीवे etc.

End:—

सूरी वि य कालिगं etc.

(६) कल्पनियुक्ति-चूर्णि (अपूर्ण) प ११०-१९१
[११] (७) सिद्धहैमवृत्तिविवरण (टिप्पन) प २८७, १५ × १½"

End—

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनवृत्तिविवरणे तृतीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥

End—

इय नवसिद्धमाण विमविसंतु सुह–सुहविवागसूयगं कुम्मा सम्मत्तं ॥

(१३) कुलक. गा ५ प १–७

Beginning—

इयमच्छेरयमूय पुव्वकयसुकयोदया चार्य ।

जम जायवाण सुवह धारयइकम्मसमो पुवि ॥ १ ॥

End—

जो पचाय पावइ सो भव्वार्य परिपालिओ ।

वो संकं कुमइ जणो मायावित्तिओ सिव–गुरूयं ॥ ५ ॥

(१४) कन्यजातिकुलक (?) गा ६ प ७–८

Beginning—

सवा य कंदवाई सूरणकंदो य वज्जकंदो य ।

End—

कंदवाई समत्ता ।

(१५) सङ्ग्रहणी (मिइमिम) गा ५० प १–४१

End—

ज वक्खियं सुयाओ सुयापरिवमाए समइए ।

खमियव्वं सुयहरेहिं यहेण सुमरेयवाय ङ ॥ ५०० ॥

Colophon—

वरमागगणिलिखितेयं स्वपठनार्थं कर्मसंक्षयार्थं च । वरनागगणिपुस्तिकेयं ॥

[६५] (१६) गौडवध (सटीक) प १–२९६ ११½×१½

End—

कमयपवर्वछमरस वप्पइरायस्स गउडवहं नामेण कहावीढं रइयं मिव वह समत्तं

च । गाथा ११६६

Colophon—

इति गौडवधनाम महाकाव्यं समाप्तमिति । राजशीलकेन आत्मार्थे लिखितमिति

संवत् १२६४ कार्त्तिकशुदि पंचम्यां शुक्रदिने भृगुकच्छे वसतो चैत्रे लिखितमिति

[६८] ५९. (१) महावीरचरित (प्रा) by नेमिचन्द्र प ११९; १२×१½

(२) पयुपणाकल्पसूत्र प ११६; १२×१

(३) कालकाचार्यकथा प ११६–१२१

Beginning:—

उत्पत्ति–विगम–ध्रौव्यत्रिपदीव्याप्तविष्टप ।
महेम श्रीमहावीरं निरस्तवृजिन जिन ॥ १ ॥

End—

इति श्रीकालकाचार्याः कृत्वा प्रवचनोन्नतिं ।
यथायुः पालयित्वान्तेऽनशनेन दिवं ययुः ॥ ८७ ॥

कालकाचार्यकथा समाप्ता ।

Colophon:—

सं ११६४ वर्षे वैशाखसुदि अक्षयतृतीयायां सोमे पर्युषणकल्पपुस्तिका लिखापिता ॥

[११] (४) हैमसूत्रपाठ (लिङ्ग-धातु-गणोणादिसहित) प १९०; १२ x२

[५५] (५) सङ्ग्रहणीवृत्ति by शालिभद्र प २२–१६१ १२½ x१½

[९] ६० (१) सामाचारी प्रमाण २००० प ९८ ९½ x१½

End—

एवं आयारविहिं ज(जु)अत्ता नाण–दसण[सं]जुत्ता ।
अचिरेण लहति जिया जर–मरणविवज्जियं ठाणं ॥ २ ॥

[१२] (१) शतपदिका प २४४, १४ x२

Colophon—

संवत् १३०० वर्षे जेठसुदि २ रवौ लिखिता । प्रमाणं अंकतोपि ५२०० इति शतपदिका ॥

[११] (१) कर्मस्तवटीका by गोविन्दगणि प ७२ ११ x२

[७] (४) कल्पसूत्र प १–८५ ११ x२

(५) कालकाचार्यकथा (प्रा) प्र ४६० प ८५–१०९

Beginning:—

अत्थि इहेव जम्बुदीवे etc

End —

सूरी वि य कालेणं etc.

(६) कल्पनिर्युक्ति-चूर्णि (अपूर्ण) प ११०–१५१

[११] (७) सिद्धहैमवृत्तिविवरण (टिप्पन) प २८७; १५ x१½

End—

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां सिद्धहेमचंद्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनवृत्तिविवरणे तृतीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥

End—

इय चउविहज्झाय विवसियंतु दुह-सुहविवागसूयगं झत्ति सम्मत्तं ॥

(१३) कुलक गा ५ प ६-७

Beginning—

इयमच्छेरयभूयं पुवकयसुकयोदया वायं ।

जय जायवाण सुवइ वारवइकुमरो पुवि ॥ १ ॥

End—

जो भत्तायं पाहइ सो भत्ताणं परिपाविवो ।

तो संकं कुणइ जमो आणाराहिमो जिण-गुरूणं ॥ ५ ॥

(१४) कन्यजातिकुलक (?) गा ६ प ७-८

Beginning—

सवा च कंदलाई सूरणकंदो च वज्जकंदो य ।

End—

कंदलाई समत्ता ।

(१५) सङ्ग्रहणी (लिङ्गविय) गा ५०० प १-४१

End—

जं वहियं सुयाओ पुव्वायरियमयाइ समाए ।

खमियव्वं सुयहरेहिं सहेण सुयरोगेनाप च ॥ ५०० ॥

Colophon—

परमागमविलिखितेय सपठवार्य कम्मैवचार्थ च । परमागमलिपुलिखितेयं ॥

[१५] (१६) गौडवध (सटीक) प १-२२६, ११½×१½

End.—

कमरायवंकमरस्स धम्मरायस्स रायवईं नामेण महावीरं रइयं चिरा तह समत्तं च । गाथा ११६६

Colophon—

इति गौडवहनाम महाकाव्यं समाप्तमिति । राजवीसकेन आत्मार्थे लिखितमिति ।

संवत् १३६४ कार्तिकशुदि पंचम्यां शुक्रदिने मूलनक्षत्रे वलसे मंत्रि लिखितमिति ।

[१८] ५९. (१) महावीरचरित (प्रा) by नेमिचन्द्र प २१९, १२×१½

(२) पर्युषणाकल्पसूत्र प ११६, ११×२

(३) कालकाचार्यकथा प ११६-१२१

Prasasti of the Donor—

१० ॥ यत्र प्राग्वाटवंशोऽस्ति सर्ववंशशिरोमणिः ।
यो श्रावकोच(चित)मागारो महतामपि भूषणं ॥ १ ॥
तत्राभूद् भरतो नाम पुरुषः पुण्यपूरितः ।
सदाचारव्रतोपेतो धीरेयो धर्म्मधारिणां ॥ २ ॥
सुतस्तस्य यशोनागो गुणानां धर्म्ममंदिरं ।
यशोभिर्धवलभूभागः सुभगो वासवद्युतिः ॥ ३ ॥
पद्मसिंहः सुतो जातस्तस्य सिंहपराक्रमी ।
येन भूपाश्रया मान पदं श्रीकरणादिषु ॥ ४ ॥
अहे लिहुणदेवीति पत्नी तस्य शुभाशया ।
यया पितुश्च भर्तुश्च गुणैर्वंशो विभूषितः ॥ ५ ॥
तयोः क्रमेण चत्वारस्तनयाः पुण्यशालिनः ।
आसन् धार्मिकधौरेयाः सुशीले द्वे च पुत्रिके ॥ ६ ॥
तेषामाद्यो यशोराज आद्यपद्मलतोऽपरः ।
तृतीयः सोमराजाख्यश्चतुर्थो राणकाह्वयः ॥ ७ ॥
सोहुकेत्याख्यया ज्येष्ठा कनिष्ठा सोहिणिनामया ।
धर्म्मेण निर्ममे सुते सोहुकाह्वये पद ॥ ८ ॥
महाभ्यापारनिष्ठस्य यशोराजस्य वल्लभा ।
अहे सूहवदेवीति सतीसीमंतमौक्तिक ॥ ९ ॥
यशोराजः सुतः पृथ्वीसिंहाख्योऽभूत् कलाबुधिः ।
परः प्रद्युम्नो नाम विनयी पुत्रिके उभे ॥ १० ॥
तत्प्रथमात् पेथुकाख्येकाऽपराभूनाम सज्जनी ।
मनाप्नप्रियतया मातमस्ति विवेकिनी ॥ ११ ॥
देवसिंहः सोमसिंहः सुतौ द्वौ विश्रुतावुभौ ।
पद्मश्च सप्तश्च राणी मिलकिश्चेति पुत्रिकाः ॥ १२ ॥
पेथुणा चापमदेवी नरसिंह महामनाः ।
आसधरश्च पिता पुण्यं हरियाख्यमजीजनत् ॥ १३ ॥
सुता राजलदेवीति चंपलमयाः पतिव्रता ।
तत्प्रियमात्मसोमसिंहस्यपरमौषधी ॥ १४ ॥
॰भा नरसिंहस्य नायकीदेविनामिका ।
सुता गौरदेवीति मादपद् धर्म्मनिर्म्मला ॥ १५ ॥

Praśasti of the Donor—

१० ॥ वंशः प्राग्वाटनामास्ति सर्ववंशशिरोमणिः ।
यो जातमोच(मित्र)माचारो महतामपि भूभृतां ॥ १ ॥
तत्राभूद् भरतो नाम पुरुषः पुण्यपूरितः ।
सदाचाराग्रणीर्धैर्यो धौरेयो धर्म्मधारिणां ॥ २ ॥
सुतस्तस्य यशोनागो गुणानां जन्ममंदिरं ।
यशोभिर्भूतभूभागः सुभगो वामचक्षुषां ॥ ३ ॥
पद्मसिंहः सुतो जातस्तस्य सिंहपराक्रमी ।
येन भूपाग्रणा सार्द्धं पर्व श्रीकरणादिषु ॥ ४ ॥
जज्ञे सिंहणदेवीति पत्नी तस्य शुभाशया ।
यया पितुश्च भर्तुश्च गुणैर्वंशौ विभूषितौ ॥ ५ ॥
तयोः क्रमेण चत्वारस्तनयाः पुण्यशालिनः ।
आसन् धार्मिकधौरेयाः सुशीले द्वे च पुत्रिके ॥ ६ ॥
तेषामाद्यो यशोराज आशराजस्ततोऽपरः ।
तृतीयः सोमराजाख्यश्चतुर्थो राणकाह्वयः ॥ ७ ॥
सोढुकेत्याख्यया ज्येष्ठा कनिष्ठा सोहिगिराह्वया ।
धर्म्मैक निर्म्मिते सुते सोढुकाह्वये पद ॥ ८ ॥
महाम्भापारनिष्ठस्य यशोराजस्य वल्लभा ।
जज्ञे सूहवदेवीति सतीसीमन्तमौक्तिकं ॥ ९ ॥
तयोरायः सुतः पृथ्वीधिराख्योऽभूत् कलानिधिः ।
परः प्रह्लादनो नाम विनयी पुत्रिके शुभे ॥ १० ॥
तन्मध्यात् पेथुरस्त्येकाऽपरामूमाम सज्जनी ।
प्रह्लादनप्रियतमा माणकस्ति विवेकिनी ॥ ११ ॥
देवसिंहः सोमसिंहः सुतौ द्वौ विदितौ तयोः ।
पद्मश्च सपश्च राणी विमलदेवीति पुत्रिकाः ॥ १२ ॥
पेथुश्च चापलदेवी मयसिंह महात्मनाः ।
आसल्लस्य प्रिया पुत्रं हरिपालमजीजनत् ॥ १३ ॥
सुता राजलदेवीति जैपलाया। पतिव्रता ।
तत्पीयमानदृष्टोचार्सिंहारपरमौषधी ॥ १४ ॥
अहम्मा मयसिंहस्य नायकीदेविमातिका ।
तत्सुता गौरदेवीति मातृवद् धर्म्मनिर्म्मला ॥ १५ ॥

विनीता हरिपाठस्य मास्हमिनाम गहिनी ।
मदना जनितासाभ्यां चत्वारो रम्यमूर्त्तयः ॥ १६ ॥
सगरसिंहस्य दयिता सज्जना तनयत्रय ।
प्रसूते स सुतां चैकां शीलाळंकारधारिणीं ॥ १७ ॥
ज्येष्ठस्तिहुणसिंहाख्यः पूर्णसिंहाभिधोऽपरः ।
तृतीयो नरदेवोथ तनया तेजलाह्वया ॥ १८ ॥
आद्ये तिहुणसिंहस्य रुक्मिणी नाम वल्लभा ।
तयोर्लषणसिंहोऽस्ति सुतः सुता च रूपमी ॥ १९ ॥
रंगात् कटुकगच्छेन मोहिनिः पचर्णायत ।
चत्वारो मेदनासाभ्यां जनिता जनरंजनाः ॥ २० ॥
पुण्यो शीलपवित्र च मूर्त्ती ह धर्म्मयोरिव ।
पूर्णदेवी तयोराद्या धर्मेलपरा मता ॥ २१ ॥
धीरेयः सोढियो नाम सहजाकाभिधोपरः ।
तृतीयो रत्नपालोमूलगुवपाल इत्यम ॥ २२ ॥
सोढियस्य प्रिया ज्येष्ठा रतिवादेविसंज्ञिता ।
तत्सुता श्रीमलादेवी जैत्रसिंहस्य वल्लभा ॥ २३ ॥
ताभ्यां जातौ कलावंतौ सुतौ द्वौ धर्म्मनिम्मलौ ।
पराघचारमामरो धारापर्योमलोऽभवत् ॥ २४ ॥
द्वितीयो महदेवोऽस्ति कुलार्ककारकौस्तुभः ।
तत्प्रिया गौरदेवीति भग्गुरूपनोपता ॥ २५ ॥
सोढियस्य द्वितीयास्ति शीलुदेसाग्यया प्रिया ।
गुरुवगुरुगंभीरा पतिभक्तिपवित्रिता ॥ २६ ॥
तयोरासीत् सुतो भीमसिंहनामाग्रजः सुधीः ।
महत्व—सत्वमुख्यानां गुणानां जन्मभूमिका ॥ २७ ॥
परः प्रतापसिंहोस्ति गुरूनां भारहारकः ।
नाम्ना चाहिनिदेवीति प्रिया तस्यास्ति पावना ॥ २८ ॥
पुण्यो द्वे सोढियस्याथ शीलुकाकुक्षिसंभवे ।
आद्य आसमदारत्नमानिर्मलमानसे ॥ २९ ॥
नासदेवी तयोमध्याद्याद्या दानविचारदा ।
परा कीरदजदेव्याख्या साक्षादिव सरस्वती ॥ ३० ॥

Praśasti of the Donor—

६० ॥ वंशः प्राग्वाटनामास्ति सर्ववंशशिरोमणिः ।
यो ज्ञातमोत्त(मित्र)मापारो महतामपि भूभृतां ॥ १ ॥
तत्राभूद् भरतो नाम पुरुषः पुण्यपूरितः ।
सदाचाराभ्यर्थधेयो धौरेयो धर्म्मधारिणां ॥ २ ॥
सुतस्तस्य यशोनागो गुणानां जन्ममन्दिरं ।
यशोभिर्धवलभूभागः सुभगो वामचक्षुषां ॥ ३ ॥
यशासिंहः सुतो जातस्तस्य सिंहपराक्रमी ।
येन भूपालसभा प्राप्तं पदं श्रीकरणादिषु ॥ ४ ॥
जज्ञे तिहुणदेवीति पत्नी तस्य शुभाशया ।
यया पितुश्च भर्तुश्च गुणैर्वंशो विभूषितः ॥ ५ ॥
तयोः क्रमेण चत्वारस्तनयाः पुण्यशालिनः ।
आसन् धार्मिकधौरेयाः सुशीले द्वे च पुत्रिके ॥ ६ ॥
तेषामाद्यो यशोराज आशाराजस्ततोऽपरः ।
तृतीयः सोमराजाख्यश्चतुर्थो राजकाह्वयः ॥ ७ ॥
सोढुकेत्याख्यया ज्येष्ठा कनिष्ठा सोखिमिकाह्वया ।
धर्म्मेण निर्ममे शुद्धे सोढुकाह्वये परं ॥ ८ ॥
महाम्यासारसिंहस्य यशोराजस्य वल्लभा ।
जज्ञे सूहवदेवीति सतीसीमन्तमौक्तिकं ॥ ९ ॥
तयोराद्यः सुतः पृथ्वीसिंहाख्योऽभूत् कलाम्बुधिः ।
परः प्रह्लादनो नाम विक्रमी पुत्रिके उभे ॥ १० ॥
तन्मध्यात् येसुकाख्यैकाऽपरभूनाम सज्जनी ।
सदाचारप्रियतमा प्राप्यनान्ति विवेकिनी ॥ ११ ॥
देवसिंहः सोमसिंहः सुतौ द्वौ मित्रवत्सलौ ।
यमला रायसस्य राज्ञी शिवश्रिर्दिति पुत्रिकाः ॥ १२ ॥
चतुरा चापलादेवी नरसिंह महामनाः ।
आशाराजस्य प्रिया पुत्रं हरिपालमसीजनत् ॥ १३ ॥
सुता राजलदेवीति गंगराजाः पतिव्रता ।
नरसिंहमान्यतोकार्मिसंहारचरमोत्तपी ॥ १४ ॥
वल्लभा नरसिंहस्य नायकीदेवितामिका ।
[illegible] निर्म्मला ॥ १५ ॥

Prasasti of the Donor—

१० ॥ वंशः प्राग्वाटनामास्ति सर्ववंशशिरोमणिः ।
यो श्रावकोच(मित्र)माचारे महतामपि भूषणं ॥ १ ॥
तत्राभूद् भरखो नाम पुरुषः पुण्यपूरितः ।
सदाचाराध्वपाथेयो धौरेयो धर्मचारिणां ॥ २ ॥
सुतस्तस्य यशोनागो गुणानां सद्ममंदिरं ।
यशोभिर्धवलभूभागः सुभगो वामचक्षुषां ॥ ३ ॥
धर्मसिंहः सुतो जातस्तस्य सिंहपराक्रमी ।
येन भूपाश्रया प्राप्तं पदं श्रीकरणादिषु ॥ ४ ॥
तस्य तिहुणदेवीति पत्नी तस्य शुभाशया ।
यया पितुश्च भर्तुश्च गुणैर्वंशो विभूषितः ॥ ५ ॥
तयोः क्रमेण चत्वारस्तनयाः पुण्यशालिनः ।
आसन् धार्मिकधौरेयाः सुशीले द्वे च पुत्रिके ॥ ६ ॥
तेषामाद्यो यशोराज आसधराजस्ततोऽपरः ।
तृतीयः सोमराजाख्यश्चतुर्थो राणकाह्वयः ॥ ७ ॥
सोडुकाख्यया ज्येष्ठा कनिष्ठा सोहिणिराह्वया ।
धर्मेण निर्ममे हृद्ये सोडुकाह्वये पद ॥ ८ ॥
महान्यायनिधेस्तस्य यशोराजस्य वल्लभा ।
जज्ञे सूहवदेवीति सतीसीमंतमौक्तिकं ॥ ९ ॥
तयोराद्यः सुतः पृथ्वीसिंहाख्योऽभूत् कलानिधिः ।
परः प्रह्लादनो नाम विनयी पुत्रिका चभे ॥ १० ॥
तस्मात् पेथुकस्यैकाऽपराभूभाम सज्जनी ।
प्रह्लादनप्रियतमा माधलास्ति विवेकिनी ॥ ११ ॥
देवसिंहः सोमसिंहः सुतौ द्वौ विश्रुतस्तयोः ।
प्रथमस्य सचस्य राणी सिरमिन्नदेति पुत्रिकाः ॥ १२ ॥
पधुका धणधादेवी मधसिंह महामनाः ।
आमपश्य पिता पुण्यं हरिपाश्वप्रजीवनम् ॥ १३ ॥
सुता रामदेवीति चाचरायाः पतिव्रता ।
नारीयमात्मसाधार्तिविधदानपरमौचयी ॥ १४ ॥
तस्मा भगसिंहस्य भार्यारेविपालिका ।
तस्युना गौरदेवीति मातृवद् धर्मनिर्मला ॥ १५ ॥

[११] (१०) नवपदप्रकरण by जिनचन्द्र
(११) उपदेशमाला by धर्मदास
(१२) ,, by म हेमचन्द्र
(१३) भवभावना by ,,
(१४) श्रावकदिनकृत्य — प ११४–११२
(१५) विवेकमञ्जरी — १६×२
(१६) धर्मोपदेशमाला by जयसिंह
(१७) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि
(१८) पिण्डविशुद्धि
(१९) जीवविचार

[११] ९९. (१) अलङ्कारतिलक (वाग्भटकाव्यानुशासनटीका) पत्रा च कर्पूरमूलिम अपूर्ण प १८५; १२×२

[८] (२) वृत्तरत्नाकरटीका (अ १) by त्रिविक्रम प १२७

[२५] (३) कातन्त्रपञ्जिकोद्योत by त्रिविक्रम प १–८३

Beginning—

ओं नमः शिवाय । अथ अपिवितामीति मम् न पठितव्यः । सूत्रकारस्य विधि त्वात् । न च शिष्यापेक्षया तस्यासूत्रकारत्वात् ।

End—

इति श्रीवर्द्धमानशिष्यत्रिविक्रमकृते पंजिकोद्योते प्रत्ययपादः समाप्तः ।

उक्त यदानुन्तविसीर्णवास्यैर्निरर्गलं किंचन फल्गु पूर्वैः ।

उपेक्षितं सर्वमिदं मया यत् मावो विचारं सहते न येन ॥

आसीदिय पंजरचित्रसालिकेव हि पञ्जिका ।

उद्योतम्यपदेशेन स्थिर्य पूर्णोज्ज्वलीकृता ॥

इति श्रीमत्कर्णोपाध्यायश्रीवर्धमानशिष्यश्रीत्रिविक्रमकृते कातन्त्रपंजिकोद्योते द्वि वक्तिमाद्यः ॥

इति श्रीवर्धमानशिष्यत्रिविक्रमकृते पञ्जिकोद्योते संप्रसारणपादः सपादः समाप्तः ।

प ८१—

एवं etc. इति श्रीवर्धमानशिष्यश्रीत्रिविक्रमकृते पञ्जिकोद्योतेऽनुषंगपादः । छ ।

सं १२२१ ज्येष्ठवदि ३ शुक्रे लिखितमिति ।

आसीत् सुहागदेवीति सद्भार्यास्य वल्लभा ।
तयोर्माल्हणदेवीति सुतास्ति शीलशालिनी ॥ ३१ ॥
विरक्तोमलपाशेन सर्वान् संबोध्य मातृकान् ।
गच्छे श्रीमलधारिणां व्रतं जग्राह सामहः ॥ ३२ ॥
सोमराजस्य पत्नीत्वं धर्मसीमासमन्वितं ।
न केषामुपकाराय यातं वात्सल्यधारिणेः ॥ ३३ ॥
सुसाधोः कुम्भकस्य विद्यावद्यप्रहारिणः ।
सुता जासलदेव्याख्य जैनधर्मेण वासिता ॥ ३४ ॥
नाम्ना रामलदेवीति रामकस्य प्रियाऽभवत् ।
यस्यां सत्यां गृहे भर्तुः क्लेशलेशोपि नाभवत् ॥ ३५ ॥
तयोः संग्रामसिंहाख्यः सुतो जातोऽस्ति विश्रुतः ।
प्रियोपकर्ता येन मित्रानां जगृहे मनः ॥ ३६ ॥
सुनामयकुमारस्य सम्यक्मार्गसंगता ।
सुहवदेविरन्यास्ति प्रिया दान-दयाप्रिया ॥ ३७ ॥
तदीयो हर्षराजोऽस्ति पुत्रः स्वगोत्रपावनः ।
माता-पित्रोः समादेश यो न क्वापि लंघते ॥ ३८ ॥
हर्षराजेन राजेन रूपमादेविसंज्ञिता ।
परिणीता विनीतास्या सतीव्रतविभूषिता ॥ ३९ ॥
गौरदेवीति नामास्ति कनिष्ठस्य सहोदरा ।
पीयूषमाधवधनैर्मोहनीया मनीषिणां ॥ ४ ॥
सुतः संग्रामसिंहस्य सुहवादेविसंभवः ।
नाम्ना कटुकराजोऽस्ति द्वितीयो नयनाह्वय ॥ ४१ ॥
श्रीमलधारिसूरीणां द्विवाराकर्ण्य देशनां ।
जयसे सुहवादेव्या सिद्धवाणीसमन्वया ॥ ४२ ॥
भर्तुः संग्रामसिंहस्य साहाय्या विद्यवारिधेः ।
पुण्या पर्युषणाकल्पपुस्तिका लेखिता नवा ॥ ४३ ॥
यामिनीं मुञ्चतां व्याख्याकारिणां पुण्यसंचयं ।
वर्द्धमानी सदा सौरिपात्रे वाच्यमानासौ ॥ ४४ ॥

॥ मंगलमस्तु ॥ ७ ॥ ६ १ ॥ ७ ॥ ७ ॥

(१९) कर्मस्तव प १५५–१५८

(२०) कर्मविपाक प १५८–१७१

(२१) शतक गा १११ प १७१–१८०

(२२) सप्तति गा ९१ प १८०–१८७

(२३) जीवदयाप्रकरण गा १११ प १८७–१९५

[११] (२४) उपदेशमाला by धर्मदास प १–८२, ११¾×१½

(२५) धर्मोपदेशमाला प ८३–९९

(२६) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि श्लो २६५ प ९९–१२८

[२८] (२७) पिण्डनिर्युक्ति प १–९१, १२×१½

Colophon:—

संवत् ११८१ ज्येष्ठवदि ११ प्रनौ मुनिचन्द्रसाधुना लिखितेति ।

(२८) ओघनिर्युक्ति प १–१२

[७२] (२९) स्थविरावलिकावृत्ति त्रुटित प ३१

(३०) पञ्चसूत्रव्याख्या प ३२–३४

(३१) अजित-शान्तिस्तववृत्ति by गोविन्दाचार्य प ३३–९२

End:—

इति स्तुतिरजित-शांतिस्तवस्य संक्षेपतो मयाभिहिता ।
श्रीगोविंदाचार्येण कस्यपविनिर्मलार्थमिय ॥

इत्यजितशांतिस्तवस्य विवृतिः समाप्ता ।

(३२) ऋषभस्तुतिवृत्ति मू. धनपाल, वृ. नेमिचन्द्र प ९३–१२५

Beginning:—

नत्वा जिनेंद्रवीरं सर्वनराभर्त्सपूजितं वीरं ।
सदभूतार्थप्रभावं सांप्रततीर्थस्य कर्तारं ॥ १ ॥
सुरैः प्रणतपादस्य नाभेयस्य महात्मनः ।
स्तुतेर्गुरुप्रभावेन किंचिद् वच्मि विवरणं ॥ २ ॥
भगवति गुणानुरागः सत्तं प्रेरयति मां यतो नित्यं ।
तेनाहमत्र सुबहोपि विवरणं कर्तुमिच्छामि ॥ ३ ॥
छिन्नमपि यथास्पर्थं वचनं बालस्य शोभते पितरि ।
एवमपि तथा मामकमपि शोभां शिष्यप्रभावेन ॥ ४ ॥

End:—

यद् व्याख्यानेन मया पुण्यं निर्वाणसाधकं लब्धं ।
तेन जनः सर्वोपि हि जायेत जिनस्तुतौ निरतः ॥ १ ॥

प ८२—

इ व जोरिमनयेसाविरोपिम्पव इसारो हु वाविहारके upto the Com. on इर

[११] (४) उपदेशमाला मुद्रित प ५–४१, ११½×१

(५) धर्मोपदेशमाला प ४६–५४

(६) मूलशुद्धि प ५४–७०

(७) पञ्चकल्याणक प ७०–८१

Beginning —

तित्थ पवयणसुयदेवयं च नमिऊण सवमावेणं ।

कल्लाणपंचयं आसिमिणर नमंसामि ॥

(८) क्षेत्रसमास (नमिऊण) प ८१–८८

(९) नवपद by जिनचन्द्र गा १४० प ८८–९१

(१०) सङ्ग्रहणी by जिनभद्र गा ३६७ प ९१–११७

(११) चउसरण गा २७ प ११७–११८

(१२) आतुरप्रत्याख्यान प ११०–११२

(१३) स्थविरावली प ११२–११७

(१४) अजितशान्ति प ११७–१४२

(१५) जीवविचार प १४२–१४३

(१६) संवेगमञ्जरी (प्रा) by देवभद्र प १४३–१४९

Beginning—

संवेग-मक्यानिर्मलपविसुद्धभाव-सहचारो ।

जयइ जयार्णवरो सर्वसमइ व वीरजिणो ॥

End:—

इय संवेगपरो दर्पं पि रे जीव ! होसु ता दुहु सुबहा ।

सिवमच्छि अइमपूवसिरिदेवभद्दस्स ॥

संवेगमजरीमिमं समण्णवसंसमावं मवति सुपणाऽभिक्खणसोई जे नियमेव ।

सुपसिद्धवहूकक्खलक्खो नि(व)हक्खियपत्तू पत्तु दे इवति ॥ १४१ ॥

संवेगमंजरी समाप्ता ॥

(१७) पञ्चसूत्र प १४९–१५२

(१८) पद्मर्षिदिका प १५२–१५५

Beginning—

संसार-विसमसायर-भव-जलवहित्थ संसरतार्णं

[४०] (८) लिङ्गानुशासन प १-४६, ११३/४×१३/४

Colophon—

संवत् १२७३ श्रावणवदि ८ रवौ लिंगवृत्तिपुस्तिका लिखिता ।

(९) धर्माभ्युदय (छायानाटक) प ४८-६७

(१०) सूक्तमुक्तावली by मेघप्रभ प ६८-८५

[१] ९४ (१) अनेकार्थसङ्ग्रह by हेमचन्द्र ग्रं १८२६

प ११९, १५×२

[४] (२) कल्पसूत्र (Illustrated.) प १-१११, १९१/२×२

Colophon —

संवत् १३३६ वर्षे ज्येष्ठशुदि ५ रवौ श्रीअणहिलपुरे महाराजाधिराजश्रीसारंगदेवस्य विजयराज्ये लिखितं । शुभमस्तु श्रीसंघभट्टारकस्य ।

(३) कालकाचार्यकथा (Illustrated.) प ११४-१५२

Beginning.—

अत्थि इहेव जबुदीवे भारहे वासे धारावासं नाम नयरं ।

End.—

सूरी वि हु कालेण जाणित्ता नियपयाउपरिमाणं ।

संलेहणं विहेउं अणसणविहिणा दिवं पत्तो ॥

इति पज्जूसवणाकप्पो सम्मत्तो । तत्समाप्तौ च समाप्तं चेदं कालिकाचार्याख्यानकं ।

Colophon:—

संवत् १३३६ वर्षे ज्येष्ठशुदि ५ रवौ श्रीपत्तने महाराजाधिराजस्य श्रीसारंगदेवस्य विजयिनि राज्ये श्रीकल्पपूर्णाकस्योर्व लिखितः । शुभं भवतु श्रीचतुर्विधसंघभट्टारकस्य । मंगलं महाश्रीः । श्रे श्रीवर्णेन मातमोक्षिमिमेयोर्थ श्रीपर्युषणाकल्पपुस्तिका लिखापिता । प्रदत्ता पूज्यश्रीदेवसूरिभ्यः ।

[१] (४) हेमलघुवृत्ति (चतुष्कवृत्ति) प १-११५, १३×२

Colophon:—

तृतीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः । ग्रंथाग्र १६६५

संवत् १३७० भा वदि १४ चतुष्कवृत्तिर्के० सागरेण समर्थिता । मगलं महाश्रीः । यादृशं etc शुभं भवतु ।

(५) हेमशब्दानुशासन प १-१०४

Colophon:—

संवत् १३७० अश्विनवदि ४ स्तम्भतीर्थे पूज्यश्रीरत्नाकरसूरीणां आदेशेन के० सागरेण पुस्तिका लिखिता । ग्रंथाग्रं ४४ ० (अ. ३, पा ३-अ ५, पा ४)

श्रीधनपालस्य कृतिर्गमिनादत्वेह नेमिचन्द्रेण ।
कर्मस्तवस्य हेतोर्वोपिविनिमित च विरचिता ॥ २ ॥

(११) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति अपूर्ण प १२६–१४५, १२×१½

Beginning—

प्रणिपाय श्रीवीरं सत्त्वरूपीनां कृते समासेन ।
विवरणमिदं करिष्ये गृहिप्रतिक्रमणसूत्रस्य ॥ १ ॥

[१८]९१ (१) पर्युषणाकल्पसूत्र प १०७ १२×२

[११] (१) हैमधा बृहद्वृत्ति (अ ३–४) प २०९

[११] (१) षट्पञ्चाशिकाविवृत्ति by महोत्पल प ११; १४×२

(४) पर्युषणाकल्पसूत्र }
(५) कालकाचार्यकथा } प ११२; १८×१½

[४२] (१) प्रकरणसङ्ग्रह *प १०१; १२×१½

(क) उपदेशमाला (छ) योगशास्त्र
(ख) पुष्पमाला (ज) वीतरागस्तोत्र
(ग) भवभावना (झ) प्रश्नोत्तररत्नमाला
(घ) सङ्ग्रहणी गा १७४ (ञ) शान्तिस्तोत्र गा २१
(ङ) स्थविरावली (ट) भक्तामर
(च) आत्मानुशासन
(७) जिनस्तव by नरचन्द्राचार्य

Beginning—

जय प्रथमतीर्थेश ! जय प्रथमनिर्मम ! ।
जय प्रथमयोगीश ! जय प्रथमपार्थिव ! ॥

End—

यद् वैयामरचन्द्राद्येभ्योऽपिनामपि चीमिदं ।
तदुदेतु सतावमाम्महार्नसमय महः ॥ १२१ ॥
कृतिरियं श्रीनरचन्द्राचार्याणां ।

Colophon.—

संवत् ११३४ वर्षे भाद्रवा सुदि १ शनौऽद्येह श्रीदेवपत्तने सकलराजावलीपूर्व परमपाशुपताचार्यमहामहत्तरपंडितगड परमहंससति—आम्यपारिसदं श्रीअभयसीह प्रभृतिप्रतिपत्तौ ओसवालज्ञातीयसाधुमातव तत्पुत्रसाधुधनेसरतत्पुत्रसाधुमदनरेण सित मतिथीलश्रिनी(श्रिणि)पुण्यार्थं प्रकरणपुस्तिका लिखापिता । मंगलं महाश्रीः ।

* २५१–२५४ पर्यन्तं पत्राणि न सन्ति ।

Beginning:—

नमः सर्वज्ञाय ।

जो कुणइ ससत्तीए संघस्स समुन्नइं सयाकालं ।
जीवाइ सुगइ-सुक्खं कालयसूरि व सो लहइ ॥

End:—

इय पवयणप्पभावणफलमउल निसुणिऊण सइरम्म ।
जिणपवयणस्स सम्म पभावणं कुणह भो ! निच्चं ॥ १५१ ॥
इति कालकाचार्यकथानकं समाप्तं । ग्रंथाग्र २११ ॥

[११] (५) कम्मपयडी गा ४७७ प १–४१, १४×१३
(६) कर्मस्तव गा ५६ प ४२–४६
(७) कर्मविपाक गा १६८ प ४१–५९
(८) शतक गा ११० प ६०–६९
(९) सप्ततिका गा ९१ प ६९–७६
(१०) कर्मग्रन्थ (?) गा १९० प ७६–९४

End:—

इय सत्त कम्मबंधाइलक्खणा लेसओ मए भणिया ।
सेवं वा जाणिउ अभयपुरं इच्छमाणेण ॥ १९० ॥

(११) शतकभाष्य गा २४ प ९५–९७
(१२) आगमिकवस्तुविचारसार प ९७–११०
(१३) श्रावकव्रतभङ्गप्रकरण (अपूर्ण) प ११०–११२
(१४) लोकनालिका

Colophon:—

संवत् १२५८ माघवदि ७ सोमे श्रीमद्बृहद्गच्छे श्रीहृषपुरीयगच्छे श्रीम
चमारिसरत्न अजितसुंदरीगणिन्या पुस्तिका लिखापिता ॥

[५७]६६ (१) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्र–चूर्णि by विजयसिंह
प २८५ १७×२ Illustrated

Beginning —

ओं नमः सर्वज्ञाय ।

सिद्ध सिद्धत्थसुय सुयधम्मपयासयं सयाकोयं ।
लोयणगुरु लोयाण नमह सिरिमं महावीरं ॥
समणोवासग-पडिक्कमणसुत्त-चुण्णिं भणामि लेसेन ।
मंदमइण विबोहणट्ठं सुयाणुसारेण ॥ २ ॥

[७५] (६) वस्तुविचारविवरण प १–६८; ११½×२

Beginning:—

नमो जिनागमाय।

सिरिपासजिणं नमिउं वत्थुवियारस्स विवरणं भणिमो।
इह आयमुमरणत्थं गुरूवएसा समासेण॥

[२] (७) पर्युषणाकल्पसूत्र प १–११९; १५×२
(८) कालकाचार्यकथा गा ८५ प ११९–१५१

Beginning:—

देविंदविंदमिय सिव–सिद्धिसंपत्तिपरमसासणय।
निखिलपरमजसमयं नंदउ सिरिवीरसासणयं॥ १॥

End.—

समाप्तोयं पर्युषणाकल्पः परं कथाया लिपमात्रं।

[११] (९) अनेकार्थसङ्ग्रह सं १८२५ प २८२; १२×१½
[१५] (१) हैमलघुवृत्त्यवचूरि (अ १–३) प १३३; ११½×२

End:—

इति लघुवृत्त्यवचूरिकायां तृतीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः।
मंगलं महाश्रीः।

पंडितधनचंद्रेण लघुवृत्त्यवचूरिका।
श्रुतोद्धृता च सद्गुरोः श्रीमद्देवेन्द्रसूरितः॥

Colophon—

संवत् १४ ३ वर्षे मार्ग सु ११ रवौ ग्रंथाग्रं २२११

[१४] (११) सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (अ १–३) प २६८; १४½×१½
[५] ३. (१) पर्युषणाकल्पसूत्र प १११; १४½×२
[१] (१) दशवैकालिकलघुटीका प १६५; १४×२

Colophon—

संवत् १२४८ वर्षे श्रावणशुदि ९ सोमे अद्येह श्रीआशापल्यां वं० श्रीअभय-कुमारलिखितो दशवैकालिकटीका समाप्ता।

[६] (१) कल्पसूत्र प १–१२४
(४) कालकाचार्यकथा (मा) प १२५–१४४

[५९]९७ (१) काव्यप्रकाश–टीका (सङ्केत) by भट्ट सोमेश्वर
[पत्रस ४–६ त्रुटित] प १०१–१७९+२२०–२२२, १६½ ×२

[१७] (२) आवश्यकनिर्युक्ति प १–११८, ९½ ×१½

[१८] (३) उपदेशमालावृत्ति by सिद्धर्षि प १६२, १५ ×२

[७४] (४) सिद्धहेम–लघुवृत्ति (प्रत्यग त्रुटित अव्यवस्थित)

[६०] (५) सत्तरि(सप्तति)वृत्ति (प्रा) up to 85 th गाथा प ११७

Beginning—

घाइण अणुग्गहट्टं आयरिएण कय पमाणनिप्फण्णमामम सत्तरि त्ति पगरण ।

[४१] (६) जीवानुशासनवृत्ति प १६–२१९ १४×१½

[४२] (७) प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (लघु) प १७७; १९×२
[द्वार ४०–७२ अपूर्ण]

[८०] (८) सङ्ग्रहणी (त्रुटित अपूर्ण)

[७७] (९) जीतकल्प (सवृत्तिक) प १०४ त्रुटित

[६७] (१०) नागानन्दनाटक. प २–११ १२"×१½

Colophon—

संवत् १२५८ वर्षे श्रीमत्पण्डितपाटके मुनिचंद्रेण लोकानंदयोग्या पुस्तिका लिखिता ॥

[११]९८. (१) पर्युषणाकल्पसूत्र प १–१०२ ११½ ×२

(२) कालकाचार्यकथा (त्रुटित) प १०३–१११

Beginning—

अत्थि इहेव जंबुदीवे etc

[७१] (३) रयणचूडकहा (प्रा) अपूर्ण जीर्ण प ९५–१९८ ११ ×१½

[१२]९९. (१) उपदेशमाला प १–४६

(२) धर्मोपदेशमाला प ४६–५३

(३) भयभावना प ५४–६९

(४) मूलशुद्धि प ७०–८६

(५) आराधना प ८७–१२०

(६) ,, (प्रा) प १२०–१३५

Beginning—

मणिरहकुमारसाहू काम–गहत्तो त्ति मुणिवरो मवर्ण ।
वरगुत्ता वि मुणी सर्वमुहवो महरिसि त्ति ॥ १ ॥

End.—

पव समत्ता पडिक्कमणचुण्णी ।
नमो सुयदेवयाए भगवईए ।
जयइ मियपासपमियं जंमि निशीया जया सुदेसेन ।
छंदंपि मयं मीसं जाणेन य जत्तिया जम्मी ॥
जयइ इह चंदगच्छो चंदो इव भविय–कुमुय–बोहयरो ।
जयसय–गुणसमुणो समणजणानंदणो सयओ ॥
उसियसील–पसभो दव–नियम–चंग–संगयसुघोसो ।
गुण–गच्छ–रहो पवरेहिँ य सेविँ सूये ॥
सिरिसुयपन–सिरिनेमिचंदनामधेया मुणीसरा गुमिणो ।
होत्या तत्थ पसत्था तेसिं सीसा महामईमो ॥
जे पसमस्स निवंसमसुदी दरिसण–चारित्तस्स
घण–रयणाण रोहण–खाणी जसिणो अमियवाणी ।
सिरिसं सविगुणिणा तेसिं सीसेण मयमहणा वि
आयरियविजयसीहेण विरइया पस चुण्णी त्ति ॥
जं किं पि मय उस्सुत्तमेत्थ रइयं मईय दोसेण ।
त मे धम्मंतु सोहतु सुयहरा गुणगई काउ ॥
एगारसहिँ सपहिँ तेसीइ हियहिँ विक्कमनिवाउ ।
परिँ विये मासंमि समत्थिया पसा ॥

सावगपडिक्कमणसुत्त चुन्नी समत्ता । शुभं भवतु । ग्रंथाग्र श्लोकप्रमाणेन ४५१० ॥

Colophon —

संवत् १३१७ वर्षे माह सुदि १४ आदित्यदिने श्रीमदाघाटदुर्गे महाराजाधिराज–परमेश्वर–परमभट्टारक–उमापतिवरलब्धप्रौढप्रतापसमलंकृत–श्रीतेजसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि महामात्यश्रीसमुद्धरे मुद्राव्यापारान् परिपंथयति श्रीमदाघाटवास्तव्यं रामचंद्रशिष्येण कमलचंद्रेण पुस्तिका व्यलेखि(खि) ॥

[५१] (२) उत्तराध्ययन प २–१५८; १७३×१

Colophon —

ठ० धरणिगसुतठउमसीहेन उत्तराध्ययनसूत्र[पुस्तिका] लिखितेति ॥

(३) ओघनियुक्ति प १५९–२४०

(४) पिण्डनिर्युक्ति (अपूर्ण) प २४१–३०८

End—

इत्याचार्यश्रीसर्वानंदविरचितकथासंक्षेपोपदेशमालाविवरणं चतुर्थं व्रतं ।

[६१] (३) स्थानाङ्गसूत्र (अपूर्ण) प ११-१९९, १३×१½

[८२] (३) विद्यापरिपाटि (१ मा अपूर्ण) प १-२१

Beginning—

जले मज्जंति जीवा जम्हा जं नत्थि निम्मलो बोहो ।
बोह-मुवमयवसी जम्मिमइ समय-कमलं ॥

(४) सामाचारी (प्रकीर्ण अपूर्ण)

(५) ज्ञातासूत्र (वर्ग १) प १-१८३, १५½×२

[७३] (६) प्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति (अपूर्ण) प १-५१, १५½×२

[५१] (७) पर्युषणाकल्पसूत्र (समाप्त) मुद्रित प २१२

Pras'asti of the Donor—

पायाद् वः पूर्वतीर्थेश शिवाली श्रोत्रयोरजा ।
रूपायकर्म-कानन धूमलेखेव लक्ष्यते ॥ १ ॥
भूयात् सद्भाविनां भूरिभवसंसार-विभ्रमः ।
कर्मोघ-कक्षः स्वामी श्रीवीरः कल्पपादपः ॥ २ ॥
—अस्ति भूमंडलव्यापी वंशो वंशोत्तमः किल ।
]मव्यश्रीमाल इत्याख्यो व्यसनाशामिर्विसृतः ॥ ३ ॥
।(कैया) यस्य व्यामाभिषेविनः ।
या दृश्यते तद्विरः सुविवेकिताः ॥ ४ ॥
जैनमेयसेनाप्रबंधवः ।
सूतविवेकी सुद्धिः मातृसत्तमा ॥ ५ ॥
पत्नी मांचलदेवीति शीलसत्कृपावती ।
हंसस्य वैसे यस्य जैनमेयः सुमानसे ॥ ६ ॥
तत्सूनो नित्यकोमस्तोत्रःपाकोस्ति धर्मधी ।
यस्यापमिनपराजसे भूगवद् भ्रमते मनः ॥ ७ ॥
श्रीमसद्गुणतः लब्ध्वा लक्ष्मीसंशाति तद्भुः ।
जैनपुण्यापने रक्ष सद्गु[ण]प्रणती मता ॥ ८ ॥
पवित्र-श्राद्ध-चारित्र-रत्नराशि-महार्णवः ।
गणिश्रीदेवमद्रोभूत् संयमायतसंश्रयः ॥ ९ ॥

नमिऊण गणहरिंदे आयरिये धम्मदायए सिरसा ।
नमिऊण सव्वसाहू चउविहाराहणं वोच्छं ॥ ६ ॥

End:—

इय जेहिं तुम्ह निसुया मणहरगुणनियरचिय सा वाणी ।
ताण कयत्थो जम्मो जम्माण वि होज सो चेव ॥ १५८ ॥

आराधना समाप्तेति ॥

(७) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्र प १३५–१५७

(८) आठरपच्चक्खाण प १५७–१५८

(९) जीवोपालम्भकुलक (प्रा) प. १५८–१६१

(१०) जीवविमर्ति by जिनचन्द्रगणि प १६१–१६३; १२×१½

Beginning—

नमिऊण चउच्चयणं वीरजिणिंदस्स लोगनाहस्स ।
वोच्छं जीव–विमत्तिं संखमइविबोहणट्ठाए ॥

End:—

एसा जीव–विमत्ती रइया संखेवओ मुणिगणाणं ।
गणिणा जिणचंदेणं कम्मक्खयमिच्छमाणेणं ॥ २५ ॥

जीवविमत्ती सम्मत्ता ।

(११) चउसरण प १६१–१६६

(१२) परिग्रहपरिमाण प १६७–१७४

Beginning —

पणमिय परमपयत्थं नवसुरसत्थं सुमिहुपरमत्थं ।
वीरं वीरं सम्म गिहीण धम्मं पवक्खामि ॥ १ ॥

End:—

सिरिसीलभद्दमुणिवइविणेयसिरिधम्मघोससूरीण ।
पयमूलंमि पवत्तो पंचमअणुव्वय गिहिधम्मो ॥ ८३ ॥
पण्णरससु सएसुं छासीई(ए) समहिएसु वरिसाण ।
मग्गसिरपंचमिसोमे लिहियमिणं परिगहपमाणं ॥ ८४ ॥

परिगहपरिमाणं समत्तं ॥

Colophon—

संवत् ११८६ मार्गसिरवदि ५ सोमे लिखितमिति ॥

[७९]७० (१) उपदेशमालाविवरण (त्रुटित) by सर्वानन्दसूरि.

Tapāgachha Bhandāra.
(फोफलियावाडा आगलीघेरी-भण्डार)

१ कर्मप्रकृतिवृत्ति (द्वितीयखण्ड) by मलयगिरि.
प २४७, १७×२½"

Colophon:—

संवत् १३११ वर्षे प्रभुश्रीविजयचन्द्रसूरिप्रमणोपासकसाहुरत्नपाल साहुसामंत-सीह आत्मश्रेयोर्थ कर्मप्रकृतिवृत्तिद्वितीयखण्ड लिखापित श्रीमत्पुण्यपौषधशालायां मं० श्लो० ४५७७

२ धर्मरत्नवृत्ति by शान्त्याचार्य प १७१; १६×१½"

Colophon:—

संवत् १२७१ वैशाख सुदि ८ गुरौ श्रीमति–देवसिरि–पूनमतिम आत्मश्रेयोर्थं पुस्तिका कारिता ।

३ सूक्ष्मार्थविचारसारोद्धार (सार्धशतक)वृत्ति by धनेश्वरसूरि.
प १५० (१४९ वर्म पत्रं लुप्तम्) १४×२

४ (१) प्रशमरति by उमास्वाति प १–४९, १२½×१½
(२) पचक्खाणवियार by शालिभद्रसूरि प १–२१

Beginning:—

ओं नमः सरस्वत्यै ।

केवलपवरनेण पवक्खसमत्थवत्थुवित्थारं ।
पयडवरं वोच्छं सिरिवीरजिणेसरं नमिउं ॥ १ ॥
वोच्छं पचक्खाणे वियारवं सम्मयसुत्तीए ।
स–परोवयारहेउं हारगुणय समासेणं ॥ २ ॥

End:—

पचक्खाणवियारप्पमेय सिरिसालिभदसूरिणा रइयं ।
जं पाय किं पि वितहं तं गीयत्था विसोहिंतु ॥ २१७ ॥

५ प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (द्वार १–१२९) प १९८ २१×२

Beginning:—

संनद्धैरपि यत् समोभि etc.

६ (१) आवश्यकनिर्युक्ति. प १४८+१; १५×२

सद्विधोऽपि गुणैर्गुरुत्वविततोमोद्भ्रमबद्धेपद्ध-
   हेतुं यस्य निशम्य मधुविधुर्क तमाज याच(चो) भव ॥ १० ॥

यस्य....पांडुभैसति यस्य विसः कीर्तिस्तत्सान्द्रियेव
   पार्श्व ग्रहं त्रिलोक्याः सुरमिवसुधनैर्यैः पवित्रैश्चरित्रैः ।
तस्य श्रीधर्म्मसूरेर्मिरवधिविधया   शिष्यलेशः
   स्तने सर्वेदमस्यं विवरणमकृत श्रीयशोभद्रसूरिः ॥ ११ ॥

मधुमतिपरिसंहाद् मद्यानध्यानविषोगतो
   यदिह विहितं किंचित् दुर्लभमनाथया ।
तदखिलमपि सुज्ञाचारज्ञाविपरमुद्धे
   र्विहितमित्रतामावैः सम्यग् विशोध्यमवश्चितैः ॥ १२ ॥
      पञ्चाशीविवृतिः श्रीयशोभद्रसूरिकृता ॥

No. IV

Tapāgachha Bhandāra.

(फोफलियावाडा आगलीशेरी-भण्डार)

---

१ कर्मप्रकृतिवृत्ति (द्वितीयखण्ड) by मलयगिरि.
प २४७, १७×२½

Colophon:—

संवत् १३३१ वर्षे प्रभुश्रीविजयचंद्रसूरिश्रमणोपासकठाकुरअपाक साहुसामत सीह आत्मश्रेयोर्थं कर्मप्रकृतिवृत्तिद्वितीयखंड लिखापित श्रीमाधुपीयपौषधशालायां ग्रं० श्लो० ४५७७

२ धर्मरत्नवृत्ति by शान्त्याचार्य प १७१; १६×१½"

Colophon:—

संवत् १२७१ वैसाष सुदि ८ गुरौ श्रीमति–देवसिरि–पूनमतिश्च आत्मश्रेयोर्थं पुस्तिका कारिता ।

३ सूक्ष्मार्थविचारसारोद्धार (सार्धशतक)वृत्ति by धनेश्वरसूरि
प १५०; (१४९ तम पत्र छिन्नम्) १४×२

४ (१) प्रशमरति by उमास्वाति प १–४९, १२½×१½
(२) पच्चक्खाणवियार by शालिभद्रसूरि प १–२३

Beginning:—

ओं नमः सरस्वत्यै ।

केवलपवरनाणं पच्चक्खावसमत्थवत्थुवित्थारं ।
पणमिय वोच्छं सिरिवीरजिणेसरं नमिउं ॥ १ ॥
वोच्छं पच्चक्खाणे वियारणं सममणवग्गुत्तीए ।
स–परोवयारहेउं धाराणुगय समासेणं ॥ २ ॥

End:—

पच्चक्खाणवियारणमेय सिरिसालिभद्दसूरिणा रइयं ।
जं एत्थ किं पि वितहं तं गीयत्था विसोहिंतु ॥ २३७ ॥

५ प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (द्वार १–१२९) प २९८; २६×२

Beginning:—

सन्तैरपि यत् नमोमि etc.

६ (१) आवश्यकनिर्युक्ति. प १४८+१; १५×२

कपर्दि-व्योम-सोमस्य यथा सद्वृत्तशालिनः ।
श्रीमद्विजयचन्द्रस्य सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुखदां विस्तरां धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धान्तोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमतस्थमेवास्य यत् ।
विभाग्य-व्याख्यानोक्यां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावचंद्र-दिवानाथौ यावत् व्याप्त(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३३१ माघवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु लेखकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[११] (९) कर्मस्तव प १-६

(१०) „ भाष्य गा २७ प ६-९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९-२१

(१२) शतक by शिवशर्म प २१-३१

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि प ३१-४२

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ प ४२-५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५२-६७

(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि प ६७-११२

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) प ११२-११५

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १-६१

End—

आगमभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य बहुद्वारवेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेच्च च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[११] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि.
प १८१; १४×११

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणप्रख्याता ।
असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थसार्थांचिता
केयं मे मतिरल्पिकाप्रणयिनी मुग्धस्वरूपीमुतः ! ।
यगोऽसंगनगाधिरोहणसुहृद् पङ्गोयमायासवो
[ऽ]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः स्रोतस्य पोतोर्पितः' ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

सर्वैककारणतयाप्तुतवैभवेन सद्भावभूषिततया भुवनानुवृत्त्या ।
पुण्यात्मकंकमिह यद्गमनेन संकर्म चांद्र कुलं तदवनावधिगीतमस्ति ॥
तस्मो(स्मिन्नो)दितः प्रतिदिन स्मरमत्तराशिवैवेयनिर्दयविमर्दनकेलिदक्षः ।
विवेप्यपुण्यमहिमा सवितेव सूरिः श्रीशीलभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिभवाश्रितीना येन स्वास्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कलयुगगुणिविषयविपावदष्ट्नाय ॥ ३ ॥
तस्यामवद् भुवनवल्लभमाप्यसंपत् सूरिर्धनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
अपाप्यसंदमवतो ननु यत्प्रतिष्ठामासित्सवः किमपि चेतसि चिंतयंति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्धशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि सुखानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तुवाक्यमर्पचपेयूषसमर्पितनिपुणाः ।
के के पापं पापं न भवति कर्मार्तिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
वास्यापि कल्मांघक्रमध–रिपुतत्वनापरमचारमः ।
भवति नय–विनयसदनं तयोर्विनेयेषु पत्रिलकः ॥ ७ ॥
मोयावधारण–विरोधविरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृत्यातिदक्षा ।
यो रोचकं व्यरचयच्चतुरास्यपेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जमानां ॥ ८ ॥
स्थविरजयदेवो देव–विद्यम्भनीय
मदवचनविनोदैः कोविदैस्तुल्यकाल ।
लिखितुपधिविरतां मागधीयामभ्या-
स्वलितमखिलविधाधार्यैकं यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृत श्रीदेवबोधादिषु
प्रासानेकजये [सा]क्षिषु स दिग्वासःशिरःशेखरः ।

तत्पट्ट–व्योम–सोमस्य यथा सद्गुणशालिनः ।
श्रीमद्विजयचन्द्रस्य सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्म–मुक्तानां विपाकं धर्मवेश्मनां ।
यदा संजातसद्भावाः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युपयाकल्पममल्पश्रेयसां पदं ।
विभाव्य व्यालयालोऽयां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावच्चन्द्र–दिवानाथौ यावद् व्याहा(व्योम) वसुन्धरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३३१ माघमासे ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु लेखकेभ्या ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[११] (९) कर्मस्तव प १–३

(१०) „ भाष्य गा २७ प ३–९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९–२३

(१२) शतक by शिवशर्म प २४–३४

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि प ३४–४२

(१४) पडशीति by जिनवल्लभ प, ४२–५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५२–६७

(१६) बृहत्सङ्ग्रहणी by जिनभद्रगणि प ६७–११२

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) प ११२–११

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १–६३

End—

श्रावकभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य बहुद्वारवेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेत् न बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्निरोधके ।
तेषु तु प्रविशत्यंभु प्रविशेत् मनागपि ॥

[१९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार–विवरण by यशोभद्रसूरि

प १८१ १४×१

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपद्मानां ।
कासौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थसार्थांचिता
केयं मे मतिरमितप्रजयिनी मुग्धस्वबुद्धीमुखः ।।
पयोराशिं गन्तुमिच्छति तद्वत् पक्षोद्यमायासतो
[ऽ]सद्भ्यास–व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोपमः ।।

End.—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

सम्येककारणतयाद्भुतवैभवेन सद्भावभूषितया भुवनाद्भुतस्या ।
पुण्यात्मनामिह यद्गमनेन संस्थं श्रीद्र कुलं तदवनावविगीतमस्ति ॥
तस्मा(न्नि)तः प्रथितिन स्मरमत्सरादिदैवेयनिर्दयविसर्जनकेलिलोलः ।
विशेष्यदृश्यमहिमा सवितेव सूरिः श्रीशीलभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिमवाशिथिलीना येन स्वात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविषयविपादपदस्थाय ॥ ३ ॥
तस्यामवद् भुवनवल्लममाप्यसंपत् सूरिर्धनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यद्वाप्यमद्भुततपो ननु यत्प्रविधामावित्सवः किमपि चेतसि चिंतयति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्धशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि सुरयानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तुवादिप्रपंचपेयूषसमर्पितनिपुणाः ।
के के पार्श्वे पार्श्वे न भवति सजार्चिर्भिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
चास्याद्यपि बकर्मासकमव–रिपुधूवनापदामवारंभः ।
भजति नव–विनयसदर्म तपोर्विनेयेषु परिलक्षः ॥ ७ ॥
बोधावधारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृतादिशक्त्या ।
यो रोचकं व्यरचयद्बहुशास्त्रयेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जमानां ॥ ८ ॥
भूपतिरजयदेवो देव–विहम्मनीय
महदुजनविनोदैः कोविदैस्तुल्यकाळ ।
क्षितिभुपनिविधर्मा मागधीयामयत्ता–
स्वाश्रितमखिलविद्याधायकं यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृढे श्रीदेवबोधादिषु
मासामेकवये [सा]धिषु स विग्वासः स्थिरः शेखरः ।

वस्वङ्ग–व्योम–सोमस्य सदा सद्वृत्तशालिनः ।
श्रीमद्विजयचंद्रस्य सूरिपः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण–सुखदां विधवो धर्मदेशनां ।
तदा संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पममलस्पश्रेयसः पदं ।
विभाज्य-व्याख्यानोत्पां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावद्र–विधानाथौ यावद् व्योम(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३३१ माघवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु लेखकपाठकयोः ॥

[७५]	(८) ललितविस्तरा (त्रुटित)		
[१६]	(९) कर्मस्तव		प १–६
	(१०) „ भाष्य	गा २७	प ६–९
	(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि		प ९–२३
	(१२) शतक by शिवशर्म		प २४–३४
	(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि		प ३४–४२
	(१४) षडशीति by जिनवल्लभ		प. ४२–५२
	(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ		प ५२–६७
	(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि		प ६७–११२
	(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित)		प ११२–११५
[७८]	(१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण)		प १–६३

End—

आश्रवभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य चतुर्द्वारस्य वेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेत न बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वैर्द्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[४९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८१; १४×१२

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपदव्याख्या ।
क्वासौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चोचिता
क्वेयं मे मतिरभिमानविधौ मुग्धत्वपृथ्वीभुजः । ।
पंगोस्तुंगनगाधिरोहणसुहृद् यत्नोपमार्याश्रितो
[ऽ]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरण ॥

अस्यैकस्मरणवपाठ्ठवर्षैमवेन सद्भावभूषितया सुमताल्पवृत्त्या ।
पुण्यामवल्लसिह पद्मगमनेन संकल्पं स्वांत्र कुर्वं तद्वनापविंगीवमस्ति ॥
यस्यो(निश्चो)दितः प्रतिदिनं स्मरमत्तसत्यदिदेवेयमिर्दयविमर्दनकेलिलोलः ।
विश्वेष्वपूज्यमहिमा सचिवेव सूरिः श्रीशीलभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिभवाविदीना येन स्वास्मन्ति गुणाः समभुमानं ।
स्पष्टाः संप्रति कृतयुगमुनिविषयविपाकवद्धनाय ॥ ३ ॥
तस्मादभवद् भुवनवल्लभमाग्यसंपत् सूरिर्धनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
अपाप्यमहमतयो ननु यस्प्रतिष्ठामास्तिस्तव किमपि चेतसि चिंतयन्ति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्थशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि गुणानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवादिमपथपेयूषसमर्पितनिपुणाः ।
के के पार्य पार्य न भवति तदार्थिनिर्विमुख्याः ? ॥ ६ ॥
बाल्यादपि बहुमासक्षमण–रिपुव्रतनापरामचारेमः ।
भवति नय–विनयसदन तपोविनियेषु यस्तिलकः ॥ ७ ॥
योपाचपारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदान–परोपकृतादिशक्त्या ।
यो रोचकं व्यरचयद्भुरापेषु मायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
नृपतिरजयदेवो देव–बिल्वमनीप
मदवनविनोदैः कोविदैरुस्यकाल ।
स्थितिमुपधिविरुद्धां मागधीयामयथा
स्फटितमधिकविद्याचार्यैः यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे सभापरिवृढे श्रीदेवबोधादिषु
मान्यानेकजये [सा]धिषु स दिग्वासःशिरश्शेखरः ।

वस्वष्ट–व्योम–सोमाब्दे सदा सद्बुद्धशालिनः ।
श्रीमद्विजयचंद्रस्य सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण–सुभगां जिनवाणीं धर्मवेदिनीं ।
ततः संजातसद्भावा सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पश्रेयसः पदं ।
विभाव्य व्यवसायोत्पो लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावच्चंद्र–दिवानाथौ यावद् व्याप्य(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३११ माघवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु लेखकपाठकयोः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[११] (९) कर्मस्तव प १–६

(१०) ,, भाष्य गा २७ प ६–९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९–२१

(१२) शतक by शिवशर्म प २४–३४

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि प ३४–४२

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ प ४२–५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५२–६७

(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि प ६७–११२

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) प ११२–११५

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १–११

End—

आश्रवभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य बहुद्वारस्य वेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेन्न च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वैर्द्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[११] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि.
प १८१; १४×१२

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपद्ममाला ।
असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चान्विता
केयं मे मतिरमिमाप्रणयिनी मुग्धस्वपृथ्वीभुजः ॥ ।
पगोर्सुगनगामिरोहणसुहृद् पत्नोयमार्याश्वयो
[5]षद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः स्रोतस्य पोतोर्पितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

सर्वेककारणतयाकुतवैमवेन सद्भावमूपिततया भुवनानुवृत्त्या ।
पुण्यात्मर्वकमिह यद्गमनेन संस्यं चार्हं कुर्वं तदवनावविगीतमस्ति ॥
तस्यो(स्मो)दिवः प्रतिदिन स्मरमत्सरादिदैत्येयनिर्दयविमर्दनकेलिलोलः ।
विश्वैप्यपूर्व्यमहिमा सविवेव सूरिः श्रीदृष्टीकमत्र इति विभुवनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिमलाशिरीना येन स्वात्मनि गुणाः समानुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविपयविपादवल्लभाय ॥ ३ ॥
तत्नामवद् भुवनवल्लममागमसंपत् सूरिर्जिनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यपाप्यमद्भवयो ननु यत्प्रसिद्धामास्तिस्तवः किमपि चेतसि चिंतयति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्थमंतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य पदो मवयवमिव लोकानां हृदयानि मुरतानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवादिप्रपंचपेयूपसमर्पितनिपुणाः ।
के के पाय पाय न भवंति वदार्तिनिर्मुक्ताः ? ॥ ६ ॥
वाल्यादपि वशमांसत्तमव–रिपुपूतनापरामवारंभः ।
अजनि नय–विनयसदन तपोर्विनेयेपु यस्तिलकः ॥ ७ ॥
योगावधारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृत्याविमक्ता ।
यो रोचक व्यरचयच्चतुराधयेपु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
नृपतिरजयदेवो देव–विद्वन्मनीप
मदवदनविनोदैः कोविदैस्तुल्यकालं ।
क्षितिभुपथिविनिर्दद्यो मागधीयामपत्ता–
स्त्रविमलविद्याचार्यकं यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृढे श्रीतेजबोधादिपु
मासानेकजये [सा]क्षिपु स दिग्वासःशिरःशेखरः ।

वत्सर्—व्योम—सोमस्य सदा सद्गुणशालिनः ।
श्रीमद्विजयचंद्रस्य सूरिपः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुधयो विमलो धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पभेयसः पद ।
विभाव्य-स्वकवर्णोक्ष्या लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावच्चंद्र-दिवानाथौ यावद् व्योम(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥
संवत् १३३८ भाद्रपदवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु भावकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[७६]	(९) कर्मस्तव		प १–३
	(१०) ,, भाष्य	गा २७	प ३–९
	(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि		प ९–२१
	(१२) शतक by शिवशर्म		प २१–३४
	(१३) सप्ततरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि		प ३४–४२
	(१४) षडशीति by जिनवल्लभ		प ४२–५२
	(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ		प ५२–६७
	(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि		प ६७–११२
	(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित)		प ११२–११५
[७८]	(१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण)		प १–११

End—

आगमभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य बहुद्वारगृहस्य तु ।
असावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेन्न बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[७९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८१; १४×१२

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर-विचारसारप्रकरणप्रख्याता ।
असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चोचिता
केयं मे मतिरप्यमामणयितीं मुग्धत्वपृथ्वीभुजः ।
पंगोर्तुंगनगाधिरोहणमसुहृत् पङ्गोयमार्याखलो
[५]सिद्ध्यान-व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण-विवरणं ॥

यस्यैककारणवशात् अतवैभवेन सद्भावभूषितया भुवनाभुवस्या ।
पुण्यात्मर्वक्रमिह यदुगमनेन संस्यं ष्वांह कृत्वे तद्वचनावबिगीतमस्ति ॥
यस्यो(भिन्नो)दितः प्रतिदिनं स्वरसमस्तरागिदेवैपमिर्दपविमर्दनकेलिलोकः ।
विधेयमपूर्वमहिमा सविवेक सूरिः श्रीहरिभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिमवारिदीना येन स्यात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविपयविपावलम्बनाय ॥ ३ ॥
तस्यामवद् भुवनवल्लभमाग्यसंपत् सूरिर्धनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यथाप्यर्मवसवयो ननु यत्प्रतिष्ठामानिस्सवः किमपि चेतसि चिंतयंति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ-सार्धशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि सुरतानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवादिप्रपंचपेयूषसमर्पितनिपुणाः ।
के के पाप पापं न भवति रचारिसिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
वाक्यादपि यक्ष्मांसक्रमव-रिपुभूतनापरामचारमः ।
अजनि मप-विनयसदन तयोर्विनेयेषु पश्चिमकः ॥ ७ ॥
बोधावधारण-विरोधनिरोध-धर्मोपायप्रदर्शन-परोपकृतादिसक्त्या ।
यो रोचक व्यरचयच्चतुराशयेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
नृपतिरजयदेवो देव-विहम्मनीप
मद्वक्षनविनोदैः कोविदैरुत्सुकाव ।
क्षितिभुपमितिरद्यौ मागधीयामथच्चा-
स्खलितमलिकविधायाचार्यक पक्ष हृष्ट्वा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे सभापरिवृते श्रीदेवबोधादिषु
प्रातानेककवे [सा]क्षिषु स दिग्वासःशिराःशेखरः ।

सत्सद्-व्योम-सोमस्म सदा सद्गुणशालिनः ।
श्रीमद्विजयचंद्रस्य सूरिपः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्णे-सुखदो विशदो धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पममलमेमयतः पत्र ।
विभाव्य-व्याख्यवर्णाढ्यां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावच्चंद्र-दिवानाथौ यावद् व्याहा(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३२१ भाद्रपदवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु भावकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[१६]	(९) कर्मस्तव		प १–९
	(१०) „ भाष्य	गा २७	प १–९
	(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि		प ९–२१
	(१२) शतक by शिवशर्म		प २४–३४
	(१३) सप्तति (सप्तति) by चन्द्रर्षि		प ३४–४२
	(१४) षडशीति by जिनवल्लभ		प ४२–५२
	(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ		प ५२–६७
	(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि		प ६७–११२
	(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित)		प ११२–११५
[७८]	(१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण)		प १–६१

End—

आस्रवभावना ।

यथा मनुष्यम[ज]म बहुद्वारवेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८१ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेत न बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८२ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रविशत्सु प्रविशेन मनागपि ॥

[९९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८१; १४×१३

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपदव्याख्या ।
असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थसार्थोचिता
क्वेयं मे मतिरिमाप्रणयिनी मुग्धस्वरूप्यीगुणः ॥ १ ॥
यद्गोसंगमगाधियोऽप्यसुहृद् यत्नोपमार्यास्ततो
[ऽ]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोऽर्पितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरण ॥

धर्मैककारणतयाप्तुतयैमतेन सद्भावभूपितया श्रुतवानुवृत्त्या ।
पुण्याश्रयबलिह यद्गमनेन संस्त्यं चांद्रं कुलं तदवनावपिगीतमस्ति ॥
तस्मो(स्मिन्)दितः प्रतिदिन स्मरमत्तसत्वविवेकतेयनिर्दयविमर्दनकेलिलोलः ।
सिंहेश्वरोऽस्मिन्नसिमा सविवेक सूरिः श्रीशीलभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिमचारिहीना येन स्वात्मनि गुणाः समधुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति हृदयुगमुनिविषयविचारदक्षनाय ॥ ३ ॥
तस्मादभूद् भुवनवलभभाग्यसंपत् सूरिर्धनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यथाप्यर्मरसमतपो ननु यत्प्रतिष्ठामारिख्य किमपि चेतसि चिंतयति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्थशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि सुधानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवाविमर्शपवेयूपसमर्पितनिपुणाः ।
के के पार्श्वं पार्श्वं न भवंति दयार्थिभिर्विबुधाः ? ॥ ६ ॥
तस्यापि चकर्मासकमत्र–रिपुरवनापरायमचारमः ।
भवति नय–विनयसदनं तयोर्विनेयेषु यश्चिलका ॥ ७ ॥
बोधावधारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृतादिशक्त्या ।
यो रोचकं व्यरचयच्चतुरास्यपेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
सुपवित्रजयदेवो देव–विद्वन्नीप
मदद्भुतविनोदैः कोविदैस्तुत्यकाडं ।
सिरिहुपधिविदधौ मागधीयामयचा-
स्वाडितमविरविपाचार्यक पस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिहृते श्रीदेवबोधादिषु
मासानेकजये [सा]क्षिषु स दिग्वासःशिरःछेदकः ।

तत्पट्ट-व्योम-सोमस्य सदा सद्वृत्तशालिनः ।
श्रीमद्विजयचंद्रस्य सूरिपः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्म-सुग्रन्थं विमलां धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावा सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पसमस्यांशयसः पद ।
लिखाप्य-व्याख्यानोर्ध्वां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावद्-दिवानाथौ यावद् व्योम(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३११ मार्गपदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु भावकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[११] (९) कर्मस्तव प १-३

(१०) ,, भाष्य गा २७ प ३-९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९-२१

(१२) शतक by शिवशर्म प २४-३४

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि प ३४-४१

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ प ४९-५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५२-६७

(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि प ६७-११९

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) प ११२-११५

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १-६३

End—

भावनाभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्य]स्य चतुर्द्वारवेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेत न बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेत मनागपि ॥

[११] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८३; १४×१३

Beginning—

आगमिकवस्तुगोचर-विचारसारप्रकरणस्य वृत्तावाता ।
॥ ० ॥ असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चोचिता
केयं मे मतिरमिमामभ्यषिमी मुग्धरवमुग्धीमुखः । ।
पंगोर्स्थगनगाधिरोहणसुहृद् यत्नोपमायोद्यतो
[ऽ]सद्ध्यान-व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण-विवरणं ॥

धर्मैकशरणतयानुत्तवैभवेन सत्प्रभावभूपितयया भुवनानुकृत्या ।
पुण्यात्मवंशमिह यद्गमनेन संवर्ण्य चांद्र कुलं तदवनावविगीतमस्ति ॥
तस्यो(स्मो)दितः प्रतिदिनं स्मरमत्तदन्तिवैरेयनिर्दयविमर्दनकेलिसिंहः ।
विश्वेप्सप्रभ्यमहिमा सविवेव सूरिः श्रीदाढिमाद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिमर्षाविहीना येन स्वात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविषयविषादकस्नाय ॥ ३ ॥
तस्यामवद् भुवनवर्ण्यसमाप्यसंपत् सूरिर्धनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यत्पाप्यमंगभवपो ननु यस्य शिष्यामातिस्तवः किमपि चेतसि चिंतयति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ-सार्धशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो भव्यकमिव लोकानां हृदयानि सुखानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवाविमर्षयपेभूपसमर्पितनिपुणाः ।
के के पाप पार्सं न मर्वंति तत्वार्थिभिर्विमुग्धाः ? ॥ ६ ॥
तस्यापि चक्रमीतभव-रिपुपवनापरामवारंमः ।
भवति स्म—विनयसदृशं तयोर्विनेयेषु पश्चिमकः ॥ ७ ॥
मोचावचारण-विरोधनिरोध-धर्मोपायप्रदर्शन-परोपकृतादिसक्त्या ।
यो रोचक व्यरचयत्तमुपासमेपु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥

नृपतिरजयदेवो देव-विद्भ्मनीय
भवदमलविनोदैः कोविदैस्तुल्यकाल ।
क्षितिमुपचिविरक्षां मागधीयामवा-
स्खलितमतिमविद्यावाचार्थेक यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥

अर्णोराजनृपे समापरिहृते श्रीजैनचोमानिपु
प्राप्तमेकजये [सा]चिपु स दिग्मासःस्थिरःसोस्तु ।

तस्पद्-व्योम-सोमस्य सदा सद्वृत्तशालिनः ।
श्रीमद्विजयचंद्रस्य सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुधर्मा विचारौ धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पममल्पश्रेयसः पद ।
विमाल्य-स्वर्णवर्णोद्यो लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावद्-दिवानाथो यावद् व्याप्त(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नन्दतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३११ श्रावणवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु श्रावकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[१६] (९) कर्मस्तव — प १-३
(१०) " भाष्य — गा २७ — प ३-९
(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि — प ९-२३
(१२) शतक by शिवशर्म — प २३-३३
(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि — प ३३-४२
(१४) षडशीति by जिनवल्लभ — प ४२-५२
(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ — प ५२-६७
(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि — प ६७-११२
(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) — प ११२-११९

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) — प १-११

End—

आज्ञवभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य बहुद्वारवेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेषः च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वेद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[१९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार विवरण by यशोभद्रसूरि.
प. १८३; १४×३३

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर-विचारसारप्रकरणपद्धातो ।
कायौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चोचिता
क्वेयं मे मतिरप्रमिमाप्रमथिनी मुग्धत्वपृथ्वीभुजः ॥ ।
पगोर्स्तुंगमगाविरोहणसुहृद् पङ्गोर्यभायोस्तवो
[5]सद्ध्यान-व्यसनार्णवे निपततः स्तोवस्य पोतोर्पितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण-विवरणं ॥

धर्मैककारणवयान्नुतवैभवेन सदृमावभूषितवया भुवनानुवृत्त्या ।
पुण्यात्मकत्वमिह यद्गमनेन संवर्य चांद्र कुलं तदवमाववितीवमस्ति ॥
तत्त्वो(निमो)दितः प्रतिदिनं स्मरसरपविवैतेयनिर्दयविसर्दनकेलिलोलः ।
विवेप्यपुण्यमहिमा सविवेव सूरिः श्रीप्रतीक्षमद्र इति त्रिभुवननामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिमवासितीना येन स्वारमपि गुणाः सबहुमानं ।
व्यस्ताः संमति कृतयुगमुनिविपयविपादवज्जनाय ॥ ३ ॥
तस्यामवद् भुवनवक्रममार्गसंपत् सूरिर्जिनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यपाप्यमद्गुसत्तयो मनु यत्प्रतिभामाभिरसन्नः किमपि चेतसि चिंतयति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ-सार्थमतवक्षप्रकरणविवरणमिषेण ।
कस्य यशो मत्यवमिव छोकानां हृदयानि मुग्धानि भूपयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तुचार्विमर्पचपेभूपसमर्पितनिपुणाः ।
के के पाप पार्यं न मवंति दयार्दिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
चास्यादपि चकर्मांसलमव-रिपुपृतनापराभवारंमः ।
व्यसनि मय-विनयसदन तयोर्विनेयेषु पतिबद्धः ॥ ७ ॥
बोधायधारण-विरोधविरोध-धर्मोपायप्रदर्शन-परोपकृतावितसक्त्या ।
यो रोचक व्यरचयबहुतायस्येषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
श्रपतिरजयदेवो देव-विद्वन्मनीप
मदद्वमविनोदैः कोविदैस्तुस्यकाच ।
क्षितिभुपथिविरुद्धां मागधीयामयचा-
स्खलितमखिलविद्याचार्यक यस्य हृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृते श्रीतुबकोभादिपु
मालानेकजये [सा]क्षिपु स दिग्वासःशिरोमेखरः ।

तत्पद्-व्योम-सोमस्य सदा सद्गुणशालिनः ।
श्रीमद्विजयचन्द्रस्य सूरेः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुधयां विमलो धर्मदेशनां ।
तदा संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पश्रेयसः परं ।
विमाल्य स्वकस्वर्णोल्पां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावच्चंद्र-दिवाकरौ यावद् व्याहा(व्योम) मण्डपे ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नन्दतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३११ श्रावणवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु लेखकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[११] (९) कर्मस्तव प १-६

(१०) ,, भाष्य गा २७ प ६-९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९-११

(१२) शतक by शिवशर्म प १४-१४

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि प. १४-४१

(१४) पडशीति by जिनवल्लभ प. ४२-५१

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५१-६०

(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि प ६७-११२

(१७) प्रकरण (चीर्ण त्रुटित) प ११२-११५

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १-६३

End—

आमयमाथमा ।

यथा मनुष्यस्य[स]स्य मनुष्यरत्नेऽसमः ।
अमारतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्ट कोदयोगाच तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विदोन च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विहितार्ले ।
तेषु तु प्रविष्टेषु प्रविशेम मनागपि ॥

[११] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८१; १४×११

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपङ्कजाता ।
कासौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थवर्णोचिता
क्वेयं मे मतिरल्पमात्रप्रणयिनी मुग्धत्वपृथ्वीभुजः ॥ ।
पंगोर्लङ्घनगगिरिरोहणमुद्यत् पङ्कोयमामोक्तो
[s]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End.—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

सर्वैककारणतयानुत्तमेन सद्भावभूषितया भुवनानुवृत्त्या ।
पुण्यान्नरत्नमिह यद्गमनेन संस्थं चांद्रं कुलं तदवनावधिगीतमस्ति ॥
तस्यो(निओ)दितः प्रतिदिन स्मरमत्सराविवेवेयनिर्दयविमर्दनकेलिदक्षः ।
निःशेषपुण्यमहिमा सविवेव सूरिः श्रीहरिभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिभवादिहीना येन स्वात्मनि गुणाः समग्रमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविषयविपादवस्त्राय ॥ ३ ॥
तस्मादभूद् भुवनवल्लभभाग्यसंपत् सूरिर्जिनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यत्पाप्मसंयमतपो ननु यत्रविद्यामाविस्तवः किमपि चेतसि चिंतयंति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्थसतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि सुखानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधसत्त्वाविमर्शनपेयूषसमर्पितनिपुणाः ।
के के पाप पाय न भवंति रुजार्त्तिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
बाल्यादपि वज्रमांसलमव–रिपुदृलनापरामशर्मा ।
जयति मद–मिमदसदनं तयोर्विनेयेषु मस्तिलकः ॥ ७ ॥
बोधावधारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृतादिसक्षमा ।
यो रोचक व्यरचयद्बहुराग्रयेषु मायेन विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
मृपतिरजयदेवो देव–विद्वन्मनीय
मदवक्तनविमोदैः कोविदैस्तुल्यकाल ।
क्षितिभुपवितिरुद्धां मागमीयामप्रचा–
स्तजितमखिलविद्याचार्यक यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृते श्रीदेवबोधादिषु
मल्लानेकजये [सा]क्षिषु स दिग्वासःशिरःशेखरः ।

सत्पट्ट–व्योम–सोमस्य सदा सद्वृत्तशालिनः ।
श्रीमन्मुनिरत्नचन्द्रस्य सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण–सुखदां विधातौ धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावा सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पमेयसः परं ।
विभाव्य–स्वत्कवर्णाभ्यां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावद्व–वितानाभो यावद् व्याहा(व्योम) वर्तुमध्य ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३३१ श्रावणवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु श्रावकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[११] (९) कर्मस्तव		प १–१
(१०) „ भाष्य	गा २७	प १–९
(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि		प ९–२१
(१२) शतक by शिवशर्म		प २४–३४
(१३) सत्तरि (सप्ततिः) by चन्द्रर्षि		प ३४–४१
(१४) पञ्चाशीति by जिनवल्लभ		प, ४१–५२
(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ		प ५२–६७
(१६) बृहत्सङ्ग्रहणी by जिनभद्रगणि		प ६७–११२
(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित)		प ११२–११५
[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण)		प १–१३

End—

आश्रवभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य बहुद्वारवैश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगात्त तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेष न बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रविस्तेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[१९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार विवरण by यशोभद्रसूरि.
प १८१; १४×१२

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर-विचारसारप्रकरणपदसाला ।
असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चोचिता
केयं मे मतिरिमिमप्रणयिनी मुग्धस्वपुष्पीभुजः ॥ ।
पंगोस्तुंगमगाधिरोहणमुहस् यत्नोपमार्याख्यतो
[5]सद्ध्यान-व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End.—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण-विवरणं ॥

सम्यैककारणतयाद्भुतवैभवेन सद्भावभूषितया भुवनाद्भुतस्या ।
पुण्यात्मकस्मिह यद्गमनेन संक्यं चात्रं कुलं तदसमावविगीतमस्ति ॥
यस्यो(मिलो)दितः प्रतिदिन स्मरमत्तसरादिवैवेयनिर्दयविमर्दनकेलिभेकः ।
चित्रेप्यपुण्यमहिमा सचिवेव सूरिः श्रीशान्तिभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिभवास्थिहीना येन स्वात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविषयविपाकतत्मनाय ॥ ३ ॥
तस्मादभूद् भुवनवल्लभमाल्यसंपत् सूरिर्धनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यद्याप्यमंदमतयो ननु यत्प्रविद्यामासिस्तवः किमपि चेतसि चिंतयंति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ-सार्धशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवादिप्रपंचपेयूषसमर्पितमिपुण्याः ।
के के पाप पार्यं न भवति दर्भादिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
बाल्यादपि यमोसलमव-रिपुप्रतनापराभवारंभः ।
जयति मप-विनयसदन तमोर्मिनिचयेषु परिलकः ॥ ७ ॥
बोधावधारण-विरोधनिरोध-धर्मोपायप्रदर्शन-परोपकृतादिदक्षा ।
यो रोचकं व्यरचयच्चतुरानयेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
नृपतिरजयदेवो देव-विडम्बनीय
मदपवनविनोदैः कोविदैस्तुल्यकाल ।
स्थितिमुपविविदध्यां मागधीयामवधा-
स्वलितमखिलविधावार्थकं यस्य दृष्ट्वा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे सभापरिवृते श्रीदेवबोधादिषु
प्राज्ञानेकजये [सा]क्षिषु स दिग्वासःशिरःशेखरः ।

तत्पट्ट-व्योम-सोमस्य सदा सद्गुणशालिनः ।
श्रीमज्जिनपतेर्नाम्न सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुधया विस्तरो धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पश्रेयसः पद ।
विभाग्य-व्यवहारोक्त्यां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावर्त्तद्-विमानाभो यावद् व्याहा(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नन्दतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३११ माघवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु लेखकपाठकयो ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)
[११] (९) कर्मस्तव प १-६
(१०) „ भाष्य गा २७ प ६-९
(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९-२१
(१२) शतक by शिवशर्म प २४-३१
(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि प ३१-४२
(१४) षडशीति by जिनवल्लभ प ४२-५२
(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५२-६०
(१६) बृहत्संग्रहणी by जिन भद्रगणि प ६०-११२
(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) प ११२-११५
[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १-६३

End—

आगमभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य गृहद्वारेषु सद्मनः ।
अमावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेत् च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिबद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[१९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८१; १४×१½

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपद्धता ।
कासौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चोचिता
क्वेयं मे मतिरिमिमामप्रणयिनी मुग्धस्वप्नप्रीमुखः ॥ ।
पंगोस्तुंगनगाधिरोहणसुहृत् यत्नोयमार्यास्ततो
[ऽ]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोपितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

धर्मैककारणतयाद्भुतवैभवेन सद्भावभूषिततया भुवनानुवृत्त्या ।
पुण्यात्मवंशमिह यद्गमनेन चंद्र चांद्रं कुल तदकनाविगीतमस्ति ॥
तस्मो(स्मि)न्दिवः प्रतिबिंबं स्मरमत्स्यराशिविवेयनिर्दयविमर्दनकेलिलोलः ।
विपेन्द्रपूज्यमहिमा सविवेव सूरिः श्रीहरिभद्र इति विश्रुतनामधेया ॥ २ ॥
यद्गुपरिमलाधिवासिता येन स्वात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कुरुमुनिपथविपादहननाय ॥ ३ ॥
तच्छामवह् भुवनवल्लभमाम्यसंपत् सूरिर्जिनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यथाप्यसंमतयो ननु यत्प्रतिष्ठामासिस्तवः किमपि चेतसि चिंतयंति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्धशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां द्रवयति गुणानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तुतावलिमर्पथपेयूषसमर्पितनिपुणा ।
के के पार्श्वे पार्श्वे न भवंति दृशार्थिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
बाल्यादपि बालमोसकमव–रिपुपूरलापरामभारंभः ।
भवति मय–वितयसदन तपोविंभेषु पक्षिकः ॥ ७ ॥
योगावधारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृतावितस्का ।
यो रोचकं व्यरचयच्चतुराक्षयेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
शुपतिरजपदेखो चैव–विहम्पनीप
मदवुकलविनोदैः कोविदैस्तुल्यकाल ।
किमिति मुपथिविरुद्धां मागधीयामपश्ता-
स्वमतिमतिकथिपावार्यकं यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृते श्रीदेवबोधादिषु
माद्यानेकजये [सा]क्षिषु स दिग्वासःशिरःशेखरः ।

वसद्द-व्योम-सोमस्य यदा मद्धसमागिनः ।
1 श्रीमदर्जिनचन्द्रस्य सूरिपः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुखदां विशदां धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्वारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमकल्पमेमतः परं ।
सिमाम्म स्वरुमर्णाक्यो लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावचंद्र-दिवानाथौ यावद् व्याद्य(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावनंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३३१ मागशवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु भावकेभ्य

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[१६] (९) कर्मस्तव प १-६

(१०) ,, भाष्य गा २७ प ६-९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९-२३

(१२) शतक by शिवशर्म प २४-३३

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि प ३३-४१

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ प ४१-५९

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५९-६७

(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि प ६७-१११

(१७) प्रकरण (जीर्णं त्रुटित) प ११२-११

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १-६३

End—

आस्रवभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य चतुर्द्वारवेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशंति च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[१९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८१ १४×१३

Beginning—

आगमिकवस्तुगोचर-विचारसारप्रकरणपद्धाता ।
कासौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थवर्चोचिता
केयं मे मतिरिमामप्रणयिनी मुग्धस्वपूर्ण्वीमुवः । ।
पंगोर्लंगनगाधिरोहणमुहृद् पङ्गोयमायोस्ततो
[३]सद्ध्यान-व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण-विवरणं ॥

सम्यैकभरणतयानुवर्तमनेन सद्भावमूर्णिततया मुवतानुवृत्या ।
पुण्यामर्जकमिह मद्गमनेन संक्यं भांद्र कुर्व तद्वनावर्जिगीतमस्ति ॥
तस्तो(नितो)दितः प्रतिदिन प्ररमस्सरादिदैवमिर्दयविमर्दनकेलिकोकः ।
विधेय्यपूज्यमहिमा सविवेव सूरिः श्रीहरीभद्र इति विभुवनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिमवाविहीना येन स्वात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविषयविषादबन्नाम ॥ ३ ॥
तस्माभवद् भुवनवल्लभमाग्यसंपत् सूरिर्जिनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
अपाप्यसंवमतपो ननु पद्मप्रशिक्षामासिरसवः किमपि चेतसि चिंतयति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ-सार्थगतप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य पद्मो मकरन्दमिव कोकानां हृदयानि मुदानि भूपयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवादिप्रपंचपेयूषसमर्पितमिपुणाः ।
के के पाय पाय न भवंति कृतार्थिनिर्विमुखाः ? ॥ ६ ॥
तस्यापि बकर्मासकमव-रिपुपृतनापराभवारंभः ।
वर्जनि नय-विनयसदनं तयोर्विनेयेषु मस्तिलकः ॥ ७ ॥
बोधावधारण-विरोधनिरोध-धर्मोपायप्रदर्शन-परोपकृतादिशक्त्या ।
यो रोचकं व्यरचयच्चतुराशयेषु प्रायेण विभुवनगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
नृपतिरजयदेवो देव-विडम्बनीय
मदद्धमनविनोदैः कोविदैस्तुल्यकालः ।
क्षितिमुपचिचिरवा मागभीयामवत्ता-
स्तत्रितमस्तिकविद्याचार्यक भव दृष्ट्वा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृते श्रीतुंबबोधादिषु
मासामेकत्तये [शा]क्षिपु स द्विन्यासःशिरःशेखरः ।

उत्पन्न-व्योम-सोमस्य यथा सद्भुतशालिनः ।
श्रीसद्विजयचन्द्रस्य सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्म-सुभगो विशदो धर्मदेशनां ।
तदा संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पश्रेयसः पदं ।
विभाव्य व्यवहारोच्चो लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावच्चंद्र-दिवानाथौ यावद् व्याप्त(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३३१ भाद्रपदवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु श्रावकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[११] (९) कर्मस्तव प १–६

(१०) ,, भाष्य गा २७ प ६–९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९–२१

(१२) शतक by शिवशर्म प २१–३४

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि प ३४–४२

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ प ४२–५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५२–६७

(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि प ६७–११२

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) प ११२–११५

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १–६१

End—

आगमभावना ।

यथा मनुष्यम[स्य]स्य मधुरापेक्षमनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेन्न च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[११] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि.
प १८१; १४×११″

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपद्धती ।
॥ २ ॥ असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चोचिता
क्वेयं मे मतिरमितामप्रणयिनी मुग्धत्वपृथ्वीभुजः ॥
पंगोस्तुंगनगाधिरोहणमहद् यत्नोद्यमायासतो
[ऽ]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः सांतस्य पोतोर्पितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

सर्वैककारणतयाऽद्भुतवैभवेन सद्भावभूषितवया भुवनाद्भुतस्या ।
पुण्यात्मकंदलितइ यद्गमनेन यस्य व्योम्नि कुम्भं तद्वनावर्गिगीतमस्ति ॥
यस्यो(मिश्रो)चितः प्रतिदिन स्मरमस्तराविवैरेयनिर्दयविमर्दनकेलिलोलः ।
निर्भेद्यपुण्यमहिमा सविवेक सूरिः श्रीशीलभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिभवासिद्धीना येन प्रसाम्यति गुणाः सबहुमान ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविपयविपादवन्नाय ॥ ३ ॥
यत्नामवद् भुवनवल्लभमान्यसंपत् सूरिर्धनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यथाप्यमंदमतयो ननु यस्यशिष्यामाशिस्सव: किमपि चेतसि चिंतयति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्थक्रमप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मल्लयमिव लोकानां हृदयानि मुखानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवादिमर्पचपेयूपसमर्पितनिपुणाः ।
के के पार्य पार्य न भवंति कर्मार्त्तिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
बाल्यादपि ब्रह्मांसकमल–रिपुदलनापरामवारंभः ।
भजति नय–विनयसदन वयोविनियेषु परिलग्नः ॥ ७ ॥
बोधावधारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृतादिदक्षा ।
यो रोचकं व्यरचयद्गुणाश्रयेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
नृपतिरजयदेवो देव–विक्रम्यनीप
मदद्मनविनोदैः कोविदैस्तुल्यकाम ।
क्षितिभृपथिविरहो मागधीनामबला-
स्वाक्षिवमक्षिभविपाचार्येकं यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृते श्रीदेवबोधादिषु
भाषानेकजये [सा]क्षिषु स दिग्वाससिरःशेखरः ।

तत्पट्ट-व्योम-सोमस्य सदा सद्वृत्तशालिनः ।
श्रीसद्विजयचंद्रस्य सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुखदां विशदां धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पमेयसः पर्व ।
विभाव्य-व्यवसर्पाल्पां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावद्-विमानाद्यौ यावद् व्योम(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३३३ भाद्रपदवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु लेखकेभ्यः ॥

[०५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित) [

[११] (९) कर्मस्तव प १–६

(१०) ,, भाष्य गा १७ प ६–९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९–२३

(१२) शतक by शिवशर्म प २४–३४

(१३) सप्तति (सप्तति) by चन्द्रर्षि प ३४–४२

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ प. ४२–५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५२–६७

(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि प ६७–११२

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) प ११२–११५

[०८] (१८) भावभावप्रकरण (अपूर्ण) प १–३३

End—

भावभावना ।

यथा चतुष्पथ[अ]स्य बहुद्वारवेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेष च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वैर्द्वारैर्विशिष्यते ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[१९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि
प. १८१; १४×१३

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपद्धतौ ।
असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थबन्धांचिता
केयं मे मतिरिमामप्रणयिनी मुग्धस्वपुण्यैर्गुणः । ।
पंगोर्स्वगनगाधिरोहणमुहृद् यन्नोपमायांशवो
[S]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

सप्तैककारणतयाप्नुवत्वैभवेन सद्भावभूषिततया भुवनानुवृत्त्या ।
पुण्यात्मवल्लभमिह यद्गमनेन संकर्म चांत्र कुर्म तद्वनावनिगीतमस्ति ॥
यस्यो(मिसो)दितः प्रतिदिनं स्मरमरसराविवैदेयमिर्दयविमर्दनकेलिलोकः ।
विवेच्यकुप्यमहिमा सविवेव सूरिः श्रीहरीभद्र इति त्रिभुवनामधेयः ॥ २ ॥
मधुपरिमवातिवीमा येन स्वात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
व्यस्याः संप्रति कृतयुगमुनिविषयविषादखण्डनाय ॥ ३ ॥
यस्यामवद् भुवनवल्लभमाल्यसंपद् सूरिर्यनेश्वर इति प्रथितः सुधिष्यः ।
अयाप्यर्मदमतयो ननु यत्प्रतिष्ठामाविस्सवः किमपि चेतसि चिंतयंति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्थप्रतक्षप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि मुग्धानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवातिप्रयंचपेयूपसमर्पितनिपुणाः ।
के के पार्य पार्य न मवस्ति वसार्चिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
बाल्यादपि यकर्मासकभव–रिपुपुंवमपराभवारंभः ।
भवति नय–विजयसदन तयोर्विनेयेषु यस्तिलकः ॥ ७ ॥
बोधावधारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृतावितस्त्या ।
यो रोचकं व्यरचयच्चतुरात्मयेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
भूपतिरजयदेवो देव–विहस्मनीय
मवदनविनोदैः कोविदैस्तुल्यकालं ।
क्षितिमुपमिविदशां मागधीयाममधा-
स्वतिलमखिलविद्यापार्थकं यस्य दृष्ट्वा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे सभापरिवृढे श्रीदेवबोधाविषु
प्रज्ञानेकजये [सा]क्षिषु च दिग्वासःशिरोशेखरः ।

पल्हू-व्योम-सोमस्य सदा सद्गुणशालिनः ।
श्रीमद्विजयचन्द्रस्य सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुखदां विस्तरां धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पश्रेयसः पदं ।
विमाम्ब-ब्रह्मचर्याभ्यां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावच्चंद्र-दिवानाथौ यावद् व्याहा(व्योम) मंडपम् ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३११ माघवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु आचकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[१९] (९) कर्मस्तव — प १–६

(१०) " भाष्य — गा २७ — प ६–९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि — प ९–२१

(१२) शतक by शिवशर्म — प २१–३१

(१३) सप्तति (सप्तति) by चन्द्रर्षि — प ३१–४२

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ — प. ४२–५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ — प ५२–६७

(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि — प ६७–११२

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) — प ११२–११५

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) — प १–६१

End—

आश्रयभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य चतुर्द्वारेष्वसमः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेत च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वैर्द्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[९९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८३; १४×१३

Beginning:—

॥ आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपदव्याख्या ।
असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थवचोंचिता
केयं मे मतिरमिमाप्रणयिमी मुग्धस्वपुण्यैर्मुखः ॥ ।
पंगोर्खगनगाधिरोहणमुखत् पत्नोयमायासतो
[5]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

सम्यक्कारणतयानुवृत्तैमवेन सद्भावभूयिततया भुवतानुवृत्या ।
पुण्यात्मकवंशमिह यद्गमनेन वंश्यं स्वांग कुर्व तद्वनावबिगीतमस्ति ॥
तस्यो(निजो)दितः प्रतिदिन स्मरमत्सराविवेचयविर्यविमर्दनकेलिलोकः ।
विभेप्यपुण्यमझिमा सविवेक सूरिः श्रीशान्तिभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिभवाविहीना येन स्वात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविषयविषादवन्नाय ॥ ३ ॥
तस्मामवद् भुवनवल्लभमाग्यसंपत् सूरिर्जिनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यद्याप्यर्भवमयो ननु यत्प्रतिष्ठामासिस्तवः किमपि चेतसि चिंतयति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्धशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मक्यशमिव लोकानां हृदयानि मुखानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तुत्याविमर्शवपेयूपसमर्पितमिपुणाः ।
के के पार्थ पाप न भवंति वडार्तिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
बाल्यादपि बल्मांसलमन–रिपुप्रवनापरामचारंभः ।
भवनि यद–विनयसदृमं तयोर्विनेयेपु पश्चिमकः ॥ ७ ॥
बोधावधारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृतादिशक्त्या ।
यो रोचकं व्यरचयबहुरापमेयेपु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
नृपतिरजयदेवो देव–विद्वत्समीप
मवदक्षविनोदैः कोविदैस्तुस्यकाल ।
क्षितिमुपविविदर्थां भागधीयामधत्ता
स्वमतिमतिविद्याचार्यक यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृढे श्रीजैनबोधादिपु
भातानेककथे [सा]क्षिपु स दिग्वासःशिरःशेखरः ।

वस्पट्–व्योम–सोमस्य सदा सद्गुणशालिनः ।
श्रीमद्विजयचन्द्रस्य सूरिपः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण–सुधर्या चिन्ताँ धर्मदेशनाँ ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पश्रेयसः पद ।
विमाल्य-व्यवस्थयोद्या लेखयामास पुस्तिकाँ ॥ १२ ॥
यावचंद्र–दिवानाथौ यावद् व्योम(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नन्दतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १२११ श्रावणवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु लेखका ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[११] (९) कर्मस्तव प १–३

(१०) " भाष्य गा २७ प ३–९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९–२३

(१२) शतक by शिवशर्म प २४–३३

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि प ३४–४१

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ प. ४२–५१

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५१–७७

(१६) बृहत्सङ्ग्रहणी by जिनभद्रगणि प ७७–१११

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) प ११२–११५

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १–३३

End:—

आगमभावना ।

यथा मनुष्यव[त्व]स्य चतुर्दारेष्वसंभवः ।
अयोग्येषु द्वारेषु तथा भविष्यति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्ट योग्ययोगाच तन्मयत्वेन लभ्यते ।
न विशेष न सम्येव द्वारेषु सकलेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सर्पसि वापि सर्वद्वारैर्विशोज्झकं ।
तेषु तु प्रविष्टेषु प्रविशेत मनागपि ॥

[११] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८३; १४×१२

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर-विचारसारप्रकरणपदगाथा ।
असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थसार्थोचिता
केयं मे मतिरप्रिमाप्रपथिनी मुग्धत्वपुष्पीमुखः ॥
यतोऽस्मिन्नगाधिरोहणसुहृद् यत्नोपमायांस्ततो
[ऽ]सद्ध्यान-व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोऽर्पितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण-विवरणं ॥

सम्यक्कारणतयाऽनुवर्त्तमयेन सद्भावभूषिततया भुवनानुवृत्त्या ।
पुण्यात्मनामिह यद्गमनेन संस्थं यावत्र कुर्वं तदवनावविगीतमस्ति ॥
यस्यो(स्मो)दितः प्रतिदिनं स्मरमत्सराविविवेकनिर्दयविमर्दनकेलिलोलः ।
निर्वेप्यपूर्व्यमहिमा सवितेव सूरिः श्रीशीलभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
बहुपरिमवास्विहीमा येन स्वात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कलयुगसुनिविषयविषादवर्जनाय ॥ ३ ॥
तस्यामवद् भुवनवल्लभमाम्यसंपत् सूरिर्जिनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यथाप्यमदुमतयो ननु यत्प्रतिष्ठामानिस्ववः किमपि चेतसि चिंतयंति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ-सार्थशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि सुधानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवादिप्रपंचपेयूषसमर्पितनिपुणाः ।
के के पार्श्वं पार्श्वं न भवंति दयार्थिनिर्विमुखाः ? ॥ ६ ॥
बाल्यादपि वलमोसकमव-रिपुप्रधनापराममचारमः ।
जयति नय-विनयसदन तयोर्विनेयेषु पश्चिमकः ॥ ७ ॥
बोधावधारण-विरोधनिरोध-धर्मोपायप्रवर्त्तन-परोपकृतादिशक्त्या ।
यो रोचकं व्यरचयच्चतुरागमेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
नृपतिरजयदेवो देव-विद्वन्समीप
मवहनविनोदैः कोविदैस्तुल्यकाल ।
त्रिदिशुपचितविद्यां मागधीयामयप्रा-
स्वादितमखिलविद्याचार्यकं यस्य दृष्ट्वा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे सभापरिवृढे श्रीलेवलोपानिपु
माताने(?)कन्तपे [सा]क्षिषु स दिग्वासःशिरश्शेखरः ।

तत्पद्-व्योम-सोमस्य सदा सद्गुणशालिनः ।
श्रीमद्विजयचन्द्रस्य सूरेः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुखदां विशदां धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पश्रेयसः पदं ।
विमलस्य-व्यवहारर्णोऽस्यां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावचंद्र-दिवानाथौ यावद् व्योम(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नन्दतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३३१ श्रावणवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु श्रावकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)

[१९] (९) कर्मस्तव — प १–३

(१०) ,, भाष्य — गा २७ — प ३–९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि — प ९–२३

(१२) शतक by शिवशर्म — प २३–३४

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि — प ३४–४२

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ — प ४२–५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ — प ५२–६७

(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि — प ६७–११२

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) — प ११२–११५

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) — प १–३३

End—

आगमभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य बहुद्वारवेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेच्च न बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[९९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि,
प १८१ १४×१३

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपदमाला ।
यासौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चोचिता
केयं मे मतिरिमामणयिनी कुगमसवृत्तीशुभः । ।
पंगोस्तुंगनगाधिरोहणमुदद् यत्नोयमार्यास्ततो
[ऽ]सद्व्याख्यान–व्यसमार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

धर्मैककारणतयाद्भुतवैभवेन सद्भावभूपिततया भुवनानुवृत्त्या ।
पुण्यात्मवंशमिह यद्गमनेन संज्ञं चांद्रं कुलं तदवनावभिगीतमस्ति ॥
तस्मो(त्थो)दितः प्रतिदिनं स्मरमत्तदन्तिदैवैतमनिर्दयविमर्दनकेलिलोलः ।
विश्वेप्यवृत्त्यमहिमा सवितेव सूरिः श्रीहरिभद्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ १ ॥
बहुपरिमचास्तिदीना येन स्तारमतिं गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति हृत्युगमुनिविषयविपाकवल्नाय ॥ २ ॥
तत्रामवद् भुवनवत्स्यमात्म्यसंपत् सूरिर्जिनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यथाप्यपंतमतपो ननु यत्नशिष्टामासिस्तवः किमपि चेतसि चिंतयंति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्थसत्कप्रकरणविवरणमिषेण ।
यस्य यशो भवयममिव लोकानां हृदयानि सुखानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवाविमयंचयेयूपसमर्पितनिपुणाः ।
के के पार्थं पार्थं न भवंति दुरार्तिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
यास्यायपि यत्मांसलमव–रिपुप्रवनापराभवारंभः ।
भवति भय–विजयसदनं तयोर्विनेयेषु पश्चिमकः ॥ ७ ॥
योगापयारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृत्याविक्षक्ता ।
यो रोचकं व्यरचयबहुपासयेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
रूपविरजयवेघो देव–विद्वन्मनीष
मवरुलमविनोदैः कोविदैस्तुल्यकाल ।
लिखितुपभिविरर्धा मागधीयामयचा–
स्तत्स्थितमतिकविपाचापेक यस्य दृष्टा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृढे श्रीदेवबोधादिषु
माताने्कजये [सा]क्षिषु च दिग्वासःशिरःशेखरः ।

ततः–व्योम–सोमक सदा समुत्साहिनः ।
श्रीमत्पुविजयचंद्रस्य सूरिवः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण–सुखदां विशदां धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावाः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अत्र पर्युषणाकल्पमनल्पश्रेयसः पदं ।
विमाल्य–व्यक्तवर्णाल्यां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावद्यद्–वितानायी यावद् व्योम(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावनंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३११ श्रावणसदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु श्रावकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित)
[१९] (९) कर्मस्तव — प १–१
(१०) ,, भाष्य — गा २७ — प १–९
(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि — प ९–२१
(१२) शतक by शिवशर्म — प २१–३१
(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि — प ३१–४२
(१४) पडशीति by जिनवल्लभ — प ४२–५२
(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ — प ५२–६७
(१६) बृहत्संग्रहणी by जिनभद्रगणि — प ६७–११२
(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित) — प ११२–११५
[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) — प १–६१

End—

आस्रवभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य बहुद्वारस्य वेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन बध्यते ।
न विशेन्न च बध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[१९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि
प १८१ १४×१२

Beginning:—

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपद्धाता ।
[३]। असौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चोचिता
केयं मे मतिरमिमाप्रणमिमी मुग्धस्यपृथ्वीभुजः ! ।
पंगोस्तुंगमगाधिरोढुमुद्यत् पतोयमायांस्ततो
[5]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपततः स्वांतस्य पोतोर्पितः ॥

End:—

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरणं ॥

सर्वैककारणतयाद्भुतवैभवेन सद्भावभूषिततया भुवनाद्भुतस्या ।
पुण्यात्मकमिह यद्गमनेन संघस्य चांद्र कुलं तदवनावविगीतमस्ति ॥
तस्यो(मितो)दितः प्रवितिर्नं स्मरमस्तरादिवैरेयनिर्दयविमर्दनकेलिलोलः ।
निर्देन्यपुण्यमहिमा सवितेव सूरिः श्रीप्रद्युम्नमत्र इति विश्रुतनामधेयः ॥ १ ॥
सपरिभवाविहीना येन स्वात्मनि गुणाः सबहुमानं ।
न्यस्ताः संप्रति कृतयुगमुनिविषयविपाकमन्नाय ॥ २ ॥
यस्मादभूद् भुवनवल्लभमाप्यसंपत् सूरिर्जिनेश्वर इति प्रथितः सुशिष्यः ।
यत्पाप्यमंदमनयो ननु यत्नसिद्धामाविस्तवः किमपि चेतसि चिंतयन्ति ॥ ४ ॥
सूक्ष्मार्थ–सार्थप्रकटप्रकरणविवरणमिषेण ।
कस्य यशो मलयजमिव लोकानां हृदयानि भूषयति ॥ ५ ॥
येन विविधस्तवादिप्रपंचपेयूषसमर्पितनिपुणाः ।
के के पार्य पार्य न भवन्ति स्वार्तिनिर्विमुक्ताः ? ॥ ६ ॥
यस्माद्भवति यच्छ्रीसम्भव–रिपुप्रतनापयप्रचारेणः ।
भवति नय–विनयसदमं तयोर्विनेयेषु पश्चिमकः ॥ ७ ॥
योगाभ्यास–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृत्यादिसक्त्या ।
यो रोचकं व्यरचयद्गुणाश्रयेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनानां ॥ ८ ॥
भूपतिरजयदेवो देव–विहस्मनीय
मदकलनविनोदैः कोविदैस्तुल्यकालः ।
क्षितिमुपधिविहतां मागधीमामधत्ता
स्वलितमखिलविद्याचार्यकं यस्य दृष्ट्वा ॥ ९ ॥
अर्णोराजनृपे समापरिवृते श्रीदेवबोधादिषु
मासामेकव्यपे [सा]क्षिषु स दिग्वासःशिरःशेखरः ।

[illegible] मद् [illegible] ।
[illegible] सूरिः [illegible] ॥ १० ॥
[illegible] ।
[illegible] सिद्धान्त[illegible] ॥ ११ ॥
[illegible] पद ।
[illegible] पुस्तिकं ॥ १२ ॥
[illegible] (भिन्न) [illegible] ।
[illegible] पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् [illegible] ११ [illegible] पुस्तिका लिखिता [illegible] ॥

[७५] (८) [illegible] (त्रुटित)

[११] (९) कर्मस्तव प १-६

(१०) „ भाष्य गा. २७ प ६-९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ९-२१

(१२) कर्मस्तव by [illegible] प २१-३१

(१३) सप्तति (भाष्य) by चन्द्रर्षि प. ३१-४२

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ प. ४२-५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ प ५२-६७

(१६) सूक्ष्मार्थ[illegible] by जिनवल्लभ[illegible] प. ६७-११२

(१७) [illegible] (त्रुटित) प ११२-११५

[७८] (१८) भावनासार (त्रुटित) प. १-११

End—

[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ८३ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८४ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[११] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि
प. १८१ १४×११

No IV

Tapāgachha Bhandāra.

(फोफलियावाडा मागलीचेरी-भण्डार)

१ कर्मप्रकृतिवृत्ति (द्वितीयखण्ड) by मलयगिरि.

प २४७, १७×२½

Colophon:—

संवत् १३३१ वर्षे प्रभुश्रीविजयचन्द्रसूरिश्रमणोपासकसाहुरत्नपाल साहुसामत सीह आत्मश्रेयोर्थं कर्मप्रकृतिवृत्तिद्वितीयखंड लिखापित श्रीवापुरीयपौषधशालायां सं० श्लो० ४५७७

२. धर्मरत्नवृत्ति by शान्त्याचार्य प १७१; १६×१½"

Colophon—

संवत् १२७१ वैशाख सुदि ८ गुरौ श्रीमति-देवसिरि-पूनमसिंह आत्मश्रेयोर्थं पुस्तिका कारिता।

३ सूक्ष्मार्थविचारसारोद्धार (सार्धशतक)वृत्ति by धनेश्वरसूरि.

प १५०; (१४९ तमं पत्रं त्रुटम्) १४×२

४ (१) प्रशमरति by उमास्वाति प १-४९, १३½×१½

(२) पचक्खाणविचार by शालिभद्रसूरि प १-२३

Beginning:—

ओं नमः सरस्वत्यै।

केवलपचक्खेणं पचक्खाणमरवखसुविरवारं।
पचक्खं चोहूणं सिरिवीरजिणेसरं नमिउं ॥ १ ॥
वोच्छ पचक्खाणे वियारणं समयसंवभुत्तीए।
स-परोवयारहेउं वाउणुगय समासेण ॥ २ ॥

End:—

पचक्खाणवियारणमेय सिरिसालिभद्दसूरिणा रइयं।
जं एत्थ किं पि विरुद्धं तं गीयत्था विसोहिंतु ॥ ३३७ ॥

५. प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (द्वार १-१२९) प २१८ २६×२

Beginning:—

संनदेरवि पत्तूं नमोमि etc

६. (१) आवश्यकनिर्युक्ति. प १४८+१; १५×२

सहितोपि गुणैर्गुरुतरविरहोमोह्मयद्वेषमु-
हैर्तु यत्र निगम्य मधुरिमुखं तस्मात्र वाच(चो) भव ॥ १० ॥

यत्र... पांडुर्भमति यत्र विशः कीर्तिकस्याहितेन
पात्रं शुद्धं त्रिभेष्याः सुरभितभुवनेशैः पवित्रैर्महिष्ठैः ।
तत्र श्रीधर्म्मसूरेर्विरचमिषिपणा शिष्यकेन
स्तूमे तस्येदमस्तं विवरणमतुल्य श्रीयशोभद्रसूरिः ॥ ११ ॥

मधुमतिपरिसंवाद् पाठावधानवियोगतो
यदिह विहितं किंचित् कुस्सैमनापया ।
तदखिलमपि सुराचाराशुद्धचिपराम्बुधे
र्विहितविमथाभावैः सम्यक् विशोध्यममत्सरैः ॥ १२ ॥

पत्रलीलिपिः श्रीयशोभद्रसूरिकृता ॥

Beginning—

ओं नमः सर्वज्ञाय ।

यत्पादद्वितयाचनप्रविरतो भव्यासुमंतोभिर्व
आप्नते सकलार्थसिद्धिसुभगामैहोस्यशोकोत्तमाः ।
श्रीसिद्धार्थनरेंद्रवंशविभवस्फुरत्प्रदीपोपमः
श्रीमद्वीरजिनेश्वरः स वितनो विर्म पदं साधितं ॥ १ ॥
श्रीमालवंशोमविभूषणोभूत् श्रेष्ठी पुरा श्रीसज्जननामधेयः ।
पत्नी च तस्याजनि जगद्दुभव्या सदाम–शीलादिगुणैकभूमिः ॥ २ ॥
तत्पुत्रः सावुरोऽजनि जनितनयो लूणसिंहाभिधानो
श्रीजयेतीति नाम्ना प्रवितगुणगणा प्रेयसी तस्य चासीत् ।
तत्पुत्रमात्रमिह प्रथमहृदयः श्रावको भुवनाभा
साजनमन्म द्वितीयोऽजनि गुणनिवहः साङ्कलास्ततीया ॥ ३ ॥
जाया सुता प्रजनितनामधेया सोषीति नाम्ना प्रथिता द्वितीया ।
पूजीति च स्यातिमगात् तृतीया पुनीति नाम्ना विदिता च तुर्या ॥ ४ ॥
यता विरेजुः क्रममागपूर्वा लावण्यसिंहस्य सुताश्चतस्रः ।
चतुष्कषायप्रशमोपशान्त्यै पीयूषकुल्या इव मूर्तिमत्यः ॥ ५ ॥
पुण्यायया पंडितहर्षकीर्तिगणिभ्य प्रवायिकशारदीभिः ।
प्रदीपतावश्यकवृत्तिरेषं सिद्धांतसत्का किल लेखमिता ॥ ६ ॥
मग–नगर–विशेषैर्मंडिता भूधात्री जगति जयति यावत् वीरतीर्थं च यावत् ।
भवभयपरिभूतैः साधुभिर्वाच्यमाना भुवि जयतु चिरायं वृत्तिकावश्यकस्य ॥७॥

Colophon —

संवत् १३११ वर्षे तिमिपुरवास्तव्यश्रीलावण्यसिंहमार्यया लीलादेव्या पं हर्ष-कीर्तिगणिभ्य आवश्यकवृत्तिका वाचनाय प्रदत्ता ॥ छ ॥

(२) आवश्यकपीठिकाव्याख्या प १–११

७ (१) छन्दोऽनुशासनवृत्ति by हेमचन्द्र प १–१२३; १५×२

(२) काव्यानुशासनवृत्ति (अलङ्कारचूडामणि) " प १२४–२९२

Colophon—

ग्रं २८०० । छ । संवत् ११९० वर्षे चैत्रसुदि २ सोमे श्रीस्तंभतीर्थे लिखित-मस्ति । छ । शुभं भवतु । छ ।

८. (१) जीतकल्पचूर्णि (वृत्त) प. १–११०; १२½×२½

Beginning:—

ओं नमः सर्वज्ञाय ।

यस्याद्रिष्यापनमस्तिरसो मन्वामुर्मतोमिर्व
नार्कते सकलार्थसिद्धिसुभगार्मैकोल्वणोकोत्तमाः ।
श्रीसिद्धार्थनरेन्द्रवंशविकसत्पूराब्जपीपोपमः
श्रीमद्वीरजिनेश्वरः स दिशतां नित्यं पदं भाविनां ॥ १ ॥
श्रीमाल्यवंशोऽजनिकारणोऽभूत् श्रेष्ठी पुरा ह्रांसण्णनामधेयः ।
पत्नी च तस्याजनि जगत्प्रख्याता सदान–शीलादिगुणैकभूमिः ॥ २ ॥
तत्पुत्रः प्रथमोऽजनि यमितमनो स्तूनसिंहाभिमानो
श्रीकरदेवीति नाम्ना प्रथितगुणगणा प्रेयसी तस्य चासीत् ।
तत्पुत्रप्राग्जनित प्रथमदक्षतरः श्रावको भुवननामा
माजनस्य द्वितीयोऽजनि गुणनिधयः स्त्रावकानस्तृतीया ॥ ३ ॥
माता सुता सागिकिनामधेया सोपीति नाम्ना प्रथिता द्वितीया ।
पूर्वीति च ख्यातिमगात् तृतीया श्रुतीति नाम्ना विदिता च तुर्या ॥ ४ ॥
मता विरेजुः शुभभावपूर्णा लावण्यसिंहस्य सुताश्चतस्रः ।
चातुर्व्वर्णप्रणमनोपमाम्भे पीयूषकुम्भा इव मूर्तिमत्यः ॥ ५ ॥
पुण्यार्थया पंडितहर्षकीर्तिगणिभिस्व एताभिरुदारधीभिः ।
प्रदीप्ततारकपुस्तिकेयं सिद्धांतमतस्य किल लेखमिता ॥ ६ ॥
नाग–नगर–शिवेशैर्मण्डिता भूतधात्री जगति जयति यावत् वीरतीर्थं च यावत् ।
प्रथमपरिगुणैः साधुभिर्वाच्यमाना भुवि जयतु नितान्तं पुस्तिकावश्यकस्य ॥७॥

Colophon:—

संवत् ११९१ वर्षे तिमिरपुरवास्तव्यस्तभ्रातृलावण्यसिंहभार्यया श्रीकरदेव्या पं हर्ष कीर्तिगणिभ्य आवश्यकपुस्तिका वाचनाय प्रदत्ता ॥ छ ॥

(२) आवश्यकपीठिकाव्याख्या प १–११

७. (१) छन्दोऽनुशासनवृत्ति by हेमचन्द्र प १–१२१; १५"×२

(२) काव्यानुशासनवृत्ति (अलङ्कारचूडामणि) „ प १२४–२५१

Colophon:—

ग्रं २८०० । छ । संवत् ११९० वर्षे चैत्रसुदि २ सोमे श्रीस्तंभतीर्थे लिखित- मिति । छ । शुभं भवतु । छ ।

८. (१) जीतकल्पचूर्णि (बृहत्) प १–११०; १२½×२½

पावनवणोदम्वात् पावमसत्रर्मदितो मेदः ।
ते बावचंद्राकौं तावमिदं वाच्यतां भम्यैः ॥ इति ।

Colophon—

संवत् १२८४ वर्षे फागुणसुदि ७ सोमे मगर्ड महाश्रीः । शुभं लेखक-
पाठकयोः ।

प १०८—

शुभांशुर्मुखि वस्तुपालसचिवस्यागोस्य चंद्रावप
लेनोम्मीलितमर्पि—कैरवकुले पत् तु भिवत्योदर्म ।
वस्माः पावदक्षणपावरमस्रोद्धुनैरिवोझ्मरे—
ष्टोमावतरिरे वर्रगितवद्यः—किंजल्कजालैरिसः ॥ १७ ॥
किमेषिरिम् कस्य चेतो हरति महि समुल्लास विस्तारसमुद्रै
मौक्तमेवांशुरोचिःप्रचयसहचरी वस्तुपालस्य कीर्तिः ।
सम्ये तेनेयमारोहति गिरिषु प्रिया कीयते गहरेषु
कर्णोत्संगानुयाते भजति जलनिधि याति पातालमूलं ॥ १८ ॥
यतेभ्यः प्रभुणा सगौरवमहं यावत् महत्या परं
देवं देशमतो भ्रमति तदहं गच्छाम्यमीभिः समं ।
गो चेत् कापयरा मिलिष्यति वधूत्वेति मौक्ता शुभं
कीर्तिर्यस्य गुणानु भ्रामति स श्रीवस्तुपालः कृती ॥ १९ ॥
घोषं बात्री भवतपति को वस्तुपालोचरेंद्र
वत्सारातिर्भवति समरे कापि बोःस्फूर्तिगंगा ।
यस्यां मग्नाः प्रतिनृपमतीचक्रमार्गां समंतात्
संपद्यंते पाक्ष पुनरस्माद्दये कीर्तयस्याः ॥ ७ ॥

९. (१) गौडवध (प्राकृतगाथा) गा १७६ प १–२३, १४×२

Beginning—

इह ते जयंति कइणो जयमिणमो जाण सयलपरिणामं ।
वायासु ठिर्यं दीसइ आमोयपयं व दुक्खं व ॥ १ ॥

End—

महभूमक्खा पयस्स सुचरियाहूवदियसजायस्स ।
सुरकरिणो वइसम्पयंसुसामला सहइ सरम्मि व ॥ [१] ७६ ॥

(२) श्रीनिर्वाण–केवलिभुक्ति. प २४–६६

Beginning:—

इह च ये स्त्रीनिर्वाणं प्रति विप्रतिपद्यन्ते, ते एवं वाच्याः । इह खलु यस्य यत्र संभवो न तस्य तत्र कारणवैकल्यं यथा शुष्कशिलायां शाल्यंकुरस्य । अस्ति च तथा विवादीषु मुक्तेः कारणवैकल्यं । न चायमसिद्धो हेतुर्यतोऽस्यासिद्धत्व । किं स्त्रीणां पुरुषेभ्योऽपकृष्यमाणत्वेनाहोस्विन्निर्वाणस्थानायमसिद्धत्वेन निर्वाणसाधकप्रमाणाभावेन वा ?

End:—

यथासूत्रप्रामाण्यमपि न केवलित्वेन विरुध्यत इति स्थितं कवलाहार—सर्वज्ञत्व योरविरोधादिति हेतुः सिद्धिवधूसंगम इति ॥

(२) योगविधिप्रकरण प १–१४

Beginning:—

अथ योगविधिप्रकरणं । आगमधर्ममार्गयोगाद्धेतुत्वात् योगा आचाम्ल—निर्विकृति रूपास्तपोविशेषास्ते च द्विधा आगाढा अनागाढाश्च ।

१० हैमबृहद्वृत्ति (त्रुटित) प ३८५; ११×२½

Colophon:—

संवत् ११९७ वर्षे कार्तिकवदि ११ रवौ तद्धितप्रभृतिपुस्तिका लिखितेति । मम ७८० पाठार्थं । शुभं भवतु मंगलं महाश्रीः ॥ श्र ॥

११ उत्तराध्ययनलघुवृत्ति (सुखबोधा) by देवेन्द्र (नेमिचन्द्रसूरि) प ४२८; ११×२½

१२. सारस्वतीप्रक्रिया प १४३; ११×२½

१३ संग्रहणीवृत्ति by मू. जिनभद्र, वृ. शालिभद्रसूरि प २–२५७ ११½×२

End:—

संग्रहणीवृत्तिमिमां कृत्वा यदवापि पुण्यमत्र मया ।
तेनागमसंग्रहणीप्रवणोऽस्तु सदैव भव्यजनः ॥ १ ॥
यदमन्दबोधानुपयोगतः किमिति(मपि) वितथमन्यथात्र मया ।
तच्छोध्यं सूरिवरैः कृताञ्जलिः प्रार्थयेऽहमिति ॥ २ ॥
धारापद्रपुरीयगच्छनलिनीपीठैकहंसद्युतिः
सूरिः पंडितमूर्धमंडनमणिः श्रीशालिभद्राभिधः ।
आसीत् तस्य विनेयतामुपगतः श्रीपूर्णभद्राह्वयः
तेषां शिष्यलवेन मंदमतिना वृत्तिः कृतेयं स्फुटा ॥ ३ ॥

प्रज्ञप्तपर्मसठेनैवापिकर्षिसतामर्केर्यतैः ।
विक्रमयोरयवनिमां सूरिः श्रीशालिभद्राख्या ॥ ४ ॥
षट्सहितवं सार्धं मंथोयं पिरिवोमितः ।
शर्मिदसहस्रश्लोकप्रमाणेन सुनिमितः ॥ ५ ॥

शुभं भवतु ।

१४ उपमितिभवप्रपञ्चा (चतुर्थप्रस्ताव) by सिद्धर्षि
प २४०; १५३ x४

अथाति नगराहार्ज etc.

Colophon—

संवत् १२११ ज्येष्ठशुदि ४ सोमे ले० सोढदेवेन समाप्तेति ॥)

ऋषिश्रीविक्रमतः संवत् १२७४ वर्षे मागसारिकायां श्रीमालवंशोत्तंसदेव बरपुरति(?)चरसाया[ण] श्रे० छाड़–यशोदेवीतनयेन लिखितविवेकमालाभरनेन जिनवचनाविभावकेन श्रे० आम्रकुमारकेन पत्नीलक्ष्मीसुतआमपालसहितेन मामार्बिसाधुहितेन एषा उपमितिभवप्रपञ्चा चरमचतुर्थप्रस्तावपुस्तिका गृहीतेति ।छ।छ।
शुभं भवतु श्रीसंघस्य ॥ छ ॥)

१८. (१) हैमबृहद्वृत्ति (अ १–२). प १०४–१९×२३
(२) हैमगण (अ १–७) प. १०४–१५१

Contains 4 pictures showing the King Siddharaja requesting Hemachandra to write a new grammar and others illustrating carrying of the Vyakarana on the back of the elephant etc.

१९. (१) आवश्यकनिर्युक्ति. प. १–२११; १५३×२३

Colophon—

संवत् ११११ वर्षे श्रीविक्रमज्येष्ठवदि १५ रवावद्येह स्तम्भतीर्थे महं श्रीकुमार-सीहप्रभृतिप्रमुखे संघ० श्रीलक्ष्मणदेवीनिमित्तेन आवश्यकसूत्रपुस्तिका लिखिता ।छ। मंग-लमस्तु समस्तश्रीश्रमणसंघस्य । ग्रं २५०

(२) अन्तरङ्गसन्धि (अपभ्रंश) प ९–११

Beginning—

पणमवि सुरपंकय दुरियविहंडण कामभंजण जिम सिद्धिठिय ।
मुणिभारसामग्गु गुणगणभायगु अवरंग मुणि संधि जिम ॥ १ ॥
इह भणि गासु भवपासवासु बहुजीवठाणु विसमाभिपयु ।
दीसहि जत्थ भवविसोगेह–बहुरोग–सोग–दुह कोग–मोह ॥ २ ॥

End.—

भद्दि-भंवइ कारणु विस-उत्तारणु अंगुलिमवइ पवणु जिम ।
कमसिवसुहसंघिहि पद सुसंधिहि विवणु वाणु भविय ! जिम ॥ १८ ॥

इति अंतरंगसंधि समाप्तः । इति नवमोधिकारः ।

Colophon—

संवत् १३९२ वर्षे आषाढसुदि २ गुरौ ग्रन्थाग्रश्लोक २०३ श्रीधर्मप्रभसूरि-रामभद्रस्थितिरियं ॥

१७ (१) जीवविचार (अपूर्ण) प ५९–६०
(२) ऋषिमण्डल (भत्तिब्भर०) प ६०–६८
(३) भावनाकुलक by यशोघोष प ८०–८३

End.—

इय जो भवविद्धम्म धम्म भावेइ कुणइ आसत्ती ।
सिरिजसघोसगिहाणं होऊण सिवं स पावेइ ॥ ४५ ॥

(४) आत्मसम्बोधकुलक by गुणमतुङ्ग प ८३–८६

End.—

भवविरत्ताए सत्ताण सत्ताय अणुसासणं
भणियमेव त्ति जे करिंति भवनासणं ।
सिरि भ(सु)वणतुंगठाणंमि अहु ते जिणा
सुचिर विलसंति मणवम्म–भववज्जिया ॥ ४३ ॥
आत्मसंबोधकुलकं समाप्त ॥

(५) चउसरण गा २५ प ८६–८९
(६) पिण्डविशुद्धि गा १०४ प ८९–९६
(७) अजितशान्ति गा ४४ प ९६–९९
(८) लघुअजितशान्ति गा ९ प ९९–१००

Beginning—

गम्म धवमार सोहम्मगुरुसिओ etc.

(९) सतीकुलक [१] प १००–१०१
(१०) ,, [२] गा १२ प १०१–१०२
(११) कुलक गा २५ प १०२–१०३

End.—

संसार–विसमसायरभवजलनिहिपाए संतारण ।

(१२) कुलक गा. २२ प. १०३–१०५

Beginning—

जम्म-जरा-मरणजले नाणाविहवाहि-जलयराइण्णे ।
भव-सायरे अपारे दुलहं खलु माणुसं जम्मं ॥ १ ॥

१८ (१) जीतकल्पवृत्ति by तिलकाचार्य ग्रं १७००
प १–१४९

(२) श्रावकसामाचारी (प्रायश्चित्त) by तिलकाचार्य
प १५०–१५१

Beginning—

सिरिवीरजिणं नमिउं पच्छित्तं सावयाण वुच्छामि ।
सीसंसिम्म बहुसो सामायारीए विहिजाओ ॥ १ ॥

End—

सिरिचक्कसूरिमउलिय-सिरिसिवपहसूरिसीसलेसेहिं ।
एसा सामायारी रइया सिरितिलयसूरीहिं ॥ १० ॥

(३) श्रावकसामाचारीव्याख्या प १५१–१५९

Beginning—

प्रणिपत्य जिनं वीरं श्रावकाणां विशुद्धिकृत् ।
प्रायश्चित्तं समाचार्योर्व्याख्यामि सुखबुद्धये ॥ १ ॥

End—

इति श्रीतिलकाचार्यगुम्फितः श्रावकप्रायश्चित्तसामाचारीविधिः ।

(४) पौषधिकप्रायश्चित्तसामाचारी गा १० प १५९–१६१

Beginning—

पोसहिओ न करेइ आवस्सिय वा निसीहियं वा वि ।
कुणइ य गुरुपारे मंडलिपडिलेहणाइ विणा ॥ १ ॥

End—

एताः पौषधिकप्रायश्चित्तसामाचारीगाथाः ।

(५) पौषधिकप्रायश्चित्तसामाचारीवृत्ति प १६१–१६३

End—

इति श्रीतिलकाचार्यगुम्फिता पौषधिकप्रायश्चित्तसामाचारीविधिः ॥ छ ॥

(६) जीतकल्प(सूत्र) प १६४–१७५

Colophon—

बभूव लखमणः श्राद्धः सपूला तस्य गेहिनी ।
सिंहनामा तयोः पुत्रो रामूनाम्नी च पुत्रिका ॥ १ ॥

सिद्दसमुर्यशोदेवः सत्तुकाइषिमूः स च ।
पुस्तिकां जीवकस्यास्य मेयसेडेस्यत् मिसुः ॥ २ ॥

१९. उत्तराध्ययन (मूल व १५ अपूर्ण) प १६१ १४×१३

२० कथासङ्ग्रह प २०८; ११½×२½

(१) प्रत्येकबुद्धकथा प १–२२

(२) नलकथा (द्यूते) प २२–४९

(३) प्रदेशिचरित गा २०२ प ४९–६२

(४) आर्द्रकुमारकथा गा १७० प ६२–७०

(५) सिंह–व्याघ्रकथा (क्रोधे) प ७०–९०

(६) शोभनकथा (माने) प ९०–९८

(७) नागिलकथा (मायायाम्) मं ११३ प ९८–१०३

(८) सागरकथा (लोभे) गा ९९ प १०३–१०९

(९) देवपालकथा (पूजायाम्)

(१०) सम्पति–अवन्तिसुकुमालकथा गा ११९ –१५२

(११) प्रद्युम्न–साम्बचरित गा ८४९ प १५३–२००

Beginning—

नमिरसुरमसुरमणिमउडकोडिमसिणियपायारविंदस्स ।
कल्लाणविहिकंदस्स पणमिमो नेमिचंदस्स ॥ १ ॥

End—

जाव पहावेण जणे वि किं पि (सम ?) सच्चरियकित्तणं कुणइ ।
ते अमरसूरिगुरुणो गुणनिहिणो चिरंजयो हुंति ॥ ८४९ ॥

इति पज्जुम–संबचरितं समर्थितमिति ॥

(१२) धनदेव–धनदत्तकथा (दाने) प २००–२०८

Colophon—

संवत् १३९८ वर्षे पो सुदि ७ सोमे कथाद्वयं लिखितमिति ।

२१ (१) पर्युषणाकल्पसूत्र प. १–११७; ११½×२

(२) „ निर्युक्ति. गा ६७ प ११८–१२७

(३) „ चूर्णि प १२७–१६५

End—

पज्जोसवणाकप्पचुण्णी अट्ठमज्झयण परिसमत्त ॥

संवंपो सचमासिवं ग्घसिया थागले सेइ भाषाडीव्वं अवहिं झ्पायइ । घासो- कोर्त च खेत्तं परिकेहेइ । एएण संघवेण पज्जोसवाकल्पो भणइ । तस्स दाव पत्तारि प्रधिकारे ओग्मोव खेत्तेण ववहिया म वासवासासु-सत्ताया ।

(४) कालकसूरिकथा प. १११-११२

Beginning:—

अणुसरि आगमवयण सिरिकालयसुरिकृयपहाणेहिं ।
पज्जोसवणचउत्थी जह आयरिया तह सुणेह ॥ १ ॥

End:—

सूरी वि य कालेणं कामिया नियपयाणुपरिमाणं ।
संकेइयं पिहेइ अणसणविहिणा दिवं पत्तो ॥ ७ ॥

श्रीधनमिश्रपार्श्वविरचिता [पर्युषणाचतुर्थी]कथा समाप्ता । सर्व गाथा ११९

Colophon:—

संवत् ११७७ वर्षे कार्तिक सुदि १५ सुके मेरम(?)द्वीप संघ० सुपाकेन पर्युषणाकल्पपुस्तिका लिखापिता ॥

22 (१) दशवैकालिक. प. १-३७ ११ × १
(२) पाक्षिकसूत्र प ३०-४३
(३) ओघनिर्युक्ति प ४५-११२
(४) पिण्डविशुद्धि प ११३-१२९
(५) उपदेशमाला प १२९-१४५
(६) पुष्पमाला प १४५-१९६
(७) भवभावना प १९६-२३०
(८) विवेकमञ्जरी प २३०-२३९
(९) उपदेशकन्दली. प. २३९-२४८
(१०) सङ्ग्रहणी by श्रीचन्द्र प २४८-२६३
(११) जम्बूद्वीपसङ्ग्रहणी by हरिभद्र प २६३-२७५
(१२) योगशास्त्र (४ प्रकाश). प २७५-३०४
(१३) वीतरागस्तव (२० प्रकाश) प ३०५-३१९

Colophon:—

संवत् ११७९ वर्षे आषाढ व १४ अद्ये स्तम्भतीर्थे श्रीदत्ताम्पावमिश्रार्थं आगमिकापष्टे पुस्तिका ॥ ७ ॥

No V

Bhandar of Mahalaxmi Pada

(महालक्ष्मीपाडक-भाण्डागार)

---

१ हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति (न्यास)

प २८६–५१९, १५"×२"

२. „ (अ २, पा १,–अ ३, पा २) प. २०२

३. „ (अ. ३, पा १,–अ ४, पा १) प २५०, १५½×२

४ (१) उत्तराध्ययन प १७८

Prasasti of the Donor—

आशापरासुताभ्यो [:] सुतः सर्वजनप्रियः ।
ख्यातो जगति शाखस्ये कुलमंत्रिणेति नामा ॥
अम्बिका तस्य संपन्ना पुत्रिका विनयान्विता ।
.. ..देशेन पुस्तिकेयं लिखापिता ॥
नंदतु यावत्[सू] परिभ्यासेया भो पुस्तिका सदा ।
या(मा)वभिख्यभिनीनाथो तथा मार्तण्डमंडलं ॥

मङ्गलम् ।

(२) कुशलानुबन्धि
(३) आतुरप्रत्याख्यान
(४) भक्तपरिज्ञा
(५) संस्तारकप्रकीर्ण

प ९३–४४

Colophon—

संवत् १३६९ फागुण सुदि ८ रवौ स्तंभतीर्थे लिखितं ।

५. (१) सूक्तसङ्ग्रह by लक्ष्मण प १–६६

Beginning—

ओं नमः सरस्वत्यै ।

सूक्तामृतवारिधिं ध्यात्वा श्रीश्रुतदेवतां ।
सूक्तानां संग्रहं चक्रे लक्ष्मणो ज्ञप्तये ॥

Ends—

बहुमागममार्गदग्निर्मरे हृदये सवि ।
यद् कृपायकाचोषि मामस्य मत सांप्रतं ॥

ग्रंथाग्र ॥ ६८० ॥

(२) चैत्यवन्दनसूत्रव्याख्या by हरिभद्र प. १-२६

Beginning—

प्रणम्य भुवनालोकं महावीरं जिनोत्तमं ।
चैत्यवंदनसूत्रस्य व्याख्येयमभिधीयते ॥

ऐर्यापथिकीप्रतिक्रमणपूर्वकं चैत्यवंदनमितिकृत्वा । तत्र ऐर्यापथिकीसूत्रं व्याख्या

Ends—

आचार्यहरिभद्रसूरिकृता चैत्यवंदनटीका समाप्ता । शुभं भवतु सर्वदैव श्रीश्रमण संघस्य मंगलं महाश्रीः ।

(३) पिण्डविशुद्धिदीपिका by उदयसिंह प ७१; १३ × ११

Ends—

समाप्ता चेयं पिंडविशुद्धिदीपिका ।
निखिलविकसवर्ग मुनिसुव्रतकारमवितसाधुवर्गं ।
श्रीजिनवल्लभरचितं प्रकरणमेतत्र कस्य गुरे ? ॥ १ ॥
मादृश इह प्रकरणे महार्थ(हे)पवमे विवेक्त्र चाऽऽपि ।
वगुरुपर्युपास्तिप्रसादं प्रपद्य गुरु यशोदेव ॥ २ ॥
आसीदिह चंद्रकुले श्रीश्रीप्रभसूरिरागमधुरीणः ।
तत्पदकमलमरालः श्रीमानिनयप्रभाचार्यः ॥ ३ ॥
तच्छिष्याणुर्मंदधीरास्मिन्नेहे सूरिरुदयसिंहाख्यः ।
पिंडविशुद्धेर्व्याख्ये दीपिकामेनां ॥ ४ ॥
अनया पिंडविशुद्धेर्दीपिकया सावधा करस्थितया ।
सन्मार्गलोकत्रसमा दोषोत्कटतमांसपहरंतु ॥ ५ ॥
विक्रमतो वर्षाणां पंचमवसुविकर्मितमितेषु ।
विहितेयं श्लोकैरिह सूत्रयुता व्यधिकसप्तसती ॥ ६ ॥
एषा पिंडविशुद्धिसाधनविधौ लोमायिनिका दीपिका
सन्माना विशदप्रमापरिचयं दूरे हरंती तमः ।
प्रेमालीकरसंगमेन दधती सत्पात्रशोभां परं
विद्वद्भिः सपरप्रकाशनकृते स्नेहेन संपुष्यतां ॥ ७ ॥

इति श्रीउदयसिंहाचार्यविरचिता पिंडविशुद्धिदीपिका त्र्यधिकस्रोकसहस्रप्रमाणा समाप्ता ॥ छ ॥

६. (१) ओघनिर्युक्ति		प १०६, १५½"×२
(२) पिण्डनिर्युक्ति		प १०७–१७५
७ प्रकरणसङ्ग्रह		प ३२३, १२½×२½"
(१) दशवैकालिक	ग्रं ७००	प १–३५
(२) पाक्षिकसूत्र	ग्रं ३००	प ३५–५०
(३) यतिप्रतिक्रमणसूत्र	ग्र ५०	प ५०–५४
(४) उपदेशमाला	गा ५४४	प ५४–८८
(५) कुसुममाला	गा ५०५	प ८८–१२१
(६) भवभावना	गा ५३२	प १२१–१५२
(७) सङ्ग्रहणी	गा २७३	प १५२–१६९
(८) विमानविचार	गा ५२	प १६९–१७२
(९) लोकनालिका	गा ३८	प १७२–१७४
(१०) पल्योपमविचार	गा २५	प १७४–१७५
(११) कृष्णराजीविचार	गा १४	प १७५–१७६
(१२) जम्बूद्वीपविचार	गा ११२	प १७६–१८१
(१३) जम्बूद्वीपसङ्ग्रहणी	गा २६	प १८१–१८३
(१४) जम्बूवृक्षविचार	गा १९	प १८३–१८४
(१५) पातालकलश–लवणशिखाविचार		
	गा ११	प १८४–१८५
(१६) अन्तर्द्वीपविचार	गा ९	प १८५–१८६
(१७) एकविंशतिस्थानक.	गा ६४	प १८६–१८९
(१८) नवतत्त्वविचार	गा ५३	प १८९–१९२
(१९) जीवविचार	गा ५१	प १९२–१९५
(२०) उपदेश	गा १४	प १९५–१९६
(२१) दर्शनचतुर्विंशति	गा २४	प १९६–१९७
(२२) पिण्डविशुद्धि	गा १०४	प १९७–२०३
(२३) उपदेशकन्दली	गा १२२	प २०३–२१०
(२४) विवेकमञ्जरी	गा १४४	प २१०–२१७
(२५) वृद्धचतुःशरणम्	गा ६४	प २१७–२२१

(२६) भक्तिभर	गा १६७	प	२२१–२२९
(२७) शीलप्रशंसाकुलक	गा ४४	प	२२९–२३२
(२८) क्षपणपभाशत्	गा ५०	प	२३२–२३५
(२९) गौतमपृच्छा	गा ५२	प	२३५–२३७
(३) प्रव्रज्याविधान	गा ३२	प	२३७–२३९
(३१) आराधना	गा ६९	प	२३९–२४२
(३२) आतुरप्रत्याख्यान	गा ९	प	२४२–२४४
(३३) अजितशान्तिस्तव	गा ४१	प	२४४–२४५
(३४) आत्मसम्बोधकुलक	गा ३३	प	२४५–२४६
(३५) भावनाकुलक.	गा २२	प	२४६–२५०
(३६) धर्माधर्मविचार	गा १९	प	२५०–२५१
(३७) सुभाषितद्वात्रिंशिका	गा ३२	प	२५२–२५६
(३८) श्रावकभावनाकुलक.	गा १२	प	२५६–२५७
(३९) पूजापद्धति	गा ६४	प	२५७–२६०
(४) पगुणतीसीभावना	गा ३१	प	२६०–२६२
(४१) नवकारफलकुलक	गा १४	प	२६२–२६४
(४२) योगशास्त्र (प्रथम प्रकाश)		प	२६४–३१६
(४३) वीतरागस्तव	१९	प	३१६–३२५
(४४) आत्मानुशासन		प	३२५–३२६
(४५) रत्नमालिका	९	प	३२६–३३१
(४६) रत्नत्रय	४२	प	३३१–३३२
(४७) धर्मलक्षण	३२	प	३३२–३३३
(४८) मङ्गलस्तव	१४	प	३३३–३३४
(४९) परमसुखद्वात्रिंशिका	३२	प	३३४–३३५
(५) ज्ञानप्रकाश		प	३३५–३३६

No VI

Wadl Pārswanath Bhandar

(वाडी पार्श्वनाथ भंडार)

१ (१) पर्युषणाकल्प (अपूर्ण) प १–९९; २४ × २

(२) अलङ्कारचूडामणि (अपूर्ण) प ३–१८७

२ (१) दशवैकालिक. प १–३६; १२ × २३/४

(२) पाक्षिकसूत्र

३ (१) पर्युषणाकल्प प १–१०८, १२३/४ २३/४

(२) कालकाचार्यकथा गा ६५

Beginning—

श्रीवीरवाक्यानुमतं सुपर्व कृतं यथा पर्युषणाख्यमेतत् ।
श्रीकालिकाचार्यवरेण संघे तथा चतुर्थ्यां शृणु पंचमीतः ॥

४ (१) उपदेशमाला प १–६७

(२) पुष्पमाला प ६८–१२२

(३) भवभावना प १२३–१९६

(४) जीवदयाप्रकरण प १९७–२०७

(५) प्रवचनसन्दोह (गा) प २०७–२१२

Colophon—

संवत् १३१२ माघवदि शनौ श्रीभर्तृपुरीयगच्छे ईश्वरसूरिशिष्यप० भरतचंद्रेण गृहीता पुस्तिका... ... मं ।

५ प्रकरणपुस्तिका प १९९; ११ × १३/४

(१) जिनस्तुति by बिल्हण

(२) जिनस्तोत्र

(३) कल्याणकस्तुति

(४) आत्मसम्बोधकुलक.

(५) धर्माधर्मविचार (अपभ्रंश)

(६) महासतीकुलक.

(७) ससारभावनाकुलक.

(८) दानादिकुलक (अपभ्रंश)

(९) क्षामणाकुलक.

(१०) भावनाकुलक.
(११) सिद्धिकुलक (अपभ्रंश)
(१२) मयतत्त्वप्रकरण
(१३) श्रावकव्रतप्रकरण
(१४) स्थूलभद्र (कक्क ?) गा ११+८

Beginning:—

मह विहार पायारइ सोहिय वर मंदिर
पवर पुर अमरतणु सिरिसरिसि सोहिय ।
इय परिसु पाडलिपुर जंबुदीव विक्खाय
करइ रज्जु निवसइ तहिं नंदु महाबलु राइ ॥ १ ॥
को वि निवसणु तविय सोसइ कु वि आरंभ व(ब)ल निवसए ।
निय को वि किर सेवासु सक्कइ सो वि तुय आसंकए ॥
को वेस-घरि चउमासि निवसइ सरस-भोयणसित्तउ ।
वसु थूलभद्द व (इ) पायए पमडं जिमि मयण! तुहुं जित्तउ ॥ ७ ॥

(१५) जीवानुशास्ति (प्रा)
(१६) धर्मलक्षण
(१७) प्रश्नोत्तररत्नमालिका
(१८) अजित-शान्ति (लघु)
(१९) जिनप्रतिमाकोश (अपभ्रंश)
(२०) जिनस्तुति (अपभ्रंश)
(२१) विचारसप्ततिका
(२२) वीरजिणिंदपारणय (अपभ्रंश) by धर्ममानसूरि.
(२३) रिसहजिणिंदपारणं (अपभ्रंश)
(२४) चउवीसी (अपभ्रंश)

No. VII

Modi Bhandār (मोदी भंडार)

---

१ त्रिषष्टि श पु चरित्र (द्वितीयपर्व) प १५१; ११¾ ×१¾

२ आवश्यकनिर्युक्ति प २२७, १४ ×१½

Colophon—

संवत् १४०० वर्षे माघवदि १० रवौ आवश्यकसूत्रपुस्तिका लिखिता ।

No VIII

Aduvasi Pāda Bhandāra.

(अडुवसी पाडा भंडार)

---

१ (१) विजयचंद्रकेवलिचरित्र by चन्द्रप्रभमहत्तर

[रचना वि सं ११२७] सं १३०० प १–५४; १२¾ ×२

(२) संग्रहणी गा ५३० प ५५–८९

(३) जीवदयाप्रकरण गा ११९ प ८९–९४

२ प्रश्नपद्धति by हरिचन्द्र प ४९; १८ ×१½

[संघवीपाडके क्र. ३०६(२) द्रष्टव्यम्]

परिशिष्टम् ।

वाडीपार्श्वनाथ-विधिचैत्य-प्रशस्ति-शिलालेखः ।

स्वस्ति श्रीवाडीपार्श्वजिनसंघचैत्यकारय । लक्ष्मीसुतपं श्रेयः पत्तनसंघ करोतु सदा । श्रीवाडीपुरपार्श्वनामचैत्ये श्रीबृहत्खरतरगुरुपट्टावलीलिख्यनपूर्वं प्रशस्तिर्लिख्यते । श्रीमद्वीरं नत्वा ।

पातिसाहिश्रीअकब्बरराज्ये श्रीविक्रमनृपसंवत्सरे १६५१ मार्गशीर्षसित-नवमीदिने सोमवारे पूर्वभद्रपदनक्षत्रे शुभवेलायां प्रशस्तिप्रारंभः ।

शासनाधीशश्रीमहावीरस्वामिपट्टाविच्छिन्नपरंपरायां उग्रविहारोपमश्रीउद्योतन-सूरि । तत्पट्टप्रभाकरप्रवर-विमलदंडनायककारितार्बुदाचलवसतिप्रतिष्ठापक-श्रीसीमंधरस्वामिबोधितसूरिमंत्राराधक-श्रीवर्धमानसूरि । तत्प० अणहिल्लपत्तनाधीशदुर्लभराजसंसच्चैत्यवासिपक्षविक्षेपाधीनप्रतिकरणसंवत्सरप्राप्तखरतरबिरुद-श्रीजिनेश्वर सूरि । तत्पट्ट श्रीजिनचन्द्रसूरि । तत्प० शासनदेव्युपदेशप्रकटितश्रुतधरप्रभावाद्भुत-स्तम्भनपार्श्वनाथ-नवांगवृत्त्यादिस्थापनैकसाधककरणप्राप्तप्रसिद्ध-श्रीअभयदेवसूरि । तत्प० लेपकरूपलब्धप्रसादकप्रपन्नप्रतिबोधितबागडदेशीयप्रमुखश्रावक-सुविहितविधिकथ-नप्रकरण-पिंडविशुद्ध्यादिप्रकरणप्ररूपणजिनशासनप्रभावक-श्रीजिनवल्लभसूरि । तत्पट्ट अम्बिकाप्रसीदत्युगप्रधानयोगिनीचक्र-द्विपंचाशद्वीर-सिंधुदेशीयपंचपीर-संघप्रभावककरकलितसकलोद्योतवाचनादिर्भूतयुगप्रधानपदवीसमलंकृत-पञ्चनदीसाधक-श्रीजिनदत्तसूरि । तत्प० श्रीमाल-ओसवालादिप्रधान-श्रीमहत्तीयाणप्रतिबोधक-नरमणिमंडितभालस्थल-श्रीजिनचंद्रसूरि । तत्पट्ट भंडारिनेमिचंद्रपरी-क्षित-प्रबोधोदयादिग्रंथरूपषट्त्रिंशद्वादस्थापितविधिपक्ष-श्रीजिनपतिसूरि । तत्पट्ट लागोल-श्रीमातुरप्रतिष्ठितश्रीशांति-वीरविधिचैत्य-श्रीजिनेश्वरसूरि । तत्प० श्रीजिनप्रबोधसूरि । तत्पट्ट पञ्चनृपप्रतिबोधोद्यतगुर्जरराजकंसंसत्ताप्राप्तोषित-श्रीजिनचंद्रसूरि । तत्प० श्रीशत्रुंजयधर्मरत्नखरतरवसहिप्रतिष्ठापक-विद्यावादि-प्रणयद्ध-श्रीजिनकुशलसूरि । तत्पट्ट श्रीजिनपद्मसूरि । तत्प० श्रीजिनलब्धिसूरि । तत्पट्ट श्रीजिनचंद्रसूरि । तत्प० देवांगनाप्रसादसमभ्वेपोसितविधिसंघपक्षपरापुरव-श्री-जिनोदयसूरि । तत्पट्ट श्रीजिनराजसूरि । तत्प० स्थान-स्थानस्थापितसार ज्ञानभांडागार-श्रीजिनभद्रसूरि । तत्प० श्रीजिनचंद्रसूरि । तत्पट्ट पंचनद साधक-विविधविघ्न-श्रीजिनसमुद्रसूरि । तत्पट्ट तपो-ध्यानविधानचमत्कृतश्रीसि

भरणावदातिपवरातवचीमोचनसम्मानित–श्रीजिनहंससूरि। तत्पट्ट० पञ्चनदीसाधका
मिरूप्यानवश्यकृतीकृतयक्षमोपद्रवातिशयविराजमान–श्रीजिनमाणिक्यसूरि। तत्पट्टा
लंकारसार–दुर्वादिविजयलक्ष्मीकरण–पूर्वक्रियासमुद्धरण–स्थानस्थानप्राप्तजयप्रतिदिन-
वर्द्धमानोदय–सदय–समय–त्रिभुवनजनवशीकरणप्रवणप्रणवध्यानोपलोभितपवित्रसू
रिमंत्रविशिष्टतप–दूरीकृतसकलकालिकाप–निजपादविहारपावितावनीतल–अनुक्रमेण
१६४८ श्रीस्तम्भतीर्थचतुर्मासकस्थानसमुद्भूताभितमहिमश्रवणदर्शनोत्कण्ठित जलाल-
दीनमहंमदअकब्बरपातिशाहिश्रीमदकब्बरसमाकारण–मिलन–सद्गुणगणजनितमनोरंजनसमासा
दितसकलभूतलसिद्धचक्रानुपकारि आषाढाष्टाह्निकामारिस्फुरमान–श्रीस्तंभ
तीर्थसमुद्रमीनरक्षणस्फुरमान–सकलसत्त्वश्रीयुगप्रधानपदधारक–सद्वचनेन च
नयन–शर–रस–रसा[१६५२]मितसंवति माघसितद्वादशीशुभतिथौ अपूर्व-
पर्व–दुर्भामायसाधितपंचनदीप्रकटीकृतपंचपीरपातपरमवर–तदातिविक्षेप–श्रीसंघोम
तिकारक–विजयमानगुरुयुगप्रधानश्री १०८ श्रीजिनचंद्रसूरिसूरीश्वराणां श्रीपाति
शाहिप्रमत्तसत्त्वसमापिताचार्यश्रीजिनसिंहसूरिसपरिकराणामुपदेशेन ओसवाल-
ज्ञातीयमंत्रिश्रीमरसंताने मंत्रिश्रयपाभार्यासुहवदे तत्पुत्र मंत्रिपति तद्भार्या
अमरी तत्पुत्र मंत्री वच्छपाल तद्भार्या शिरीयादे तत्पुत्र मंत्री तेजपाल
तद्भार्या श्रीमांजु तत्कुक्षिसरोमराल अर्थिजनमनोभिमतपूरणैकधाम–देव–गुरुपर
मभक्त विक्षेपवो जिनधर्मानुरक्तस्वांत ककेशवंशमंडनशाहअमरदत्तभार्या रतनादे
तत्पुत्ररत्न कुंवरजी तद्भार्या सोभागदे पद्मिनीमाई वाछी पुत्री बाई जीवणी
प्रमुखपुत्र–पौत्रादिसारपरिवारयुतेन तेन श्रीअणहिलपुरपत्तनशृंगारसार–सुर–नरमनो
रंजनसुरगिरिसमान–चतुर्मुखविराजमान–प्रधानविधिचैत्य कारितं श्रीपौषधशाला
पाटकमध्ये। तत्र कर–करण–काय–कु[१६५०]प्रमित संवत् अलाई ४१
वर्षे वैशाखवदि द्वादशीवासरे गुरुवारे रेवतीनक्षत्रे शुभवेलायां महामहपूर्व प्रतिमा
श्रीवाडीपार्श्वनाथस्य स्थापिता ॥ एवम् सर्व देव–गुरु–गोत्रजदेवीप्रसादेन
पयमानं पूज्यमानं समस्तश्रीसंघसहितेन चिरं जीयात् कल्याणमस्तु ॥

एषा पट्टिका पं॰ उदयसारगणिना लिपीकृता। पं॰ लक्ष्मीप्रमोदमुनि आदरेण कोरिता गजधरगजाकेन। शुभं भवतु नित्यं ॥

पत्तनस्थजैनग्रन्थागारीय-ताडपत्रीयपुस्तकानां वर्णानुपूर्व्या सूची ।

* एतच्चिह्नाङ्किता ग्रन्था भाण्डागारान्तरेष्वपि दुर्लभतया प्रतिभासन्ते ।

पत्तनस्थ-जैनग्रन्थागारीयसूचिपत्रे निर्दिष्टसंवत्सराणां सूची।

वि संवत्	ग्रन्थरचना-लेखनादि	पृष्ठे
९५६ (शकाब्दाः ८२१)	रचना	१८
१०७३	"	३
१०८०	[विरहप्राप्तिः]	४१४
११२७	रचना	४१३
११३९	"	२८६,४०२
११५४	लेखनम्	३७८
११५७	"	२०३
१[१]५९	"	६०
११६०	रचना	३३९,३५०
[११]६१	"	१५९
११६६	लेखनम्	४२
११६९	रचना	२९३
११७२	"	२२
[११]७५	लेखनम्	१७८
११७८	"	११७
११७९	"	१२
११८१	,	३८५
११८३	रचना	३९०
११८५	लेखनम्	३४
"	रचना	९७
११८६	लेखनम्	३९२
११८७	"	३५९
११८८	"	१२
१[१]९०	"	१६२
११९१	"	५५,५८,१८३
"	रचना	३११
११९३	"	२९
११९७	"	२८५
११९८	लेखनम्	१२९,२८२
११९९	"	२१९
१२०३	"	१७३
१२०८	"	२६१,२९०
१२११	"	१८१,१९६
१२१२	"	१५०
१२१३	"	३०४
१२१९	"	३१९
१२२१	"	३०,९८,३८३
१२२२	रचना	९
१२२३	लेखनम्	२५६
१२२४	"	७
१२२७	"	२२६,२८३
,	रचना	३९९
१२२८	लेखनम्	१९,१०५,३२३
"	रचना	१२२
१२३१	लेखनम्	१४३,३७५
१२३२	"	३१,२५९
१२३३	रचना	२५२
१२३६	लेखनम्	५२,२८६
१२३७		३१
१२३८	रचना	२०८,३२४
१२४२	"	१४८
१२४(?)६	रचना	५४
१२५४	,	२१७
१२५५	लेखनम्	१४८
१२९८	"	४३,११६,२९१,३८९,३३१

वि संवत्	ग्रन्थरचना-लेखनादि	पृष्ठे	वि संवत्	ग्रन्थरचना-लेखनादि	पृष्ठे
१२५९	लेखनम्	३०९	१२९५	रचना	४०८
१२६१	,,	४०९	१२९६	लेखनम्	३३३
१२६२	,,	१६६	१२९७	,,	५१,२८२,४०१
१२६४	,,	३७६	,,	,, (रचना)	२६८
१२७१	,,	२९७	१२९८	,,	६०,९८,१२०
१२७२	,,	१७६	१२९९	,,	९
१२७३	,	३८७	,,	रचना	२३८,२७१
१२७४	,,	३४,५८,१९७	१३००	लेखनम्	३७७
,	रचना	२९३	१३०२	रचना	२७२
,,	पुस्तिकाग्रहणम्	४०२	१३०३	लेखनं व्याख्यानं च	१४०
१२७५	लेखनम्	२२	,,	लेखनम्	१४९
१२(?)७८	,,	३०५	१३०४	,,	६४
१२७९	,,	२३,३३४	१३०५	,,	२९२
१२८२	,,	२९१	१३०६	,,	५२
१२८४	रचना	१,१५३	१३०७	,,	१६२
,,	लेखनम्	१४२ २७७, ४०	१३०९	,,	४०
			१३१०	,	१२२,२१८
१२८६	,,	६३	१३११	,	४०२
१२८७		३२	१३१३	,,	३३,१६९,२३०
१२८८	,	१९२ ९२, ९६,३७८	१३१४	,,	६६
			१३१६	रचना	१९१
१२८९	,,	३५	१३१७	लेखनम्	३९०
१२९		३१,९४	१३१८	,	२३९
१२९१	रचना	७३	१३१९	,	१४
,,	लेखनम्	३४३	१३२२	रचना	१२५
१२९२	,,	२८४ २९३	१३२६	लेखनम्	३,२३,३३५
१२९३		२०८ ३७४	१३२७	,	३१०
	रचना	२७४	१३२८	रचना	१८९
१२९४	लेखनम्	१११ २ १	१३२९	लेखनम्	३,२३,३३५
१२९५		३३ १६३	१३२७		३१०

वि संवत्	ग्रन्थरचना-लेखनादि	पृष्ठे	वि संवत्	ग्रन्थरचना-लेखनादि	पृष्ठे
११२८	रचना	१८९	१३७३	[चन्द्रशेखरसूरिदीक्षा ?]	११६
११२९	लेखनम्	५३	१३७५	पुस्तकप्रदानम्	१४४
११३०	,,	१११,३४३	१३७७	लेखनम्	४०६
११३१	,,	३४९,३९४,३९७	१३७९	,, प्रदानम्	१६८
११३२	रचना	३९६	१३८१	,,	६२
,,	पुस्तिकाग्रहणम्	४११	१३८४	,,	३७,२४३
११३४	लेखनम्	३८६	१३८६	,,	२३१
११३५	,,	३६,११९	१३८८	,,	१४६
११३६	,,	३८७	१३९०	,,	३९८
११३७	,,	७४	१३९१	,, प्रदानम्	,,
११३९	,,	१७६	१३९२	,,	४०३
११४१	पुस्तिकाप्रदानम्	२२	१३९४	,,	३२४
,,	लेखनम्	३२७	१३९५	,, ग्रहणम्	११३
११४४	,,	२१०,३७९	१३९६	,,	२१६,२४३
११४६	,,	२०१	१३९८	,,	४०५
११४७	,,	१३८	१४००	,,	४१३
११४९	,,	१६५	१४०३	,,	३८८
११५३	व्याख्यानम्	२४८	१४०७	,,	३४६
११५४	,	२४८	१४०९	,,	१६२
,,	लेखनम्	३०९	१४११	,, प्रदानम्	३९३
११५५	[चन्द्रशेखरसूरिजन्म ?]	११६	१४१८	,,	३४४
११५७	लेखनम्	११२	१४२०	[जयानन्द-देवसुन्दर सूरिपदमहः]	२५८
११५८	रचना	२६७			
११६४	लेखनम्	३७७	१४२४	लेखनम्	३२१
११६७	पुस्तकग्रहणम्	२३९	१४२५	,	३२६
११६८	व्याख्यानम्	३२८	१४२६	,,	२१५,३६४
११६९	लेखनम्	९९,४०७	१४२७	,,	२१२
११७०	,	३८७	,	प्रदानम्	३३४
[११]७१	,,	१५७	१४४१	[ज्ञानसागरसूरि पदोत्सवः]	२५८
११७२	,	२३९,४०६			

पत्तनस्थ-जैनग्रन्थागारीयसूचिपत्रसूचितानाम्
इतिहासोपयोगिनाम्नां वर्णक्रमेण सूची।

卐 एतदङ्क चिह्नं स्थानविशेषाभिधानमात्र सूचकम्। † ईदृश्चिह्नेनात्र भूपालाः सूचिताः।
✽ ईदृग्निर्देशेन महामात्यादिराज्याधिकारिणः। * एतादृशचिह्नाङ्कितास्तत्र ग्रन्थकाराः समभिज्ञापिताः।

प्रास्ताविक-टिप्पणी।

१ "उसभे ण अरहा कोसलिए × × लेहाइआ गणियप्पहाणाओ सउणरुयपज्जवसाणाओ बावत्तरिं कलाओ, चउसट्ठिं महिलागुणे सिप्पसयं च कम्माणं तिण्णि वि पयाहियाए उवदिसइ, उवदिसित्ता पुत्तसयं रज्जसए अभिसिंचइ।"

—जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ती [सू. ३०], दशाश्रुतस्कन्धाष्टमाध्ययने कल्पसूत्रे [सू. २११], आवश्यकचूर्णौ [ऋ. के प १६०]

२ "लेहं ×" "लेहं लिवीविहाणं जिणेण बंभीए दाहिणकरेण।"

—आवश्यकसूत्र-निर्युक्तौ [गा २०१], वि भाष्ये, [ह स. प. १३२, १३]

३ "नमो बंभीए लिवीए।" —भगवतीसूत्र-प्रारम्भे।

४ समवायाङ्गसूत्रे [सम. १८,७२], राजप्रश्नीये, विपाकसूत्रे [श्र २, सू. ८], औपपातिके, अपभ्रंशकाव्यत्रयी-भूमिकायाम् [पृ ८८,८९]

५. "अह तं अम्मा-पियरो जाणित्ता साहियअट्ठवासं तु।
कयकोउयलंकारं लेहायरियस्स उवर्णेति॥"

—विशेषावश्यकभाष्ये, आवश्यकचूर्णौ [ऋ. के प २४८], [ह स प १८२, ७३]

६ अपभ्रंशकाव्यत्रयीभूमिका [पृ ८४] समीक्षणीया।

७ "दव्वसुय पोत्थयाइ अहवा लिहियं तु पुत्थयाईसुं।"

—उत्तराध्ययननिर्युक्तौ [अ ११ बहुश्रुतपूजाध्ययने गा ३१२, दे. ला प ३४२]

"से किं तं जाणयसरीर-भवियसरीरवइरित्तं दव्वसुयं? ×× पत्तय-पोत्थयलिहियं।"

—अनुयोगद्वारसूत्र [आ समितिप्र प ३४] चूर्णौ हा वृत्तौ [ऋ. के प १५,२१]

"पत्ताइगयं सुयकारणं ति सत्तो व तेण दव्वसुयं।" ×× 'पत्ताइगय सुत्तं' ×
"दव्वसुयमसाहारणकारणओ परमिबोहय होजा।"
"गुरुयप्पणोवघातं न चोरिय पोत्थयाओ वा।"
"फलयलिहियं पि मंखो पढइ पभासइ तहा करग्गेहिं।
दाएइ य परस्सुं सुयबोहयं तह इह पि॥"

—विशेषावश्यकभाष्ये [गा. १२४, १७४, ८५७, ८७८, १०८०
प भि प्र प ८, १०५, ४०६, ४१७, ४९९]

"पोत्थयएसु घेप्पंतएसु असंजमो भवइ। × × कालं पुण पडुच्च चरणकरणट्ठा अवोच्छित्तिनिमित्तं च गेण्हमाणस्स पोत्थए संजमो भवइ॥"

—दशवैकालिकसूत्र-चूर्णौ [ऋ. के प २१ ह वृत्तौ,],

"मेहा-ओगहण-धारणादिपरिहाणिं जाणिऊण कालियसुयणिज्जुत्तिणिमित्तं वा पोत्थगपणगं घेप्पति।"

द्रष्टव्यं निशीथभाष्य-विशेष-निशीथचूर्ण्यादौ [उ. १२ स. प २१९, १२० विचाररत्नाकरे दे. ला. प. १४४-१४७]

"मन्दमेधसः पुरुषान् वाचनया ग्रहण-धारणासमर्थानवेत्य पट्टिकापठनप्रवृत्तिः । किञ्चित् संयमविरोधेऽपि सिद्धान्तस्य पुस्तकेष्वारोपणं कपलिकादिधारणं च प्रवचनाव्यवच्छित्त्यै गीतार्थप्रणीतं गृह्यते ।" धर्मरत्नप्रकरणस्य स्वोपज्ञवृत्तौ [आ.सभा पृ ५९]

८ "जेसि इमो अणुओगो पयरइ अज्ज वि अड्ढभरहम्मि ।
बहुनयरनिग्गयजसे ते वंदे खंदिलायरिए ॥
कालियसुयअणुओगस्स धारए धारए य पुव्वाणं ।
हिमवंतखमासमणे वंदे णागज्जुणायरिए ॥
मिउमद्दवसंपन्ने आणुपुव्वि वायगत्तणं पत्ते ।
ओह-सुयसमायारे नागज्जुणवायए वंदे ॥"
—नन्दीसूत्रे (समितारूपा गा. ३३, ३५-३६)

विशेषजिज्ञासुना तच्चूर्णिर्हरिभद्रसूरि-मलयगिरीया तद्व्याख्या, भद्रेश्वरसूरीया प्रा. कथावली च विलोकनीया ।

९. कल्पसूत्र-स्थविरावली–"वलहिपुरंमि नयरे देवड्ढिपमुहसयलसंघेहिं ।
पुत्थे आगमु लिहिओ नवसयअसीआओ वीराओ ॥"

"श्रीवीरनिर्वाणादशीत्यधिकनवशतवर्षेषु व्यतीतेषु देवर्धिगणिक्षमाश्रमणैर्हि कालदोषात् सर्वागमानां व्यवच्छित्तिमालोक्य ते पुस्तकेषु न्यस्ताः । पूर्वं पुस्तकानपेक्षयैव गुरु-शिष्ययोः श्रुतार्पण-ग्रहणव्यवहारोऽभूदिति वृद्धसम्प्रदायः ।"

—वि सं. १५५२ वर्षे पद्मनन्दिगणि श्रुतिमन्त्रक(सुबोध गाथा)-वृत्तौ ।

१ विशेषनिशीथचूर्णौ [दे. प २९, ४५, ८४, ८९, ११५, १७२, १४४, ४७६] अपि । तत्कथा-चरितं प्रा. कथावली[पाटनीयता. प २९९]-प्रभावकचरित-(पृष्ठ ८ वृद्धवादि-सिद्धसेनप्रबन्ध)—सम्यक्त्वसप्ततिवृत्तिप्रभृतौ अवलोकनीयम् ।

११ "वुड्ढवाई वि गओ निययविहरियाए । संभाविओ य मालवयम्मि जणमणुवायवं पि सुत्ते त-विक्कमाइच्चेण । तओ सहुओ विप्पएण वि वीसाए निस्सिओ सरिसं सिद्धिए विचीय उविवप्पसाओ । तहा वि न सुमरेइ । × ×"—कथावली [ता प २९९]

"श्रीवीरवत्सरादथ शताष्टके चतुरशीतिसंयुक्ते ।
जिग्ये स मल्लवादी बौद्धांस्तद्व्यन्तरांश्चापि ॥"
—प्रभावकचरिते [विजयसिंहसूरिप्रबन्धे श्लो ८३]

विशेषजिज्ञासुना कथावली-प्रभावकचरित-सम्यक्त्वसप्ततिवृत्त्यादौ विलोकनीयम् ।

१२ "संघोवरि बहुमाणो पुत्थयलिहणं पभावणा तित्थे ।
जिणसासणम्मि रागो निच्चं सुगुरूण विणयपरो ॥

कप्पूर-धूव-पईवप्पमिइदव्वेहिं पुत्थयाण च ।
निम्माइ समा पूया पइदिणमिह विसेसाओ ॥
दव्वाए संघाए गेहम्मि जिणिंदबिंब-संठवणं ।
पवयणलिहणं सहस्से लक्खे जिणभवण-कारवणं ॥
—संबोधप्रकरणे [श्रावकधर्माधिकारे गा २०, २२, २१]

“तथा सिद्धान्तमाश्रित्य विधिना लेखनाऽऽदि च ॥
लेखना पूजना दानं श्रवणं वाचनोद्ग्रहः ।
प्रकाशनाऽथ स्वाध्यायश्चिन्तना भावनेति च ॥”
—योगदृष्टिसमुच्चये [योगबीजम् श्लो. २७–२८]

“समप्पिय च सूरिणो छक्किणेण पुण्णागयरयणाण मज्झाउ आयरयण तदुक्खोएण य रयणीए वि द(दि)प्पेइ सूरी सिरि-पडपाहसु गये । लिहाविऊण ति य पोत्थएसु ते य प समिद्धसावगेहिं ।”—कुपालस्याम् [मपकिह० ता प १००]

“लिखितमिह मया हि शास्त्रवृन्दं मनु मयका मुनि पुस्तकेषु लेख्यम् ।
तदनु पतिजनस्य लोकनीयं प्रसरति सर्वजने यथा तदुच्चैः ॥
चिरलिखितविशीर्णवर्ण-भग्न-प्रविरलपत्रसमग्रपुस्तकानाम् ।
कृतवरमतिजीर्णोद्धार प्रेमोपनिपतिक स महानिशीथशास्त्रम् ॥”
—प्रभावकचरित्रे [हरिभद्रसूरिप्रबन्धे श्लो २१८, २१९]

महानिशीथ(अ १)प्रान्तोल्लेखो विचाररत्नाकरे [दे ला प १५१] उद्धृत पाठश्च पठनीयः ।

जिनप्रभसूरिर्विविधतीर्थकल्पे जिनभद्रक्षमाश्रमणं निर्दिशति स्म—

“एत्थ देवनिम्मियथूभे पक्खक्खमणेण देवयं आराहित्ता जिणभद्दखमासमणेहिं उद्देहि-मासमक्खियपुत्थयपत्तत्तणेण तुट्ट भग्गं महानिसीहं संधियं ।”

११ “गंतूण जिणिंदघरं काऊण तस्स विहिपूयं च ।
ठविऊण पुत्थयवरं सुहलग्गुत्तसम्मि कुज्जा ॥
मयपरिपुण्ण काउं पंचहिं वत्तीहिं दीवयं तह य ।
फल-पुप्फ-अक्खय-गंधाइएहिं परिपूयणं काय ॥”
“अह पुण्णाए ताए नियविहवं माविऊण वियप्पं ।
जेट्ठुत्तम-मज्झिमय उज्जवणं होय(इ) कायव्वं ॥
पंचण्ह पुत्थयाणं काऊण लिहावणं च सत्तीए ।
पच्चम जिणवरबिंबे पच्चरयाईय सुई कार्उं ॥
ठविऊण पुत्थयाइं काऊण सिलेहण च बसेरं ।
कयपुण्णविहाणो वेह वक्खि पंच पवेहिं ॥”

नेउं जिणिंदभवणे पुत्थयरयणं च अविय पुरओ ।
विसो इमो य नियमो समणीए सुद्धभावाए ॥"

—पंचमीमाहात्म्ये [वि सं १००९ वर्षे वि पे ता ग १४–१५;२०–२२]

१४ दुर्लभराजराजसभायां चैत्यवासिनिर्जेता वसतिवासस्थापकः [वि सं १०८० वर्षे विद्यमान] जिनेश्वरसूरि —

"जत्थेवि पवत्तीए निवभण होइ मिसिसमारंभो ।
सो सुत्ताओ नमइ त चिय सिद्धेमि ता परमं ॥
जिणवयणामयसुरसंगमेण ठक्कदुक्खसुसम्मत्त ।
कुग्गुहनियत्तमाया भमति जिणधम्ममेगे ठ ॥
जिणवयण सारंती साहू च ते वि साहणसमत्था ।
वायरण–छंद–नाडय–कव्वाउकारनिम्मम्मा ॥
छद्दरिसण–सक्कविमा कुलिलिधिसिद्धंतजाणया धणियं ।
ता ताण कारणे समयेव इह होइ लेहणीयं ॥
कारूण पुत्थयाइं समप्पिय सासणं कुलिम्पीहिं ।
अपरिसपीयमेयं कहामि तओ य जिणधम्मे ॥

—सम्यक्त्व–पञ्चलिङ्गी–प्रकरणे [वि ४, गा. ६१–६५]

विने०—"वयं दूरदेशादागताः पूर्वपुरुषविरचितसमसिद्धान्तपुस्तकानि न कानिचि-द्दानीयानि । आनयत पूर्वपुरुषविरचितसिद्धान्तपुस्तकगण्डसकम् । × × पुस्तकगण्ड सकमानीयमात्रमेव छोटित दृशवैकालिक निर्गतम् ॥"—गणधरसार्धशतकबृहद्वृत्ती [प १०]

१५ वि सं ११२५ वर्षे जिनचन्द्रसूरि—

"ज सत्थ जिणवयणपरसुत्तकारणं महत्थ च ।
बोधिजनत दिह सुय च त जइ लिहावेव ॥
सयमसमत्थो अओ य नत्थि जइ तल्लिहावगो कोइ ।
ता साहारणदव्वेणं सं लिहावेज्जा सुद्धिकए ॥
सिहरं चउसरं मउस्सरं च विहिणा लिहाविऊण च ।
सत्थोत्थयाइं सुविपहुसंघट्टाणेसु ठावेज्जा ॥
बे गहण–धारणाए पडुया ओयस्सिणो जे कुलस्स ।
परमाइगुणसमेया ताण समप्पेज्ज सिद्धिवज्ञ ॥
आहार–वसहि–वत्थाइएहिं कालुगुणाभ ताण ।
सासयसकनिमित्तं कुज्जा सहायणाविहिं च ॥

अच्चरिसणीयमभेसिं सासण कयमिण कुणसेणं ।
थिरया नयवम्माण चरणगुणाण विसुद्धी य ॥
भवोच्छित्ती जिणसासणस्स भव्वाणुकंपण अभय ।
सयाण य ता पत्थं पयाहिणं अहासत्ति ॥"

—संविग्नजनाज्ञायाम् [पुस्तकद्वारे गा. १२–१८]

११ 'सहस्रन्यसनासदसकपुस्तिका सूराचार्यप्रमुखचतुरशीतिसद्धचैत्यवासाचार्याः' इति गणधरसार्धशतकबृहद्वृत्तौ [पृ. ५] सूचितो विक्रमीयैकादशशताब्द्यां दुर्लभराज-राजसभायां वादे चैत्यवासिपक्षप्रमुखोऽयम् प्रभावकचरित(पृष्ठ १८)प्रबन्धवर्णितो द्विसन्धानमहाकाव्यकर्ता गूर्जरेश्वरभीमदेवमातुलसुत सम्मानितो मालवेशभोजदेवसमादृतो द्रोणाचार्यभ्रातृजसत्पदधरश्च सूराचार्य —

"तर्क–व्याकरणाद्या विद्या न भवन्ति धर्मशास्त्राणि ।
निगदन्त्यविदितजिनमतस्थिति जडमतयो जना केऽपि ॥
मिथ्यादृष्टिश्रुतमपि सद्दृष्टिपरिग्रहात् समीचीनम् ।
किं काञ्चनं न कनकं रसानुविद्धं भवति ताम्रम् ? ॥
व्याकरणालङ्कार–च्छन्दः –प्रमुखं जिनोदितं मुख्यम् ।
सुगतादिमतमपि स्यात् स्याद्वादक्षमतमलङ्कृतम् ॥
मुनिमतमपि विज्ञात न पातक ननु विरक्तचित्तानाम् ।
यत् सर्वं ज्ञातव्यं कर्तव्यं न त्वकर्तव्यम् ॥
विज्ञाय किमपि हेयं किञ्चिदुपादेयमपरमपि हेयम् ।
तदिति लिखितं खलु लेख्यं ज्ञेयं सर्वमतविधौ ॥
ये लेखयन्ति सकलं सुधियोऽनुयोगं शब्दानुशासनमशेषमलङ्कृतीश्च ।
छन्दांसि शास्त्रमपरं च परोपकारसम्पादनैकनिपुणाः पुरुषोत्तमास्ते ॥
किं किं तैर्न कृतं न किं विवपितं दानं प्रदत्तं न किम् ?
का वाऽऽपन्न निवारिता तनुमतां मोहार्णवे मज्जताम् ? ।
नो पुण्यं किमुपार्जितं किमु यशस्तारं न विस्तारितं
सत्कल्याणकलापकारणमिदं यैः शासनं लेखितम् ॥

—दानादिप्रकरणे [पञ्चमावसरे श्लो. ८५, ८८, ९१–९५]

१७. "इह किल कलिकाले चण्डपाखण्डिकीर्णे व्यपगतजिनचन्द्रे केवलज्ञानहीने ।
कथमिव तनुभाजां सम्भवेद् वस्तुतत्त्वावगम इह यदि स्यान्नागमः श्रीजिनानाम् ॥
जिनमतविषयाणां पुस्तकानां समितैरक्षिपक्षविरचितानां लेखनं कारयेद् यः ।
प्रथयति महिमानं सत्त्वपूजादिरम्यं सुगुरु–समयभक्तिर्मानवो मानवीयः ॥"

२४

(श्रमण्य)

(श्राविका)

इत्यादि देशनया प्रोत्साहितस्तैः(प्रह्लादोदयप्रमुखासिभिः श्राद्धैः)लेखितानि भगवद्विरचितनानासिद्धान्तवृत्तिपुस्तकानि प्रचुराणि।"

—वि सं १२९५ वर्षे सुमतिगणिनिर्मितगणधरसार्धशतकबृहद्वृत्तौ [अभयदेवसूरि-परिचये].

वि सं ११२०—२८ वर्षेषु स्थानाङ्गिक्याटकपत्तनादौ अभयदेवसूरिणा विरचितवृत्तीनां पुस्तकानि प्रभावकचरित(१९ शृङ्ग)प्रबन्धानुसारेण श्रुतदेवताप्रसादेन भीमभूपाधम्यम-कर्मीणा पत्तनादिवासिना सूरसौधि श्रीमता आपना लेखयित्वा सूरिभ्यः प्रदत्तानि। धवलकवास्तव्यधिकारिणा व्यापारिणा प्रमुखेणापि च लेखितानि तानीति वि. सं १४२९ वर्षीयाया भाण्डागारसत्कसूची प ८४ सूचितम्।

१८. वि सं ११२९ वर्षेऽणहिलपाटके दोहडिश्रेष्ठिवसतौ स्थितेन नेमिचन्द्रसूरिणा विरचितायामुत्तराध्ययनसूत्र-वृत्तौ [अ. ८] सर्वदेवगणिना लिखितपत्रिकायां दोहडिश्रेष्ठिना लेखितायां प्रथमादर्शप्रतौ प्राचीनमिदं पद्ममुद्धृतम्—

"आरोग्य-बुद्धि-विनयोद्यम-शास्त्ररागा पञ्चान्तरा पठनसिद्धिगुणा भवन्ति।

आचार्य-पुस्तक-निवास-सहाय-वस्त्र-आहारवृत्तय इमा पठनं परिवर्धयन्ति॥"

१९. श्रीजिनचन्द्राचार्याभयदेवसूरिविनेयप्रसन्नचन्द्रसूरिवचनेन सुमतिवाचकविनेयेन गणिना गुणचन्द्रेण वि सं ११३९ वर्षे छत्रावल्लिपुर्यां विरचितं १२०२५ पद्यपरिमितं प्रा वीरजिनचरितं याभ्यां कारितम्, ताभ्यां कर्कटपल्लिपुरवासिना सुधार्मिकसज्जनवत्सरस्य शिष्टकुलीनश्रेष्ठिनो गोवर्धनस्य पौत्राभ्यां अजनागस्य च पुत्राभ्यां सिद्ध-वीरनागाभ्यां सकलागमपुस्तकानां लेखनेन ज्ञानप्रपा प्रवर्तिताऽऽसीदिति तत्प्रशस्तौ समसूचि—

"अन्नाण-तमसमणी सुयनाण-पवा पयट्टिया जेहिं।

सयलागमपोत्थयलेहणेण निच्चं पि भवण॥"

२० वि. सं ११७२ वर्षे श्रीमदभयदेवसूरिशिष्यवर्धमानसूरिः—

"तदेतद् दानतः सर्वं तत्र दानं त्रिधा मतम्। विज्ञानाभयभेदेन धर्मोपग्रहलक्षणम्॥

तत्र च—"किं किं दत्तं न तेनेह! किं किं नोपकृतं नृणाम्?।

येनागमनिबन्धेन ज्ञानसत्रं प्रवर्तितम्॥

न ज्ञानदानाधिकमत्र किञ्चिद् दानं भवेद् विश्वहितोपकारम्।

ततो भविष्यति पुनः कृपालुर्विज्ञानदाने सततप्रवृत्तिम्॥

'पठति पाठयते पठतामसौ वसति-भोजन-पुस्तक-वस्तुभिः।

प्रतिदिनं कुरुते य उपग्रहं स इह सर्वविदेव भवेन्नरः॥'

—धर्मरत्नकरण्डकस्य ज्ञानाधिकारे [प्र. ह. भा २ पृ ४८० ४८१]

२१ प्रा सप्तक्षेत्र(सप्तस्थानानि)स्वोपार्जितवित्तव्ययमाने प्राचीने ग्रन्थे जिनबिम्ब-जिनचैत्यगृह-जिनशासनपुस्तक-साधु-संयती-श्रावक-श्राविकाऽऽख्ये स्थानसप्तके सद्

धनव्ययः समुपदिष्टः । यत्र जिनशासनपुस्तकानामपि दर्शितं तृतीयं स्थानम् । गूर्जरेश्वर-सिद्धराजाभ्यर्थनया शब्द–वृत्ति–सुगम–सिद्धहेमशब्दानुशासनविधाता सुप्रसिद्धहेम-चन्द्राचार्यः परमार्हतकुमारपालभूपालशुश्रूषिते स्वोपज्ञविवरणविभूषिते योगशास्त्रे (प्र.३)
“एवं व्रतस्थितो भक्त्या सप्तक्षेत्र्यां धनं वपन् । दयया चातिदीनेषु महाश्रावक उच्यते ॥”

इत्यस्मिन् ११९ पद्ये सूचितायां जैनबिम्ब–भवनागम–साधु–साध्वी–श्रावक–श्राविकालक्षणायां सप्तक्षेत्र्यां जिनागमक्षेत्रमपि धनवपनार्हमिति सविस्तरं प्राबोधयत्–“जिनागमक्षेत्रे च धनवपनं यथा–जिनागमो हि कुशास्त्रजनितसंस्कारविषसमुच्छेदनमहामन्त्रायमाणो धर्माधर्म–कृत्याकृत्य–भक्ष्याभक्ष्य–पेयापेय–गम्यागम्य–सारासारादिविवेचनहेतुः सन्तमसे दीप इव, समुद्रे द्वीप इव, मरौ कल्पतरुरिव संसारे दुरापः ।

जिनादयोऽप्येतत्प्रामाण्यादेव निर्णीयन्ते । × × जिनागमबहुमानिना च देव–गुरु–धर्मादयोऽपि बहुमता भवन्ति । किञ्च केवलज्ञानादपि जिनागम एव प्रामाण्येनातिरिच्यते । × × एकमपि जिनागमवचनं भविनां भवविनाशहेतुः । × ×

जिनवचनं तु दुःषमाकालवशादुच्छिन्नप्रायमिति मत्वा भगवद्भिर्नागार्जुन–स्क(स्कं)न्दिलाचार्यप्रभृतिभिः पुस्तकेषु न्यस्तम् । ततो जिनवचनबहुमानिना पुस्तकेषु लेखनीयम् । वस्त्रादिभिरभ्यर्चनीयं च । यदाह—

“न ते नरा दुर्गतिमाप्नुवन्ति न मूकतां नैव जडस्वभावम् ।
न चान्धतां बुद्धिविहीनतां च ये लेखयन्तीह जिनस्य वाक्यम् ॥
लेखयन्ति नरा धन्या ये जिनागमपुस्तकम् ।
ते सर्वं वाङ्मयं ज्ञात्वा सिद्धिं यान्ति न संशयः ॥”

जिनागमपाठकानां वस्त्रादिभिरभ्यर्चनं भक्तिपूर्वं सम्माननं च । यदाह ‘पठति॰’ लिखितानां च पुस्तकानां संविग्नगीतार्थेभ्यो बहुमानपूर्वकं व्याख्यापनम्, व्याख्यापनार्थं दानम्, व्याख्यायमानानां च प्रतिदिनं पूजापूर्वकं श्रवणं चेति ॥”

इत एव प्रकाशिते प्राचीनगूर्जरकाव्यसङ्ग्रहे वि. सं. १३२७ वर्षीये सप्तक्षेत्रीरासेऽपि तद्विवेचनम् । तथा राजगच्छीयधर्मघोषसूरिप्रशिष्येण च पद्मप्रभ–देवप्रभसूरिशिष्येण प्रद्युम्नसूरिणा सङ्कलिते प्रा. विचारसारप्रकरणे [आराधनाभिधे] धर्मरत्नप्रकरणवृत्ति–दानप्रदीपादौ च तस्यां सप्तक्षेत्र्यां जिनागम-पुस्तकलेखनार्थं धनव्यय उपादिष्टः ।

२२ समालोकनीयमत्र भूपाल–महामात्यादिनामसूचिपत्रेषु ।

२३ विचारसमुच्चयादि–प्रशस्ति–गुर्वावली–सोमसौभाग्यकाव्य–तपागच्छपट्टावली-प्रमुखं पर्यवलोकनीयम् ।